

I EES-STOFNANIR

1. EES-ráðið

2. Sameiginlega EES-nefndin

3. Sameiginlega EES-þingmannanefndin

2005/EES/27/01	Ákvörðun ráðsins 2000/766/EB frá 4. desember 2000 um tilteknar verndarráðstafanir vegna smitandi heilahrönnunar og notkun dýraprófina í fœðri	1
2005/EES/27/02	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2001/9/EB frá 29. desember 2000 um tilskildar eftirlitsráðstafanir við framkvæmd á ákvörðun ráðsins 2000/766/EB um tilteknar verndarráðstafanir vegna smitandi heilahrönnunar og notkun dýraprófina í fœðri	3
2005/EES/27/03	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2001/165/EB frá 27. febrúar 2001 um breytingu að því er varðar vatnsrofin prótín á ákvörðun 2001/9/EB um tilskildar eftirlitsráðstafanir við framkvæmd á ákvörðun ráðsins 2000/766/EB um tilteknar verndarráðstafanir vegna smitandi heila hrönnunar og notkun dýraprófina í fœðri	12
2005/EES/27/04	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2002/248/EB frá 27. mars 2002 um breytingu á ákvörðun ráðsins 2000/766/EB og ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2001/9/EB að því er varðar smitandi heilahrönnun og notkun dýraprófina í fœðri.	14
2005/EES/27/05	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/32/EB frá 7. maí 2002 um óæskileg efni í fœðri	16
2005/EES/27/06	Reglugerð ráðsins (EB) nr. 1756/2002 frá 23. september 2002 um breytingu á tilskipun 70/524/EBE um aukefni í fœðri að því er varðar afturköllun á leyfi fyrir aukefni og um breytingu á reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2430/1999.	28
2005/EES/27/07	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1876/2002 frá 21. október 2002 um bráðabirgðaleyfi fyrir nýrri notkun aukefnis í fœðri	30
2005/EES/27/08	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2188/2002 frá 9. desember 2002 um bráðabirgðaleyfi fyrir nýrri notkun aukefna í fœðri	32
2005/EES/27/09	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2003/7/EB frá 24. janúar 2003 um breytingu á skilyrðum fyrir leyfi fyrir kantaxantíni í fœðri í samræmi við tilskipun ráðsins 70/524/EBE.	38
2005/EES/27/10	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 162/2003 frá 30. janúar 2003 um að leyfa aukefni í fœðri	41

2005/EES/27/11	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2002/984/EB frá 16. desember 2002 um að halda áfram samanburðartilraunum og -prófunum á vegum Bandalagsins á fræi og fjölgunarefni Gramineae, Triticum aestivum, Vitis vinifera, Brassica napus og Allium ascalonicum samkvæmt tilskipunum ráðsins 66/401/EBE, 66/402/EBE, 68/193/EBE, 92/33/EBE, 2002/54/EB, 2002/55/EB, 2002/56/EB og 2002/57/EB.	43
2005/EES/27/12	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2002/97/EB frá 16. desember 2002 um breytingu á viðaukunum við tilskipanir ráðsins 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE varðandi hámarksmagn varnarefnaleifa (2,4-D, tríasúlfúrons og þífensúlfúronmetýls) í og á kornvörum, matvælum úr dýraríkinu og tilteknum vörum úr jurtaríkinu, m.a. aldinum og matjurtum	44
2005/EES/27/13	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2002/100/EB frá 20. desember 2002 um breytingu á tilskipun ráðsins 90/642/EBE að því er varðar leyfilegt hámarksmagn leifa fyrir asoxýstróbin	52
2005/EES/27/14	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 645/2000 frá 28. mars 2000 þar sem mælt er fyrir um ítarlegar reglur sem eru nauðsynlegar fyrir rétta framkvæmd tiltekinna ákvæða í 7. gr. tilskipunar ráðsins 86/362/EBE og 4. gr. tilskipunar ráðsins 90/642/EBE um fyrirkomulag við vöktun á hámarksgildum leifa, í sömu röð, í og á kornvörum og tilteknum vörum úr jurtaríkinu, m.a. aldinum og grænmeti	58
2005/EES/27/15	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2002/840/EB frá 23. október 2002 um samþykkt skrár yfir stöðvar í þriðju löndum sem hafa hlotið viðurkenningu til að geisla matvæli.	61
2005/EES/27/16	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2002/79/EB frá 2. október 2002 um breytingu á viðaukunum við tilskipanir ráðsins 76/895/EBE, 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE varðandi hámarksmagn tiltekinna varnarefnaleifa í og á kornvörum, matvælum úr dýraríkinu og tilteknum vörum úr jurtaríkinu, m.a. aldinum og matjurtum	63
2005/EES/27/17	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2002/82/EB frá 15. október 2002 um breytingu á tilskipun 96/77/EB um sérstök hreinleikaskilyrði fyrir önnur akefni í matvælum en litarefni og sætuefni	82
2005/EES/27/18	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1937/2002 frá 30. október 2002 um breytingu á II. og III. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýralýfja í matvælum úr dýraríkinu	110
2005/EES/27/19	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/61/EB frá 19. júlí 2002 um nítjándu breytingu á tilskipun ráðsins 76/769/EBE varðandi takmörkun á sölu og notkun tiltekinna skaðlegra efna og efnablandna (asólitarefni)	113
2005/EES/27/20	Tilmæli framkvæmdastjórnarinnar 2002/755/EB frá 16. september 2002 um árangur af áhættumati og áætlanir sem miða að því að draga úr áhættu vegna efnisins . dífenýletra, oktabrómafleiðu	117
2005/EES/27/21	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/45/EB frá 25. júní 2002 um tuttugustu breytingu á tilskipun ráðsins 76/769/EBE varðandi takmörkun á sölu og notkun tiltekinna skaðlegra efna og efnablandna (klóruð paraffín með stuttri keðju)	121
2005/EES/27/22	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2002/62/EB frá 9. júlí 2002 um níundu aðlögun að tækniframförum á I. viðauka við tilskipun ráðsins 76/769/EBE um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna varðandi takmörkun á sölu og notkun tiltekinna skaðlegra efna og efnablandna (lífræn tinsambönd)	123

EES-STOFNANIR

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN

ÁKVÖRÐUN RÁÐSINS

2005/EES/27/01

frá 4. desember 2000

um tiltekna verndarráðstafanir vegna smitandi heilahrörnnunar og notkun dýraprótna í fódri (*)

(2000/766/EB)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 90/425/EBE frá 26. júní 1990 um eftirlit með dýraheilbrigði og dýrarækt í viðskiptum innan Bandalagsins með tiltekin dýr á fæti og afurðir til að stuðla að því að hinum innri markaði verði komið á ⁽¹⁾, einkum 4. mgr. 10. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 97/78/EB frá 18. desember 1997 um meginreglur um skipulag dýraheilbrigðiseftirlits með afurðum sem fluttar eru inn til Bandalagsins frá þriðju löndum ⁽²⁾, einkum 22. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Reglur Bandalagsins um eftirlit með tilteknu, unnu dýraprótni í fódri fyrir jörturdýr öðluðust gildi í júlí 1994.
- 2) Í sumum aðildarríkjanna hafa verið skráð tilfelli kúariðu (BSE) hjá dýrum sem eru fædd 1995 og síðar.
- 3) Á grundvelli vísindalegs álits samþykkti framkvæmdastjórnin ýmsar ráðstafanir er varða fôður, þ.m.t. strangir vinnslustaðlar, sem talið er að gagnist best til að gera smitefni riðuveiki og kúariðu óvirkt við framleiðslu unninna spendýraprótna, útilokun tiltekinna áhættuefna í framleiðsluferli fôðurs og virkar eftirlitsráðstafanir til að afstýra því að kúariðusmitað efni berist í framleiðsluferli fôðurs. Hinn 27. og 28. nóvember 2000 samþykkti vísindastýrininginn álit. Í álitinu er mælt með því að íhugað verði að banna dýraprótni í dýrafóðri tímabundið ef ekki er unnt að útiloka hættuna á víxlmgengun milli nautgripafôðurs og fôðurs sem ætlað er öðrum dýrum og inniheldur e.t.v. kúariðusmitað dýraprótni.
- 4) Sum aðildarríkjanna hafa tilkynnt að framkvæmd á löggjöf Bandalagsins um fôður sé ekki sem skyldi og hafa þar af leiðandi gert verndarráðstafanir.

- 5) Skoðun á vegum Bandalagsins hefur leitt í ljós að kerfisbundinn misbrestur hefur verið á því að reglum Bandalagsins hafi verið hrint í framkvæmd í nokkrum aðildarríkjum.
- 6) Í ljósi þessa þykir rétt að banna tímabundið í varúðarskyni að nota dýraprótni í fôður uns nýtt heildarmat hefur farið fram á framkvæmd löggjafar Bandalagsins í aðildarríkjunum. Þar eð slíkt bann getur án tilhlýðilegs eftirlits haft vissar afleiðingar fyrir umhverfið er nauðsynlegt að tryggja að dýraúrgangi sé safnað saman og hann sé fluttur, unninn, geymdur og honum fargað á öruggan hátt.
- 7) Áætlað er að yfirgripsmikil prófunaráætlun Bandalagsins hefjist 1. janúar 2001. Áætlunin kemur til með að láta eftir raunhæf gögn um algengi kúariðu í aðildarríkjunum. Af gögnunum verður unnt að ráða hversu skilvirk löggjöf Bandalagsins um fôður er og í hvaða aðildarríkjum sá möguleiki er enn fyrir hendi að kúariðusmit viðhaldist vegna þess að notað er unnið dýraprótni. Þessar upplýsingar ber að nota við endurskoðun ráðstafana sem mælt er fyrir um með þessari ákvörðun.
- 8) Fastanefnd um dýraheilbrigði hefur ekki sent frá sér jákvætt álit.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Í þessari ákvörðun er með „unnu dýraprótni“ átt við kjöt- og beinamjöl, kjötmjöl, beinamjöl, blóðmjöl, þurrkaðan blóðvökva og aðra hluta blóðs, vatnsrofin prótín, mjöl úr hófum og klaufum, hornamjöl, mjöl úr sláturúrgangi alifugla, fíðurmjöl, þurrkaða hamsa, fiskimjöl, tvíkalsíumfosfat, gelatín og aðrar áþekkar afurðir, þ.m.t. blöndur, fôður, aukefni í fódri og forblöndur sem innihalda þessar afurðir.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu banna unnið dýraprótni sem fôður fyrir húsdýr sem eru alin og ræktuð til matvælaframleiðslu.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjóð. EB L 306, 7.12.2000, bls. 32. Hinnar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 65/2003 frá 20. júní 2003 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 51, 9.10.2003, bls. 1.

⁽¹⁾ Stjóð. EB L 224, 18.8.1990, bls. 29. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 92/118/EBE (Stjóð. EB L 62, 15.3.1993, bls. 49).

⁽²⁾ Stjóð. EB L 24, 30.1.1998, bls. 9.

2. Bannið, sem um getur í 1. mgr., gildir ekki um notkun:

- fiskimjöls sem fóður fyrir önnur dýr en jörturdýr í samræmi við eftirlitsráðstafanir, sem verða ákveðnar í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 17. gr. tilskipunar ráðsins 89/662/EBE frá 11. desember 1989 um dýraheilbrigðiseftirlit í viðskiptum innan Bandalagsins til að stuðla að því að hinum innri markaði verði komið á ⁽¹⁾,
- gelatíns úr dýrum, sem ekki eru jörturdýr, til að hjúpa með því aukefni í skilningi tilskipunar ráðsins 70/524/EBE frá 23. nóvember 1970 um aukefni í fódri ⁽²⁾,
- tvíkalsíumfosfats og vatnsrofinna prótína sem eru framleidd í samræmi við skilyrði sem verða sett í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 17. gr. tilskipunar 89/662/EBE,
- mjólkur og mjólkurafurða sem fóður fyrir húsdýr sem eru alin og ræktuð til matvælaframleiðslu.

3. gr.

1. Að frátöldum þeim undanþágum, sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 2. gr., skulu aðildarríkin:

- a) banna að markaðssetja, versla með, flytja inn frá þriðju löndum og flytja út til þriðju landa unnið dýrapróttín, ætlað sem fóður fyrir húsdýr sem eru alin og ræktuð til matvælaframleiðslu,
- b) sjá til þess að allt unnið dýrapróttín, ætlað sem fóður fyrir húsdýr sem eru alin og ræktuð til matvælaframleiðslu, sé innkallað af markaði, dreifileiðum og úr geymslu á býlum.

2. Aðildarríkin skulu sjá til þess að dýraúrgangi, eins og hann er skilgreindur í tilskipun 90/667/EBE ⁽³⁾, sé safnað saman og hann sé fluttur, unninn, geymdur og honum fargað í samræmi við þá tilskipun, ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/735/EB ⁽⁴⁾ og ákvörðun ráðsins 1999/534/EB ⁽⁵⁾.

4. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi 1. janúar 2001.

Hún gildir til 30. júní 2001.

Framkvæmdastjórnin getur, fyrir 30. júní 2001, lagað þessa ákvörðun að aðstæðum í hverju aðildarríki í ljósi niðurstaðna skoðunar á vegum Bandalagsins og nýgengi kúariðu, sem ráða má af niðurstöðum vöktunar vegna kúariðu, einkum með tilliti til prófunar á nautgripum sem eru eldri en 30 mánaða, eins og ákveðið er með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/764/EB ⁽⁶⁾.

5. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 4. desember 2000.

Fyrir hönd ráðsins,

J. GLAVANY

forseti.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 395, 30.12.1989, bls. 13. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 92/118/EBE (Stjtið. EB L 62, 15.3.1993, bls. 4).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 270, 14.12.1970, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 1999/70/EB (Stjtið. EB L 80, 25.3.1999, bls. 20).

⁽³⁾ Tilskipun ráðsins 90/667/EBE frá 27. nóvember 1990 um reglur um heilbrigðiseftirlit með förgun og vinnslu skepnuúrgangs, markaðssetningu hans og ráðstafanir til að koma í veg fyrir lifandi smitefni í fódri úr dýraafurðum, þar á meðal fiskafurðum, og um breytingu á tilskipun 90/425/EBE EBE (Stjtið. EB L 363, 27.12.1990, bls. 51). Tilskipuninni var síðast breytt með aðildarlögunum frá 1994.

⁽⁴⁾ Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/735/EB frá 21. október 1997 um tiltekna verndarráðstafanir vegna verslunar með tiltekin úrgangsefni frá spendýrum (Stjtið. EB L 294, 28.10.1997, bls. 7). Ákvörðuninni var breytt með ákvörðun ráðsins 1999/534/EB.

⁽⁵⁾ Ákvörðun ráðsins 1999/534/EB frá 19. júlí 1999 um ráðstafanir vegna vinnslu tiltekins dýraúrgangs til varnar gegn smitandi heilahrönnun og um breytingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/735/EB (Stjtið. EB L 204, 4.8.1999, bls. 37).

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 305, 6.12.2000, bls. 35.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2005/EES/27/02

frá 29. desember 2000

um tilskildar eftirlitsráðstafanir við framkvæmd á ákvörðun ráðsins 2000/766/EB um tilteknar verndarráðstafanir vegna smitandi heilahörnnunar og notkun dýrapróótína í fóðri (*)

(tilkynnt með númeri C(2000) 4412)

(2001/9/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/662/EBE frá 11. desember 1989 um dýraheilbrigðiseftirlit í viðskiptum innan Bandalagsins til að stuðla að því að hinum innri markaði verði komið á ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 92/118/EBE ⁽²⁾, einkum 4. mgr. 9. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 90/425/EBE frá 26. júní 1990 um eftirlit með dýraheilbrigði og dýrarækt í viðskiptum innan Bandalagsins með tiltekin dýr á fæti og afurðir til að stuðla að því að hinum innri markaði verði komið á ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 92/118/EBE, einkum 4. mgr. 10. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 97/78/EB frá 18. desember 1997 um meginreglur um skipulag dýraheilbrigðiseftirlits með afurðum sem fluttar eru inn til Bandalagsins frá þriðju löndum ⁽⁴⁾, einkum 22. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með ákvörðun ráðsins 2000/766/EB frá 4. desember 2000 um tilteknar verndarráðstafanir vegna smitandi heilahörnnunar og notkun dýrapróótína í fóðri ⁽⁵⁾ er bannað að nota unnið dýrapróótín sem fóður fyrir tiltekin húsdýr. Með skilyrðum, sem setja skal, gildir bannið ekki um notkun tiltekinna, unninna dýrapróótína.
- 2) Hinn 26. júní 1998 samþykkti vísindastýrinefndin (SSC) álit um öryggi tvíkalsíumfosfats sem er unnið úr beinum jórturdýra með útfellingu. Vísindastýrinefndin uppfærði álitid 26. og 27. október 2000. Til að hægt sé að taka tillit til þessa vísindalega álits er nauðsynlegt að mæla fyrir um kröfur um framleiðslu tvíkalsíumfosfats.
- 3) Hinn 22. og 23. október 1998 samþykkti vísindastýrinefndin álit um öryggi vatnsrofinna próótína sem eru framleidd úr nautgripahúðum. Vísindastýrinefndin uppfærði álitid 25. og 26. maí 2000. Til að hægt sé að taka tillit til þessa vísindalega álits er nauðsynlegt að

mæla fyrir um kröfur um framleiðslu vatnsrofinna próótína. Vísindastýrinefndin lýsti því yfir að fyrir fullunna vöru mætti nota 10 000 daltona hámarks-mólmassa sem vísbendi um skilvirkni framleiðsluferlisins.

- 4) Samkvæmt ákvörðun 2000/766/EB geta aðildarríkin leyft að markaðssetja, versla með, flytja inn og flytja út unnin dýrapróótín sem ætluð eru dýrum sem eru ekki alin eða ræktuð til matvælaframleiðslu. Nauðsynlegt er að setja skilyrði sem tryggja að ekki sé hægt að nota slík prótín í tilgangi sem leyfi hefur ekki fengist fyrir.
- 5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýraheilbrigði.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

I. gr.

1. Aðildarríkin skulu eingöngu leyfa notkun fiskimjöls sem fóður fyrir önnur dýr en jórturdýr ef skilyrðin, sem mælt er fyrir um í I. viðauka, eru uppfyllt.
2. Aðildarríkin skulu eingöngu leyfa notkun tvíkalsíumfosfats sem fóður fyrir önnur dýr en jórturdýr ef skilyrðin, sem mælt er fyrir um í II. viðauka, eru uppfyllt.
3. Aðildarríkin skulu eingöngu leyfa notkun vatnsrofinna próótína sem fóður fyrir önnur dýr en jórturdýr ef skilyrðin, sem mælt er fyrir um í III. viðauka, eru uppfyllt.
4. Aðildarríkin skulu sjá til þess að í tengslum við viðskipti fylgi opinbert vottorð tvíkalsíumfosfati og vatnsrofnun próótínnum eins og mælt er fyrir um í IV. viðauka.

5. Aðildarríkin skulu senda hinum aðildarríkjunum og framkvæmdastjórninni, innan 15 daga eftir gildistöku þessarar ákvörðunar, skrá yfir viðurkenndar vinnslustöðvar sem framleiða fiskimjöl, tvíkalsíumfosfat og vatnsrofin prótín og starfa í samræmi við skilyrðin sem mælt er fyrir um í þessari ákvörðun. Tilkynna skal hinum aðildarríkjunum og framkvæmdastjórninni tafarlaust um allar breytingar á skránni.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtuð. EB L 2, 5.1.2001, bls. 32. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 65/2003 frá 20. júní 2003 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 51, 9.10.2003, bls. 1.

⁽¹⁾ Stjtuð. EB L 395, 30.12.1989, bls. 13.

⁽²⁾ Stjtuð. EB L 62, 15.3.1993, bls. 49.

⁽³⁾ Stjtuð. EB L 224, 18.8.1990, bls. 29.

⁽⁴⁾ Stjtuð. EB L 24, 30.1.1998, bls. 9.

⁽⁵⁾ Stjtuð. EB L 306, 7.12.2000, bls. 32.

2. gr.

Aðildarríkin skulu sjá til þess að fóður, þ.m.t. gæludýrafóður, sem inniheldur unnin dýraprótein, sem eru skilgreind í ákvörðun 2000/766/EB, þó ekki fiskimjöl, tvíkalasíumfosfat eða vatnsrofin prótein sem eru ætluð dýrum sem ekki eru alin eða ræktuð til matvælaframleiðslu, sé framleitt í stöðvum sem framleiða eingöngu fóður fyrir þessi dýr.

3. gr.

1. Aðildarríkjunum er heimilt að senda hinum aðildarríkjunum unnin dýraprótein, sem eru skilgreind í ákvörðun 2000/766/EB, svo fremi þau séu ætluð til notkunar sem ekki er bönnuð skv. a-lið 1. mgr. 3. gr. þeirrar ákvörðunar og eingöngu ef eftirtalin viðbótarskilyrði eru uppfyllt:

- viðtökuaðildarríkið verður að hafa heimilað að tekið sé á móti unnum dýrapróteínum,
- unnum dýrapróteínum skal fylgja opinbert vottorð skv. V. viðauka,
- unnin dýraprótein verður að flytja í innsigluðum, lokuðum gámum eða ökutækjum þannig að ekkert fari forgörðum og rakleiðis í viðkomandi gæludýra- eða fóðurstöðvar,
- aðildarríki, sem senda unnin dýraprótein til annarra aðildarríkja, verða að tilkynna lögbæru yfirvaldi, með því að nota Animo-tölvukerfið⁽¹⁾, um viðtökustað hvernar vörusendingar. Í Animo-tilkynningunni verður að standa „ekki til nota sem fóður fyrir húsdýr sem eru alin og ræktuð til matvælaframleiðslu“,
- viðtökuaðildarríki verða að tilkynna lögbæru yfirvaldi á upprunastað, með því að nota Animo-tölvukerfið, um komu hvernar vörusendingar. Ef þessar upplýsingar eru ekki veittar verða upprunaaðildarríki þegar í stað að grípa til viðeigandi aðgerðar,
- viðtökuaðildarríki verða að sjá til þess að viðkomandi fóðurstöðvar á yfirráðasvæði þeirra noti sendinguna eingöngu í tilgangi sem leyfi hefur fengist fyrir.

2. Aðildarríkjunum er heimilt að flytja út til þriðju landa unnin dýraprótein, sem eru skilgreind í ákvörðun 2000/766/EB, svo fremi þau séu ætluð til notkunar sem ekki er bönnuð skv. a-lið 1. mgr. 3. gr. þeirrar ákvörðunar og eingöngu ef eftirtalin viðbótarskilyrði eru uppfyllt:

- áður en útflutningur á sér stað skal gera tvíhliða samning við þriðja land, sem felur í sér að þriðja landið skuldbindur sig til að taka tillit til endanlegrar notkunar og til að flytja ekki út unnið dýraprótein nema það sé efnishluti í afurð sem er ætluð til notkunar sem ekki er bönnuð skv. a-lið 1. mgr. 3. gr. ákvörðunar 2000/766/EB,
- unnum dýrapróteínum skal fylgja opinbert vottorð skv. V. viðauka.

Aðildarríki, sem leyfa slíkan útflutning, skulu tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum á vettvangi fastanefndarinnar um dýraheilbrigði um alla skilmála og skilyrði sem samið hefur verið um við hlutaðeigandi þriðja land varðandi skilvirka framkvæmd á ákvæðum þessarar ákvörðunar.

3. Aðildarríkin skulu sjá til þess að innflutt, unnin dýraprótein, sem eru skilgreind í tilskipun 2000/766/EB og ætluð til notkunar sem ekki er bönnuð skv. a-lið 1. mgr. 3. gr. þeirrar ákvörðunar, séu meðhöndluð í samræmi við skilyrðin sem mælt er fyrir um í 8. gr. tilskipunar ráðsins 97/78/EB⁽²⁾.

4. Aðildarríkin skulu láta fara fram sannpröfun skjala og prófanir á fóðurefnum og fóðurböndum á öllu framleiðslu- og dreifingarferlinu til að tryggja samræmi við ákvæði þessarar ákvörðunar og ákvörðunar 2000/766/EB. Eftirlit þetta og prófanir skal m.a. fara fram á býlum þar sem jörturdýr eru haldin ásamt öðrum dýrategundum. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um niðurstöður úr þessu eftirliti eigi síðar en 31. maí 2001.

5. Frekari eftirlitsráðstafanir, sem eru settar fram í 1., 2. og 3. mgr., gilda ekki um:

— gæludýrafóður, sem um getur í 4. kafla I. viðauka við tilskipun 92/118/EBE, eða

— afurðir, sem skv. 2. mgr. 2. gr. ákvörðunar 2000/766/EB, eru undanþegnar banni, sem sett er með 1. mgr. 2. gr. þeirrar ákvörðunar, svo fremi þær uppfylli, eftir atvikum, skilyrðin sem sett eru fram í I. til III. viðauka við þessa ákvörðun.

6. Frekari eftirlitsráðstafanir, sem eru settar fram í 1. mgr., gilda ekki um unnin dýraprótein sem um getur í 4. gr. ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 97/735/EB⁽³⁾ eins og henni var síðast breytt með ákvörðun 1999/534/EB⁽⁴⁾.

4. gr.

Ákvæði 2. gr. ákvörðunar 97/735/EB gilda ekki um sendingar af unnu dýrapróteíni ef þeim fylgir heilbrigðisvottorðið sem um getur í b-lið 1. mgr. 3. gr. þessarar ákvörðunar.

5. gr.

Ákvörðun þessi gildir frá 1. janúar 2001.

6. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 29. desember 2000.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

⁽¹⁾ Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 91/398/EBE (Stjtið. EB L 221, 9.8.1991, bls. 30).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 24, 30.1.1998, bls. 9.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 294, 28.10.1997, bls. 7.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 204, 4.8.1999, bls. 37.

I. VIÐAUKI

SKILYRÐI SEM UM GETUR Í 1. MGR. 1. GR.

1. Framleiða skal fiskimjöl í vinnslustöðvum sem eingöngu framleiða fiskimjöl og sem lögbært yfirvald hefur viðurkennt í þessu skyni í samræmi við 2. mgr. 5. gr. tilskipunar 90/667/EBE.
2. Áður en vörusendingar af innfluttu fiskimjöli eru leystar út til frjálsrar dreifingar á yfirráðasvæði Bandalagsins skal greina hverja þeirra í samræmi við tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/88/EB⁽¹⁾.
3. Flytja skal fiskimjöl beint úr vinnslustöðvum í starfsstöðvar, sem framleiða fóður, með ökutækjum sem ekki eru notuð til að flytja samtímis annað fóður. Ef ökutækið er notað síðar til að flytja aðrar afurðir skal hreinsa það vandlega og skoða það á undan og eftir að það er notað til að flytja fiskimjöl.
4. Í samræmi við skilyrðin, sem mælt er fyrir um í 8. gr. tilskipunar 97/78/EB, skal flytja fiskimjöl beint frá skoðunarstöðvum á landamærum til starfsstöðva, sem framleiða fóður, með ökutækjum sem ekki eru notuð samtímis til að flytja annað fóður. Ef ökutækið er notað síðar til að flytja aðrar afurðir skal hreinsa það vandlega og skoða það á undan og eftir að það er notað til að flytja fiskimjöl.
5. Þrátt fyrir 3. og 4. lið er tímabundin geymsla fiskimjöls því aðeins leyfð að það sé geymt í sérstökum geymslustöðvum sem lögbært yfirvald hefur viðurkennt í þessu skyni.
6. Eingöngu er heimilt að framleiða fóður, sem inniheldur fiskimjöl, í fóðurstöðvum sem framleiða ekki fóður fyrir jörturdýr og lögbært yfirvald hefur viðurkennt í þessu skyni.

Þrátt fyrir þetta ákvæði getur lögbært yfirvald leyft að fóður fyrir jörturdýr sé framleitt í fóðurstöðvum sem einnig framleiða fóður, sem inniheldur fiskimjöl, fyrir aðrar tegundir dýra með því skilyrði:

- að flutningi og geymslu fóðurs, sem ætlað er jörturdýrum, sé haldið alveg aðskildu frá fóðri sem bannað er að gefa jörturdýrum, og
 - að geymslu, flutningi, framleiðslu og aðstöðu til þökkunar á fóðurblöndum, sem ætlaðar eru jörturdýrum, sé haldið alveg aðskildu, og
 - að lögbært yfirvald hafi aðgang að skrám með upplýsingum um kaup og notkun á fiskimjöli og sölu á fóðri, sem inniheldur fiskimjöl, og
 - að fram fari venjubundnar prófanir á fóðri, sem ætlað er jörturdýrum, til að tryggja að ekki séu í þeim þau dýraprótein, sem skilgreind eru í 1. gr. ákvörðunar 2000/766/EB, sem eru bönnuð.
7. Á merkimiða fyrir fóður, sem inniheldur fiskimjöl, skal standa skýrum stöfum: „Inniheldur fiskimjöl — má ekki gefa jörturdýrum“.
 8. Flytja skal fóður í lausu, sem inniheldur fiskimjöl, með ökutækjum sem ekki eru notuð til að flytja samtímis fóður fyrir jörturdýr. Ef ökutækið er notað síðar til að flytja aðrar afurðir skal hreinsa það vandlega og skoða það á undan og eftir að það er notað til að flytja fóður í lausu sem inniheldur fiskimjöl.
 9. Banna skal notkun og geymslu fóðurs, sem inniheldur fiskimjöl, þó ekki gæludýrafóðurs, sem um getur í 4. kafla I. viðauka við tilskipun 92/118/EBE, á býlum þar sem jörturdýr eru alin eða ræktuð til matvælaframleiðslu.

Þrátt fyrir þetta ákvæði getur lögbært yfirvald leyft notkun og geymslu fóðurs, sem inniheldur fiskimjöl, á býlum þar sem jörturdýr eru haldin ef fullvíst er að gerðar séu ráðstafanir á býlinu til að koma í veg fyrir að fóður, sem inniheldur fiskimjöl, sé gefið jörturdýrum.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 318, 27.11.1998, bls. 45.

II. VIÐAUKI

SKILYRÐI SEM UM GETUR Í 2. MGR. 1. GR.

1. Framleiða skal tvíkalsíumfosfat í vinnslustöðvum sem lögbært yfirvald hefur viðurkennt í samræmi við 2. mgr. 5. gr. tilskipunar 90/667/EBE.
2. Tvíkalsíumfosfat úr fituhreinsuðum beinum skal:
 - unnið úr beinum sem teljast hæf til manneldis eftir skoðun sem fer fram bæði fyrir og eftir slátrun,
 - framleitt með aðferð sem tryggir að allt efni úr beinum sé mulið smátt, fituhreinsað með heitu vatni og meðhöndlað með þynntri saltsýru (með 4% lágmarksstyrkleika og pH-gildi < 1,5) í minnst tvo daga og síðan er kalki bætt í fosfórsýruvökvann, sem þá hefur myndast, sem leiðir til útfellingar tvíkalsíumfosfats við pH 4 til 7, sem að lokum er loftþurrkað við upphafshitastig, sem er 65 °C til 325 °C, og lokahitastig, sem er á bilinu 30 °C til 65 °C, eða með jafngildri aðferð sem er viðurkennd í samræmi við málsmeðferðina í 17. gr. tilskipunar 89/662/EBE.
3. Eingöngu er heimilt að framleiða fóður, sem inniheldur tvíkalsíumfosfat úr fituhreinsuðum beinum, í fóðurstöðvum sem framleiða ekki fóður fyrir jörturdýr og lögbært yfirvald hefur viðurkennt í þessu skyni.

Þrátt fyrir þetta ákvæði getur lögbært yfirvald leyft að fóður fyrir jörturdýr sé framleitt í fóðurstöðvum sem einnig framleiða fóður, sem inniheldur tvíkalsíumfosfat úr fituhreinsuðum beinum, fyrir aðrar tegundir dýra með því skilyrði:

 - að flutningi og geymslu fóðurs, sem ætlað er jörturdýrum, sé haldið alveg aðskildu frá fóðri sem bannað er að gefa jörturdýrum, og
 - að geymslu, flutningi, framleiðslu og aðstöðu til þökkunar á fóðurblöndum, sem ætlaðar eru jörturdýrum, sé haldið alveg aðskildu, og
 - að lögbært yfirvald hafi aðgang að skráum með upplýsingum um kaup og notkun á tvíkalsíumfosfati úr fituhreinsuðum beinum og sölu á fóðri, sem inniheldur tvíkalsíumfosfat úr fituhreinsuðum beinum, og
 - að fram fari venjubundnar prófanir á fóðri, sem ætlað er jörturdýrum, til að tryggja að ekki séu í þeim þau dýraprótein, sem skilgreind eru í 1. gr. ákvörðunar 2000/766/EB, sem eru bönnuð.
4. Á merkimiða fyrir fóður, sem inniheldur tvíkalsíumfosfat úr fituhreinsuðum beinum, skal standa skýrum stöfum: „Inniheldur tvíkalsíumfosfat úr fituhreinsuðum beinum — má ekki gefa jörturdýrum“.
5. Flytja skal fóður í lausu, sem inniheldur tvíkalsíumfosfat úr fituhreinsuðum beinum, með ökutækjum sem ekki eru notuð til að flytja samtímis fóður fyrir jörturdýr. Ef ökutækið er notað síðar til að flytja aðrar afurðir skal hreinsa það vandlega og skoða það á undan og eftir að það er notað til að flytja fóður í lausu sem inniheldur tvíkalsíumfosfat úr fituhreinsuðum beinum.
6. Banna skal notkun og geymslu fóðurs, sem inniheldur tvíkalsíumfosfat úr fituhreinsuðum beinum, þó ekki gæludýrafóðurs, sem um getur í 4. kafla I. viðauka við tilskipun 92/118/EBE, á býlum þar sem jörturdýr eru alin eða ræktuð til matvælaframleiðslu.

Þrátt fyrir þetta ákvæði getur lögbært yfirvald leyft notkun og geymslu fóðurs, sem inniheldur tvíkalsíumfosfat úr fituhreinsuðum beinum, á býlum þar sem jörturdýr eru haldin ef fullvíst er að gerðar séu ráðstafanir á býlinu til að koma í veg fyrir að fóður, sem inniheldur tvíkalsíumfosfat úr fituhreinsuðum beinum, sé gefið jörturdýrum.

III. VIÐAUKI

SKILYRÐI SEM UM GETUR Í 3. MGR. 1. GR.

1. Vatnsrofin prótín úr húðum og skinnnum skulu:

- unnin úr húðum og skinnnum af dýrum sem hefur verið slátrað í sláturhúsi og staðfesta skal að skrokkarnir teljist hæfir til manneldis eftir skoðun sem fer fram bæði fyrir og eftir slátrun,
- framleidd með framleiðsluaðferð sem felur í sér viðeigandi ráðstafanir til að halda í lágmarki mengun húða og skinna og þar sem húðir og skinn eru meðhöndluð með söltun, kölkun og vandlegri skolun og síðan er efnið haft við sýrustig > 11 í > 3 klukkustundir við hita > 80 °C og á eftir fylgir hitameðferð við > 140 °C í 30 mínútur við $> 3,6$ bör eða með jafngildri framleiðsluaðferð sem er viðurkennd í samræmi við máls-meðferðina í 17. gr. tilskipunar 89/662/EBE,
- framleidd í vinnslustöðvum sem eingöngu framleiða vatnsrofin prótín og sem lögbært yfirvald hefur viðurkennt í þessu skyni í samræmi við 2. mgr. 5. gr. tilskipunar 90/667/EBE,
- látin í sýnatöku eftir vinnslu og vera með mólmassa sem er undir 10 000 daltonum.

2. Eingöngu er heimilt að framleiða fóður, sem inniheldur vatnsrofin prótín, í fóðurstöðvum sem framleiða ekki fóður fyrir jörturdýr og lögbært yfirvald hefur viðurkennt í þessu skyni.

Þrátt fyrir þetta ákvæði getur lögbært yfirvald leyft að fóður fyrir jörturdýr sé framleitt í fóðurstöðvum sem einnig framleiða fóður, sem inniheldur vatnsrofin prótín, fyrir aðrar tegundir dýra með því skilyrði:

- að flutningi og geymslu fóðurs, sem ætlað er jörturdýrum, sé haldið alveg aðskildu frá fóðri sem bannað er að gefa jörturdýrum, og
- að geymslu, flutningi, framleiðslu og aðstöðu til þökkunar á fóðurblöndum, sem ætlaðar eru jörturdýrum, sé haldið alveg aðskildu, og
- að lögbært yfirvald hafi aðgang að skráum með upplýsingum um kaup og notkun á vatnsrofnum prótínum og sölu á fóðri sem inniheldur vatnsrofin prótín, og
- að fram fari venjubundnar prófanir á fóðri, sem ætlað er jörturdýrum, til að tryggja að ekki séu í þeim þau dýraprótín, sem skilgreind eru í 1. gr. ákvörðunar 2000/766/EB, sem eru bönnuð.

3. Á merkimiða fyrir fóður, sem inniheldur vatnsrofin prótín, skal standa skýrum stöfum: „Inniheldur vatnsrofin prótín — má ekki gefa jörturdýrum“.

4. Flytja skal fóður í lausu, sem inniheldur vatnsrofin prótín, með ökutækjum sem ekki eru notuð til að flytja samtímis fóður fyrir jörturdýr. Ef ökutækið er notað síðar til að flytja aðrar afurðir skal hreinsa það vandlega og skoða það á undan og eftir að það er notað til að flytja fóður í lausu sem inniheldur vatnsrofin prótín.

5. Banna skal notkun og geymslu fóðurs, sem inniheldur vatnsrofin prótín, þó ekki gæludýrafóðurs, sem um getur í 4. kafla I. viðauka við tilskipun 92/118/EBE, á býlum þar sem jörturdýr eru alin eða ræktuð til matvæla-framleiðslu.

Þrátt fyrir þetta ákvæði getur lögbært yfirvald leyft notkun og geymslu fóðurs, sem inniheldur vatnsrofin prótín, á býlum þar sem jörturdýr eru haldin ef fullvíst er að gerðar séu ráðstafanir á býlinu til að koma í veg fyrir að fóður, sem inniheldur vatnsrofin prótín, sé gefið jörturdýrum.

IV. VIÐAUKI

HEILBRIGÐISVOTTORÐ

að því er varðar vatnsrofin prótín úr húðum og skinnnum /tvíkalsíumfosfat úr fituhreinsuðum beinum ⁽¹⁾ í tengslum við viðskipti innan Bandalagsins

Tilvísunarnúmer heilbrigðisvottorðsins:

Viðtökuaðildarríki:

Upprunaaðildarríki:

Fagráðuneyti:

Skrifstofa sem gefur út vottorð:

I. Lýsing á sendingunni

Vatnsrofin prótín /tvíkalsíumfosfat úr fituhreinsuðum beinum af ⁽¹⁾:

.....
(tegund)

Tegund pakkninga:

Fjöldi pakkninga:

Nettóþyngd:

Tilvísunarnúmer framleiðslueiningar:

II. Uppruni sendingar

Heimilisfang og löggildingarnúmer vinnslustöðvar:

.....

III. Viðtökustaður sendingar

Vatnsrofin prótín/tvíkalsíumfosfat úr fituhreinsuðum beinum ⁽¹⁾ verða send:

frá:
(fermingarstaður)

til:
(viðtökuland og -staður)

með eftirfarandi flutningatæki:

— gerð:

— skráningarnúmer eða heiti skips:

Innsiglisnúmer:

Nafn og heimilisfang sendanda:

Nafn og heimilisfang viðtakanda:

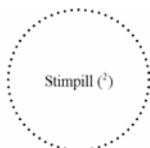
⁽¹⁾ Strikið yfir það sem á ekki við.

IV. Heilbrigðisvottun

Undirritaður, opinber dýralæknir staðfestir að framangreind afurð:

- var framleidd í stöð sem er viðurkennd í samræmi við tilskipun 90/667/EBE,
- var framleidd í samræmi við skilyrðin sem mælt er fyrir um í II. viðauka/III. viðauka ⁽¹⁾ við ákvörðun 2001/9/EB og að hana má ekki nota sem fóður fyrir jörturdýr,
- var látin í sýnatöku að því er varðar hverja framleiðslueiningu og að í ljós kom að mólmassi afurðar er undir 10 000 daltonum ⁽¹⁾.

Gjört í, (staður) (dagsetning)

.....
(undirritun opinbers dýralæknis) ⁽²⁾

.....
(nafn, menntun og titill, með hástöfum)

⁽¹⁾ Strikið yfir það sem á ekki við.

⁽²⁾ Undirritun og stimpill skulu vera í öðrum lit en prentstafirnir.

V. VIÐAUKI

HEILBRIGÐISVOTTORÐ

að því er varðar unnin dýrapróttín, sem eru skilgreind í ákvörðun 2000/766/EB, þó ekki gæludýrafóður, sem um getur í 4. kafla I. viðauka við tilskipun 92/118/EEB, og unnin dýrapróttín, sem eru skráð í 2. mgr. 2. gr. þeirrar ákvörðunar, ætluð til notkunar sem ekki er bönnuð skv. a-lið 1. mgr. 3. gr. ákvörðunar 2000/766/EB og ætluð fyrir viðskipti innan Bandalagsins eða útflutning til þriðju landa

Tilvísunarnúmer heilbrigðisvottorðsins:

Viðtökuland:

Upprunaaðildarríki:

Fagráðuneyti:

Skrifstofa sem gefur út vottorð:

I. Lýsing á sendingunni

Tegund af unnu dýrapróttíni eða afurð:

Unnið dýrapróttín af:
(tegund)

Tegund pakkinga:

Fjöldi pakkinga:

Nettóþyngd:

Tilvísunarnúmer framleiðslueiningar:

II. Uppruni sendingar

Heimilisfang og löggildingarnúmer vinnslustöðvar:

.....

III. Viðtökustaður sendingar

Unnin dýrapróttín verða send

frá:
(fermingarstaður)

til:
(viðtökuland og -staður)

með eftirfarandi flutningatæki:

— gerð:

— skráningarnúmer eða heiti skips:

Innsiglisnúmer:

Nafn og heimilisfang sendanda:

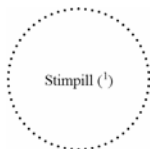
Nafn og heimilisfang viðtakanda:

IV. Heilbrigðisvottun

Undirritaður, opinber dýralæknir, staðfestir að framangreind afurð:

- var framleidd í stöð sem er viðurkennd í samræmi við tilskipun 90/667/EBE,
- inniheldur unnin dýraprótein, sem eru skilgreind í ákvörðun 2000/766/EB, og bannað er að nota sem fóður fyrir húsdýr sem eru alin og ræktuð til matvælaframleiðslu.

Gjört í,
(staður) (dagsetning)

.....
(undirritun opinbers dýralæknis) (¹)

.....
(nafn, menntun og titill, með hástöfum)

(¹) Undirritun og stimpill skulu vera í öðrum lit en prentstafirnir.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2005/EES/27/03

frá 27. febrúar 2001

um breytingu að því er varðar vatnsrofin prótín á ákvörðun 2001/9/EB um tilskildar eftirlitsráðstafanir við framkvæmd á ákvörðun ráðsins 2000/766/EB um tilteknar verndarráðstafanir vegna smitandi heilahrörnnunar og notkun dýrapróтина í fæði (*)

(tilkynnt með númeri C(2001) 462)

(2001/165/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/662/EBE frá 11. desember 1989 um dýraheilbrigðiseftirlit í viðskiptum innan Bandalagsins til að stuðla að því að hinum innri markaði verði komið á ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 92/118/EBE ⁽²⁾, einkum 4. mgr. 9. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 90/425/EBE frá 26. júní 1990 um eftirlit með dýraheilbrigði og dýrarækt í viðskiptum innan Bandalagsins með tiltekin dýr á fæti og afurðir til að stuðla að því að hinum innri markaði verði komið á ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 92/118/EBE ⁽⁴⁾, einkum 4. mgr. 10. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 97/78/EB frá 18. desember 1997 um meginreglur um skipulag dýraheilbrigðiseftirlits með afurðum sem fluttar eru inn til Bandalagsins frá þriðju löndum ⁽⁵⁾, einkum 22. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Samkvæmt ákvörðun ráðsins 2000/766/EB frá 4. desember 2000 um tilteknar verndarráðstafanir vegna smitandi heilahrörnnunar og notkun dýrapróтина í fæði ⁽⁶⁾ er bannað að nota unnið dýraprótín sem fóður fyrir tiltekin húsdýr. Með skilyrðum, sem hafa verið sett með ákvörðun 2001/9/EB, gildir bannið ekki um notkun tiltekinna, unninna dýrapróтина.
- 2) Nýleg þróun ástandsins í Bandalaginu, að því er varðar kúariðu, hefur leitt til þess að sum aðildarríki hafa gert einhliða verndarráðstafanir til viðbótar þeim sem fyrir eru.
- 3) Í ljósi þessa ástands hvatti ráðið framkvæmdastjórnina hinn 4. desember 2000 til þess að biðja vísindastýrningfndina (SSC) að meta þær einhliða verndarráðstafanir, sem sum aðildarríki hafa gert til bráðabirgða,

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 58, 28.2.2001, bls. 43. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 65/2003 frá 20. júní 2003 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 51, 9.10.2003, bls. 1.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 395, 30.12.1989, bls. 13.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 62, 15.3.1993, bls. 49.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 224, 18.8.1990, bls. 29.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 62, 15.3.1993, bls. 49.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 24, 30.1.1998, bls. 9.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 306, 7.12.2000, bls. 32.

og að grípa til viðeigandi aðgerða til samræmis við það.

- 4) Hinn 12. janúar 2001 samþykkti vísindastýrningfndin álit um „fyrirspurnir frá þjónustudeildum EB í framhaldi af beiðni ráðherraráðs ESB (landbúnaður) frá 4. desember 2000 um öryggi að því er varðar kúariðusmit í tilteknum vefjum og tilteknum afurðum sem eru unnar úr dýrum“. Álitið fjallar um öryggi vatnsrofinna próтина sem eru unnin úr öðru efni úr dýraríkinu en húðum og skinnum. Til að hægt sé að taka tillit til þessa vísindalega álits innan ramma ákvörðunar 2000/766/EB er nauðsynlegt að mæla fyrir um kröfur um framleiðslu vatnsrofinna próтина.
- 5) Óvissa um túlkun 2. gr. ákvörðunar 2001/9/EB hefur leitt til erfiðleika við framkvæmd á ákvæðum ákvörðunarinnar. Það er því rétt að gera nánari grein fyrir ákvæðum þessarar greinar og breyta ákvæðum 1. gr. til samræmis við það.
- 6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýraheilbrigði.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Ákvörðun 2001/9/EB er breytt sem hér segir:

1. Í 1., 2. og 3. mgr. 1. gr. komi „húsdýr sem um getur í 1. mgr. 2. gr. ákvörðunar 2000/766/EB“ í stað „dýr“.
2. Í stað 2. gr. komi eftirfarandi:

„2. gr.

Aðildarríkin skulu sjá til þess að fóður, þ.m.t. gæludýrafóður, ætlað öðrum dýrum en húsdýrum, sem um getur í 1. mgr. 2. gr. ákvörðunar 2000/766/EB, sem inniheldur unnin dýraprótín, sem eru skilgreind í þeirri ákvörðun, sé ekki framleitt í stöðvum sem framleiða fóður fyrir húsdýr.

Ef fóðrið er ekki framleitt úr neinu öðru unnu dýra-prótíni en fiskimjöli, tvíkalsíumfosfati og vatnsrofum prótínum er þó heimilt að framleiða það í stöðvum, sem framleiða fóður fyrir önnur húsdýr en jörturdýr í samræmi við 6. lið I. viðauka, 3. lið II. viðauka og 2. lið III. viðauka, eftir því sem við á.“

3. Í stað 1. liðar III. viðauka komi eftirfarandi:

„1. Vatnsrofin prótín, unnin úr fiski, fiðri, húðum og skinnnum, skulu:

— framleidd í vinnslustöðvum sem framleiða eingöngu vatnsrofin prótín og sem lögbært yfirvald viðurkennir í samræmi við 2. mgr. 5. gr. tilskipunar 90/667/EBE,

— látin í sýnatöku eftir vinnslu og skal staðfesta að mólmassi þeirra sé undir 10 000 daltonum.

Þar að auki skulu vatnsrofin prótín úr húðum og skinnnum:

— unnin úr húðum og skinnnum af dýrum sem hefur verið sláttrað í sláturhúsi og staðfest hefur verið að skrokkarnir séu hæfir til manneldis eftir skoðun, sem fer fram bæði fyrir og eftir slátrun,

— framleidd með framleiðsluaðferð, sem felur í sér viðeigandi ráðstafanir til að halda í lágmarki mengun húða og skinna og þar sem húðir og skinn eru meðhöndluð með söltun, kölkun og vandlegri skolun og síðan er efnið haft við sýrustig > 11 í meira en 3 klukkustundir við hita, sem er yfir 80°C , og á eftir fylgir hitameðferð við hita, sem er yfir 140°C í 30 mínútur við meira en 3,6 bör, eða með jafngildri framleiðslu-aðferð sem er viðurkennd í samræmi við máls-meðferðina í 17. gr. tilskipunar 89/662/EBE.“

4. Í fyrirsögn heilbrigðisvottorðsins, sem mælt er fyrir um í IV. viðauka, skulu orðin „úr húðum og skinnnum“ falla brott.

2. gr.

Ákvörðun þessi gildir frá 1. mars 2001.

3. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 27. febrúar 2001.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2005/EES/27/04

frá 27. mars 2002

um breytingu á ákvörðun ráðsins 2000/766/EB og ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2001/9/EB að því er varðar smitandi heilahrörnun og notkun dýrapróttina í fódri (*)

(tilkynnt með númeri C(2002) 1277)

(2002/248/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/662/EBE frá 11. desember 1989 um dýraheilbrigðiseftirlit í viðskiptum innan Bandalagsins til að stuðla að því að hinum innri markaði verði komið á ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 92/118/EBE ⁽²⁾, einkum 4. mgr. 9. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 90/425/EBE frá 26. júní 1990 um eftirlit með dýraheilbrigði og dýrarækt í viðskiptum innan Bandalagsins með tiltekin dýr á fæti og afurðir til að stuðla að því að hinum innri markaði verði komið á ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 92/118/EBE, einkum 4. mgr. 10. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 97/78/EB frá 18. desember 1997 um meginreglur um skipulag dýraheilbrigðiseftirlits með afurðum sem fluttar eru inn til Bandalagsins frá þriðju löndum ⁽⁴⁾, einkum 22. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með ákvörðun ráðsins 2000/766/EB frá 4. desember 2000 um tilteknar verndarráðstafanir vegna smitandi heilahrönnunar og notkun dýrapróttina í fódri ⁽⁵⁾ er bannað að nota unnið dýrapróttinn sem fódur fyrir tiltekin húsdýr. Með skilyrðum, sem hafa verið sett með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2001/9/EB ⁽⁶⁾, eins og henni var breytt með ákvörðun 2001/165/EB ⁽⁷⁾, gildir bannið ekki um notkun tiltekinna, unninna dýrapróttina.
- 2) Með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 999/2001 frá 22. maí 2001 um setningu reglna um forvarnir gegn, eftirlit með og útrýmingu tiltekinna tegunda smitandi heilahrönnunar ⁽⁸⁾ er bannað að nota spendýrapróttinn, hvort sem það er unnið eða óunnið,

sem fódur fyrir jörturdýr. Beitingu viðeigandi ákvæða var frestað með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 270/2002 ⁽⁹⁾.

- 3) Til að gæta samræmis og forðast allar smitleiðir kúariðu skal víkka bannið við því að nota unnið dýrapróttinn sem fódur fyrir tiltekin húsdýr, sem sett var með ákvörðun 2000/766/EB, þannig að það taki til allra tegunda dýrapróttins í fódri fyrir jörturdýr. Tiltekin dýrapróttinn, sem hvorki eru talin hafa í för með sér hættu á kúariðu né hindra eftirlit, skulu leyfð áfram.
- 4) Egg og eggjaafurðir eru ekki talin hafa í för með sér hættu á smitandi heilahrönnun og því má fódra húsdýr á eggjum og eggjaafurðum.
- 5) Að því er varðar fódur fyrir önnur dýr en jörturdýr ber að skýra reglurnar um framleiðslu fiskimjöls að því er varðar starfsstöðvar sem framleiða bæði fisk og fiskafurðir til manneldis og fiskimjöl til nota sem fódur.
- 6) Því ber að breyta ákvörðunum 2000/766/EB og 2001/9/EB til samræmis við þetta.
- 7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

I. gr.

Ákvæðum 2. gr. ákvörðunar 2000/766/EB er breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi komi í stað 1. mgr.:

„1. Aðildarríkin skulu banna:

- a) notkun próttins úr dýrum sem fódur fyrir jörturdýr,
- b) notkun unnins dýrapróttins sem fódur fyrir húsdýr sem eru alin og ræktað til matvælaframleiðslu.“

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjútíð. EB L 84, 28.3.2001, bls. 71. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 65/2003 frá 20. júní 2003 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 51, 9.10.2003, bls. 1.

⁽¹⁾ Stjútíð. EB L 395, 30.12.1989, bls. 13.

⁽²⁾ Stjútíð. EB L 62, 15.3.1993, bls. 49.

⁽³⁾ Stjútíð. EB L 224, 18.8.1990, bls. 29.

⁽⁴⁾ Stjútíð. EB L 24, 30.1.1998, bls. 9.

⁽⁵⁾ Stjútíð. EB L 306, 7.12.2000, bls. 32.

⁽⁶⁾ Stjútíð. EB L 2, 5.1.2001, bls. 32.

⁽⁷⁾ Stjútíð. EB L 58, 28.2.2001, bls. 43.

⁽⁸⁾ Stjútíð. EB L 147, 31.5.2001, bls. 1.

⁽⁹⁾ Stjútíð. EB L 45, 15.2.2002, bls. 4.

2. Í stað síðasta undirliðar 2. mgr. komi eftirfarandi:

3. gr.

„— mjólkur og mjólkurafurða og eggja og eggjaafurða.“

Ákvörðun þessi gildir frá 1. apríl 2002.

2. gr.

4. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Í stað 1. liðar I. viðauka við ákvörðun 2001/9/EB komi eftirfarandi:

Gjört í Brussel 27. mars 2002.

„1. Framleiða skal fiskimjöl í vinnslustöðvum sem framleiða eingöngu vörur úr fiski og sem lögbært yfirvald viðurkennir í þessu skyni í samræmi við 2. mgr. 5. gr. tilskipunar ráðsins 90/667/EEB.“

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2002/32/EB

2005/EES/27/05

frá 7. maí 2002

um óæskileg efni í fóðri (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFAR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum b-lið 4. mgr. 152. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við málsmeðferðina, sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽³⁾, og með hliðsjón af sameiginlega textanum sem sáttanefndin samþykkti 26. mars 2002,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Nauðsynlegt er að gera margar breytingar á tilskipun ráðsins 1999/29/EB frá 22. apríl 1999 um óæskileg efni og óæskilegar afurðir í dýrafæðu ⁽⁴⁾. Til glöggvunar og til að auka skilvirkni er rétt að endursemja tilskipunina.
- 2) Búfjárframleiðsla er afar mikilvægur þáttur í landbúnaði innan bandalagsins og fullnægjandi árangur með tilliti til heilbrigðis manna og dýra, velferð dýra, umhverfisins og fjárhags búfjárræktenda ræðst að miklu leyti af notkun heppilegs gæðafóðurs.
- 3) Reglur um fóður eru nauðsynlegar til að tryggja framleiðni í landbúnaði og sjálfbærni hans og til að gera kleift að tryggja heilbrigði manna og dýra, velferð dýra og vernda umhverfið. Að auki er nauðsyn á heildarreglum um hreinlæti til að tryggja gæðafóður á einstökum býlum jafnvel þó það sé ekki framleitt til sölu.
- 4) Sömu reglur varðandi gæði og öryggi afurða, sem ætlaðar eru í fóður, verða að gilda um gæði og öryggi þess vatns sem dýrin drekka. Þótt skilgreiningin á fóðri komi ekki í veg fyrir að vatn teljist til fóðurs er það ekki að finna í skránni, sem er ekki tæmandi, yfir helstu fóðurefni sem mælt er fyrir um í tilskipun

ráðsins 96/25/EB frá 29. apríl 1996 um dreifingu fóðurefnis ⁽⁵⁾. Nauðsynlegt er að skoða innan ramma þeirrar tilskipunar hvort vatn eigi að teljast fóður.

- 5) Sýnt hefur verið fram á að aukefni geta innihaldið óæskileg efni. Gildissvið tilskipunarinnar skal því víkkað þannig að það taki til aukefna.
- 6) Afurðir, sem ætlaðar eru í fóður, geta innihaldið óæskileg efni sem kunna að stofna heilbrigði dýra í hættu eða heilbrigði manna eða umhverfinu sakir þess að þau finnast í búfjárafurðum.
- 7) Útilokað er að koma með öllu í veg fyrir óæskileg efni en mikilvægt er að dregið sé úr innihaldi þeirra í afurðum, sem eru ætlaðar í fóður, með tilhlýðilegu tilliti til bráðra eiturrhifa efnisins og uppsöfnunar þess í lífverum og lífbrjótanleika til að koma í veg fyrir óæskileg og skaðleg áhrif. Eins og sakir standa nú þykir ekki rétt að ákvarða hámarksinnihald sem er minna en það sem unnt er að greina samkvæmt greiningaraðferðum sem til stendur að skilgreina fyrir bandalagið.
- 8) Aðferðirnar við að ákvarða leifar óæskilegra efna verða stöðugt þróaðri þannig að jafnvel er hægt að greina magn efnaleifa sem hefur óveruleg áhrif á heilbrigði dýra og manna.
- 9) Óæskileg efni mega einungis vera í afurðum sem ætlaðar eru í fóður í samræmi við skilyrðin sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun og óheimilt er að nota þau með öðrum hætti sem fóður. Tilskipun þessi skal því gilda án þess að hafa áhrif á önnur ákvæði bandalagsins um fóður, einkum gildandi reglur um fóðurblöndur.

- 10) Þessi tilskipun skal gilda um afurðir sem ætlaðar eru í fóður um leið og þær koma inn í bandalagið. Því ber að mæla fyrir um að sett hámarksviðmiðunargildi óæskilegra efna gildi almennt frá þeim degi sem afurðirnar, sem ætlaðar eru í fóður, eru settar í dreifingu eða notaðar á öllum stigum og einkum við innflutning þeirra.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 140, 30.5.2002, bls. 10. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 67/2003 frá 20. júní 2003 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 51, 9.10.2003, bls. 5.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 89 E, 28.3.2000, bls. 70 og Stjtið. EB C 96 E, 27.3.2001, bls. 346.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 140, 18.5.2000, bls. 9.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 4. október 2000 (Stjtið. EB C 178, 22.6.2001, bls. 160), sameiginleg afstaða ráðsins frá 17. september 2001 (Stjtið. EB C 4, 7.1.2002, bls. 1) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 12. desember 2001 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB). Ákvörðun Evrópuþingsins frá 10. apríl 2002 og ákvörðun ráðsins frá 22. apríl 2002.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 115, 4.5.1999, bls. 32.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 125, 23.5.1996, bls. 35. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/16/EB (Stjtið. EB L 105, 3.5.2000, bls. 36).

- 11) Afurðir, sem ætlaðar eru í fóður, verða að vera óspilltar, ósviknar og markaðshæfar og því skal ekki stafa af þeim hættu fyrir heilbrigði manna eða dýra eða umhverfið né skulu þær hafa skaðleg áhrif á búfjárframleiðslu ef þær eru notaðar á réttan hátt. Því er nauðsynlegt að banna að nota eða setja í dreifingu afurðir, sem ætlaðar eru í fóður, sem innihalda óæskileg efni í magni sem er yfir hámarksviðmiðunargildinu sem mælt er fyrir um í I. viðauka.
- 12) Takmarka ber magn tiltekinna, óæskilegra efna í fóðurbæti með því að ákvarða viðeigandi hámarksviðmiðunargildi.
- 13) Þó að hámarksviðmiðunargildi hafi verið ákvarðað í ákveðnum tilvikum, að teknu tilliti til bakgrunnsgilda, er enn þörf á áframhaldandi átaki til að takmarka magn tiltekinna, óæskilegra efna við lægsta mögulega magn í afurðum sem ætlaðar eru í fóður til að þessara efna gæti sem minnst í fóður- og matvælaferlinu. Því skal vera heimilt samkvæmt þessari tilskipun að mæla fyrir um aðgerðamark sem er töluvert lægra en hámarksviðmiðunargildin sem sett hafa verið. Ef farið er yfir slíkt aðgerðamark skulu fara fram rannsóknir til að komast að því hvaðan óæskilegu efnin koma og grípa skal til ráðstafana til að draga úr myndun þeirra eða koma í veg fyrir að þau myndist.
- 14) Aðildarríkjunum skal vera heimilt, sé heilbrigði dýra eða manna eða umhverfinu stofnað í hættu, að lækka tímabundið leyfileg hámarksviðmiðunargildi, að ákvarða hámarksviðmiðunargildi fyrir önnur efni eða banna slík efni í afurðum sem ætlaðar eru í fóður. Til að tryggja samræmda beitingu skulu allar breytingar á I. viðauka við þessa tilskipun ákveðnar með skjótvirkri málsmeðferð í bandalaginu á grundvelli nauðsynlegra fylgiskjala og varúðarreglunnar.
- 15) Að því er varðar að setja afurðir, sem ætlaðar eru í fóður og uppfylla kröfur þessarar tilskipunar, í dreifingu gilda með tilliti til magns óæskilegra efna, sem þær innihalda, einungis takmarkanir sem kveðið er á um í þessari tilskipun og í tilskipun ráðsins 95/53/EB frá 25. október 1995 um setningu meginreglna um skipulag opinberra skoðana á sviði dýrafæðu⁽¹⁾.
- 16) Aðildarríkin skulu koma á viðeigandi vöktunarfyrirkomulagi samkvæmt tilskipun 95/53/EB til að tryggja að kröfurnar varðandi óæskileg efni séu uppfylltar þegar afurðir, sem ætlaðar eru í fóður, eru notaðar eða settar í dreifingu.
- 17) Þörf er á viðeigandi málsmeðferð á vettvangi bandalagsins til þess að laga tæknileg ákvæði í viðaukunum

við þessa tilskipun að þróun á sviði vísinda og tækni.

- 18) Í því skyni að greiða fyrir framkvæmd fyrirhugaðra ráðstafana skal vera til málsmeðferð til að koma á náinni samvinnu milli aðildarríkjanna og framkvæmdastjórnarinnar innan fastanefndarinnar um fóður sem var komið á fót með ákvörðun 70/372/EBE⁽²⁾.
- 19) Samþykkja skal ráðstafanirnar, sem eru nauðsynlegar til að hrinda í framkvæmd ákvæðum þessarar tilskipunar, í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið⁽³⁾.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

1. Í þessari tilskipun er fjallað um óæskileg efni í afurðum sem ætlaðar eru í fóður.

2. Þessi tilskipun gildir með fyrirvara um ákvæði í:

- a) tilskipun ráðsins 70/524/EBE frá 23. nóvember 1970 um aukefni í fóðri⁽⁴⁾,
- b) tilskipun ráðsins 96/25/EB og tilskipun ráðsins 79/373/EBE frá 2. apríl 1979 um markaðssetningu blandaðs fóðurs⁽⁵⁾,
- c) tilskipun ráðsins 76/895/EBE frá 23. nóvember 1976 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á ávöxtum og matjurtum⁽⁶⁾, tilskipun ráðsins 86/362/EBE frá 24. júlí 1986 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á kornvörum⁽⁷⁾, tilskipun ráðsins 86/363/EBE frá 24. júlí 1986 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á matvælum úr dýraríkinu⁽⁸⁾ og tilskipun ráðsins 90/642/EBE frá 27. nóvember 1990 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á kornvörum og tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum⁽⁹⁾, ef þessar efnaleifar eru ekki taldar upp í I. viðauka við þessa tilskipun,

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 170, 3.8.1970, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 270, 14.12.1970, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2205/2001 (Stjtið. EB L 297, 15.11.2001, bls. 3).

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 86, 6.4.1979, bls. 30. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/2/EB (Stjtið. EB L 63, 6.3.2002, bls. 23).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 340, 9.12.1976, bls. 26. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2000/57/EB (Stjtið. EB L 244, 29.9.2000, bls. 76).

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 221, 7.8.1986, bls. 37. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2002/23/EB (Stjtið. EB L 64, 7.3.2002, bls. 13).

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 221, 7.8.1986, bls. 43. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2002/23/EB.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 350, 14.12.1990, bls. 71. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2002/23/EB.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 265, 8.11.1995, bls. 17. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/46/EB (Stjtið. EB L 234, 1.9.2001, bls. 55).

- d) löggjöf bandalagsins varðandi dýralækningar með tilliti til heilbrigðis manna og dýra,
- e) tilskipun ráðsins 82/471/EBE frá 30. júní 1982 um ákveðnar afurðir í dýrafæðu ⁽¹⁾,
- f) tilskipun ráðsins 93/74/EBE frá 13. september 1993 um fóður sem er miðað við sérstök næringarmarkmið ⁽²⁾.

2. gr.

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „fóður“: afurðir úr jurta- eða dýraríkinu, eins og þær koma fyrir í náttúrunni, nýjar eða rotvarðar, svo og afurðir þeirra úr iðnaðarvinnslu, og lífræn eða ólífræn efni, notuð ein sér eða í blöndum, með eða án aukefna, gefin dýrum,
- b) „fóðurefni“: ýmsar afurðir úr jurta- eða dýraríkinu, eins og þær koma fyrir í náttúrunni, nýjar eða rotvarðar, svo og afurðir þeirra úr iðnaðarvinnslu, og lífræn eða ólífræn efni, með eða án aukefna, gefin dýrum, annaðhvort óbreytt eða eftir vinnslu, notuð til framleiðslu á fóðurblöndum eða notuð sem burðarefni í forblöndum,
- c) „aukefni“: aukefni eins og þau eru skilgreind í a-lið 2. gr. tilskipunar ráðsins 70/524/EBE,
- d) „forblöndur“: blöndur aukefna eða blöndur eins eða fleiri aukefna og efna sem notuð eru sem burðarefni, ætlaðar til fóðurframleiðslu,
- e) „fóðurblöndur“: blöndur fóðurefna, með eða án aukefna, gefnar dýrum sem heilfóður eða fóðurbætur,
- f) „fóðurbætur“: fóðurblöndur sem innihalda tiltekin efni í ríku mæli og sem vegna samsetningar teljast því aðeins fullnægjandi dagskammtur að þær séu notaðar með öðru fóðri,
- g) „heilfóður“: fóðurblöndur sem vegna samsetningar teljast fullnægjandi dagskammtur,
- h) „afurðir sem ætlaðar eru í fóður“: fóðurefni, forblöndur, aukefni, fóður og allar aðrar afurðir sem ætlaðar eru til notkunar eða eru notaðar í fóður,
- i) „dagskammtur“: heildarmagn fóðurefna með 12% rakainnihald sem dýr af tiltekinni tegund, í tilteknum aldursflokk og miðað við tilteknar afurðir þarfnast að meðaltali daglega til þess að fullnægja öllum þörfum sínum,

- j) „dýr“: dýr af tegundum sem algengt er að menn fódri, haldi eða leggi sér til munns og dýr sem lifa villt í náttúrunni og er gefið fóður,
- k) „setja í dreifingu“ eða „dreifing“: að geyma hvers kyns afurðir, ætlaðar í fóður, með tilliti til sölu, einnig að bjóða til sölu, eða afhendingar með einhverjum öðrum hætti til þriðja aðila, gegn greiðslu eða ekki, einnig sjálf salan eða afhendingin sem fer fram með einhverjum öðrum hætti,
- l) „óæskilegt efni“: sérhvert efni eða afurð, að undanskildum sjúkdómsvöldum, sem eru í og/eða á afurðum sem ætlaðar eru í fóður og sem heilbrigði dýra eða manna eða umhverfinu stafar hugsanlega hættu af eða sem gæti haft skaðleg áhrif á búfjárframleiðslu.

3. gr.

1. Einungis er heimilt að flytja inn afurðir, sem ætlaðar eru í fóður, til notkunar innan bandalagsins frá þriðju löndum til dreifingar og/eða notkunar innan bandalagsins ef þær eru óspilltar, ósviknar og markaðshæfar og því skal ekki stafa af þeim hættu fyrir heilbrigði manna, heilbrigði dýra eða umhverfið né skulu þær hafa skaðleg áhrif á búfjárframleiðslu ef þær eru notaðar á réttan hátt.

2. Líta skal svo á að afurðir, sem ætlaðar eru í fóður, samræmist ekki 1. mgr. ef magn óæskilegra efna, sem þær innihalda, er ekki í samræmi við hámarksviðmiðunargildin sem mælt er fyrir um í I. viðauka.

4. gr.

1. Aðildarríkin skulu mæla fyrir um að einungis sé heimilt að nota óæskilegu efnin, sem eru talin upp í I. viðauka, í afurðir sem ætlaðar eru í fóður í samræmi við skilyrðin sem þar er mælt fyrir um.

2. Í því skyni að draga úr eða eyða upptökum óæskilegra efna í afurðum, sem ætlaðar eru í fóður, skulu aðildarríkin í samvinnu rekstraraðila framkvæma rannsókn til að finna upptök þessara óæskilegu efna í þeim tilvikum þar sem farið er yfir hámarksviðmiðunargildi og í þeim tilvikum þar sem aukið magn slíkra efna greinist að teknu tilliti til bakgrunnsgilda. Til að fá einsleita nálgun í þeim tilvikum þar sem um aukið magn er að ræða kann að vera nauðsynlegt að setja aðgerðamark til að hrinda slíkum rannsóknum af stað. Heimilt er að mæla fyrir um þetta aðgerðamark í II. viðauka.

Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni og öðrum aðildarríkjunum allar viðeigandi upplýsingar og niðurstöður varðandi upptökin og um ráðstafanir sem gripið er til til að draga úr magni óæskilegra efna eða eyða þeim. Þessar upplýsingar skulu sendar í tengslum við ársskýrsluna sem senda ber framkvæmdastjórninni samkvæmt ákvæðum 22. gr. tilskipunar 95/53/EB, að undanskildum þeim tilvikum þar sem mikilvægt er að upplýsingar berist hinum aðildarríkjunum án tafar. Í slíkum tilvikum skal senda upplýsingarnar án tafar.

⁽¹⁾ Stjúd. EB L 213, 21.7.1982, bls. 8. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 1999/20/EB (Stjúd. EB L 80, 25.3.1999, bls. 20).

⁽²⁾ Stjúd. EB L 237, 22.9.1993, bls. 23. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 1999/29/EB (Stjúd. EB L 115, 4.5.1999, bls. 32).

5. gr.

Aðildarríkin skulu mæla fyrir um að óheimilt sé að blanda afurðir, sem ætlaðar eru í fóður og innihalda óæskileg efni í magni sem er yfir hámarksviðmiðunargildinu sem tilgreint er í I. viðauka, sömu afurð eða öðrum afurðum, sem ætlaðar eru í fóður, í því skyni að þynna þær.

6. gr.

Ef engin sérákvæði eru um fódurbæti skulu aðildarríkin, að teknu tilliti til þess hlutfalls sem mælt er fyrir um vegna notkunar hans í dagsskammti, mæla fyrir um að hann innihaldi ekki meira af óæskilegu efnunum, sem eru talin upp í I. viðauka, en tilgreint er fyrir heilfóður.

7. gr.

1. Hafi aðildarríki ástæðu, sem byggð er á nýjum upplýsingum eða endurmati á fyrirliggjandi upplýsingum sem farið hefur fram eftir að viðkomandi ákvæði voru samþykkt, til að ætla að hámarksviðmiðunargildi, sem er tilgreint í I. viðauka, eða óæskilegt efni, sem er ekki talið þar upp, skapi hættu fyrir heilbrigði dýra eða manna eða umhverfið, er því aðildarríki heimilt tímabundið að lækka gildandi hámarksviðmiðunargildi, ákvarða hámarksviðmiðunargildi eða banna að óæskilega efnið sé í afurðum sem ætlaðar eru í fóður. Aðildarríkið skal þegar í stað tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum um það og tilgreina ástæðuna fyrir ákvörðun sinni.

2. Í samræmi við málsmæðferðina, sem mælt er fyrir um í 12. gr., skal taka ákvörðun um það án tafar hvort breyta beri I. og II. viðauka.

Viðkomandi aðildarríki er heimilt að viðhalda þeim ráðstöfunum sem það hefur hrint í framkvæmd, að því tilskildu að hvorki ráðið né framkvæmdastjórnin hafi tekið ákvörðun.

Aðildarríkin verða að tryggja að ákvörðunin, sem tekin er, sé birt opinberlega.

8. gr.

1. Í samræmi við málsmæðferðina, sem mælt er fyrir um í 11. gr., skal framkvæmdastjórnin breyta I. og II. viðauka með hliðsjón af framförum á sviði vísinda og tækni.

2. Í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 11. gr.:

— skal framkvæmdastjórnin enn fremur samþykkja reglubundið samsteypta útgáfu I. og II. viðauka þar sem felldar eru inn allar breytingar sem gerðar eru skv. 1. mgr.,

— er framkvæmdastjórninni enn fremur heimilt að skilgreina viðmiðanir sem notaðar eru við að samþykkja afeitrunarmeðferðir til viðbótar við viðmiðanir sem kveðið er á um fyrir afurðir sem ætlaðar eru í fóður og hafa gengist undir slíka meðferð.

3. Aðildarríkin skulu tryggja að gripið sé til ráðstafana til að ábyrgjast rétta framkvæmd allra meðferða sem eru viðurkenndar skv. 2. mgr. og að afeitruðu afurðirnar, sem ætlaðar eru í fóður, séu í samræmi við ákvæði I. viðauka.

9. gr.

Aðildarríkin skulu, að því er varðar afurðir sem ætlaðar eru í fóður og standast ákvæði þessarar tilskipunar, tryggja að engar aðrar takmarkanir, með tilliti til óæskilegra efna í þeim, gildi um dreifingu þeirra en þær sem kveðið er á um í þessari tilskipun og tilskipun 95/53/EB.

10. gr.

Ákvæði, sem kunna að hafa áhrif á heilbrigði manna og dýra eða á umhverfið, skulu samþykkt að höfðu samráði við viðeigandi vísindanefnd.

11. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar fastanefndarinnar um fóður, sem komið var á fót með 1. gr. ákvörðunar 70/372/EBE.

2. Sé vísað til þessarar greinar gilda 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

3. Tímabilið, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera þrír mánuðir.

12. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar fastanefndarinnar um fóður, sem komið var á fót með 1. gr. ákvörðunar 70/372/EBE.

2. Sé vísað til þessarar greinar gilda 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

3. Tímabilið, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera 15 dagar.

13. gr.

1. Aðildarríkin skulu a.m.k. beita ákvæðum þessarar tilskipunar gagnvart afurðum sem ætlaðar eru í fóður sem framleitt er í bandalaginu og ætlað til útflutnings til þriðju landa.

2. Ákvæði 1. mgr. skulu ekki hafa áhrif á rétt aðildarríkja til að heimila endurútflutning samkvæmt skilyrðunum sem mælt er fyrir um í 12. gr. reglugerðar (EB) nr. 178/2002 ⁽¹⁾. Ákvæði 20. gr. skulu gilda að breyttu breytanda.

⁽¹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 178/2002 frá 28. janúar 2002 um almennar meginreglur og kröfur samkvæmt lögum um matvæli, um stofnun Matvælaöryggisstofnunar Evrópu og um málsmæðferð vegna öryggis matvæla (Stjóð. EB L 31, 1.2.2002, bls. 1).

14. gr.

1. Tilskipun 1999/29/EB er hér með felld úr gildi frá og með 1. ágúst 2003 með fyrirvara um skuldbindingar aðildarríkjanna um frest, eins og um getur í B-hluta III. viðauka, til að lögleiða tilskipanirnar sem tilgreindar eru í A-hluta þess viðauka.

2. Líta ber á tilvísanir í tilskipun 1999/29/EB sem tilvísanir í þessa tilskipun og skulu þær lesnar með hliðsjón af samanburðartöflunni í III. viðauka.

15. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynleg lög og stjórnarsýslufyrirmæli til að fara að þessari tilskipun fyrir 1. maí 2003. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Ráðstöfununum, sem samþykktar eru, skal beitt frá 1. ágúst 2003.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun

þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja á því sviði sem tilskipun þessi nær til.

16. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi daginn sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

17. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 7. maí 2002.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

P. COX

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

R. DE RATO Y FIGAREDO

forseti.

I. VIÐAUKI

Óæskileg efni	Afurðir sem ætlaðar eru í fóður	Hámarksinnihald í mg/kg (milljónarhlutar) fyrir fóður með 12% rakainnihald
(1)	(2)	(3)
1. Arsen	Fóðurefni, að undanskildu: — grasmjöli, úr þurrkuðum refasmára og þurrkuðum smára og þurrkuðu sykkurrófumauki og þurrkuðu, melassabættu sykkurrófumauki — fosfötum og fóðri sem fellur til við vinnslu fisks eða annarra sjávardýra Heilfóður, að undanskildu: — heilfóðri fyrir fisk Fóðurbætir, að undanskildum: — steinefnablöndum —	2 4 10 2 4 4 12
2. Blý	Fóðurefni, að undanskildu: — grænfóðri — fosfötum — geri	10 40 30 5
3. Flúr	Heilfóður Fóðurbætir, að undanskildum: — steinefnablöndum Fóðurefni, að undanskildu: — fóðri úr dýraríkinu — fosfötum Heilfóður, að undanskildu: — heilfóðri fyrir nautgripi, sauðfé og geitfé — mjólkandi — önnur — heilfóðri fyrir svín — heilfóðri fyrir alifugla — heilfóðri fyrir kjúklinga Steinefnablöndur fyrir nautgripi, sauðfé og geitfé Annar fóðurbætir	5 10 30 150 500 2 000 150 30 50 100 350 250 2 000 ⁽¹⁾ 125 ⁽²⁾
4. Kvikasilfur	Fóðurefni, að undanskildu: — fóðri sem fellur til við vinnslu fisks eða vinnslu annarra sjávardýra Heilfóður, að undanskildu: — heilfóðri fyrir hunda og ketti Fóðurbætir, að undanskildum: — fóðurbæti fyrir hunda og ketti	0,1 0,5 0,1 0,4 0,2

Óæskileg efni	Afurðir sem ætlaðar eru í fóður	Hámarksinnihald í mg/kg (milljónarhlutar) fyrir fóður með 12% rakainnihald
(1)	(2)	(3)
5. Nítrít	Fiskimjöl	60 (gefið upp sem natríumnítrít)
	Heilfóður, að undanskildu:	15
	— fóðri ætlað gæludýrum, öðrum en fuglum og búrfiskum	(gefið upp sem natríumnítrít)
6. Kadmíum	Fóðurefni úr jurtaríkinu:	1
	Fóðurefni úr dýraríkinu, að undanskildu:	2
	— fóðri fyrir gæludýr	
	Fosföt	10 ⁽³⁾
	Heilfóður fyrir nautgripi, sauðfé og geitfé, að undanskildu:	1
	— heilfóðri fyrir kálfa, lömb og kiðlinga	
	Annað heilfóður, að undanskildu:	0,5
	— fóðri fyrir gæludýr	
	Steinefnablöndur	5 ⁽⁴⁾
	Annar fóðurbætur fyrir nautgripi, sauðfé og geitfé	0,5
7. Aflatoxín B ₁	Fóðurefni, að undanskildum:	0,05
	— jarðhnetum, kókoshnetukjarna, pálmakjarna, baðmullarfræi, babassú, maís og afurðum úr vinnslu þeirra	0,02
	Heilfóður fyrir nautgripi, kindur og geitur, að undanskildum:	0,05
	— mjólkurkúm	0,005
	— kálfum og lömbum	0,01
	Heilfóður fyrir svín og alifugla (að undanskildu ungviði)	0,02
	Annað heilfóður	0,01
	Fóðurbætur fyrir nautgripi, sauðfé og geitfé (að undanskildum fóðurbæti fyrir mjólkandi dýr, kálfa og lömb)	0,05
	Fóðurbætur fyrir svín og alifugla (að undanskildu ungviði)	0,03
	Annar fóðurbætur	0,005
8. Blásýra	Fóðurefni, að undanskildu:	50
	— hörfræi	250
	— hörfræskökum	350
	— manjókafurðum og möndlukökum	100
	Heilfóður, að undanskildu:	50
	— heilfóðri fyrir kjúklinga	10
9. Óbundið gossýpól	Fóðurefni, að undanskildum:	20
	— baðmullarfræskökum	1 200
	Heilfóður, að undanskildu:	20
	— heilfóðri fyrir nautgripi, sauðfé og geitfé	500
	— heilfóðri fyrir alifugla (að undanskildum varphænum og kálfa)	100
	— heilfóðri fyrir kanínur og svín (að undanskildum mjólkurgrísum)	60

Óæskileg efni	Afurðir sem ætlaðar eru í fóður	Hámarksinnihald í mg/kg (milljónarhlutar) fyrir fóður með 12% rakainnihald
(1)	(2)	(3)
10. Þeóbrómín	Heilfóður, að undanskildu: — heilfóðri fyrir fullvaxna nautgripi	300 700
11. Rokgjörn mustarðsolía	Fóðurefni, að undanskildum: — repjufræskökum	100 4 000
	Heilfóður, að undanskildu: — heilfóðri fyrir nautgripi, sauðfé og geitfé (að undanskildu ungvíði)	150 (gefið upp sem allýlísóþíósýanat) 1 000 (gefið upp sem allýlísóþíósýanat)
	— heilfóðri fyrir svín (að undanskildum mjólkurgrísam) og alifugla	500 (gefið upp sem allýlísóþíósýanat)
12. Vinýlþíóoxasólídon (vinýloxasólídínþíon)	Heilfóður fyrir alifugla, að undanskildu: — heilfóðri fyrir varphænur	1 000 500
13. Grasdrjólaveppur (<i>Claviceps purpurea</i>)	Allt fóður sem í er ómalað korn	1 000
14. Illgresisfræ og ómöluð og ómulin aldin sem innihalda beiskjuefni, glúkósíð eða önnur eiturefni, ein sér eða saman, m.a.:	Allt fóður	3 000
a) <i>Lolium temulentum</i> L.,		1 000
b) <i>Lolium remotum</i> Schrank,		1 000
c) <i>Datura stramonium</i> L.		1 000
15. Kristpálmi — <i>Ricinus communis</i> L.	Allt fóður	10 (gefið upp sem hýði kristpálmafræja)
16. <i>Crotalaria</i> spp.	Allt fóður	100
17. Aldrín } eitt sér eða saman, gefið upp sem díeldrín	Allt fóður, að undanskildum: — fituefnum	0,01 0,2
18. Díeldrín }		
19. Kamfeklór (toxafen)	Allt fóður	0,1
20. Klórdan (summa sis- og trans-myndbrigða og oxýklórdans, gefið upp sem klórdan)	Allt fóður, að undanskildum: — fituefnum	0,02 0,05
21. DDT (summa DDT-, TDE- og DDE-myndbrigða, gefið upp sem DDT)	Allt fóður, að undanskildum: — fituefnum	0,05 0,5
22. Endósúlfan (summa alfa- og beta-myndbrigða og endósúlfansúlfats, gefið upp sem endósúlfan)	Allt fóður, að undanskildum: — maís — olíufræjum — heilfóðri fyrir fisk	0,1 0,2 0,5 0,005
23. Endrín (summa endríns og delta-ketóendríns, gefið upp sem endrín)	Allt fóður, að undanskildum: — fituefnum	0,01 0,05
24. Heptaklór (summa heptaklórs og hepta-klórepoíðs, gefið upp sem heptaklór)	Allt fóður, að undanskildum: — fituefnum	0,01 0,2

Óæskileg efni	Afurðir sem ætlaðar eru í fóður	Hámarksinnihald í mg/kg (milljónarhlutar) fyrir fóður með 12% rakainnihald
(1)	(2)	(3)
25. Hexaklórbensen (HCB)	Allt fóður, að undanskildum: — fituefnum	0,01 0,2
26. Hexaklórsýklóhexan (HCH)		
26.1 alfa-myndbrigði	Allt fóður, að undanskildum: — fituefnum	0,02 0,2
26.2 beta-myndbrigði	Heilfóður, að undanskildum: — fóðri fyrir mjólkurkýr	0,01 0,0005
	Fóðurefni, að undanskildum: — fituefnum	0,01 0,1
26.3 gamma-myndbrigði	Allt fóður, að undanskildum: — fituefnum	0,2 2,0
27. Díoxín (summa PCDD og PCDF), gefið upp í alþjóðlegum eiturjafngildum	Sítrusmauk	500 pg I-TEQ/kg (efri greiningarmörk) ⁽⁵⁾
28. Apríkósar — <i>Prunus armeniaca</i> L.	Allt fóður	Fræ og aldin þeirra plöntu- tegunda, sem eru taldar upp hér til hliðar, og unnar afleiður þeirra mega aðeins koma fyrir í fóðri í sneflmagni sem er ekki unnt að magnsetja
29. Beiskar möndlur — <i>Prunus dulcis</i> (Mill.) D.A. Webb var. <i>amara</i> (DC.) Focke (= <i>Prunus amygdalus</i> Batsch var. <i>amara</i> (DC.) Focke)		
30. Beykhnatur með hýði — <i>Fagus silvatica</i> L.		
31. Akurdoðra — <i>Camelina sativa</i> (L.) Crantz		
32. <i>Mowrah</i> , <i>Bassia</i> , <i>Madhuca</i> — <i>Madhuca longifolia</i> (L.) Macbr. (= <i>Bassia longifolia</i> L. = <i>Illiped malabrorum</i> Engl.) <i>Madhuca indica</i> Gmelin (= <i>Bassia latifolia</i> Roxb.) = <i>Illipe latifolia</i> (Roscb.) F. Mueller)		
33. Purghera — <i>Jatropha curcas</i> L.		
34. Tígurskrúð — <i>Croton tiglium</i> L.		
35. Brúnn mustarður — <i>Brassica juncea</i> (L.) Czern. og Coss. ssp. <i>intergrifolia</i> (West.) Thell.		
36. Sareptamustarður — <i>Brassica juncea</i> (L.) Czern. og Coss. ssp. <i>juncea</i>		
37. Kínverskur mustarður — <i>Brassica juncea</i> (L.) Czern. og Coss. ssp. <i>juncea</i> var. <i>lutea</i> Batalin		
38. Svartmustarður — <i>Brassica nigra</i> (L.) Koch		
39. Eþíópíumustarður — <i>Brassica carinata</i> A. Braun		

⁽¹⁾ Aðildarríkin geta einnig mælt fyrir um hámarksinnihald flúrs sem er 1,25% af fosfatinnihaldinu.

⁽²⁾ Flúrinnihald fyrir hvert 1% af fosfór.

⁽³⁾ Aðildarríkin geta einnig mælt fyrir um hámarksinnihald kadmíums sem er 0,5 mg fyrir hvert 1% af fosfór.

⁽⁴⁾ Aðildarríkin geta einnig mælt fyrir um hámarksinnihald kadmíums sem er 0,75 mg fyrir hvert 1% af fosfór.

⁽⁵⁾ Efri styrkleikamörk eru reiknuð út frá því mati að öll gildi hinna ýmsu efnamynda (congener), sem eru undir greiningarmörkum, séu jöfn greiningarmörkunum.

II. VIÐAUKI

Óæskileg efni	Afurðir sem ætlaðar eru í fóður	Aðgerðamark í mg/kg (milljónarhlutar) fyrir afurð sem ætluð er í fóður með 12% rakainnihald	Athugasemdir og frekari upplýsingar (t.d. eðli rannsókna sem gerðar verða)
---------------	---------------------------------	--	--

(til áréttingar)

III. VIÐAUKI

SAMANBURÐARTAFLA

Tilskipun 1999/29/EB	Þessi tilskipun
1. gr.	1. gr.
a-liður 2. gr.	a-liður 2. gr.
b-liður 2. gr.	b-liður 2. gr.
c-liður 2. gr.	g-liður 2. gr.
d-liður 2. gr.	f-liður 2. gr.
e-liður 2. gr.	e-liður 2. gr.
f-liður 2. gr.	i-liður 2. gr.
g-liður 2. gr.	j-liður 2. gr.
h-liður 2. gr.	—
—	c-liður 2. gr.
—	d-liður 2. gr.
—	h-liður 2. gr.
—	k-liður 2. gr.
—	l-liður 2. gr.
3. gr.	3. gr.
1. mgr. 4. gr.	1. mgr. 4. gr.
2. mgr. 4. gr.	—
—	2. mgr. 4. gr.
5. gr.	—
6. gr.	—
7. gr.	5. gr.
8. gr.	6. gr.
9. gr.	7. gr.
10. gr.	8. gr.
11. gr.	9. gr.
12. gr.	—
—	10. gr.
13. gr.	11. gr.
14. gr.	12. gr.
15. gr.	13. gr.

Tilskipun 1999/29/EB	Þessi tilskipun
16. gr.	—
—	14. gr.
—	15. gr.
17. gr.	16. gr.
18. gr.	17. gr.
I. viðauki	I. viðauki
II. viðauki	—
III. viðauki	—
IV. viðauki	II. viðauki

REGLUGERÐ RÁÐSINS (EB) nr. 1756/2002

2005/EES/27/06

frá 23. september 2002

um breytingu á tilskipun 70/524/EBE um aukefni í fóðri að því er varðar afturköllun á leyfi fyrir aukefni og um breytingu á reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2430/1999 (*)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 70/524/EB frá 23. nóvember 1970 um aukefni í fóðri ⁽¹⁾, einkum 9. gr. m,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 82/822/EBE ⁽²⁾ var í fyrsta sinn leyft að nota hníslalyfið nífúrsól, sem er nítrófúran, sem aukefni í fóðri. Þetta leyfi tengist með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2430/1999 ⁽³⁾ þeim einstaklingi sem ber ábyrgð á að hafa sett það í dreifingu á tíu ára tímabili án þess að nokkurt endurmat færi fram.
- 2) Í 9. gr. m er kveðið á um afturköllun á leyfi fyrir aukefni ef eitthvert skilyrðanna fyrir leyfinu, sem eru sett fram í 3. gr. a tilskipunar 70/524/EBE, er ekki lengur uppfyllt.
- 3) Á árunum milli 1990 og 1995 lögðu bæði sameiginleg sérfræðinganefnd Matvæla- og landbúnaðarstofnunar Sameinuðu þjóðanna og Alþjóðaheilbrigðismálastofnunarinnar um aukefni í matvælum (JECFA) og nefnd um dýralyf (CVMP) fram álit um notkun dýralyfa af þeim flokki efna, sem kallast nítrófúran, handa dýrum sem gefa af sér afurðir til manneldis. Nefndirnar komust að þeirri niðurstöðu að ekki væri mögulegt, sökum erfðaeiturhrifa og krabbameinsvaldandi áhrifa efnisins, að skilgreina viðtekinn dagskammt (þ.e. það magn efnaleifanna í fæðu manna sem getur talist öruggt). Af þeim sökum var ekki mögulegt að ákvarða hámarksgildi viðkomandi efnaleifa. Þess vegna var öllum nítrófúrönnum bætt við í IV. viðauka

við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 ⁽⁴⁾ þannig að alls staðar í Bandalaginu er bannað að nota þessi efni sem dýralyf handa dýrum sem gefa af sér afurðir til manneldis.

- 4) Framkvæmdastjórnin fór þess vegna fram á það við vísindanefndina um fóður (SCAN) að hún léti vinna nýtt áhættumat að því er varðar nífúrsól sem einnig tilheyrir flokki nítrófúrana.
- 5) Hinn 11. október 2001 samþykkti vísindanefndin um fóður álit varðandi nífúrsól en þar kemst hún að þeirri niðurstöðu að á grundvelli niðurstaðna úr rannsóknum á stökkbreytandi áhrifum, erfðaeiturhrifum og krabbameinsvaldandi áhrifum, sem einstaklingurinn, sem ber ábyrgð á því að hafa sett nífúrsól í dreifingu, setti fram, og vegna skorts á gögnum um skaðleg áhrif á þroskun hafi ekki verið mögulegt að ákvarða viðtekinn dagskammt fyrir neytendur. Vísindanefndin um fóður staðfesti þetta álit 18. apríl 2002 eftir að hafa kannað gögn því til stuðnings.
- 6) Þar af leiðandi er ekki hægt að tryggja að heilbrigði manna sé ekki hætta búin af nífúrsól.
- 7) Samkvæmt b-lið 3. gr. a í tilskipun 70/524/EBE skal því aðeins leyfa notkun aukefnis ef það, með tilliti til notkunarskilyrða, hefur hvorki skaðleg áhrif á heilbrigði manna eða dýra eða umhverfið né skaðar neytendur sökum þess að eiginleikar dýraafurðanna breytist.
- 8) Þar af leiðandi og vegna þess að skilyrði, sem er sett í 3. gr. a í þeirri tilskipun, er ekki lengur uppfyllt að því er varðar hníslalyfið nífúrsól, skal notkun efnisins sem aukefni í fóðri ekki lengur leyfð. Því ber að breyta reglugerð (EB) nr. 2430/1999 og færslunni um hníslalyfið í II. kafla viðauka B við tilskipun 70/524/EBE til samræmis við það.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 265, 3.10.2002, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 68/2003 frá 20. júní 2003 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 51, 9.10.2003, bls. 6.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 270, 14.12.1970, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2205/2001 (Stjtið. EB L 297, 15.11.2001, bls. 3).

⁽²⁾ Fertugasta og fyrsta tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 82/822/EBE frá 19. nóvember 1982 um breytingu á viðaukum við tilskipun ráðsins 70/524/EBE um aukefni í fóðri (Stjtið. EB L 347, 7.12.1982, bls. 16).

⁽³⁾ Stjtið. EB L 296, 17.11.1999, bls. 3.

⁽⁴⁾ Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 frá 26. júní 1990 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýralyfa í matvælum úr dýraríkinu (Stjtið. EB L 224, 18.8.1990, bls. 1). Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1530/2002 (Stjtið. EB L 230, 28.8.2002, bls. 3).

9) Þar eð fastanefndin um matvælaferli og heilbrigði dýra hefur ekki sent frá sér jákvætt álit hefur framkvæmdastjórnin ekki getað samþykkt þau ákvæði sem hún áformaði að setja samkvæmt málsmeðferðinni sem mælt er fyrir um í 23. gr. tilskipunar 70/524/EBE.

2. Eyða skal færslunni um nifúrsól, sem er efni sem tilheyrir flokknun hníslalyf og önnur lyf, í II. kafla viðauka B við tilskipun 70/524/EBE.

2. gr.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á sjöunda degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

1. Eyða skal færslunni um E 769, nifúrsól, í I. viðauka við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2430/1999.

Hún gildir frá 31. mars 2003.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 23. september 2002.

Fyrir hönd ráðsins,

M. FISCHER BOEL

forseti.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 1876/2002

2005/EES/27/07

frá 21. október 2002

um bráðabirgðaleyfi fyrir nýrri notkun aukefnis í fóðri (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 70/524/EBE frá 23. nóvember 1970 um aukefni í fóðri ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1756/2002 ⁽²⁾, einkum 4. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í 1. mgr. 9. gr. e í tilskipun 70/524/EBE er kveðið á um að heimilt sé að veita bráðabirgðaleyfi fyrir nýju aukefni til nota í fóður eða nýrri notkun aukefnis, sem hefur þegar verið leyft, ef skilyrði b- til e-liðar 3. gr. a í þeirri tilskipun hafa verið uppfyllt og telja má með réttu, með hliðsjón af fyrirliggjandi niðurstöðum, að efnið hafi einhver þau áhrif, sem um getur í a-lið 2. gr. þeirrar tilskipunar, þegar það er notað í fóður. Heimilt er að veita slíkt bráðabirgðaleyfi í allt að fjögur ár ef um er að ræða aukefni sem tilgreind eru í II. hluta viðauka C við þá tilskipun.
- 2) Framleiðslufyrirtækið lagði fram ný gögn í því skyni að rýmka leyfi fyrir ensímefnablöndunni, sem lýst er í viðaukanum við þessa reglugerð og skráð í lið 24 í viðaukunum við tilskipun 70/524/EBE, þannig að það nái yfir nýjan flokk dýra. Mat á skjölunum, sem lögð voru fram, sýnir að heimilt er að leyfa til bráðabirgða rýmkun að því er varðar þessa notkun.

- 3) Matið á skjölunum sýnir að ákveðnar aðgerðir geta verið nauðsynlegar til að vernda starfsmenn gegn váhrifum af völdum aukefnisins sem skráð er í viðaukanum. Slík vernd ætti hins vegar að vera tryggð með beitingu tilskipunar ráðsins 89/391/EBE frá 12. júní 1989 um lögleiðingu ráðstafana er stuðla að bættu öryggi og heilsu starfsmanna á vinnustöðum ⁽³⁾.
- 4) Vísindanefndin um fóður hefur sent frá sér jákvætt álit um öryggi ensímefnablöndunnar samkvæmt þeim skilyrðum sem er lýst í viðaukanum.
- 5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Heimilt er að leyfa efnablönduna, sem tilheyrir flokknum „ensím“ og tilgreind er í viðaukanum við þessa reglugerð, sem aukefni í fóðri samkvæmt þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í viðaukanum.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 21. október 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjútíð. EB L 284, 22.10.2002, bls. 7. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 68/2003 frá 20. júní 2003 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 51, 9.10.2003, bls. 6.

⁽¹⁾ Stjútíð. EB L 270, 14.12.1970, bls. 1.

⁽²⁾ Stjútíð. EB L 265, 3.10.2002, bls. 1.

⁽³⁾ Stjútíð. EB L 183, 29.6.1989, bls. 1.

VIÐAUKI

Nr. (eða EB-nr.)	Aukefni	Efnaformúla, lýsing	Tegund eða flokkur dýra	Hámarksaldur	Lágmarks-innihald	Hámarks-innihald	Önnur ákvæði	Leyfi rennur út
					Virknieiningar á hvert kílógramm heilfóðurs			
„Ensím								
24	Endó-1,4-beta-xýlanasi EC 3.2.1.8 Endó-1,3(4)-beta-glúkanasi EC 3.2.1.6	Efnablanda endó-1,4-beta-xýlanasa og endó-1,3(4)-beta-glúkanasa, framleiddir með <i>Aspergillus niger</i> (CNCM I-1517), með virkni að lágmarki: 28 000 QXU/g ⁽⁴⁾ 140 000 QGU/g ⁽⁵⁾	Varphænur	—	560 QXU 2 800 QGU	— —	1. Í notkunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymsluþol og þol við kögglun. 2. Ráðlagður skammtur á hvert kílógramm heilfóðurs: 560 QXU 2 800 QGU 3. Til nota í fóðurlöndur, auðugar af fjölsykrum, öðrum en sterkju (einkum arabínóxýlönnum og beta-glúkönnum), t.d. þær sem innihalda yfir 20% hveiti og/eða bygg.	1.10.2006

⁽⁴⁾ 1 QXU er magn þess ensíms sem leysir 1 míkrómól afoxandi sykra (xýlósajafngilda) á mínútu úr xýlani úr höfrum við pH 5,1 og 50 °C.

⁽⁵⁾ 1 QGU er magn þess ensíms sem leysir 1 míkrómól afoxandi sykra (glúkósajafngilda) á mínútu úr beta-glúkani úr byggvið við pH 4,8 og 50 °C.“

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 2188/2002

2005/EES/27/08

frá 9. desember 2002

um bráðabirgðaleyfi fyrir nýrri notkun aukefna í fóðri (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 70/524/EBE frá 23. nóvember 1970 um aukefni í fóðri ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1756/2002 ⁽²⁾, einkum 3. gr. og 9. gr. e,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun 70/524/EBE er kveðið á um að nauðsynlegt sé að hafa leyfi Bandalagsins í samræmi við 4. gr. tilskipunarinnar fyrir nýrri notkun aukefnis sem hefur þegar verið leyft.
- 2) Í 1. mgr. 9. gr. e í tilskipun 70/524/EBE er kveðið á um að heimilt sé að veita bráðabirgðaleyfi fyrir nýju aukefni til nota í fóður eða nýrri notkun aukefnis, sem hefur þegar verið leyft, ef skilyrði b- til e-liðar 3. gr. a í þeirri tilskipun eru uppfyllt og telja má með réttu, með hliðsjón af fyrirbyggjandi niðurstöðum, að efnið hafi einhver þau áhrif, sem um getur í a-lið 2. gr. þeirrar tilskipunar, þegar það er notað í fóður. Heimilt er að veita slíkt bráðabirgðaleyfi í allt að fjögur ár ef um er að ræða aukefni sem um getur í II. hluta viðauka C við tilskipun 70/524/EBE.
- 3) Framleiðslufyrirtækin lögðu fram ný gögn í því skyni að rýmka leyfi fyrir tveimur ensímefnablöndum, sem lýst er í I. og II. viðauka við þessa reglugerð og skráðar eru í liðum 11 og 51 í viðaukunum við tilskipun 70/524/EBE, þannig að þau nái yfir nýja flokka dýra.
- 4) Mat á skjölunum, sem lögð voru fram að því er varðar nýja notkun ensímefnablandna, sem lýst er í I. og II. viðauka, sýnir að skilyrðin, sem um getur í 1. mgr. 9. gr. e, hafa verið uppfyllt og þar af leiðandi er heimilt að leyfa þessa rýmkun að því er varðar notkun til bráðabirgða í fjögur ár.
- 5) Framleiðslufyrirtækið lagði fram ný gögn í því skyni að rýmka leyfi fyrir ensímefnablöndunni, sem lýst er í III. viðauka við þessa reglugerð og skráð í lið 51 í viðaukunum við tilskipun 70/524/EBE, þannig að það nái yfir nýtt eðlisástand efnis að því er einn flokk dýra varðar.

- 6) Mat á skjölunum, sem lögð voru fram að því er varðar nýja notkun ensímefnablöndu, sem lýst er í III. viðauka, sýnir að skilyrðin, sem um getur í 1. mgr. 9. gr. e, hafa verið uppfyllt og þar af leiðandi er heimilt að leyfa þessa rýmkun notkun til bráðabirgða í fjögur ár.
- 7) Matið á skjölunum sýnir enn fremur að ákveðnar aðgerðir geta verið nauðsynlegar til að vernda starfsmenn gegn váhrifum af völdum efnanna sem skráð eru í viðaukanum. Slík vernd ætti hins vegar að vera tryggð með beitingu tilskipunar ráðsins 89/391/EBE frá 12. júní 1989 um lögleiðingu ráðstafana er stuðla að bættu öryggi og heilsu starfsmanna á vinnustöðum ⁽³⁾.
- 8) Hinn 18. apríl og 19. júní 2002 sendi vísindanefndin um fóður frá sér jákvætt álit um öryggi framangreindra ensímefnablandna samkvæmt þeim skilyrðum sem er lýst í viðaukunum við þessa reglugerð.
- 9) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Heimilt er að leyfa efnablöndurnar, sem tilheyrja flokknum „ensím“ og tilgreindar eru í I. og II. viðauka við þessa reglugerð, sem aukefni í fóðri samkvæmt skilyrðunum sem mælt er fyrir um í þeim viðaukum.

2. gr.

Heimilt er að leyfa efnablönduna, sem tilheyrir flokknum „ensím“ og tilgreind er í III. viðauka við þessa reglugerð, sem aukefni í fóðri samkvæmt þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í þeim viðauka.

3. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 333, 10.12.2002, bls. 5. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 68/2003 frá 20. júní 2003 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 51, 9.10.2003, bls. 6.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 270, 14.12.1970, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 265, 3.10.2002, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 183, 29.6.1989, bls. 1.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 9. desember 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

I. VIÐAUKI

Nr. (eða EB-nr.)	Aukefni	Efnaformúla, lýsing	Tegund eða flokkur dýra	Hámarksaldur	Lágmarks-innihald	Hámarks-innihald	Önnur ákvæði	Leyfi rennur út
					Virknienieingar á hvert kílógramm heilfóðurs			
Ensím								
11	Endó-1,4-beta-glúkanasi EC 3.2.1.4 Endó-1,3(4)-beta-glúkanasi EC 3.2.1.6 Endó-1,4-beta-xýlanasi EC 3.2.1.8	Efnablanda endó-1,4-beta-glúkanasa, endó-1,3(4)-beta-glúkanasa, og endó-1,4-beta-xýlanasa, framleiddir með <i>Trichoderma longibrachiatum</i> (ATCC 74252), með virkni að lágmarki: Kyrni og fljótandi form: Endó-1,4-beta-glúkanasi: 8 000 U ⁽¹⁾ /g eða ml Endó-1,3(4)-beta-glúkanasi: 18 000 U ⁽²⁾ /g eða ml Endó-1,4-beta-xýlanasi: 26 000 U ⁽³⁾ /g eða ml	Varphænur	—	Endó-1,4-beta-glúkanasi: 400 U Endó-1,3(4)-beta-glúkanasi: 900 U Endó-1,4-beta-xýlanasi: 1 300 U	— — —	1. Í notkunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymsluþol og þol við kögglun. 2. Ráðlagður skammtur á hvert kílógramm heilfóðurs: endó-1,4-beta-glúkanasi: 400-1 280 U endó-1,3(4)-beta-glúkanasi: 900-2 880 U endó-1,4-beta-xýlanasi: 1 300-4 160 U. 3. Til nota í fóðurböndur, auðugar af fjölsykrum öðrum en sterkju (einkum arabín-oxýlönum og betaglúkönun), t.d. þær sem innihalda yfir 40% af hveiti, rúghveiti eða byggi.	1.1.2007

Nr. (eða EB-nr.)	Aukefni	Efnaformúla, lýsing	Tegund eða flokkur dýra	Hámarksaldur	Lágmarks-innihald	Hámarks-innihald	Önnur ákvæði	Leyfi rennur út
					Virknieiningar á hvert kílógramm heilfóðurs			
			Mjólkurgrísir	—	Endó-1,4-beta-glúkanasi: 400 U	—	1. Í notkunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymsluþol og þol við kögglun.	1.1.2007
					Endó-1,3(4)-beta-glúkanasi: 900 U	—	2. Ráðlagður skammtur á hvert kílógramm heilfóðurs: endó-1,4-beta-glúkanasi: 400-1 600 U endó-1,3(4)-beta-glúkanasi: 900-3 600 U Endó-1(4)-beta-xýlanasi: 1 300-5 200 U.	
					Endo-1,4-beta-xýlanasi: 1 300 U	—	3. Til nota í fóðurlöndur, auðugar af fjölsykrum öðrum en sterkju (einkum arabínoxýlönnum og betaglúkönnum), t.d. þær sem innihalda yfir 40% af hveiti, rúghveiti eða mais eða hveiti og 20% af rúgi.	

⁽¹⁾ 1 U er magn þess ensíms sem leysir 0,1 míkromól glúkósa á mínútu úr karboxýmetýlsellulósa við pH 5,0 og 40 °C.

⁽²⁾ 1 U er magn þess ensíms sem leysir 0,1 míkromól glúkósa á mínútu úr beta-glúkani úr byggi við pH 5,0 og 40 °C.

⁽³⁾ 1 U er magn þess ensíms sem leysir 0,1 míkromól glúkósa á mínútu úr xýlani úr hafrahismi við pH 5,0 og 40 °C.

II. VIÐAUKI

Nr. (eða EB-nr.)	Aukefni	Efnaformúla, lýsing	Tegund eða flokkur dýra	Hámarksaldur	Lágmarks-innihald	Hámarks-innihald	Önnur ákvæði	Leyfi rennur út
					Virkniefningar á hvert kílógramm heilfóðurs			
Ensím								
51	Endó-1,4-beta-xýlanasi EC 3.2.1.8	Efnablanda endó-1,4-beta-xýlanasa, framleiddur með <i>Bacillus subtilis</i> (LMG S-15136) með virkni að lágmarki: Endo-1,4-beta-xýlanasi: Fast og fljótandi form: 100 IU (1)/g eða ml	Eldiskalkúnar	—	10 IU	—	1. Í notkunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymsluþol og þol við köggulun. 2. Ráðlagður skammtur á hvert kílógramm heilfóðurs: 10 IU. 3. Til nota í fóðurlöndur, auðugar af arabínoxýlani, t.d. þær sem innihalda minnst 40% af hveiti eða byggi.	1.1.2007

⁽¹⁾ 1 IU er magn þess ensíms sem leysir 1 míkromól afoxandi sykra (xýlósajafngilda) á mínútu úr xýlani úr birkiviði við pH 4,5 og 30 °C.

III. VIÐAUKI

Nr. (eða EB-nr.)	Aukefni	Efnaformúla, lýsing	Tegund eða flokkur dýra	Hámarksaldur	Lágmarks-innihald	Hámarks-innihald	Önnur ákvæði	Leyfi rennur út
					Virknieiningar á hvert kílógramm heilfóðurs			
Ensím								
51	Endo-1,4-beta-xýlanasi: EC 3.2.1.8	Efnablanda endó-1,4-beta-xýlanasa, framleiddur með <i>Bacillus subtilis</i> (LMG S-15136), með virkni að lágmarki: Endo-1,4-beta-xýlanasi: Vökvi: 100 IU (1)/ml	Eldis-kjúklingar	—	10 IU	—	1. Í notkunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymsluþol og þol við köggulun 2. Ráðlagður skammtur á hvert kílógramm heilfóðurs: 10 IU. 3. Til nota í fóðurlöndur, auðugar af arabínoxýlani, t.d. þær sem innihalda minnst 40% af hveiti eða byggi.	1.1.2007

⁽¹⁾ 1 IU er magn þess ensíms sem leysir 1 míkromól afoxandi sykra (xýlösajafngilda) á mínútu úr xýlani úr birkiviði við pH 4,5 og 30 °C.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2003/7/EB

2005/EES/27/09

frá 24. janúar 2003

um breytingu á skilyrðum fyrir leyfi fyrir kantaxantíni í fóðri í samræmi við tilskipun ráðsins 70/524/EBE (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 70/524/EBE frá 23. nóvember 1970 um aukefni í fóðri ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1756/2002 ⁽²⁾, einkum 9. gr. r.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Samkvæmt tilskipun 70/524/EBE er aukefnið kantaxantín leyft með vissum skilyrðum.
- 2) Árið 1997 kvað vísindanefndin um matvæli (SCF) upp úr um að viðtekinn dagskammtur (ADI) kantaxantíns fyrir fólk skuli vera 0,03 mg/kg líkamsþyngdar.
- 3) Í ljósi endurskoðunar vísindanefndarinnar um matvæli á viðtekna dagskammtinum hefur vísindanefndin um fóður endurskoðað magn kantaxantíns í fóðri fyrir laxfiska, sláturkjúklinga og varphænur til að tryggja öryggi neytenda. Vísindanefndin um fóður hefur lýst því yfir að öryggi neytenda yrði tryggt með því að ákvarða að hámarksstyrkur kantaxantíns skuli vera 25 mg/kg í fóðri fyrir laxfiska og sláturkjúklinga og 8 mg/kg í fóðri fyrir varphænur.
- 4) Nauðsynlegt er að breyta núverandi leyfi fyrir kantaxantíni til að tryggja betur heilbrigði neytenda.
- 5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Skilyrðunum vegna leyfis fyrir kantaxantíni (E 161 g) í fóðri er breytt í samræmi við færslurnar í viðaukanum við þessa tilskipun.

2. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 1. september 2003. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þau skulu beita þessum ákvæðum frá 1. desember 2003.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja á því sviði sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Gjört í Brussel 24. janúar 2003.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 22, 25.1.2003, bls. 28. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 69/2003 frá 20. júní 2003 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 51, 9.10.2003, bls. 7.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 270, 14.12.1970, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 265, 3.10.2002, bls. 1.

VIDAUKI

EB-nr.	Aukefni	Efnaformúla, lýsing	Tegund eða flokkur dýra	Hámarks- aldur	Lágmarks- innihald	Hámarks- innihald	Önnur ákvæði	Lok gildistíma leyfis
					mg/kg heilfóðurs			
Litgjafar, að meðtöldum litarefnum								
1. Karótenóíð og xantófýll:								
E 161 g	Kantaxantín	C ₄₀ H ₅₂ O ₂	Alifuglar, aðrir en varphænur	—	—	25	Blöndun kantaxantíns við önnur karótenóíð og xantófýll er heimil, að því tilskildu að heildarstyrkur blöndunnar fari ekki yfir 80 mg/kg í heilfóðrinu.	Án tímamarka
			Varphænur			8	Blöndun kantaxantíns við önnur karótenóíð og xantófýll er heimil, að því tilskildu að heildarstyrkur blöndunnar fari ekki yfir 80 mg/kg í heilfóðrinu.	Án tímamarka
			Lax, urriði	—	—	25	Má gefa dýrum sem hafa náð sex mánaða aldri. Blöndun kantaxantíns við astaxantín er heimil, að því tilskildu að heildarstyrkur blöndunnar fari ekki yfir 100 mg/kg í heilfóðrinu.	Án tímamarka
			Hundar, kettir og skrautfiskar	—	—	—	—	Án tímamarka
	3. Litunarefni sem leyfð hafa verið til litunar matvæla samkvæmt reglum bandalagsins, önnur en patentblátt V, súrskærgrænt BS og kantaxantín	—	Allar tegundir eða flokkar dýra, að undanskildum hundum og köttum	—	—	—	Einungis leyfilegt í fóðri í afurðum sem eru unnar úr: i) matvælaúrgangi eða ii) öðrum grunnefnum, að undanskildu korni og manjókamjöli sem hefur verið eðlis-breytt með þessum efnum eða litað við tæknilegan undirbúning til að tryggja auðkenningu þess meðan á framleiðsluferlinu stendur.	Án tímamarka
			Hundar	—	—	—	—	Án tímamarka
			Kettir	—	—	—	—	Án tímamarka

EB-nr.	Aukefni	Efnaformúla, lýsing	Tegund eða flokkur dýra	Hámarks-aldur	Lágmarks-innihald	Hámarks-innihald	Önnur ákvæði	Lok gildistíma leyfis
					mg/kg heilfóðurs			
	3.1 Kantaxantín, leyft til litunar matvæla samkvæmt reglum bandalagsins		Allar tegundir eða flokkar dýra, að undanskildum alifuglum, laxi, urriða, hundum og köttum	—	—	—	Einungis leyfilegt í fóðri í afurðum sem eru unnar úr: i) matvælaúrgangi eða ii) öðrum grunnefnum, að undanskildu korni og manjókamjöli sem hefur verið eðlisbreytt með þessum efnum eða litað við tæknilegan undirbúning til að tryggja auðkenningu þess meðan á framleiðsluferlinu stendur.	Án tímamarka
			Hundar	—	—	—	—	Án tímamarka
			Kettir	—	—	—	—	Án tímamarka
			Alifuglar, aðrir en varphænur, lax og urriði			25	Einungis leyfilegt í fóðri í afurðum sem eru unnar úr: i) matvælaúrgangi eða ii) öðrum grunnefnum, að undanskildu korni og manjókamjöli sem hefur verið eðlisbreytt með þessum efnum eða litað við tæknilegan undirbúning til að tryggja auðkenningu þess meðan á framleiðsluferlinu stendur.	Án tímamarka
			Varphænur			8	Einungis leyfilegt í fóðri í afurðum sem eru unnar úr: i) matvælaúrgangi eða ii) öðrum grunnefnum, að undanskildu korni og manjókamjöli sem hefur verið eðlisbreytt með þessum efnum eða litað við tæknilegan undirbúning til að tryggja auðkenningu þess meðan á framleiðsluferlinu stendur.	Án tímamarka

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 162/2003

2005/EES/27/10

frá 30. janúar 2003

um að leyfa aukefni í fóðri (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 70/524/EBE frá 23. nóvember 1970 um aukefni í fóðri ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1756/2002 ⁽²⁾, einkum 9. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í aaa-lið 2. gr. tilskipunar 70/524/EBE skulu leyfi fyrir því að setja hníslalyf í dreifingu tengd þeim einstaklingi sem ber ábyrgð á því að setja þau í dreifingu. Heimilt er að veita slík leyfi fyrir tíu ára tímabil ef öll skilyrði, sem mælt er fyrir um í 3. gr. a í þeirri tilskipun, eru uppfyllt.
- 2) Mat á leyfisumsókn, sem lögð er fram að því er varðar hníslalyfjablönduna sem lýst er í viðaukanum við þessa reglugerð, sýnir að skilyrði 3. gr. a í tilskipun 70/524/EBE, eru uppfyllt. Þar af leiðandi er óhætt að leyfa hníslalyfjablönduna og tilgreina hana í I. kafla skrárinnar yfir leyfð aukefni í fóðri sem um getur í b-lið 9. gr. t í þeirri tilskipun.

3) Vísindanefndin um fóður hefur sent frá sér jákvætt álit um öryggi og hagstæð áhrif hníslalyfjablöndunnar á búfjárframleiðslu samkvæmt þeim skilyrðum sem sett eru fram í viðaukanum við þessa reglugerð.

4) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Heimilt er að leyfa aukefnið, sem tilheyrir flokknum „hníslalyf og önnur lyf“ og tilgreint er í viðaukanum við þessa reglugerð, sem aukefni í fóðri samkvæmt skilyrðunum sem mælt er fyrir um í viðaukanum.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 30. janúar 2003.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjútíð. EB L 26, 31.1.2003, bls. 3. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 69/2003 frá 20. júní 2003 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 51, 9.10.2003, bls. 7.

⁽¹⁾ Stjútíð. EB L 270, 14.12.1970, bls. 1.

⁽²⁾ Stjútíð. EB L 265, 3.10.2002, bls. 1.

VIÐAUKI

Skráningar- númer aukefnis	Nafn og skráningarnúmer þess sem ber ábyrgð á því að setja aukefni í dreifingu	Aukefni (viðskiptaheiti)	Samsetning, efnaformúla, lýsing	Tegund eða flokkur dýra	Hámarks- aldur	mg virks efnis/kg heilfóðurs		Önnur ákvæði	Leyfi rennur út
						Lágmarks- innihald	Hámarks- innihald		
Hnislalyf og önnur lyf									
E 771	Janssen Animal Health BVBA	Díklasúríl 0,5 g/100 g (Clinacox 0,5% Premix) 							

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2005/EES/27/11

frá 16. desember 2002

um að halda áfram samanburðartilraunum og -prófunum á vegum Bandalagsins á fræi og fjölgunarefni Gramineae, *Triticum aestivum*, *Vitis vinifera*, *Brassica napus* og *Allium ascalonicum* samkvæmt tilskipunum ráðsins 66/401/EBE, 66/402/EBE, 68/193/EBE, 92/33/EBE, 2002/54/EB, 2002/55/EB, 2002/56/EB og 2002/57/EB (*)

(2002/984/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 66/401/EBE frá 14. júní 1966 um markaðssetningu fódurjurtafræja ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 2001/64/EB ⁽²⁾,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 66/402/EBE frá 14. júní 1966 um markaðssetningu sáðkorns ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 2001/64/EB,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 68/193/EBE frá 9. apríl 1968 um markaðssetningu efnis fyrir kynlausa fjölgun vinnviðar ⁽⁴⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 2002/11/EB ⁽⁵⁾,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 92/33/EBE frá 28. apríl 1992 um markaðssetningu á fjölgunarefni og sáðplöntum matjurta, að undanskildu fræi ⁽⁶⁾, eins og henni var síðast breytt með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2002/111/EB ⁽⁷⁾,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 2002/54/EB frá 13. júní 2002 um markaðssetningu sykurrófufræs ⁽⁸⁾,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 2002/55/EB frá 13. júní 2002 um markaðssetningu matjurtafræs ⁽⁹⁾,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 2002/56/EB frá 13. júní 2002 um markaðssetningu útsæðiskartaflna ⁽¹⁰⁾,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 2002/57/EB frá 13. júní 2002 um markaðssetningu olíu- og trefjurtafræs ⁽¹¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 2002/68/EB ⁽¹²⁾,

með hliðsjón af ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2001/897/EB frá 12. desember 2001 um skilyrði fyrir samanburðartilraunum og -prófunum á vegum Bandalagsins

á fræi og fjölgunarefni tiltekinna plantna samkvæmt tilskipunum ráðsins 66/400/EBE, 66/401/EBE, 66/402/EBE, 66/403/EBE, 68/193/EBE, 69/208/EBE, 70/458/EBE og 92/33/EBE ⁽¹³⁾, einkum 3. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í ákvörðun 2001/897/EB er gerð grein fyrir fyrirkomulagi samanburðartilrauna og -prófana, sem skulu fara fram í samræmi við tilskipanir 66/401/EBE, 66/402/EBE, 68/193/EBE, 92/33/EBE, 2002/54/EB, 2002/55/EB, 2002/56/EB og 2002/57/EB frá 2002 til og með 2003.
- 2) Prófunum og tilraunum, sem fara fram á árinu 2002, skal haldið áfram á árinu 2003.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:

Stök grein

Samanburðartilraunum og -prófunum á vegum Bandalagsins, sem hófust 2002, á fræi og fjölgunarefni Gramineae, *Triticum aestivum*, *Brassica napus*, *Allium ascalonicum* og *Vitis vinifera* skal haldið áfram á árinu 2003 í samræmi við ákvörðun 2001/897/EB.

Gjört í Brussel 16. desember 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 341, 17.12.2002, bls. 70. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 70/2003 frá 20. júní 2003 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 51, 9.10.2003, bls. 8.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 125, 11.7.1966, bls. 2298/66.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 234, 1.9.2001, bls. 60.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 125, 11.7.1966, bls. 2309/66.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 93, 17.4.1968, bls. 15.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 53, 23.2.2002, bls. 20.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 157, 10.6.1992, bls. 1.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 41, 13.2.2002, bls. 43.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 193, 20.7.2002, bls. 12.

⁽⁹⁾ Stjtið. EB L 193, 20.7.2002, bls. 33.

⁽¹⁰⁾ Stjtið. EB L 193, 20.7.2002, bls. 60.

⁽¹¹⁾ Stjtið. EB L 193, 20.7.2002, bls. 74.

⁽¹²⁾ Stjtið. EB L 195, 24.7.2002, bls. 32.

⁽¹³⁾ Stjtið. EB L 331, 15.12.2001, bls. 97.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2002/97/EB

2005/EES/27/12

frá 16. desember 2002

um breytingu á viðaukunum við tilskipanir ráðsins 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE varðandi hámarksmagn varnarefnaleifa (2,4-D, tríasúlfúrons og þífensúlfúronmetýls) í og á kornvörum, matvælum úr dýraríkinu og tilteknum vörum úr jurtaríkinu, m.a. aldinum og matjurtum (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 86/362/EBE frá 24. júlí 1986 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á kornvörum ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2002/79/EB ⁽²⁾, einkum 10. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 86/363/EBE frá 24. júlí 1986 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á matvælum úr dýraríkinu ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 2002/79/EB, einkum 10. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 90/642/EBE frá 27. nóvember 1990 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum ⁽⁴⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 2002/79/EB, einkum 7. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/414/EBE frá 15. júlí 1991 um markaðssetningu plöntuvarnarefna ⁽⁵⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2002/81/EB ⁽⁶⁾, einkum f-lið 1. mgr. 4. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Hin nýju efni 2,4-D, tríasúlfúron og þífensúlfúronmetýl (viðkomandi virk efni), voru skráð í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE með tilskipunum framkvæmdastjórnarinnar 2001/103/EB ⁽⁷⁾, 2000/66/EB ⁽⁸⁾ og 2001/99/EB ⁽⁹⁾, eingöngu til nota sem sveppaeyðar en án þess að tilgreind væru sérstök skilyrði sem gætu haft áhrif á plöntur sem eru meðhöndlaðar með plöntuvarnarefnum sem innihalda eitthvert þessara virku efna.
- 2) Upptaka þessara virku efna í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE grundvallaðist á mati á upplýsingunum sem lagðar voru fram varðandi fyrirhugaða notkun. Nokkur aðildarríki hafa lagt fram upplýsingar um þessa notkun í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE. Fyrirliggjandi upplýsingar hafa verið endurskoðaðar og þær nægja til þess að ákvarða megí leyfilegt hámarksmagn leifa í vissum tilvikum.
- 3) Séu engin ákvæði eða bráðabirgðaákvæði til um leyfilegt hámarksmagn leifa á vettvangi bandalagsins skulu aðildarríkin setja innlend bráðabirgðaákvæði um leyfilegt hámarksmagn leifa í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE áður en plöntuvarnarefni, sem innihalda þetta virka efni, eru heimiluð.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 343, 18.12.2002, bls. 23. Hentar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 71/2003 frá 20. júní 2003 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 51, 9.10.2003, bls. 9.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 221, 7.8.1986, bls. 37.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 291, 28.10.2002, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 221, 7.8.1986, bls. 43.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 350, 14.12.1990, bls. 71.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 230, 19.8.1991, bls. 1.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 276, 12.10.2002, bls. 28.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 313, 30.11.2001, bls. 37.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 276, 28.10.2000, bls. 35.

⁽⁹⁾ Stjtið. EB L 304, 21.11.2001, bls. 14.

- 4) Með það fyrir augum að skrá viðkomandi, virkt efni í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE var tilheyrandi tækni- og vísindalegu mati lokið með endurmatsskýrslu framkvæmdastjórnarinnar. Skýrslugerðinni lauk 2. október 2001 fyrir 2,4-D, 13. júlí 2000 fyrir tríasúlfúron og 29. júní 2001 fyrir þífensúlfúronmetýl. Í skýrslunum var viðtekinn dagskammtur fyrir 2,4-D ákvarðaður 0,05 mg/kg líkamsþyngdar á dag, fyrir tríasúlfúron 0,01 mg/kg líkamsþyngdar á dag og fyrir þífensúlfúronmetýl 0,01 mg/kg líkamsþyngdar á dag. Ævilöng váhrif á neytendur matvæla, sem eru meðhöndluð með umræddum, virkum efnum, hafa verið metin í samræmi við reglur Evrópubandalagsins. Einnig hafa verið hafðar til hliðsjónar viðmiðunarreglur sem Alþjóðaheilbrigðismálastofnunin gefur út ⁽¹⁾ og álit vísindanefndarinnar um plöntur ⁽²⁾ um þá aðferðafræði sem beitt er. Niðurstaðan er sú að leyfilegt hámarksmagn leifa, sem lagt er til, leiðir ekki til þess að farið verði yfir viðtekinn dagskammt. Ekki varð vart neinna bráðra eiturhrifa, sem kölluðu á að fastsettur yrði viðmiðunarskammtur fyrir bráða eitrun, meðan mat og umfjöllun fór fram áður en virku efnin voru tekin inn í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE.
- 5) Til að tryggja að neytendur séu nægilega verndaðir gegn váhrifum af völdum leifa í eða á matvælum, sem ekki hefur verið veitt leyfi fyrir, skal í varúðarskyni ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa til bráðabirgða sem miðast við neðri greiningarmörk fyrir allar slíkar vörur sem ákvæði tilskipana 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE gilda um.
- 6) Setning slíkra bráðabirgðagilda fyrir leyfilegt hámarksmagn leifa innan bandalagsins kemur ekki í veg fyrir að aðildarríkin ákvarði bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarksmagn leifa í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE og VI. viðauka við þá tilskipun. Talið er að fjögur ár séu nægjanlegur tími til þess að þróa frekar notkun virka efnisins sem um er að ræða. Eftir það verða bráðabirgðagildin fyrir leyfilegt hámarksmagn leifa endanleg.
- 7) Því ber að breyta viðaukum við tilskipanir 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE þessu til samræmis.
- 8) Framkvæmdastjórnin sendi drögin að þessari tilskipun til Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar og var tekið tillit til athugasemda frá henni við lokagerð tilskipunarinnar. Framkvæmdastjórnin mun kanna hvort unnt sé að setja vikmörk fyrir leyfilegt hámarksmagn leifa tiltekinna samsetninga varnarefna og plantna, þegar um innflutning er að ræða, á grundvelli fullnægjandi gagna sem lögð eru fram.
- 9) Þessi tilskipun er í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Eftirfarandi leyfilegt hámarksmagn varnarefnaleifa bætist við í A-hluta II. viðauka við tilskipun 86/362/EBE:

„Varnarefnaleif	Hámarksmagn í mg/kg
2,4-D (summan af 2,4-D og estrum þess, gefið upp sem 2,4-D)	0,05 (*) ^(b) kornvörur
Tríasúlfúron	0,05 (*) ^(b) kornvörur
Þífensúlfúronmetýl	0,05 (*) ^(b) kornvörur

(*) Sýnir neðri greiningarmörk.

^(b) Sýnir bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarksmagn leifa í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE: ef ekki verður gerð breyting þar á verður þetta endanlegt gildi fjórum árum eftir að þessi tilskipun öðlast gildi.“

⁽¹⁾ Viðmiðunarreglur um áætlun á magni varnarefnaleifa sem berast með fæðu (endursk.), samdar af matvælasviði Alþjóðlega umhverfiseftirlitsins (GEMS/Food Programme), í samráði við Codex-nefndina um varnarefnaleifar, gefnar út af Alþjóðaheilbrigðismálastofnuninni 1997 (WHO/FSF/FOS/97.7).

⁽²⁾ Álit vísindanefndarinnar um plöntur varðandi spurningar um að breyta viðaukunum við tilskipanir ráðsins 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE (álit vísindanefndarinnar um plöntur, frá 14. júlí 1998) (http://europa.eu.int/comm/dg24/health/sc/scp/out21_en.html).

2. gr.

Eftirfarandi leyfilegt hámarksmagn varnarefnaleifa bætist við í B-hluta II. viðauka við tilskipun 86/363/EBE:

„Varnarefnaleif	Hámarksmagn (mg/kg)		
	Af kjöti, þ.m.t. fitu, unnum kjötvörum, innmat og dýrafitu sem skráð eru í I. viðauka undir SAT-númerum 0201, 0202, 0203, 0204, 0205 00, 0206, 0207, úr 0208, 0209 00, 0210, 1601 00 og 1602	Fyrir mjólk og mjólkurvörur sem skráð eru í I. viðauka undir SAT-númerum 0401, 0402, 0405 00 og 0406	Af skurnlausum nýjum eggjum, fyrir fuglseggi og eggjarauðu sem skráð eru í I. viðauka undir SAT-númerum 0407 00 og 0408
2,4-D	Nýru (nema úr alifuglum) 1 ^(b) Annað 0,05 (*) ^(b)	0,01 (*) ^(b)	0,01 (*) ^(b)

(*) Sýnir neðri greiningarmörk.

(b) Sýnir bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarksmagn leifa í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE: ef ekki verður gerð breyting þar á verður þetta endanlegt gildi fjórum árum eftir að þessi tilskipun öðlast gildi.“

3. gr.

Hámarksmagn varnarefnaleifa fyrir viðkomandi virk efni í viðaukanum við þessa tilskipun bætist við II. viðauka við tilskipun 90/642/EBE.

4. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnisýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 30. júní 2003. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þau skulu beita þessum ákvæðum frá og með 1. júlí 2003.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

5. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

6. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 16. desember 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarks magn leifa gildir um	Varnarefnaleif og leyfilegt hámarks magn leifa (mg/kg)		
	Tríasúlfúron	Þífensúlfúronmetýl	2,4-D (summan af 2,4-D og estrum þess) gefið upp sem 2,4-D
„1. Aldin, ný, þurrkuð eða ósoðin, rotvarin með frystingu án viðbættis sykurs; hnetur	0,05 (*) ^(b)	0,05 (*) ^(b)	0,05 (*) ^(b)
i) SÍTRUSÁVEXTIR			
Greipaldin			
Sítrónur			
Súraldin (límónur)			
Mandarínur (þ.m.t. klementínur og aðrir blendingar)			
Appelsínur			
Pómelónur			
Annað			
ii) TRJÁHNETUR (í skurn eða án hennar)			
Möndlur			
Brasilúhnetur			
Kasúhnetur			
Kastaníuhnetur			
Kókoshnetur			
Heslihnetur			
Goðahnetur (makadamíahnetur)			
Pekanhnetur			
Furuhnetur			
Pistasíuhnetur			
Valhnetur			
Annað			
iii) KJARNÁÁVEXTIR			
Epli			
Perur			
Kveði			
Annað			
iv) STEINALDIN			
Apríkósar			
Kirsuber			
Ferskjur (þ.m.t. nektarínur og áþekkir blendingar)			
Plómur			
Annað			
v) BER OG ÖNNUR SMÁ ALDIN			
a) Vínber og þrúgur			
Vínber			
Þrúgur			
b) Jarðarber (önnur en villt)			

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarks magn leifa gildir um	Varnarefnaleif og leyfilegt hámarks magn leifa (mg/kg)		
	Tríasúlfúron	Þífensúlfúronmetýl	2,4-D (summan af 2,4-D og estrum þess) gefið upp sem 2,4-D
c) Klungurber (önnur en villt) Brómber Daggarber (elgsber) Logaber Hindber Annað d) Aðrir smáávéxtir og ber (annað en villt) Aðalbláber Trönuber Rífsber (rauð og hvít) og sólber Garðaber Annað e) Villt ber og ávéxtir vi) ÝMISS KONAR ALDIN Lárperur Bananar Döðlur Fíkjur Kíví Dvergappelsínur Litkaber Mangó Ólífur Píslaraldin Ananas Granatepli Annað			
2. Grænmeti, ferskt eða ósoðið, fryst eða þurrkað	0,05 (*) ^(b)	0,05 (*) ^(b)	0,05 (*) ^(b)
i) RÓTARÁVEXTIR OG HNÝÐI Rauðrófur Gulrætur Hnúðsilla Piparrót Ætíffill Nípur Steinseljurót Hreðkur Hafursrót Sæuhnúðar			

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarksmagn leifa gildir um	Varnarefnaleif og leyfilegt hámarksmagn leifa (mg/kg)		
	Tríasúlfúron	Þífensúlfúronmetýl	2,4-D (summan af 2,4-D og estrum þess) gefið upp sem 2,4-D
Gulrófur			
Næpur			
Kínakartöflur			
Annað			
ii) LAUKAR			
Hvítlaugar			
Laukar			
Skalottlaukar			
Vorlaukar			
Annað			
iii) ALDINGRÆNMETI			
a) Náttskuggaætt (<i>Solanaceae</i>)			
Tómatar			
Paprikur			
Eggaldin			
Annað			
b) Graskersætt (<i>Cucurbitaceae</i>) — með ætu hýði			
Gúrkur			
Smágúrkur			
Dvergbitar			
Annað			
c) Graskersætt — með óætu hýði			
Melónur			
Grasker			
Vatnsmelónur			
Annað			
d) Sykurmaís			
iv) KÁL			
a) Blómstrandi kál			
Spergilkál			
Blómkál			
Annað			
b) Kálhöfuð			
Rósakál			
Höfuðkál			
Annað			
c) Blaðkál			
Kínakál			
Grænkál			
Annað			
d) Hnúðkál			

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarksmagn leifa gildir um	Varnarefnaleif og leyfilegt hámarksmagn leifa (mg/kg)		
	Tríasúlfúron	Þífensúlfúronmetýl	2,4-D (summan af 2,4-D og estrum þess) gefið upp sem 2,4-D
v) BLAÐGRÆNMETI OG FERSKAR KRYDDJURTIR a) Salat og áþekkt grænmeti Karsi Lambasalat Salat Vetrarsalat Annað b) Spínat og áþekkt grænmeti Spínat Strandblaðka Annað c) Brunnperla d) Jólasalat e) Kryddjurtir Kerfill Graslaukur Steinselja Bláðsellerí Annað vi) BELGÁVEXTIR (ferskir) Baunir (með fræbelg) Baunir (án fræbelgs) Ertur (með fræbelg) Ertur (án fræbelgs) Annað vii) STÖNGULGRÆNMETI (ferskt) Spergill Salatþistill Sellerí Fennika Ætiþistill Bláðlaukur Rabarbari Annað viii) SVEPPIR a) Ræktaðir ætisveppir b) Villtir ætisveppir			
3. Belgávextir Baunir Linsubaunir Ertur Annað	0,05 (*) ^(b)	0,05 (*) ^(b)	0,05 (*) ^(b)

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarks magn leifa gildir um	Varnarefnaleif og leyfilegt hámarks magn leifa (mg/kg)		
	Tríasúlfúron	Þífensúlfúronmetýl	2,4-D (summan af 2,4-D og estrum þess) gefið upp sem 2,4-D
4. Olíufrae Hörfrae Jarðhnetur Valmúafrae Sesamfrae Sólblómafrae Repjufrae Sojabaunir Mustarðskorn Baðmullarfrae Annað	0,05 (*) ^(b)	0,05 (*) ^(b)	0,1 (*) ^(b)
5. Kartöflur Sumarkartöflur Kartöflur af haustuppskeru	0,05 (*) ^(b)	0,05 (*) ^(b)	0,05 (*) ^(b)
6. Te (þurrkuð lauf og stíkar, einnig gerjað, úr lafi <i>Camellia sinensis</i>)	0,1 (*) ^(b)	0,1 (*) ^(b)	0,1 (*) ^(b)
7. Humlar (þurrkaðir), þ.m.t. humlaköggjar og óþykkt duft	0,1 (*) ^(b)	0,1 (*) ^(b)	0,1 (*) ^(b)

(*) Sýnir neðri greiningarmörk.

(^b) Sýnir bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks magn leifa í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EEB: ef ekki verður gerð breyting þar á verður þetta endanlegt gildi fjórum árum eftir að þessi tilskipun öðlast gildi.“

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2002/100/EB

2005/EES/27/13

frá 20. desember 2002

um breytingu á tilskipun ráðsins 90/642/EBE að því er varðar leyfilegt hámarks magn leifa fyrir asoxýstróbín (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 90/642/EBE frá 27. nóvember 1990 um hámarks magn varnarefnaleifa í og á tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 2002/79/EB ⁽²⁾, einkum 7. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/414/EBE frá 15. júlí 1991 um markaðssetningu plöntuvarnarefna ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 2002/81/EB ⁽⁴⁾, einkum f-lið 1. mgr. 4. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Hið nýja, virka efni asoxýstróbín var skráð í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/47/EB ⁽⁵⁾ eingöngu til nota sem sveppaeyðir en án þess að tilgreind væru sérstök skilyrði sem gætu haft áhrif á plöntur sem eru meðhöndlaðar með plöntuvarnarefnum sem innihalda asoxýstróbín.
- 2) Leyfilegt hámarks magn leifa fyrir asoxýstróbín í og á öllum vörum, sem fjallað er um í tilskipun 90/642/EBE, var ákvarðað með þeirri tilskipun eins og henni hefur verið breytt með tilskipunum framkvæmdastjórnarinnar 1999/71/EB ⁽⁶⁾, 2000/48/EB ⁽⁷⁾, 2001/48/EB ⁽⁸⁾ og 2002/23/EB ⁽⁹⁾.
- 3) Leyfilegt hámarks magn leifa í þeirri tilskipun endurspeglar heimilaða notkun asoxýstróbíns á tiltekna plöntur. Sé ekki um leyfilega notkun að ræða fyrir plöntur var leyfilegt hámarks magn leifa ákvarðað við neðri greiningarmörk. Almennt séð myndi notkun asoxýstróbíns verða til þess að efnaleifar yrðu yfir

neðri greiningarmörkum. Ef fyrirhuguð er ný notkun er gerð krafa um að aðildarríki ákvarði nýtt, innlent bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks magn leifa í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE áður en ný notkun plöntuvarnarefnis, sem inniheldur þetta virka efni, er heimiluð. Nokkur aðildarríki hafa því lagt fram upplýsingar sem varða viðbótarnotkun. Fyrirliggjandi upplýsingar hafa verið endurskoðaðar og þær nægja til að hægt sé að breyta leyfilegu hámarks magni leifa innan bandalagsins að því er plöntur varðar en aðildarríkin leggja til að heimila notkun plöntuvarnarefna, sem innihalda asoxýstróbín, á þessar plöntur.

- 4) Með það fyrir augum að skrá viðkomandi, virka efni í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE var tilheyrandi tækni- og vísindalegu mati lokið 22. apríl 1998 með endurmatsskýrslu framkvæmdastjórnarinnar. Viðtekinn dagskammtur (ADI) fyrir asoxýstróbín var ákvarðaður 0,1 mg/kg líkamsþyngdar á dag. Ævilöng váhrif á neytendur matvæla, sem eru meðhöndluð með asoxýstróbíni, hafa verið metin í samræmi við þær reglur og venjur sem farið er eftir innan Evrópubandalagsins, að teknu tilliti til viðmiðunarreglna sem Alþjóðaheilbrigðismálastofnunin ⁽¹⁰⁾ hefur gefið út og til álits vísindanefndarinnar um plöntur ⁽¹¹⁾ um þá aðferðafræði sem beitt er, og reiknað hefur verið út að hámarks magn leifa, sem lagt er til í samræmi við það, gefi ekki tilefni til þess að farið sé yfir þennan viðtekna dagskammt.
- 5) Bandalagið sendi drögin að tilskipun framkvæmdastjórnarinnar til Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar og var tekið tillit til athugasemda frá henni við lokagerð tilskipunarinnar.
- 6) Tekið hefur verið tillit til álits vísindanefndarinnar um plöntur, einkum ráðlegginga og tilmæla um vernd þeirra sem neyta matvæla sem hafa verið meðhöndluð með varnarefnum.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 2, 7.1.2003, bls. 33. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 71/2003 frá 20. júní 2003 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 51, 9.10.2003, bls. 9.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 350, 14.12.1990, bls. 71.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 291, 28.10.2002, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 230, 19.8.1991, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 276, 12.10.2002, bls. 28.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 191, 7.7.1998, bls. 50.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 194, 27.7.1999, bls. 36.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 197, 3.8.2000, bls. 26.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 180, 3.7.2001, bls. 26.

⁽⁹⁾ Stjtið. EB L 64, 7.3.2002, bls. 13.

⁽¹⁰⁾ Viðmiðunarreglur um áætlun á magni varnarefnaleifa sem berast með fæðu (endursk.), samdar af matvælasviði Alþjóðlega umhverfis-eftirlitsins (GEMS/Food Programme), í samræði við Codex-nefndina um varnarefnaleifar, gefnar út af Alþjóðaheilbrigðismálastofnuninni 1997 (WHO/FSF/FOS/97.7).

⁽¹¹⁾ Álit vísindanefndarinnar um plöntur um vafamál í tengslum við breytingu á viðaukunum við tilskipunir ráðsins 86/362/EBE (Stjtið. EB L 221, 7.8.1986, bls. 7), 86/363/EBE (Stjtið. EB L 221, 7.8.1986, bls. 43) og 90/642/EBE (álit vísindanefndarinnar um plöntur, frá 14. júlí 1998) (http://europa.eu.int/comm/dg24/health/sc/scp/out21_en.html).

7) Breyta ber tilskipun 90/642/EBE til samræmis við það.

8) Þessi tilskipun er í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Hámarks magn varnarefnaleifa fyrir asoxýstróbín í II. viðauka við tilskipun 90/642/EBE komi í stað þess sem er tilgreint í viðauka við þessa tilskipun.

2. gr.

1. Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

2. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 31. mars 2003. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

3. Þau skulu beita þessum ákvæðum frá og með 1. apríl 2003.

4. Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

3. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 20. desember 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarks magn leifa gildir um	Varnarefnaleifar og leyfilegt hámarks magn leifa (mg/kg)
	Asoxýstróbín
1. Aldin, ný, þurrkuð eða ósoðin, rotvarin með frystingu án viðbættis sykurs; hnetur	
i) SÍTRUSÁVEXTIR Greipaldin Sítrónur Súraldin (límónur) Mandarínur (þ.m.t. klementínur og aðrir blendingar) Appelsínur Pómelónur Annað	1 ^(b)
ii) TRJÁHNETUR (í skurn eða án hennar) Möndlur Brasilíuhnetur Kasúhnetur Kastaníuhnetur Kókoshnetur Heslihnetur Goðahnetur (makadamíahnetur) Pekanhnetur Furuhnetur Pistasíuhnetur Valhnetur Annað	0,1 ^(b) (*)
iii) KJARNAÁVEXTIR Epli Perur Kveði Annað	0,05 ^(b) (*)
iv) STEINALDIN Apríkósur Kirsuber Ferskjur (þ.m.t. nektarínur og áþekkir blendingar) Plómur Annað	0,05 ^(b) (*)
v) BER OG ÖNNUR SMÁ ALDIN	
a) Vínber og þrúgur Vínber Þrúgur	2
b) Jarðarber (önnur en villt)	2 ^(b)
c) Klungurber (önnur en villt) Brómber Daggarber (elgsber) Logaber Hindber Annað	0,05 ^(b) (*)

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarks magn leifa gildir um	Varnarefnaleifar og leyfilegt hámarks magn leifa (mg/kg)
	Asoxýstróbín
d) Aðrir smáávextir og ber (annað en villt) Aðalbláber Trönuber Rífsber (rauð og hvít) og sólber Garðaber Annað	0,05 (^b) (*)
e) Villt ber og ávextir	0,05 (^b) (*)
vi) ÝMISS KONAR ALDIN Lárperur Bananar Döðlur Fíkjur Kíví Dvergappelsínur Litkaber Mangó Ólífur Píslaraldin Ananas Granatepli Annað	2 0,05 (^b) (*)
2. Grænmeti, ferskt eða ósoðið, fryst eða þurrkað	
i) RÓTARÁVEXTIR OG HNÝÐI Rauðrófur Gulrætur Hnúðsilla Piparrót Ætifífill Nípur Steinseljúrót Hreðkur Hafursrót Sætuhnúðar Gulrófur Næpur Kínakartöflur Annað	 0,2 (^b) 0,2 (^b) 0,2 (^b) 0,2 (^b) 0,2 (^b) 0,05 (^b) (*)
ii) LAUKAR Hvítlaukar Laukar Skalottlaukar Vorlaukar Annað	0,05 (^b) (*)
iii) ALDINGGRÆNMETI a) Náttskuggaætt (<i>Solanaceae</i>) Tómatar Paprikur Eggaldin Annað	 2 (^b) 2 (^b) 2 (^b) 0,05 (^b) (*)

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarks magn leifa gildir um	Varnarefnaleifar og leyfilegt hámarks magn leifa (mg/kg) Asoxýstróbín
b) Graskersætt (<i>Cucurbitaceae</i>) — með ætu hýði Gúrkur Smágúrkur Dvergbítar Annað	1 ^(b)
c) Graskersætt — með óætu hýði Melónur Grasker Vatnsmelónur Annað	0,5 ^(b)
d) Sykurmaís	0,05 ^(b) (*)
iv) KÁL	0,05 ^(b) (*)
a) Blómstrandi kál Spergilkál Blómkál Annað	
b) Kálhöfuð Rósakál Höfuðkál Annað	
c) Blaðkál Kínakál Grænkál Annað	
d) Hnúðkál	
v) BLAÐGRÆNMETI OG FERSKAR KRYDDJURTIR	
a) Salat og áþekkt grænmeti Karsi Lambasalat Salat Vetrarsalat Annað	3 ^(b)
b) Spínat og áþekkt grænmeti Spínat Strandblaðka Annað	0,05 ^(b) (*)
c) Brunnperla	0,05 ^(b) (*)
d) Jólasalat	0,2 ^(b)
e) Kryddjurtir Kerfill Graslaukur Steinselja Blaðsellerí Annað	3 ^(b)
vi) BELGÁVEXTIR (ferskir)	
Baunir (með fræbelg)	1 ^(b)
Baunir (án fræbelgs)	0,2 ^(b)
Ertur (með fræbelg)	0,5 ^(b)

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarks magn leifa gildir um		Varnarefnaleifar og leyfilegt hámarks magn leifa (mg/kg)
		Asoxýstróbín
vii)	Ertur (án fræbelgs)	0,2 ^(b)
	Annað	0,05 ^(b) (*)
	STÖNGULGRÆNMETI (ferskt)	
	Spergill	
	Salatþistill	
	Sellerí	5 ^(b)
	Fennika	
	Ætiþistill	1 ^(b)
	Blaðlaukur	0,1 ^(b)
	Rabarbari	
viii)	Annað	0,05 ^(b) (*)
	SVEPPIR	0,05 ^(b) (*)
	a) Ræktaðir ætisveppir	
3. Belgávextir	b) Villtir ætisveppir	
		0,1 ^(b)
	Baunir	
	Linsubaunir	
	Ertur	
4. Olíufræ	Annað	
	Hörfræ	
	Jarðhnetur	
	Valmúafræ	
	Sesamfræ	
	Sólblómafræ	
	Repjufræ	0,5 ^(b)
	Sojabaunir	
	Mustarðskorn	
	Baðmullarfræ	
	Annað	0,05 ^(b) (*)
		0,05 ^(b) (*)
5. Kartöflur	Sumarkartöflur	
	Kartöflur af haustuppskeru	
		0,1 ^(b) (*)
6. Te (þurrkuð lauf og stilkar, einnig gerjuð, <i>Camellia sinensis</i>)		20 ^(b)
7. Humlar (þurrkaðir), þ.m.t. humlaköggjar og óþykkt duft		

^(b) Sýnir að leyfilegt hámarks magn leifa hefur verið ákvarðað til bráðabirgða í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE. Hinn 1. ágúst 2003 skal litið svo á að endanlega sé búið að fastsetja slík mörk varnarefnaleifa í skilningi 3. gr. tilskipunar 90/624/EBE.

(*) Sýnir neðri greiningarmörk.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 645/2000

2005/EES/27/14

frá 28. mars 2000

þar sem mælt er fyrir um ítarlegar reglur sem eru nauðsynlegar fyrir rétta framkvæmd tiltekinna ákvæða í 7. gr. tilskipunar ráðsins 86/362/EBE og 4. gr. tilskipunar ráðsins 90/642/EBE um fyrirkomulag við vöktun á hámarksgildum leifa, í sömu röð, í og á kornvörum og tilteknum vörum úr jurtaríkinu, m.a. aldinum og grænmeti (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 86/362/EBE frá 24. júlí 1986 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á kornvörum ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 1999/71/EB ⁽²⁾, einkum 7. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 90/642/EBE frá 27. nóvember 1990 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 1999/71/EB, einkum 4. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í 7. gr. tilskipunar 86/362/EBE og 4. gr. tilskipunar 90/642/EBE er mælt fyrir um grundvallarákvæði um eftirlit með varnarefnum í og á kornvörum og aldinum og grænmeti.
- 2) Reynslan af því að setja fram og framkvæma tilmæli framkvæmdastjórnarinnar hefur leitt í ljós að áætlanagerð til margra ára, þar sem koma má við aðlögun árlega, væri skilvirkasta aðferðin við að koma á fót samræmdum eftirlitsáætlunum Evrópubandalagsins.
- 3) Í 7. gr. tilskipunar 86/362/EBE og 4. gr. tilskipunar 90/642/EBE er kveðið á um endurskoðun og samþykkt nauðsynlegra ráðstafana, s.s. útgáfu framkvæmdastjórnarinnar á skýrslum Evrópubandalagsins sem innihalda upplýsingar, sem safnað hefur verið saman og flokkaðar innan aðildarríkjanna, og aðgerða sem ber að grípa til á vettvangi Bandalagsins þegar tilkynning berst um brot á ákvæðum um hámarksgildi. Reynslan hefur sýnt að til þess að hægt sé að treysta á áreiðanleika niðurstaðna frá rannsóknarstofum, sem taka að sér greiningu á varnarefnaleifum, þarf að starfrækja þær með öflugu gæðatryggingakerfi. Með því að gangast reglulega undir frammistöðuþróf og taka upp samræmt gæðastýringarferli kunna rannsóknarstofur að geta uppfyllt faggildingarkröfurin í 3. gr. tilskipunar ráðsins 93/99/EBE frá 29. október 1993 um viðbótarákvæði um opinbert matvælaeftirlit ⁽⁴⁾.
- 4) Það er við hæfi að framkvæmdastjórnin leggi fram fé til aðgerða sem stuðla að því að eftirlitsáætlanir séu í samræmi við ströngustu staðla, því að það er á hendi

framkvæmdastjórnarinnar að safna saman og flokka upplýsingarnar, sem aðildarríkin afhenda, til að leggja fram sem skýrslur Evrópubandalagsins, og hún verður að geta reitt sig á gæði, nákvæmni og samanburðarhæfi upplýsinganna. Einkum skal styrkja regluleg frammistöðuþróf rannsóknarstofa og endurskoðun og þróun viðmiðunarreglna um aðferðir við gæðaeftirlit á reglulegum fundum sérfræðinga.

- 5) Það er við hæfi að framkvæmdastjórnin leggi fram fé til aðgerða til stuðnings öðrum þáttum í samræmingu eftirlits með varnarefnaleifum á vettvangi Bandalagsins. Einkum skal styrkja starfsemi sem veitir framkvæmdastjórninni ráðrúm til að bregðast við kröfunni um að vinna í áföngum að því að koma á skipulagi sem gæti gert það kleift að meta raunveruleg váhrif varnarefna í fæðu samkvæmt eftirlitsgögnunum.
- 6) Orðsending framkvæmdastjórnarinnar um heilbrigði neytenda og öryggi matvæla (COM(97) 183) lýsir starfsemi eftirlits- og skoðunarþjónustu innan matvæla-, dýraheilbrigðis- og plöntuheilbrigðisgeirans. Eftirlitsþjónustan skal hafa eftirlit með varnarefnaleifum í og á kornvörum og aldinum og grænmeti.
- 7) Eftirlit á árunum 1996 og 1997 leiddi í ljós brot á ákvæðum um hámarksgildi eins og mælt er fyrir um í tilskipun 90/642/EBE með áorðnum breytingum.
- 8) Bæði í tilskipun 90/642/EBE, með áorðnum breytingum, og í tilskipun 86/362/EBE, með áorðnum breytingum, er kveðið á um að hægt skuli vera að grípa til aðgerða á vettvangi Bandalagsins þegar tilkynning berst um brot á ákvæðum sem og um ítarleg framkvæmdarákvæði sem tryggja að eftirlitið skili tilætluðum árangri.
- 9) Yfirlit yfir samantekt á eftirlitskerfi í öllum aðildarríkjum er nauðsynlegt til að bæta eftirlit með varnarefnaleifum í Bandalaginu og til að stuðla að því að það skili tilætluðum árangri.
- 10) Setja skal ítarleg framkvæmdarákvæði til að tryggja að ákvæðin um eftirlit skili tilætluðum árangri. Í framkvæmdarákvæðunum skal tilgreint skilmerkilega til hvaða aðgerða og með hvaða hætti framkvæmdastjórninni leyfist að greiða fjárframlög, innan fyrirbyggjandi heimilda á fjárlögum.
- 11) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um plöntuheilbrigði.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stj. 78, 29.3.2000, bls. 7. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 72/2003 frá 20. júní 2003 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 51, 9.10.2003, bls. 10.

⁽¹⁾ Stj. 221, 7.8.1986, bls. 37.

⁽²⁾ Stj. 194, 27.7.1999, bls. 36.

⁽³⁾ Stj. 350, 14.12.1990, bls. 71.

⁽⁴⁾ Stj. 290, 24.11.1993, bls. 14.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

1. Tilmæli framkvæmdastjórnarinnar í samræmi við ákvæði b-liðar 2. mgr. 7. gr. tilskipunar 86/362/EBE og b-liðar 2. mgr. 4. gr. tilskipunar 90/642/EBE geta náð til tíma-bila sem vara í eitt til fimm ár.

2. Til að gera kleift að stýra eftirlitsáætlunum til margra ára á skilvirkan hátt frá ári til árs getur framkvæmdastjórnin lagt fram árleg staðfestingar- og viðbótardrög að tilmælum. Þau skal leggja fyrir fastanefndina um plöntuheilbrigði eins og kveðið er á um í b-lið 2. mgr. 7. gr. tilskipunar 86/362/EBE og b-lið 2. mgr. 4. gr. tilskipunar 90/642/EBE.

2. gr.

Til að stuðla að því að ákvæði 2. og 3. mgr. 7. gr. tilskipunar 86/362/EBE og 4. gr. tilskipunar 90/642/EBE skili til-ætludum árangri skal framkvæmdastjórnin:

1. samræma starfsemi aðildarríkjanna að því er varðar kröfur um að afla, skrá, meðhöndla og senda upplýsingar um eftirlit og eftirlitsáætlanir eins og við á samkvæmt leiðbeiningum fastanefndarinnar um plöntu-heilbrigði, einkum viðmiðunarreglum um aðferðir við gæðaeftirlit með efnagreiningu varnarefnaleifa⁽¹⁾ og samkvæmt vinnuskjali til leiðbeiningar fyrir aðildarríkin að því er varðar framkvæmd tilmæla framkvæmdastjórnarinnar um samræmdar eftirlitsáætlanir Bandalagsins⁽²⁾,

2. veita fjárframlög, innan fyrirbyggjandi heimilda á fjárlögum Evrópubandalagsins:

a) til skipulagningar á reglulegum frammistöðuprófum, að meginreglu á tveggja ára fresti, fyrir allar rannsóknarstofur, sem annast efnagreiningar, til að tryggja gæði, nákvæmni og samanburðarhæfi upplýsinganna sem aðildarríkin senda framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjum árlega og framkvæmdastjórnin safnar saman og flokkar til birtingar í samræmi við 3. mgr. 7. gr. tilskipunar 86/362/EBE og 3. mgr. 4. gr. tilskipunar 90/642/EBE,

b) til skipulagningar á þróun aðferða við gæðaeftirlit með efnagreiningu varnarefnaleifa, í formi leiðbeininga fastanefndarinnar um plöntuheilbrigði, og til skipulagningar á reglulegri endurskoðun, að meginreglu á fundum sérfræðinga á tveggja ára fresti, á því hvernig beita skuli þessum aðferðum á rannsóknarstofum, sem greina efnaleifar í aðildarríkjum, til að tryggja gæði, nákvæmni og samanburðarhæfi upplýsinganna sem aðildarríkin senda framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjum

árlega og framkvæmdastjórnin safnar saman og flokkar til birtingar í samræmi við 3. mgr. 7. gr. tilskipunar 86/362/EBE og 3. mgr. 4. gr. tilskipunar 90/642/EBE,

c) til skipulagningar á árlegum rannsóknum, samráði og öðrum undirbúningi sem nauðsynlegur er til að framkvæmdastjórninni sé unnt að vinna í áföngum að því að koma á skipulagi sem gæti gert kleift að meta raunveruleg váhrif af varnarefnum í fæðu samkvæmt eftirlitsgögnunum, eins og krafist er í annarri undirgrein 3. mgr. 7. gr. tilskipunar 86/362/EBE og 3. mgr. 4. gr. tilskipunar 90/642/EBE, og

d) til skipulagningar á öðrum aðgerðum á vettvangi Bandalagsins sem framkvæmdastjórnin og fastanefndin um plöntuheilbrigði tilgreina til að tryggja rétta framkvæmd ákvæða 2. og 3. mgr. 7. gr. tilskipunar 86/362/EBE og 4. gr. tilskipunar 90/642/EBE.

3. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal tilnefna þann eða þá sem hljóta fjárframlögin, sem kveðið er á um í 2. mgr. 2. gr., með því að samþykkja ákvörðun í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 12. gr. tilskipunar 86/362/EBE og 10. gr. tilskipunar 90/642/EBE.

2. Í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar, sem kveðið er á um í 1. mgr., skal einkum koma fram:

— nafn þess eða þeirra sem hljóta fjárframlag Bandalagsins,

— heildarkostnaður aðgerðarinnar, sem gripið verður til, og framlög þeirra sem koma að framkvæmd hennar, þ.m.t. framlög Evrópubandalagsins,

— stutt lýsing á aðgerðinni sem gripið verður til,

— tímaáætlun um hvenær aðgerðinni verður lokið.

4. gr.

Aðildarríkin skulu tryggja að niðurstöður efnagreininga, sem sendar eru framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjum árlega, í samræmi við ákvæði 3. mgr. 7. gr. tilskipunar 86/362/EBE og 3. mgr. 4. gr. tilskipunar 90/642/EBE, komi frá rannsóknarstofum sem:

— uppfylla kröfur 3. gr. tilskipunar 93/99/EBE, og

— leggja allt kapp á að beita þeim aðferðum við gæðaeftirlit með greiningu varnarefnaleifa sem kveðið er á um í b-lið 2. mgr. 2. gr. þessarar reglugerðar.

Að auki skulu aðildarríkin tryggja að einungis rannsóknarstofur, sem hafa gengist undir viðeigandi frammistöðupróf Bandalagsins, sem kveðið er á um í a-lið 2. mgr. 2. gr. þessarar reglugerðar, eða munu gangast undir þau í næstu lotu, taki þátt í samræmdri eftirlitsáætlun Bandalagsins.

⁽¹⁾ Stjóð. EB L 128, 21.5.1999, bls. 30.

⁽²⁾ Stjóð. EB L 128, 21.5.1999, bls. 48.

5. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal tilnefna sérstaka opinbera starfsmenn, með viðeigandi menntun og hæfi, til að hafa eftirlit með því í aðildarríkjunum, ásamt innlendum yfirvöldum, að áætlunum í hverju landi og áætlunum Bandalagsins um eftirlit með varnarefnaleifum í og á matvælum úr jurtaríkinu sé hrint í framkvæmd. Þetta á einnig við um sýnatökur og frammistöðu viðeigandi rannsóknarstofa.

2. Opinberu starfsmennirnir skulu heimsækja innlend yfirvöld í hverju aðildarríki, sem hafa samvinnu við tilnefnda embættismenn framkvæmdastjórnarinnar og veita þeim alla þá aðstoð sem þeir þurfa til að inna starf sitt af hendi. Dag-skrá heimsóknanna skal vera skipulögð og fara fram í samvinnu við viðkomandi aðildarríki. Innlend yfirvöld skulu í öllum tilvikum bera ábyrgð á framkvæmd eftirlitsins.

3. Framkvæmdastjórnin skal skipuleggja þessar heimsóknir ásamt hinum opinberu starfsmönnum í hverju landi innan hæfilegra tímamarka. Auk sérfræðinga aðildarríkisins, sem

heimsótt er, geta einn eða fleiri sérfræðingar eins eða fleiri annarra aðildarríkja fylgt sérfræðingum framkvæmdastjórnarinnar í heimsóknirnar. Í heimsóknunum skal sérfræðingur eða sérfræðingar aðildarríkjanna, sem framkvæmdastjórnin tilnefnir, hlíta stjórnsýslureglum framkvæmdastjórnarinnar.

4. Eftir hverja heimsókn skal framkvæmdastjórnin semja skriflega skýrslu. Aðildarríkinu, sem heimsótt var, verður gefinn kostur á að gera athugasemdir við skýrsluna.

5. Á vettvangi fastanefndarinnar um plöntuheilbrigði skal framkvæmdastjórnin reglulega greina öllum aðildarríkjunum frá niðurstöðum heimsókna til hvers aðildarríkis fyrir sig með skriflegri skýrslu. Framkvæmdastjórnin skal greina Evrópuþinginu frá þeim. Framkvæmdastjórnin skal einnig reglulega birta skýrslurnar opinberlega.

6. Endurskoðaða skal ákvæði þessarar greinar eigi síðar en 31. október 2001.

6. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi 1. apríl 2000.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 28. mars 2000.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

ÁKVÖRDUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2005/EES/27/15

frá 23. október 2002

um samþykkt skrár yfir stöðvar í þriðju löndum sem hafa hlotið viðurkenningu til að geisla matvæli (*)

(tilkynnt með númeri C(2002) 3994)

(2002/840/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

Skráin, sem samþykkt er með þessari ákvörðun, skal endurskoðuð með reglulegu millibili.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 1999/2/EB frá 22. febrúar 1999 um samræmingu laga aðildarríkjanna að því er varðar matvæli og innihaldsefni matvæla sem hafa verið meðhöndluð með jónandi geislun ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 9. gr.

- 4) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

SAMBÝKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Samkvæmt tilskipun 1999/2/EB er óheimilt að flytja inn matvæli sem hafa verið meðhöndluð með jónandi geislun frá þriðja landi nema þau hafi verið meðhöndluð í geislunarstöð sem Bandalagið viðurkennir.
- 2) Framkvæmdastjórninni barst umsókn um viðurkenningu frá þremur geislunarstöðvum í Suður-Afríku og einni í Ungverjalandi fyrir milligöngu lögbærra yfirvalda þeirra. Sérfræðingar framkvæmdastjórnarinnar skoðuðu geislunarstöðvarnar til að ganga úr skugga um hvort þær uppfylla kröfurnar sem settar eru fram í tilskipun 1999/2/EB og einkum hvort opinbert eftirlit ábyrgist að þær uppfylli kröfur 7. gr. þeirrar tilskipunar.
- 3) Stöðvarnar í Suður-Afríku og Ungverjalandi uppfylltu flestar kröfurnar sem settar eru fram í tilskipun 1999/2/EB. Lögbær yfirvöld í Suður-Afríku og Ungverjalandi hafa á viðunandi hátt bætt úr því sem framkvæmdastjórnin taldi ábótavant.

1. gr.

Skráin yfir viðurkenndar geislunarstöðvar, í skilningi 2. mgr. 9. gr. tilskipunar 1999/2/EB, er eins og fram kemur í viðaukanum við þessa ákvörðun.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 23. október 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 287, 25.10.2002, bls. 40. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 73/2003 frá 20. júní 2003 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 51, 9.10.2003, bls. 11.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 66, 13.3.1999, bls. 16.

*VIDAUKI***Skrá yfir geislunarstöðvar í þriðju löndum sem hafa hlotið viðurkenningu Bandalagsins****Tilvísunarnr. EU-AIF 01-2002**

HEPRO Cape (Pty) Ltd
6 Ferrule Avenue
Montague Gardens
Milnerton 7441
Western Cape
Republic of South Africa
Sími: (27-21) 551 24 40
Bréfsími: (27-21) 551 17 66

Tilvísunarnr. EU-AIF 02-2002

Gammaster South Africa (Pty) Ltd
PO Box 3219
5 Waterpas Street
Isando Extension 3
Kempton Park 1620
Johannesburg
Republic of South Africa
Sími: (27-11) 974 88 51
Bréfsími: (27-11) 974 89 86

Tilvísunarnr. EU-AIF 03-2002

Gamwave (Pty) Ltd
PO Box 26406
Isipingo Beach
Durban 4115
Kwazulu-Natal
Republic of South Africa
Sími: (27-31) 902 88 90
Bréfsími: (27-31) 912 17 04

Tilvísunarnr. EU-AIF 04-2002

Agroster Besugárzó Részvénytársaság
Budapest X
Jászberényi út 5
H - 1106
Sími: (36-1) 262 19 22
Bréfsími: (36-1) 262 19 22

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2002/79/EB

2005/EES/27/16

frá 2. október 2002

um breytingu á viðaukunum við tilskipanir ráðsins 76/895/EBE, 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE varðandi hámarksmagn tiltekinna varnarefnaleifa í og á kornvörum, matvælum úr dýraríkinu og tilteknum vörum úr jurtaríkinu, m.a. aldinum og matjurtum (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

- 1) Í viðaukum við tilskipanir 76/895/EBE, 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE eru skrár yfir varnarefnaleifar og hámarksviðmiðunargildi þeirra.

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 76/895/EBE frá 23. nóvember 1976 um hámarksmagn í og á ávöxtum og matjurtum ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2002/71/EB ⁽²⁾, einkum 5. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 86/362/EBE frá 24. júlí 1986 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á kornvörum ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2002/76/EB ⁽⁴⁾, einkum 10. gr.,

- 2) Við endurskoðun á fyrirbyggjandi gögnum var sú ákvörðun tekin að nægar upplýsingar lægju fyrir til að leyfa að hámarksviðmiðunargildi fyrir tilteknar varnarefnaleifar yrði ákveðið, nánar tiltekið abamektín, asósýklótín, bíóresmetrín, bífentrín, bítertanol, brómóprópýlat, klófentesín, kýrómasín, kýhexatín, fenprópímorf, flúkýtrínat, hexakónasól, metakrífos, mýklóbútáníl, penkónasól, próklóras, prófenófos, resmetrín, trídemorf, triadímeftón og triadímenól.

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 86/363/EBE frá 24. júlí 1986 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á matvælum úr dýraríkinu ⁽⁵⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 2002/71/EB, einkum 10. gr.,

- 3) Varnarefnaleifar geta verið í matvælum úr dýraríkinu sem afleiðing ræktunaraðferða. Taka ber mið af viðeigandi gögnum sem fengin eru, bæði við leyfilega notkun varnarefna og við prófanir undir eftirliti og rannsóknir á dýrafæðu.

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 90/642/EBE frá 27. nóvember 1990 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á tilteknum vörum úr jurtaríkinu, m.a. ávöxtum og matjurtum ⁽⁶⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 2002/76/EB, einkum 7. gr.,

- 4) Upplýsingar, sem liggja fyrir, hafa verið endurskoðaðar. Næg gögn eru fyrir hendi til að gera ráð fyrir að útreikningur á leyfilegu hámarksmagni leifa viðkomandi varnarefnis geti talist öruggt heilsu manna að því er varðar margs konar samsetningar varnarefna/landbúnaðarvara. Ef magn varnarefnaleifa fer yfir neðri greiningarmörk er rétt að fastsetja að hámarksmagn leifa sé reiknað magn. Upplýsingar fyrir sumar samsetningar eru ófullnægjandi og rétt er að ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa við neðri mörk greiningarákvörðunar. Upplýsingarnar eru fullnægjandi í öðrum tilvikum en sýna að þegar leyfilegt

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjútíð. EB L 291, 28.10.2002, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 73/2003 frá 20. júní 2003 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 51, 9.10.2003, bls. 11.

⁽¹⁾ Stjútíð. EB L 340, 9.12.1976, bls. 26.

⁽²⁾ Stjútíð. EB L 225, 22.8.2002, bls. 21.

⁽³⁾ Stjútíð. EB L 221, 7.8.1986, bls. 37.

⁽⁴⁾ Stjútíð. EB L 240, 7.9.2002, bls. 45.

⁽⁵⁾ Stjútíð. EB L 221, 7.8.1986, bls. 43.

⁽⁶⁾ Stjútíð. EB L 350, 14.12.1990, bls. 71.

hámarksmagn leifa er ákvarðað yfir neðri mörkum greiningarákvörðunar getur það haft í för með sér óviðunandi, bráð eða langvinn váhrif leifanna á neytendur. Í slíkum tilvikum er rétt að ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa við neðri mörk greiningarákvörðunar.

5) Ævilöng og bráð váhrif þessara varnarefna á neytendur með þessum matvælategundum, sem hugsanlegt er að innihaldi leifar þeirra, hafa verið metin í samræmi við þær reglur og venjur sem er fylgt innan bandalagsins, að teknu tilliti til þeirra viðmiðunarreglna sem Alþjóðaheilbrigðismálastofnunin ⁽⁷⁾ gefur út. Hámarksmagn leifa hefur verið sett fyrir abamektín í samræmi við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 ⁽⁸⁾ eins og henni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1752/2002 ⁽⁹⁾, sem kemur til vegna notkunar á dýralyfjum sem innihalda sama efni og eru notuð til að meðhöndla dýrategundir sem gefa af sér afurðir til manneldis (reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 3425/93 ⁽¹⁰⁾). Tekið var mið af þessari notkun og matinu á viðteknum dagskammti sem nefnd um dýralyf gerir og hámarksmagn leifa er byggt á. Komist hefur verið að þeirri niðurstöðu að hámarksmagn leifa, sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, muni ekki leiða til þess að farið verði yfir mörk viðtekins dagskammts eða valdi bráðum eiturhrifum.

6) Til að tryggja að neytendur séu nægilega verndaðir gegn váhrifum af völdum leifa í eða á matvælum, sem ekki hefur verið veitt leyfi fyrir, skal í varúðarskyni ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa, sem miðast við neðri mörk greiningarákvörðunar, fyrir allar slíkar vörur sem ákvæði tilskipananna 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE gilda um.

7) Því ber að breyta viðaukum við tilskipanir 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE þessu til samræmis.

8) Ráðgast hefur verið við viðskiptaaðila bandalagsins, fyrir milligöngu Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar, um það magn sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun og athugasemdir þeirra teknar til greina.

9) Tekið er tillit til álits vísindanefndarinnar um plöntur, einkum ráðlegginga og tilmæla um vernd þeirra sem neyta ræktunarafurða sem hafa verið meðhöndlaðar með plöntuvarnarefnum ⁽¹¹⁾.

10) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Fella skal brott færsluna varðandi „brómóprópýlat“ í II. viðauka við tilskipun 76/895/EBE.

2. gr.

Í A-hluta II. viðauka við tilskipun 86/362/EBE bætist við hámarksmagn varnarefnaleifa að því er varðar abamektín, asósýklótín og kýhexatín, bifentrín, bítertanól, brómóprópýlat, klófentesín, kýrómasín, fenprópmorf, flúkýtrínat, hexakónasól, metakrífos, mýklóbútáníl, penkónasól, próklóras, prófenófos, resmetrín og bíóresmetrín, trídémorf, triadímeffón og triadímenól, sem skráð eru í I. viðauka við þessa tilskipun.

3. gr.

Ákvæðum II. viðauka við tilskipun 86/363/EBE er breytt sem hér segir:

a) í A-hluta bætist við hámarksmagn varnarefnaleifa að því er varðar abamektín, bifentrín, bítertanól, brómóprópýlat, kýrómasín, flúkýtrínat, metakrífos, penkónasól, próklóras, prófenófos, resmetrín og bíóresmetrín, trídémorf, triadímeffón og triadímenól, sem skráð eru í II. viðauka við þessa tilskipun,

b) í B-hluta bætist við hámarksmagn varnarefnaleifa að því er varðar asósýklótín og kýhexatín, fenprópmorf, klófentesín og mýklóbútáníl, sem skráð eru í III. viðauka við þessa tilskipun.

⁽⁷⁾ Viðmiðunarreglur um áætlun á magni varnarefnaleifa sem berast með fæðu (endursk.), samdar af matvælasviði Alþjóðlega umhverfiseftirlitsins (GEMS/Food Programme), í samráði við Codex-nefndina um varnarefnaleifar, gefnar út af Alþjóðaheilbrigðismálastofnuninni 1997 (WHO/FSF/FOS/97.7).

⁽⁸⁾ Stjtuð. EB L 224, 18.8.1990, bls. 1.

⁽⁹⁾ Stjtuð. EB L 264, 2.10.2002, bls. 18.

⁽¹⁰⁾ Stjtuð. EB L 312, 15.12.1993, bls. 12.

⁽¹¹⁾ SCP/RESI/021; SCP/RESI/024

4. gr.

Ákvæðum II. viðauka við tilskipun 90/642/EBE er breytt sem hér segir:

- a) hámarks magn varnarefnaleifa að því er varðar abamektín, asósýklótín og kýhexatín, bífentrín, bítertanól, brómóprópýlat, klófentesín, kýrómasín, fenprópímorf, flúkýtrínat, hexakónasól, metakrífos, mýklóbútáníl, penkónasól, próklóras, prófenófós, resmetrín og bíóresmetrín, trídémorf, tríadímeffón og tríadímenól, sem skráð eru í IV. viðauka við þessa tilskipun, bætist við,
- b) hámarks magn varnarefnaleifa etíóns í tei verði 3 mg/kg.

5. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að b-lið 4. gr. tilskipunar þessarar eigi síðar en 31. desember 2002. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þau skulu beita þessum ákvæðum frá og með 1. janúar 2003.

2. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að 1., 2. og 3. gr. og a-lið 4. gr. eigi síðar en 31. maí 2003. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þau skulu beita þessum ákvæðum frá og með 1. ágúst 2003.

3. Þegar aðildarríkin samþykkja ákvæðin, sem um getur í 1. og 2. mgr., skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

6. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á sjöunda degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

7. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 2. október 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

I. VIÐAUKI

Varnarefnaleifar	Hámarks magn í mg/kg
Abamektín (samtala avermektíns B1a, avermektíns B1b og delta-8,9, ísómera avermektíns B1a)	0,01 (*)
Asósýklótín og kýhexatín (samtala asósýklótíns og kýhexatíns, gefið upp sem kýhexatín)	0,05 (*)
Bífentrín	0,5 hveiti, bygg, hafrar, rúghveiti 0,05 (*) aðrar kornvörur
Bítertanol	0,05 (*)
Brómóprópýlat	0,05 (*)
Klófentesín (samtala allra efnasambanda sem innihalda 2-klóróbensóýlhlutann, gefið upp sem klófentesín)	0,02 (*)
Kýrómasín	0,05 (*)
Fenpróprímorf	0,5 bygg, hveiti, hafrar, rúgur, speldi, rúghveiti 0,05 (*) aðrar kornvörur
Flúkýtrínat (gefið upp sem flúkýtrínat, samtala ísómera)	0,05 (*)
Hexakonasól	0,02 (*)
Metakrífos	0,05 (*)
Mýklóbútáníl	0,02 (*)
Penkónasól	0,05 (*)
Próklóras (samtala próklóras og umbrotsefna þess, sem innihalda 2,4,6-tríklórófenóhlutann, gefið upp sem próklóras)	1 hafrar, bygg 0,5 rúghveiti, hveiti, rúgur 0,05 (*) aðrar kornvörur
Prófenófos	0,05 (*)
Resmetrín, þ.m.t. aðrar blöndur af efnisþáttum ísómera (samtala ísómera)	0,05 (*)
Trídemorf	0,2 bygg, hafrar 0,05 (*) aðrar kornvörur
Tríadímefón og tríadímenól (samtala tríadímefóns og tríadímenóls)	0,2 hveiti, bygg, hafrar, rúgur, rúghveiti 0,1 (*) aðrar kornvörur

(*) Sýnir lægri mörk greiningarákvörðunar.

II. VIÐAUKI

Varnarefnaleifar	Hámarks magn í mg/kg (milljónarhluti)		
	Af fitu sem er í kjöti, unnum kjötvörum, innmat og dýrafitu sem skráð eru í I. viðauka undir SAT-númerum 0201, 0202, 0203, 0204, 0205 00 00, 0206, 0207, úr 0208, 0209 00, 0210, 1601 00 og 1602 ⁽¹⁾ ⁽⁴⁾	Í hrá mjólk og nýmjólk úr kúm sem skráð er í I. viðauka undir SAT-númeri 0401; fyrir önnur matvæli undir SAT-númerum 0401, 0402, 0405 00 og 0406 í samræmi við ⁽²⁾ ⁽⁴⁾	Í skurnlausum, nýjum eggjum, í fuglseggjum og eggjarauðum sem skráð eru í I. viðauka undir SAT-númerum 0407 00 og 0408 ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
Abamektín (samtala avermektíns B1a, avermektíns B1b og delta-8,9, ísómera avermektíns B1a)	0,02 nautgripalífur (sjá reglugerð (EB) nr. 3425/93) 0,01(*) aðrar vörur	0,005 (*)	0,01 (*)
Bífentrín	0,1 nautgripafita 0,05 (*) aðrar vörur	0,01 (*)	0,01 (*)
Bítertanól	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)
Brómóprýlat	0,05 (*)	0,05(*)	0,05 (*)
Flúkýtrínat (samtala ísómera, gefið upp sem flúkýtrínat)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)
Metarkífos	0,01 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)
Penkónasól	0,05 (*)	0,01 (*)	0,05 (*)
Próklóras (samtala próklóras og umbrotsefna þess sem innihalda 2,4,6-tríklóró-fenól-hlutann, gefið upp sem próklóras)	0,2 nautgripafita 2,0 nautgripalífur 0,5 nautgripanýra 0,1 (*) aðrar vörur	0,02 (*)	0,1 (*)
Prófenófos	0,05 (*)	0,01 (*)	0,05 (*)
Resmetrín, þ.m.t. aðrar blöndur af efnispáttum ísómera (samtala ísómera)	0,1 (*)	0,1 (*)	0,1 (*)
Trídemorf	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)

Varnarefnaleifar	Hámarksmagn í mg/kg (milljónarhluti)		
	Af fitu sem er í kjöti, unnum kjötvörum, innmat og dýrafitu sem skráð eru í I. viðauka undir SAT-númerum 0201, 0202, 0203, 0204, 0205 00 00, 0206, 0207, úr 0208, 0209 00, 0210, 1601 00 og 1602 ⁽¹⁾ ⁽⁴⁾	Í hrámjólk og nýmjólk úr kúm sem skráð er í I. viðauka undir SAT-númeri 0401; fyrir önnur matvæli undir SAT-númerum 0401, 0402, 0405 00 og 0406 í samræmi við ⁽²⁾ ⁽⁴⁾	Í skurnlausum, nýjum eggjum, í fuglseggjum og eggjarauðum sem skráð eru í I. viðauka undir SAT-númerum 0407 00 og 0408 ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
Triadímenól og triadífefón (samtala triadímenóls og triadífefóns)	0,1 (*)	0,1 (*)	0,1 (*)

(*) Sýnir neðri greiningarmörk.

⁽¹⁾ Þegar um er að ræða matvæli með 10% fituinnihaldi eða minna miðast leifarnar við heildarþyngd úrbeinaðra matvæla. Í slíkum tilvikum er hámarksmagnið einn tíundi af magninu, miðað við fituinnihald en verður að vera að minnsta kosti 0,01 mg/kg.

⁽²⁾ Þegar ákvarða skal leifamagnið í hrárrí mjólk og nýmjólk úr kúm er miðað við 4% fituinnihald, miðað við þyngd. Fyrir hrámjólk og nýmjólk úr öðrum dýrum eru leifarnar gefnar upp, miðað við fituinnihald.

Fyrir önnur matvæli sem eru skráð í I. viðauka undir SAT-númerum 0401, 0402, 0405 00 og 0406:

— með fituinnihaldi innan við 2%, miðað við þyngd, er hámarksmagnið helmingur af því sem sett er fyrir hrámjólk og nýmjólk, — með fituinnihaldi 2% eða meira, miðað við þyngd, er hámarksmagn gefið upp í mg/kg af fitu. Í slíkum tilvikum er hámarksgildið 25 sinnum það sem sett er fyrir hrámjólk og nýmjólk.

⁽³⁾ Fyrir egg og eggjaafurðir með meira en 10 % fituinnihaldi er hámarksmagn gefið upp í mg/kg af fitu. Í slíkum tilvikum er hámarksmagnið 10 sinnum það sem sett er fyrir ný egg.

⁽⁴⁾ 1., 2. og 3. neðanmálsgrein gilda ekki ef neðri mörk greiningarákvörðunar eru gefin upp.

III. VIÐAUKI

Varnarefnaleifar	Hámarks magn í mg/kg (milljónarhluti)		
	Af fitu sem er í kjöti, unnum kjötvörum, innmat og dýrafitu sem skráð eru í I. viðauka undir SAT-númerum 0201, 0202, 0203, 0204, 0205 00 00, 0206, 0207, úr 0208, 0209 00, 0210, 1601 00 og 1602	Í mjólk og mjólkurvörum sem skráð eru í I. viðauka undir SAT-númerum 0401, 0402, 0405 00 og 0406	Í skurnlausum, nýjum eggjum, í fuglseggjum og eggjarauðum sem skráð eru í I. viðauka undir SAT-númerum 0407 00 og 0408
Asósýklótín og kýhexatín (samtala asósýklótíns og kýhexatíns, gefið upp sem kýhexatín)	0,2 nautgripakjöt 0,05 (*) aðrar vörur	0,05 (*)	0,05 (*)
Fenprópiomorfkabboxýlsýra (BF 421-2), gefið upp sem fenprópiomorf	0,3 lifur úr nautgripum, geitum, svínunum og sauðfé 0,05 nýru úr nautgripum, geitum, svínunum og sauðfé 0,01 (*) alifuglakjöt, fita, ætur innmatur 0,02 kjöt af nautgripum, geitum, svínunum og sauðfé 0,01 aðrar vörur	0,01	0,01 (*)
Kýrómasín	0,05 (*) allar vörur nema sauðfé	0,02 (*)	0,2
Klófentesín (samtala allra efnasambanda sem innihalda 2-klóróbensóýl-hlutann, gefið upp sem klófentesín)	0,1 lifur úr nautgripum, sauðfé og geitum 0,05 (*) aðrar vörur	0,05 (*)	0,02 (*)
Alfa-(3-hýdroxýbútýl) – alfa - (4-klórófenýl) - 1H - 1,2,4 - tríasól - 1 própanenitríl (RH9090) gefið upp sem mýklóbútáníl	0,01 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)

(*) Sýnir lægri mörk greiningarákvörðunar.

IV. VIÐAUKI

VARNAREFNALEIFAR OG LEYFILEGT HÁMARKSMAGN LEIFA (mg/kg)

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarksmagn leifa gildir um	Abamektín (samtalavermeiktíns B1a, mektíns B1b og delta-8,9, ísómera avermeiktíns B1a)	Asó-sýklótín og kýhexatín (samtalasó-sýklótíns og kýhexatíns, gefið upp sem kýhexatín)	Bífentrín	Bítertanól	Brómóprópýlat	Klófentesín	
1. Aldin, ný, þurrkuð eða ósoðin, rotvarin með frystingu án viðbættis sykurs; hnetur					0,05 (*)		
i) SÍTRUSÁVEXTIR	0,01 (*)	0,2	0,1	0,05 (*)		0,02 (*)	
Greipaldin							
Sítrónur							
Súraldin (límónur)							
Mandarínur (þ.m.t. klementínur og aðrir blendingar)							
Appelsínur							
Pómelónur							
Annað							
ii) TRJÁHNETUR (í skurn eða án skurnar)	0,02 (*)	0,1 (*)	0,05 (*)	0,1 (*)		0,05 (*)	
Möndlur							
Parahnetur							
Kasúhnetur							
Kastaníuhnetur							
Kókoshnetur							
Heslihnetur							
Goðahnetur (makadamíahnetur)							
Pekanhnetur							
Furuhnetur							
Pistasíuhnetur							
Valhnetur							
Annað							
iii) KJARNAÁVEXTIR	0,01 (*)		0,3	2		0,5	
Epli		0,2					
Perur		0,1					
Kveði							
Annað		0,05 (*)					

	Kýró- masín	Fenprópi- morf	Flúký- trínat	Hexakóna- -sól	Meta- krifos	Mýklóbú- taníl	Pen- kónasól	Próklóras (samtala próklólass og umbrots- efna þess sem innihalda 2,4,6- tríklóró- fenól- hlutann, gefið upp sem próklóras)	Pró- fenófos	Res- metrín, þ.m.t. aðrar blöndur af efnis- þáttum ísómera (samtala ísómera)	Trídemorf	Tríadí- mefón og tríadí- menól (samtala tríadí- mefóns og tríadí- menóls)
	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)	0,05 (*)	3	0,05 (*)	10	0,05 (*)	0,1 (*)	0,05 (*)	0,1 (*)
	0,05 (*)	0,05 (*)				0,05 (*)	0,05 (*)	0,1 (*)		0,2 (*)	0,1 (*)	0,2 (*)
	0,05 (*)	0,05 (*)				0,5	0,2	0,05 (*)		0,1 (*)	0,05 (*)	0,2 0,1 (*)

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarksmagn leifa gildir um	Abamektín (samtala avermektíns B1a, avermektíns B1b og delta-8,9, ísómera avermektíns B1a)	Asósýklótín og kýhexatín (samtala asósýklótíns og kýhexatíns, gefið upp sem kýhexatín)	Bífentrín	Bítertanól	Brómóprópýlat	Klófentesín	
iv) STEINALDIN	0,01 (*)		0,2				
Apríkósur				1			
Kirsuber				1			
Ferskjur (þ.m.t. nektarínur og áþekkir blendingar)				1			
Plómur		0,3		2		0,2	
Annað		0,05 (*)		0,05 (*)		0,02 (*)	
v) BER OG AÐRIR SMÁIR ÁVEXTIR				0,05 (*)			
a) Vínber og þrúgur	0,01 (*)		0,2				
Vínber		0,05 (*)				0,02 (*)	
Þrúgur		0,3				1	
b) Jarðarber (önnur en villt)	0,1	0,05 (*)	0,5			2	
c) Klungurber (önnur en villt)	0,01 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)				
Brómber						3	
Daggarber (elgsber)							
Logaber							
Hindber						3	
Annað						0,3	
d) Aðrir smáir ávextir og ber (annað en villt)	0,01 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)				
Aðalbláber (ávextir af tegundinni <i>Vaccinium myrtillus</i>)							
Trönuber							
Rífsber (rauð og hvít) og sólber						0,5	
Garðaber							
Annað						0,02 (*)	
e) Villt ber og ávextir	0,01 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)			0,02 (*)	
vi) ÝMSIR ÁVEXTIR	0,01 (*)	0,05 (*)				0,02 (*)	
Lárperur							
Bananar			0,1	3			
Döðlur							
Fíkjur							
Kíví							
Dvergappelsínur							

	Kýr- masín	Fenprópi- morf	Flúký- trínat	Hexa- kónasól	Meta- krífos	Mýkló- bútaníl	Pen- kónasól	Próklóras (samtala próklóras og umbrots- efna þess sem innihalda 2,4,6- tríklóró- fenól- hlutann, gefið upp sem próklóras)	Prófenó- fos	Res- metrín, þ.m.t. aðrar blöndur af efnis- þáttum ísómera (samtala ísómera)	Trídemorf	Tríadi- mefón og tríadi- menól (samtala tríadi- mefóns og tríadi- menóls)
	0,05 (*)	0,05 (*)				0,3 1 0,5 0,5 0,02 (*)	0,1 0,1 0,05 (*)	0,05 (*)		0,1 (*)	0,05 (*)	0,1 (*)
	0,05 (*)	0,05 (*)				1	0,2	0,05 (*)		0,1 (*)	0,05 (*)	2
		1				1 0,02 (*)	0,05 (*) 0,05 (*)					0,5 0,1 (*)
		1					0,05 (*)					0,1 (*)
		0,05 (*)										
		0,05 (*)										
						1 1 0,02 (*)						
	0,05 (*)	0,05 (*)				0,02 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)				0,1 (*)
							0,05 (*)			0,1 (*)	0,05 (*)	
		2				2		5				0,2

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarksmagn leifa gildir um	Abamektín (samtala avermektíns B1a, avermektíns B1b og delta-8,9, ísómera avermektíns B1a)	Asósýklótín og kýhexatín (samtala asósýklótíns og kýhexatíns, gefið upp sem kýhexatín)	Bifentrín	Bítertanol	Brómóprópýlat	Klófente-sín
Litkabær						
Mangó						
Ólífur						
Píslaraldin						
Ananas						
Papæjaldin						
Annað			0,05 (*)	0,05 (*)		
2. Grænmeti, ferskt eða ósoðið, fryst eða þurrkað					0,05 (*)	
i) RÓTARÁVEXTIR OG HNÝÐI	0,01 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)		0,02 (*)
Rauðrófur						
Gulrætur						
Hnúðsilla						
Piparrót						
Ætíffill						
Nípur						
Steinseljurót						
Hreðkur						
Hafursrót						
Sætuhnúðar						
Gulrófur						
Næpur						
Kínakartöflur						
Annað						
ii) LAUKAR	0,01 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)		0,02 (*)
Hvítlaukur						
Laukar						
Skalottlaukar						
Vorlaukar						
Annað						

	Kýr- masín	Fenprópi- morf	Flúký- trínat	Hexa- kónasól	Meta- krífos	Mýkló- bútaníl	Pen- kónasól	Próklóras (samtala próklóras og umbrots- efna þess sem inni- halda 2,4,6- tríklóró- fenól- hlutann, gefið upp sem pró- klóras)	Prófenó- fos	Resme- trín, þ.m.t. aðrar blöndur af efnis- þáttum ísómera (samtala ísómera)	Trídemorf	Tríadí- mefón og tríadí- menól (samtala tríadí- mefóns og tríadí- menóls)
								5				
		0,05 (*)				0,02 (*)		5				3
								5				
		0,05 (*)						0,05 (*)				0,1 (*)
			0,05 (*)	0,02 (*)	0,05 (*)					0,1 (*)		
	0,05 (*)	0,05 (*)					0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)		0,05 (*)	0,1 (*)
						0,2						
						0,02 (*)						
	0,05 (*)	0,05 (*)				0,02 (*)	0,05 (*)		0,05 (*)		0,05 (*)	
								0,5				
								5				0,5
												1
								0,05 (*)				0,1 (*)

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarksmagn leifa gildir um	Abamektín (samtala avermektíns B1a, avermektíns B1b og delta-8,9, ísómera avermektíns B1a)	Asósýklótín og kýhexatín (samtala asósýklótíns og kýhexatíns, gefið upp sem kýhexatín)	Bífentrín	Bítertanól	Brómóprópýlat	Klófentesín
iii) ALDINGRÆNMETI						
a) Náttskuggaætt (<i>Solanaceae</i>)		0,05 (*)				
Tómatar	0,02		0,2	3		0,3
Paprikur	0,05		0,2			
Eldpaprikur						
Eggaldin	0,02		0,2			
Annað	0,01 (*)		0,05 (*)	0,05 (*)		0,02 (*)
b) Graskersætt (<i>Cucurbitaceae</i>) — með ætu hýði	0,02 (*)	0,05 (*)	0,1	0,5		0,02 (*)
Gúrkur						
Smágúrkur						
Dvergbítar						
Annað						
c) Graskersætt — með óætu hýði	0,01 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)		
Melónur						0,1
Grasker						
Vatnsmelónur						
Annað						0,02 (*)
d) Sykurmaís	0,01 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)		0,02 (*)
iv) KÁL	0,01 (*)	0,05 (*)		0,05 (*)		0,02 (*)
a) Blómstrandi kál			0,2			
Spergilkál (þ.m.t. kalabríukál)						
Blómkál						
Annað						
b) Kálhöfuð			1			
Rósakál						
Höfuðkál						
Annað						
c) Blaðkál			0,05 (*)			
Kínakál						
Grænkál						
Annað						

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarks magn leifa gildir um	Abamektín (samtala avermektíns B1a, avermektíns B1b og delta-8,9, ísómera avermektíns B1a)	Asósýklótín og kýhexatín (samtala asósýklótíns og kýhexatíns, gefið upp sem kýhexatín)	Bífentrín	Bítertanol	Brómóprópýlat	Klófentesín
d) Hnúðkál			0,05 (*)			
v) BLAÐGRÆNMETI OG FERSKAR KRYDDJURTIR		0,05 (*)		0,05 (*)		0,02 (*)
a) Salat og áþekkt grænmeti	0,1		2			
Karsi						
Lambasalat						
Salat						
Vetrarsalat (salatfífill með breiðum blöðum)						
Annað						
b) Spínat og áþekkt grænmeti	0,01 (*)		0,05 (*)			
Spínat						
Strandblaðka						
Annað						
c) Brunnperla	0,01 (*)		0,05 (*)			
d) Jólasalat	0,01 (*)		0,05 (*)			
e) Kryddjurtir	0,01 (*)		0,05 (*)			
Kerfill						
Graslaukur						
Steinselja						
Blaðsellerí						
Annað						
vi) BELGÁVEXTIR (ferskir)	0,01 (*)			0,05 (*)		0,02 (*)
Baunir (með fræbelg)		0,5	0,5			
Baunir (án fræbelgs)						
Ertur (með fræbelg)			0,1			
Ertur (án fræbelgs)						
Annað		0,05 (*)	0,05 (*)			
vii) STÖNGULGRÆNMETI (ferskt)	0,01 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)		0,02 (*)
Spergill						
Salatþistill						
Sellerí						

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarksmagn leifa gildir um	Abamektín (samtala aver- mektíns B1a, avermekt- íns B1b og delta-8,9, isómera avermekt- íns B1a)	Asósýkló- tín og kýhexatín (samtala asósýkló- tíns og kýhexa- tíns, gefið upp sem kýhexatín)	Bífentrín	Bítertanol	Brómó- própýlat	Klór- fentesín	
Fennika Ætíþistill Blaðlaukur Rabarbari Annað							
viii) SVEPPIR	0,01 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)		0,02 (*)	
a) Ræktaðir ætisveppir							
b) Villtir ætisveppir							
3. Belgávextir	0,01 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)	
Baunir							
Linsubaunir							
Ertur							
Annað							
4. Olíufræ	0,02 (*)	0,05 (*)	0,1 (*)	0,1 (*)	0,1 (*)	0,05 (*)	
Höfræ							
Jarðhnetur							
Valmúufræ							
Sesamfræ							
Sólblómafræ							
Repjufræ							
Sojabaunir							
Mustarðskorn							
Baðmullarfræ							
Annað							
5. Kartöflur	0,01 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)	
Sumar- og haustkartöflur							
6. Te (þurrkuð lauf og stíkar, einnig gerjuð, <i>Camellia sinensis</i>)	0,02 (*)	0,1 (*)	5	0,1 (*)	0,1 (*)	0,05 (*)	
7. Humlar (þurrkaðir), þ.m.t. humlakögglar og óþykkt duft	0,05	0,1 (*)	10	0,1 (*)	0,1 (*)	0,05 (*)	

(*) Sýnir neðri greiningarmörk.

	Kýr- masín	Fenpró- pímorf	Flúký- trínat	Hexa- kónasól	Meta- krífos	Mýkló- bútaníl	Pen- kónasól	Próklóras (samtala próklórass og umbrots- efna þess sem inni- halda 2,4,6- tríklóró- fenól- hlutann, gefið upp sem pró- klóras)	Pró- fenófos	Res- metrín, þ.m.t. aðrar blöndur af efnis- þáttum ísómera (samtala ísómera)	Trídemorf	Tríadi- mefón og tríadi- menól (samtala tríadi- mefóns og tríadi- menóls)
	2	0,5				0,5	0,2					1
	0,05 (*)	0,05 (*)				0,02 (*)	0,05 (*)					0,1 (*)
		0,05 (*)				0,02 (*)	0,05 (*)		0,05 (*)	0,1 (*)	0,05 (*)	0,1 (*)
	5							2				
	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,1 (*)	0,05 (*)	0,1 (*)
								0,3				
	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)		0,2 (*)	0,1 (*)	0,2 (*)
								0,5				
								0,5				
								0,5				
								2				
	1	0,05 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,1 (*)	0,05 (*)	0,1 (*)
	0,05 (*)	0,1 (*)	0,1 (*)	0,05 (*)	0,1 (*)	0,05 (*)	0,1 (*)	0,1 (*)	0,1 (*)	0,2 (*)	20	0,2 (*)
	0,05	0,1 (*)	0,1 (*)	0,05 (*)	0,1 (*)	2	0,5	0,1 (*)	0,1 (*)	0,2 (*)	0,1 (*)	10

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2002/82/EB

2005/EES/27/17

frá 15. október 2002

um breytingu á tilskipun 96/77/EB um sérstök hreinleikaskilyrði fyrir önnur aukefni í matvælum en litarefni og sætuefni (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/107/EBE frá 21. desember 1988 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi notkun leyfilegra aukefna í matvælum ⁽¹⁾, eins og henni var breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins ⁽²⁾ 94/34/EB, einkum a-lið 3. mgr. 3. gr.,

að höfðu samráði við vísindanefndina um matvæli,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/2/EB frá 20. febrúar 1995 um aukefni í matvælum önnur en litarefni og sætuefni ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 2001/5/EB ⁽⁴⁾, er skrá yfir þau efni sem heimilt er að nota sem aukefni, önnur en litarefni og sætuefni í matvælum.
- 2) Í tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 96/77/EB ⁽⁵⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 2001/30/EB ⁽⁶⁾, eru sett fram hreinleikaskilyrði fyrir aukefni, önnur en litarefni og sætuefni sem um getur í tilskipun 95/2/EB.
- 3) Nauðsynlegt er að laga þau hreinleikaskilyrði, sem fyrir hendi eru og sett eru fram í tilskipun 96/77/EB, að tækniframförum og setja ný hreinleikaskilyrði fyrir þau aukefni í matvælum þar sem þau vantaði.

4) Nauðsynlegt er að taka mið af forskriftum og greiningaraðferðum fyrir aukefni, sem eru settar fram í *Codex Alimentarius*, samdar af sameiginlegri sérfræðinganefnd Matvæla- og landbúnaðarstofnunar Sameinuðu þjóðanna (FAO) og Alþjóðaheilbrigðismálastofnunarinnar (WHO) um aukefni í matvælum (JECFA).

5) Breyta ber tilskipun 96/77/EB til samræmis við það.

6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum viðaukans við tilskipun 96/77/EB er hér með breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa tilskipun.

2. gr.

Aðildarríkin skulu samþykka nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 31. ágúst 2003. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykka þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

3. gr.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjútíð. EB L 292, 28.10.2002, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 73/2003 frá 20. júní 2003 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 51, 9.10.2003, bls. 11.

⁽¹⁾ Stjútíð. EB L 40, 11.2.1989, bls. 27.

⁽²⁾ Stjútíð. EB L 237, 10.9.1994, bls. 1.

⁽³⁾ Stjútíð. EB L 61, 18.3.1995, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjútíð. EB L 55, 24.2.2001, bls. 59.

⁽⁵⁾ Stjútíð. EB L 339, 30.12.1996, bls. 1.

⁽⁶⁾ Stjútíð. EB L 146, 31.5.2001, bls. 1.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 15. október 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Viðauka við tilskipun 96/77/EB verði breytt sem hér segir:

- 1) Í stað textans E 338 Fosfórsýra, E 339 (i) Mónónatríumfosfat, E 339 (ii) Dínatríumfosfat, E 339 (iii) Trínatríumfosfat, E 340 (i) Mónókalíumfosfat, E 340 (ii) Díkálíumfosfat, E 340 (iii) Tríkalíumfosfat, E 341 (i) Mónókalsíumfosfat, E 341 (ii) Díkalsíumfosfat, E 341 (iii) Tríkalsíumfosfat, E 450 (i) Dínatríumdífosfat, E 450 (ii) Trínatríumdífosfat, E 450 (iii) Tetranatríumdífosfat, E 450 (v) Tetrakalíumdífosfat, E 450 (vi) Díkalsíumdífosfat, E 450 (vii) Kalsíumtvívetnisdífosfat, E 451 (i) Pentanatríumtrífosfat og E 451 (ii) Pentakalíumtrífosfat, E 452 (i) Natríumpólýfosfat, E 452 (ii) Kalíumpólýfosfat og E 452 (iv) Kalsíumpólýfosfat komi eftirfarandi:

„E 338 FOSFÓRSÝRA

Samheiti

Ortófosfórsýra

Mónófosfórsýra

Skilgreining

Efnahæiti

Fosfórsýra

EINECS-númer

231-633-2

Efnaformúla

 H_3PO_4

Mólpungi

98,00

Magngreining

Fosfórsýra er seld í mismunandi sterkri vatnslausn. Innihald að lágmarki 67,0% og að hámarki 85,7%

Lýsing

Tær, litlaus, seigfljótandi vökvi

Sanngreining

A. Jákvæðar prófanir fyrir sýru og fosfat

Hreinleiki

Rokgjörn sýra

Hámark 10 mg/kg (sem edíksýra)

Klóríð

Hámark 200 mg/kg (gefið upp sem klór)

Nítröt

Hámark 5 mg/kg (sem $NaNO_3$)

Súlföt

Hámark 1500 mg/kg (sem $CaSO_4$)

Flúoríð

Hámark 10 mg/kg (gefið upp sem flúr)

Arsen

Hámark 3 mg/kg

Kadmíum

Hámark 1 mg/kg

Blý

Hámark 4 mg/kg

Kvikasilfur

Hámark 1 mg/kg

Aths.:

Þessi forskrift á við 75% vatnslausn.

E 339 (i) MÓNÓNATRÍUMFOSFAT**Samheiti**

Mónónatríummónófosfat
 Súrt mónónatríummónófosfat
 Mónónatríumortófosfat
 Einbasískt natríumfosfat
 Natríumtvívetnismónófosfat

Skilgreining*Efnaheiti*

Natríumtvívetnismónófosfat

EINECS-númer

231-449-2

*Efnaformúla*Vatnsfrítt: NaH_2PO_4 Einvatnað: $\text{NaH}_2\text{PO}_4 \cdot \text{H}_2\text{O}$ Tvívatnað: $\text{NaH}_2\text{PO}_4 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$ *Mólpungi*

Vatnsfrítt: 119,98

Einvatnað: 138,00

Tvívatnað: 156,01

Magngreining

Innihald að lágmarki 97% af NaH_2PO_4 eftir þurrkun við 60°C í eina klst. og síðan 105°C í fjórar klst.

P₂O₅-innihald

Á bilinu 58,0% til 60,0%, miðað við vatnsfrítt efni

Lýsing

Hvítt, lyktarlaust, lítið eitt sundurleysanlegt duft, kristallar eða korn

Sanngreining

A. Jákvæð próf fyrir sýru og fosfat

B. Leysni

Auðleysanlegt í vatni. Óleysanlegt í etanóli eða etra

C. Sýrustig 1% lausnar

Á bilinu 4,1 til 5,0

Hreinleiki

Efnistap við þurrkun

Vatnsfrítt salt tapar í mesta lagi 2,0%, einvatnað að hámarki 15,0% og tvívatnað að hámarki 25% þegar þurrkað er fyrst við 60°C í eina klst. og síðan við 105°C í fjórar klst.

Vatnsóleysanleg efni

Hámark 0,2% miðað við vatnsfrítt efni

Flúoríð

Hámark 10 mg/kg (gefið upp sem flúr)

Arsen

Hámark 3 mg/kg

Kadmíum

Hámark 1 mg/kg

Blý

Hámark 4 mg/kg

Kvikasilfur

Hámark 1 mg/kg

E 339 (ii) DÍNATRÍUMFOSFAT**Samheiti**

Dínatríummónófosfat

Annars stigs natríumfosfat

Dínatríumortófosfat

Súrt dínatríumfosfat

Skilgreining*Efnaheiti*

Dínatríumvetnismónófosfat

Dínatríumvetnisortófosfat

EINECS-númer

231-448-7

*Efnaformúla*Vatnsfrítt: NaH_2PO_4 Vatnað: $\text{Na}_2\text{HPO}_4 \cdot n\text{H}_2\text{O}$ (n = 2, 7 eða 12)*Mólþungi*

141,98 (vatnsfrítt)

*Magngreining*Innihald að lágmarki 98% af NaH_2PO_4 eftir þurrkun við 40°C í þrjár klst. og síðan 105°C í fimm klst.*P₂O₅-innihald*

Á bilinu 49% til 51%, miðað við vatnsfrítt efni

Lýsing

Vatnsfrítt dínatríumvetnisfosfat er hvítt, rakadrægt, lyktarlaust duft. Meðal fáanlegra, vatnaðra forma eru tvívatnað: hvítt, kristallað, lyktarlaust fast efni; fimmvatnað: hvítir, lyktarlausir, molnaðir kristallar eða kornað duft; og tólfvatnað: hvítt, molnað, lyktarlaust duft eða kristallar

Sanngreining

A. Jákvæð próf fyrir natríum og fosfat

B. Leysni

Auðleysanlegt í vatni. Óleysanlegt í etanóli

C. Sýrustig 1% lausnar

Á bilinu 8,4 til 9,6

Hreinleiki

Efnistap við þurrkun

Eftir þurrkun við 40°C í þrjár klst. og síðan við 105°C í fimm klst. er efnistap sem hér segir: vatnsfrítt, hámark 5,0%, tvívatnað, hámark 22,0%, fimmvatnað, hámark 50,0%, tólfvatnað, hámark 61,0%

Vatnsóleysanleg efni

Hámark 0,2% miðað við vatnsfrítt efni

Flúoríð

Hámark 10 mg/kg (gefið upp sem flúr)

Arsen

Hámark 3 mg/kg

Kadmíum

Hámark 1 mg/kg

Blý

Hámark 4 mg/kg

Kvikasilfur

Hámark 1 mg/kg

E 339 (iii) TRÍNATRÍUMFOSFAT

Samheiti	Natríumfosfat Þríbasískt natríumfosfat Trínatríumortófosfat
Skilgreining	Trínatríumfosfat fæst úr vatnslausn og kristallast í vatnsfrítt form með 1/2, 1, 6, 8 eða 12 H ₂ O. Tólfvatnað kristallast alltaf úr vatnslausn með umframagni af natríumhýdroxíði. Það inniheldur ¼ sameind úr NaOH
Efnaheiti	Trínatríummónófosfat Trínatríumfosfat Trínatríumortófosfat
EINECS-númer	231-509-8
Efnaformúla	Vatnsfrítt: Na ₃ PO ₄ Vatnað: Na ₃ PO ₄ · nH ₂ O (n = 1/2, 1, 6, 8 eða 12)
Mólpungi	163,94 (vatnsfrítt)
Magngreining	Vatnsfrítt og vatnað natríumfosfat, að undanskildu tólfvötnuðu, inniheldur að lágmarki 97,0% af Na ₃ PO ₄ , reiknað út miðað við þurrefni. Tólfvatnað natríumfosfat inniheldur að lágmarki 92,0% af Na ₃ PO ₄ , reiknað út miðað við glæðingu
P₂O₅-innihald	Á bilinu 40,5% til 43,5%, miðað við vatnsfrítt efni
Lýsing	Hvítir, lyktarlausir kristallar, korn eða kristallað duft
Sanngreining	
A. Jákvæð próf fyrir natríum og fosfat	
B. Leysni	Auðleysanlegt í vatni. Óleysanlegt í etanóli
C. Sýrustig 1% lausnar	Á bilinu 11,5 til 12,5
Hreinleiki	
Glæðitap	Eftir þurrkun við 120°C í tvær klst. og síðan með glæðingu við u.þ.b. 800°C í 30 mín. er þyngdartap sem hér segir: vatnsfrítt, hámark 2,0%, einvatnað, hámark 11,0%, tólfvatnað: á bilinu 45,0% til 58,0%
Vatnsóleysanleg efni	Hámark 0,2%, miðað við vatnsfrítt efni
Flúoríð	Hámark 10 mg/kg (gefið upp sem flúr)
Arsen	Hámark 3 mg/kg
Kadmíum	Hámark 1 mg/kg
Blý	Hámark 4 mg/kg
Kvikasilfur	Hámark 1 mg/kg

E 340 (i) MÓNÓKALÍUMFOSFAT**Samheiti**

Einbasískt kalíumfosfat

Mónókalíummónófosfat

Kalíumortófosfat

Skilgreining*Efnaheiti*

Kalíumdíhýdrógenfosfat

Mónókalíumtvívetnisortófosfat

Mónókalíumtvívetnismónófosfat

EINECS-númer

231-913-4

Efnaformúla KH_2PO_4 *Mólpungi*

136,09

Magngreining

Innihald að lágmarki 98,0% eftir þurrkun við 105°C í fjórar klst.

P₂O₅-innihald

Á bilinu 51,0% til 53,0%, miðað við vatnsfrítt efni

Lýsing

Lyktarlausir, litlausir kristallar eða hvítt, kornað eða kristallað duft, rakadrægt

Sanngreining

A. Jákvæð próf fyrir natríum og fosfat

B. Leysni

Auðleysanlegt í vatni. Óleysanlegt í etanóli

C. Sýrustig 1% lausnar

Á bilinu 4,2 til 4,8

Hreinleiki

Efnistap við þurrkun

Hámark 2,0%, ákvarðað með þurrkun við 105°C í fjórar klst.

Vatnsóleysanleg efni

Hámark 0,2%, miðað við vatnsfrítt efni

Flúoríð

Hámark 10 mg/kg (gefið upp sem flúr)

Arsen

Hámark 3 mg/kg

Kadmíum

Hámark 1 mg/kg

Blý

Hámark 4 mg/kg

Kvikasilfur

Hámark 1 mg/kg

E 340 (ii) DÍKALÍUMFOSFAT**Samheiti**

Díkalíummónófosfat
Annars stigs kalíumfosfat
Súrt díkalíumfosfat
Díkalíumortófosfat
Tvíbasíkt kalíumfosfat

Skilgreining*Efnahæiti*

Díkalíumvetnismónófosfat
Díkalíumvetnisfosfat
Díkalíumvetnisortófosfat

EINECS-númer

231-834-5

Efnaformúla K_2HPO_4 *Mólþungi*

174,18

Magngreining

Innihald að lágmarki 98% eftir þurrkun við 105°C í fjórar klst.

P₂O₅-innihald

Á bilinu 40,3% til 41,5%, miðað við vatnsfrítt efni

Lýsing

Litlaust eða hvítt kornað duft, kristallar eða fast efni, hvítt duft; rakadrægt efni

Sanngreining

A. Jákvæð próf fyrir natríum og fosfat

B. Leysni

Auðleysanlegt í vatni. Óleysanlegt í etanóli

C. Sýrustig 1% lausnar

Á bilinu 8,7 til 9,4

Hreinleiki

Efnistap við þurrkun

Hámark 2,0%, ákvarðað með þurrkun við 105°C í fjórar klst.

Vatnsóleysanleg efni

Hámark 0,2%, miðað við vatnsfrítt efni

Flúoríð

Hámark 10 mg/kg (gefið upp sem flúr)

Arsen

Hámark 3 mg/kg

Kadmíum

Hámark 1 mg/kg

Blý

Hámark 4 mg/kg

Kvikasilfur

Hámark 1 mg/kg

E 340 (iii) TRÍKALÍUMFOSFAT**Samheiti**

Kalíumfosfat

Þríbasískt kalíumfosfat

Tríkalíumortófosfat

Skilgreining*Efnaheiti*

Tríkalíummónófosfat

Tríkalíumfosfat

Tríkalíumortófosfat

EINECS-númer

231-907-1

*Efnaformúla*Vatnsfrítt: K_3PO_4 Vatnað: $K_3PO_4 \cdot nH_2O$ (n = 1 eða 3)*Mólpungi*

212,27 (vatnsfrítt)

Magngreining

Innihald að lágmarki 97%, reiknað út eftir glæðingu

P₂O₅-innihald

Á bilinu 30,5% til 33,0% við glæðingu

Lýsing

Litlausir eða hvítir, lyktarlausir, rakadrægir kristallar eða korn

Einvötnuð og þrívötnuð form eru meðal fánlegra, vatnaðra forma

Sanngreining

A. Jákvæð próf fyrir natríum og fosfat

B. Leysni

Auðleysanlegt í vatni. Óleysanlegt í etanóli

C. Sýrustig 1% lausnar

Á bilinu 11,5 til 12,3

Hreinleiki

Glæðitap

Vatnsfrítt: hámark 3,0%; vatnað: hámark 23,0%. Ákvarðað með þurrkun við 105°C í eina klst. og síðan með glæðingu við u.þ.b. 800 °C ± 25 °C í 30 mín.

Vatnsóleysanleg efni

Hámark 0,2%, miðað við vatnsfrítt efni

Flúoríð

Hámark 10 mg/kg (gefið upp sem flúr)

Arsen

Hámark 3 mg/kg

Kadmíum

Hámark 1 mg/kg

Blý

Hámark 4 mg/kg

Kvikasilfur

Hámark 1 mg/kg

E 341(i) MÓNÓKALSÍUMFOSFAT**Samheiti**

Einbasískt kalsíumfosfat

Einbasískt ortófosfat

Skilgreining*Efnaheiti*

Kalsíumtvívetnisfosfat

EINECS-númer

231-837-1

*Efnaformúla*Vatnsfrítt: $\text{Ca}(\text{H}_2\text{PO}_4)_2$ Einvatnað: $\text{Ca}(\text{H}_2\text{PO}_4)_2 \cdot \text{H}_2\text{O}$ *Mólpungi*

234,05 (vatnsfrítt)

252,08 (einvatnað)

Magngreining

Innihald að lágmarki 95%, miðað við þurrefni

P₂O₅-innihald

Á bilinu 55,5% til 61,1%, miðað við vatnsfrítt efni

Lýsing

Kornað duft, rakadrægir kristallar eða korn

Sanngreining

A. Jákvæð próf fyrir kalsíum og fosfat

B. CaO-innihald

Á bilinu 23,0% til 27,5% (vatnsfrítt)

Á bilinu 19,0% til 24,8% (einvatnað)

Hreinleiki

Efnistap við þurrkun

Hámark 14%, ákvarðað með þurrkun við 105°C í fjórar klst. (vatnsfrítt)

Hámark 17,5% ákvarðað með þurrkun við 60°C í eina klst., síðan við 105°C í fjórar klst. (einvatnað)

Glæðitap

Hámark 17,5% eftir glæðingu við 800°C ± 25°C í 30 mín. (vatnsfrítt)

Hámark 25,0%, ákvarðað með þurrkun við 105°C í eina klst., síðan með glæðingu við 800°C ± 25°C í 30 mín. (einvatnað)

Flúoríð

Hámark 30 mg/kg (gefið upp sem flúr)

Arsen

Hámark 3 mg/kg

Kadmíum

Hámark 1 mg/kg

Blý

Hámark 4 mg/kg

Kvikasilfur

Hámark 1 mg/kg

E 341(ii) DÍKALSÍUMFOSFAT

Samheiti	Tvíasískt kalsíumfosfat
	Díkalsíumortófosfat
Skilgreining	
<i>Efnaheiti</i>	Kalsíumeinvetnisfosfat
	Kalsíumvetnisortófosfat
	Annars stigs kalsíumfosfat
<i>EINECS-númer</i>	231-826-1
<i>Efnaformúla</i>	Vatnsfrítt: CaHPO_4
	Tvívatnað: $\text{CaHPO}_4 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$
<i>Mólpungi</i>	136,06 (vatnsfrítt)
	172,09 (tvívatnað)
<i>Magngreining</i>	Díkalsíumfosfat, eftir þurrkun við 200°C í þrjár klst., inniheldur að lágmarki 98% og að hámarki er jafngildir 102% af CaHPO_4
<i>P₂O₅-innihald</i>	Á bilinu 50,0% til 52,5%, miðað við vatnsfrítt efni
<i>Lýsing</i>	Hvítir kristallar eða korn, kornað duft eða duft
Sanngreining	
A. Jákvæð próf fyrir natríum og fosfat	
B. Leysni	Torleysanlegt í vatni. Óleysanlegt í etanóli
Hreinleiki	
Glæðitap	Hámark 8,5% (vatnsfrítt), eða 26,5% (tvívatnað) eftir glæðingu við 800°C ± 25°C í 30 mín.
Flúoríð	Hámark 50 mg/kg (gefið upp sem flúr)
Arsen	Hámark 3 mg/kg
Kadmíum	Hámark 1 mg/kg
Blý	Hámark 4 mg/kg
Kvikasilfur	Hámark 1 mg/kg

E 341 (iii) TRÍKALSÍUMFOSFAT**Samheiti**

Kalsíumfosfat, þríbasískt

Kalsíumortófosfat

Pentakalsíumhýdroxýmónófosfat

Kalsíumhýdroxýapatít

Skilgreining

Tríkalsíumfosfat er samsett úr blöndu af kalsíumfosfötum sem fæst með því að hlutleysa fosfórsýru með kalsíumhýdroxíði og fá u.þ.b. samsetninguna $10\text{CaO} \cdot 3\text{P}_2\text{O}_5 \cdot \text{H}_2\text{O}$

Efnaheiti

Pentakalsíumhýdroxýmónófosfat

Tríkalsíummónófosfat

EINECS-númer

235-330-6 (Pentakalsíumhýdroxýmónófosfat)

231-840-8 (Kalsíumortófosfat)

Efnaformúla $\text{Ca}_5(\text{PO}_4)_3 \cdot \text{OH}$ eða $\text{Ca}_3(\text{PO}_4)_2$ *Mólpungi*

502 eða 310

Magngreining

Innihald að lágmarki 90%, reiknað út eftir glæðingu

P₂O₅-innihald

Á bilinu 38,5% til 48,0%, miðað við vatnsfrítt efni

Lýsing

Hvít, lyktarlaust duft sem er stöðugt ef það er umlukt lofti

Sanngreining

A. Jákvæð próf fyrir kalsíum og fosfat

B. Leysni

Nánast óleysanlegt í vatni; óleysanlegt í etanóli, leysanlegt í þynntri vatns- og saltpéturssýru

Hreinleiki

Glæðitap

Hámark 8% eftir glæðingu við $800^\circ\text{C} \pm 25^\circ\text{C}$ uns stöðugri þyngd er náð

Flúoríð

Hámark 50 mg/kg (gefið upp sem flúr)

Arsen

Hámark 3 mg/kg

Kadmíum

Hámark 1 mg/kg

Blý

Hámark 4 mg/kg

Kvikasilfur

Hámark 1 mg/kg

E 450 (i) DÍNATRÍUMDÍFOSFAT**Samheiti**

Dínatríumtvívetnisdífosfat
Dínatríumtvívetnispýrófosfat
Súrt natríumpýrófosfat
Dínatríumpýrófosfat

Skilgreining

Efnaheiti Dínatríumtvívetnisdífosfat
EINECS-númer 231-835-0
Efnaformúla $\text{Na}_2\text{H}_2\text{P}_2\text{O}_7$
Mólpungi 221,94
Magngreining Innihald 95% af dínatríumdífosfati að lágmarki
P₂O₅-innihald Lágmark 63,0% og hámark 64,5%
Lýsing Hvítt duft eða korn

Sanngreining

A. Jákvæð próf fyrir natríum og fosfat
B. Leysni Vatnsleysanlegt
C. Sýrustig 1% lausnar Á bilinu 3,7 til 5,0

Hreinleiki

Efnistap við þurrkun Hámark 0,5% (105 °C, 4 klst.)
Vatnsóleysanleg efni Hámark 1%
Flúoríð Hámark 10 mg/kg (gefið upp sem flúr)
Arsen Hámark 3 mg/kg
Kadmíum Hámark 1 mg/kg
Blý Hámark 4 mg/kg
Kvikasilfur Hámark 1 mg/kg

E 450 (ii) TRÍNATRÍUMDÍFOSFAT**Samheiti**

Súrt trínatríumpýrófosfat

Trínatríumeinvetnisdífosfat

Skilgreining*EINECS-númer*

238-735-6

*Efnaformúla*Einvatnað: $\text{Na}_3\text{HP}_2\text{O}_7 \cdot \text{H}_2\text{O}$ Vatnsfrítt: $\text{Na}_3\text{HP}_2\text{O}_7$ *Mólpungi*

Einvatnað: 261,95

Vatnsfrítt: 243,93

Magngreining

Innihald að lágmarki 95%, miðað við vatnsfrítt efni

P₂O₅-innihald

Lágmark 57% og hámark 59%

Lýsing

Hvítt duft eða korn, finnst vatnsfrítt eða einvatnað

Sanngreining

A. Jákvæð próf fyrir natríum og fosfat

B. Leysni

C. Sýrustig 1% lausnar

Á bilinu 6,7 til 7,5

Hreinleiki

Glæðitap

Hámark 4,5%, miðað við vatnsfrítt efnasamband

Hámark 11,5%, miðað við einvatnað efni

Efnistap við þurrkun

Hámark 0,5% (105 °C, 4 klst.)

Vatnsóleysanleg efni

Hámark 0,2%

Flúoríð

Hámark 10 mg/kg (gefið upp sem flúr)

Arsen

Hámark 3 mg/kg

Kadmíum

Hámark 1 mg/kg

Blý

Hámark 4 mg/kg

Kvikasilfur

Hámark 1 mg/kg

E 450 (iii) TETRANATRÍUMDÍFOSFAT**Samheiti**

Tetranatríumpýrófosfat

Natríumpýrófosfat

Skilgreining*Efnahæiti*

Tetranatríumdífosfat

EINECS-númer

231-767-1

*Efnaformúla*Vatnsfrítt: $\text{Na}_4\text{P}_2\text{O}_7$ Tívatnað: $\text{Na}_4\text{P}_2\text{O}_7 \cdot 10\text{H}_2\text{O}$ *Mólpungi*

Vatnsfrítt: 265,94

Tívatnað: 446,09

Magngreining

Innihald að lágmarki 95%, reiknað út eftir glæðingu

 P_2O_5 -innihald

Lágmark 52,5% og hámark 54,0%

Lýsing

Litlausir eða hvítir kristallar eða hvítt, kristallað eða kornað duft.

Tívatnað molnar lítillega í þurru lofti

Sanngreining

A. Jákvæð próf fyrir natríum og fosfat

B. Leysni

Vatnsleysanlegt. Óleysanlegt í etanóli

C. Sýrustig 1% lausnar

Á bilinu 9,8 til 10,8

Hreinleiki

Glæðitap

Hámark 0,5% fyrir vatnsfrítt salt, lágmark 38% og hámark 42% fyrir tívatnað, ákvarðað í báðum tilvikum eftir þurrkun við 105°C í fjórar klst., síðan með glæðingu við 550°C í 30 mín.

Vatnsóleysanleg efni

Hámark 0,2%

Flúoríð

Hámark 10 mg/kg (gefið upp sem flúr)

Arsen

Hámark 3 mg/kg

Kadmíum

Hámark 1 mg/kg

Blý

Hámark 4 mg/kg

Kvikasilfur

Hámark 1 mg/kg

E 450 (v) TETRAKALÍUMDÍFOSFAT**Samheiti**

Kalíumpýrófosfat

Tetrakalíumpýrófosfat

Skilgreining*Efnaheiti*

Tetrakalíumdífosfat

EINECS-númer

230-785-7

Efnaformúla $K_4P_2O_7$ *Mólpungi*

330,34 (vatnsfrítt)

Magngreining

Innihald að lágmarki 95% eftir glæðingu

 P_2O_5 -innihald

Innihald að lágmarki 42,0% og að hámarki 43,7%, miðað við vatnsfrítt efni

Lýsing

Litlausir kristallar eða hvítt, mjög ídrægt duft

Sanngreining

A. Jákvæðar prófanir fyrir kalíum og fosfat

B. Leysni

Leysanlegt í vatni, óleysanlegt í etanóli

C. Sýrustig 1% lausnar

Á bilinu 10,0 til 10,8

Hreinleiki

Glæðitap

Hámark 2% eftir þurrkun við 105°C í fjórar klst. og síðan með glæðingu við 550°C í 30 mín.

Vatnsóleysanleg efni

Hámark 0,2%

Flúoríð

Hámark 10 mg/kg (gefið upp sem flúr)

Arsen

Hámark 3 mg/kg

Kadmíum

Hámark 1 mg/kg

Blý

Hámark 4 mg/kg

Kvikasilfur

Hámark 1 mg/kg

E 450 (vi) DÍKALSÍUMDÍFOSFAT

Samheiti	Kalsíumpýrófosfat
Skilgreining	
<i>Efnaheiti</i>	Díkalsíumdífosfat
	Díkalsíumpýrófosfat
<i>EINECS-númer</i>	232-221-5
<i>Efnaformúla</i>	$\text{Ca}_2\text{P}_2\text{O}_7$
<i>Mólpungi</i>	254,12
<i>Magngreining</i>	Innihald að lágmarki 96%
<i>P₂O₅-innihald</i>	Lágmark 55% og hámark 56%
<i>Lýsing</i>	Fíngert, hvítt, lyktarlaust duft
Sanngreining	
A. Jákvæð próf fyrir kalsíum og fosfat	
B. Leysni	Óleysanlegt í vatni. Leysanlegt í þynntri salt- og saltpétursýru
C. Sýrustig 10% sviflausnar í vatni	Á bilinu 5,5 til 7,0
Hreinleiki	
Glæðitap	Hámark 1,5% við 800°C ± 25°C í 30 mínútur
Flúoríð	Hámark 50 mg/kg (gefið upp sem flúr)
Arsen	Hámark 3 mg/kg
Kadmíum	Hámark 1 mg/kg
Blý	Hámark 4 mg/kg
Kvikasilfur	Hámark 1 mg/kg

E 450 (vii) KALSÍUMTVÍVETNISDÍFOSFAT**Samheiti**

Súrt kalsíumpýrófosfat

Mónókalsíumtvívetnispýrófosfat

Skilgreining*Efnaheiti*

Kalsíumtvívetnisdífosfat

EINECS-númer

238-933-2

Efnaformúla $\text{CaH}_2\text{P}_2\text{O}_7$ *Mólpungi*

215,97

Magngreining

Innihald að lágmarki 90%, miðað við vatnsfrítt efni

P₂O₅-innihald

Lágmark 61% og hámark 64%

Lýsing

Hvítir kristallar eða duft

Sanngreining

A. Jákvæð próf fyrir natríum og fosfat

Hreinleiki

Efni, óleysanlegt í sýru

Hámark 0,4%

Flúoríð

Hámark 30 mg/kg (gefið upp sem flúr)

Arsen

Hámark 3 mg/kg

Kadmíum

Hámark 1 mg/kg

Blý

Hámark 4 mg/kg

Kvikasilfur

Hámark 1 mg/kg

E 451 (i) PENTANATRÍUMTRÍFOSFAT**Samheiti**

Pentanatríumtrípólýfosfat

Natríumtrípólýfosfat

Skilgreining*Efnahæiti*

Pentanatríumtrífosfat

EINECS-númer

231-838-7

Efnaformúla $\text{Na}_5\text{O}_{10}\text{P}_3 \cdot n\text{H}_2\text{O}$ (n = 0 eða 6)*Mólpungi*

367,86

Magngreining

Innihald að lágmarki 85,0% (vatnsfrítt) eða 65,0% (sexvatnað)

P₂O₅-innihald

Lágmark 56% og hámark 59% (vatnsfrítt) eða lágmark 43% og hámark 45% (sexvatnað)

Lýsing

Hvítt, lítillega ídrægt korn eða duft

Sanngreining

A. Leysni

Auðleysanlegt í vatni. Óleysanlegt í etanóli

B. Jákvæð próf fyrir natríum og fosfat

C. Sýrustig 1% lausnar

Á bilinu 9,1 til 10,2

Hreinleiki

Efnistap við þurrkun

Vatnsfrítt: lágmark 0,7% (105°C, ein klst.)

Sexvatnað: Lágmark 23,5% (60°C, ein klst., síðan með þurrkun við 105°C, fjórar klst.)

Vatnsóleysanleg efni

Hámark 0,1%

Löng pólýfosföt

Hámark 1%

Flúoríð

Hámark 10 mg/kg (gefið upp sem flúr)

Arsen

Hámark 3 mg/kg

Kadmíum

Hámark 1 mg/kg

Blý

Hámark 4 mg/kg

Kvikasilfur

Hámark 1 mg/kg

E 451 (ii) PENTAKALÍUMTRÍFOSFAT**Samheiti**

Pentakalíumtrípólýfosfat

Kalíumtrífosfat

Kalíumtrípólýfosfat

Skilgreining*Efnaheiti*

Pentakalíumtrífosfat

Pentakalíumtrípólýfosfat

EINECS-númer

237-574-9

Efnaformúla $K_5O_{10}P_3$ *Mólpungi*

448,42

Magngreining

Innihald að lágmarki 85%, miðað við vatnsfrítt efni

P₂O₅-innihald

Lágmark 46,5% og hámark 48%

Lýsing

Hvítt, mjög ídrægt duft eða korn

Sanngreining

A. Leysni

Vel leysanlegt í vatni

B. Jákvæðar prófanir fyrir kalíum og fosfat

C. Sýrustig 1% lausnar

Á bilinu 9,2 til 10,5

Hreinleiki

Glæðitap

Hámark 0,4% (eftir þurrkun við 105°C, fjórar klst., síðan með glæðingu við 550°C, 30 mín.)

Efni, óleysanlegt í vatni

Hámark 2%

Flúoríð

Hámark 10 mg/kg (gefið upp sem flúr)

Arsen

Hámark 3 mg/kg

Kadmíum

Hámark 1 mg/kg

Blý

Hámark 4 mg/kg

Kvikasilfur

Hámark 1 mg/kg

E 452 (i) PENTAKALÍUMTRÍFOSFAT**1. LEYSANLEGT PÓLÝFOSFAT****Samheiti**

Natríumhexametafosfat

Natríumtetrapólýfosfat

Grahamssalt

Natríumpólýfosföt, glerkennd

Natríumpólýmetafosfat

Natríummetafosfat

Skilgreining

Leysanleg natríumpólýfosföt fást með því að bræða natríumortófosföt og kæla þau síðan. Þessi efnasambönd eru flokkur, samsettur úr nokkrum ókristölluðum, vatnsleysanlegum pólýfosfötum sem eru gerð úr línulegum keðjum metafosfatseiningum (NaPO_3)_x, þar sem $x \geq 2$, sem enda með Na_2PO_4 -hópum. Þessi efni eru oftast sanngreind út frá $\text{Na}_2\text{O}/\text{P}_2\text{O}_5$ -hlutfalli sínu eða P_2O_5 -innihaldi. $\text{Na}_2\text{O}/\text{P}_2\text{O}_5$ -hlutföllin eru breytileg frá u.þ.b. 1,3 fyrir natríumtetrapólýfosfat, þar sem $x = \text{u.þ.b. } 4$, til u.þ.b. 1,1 fyrir Grahamssalt, almennt þekkt sem natríumhexametafosfat, þar sem $x = 13$ til 18, og til u.þ.b. 1,0 fyrir natríumpólýfosföt með meiri mólþunga, þar sem $x = 20$ til 100 eða stærra. Sýrustig lausna þeirra er breytilegt á bilinu 3,0 til 9,0

Efnaheiti

Natríumpólýfosfat

EINECS-númer

272-808-3

Efnaformúla

Misleitar blöndur natríumsalta línulega þéttra (linear condensed) pólýfosfórsýra með almennu formúlunni $\text{H}_{(n+2)}\text{P}_n\text{O}_{(3n+1)}$ þar sem „n“ er ekki minna en 2

Mólþungi(102)_n*Magngreining P_2O_5 -innihalds*

Lágmark 60% og hámark 71%, reiknað út eftir glæðingu

Lýsing

Litlausar eða hvítar, gagnsæjar flögur, kornað efni eða duft

Sanngreining

A. Jákvæð próf fyrir natríum og fosfat

Vel leysanlegt í vatni

B. Leysni

C. Sýrustig 1% lausnar

Á bilinu 3,0 til 9,0

Hreinleiki

Glæðitap

Hámark 1%

Efni, óleysanlegt í vatni

Hámark 0,1%

Flúoríð

Hámark 10 mg/kg (gefið upp sem flúr)

Arsen

Hámark 3 mg/kg

Kadmíum

Hámark 1 mg/kg

Blý

Hámark 4 mg/kg

Kvikasilfur

Hámark 1 mg/kg

2. ÓLEYSANLEGT PÓLÝFOSFAT

Samheiti	Óleysanlegt natríummetafosfat
	Maddrellssalt
	Óleysanlegt natríumpólýfosfat, IMP
Skilgreining	Óleysanlegt natríummetafosfat er natríumfosfat með mikinn sameindapunga og samsett úr tveimur löngum metafosfatkeðjum (NaPO_3) _x sem vefjast hvor á móti annarri í gagnstæða stefnu um sama ásinn. $\text{Na}_2\text{O}/\text{P}_2\text{O}_5$ -hlutfallið er u.þ.b. 1,0. Sýrustig 1:3 sviflausnar í vatni er u.þ.b. 6,5
<i>Efnaheiti</i>	Natríumpólýfosfat
<i>EINECS-númer</i>	272-808-3
<i>Efnaformúla</i>	Misleitar blöndur natríumsalta línulega þéttra (linear condensed) pólýfosfórsýra með almennu formúlunni $\text{H}_{(n+2)}\text{P}_n\text{O}_{(3n+1)}$ þar sem „n“ er ekki minna en 2
<i>Mólpungi</i>	(102) _n
<i>P₂O₅-innihald</i>	Lágmark 68,7% og hámark 70,0%
<i>Lýsing</i>	Hvítt, kristallað duft
Sanngreining	
A. Leysni	Efni óleysanlegt í vatni, leysanlegt í ólífrænum sýrum og kalíum- og ammoníumklóríðlausnum en ekki natríumklóríðlausnum
B. Jákvæð próf fyrir natríum og fosfat	
C. Sýrustig 1:3 sviflausnar í vatni	Um 6,5
Hreinleiki	
Flúoríð	Hámark 10 mg/kg (gefið upp sem flúr)
Arsen	Hámark 3 mg/kg
Kadmíum	Hámark 1 mg/kg
Blý	Hámark 4 mg/kg
Kvikasilfur	Hámark 1 mg/kg

E 452(ii) KALÍUMPÓLÝFOSFAT**Samheiti**

Kalíummetafosfat

Kalíumpólýmetafosfat

Kurrolsalt

Skilgreining*Efnaheiti*

Kalíumpólýfosfat

EINECS-númer

232-212-6

Efnaformúla $(\text{KPO}_3)_n$

Misleitar blöndur kalíumsalta línulega þéttra (linear condensed) pólýfosfórsýra með almennu formúlunni $\text{H}_{(n+2)}\text{P}_n\text{O}_{(3n+1)}$ þar sem „n“ er ekki minna en 2

Mólpungi $(118)_n$ *P₂O₅-innihald*

Lágmark 53,5% og hámark 61,5%, reiknað út eftir glæðingu

Lýsing

Fíngert, hvítt duft eða kristallar eða litlausar, glerkenndar blóðflögur

Sanngreining

A. Jákvæð próf fyrir natríum og fosfat

1 g uppleyst í 100 ml af 1: 25 lausn af natríumasetati

B. Leysni

C. Sýrustig 1% lausnar

Hámark 7,8

Hreinleiki

Glæðitap

Hámark 2% (105°C, fjórar klst., síðan með glæðingu við 550°C, 30 mín.)

Hringtengt fosfat

Hámark 8% miðað við P₂O₅-innihald

Flúoríð

Hámark 10 mg/kg (gefið upp sem flúr)

Arsen

Hámark 3 mg/kg

Kadmíum

Hámark 1 mg/kg

Blý

Hámark 4 mg/kg

Kvikasilfur

Hámark 1 mg/kg

E 452 (iv) KALSÍUMPÓLÝFOSFAT**Samheiti**

Kalsíummetafosfat

Kalsíumpólýmetafosfat

Skilgreining*Efnaheiti*

Kalsíumpólýfosfat

EINECS-númer

236-769-6

Efnaformúla $(\text{CaP}_2\text{O}_6)_n$

Misleitar blöndur kalsíumsalta línulega þéttra (linear condensed) pólýfosfórsýra með almennu formúlunni $\text{H}_{(n+2)}\text{P}_n\text{O}_{(3n+1)}$ þar sem „n“ er ekki minna en 2

Mólpungi $(198)_n$ *P₂O₅-innihald*

Lágmark 71% og hámark 73%, reiknað út eftir glæðingu

Lýsing

Lyktarlausir, litlausir kristallar eða hvítt duft

Sanngreining

A. Leysni

Venjulega torleysanlegt í vatni. Leysanlegt í súrri lausn

B. Jákvæð próf fyrir natríum og fosfat

C. CaO-laun

27 til 29,5%

Hreinleiki

Glæðitap

Hámark 2% (105°C, fjórar klst., síðan með glæðingu við 550°C, 30 mín.)

Hringtengt fosfat

Hámark 8%, miðað við P₂O₅-innihald

Flúoríð

Hámark 30 mg/kg (gefið upp sem flúr)

Arsen

Hámark 3 mg/kg

Kadmíum

Hámark 1 mg/kg

Blý

Hámark 4 mg/kg

Kvikasilfur

Hámark 1 mg/kg“

- (2) Við bætist eftirfarandi texti vegna E 650 Sinkasetat, E 943a Bútan, E 943b Ísóbútan, E 944 Própan, E 949 Vetni, E 1201 Pólývinýlpýrrólídon og E 1202 Pólývinýlpólýpýrrólídon:

„E 650 SINKASETAT

Samheiti

Ediksýra, sinksalt, díhýdrat

Skilgreining

Efnaheiti

Sinkasetatdíhýdrat

Efnaformúla

$C_4H_6O_4 \cdot Zn \cdot 2H_2O$

Mólpungi

219,51

Magngreining

Innihald að lágmarki 98% og að hámarki 102% af $C_4H_6O_4 \cdot Zn \cdot 2H_2O$

Lýsing

Litlausir kristallar eða fingert, beinhvítt duft

Sanngreining

A. Jákvæðar prófanir fyrir asetat og sink

B. Sýrustig 5% lausnar

Á bilinu 6,0 til 8,0

Hreinleiki

Óleysanlegt efni

Hámark 0,005%

Klóríð

Hámark 50 mg/kg

Súlföt

Hámark 100 mg/kg

Alkalí- og jarðalkalímálmar

Hámark 0,2%

Lífræn, rokgjörn óhreinindi

Stenst prófunina

Járn

Hámark 50 mg/kg

Arsen

Hámark 3 mg/kg

Blý

Hámark 20 mg/kg

Kadmíum

Hámark 5 mg/kg

E 943a BÚTAN

Samheiti

n-Bútan

Skilgreining

Efnaheiti

Bútan

Efnaformúla

$CH_3CH_2CH_2CH_3$

Mólpungi

58,12

Magngreining

Innihald að lágmarki 96%

Lýsing

Litlaust gas eða vökvi með vægri, einkennandi lykt

Sanngreining

A. Gufuþrýstingur

108,935 kPa við 20 °C

Hreinleiki

Metan

Hámark 0,15% v/v

Etan

Hámark 0,5% v/v

Própan

Hámark 1,5% v/v

Ísóbútan	Hámark 3,0% v/v
1,3-bútdíen	Hámark 0,1% v/v
Raki	Hámark 0,005%

E 943b ÍSÓBÚTAN

Samheiti	2-metýlprópan
Skilgreining	
<i>Efnaheiti</i>	2-metýlprópan
<i>Efnaformúla</i>	$(\text{CH}_3)_2\text{CH CH}_3$
<i>Mólpungi</i>	58,12
<i>Magngreining</i>	Innihald að lágmarki 94%
<i>Lýsing</i>	Litlaust gas eða vökvi með vægri, einkennandi lykt
Sanngreining	
A. Gufuþrýstingur	205,465 kPa við 20 °C
Hreinleiki	
Metan	Hámark 0,15% v/v
Etan	Hámark 0,5% v/v
Própan	Hámark 2,0% v/v
n-Bútan	Hámark 4,0% v/v
1,3-bútdíen	Hámark 0,1% v/v
Raki	Hámark 0,005%

E 944 PRÓPAN

Skilgreining	
<i>Efnaheiti</i>	Própan
<i>Efnaformúla</i>	$\text{CH}_3\text{CH}_2\text{CH}_3$
<i>Mólpungi</i>	44,09
<i>Magngreining</i>	Innihald að lágmarki 95%
<i>Lýsing</i>	Litlaust gas eða vökvi með vægri, einkennandi lykt
Sanngreining	
A. Gufuþrýstingur	732,910 kPa við 20 °C
Hreinleiki	
Metan	Hámark 0,15% v/v
Etan	Hámark 1,5% v/v
Própan	Hámark 2,0% v/v
n-Bútan	Hámark 1,0% v/v
1,3-bútdíen	Hámark 0,1% v/v
Raki	Hámark 0,005%

E 949 VETNI**Skilgreining****Skilgreining***Efnaheiti*

Vetni

EINECS-númer

215-605-7

*Efnaformúla*H₂*Mólpungi*

2

Magngreining

Innihald að lágmarki 99,9%

Lýsing

Litlaust, lyktarlaust, mjög eldfimt gas

Hreinleiki

Vatn

Hámark 0,005% v/v

Súrefni

Hámark 0,001% v/v

Köfnunarefni

Hámark 0,75% v/v

E 1201 PÓLÝVINÝLPÝRRÓLÍDON**Samheiti**

Póvídon

Pólývinýlpýrrólídon (PVP)

Leysanlegt pólývinýlpýrrólídon

Skilgreining*Efnaheiti*

Pólývinýlpýrrólídon, polý-[1-(2-oxó-1-pýrrólídínýl)-etýlen]

Efnaformúla(C₆H₉NO)_n*Mólpungi*

Lágmark 25 000

Magngreining

Innihald að lágmarki 11,5% og að hámarki 12,8% af köfnunarefni (N), miðað við vatnsfrítt efni

Lýsing

Hvítt eða næstum hvítt duft

Sanngreining

A. Leysni

Leysanlegt í vatni og etanóli. Óleysanlegt í etra

B. Sýrustig 5% lausnar

Á bilinu 3,0 til 7,0

Hreinleiki

Hringtengt fosfat

Hámark 5% (aðferð Karls Fischers)

Flúoríð

Hámark 0,1%

Arsen

Hámark 500 mg/kg (sem asetalddehyð)

Kadmíum

Hámark 10 mg/kg

Blý

Hámark 1 mg/kg

Kvikasilfur

Hámark 5 mg/kg

E 1202 PÓLYVINÝLPÓLYPÝRRÓLÍDON**Samheiti**

Krospóvídon

Víxltengt pólývídon

Óleysanlegt pólývinýlpýrrólídon

Skilgreining

Pólývinýlpólýpýrrólídon er polý-[1-(2-oxó-1-pýrrólídínýl)-etýlen], víxltengt tilviljanakennt. Það myndast við fjölleiðun N-vínýl-2-pýrrólíðons sem í er annaðhvort ætandi hvati eða N, N'-dívínýl-ímídasólídon. Þar sem það er óleysanlegt í öllum venjulegum lausnum verður mólmassabilið ekki fundið með efnagreiningu

Efnaheiti

Pólývinýlpýrrólídon, polý-[1-(2-oxó-1-pýrrólídínýl)-etýlen]

Efnaformúla $(C_6H_9NO)_n$ *Magngreining*

Innihald að lágmarki 11% og að hámarki 12,8% köfnunarefni (N), miðað við vatnsfrítt efni

Lýsing

Hvítt, ídrægt duft með vægri lykt sem ekki er fráhrindandi

Sanngreining

A. Leysni

Leysanlegt í vatni, etanóli og etra

B. Sýrustig 1% sviflausnar í vatni

Á bilinu 5,0 til 8,0

Hreinleiki

Vatn

Hámark 6% (aðferð Karls Fischer)

Súlfataska

Hámark 0,4%

Vatnsleysanlegt efni

Hámark 1%

Óbundið-N-vínýlpýrrólídon

Hámark 10 mg/kg

Óbundið-N,N'-dívínýl-ímídasólídon

Hámark 2 mg/kg

Blý

Hámark 5 mg/kg“

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 1937/2002

2005/EES/27/18

frá 30. október 2002

um breytingu á II. og III. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 frá 26. júní 1990 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1752/2002 ⁽²⁾, einkum 6. og 8. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í samræmi við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 verður smám saman að ákvarða hámarksmagn leifa allra lyfjafræðilega virkra efna sem eru notuð í Bandalaginu í dýrallyf fyrir dýr sem gefa af sér afurðir til manneldis.
- 2) Ekki skal ákvarða hámarksmagn leifa fyrr en nefndin um dýrallyf hefur kannað allar viðeigandi upplýsingar varðandi skaðleysi leifa viðkomandi efnis fyrir þá sem neyta matvæla úr dýraríkinu og áhrif þessara leifa á iðnaðarvinnslu matvæla.
- 3) Við ákvörðun á hámarksmagni dýrallyfjaleifa í matvælum úr dýraríkinu er nauðsynlegt að tilgreina dýrategundirnar, sem leifarnar kunna að finnast í, magnið, sem má vera í hverjum viðkomandi vef úr dýri sem hefur fengið lyfjameðferð (markvef), og hvaða eiginleikar leifarinnar skipta máli við eftirlit með leifum (leifamerki).
- 4) Til að auðvelda eftirlitið með leifum, sem kveðið er á um í viðeigandi löggjöf Bandalagsins, skal að jafnaði ákvarða hámarksmagn leifa í markvefjum lifrar eða nýrna. Hins vegar eru lifur og nýru oft fjarlægð úr skrokkum í alþjóðaviðskiptum og því ætti einnig ávallt að ákvarða hámarksmagn leifa í vöðva- eða fituvef.

- 5) Þegar um er að ræða dýrallyf fyrir varpfugla, mjólkandi dýr eða býflugur skal einnig ákvarða hámarksmagn leifa í eggjum, mjólk eða hunangi.
- 6) Bæta ber basísku álsalisýlati og ómeprasóli við í II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90.
- 7) Svo að unnt sé að ljúka vísindarannsóknnum ber að bæta túlatrómmýsini og fenvalerati við í III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90.
- 8) Veita skal nægilegan frest áður en þessi reglugerð öðlast gildi svo að aðildarríkin fái svigrúm til að gera þær breytingar, sem kunna að vera nauðsynlegar með tilliti til ákvæða þessarar reglugerðar, á markaðsleyfum sem hafa verið veitt fyrir viðkomandi dýrallyfjum í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/82/EB ⁽³⁾.
- 9) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýrallyf.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum II. og III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er hér með breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Hún gildir frá sextugasta degi eftir birtingu hennar.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 297, 31.10.2002, bls. 3. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 74/2003 frá 20. júní 2003 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 51, 9.10.2003, bls. 12.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 224, 18.8.1990, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 264, 2.10.2002, bls. 18.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 311, 28.11.2001, bls. 1.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 30. október 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Erkki LIIKANEN

framkvæmdastjóri.

VIDAUKI

A. Ákvæðum II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er breytt sem hér segir:

1. Ólífræn efni

Lyfjafræðilega virk efni	Dýrategundir	Önnur ákvæði
„Basískt álsalisýlat	Nautgripir	Einungis til inntöku; ekki ætlað dýrum sem gefa af sér mjólk til manneldis“

2. Lífræn efnasambönd

Lyfjafræðilega virk efni	Dýrategundir	Önnur ákvæði
„Ómeprasól	Dýr af hestaað	Einungis til inntöku“

B. Ákvæðum III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er breytt sem hér segir:

1. Sýkingarlyf

1.2. Sýklalyf

1.2.2. Makrólíð

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategundir	Hámarks magn leifa	Markvefir	Önnur ákvæði
„Túlatrómýsín	(2R,3S,4R,5R,8R,10R,11R,12S, 13S,14R)-2-etýl-3,4,10,13-tetrahydroxy-3,5,8,10,12,14-hexametyl-11-[[[3,4,6-trídeoxy-3-(dímetýlamínó)-β-D-xýló-hexópýranosýl]oxý]-1-oxa-6-asasýklópent-dekan-15, gefið upp sem ígildi túlatrómýsíns.	Nautgripir	100 µg/kg 3 000 µg/kg 3 000 µg/kg	Fita Lifur Nýra	Bráðabirgðagildi fyrir hámarks magn leifa falla úr gildi 1. júlí 2004; ekki ætlað dýrum sem gefa af sér mjólk til manneldis
		Svín	100 µg/kg 3 000 µg/kg 3 000 µg/kg	Húð og fita Lifur Nýra	Bráðabirgðagildi fyrir hámarks magn leifa falla úr gildi 1. júlí 2004“

2. Sníklalyf

2.2. Útsníklalyf

2.2.3. Pýretrólíð

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategundir	Hámarks magn leifa	Markvefir	Önnur ákvæði
„Fenvalerat	Fenvalerat (summa af RR-, SS-, RS- og SR-myndbrigðum)	Nautgripir	25 µg/kg 250 µg/kg 25 µg/kg 25 µg/kg 40 µg/kg	Vöðvi Fita Lifur Nýra Mjólk	Bráðabirgðagildi fyrir hámarks magn leifa falla úr gildi 1. júlí 2004“

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2002/61/EB

2005/EES/27/19

frá 19. júlí 2002

um nítjándu breytingu á tilskipun ráðsins 76/769/EBE varðandi takmörkun á sölu og notkun tiltekinna skaðlegra efna og efnablandna (asólitarefni) (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,
með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 95. gr.,

með hliðsjón af tillögum framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Starf í tengslum við innri markaðinn ætti smám saman að auka lífsgæði og bæta heilsuvernd og öryggi neytenda. Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, tryggja öfluga heilsu- og neytendavernd.
- 2) Úr textíl- og leðurvörum, sem innihalda tiltekna asóliti, geta losnað tiltekin arýlamín sem hafa hugsanlega hættu á krabbameini í för með sér.
- 3) Þær takmarkanir, sem tiltekin aðildarríki hafa þegar samþykkt eða ráðgert, að því er varðar notkun asólitaðra textíl- og leðurvara, hafa áhrif á tilkomu og starfsemi innri markaðarins. Því er nauðsynlegt að samræma lög aðildarríkjanna á þessu sviði og breyta I. viðauka við tilskipun ráðsins 76/769/EBE frá 27. júlí 1976 um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna varðandi takmörkun á sölu og notkun tiltekinna skaðlegra efna og efnablandna ⁽⁴⁾.
- 4) Að höfðu samráði við framkvæmdastjórnina hefur vísindanefndin um eiturrhrif, eiturrhrif í umhverfinu og umhverfið (CSTEE) staðfest að hætta á krabbameini, sem stafar af textíl- og leðurvörum sem litaðar eru með tilteknum asólitum, gefi tilefni til áhyggna.
- 5) Banna skal notkun hættulegra asólita og markaðssetningu sumra vara, sem eru litaðar með litum af þessu tagi, í þeim tilgangi að vernda heilbrigði manna.
- 6) Hámarksstyrkur þeirra amína, sem tilgreind eru í 43. lið viðaukans við tilskipun 76/769/EBE, má ekki fara yfir 70 milljónarhluta í textílvörum úr endurunnum trefjum. Þetta skal gilda á aðlögunartímabili

sem lýkur 1. janúar 2005 ef amínin losna frá efnaleifum sem rekja má til fyrri litunar sömu trefja. Þetta veldur því að unnt er að endurvinna textílefni sem er til hagsbóta fyrir umhverfið á heildina litið.

- 7) Samhæfðar prófunaraðferðir eru nauðsynlegar við beitingu þessarar tilskipunar. Framkvæmdastjórnin skal setja fram þessar prófunaraðferðir í samræmi við 2. gr. a í tilskipun 76/769/EBE. Æskilegast er að prófunaraðferðirnar verði þróaðar á evrópskum vettvangi og hjá Staðlasamtökum Evrópu (CEN) ef við á.
- 8) Endurskoða skal prófunaraðferðirnar í ljósi nýrrar vísindabekkingar, þ.m.t. aðferðir við efnagreiningu 4-aminósóbensens.
- 9) Endurskoða skal ákvæðin um tiltekin asólitarefni í ljósi nýrrar vísindabekkingar, einkum með tilliti til þeirrar nauðsynjar að skrá önnur efni sem falla ekki undir þessa tilskipun, svo og önnur arómatísk amín. Gefa skal sérstakan gaum hugsanlegri hættu sem börnum er stofnað í.
- 10) Þessi tilskipun hefur ekki áhrif á löggjöf bandalagsins þar sem kveðið er á um lágmarkskröfur um vernd starfsmanna í samræmi við tilskipun ráðsins 89/391/EBE ⁽⁵⁾ og sértilskipanirnar, sem byggðar eru á henni, einkum tilskipun ráðsins 90/394/EBE ⁽⁶⁾ og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/24/EB ⁽⁷⁾.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum I. viðauka við tilskipun 76/769/EBE er hér með breytt í samræmi við viðaukann við þessa tilskipun.

2. gr.

Framkvæmdastjórnin skal samþykkja prófunaraðferðir fyrir beitingu 43. liðar I. viðauka við tilskipun 76/769/EBE í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 2. gr. a í þeirri tilskipun.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 243, 11.9.2002, bls. 15. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 75/2003 frá 20. júní 2003 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 51, 9.10.2003, bls. 13.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 89 E, 28.3.2000, bls. 67 og

Stjtið. EB C 96 E, 27.3.2001, bls. 269.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 204, 18.7.2000, bls. 90.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 7. september 2000 (Stjtið. EB C 135, 7.5.2001, bls. 257), sameiginleg afstaða ráðsins frá 18. febrúar 2002 (Stjtið. EB C 119 E, 22.5.2002, bls. 7) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 11. júní 2002 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 262, 27.9.1976, bls. 201. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/91/EB (Stjtið. EB L 286, 30.10.2001, bls. 27).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 183, 29.6.1989, bls. 1.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 196, 26.7.1990, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 1999/38/EB (Stjtið. EB L 138, 1.6.1999, bls. 66).

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 131, 5.5.1998, bls. 11.

3. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 11. september 2003. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þau skulu beita þessum ákvæðum frá og með 11. september 2003.

2. Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

4. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi daginn sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

5. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 19. júlí 2002.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

P. COX

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

T. PEDERSEN

forseti.

VIÐAUKI

I. viðauka við tilskipun 76/769/EBE er breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi lið skal bætt við:

„43. Asólitarefni	1. Við afoxandi klofnun eins eða fleiri asóhópa geta eitt eða fleiri þeirra amína, sem tilgreind eru í viðaukanum, losnað frá asólitum í greinanlegum styrk, þ.e. í styrk yfir 30 milljónarhlutum í fullunnum vörum eða í lituðum hlutum þeirra, samkvæmt prófunaraðferðinni sem sett var fram í samræmi við 2. gr. a í þessari tilskipun og er óheimilt að nota þá asóliti í textíl- og leðurvörur sem hætt er við að komist í beina og langvarandi snertingu við húð manna eða munnhol, svo sem: — klæði, rúmföt, handklæði, lausa hártoppa, hárkollur, hatta, bleyjur og aðrar hreinlætisvörur og svefnpoka, — skófatnað, hanska, ólar á armbandsúr, handtöskur, pyngjur og veski, skjalatöskur, áklæði á stóla og pyngjur sem eru bornar um hálsinn, — leikföng úr textíl eða leðri og leikföng sem eru að hluta úr textíl eða leðri, — garn og vefnað sem er ætlaður neytendum. 2. Enn fremur er óheimilt að markaðssetja textíl- og leðurvörur sem um getur í 1. lið að framan ef þær fullnægja ekki þeim kröfum sem settar eru fram í þeim lið. Sú undanþága er gerð að til 1. janúar 2005 gildir þetta ákvæði ekki um textílvörur úr endurunnum trefjum ef amín losna úr efnaleifum sem rekja má til fyrri litunar þessara trefja og ef amínin, sem eru tilgreind í skránni, losna í styrk sem er undir 70 milljónarhlutum. 3. Eigi síðar en 11. september 2005 skal framkvæmdastjórnin endurskoða ákvæðin um asólitarefni í ljósi nýrrar vísindapekkingar.“
-------------------	---

2. Eftirfarandi lið skal bætt við viðaukann:

„43. liður — Asólitarefni

Skrá yfir arómatísk amín

	CAS-númer	Skrárnúmer	EB-númer	Efni
1	92-67-1	612-072-00-6	202-177-1	bífenýl-4-ýlamín 4-amínóbífenýl xenýlamín
2	92-87-5	612-042-00-2	202-199-1	bensidín
3	95-69-2		202-441-6	4-klór-o-tólúidín
4	91-59-8	612-022-00-3	202-080-4	2-naftýlamín
5	97-56-3	611-006-00-3	202-591-2	o-amínóasótólúen 4-amínó-2',3-dímetylasóbensen 4-o-tólýlasó-o-tólúidín
6	99-55-8		202-765-8	5-nítro-o-tólúidín
7	106-47-8	612-137-00-9	203-401-0	4-klóranilín
8	615-05-4		210-406-1	4-metoxý-m-fenýlendíamín
9	101-77-9	612-051-00-1	202-974-4	4,4'-metýlendíanilín 4,4'-díamínódífenýlmetan

	CAS-númer	Skránnúmer	EB-númer	Efni
10	91-94-1	612-068-00-4	202-109-0	3,3'-díklorbensídín 3,3'-díklorbífenýl-4,4'-ýlendíamín
11	119-90-4	612-036-00-X	204-355-4	3,3'-dímetoxýbensídín-o-díanisídín
12	119-93-7	612-041-00-7	204-358-0	3,3'-dímetýlbensídín 4,4'-bis-o-tólúídín
13	838-88-0	612-085-00-7	212-658-8	4,4'-metýlendí-o-tólúídín
14	120-71-8		204-419-1	6-metoxý-m-tólúídín-p-kresídín
15	101-14-4	612-078-00-9	202-918-9	4,4'-metýlen-bis-(2-klóranilín) 2,2'-díklor-4,4'-metýlendíanilín
16	101-80-4		202-977-0	4,4'-oxýdíanilín
17	139-65-1		205-370-9	4,4'-þíódíanilín
18	95-53-4	612-091-00-X	202-429-0	o-tólúídín 2-amínótólúen
19	95-80-7	612-099-00-3	202-453-1	4-metýl-m-fenýlendíamín
20	137-17-7		205-282-0	2,4,5-trímetýlanilín
21	90-04-0	612-035-00-4	201-963-1	o-anisídín-2-metoxýanilín
22	60-09-3	611-008-00-4	200-453-6	4-amínóasóbensen“

TILMÆLI FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2005/EES/27/20

frá 16. september 2002

um árangur af áhættumati og áætlanir sem miða að því að draga úr áhættu vegna efnisins
dífenýletra, oktabrómafleiðu (*)

(tilkynnt með númeri C(2002) 3394)

(2002/755/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 793/93 frá 23. mars 1993 um mat og eftirlit með áhættu skráðra efna ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 11. gr.,*og að teknu tilliti til eftirfarandi:*

- 1) Með reglugerð (EBE) nr. 793/93 hefur dífenýletri, oktabrómafleiða, verið tilgreindur sem forgangs-efni við mat í samræmi við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1179/94 frá 25. maí 1994 varðandi fyrstu skrána yfir efni sem hafa forgang eins og mælt er fyrir um í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 793/93 ⁽²⁾. Í reglugerð (EB) nr. 1179/94 voru Frakkland og Breska konungsríkið tilnefnd skýrslugjafarríki fyrir þetta efni.
- 2) Skýrslugjafarríkin hafa lokið öllum þáttum áhættumatsins sem snúa að mönnum og umhverfi að því er varðar dífenýletra, oktabrómafleiðu ⁽³⁾, og hafa gert tillögu að áætlun um að takmarka áhættuna í samræmi við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1488/94 frá 28. júní 1994 um megin-reglur um mat á áhættu, sem mönnum og umhverfi stafar af skráðum efnum, í samræmi við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 793/93 ⁽⁴⁾.
- 3) Haft var samráð við vísindanefndina um eiturrhif, eiturrhif í umhverfinu og umhverfið (CSTEE) að því er varðar áhættumatið sem skýrslugjafarríkin unnu.
- 4) Niðurstöður áhættumatsins eru í viðaukanum við þessi tilmæli.
- 5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessum tilmælum, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót skv. 15. gr. reglugerðar (EBE) nr. 793/93.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 249, 17.9.2002, bls. 27. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 75/2003 frá 20. júní 2003 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 51, 9.10.2003, bls. 13.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 84, 5.4.1993, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 131, 26.5.1994, bls. 3.

⁽³⁾ Heildarskýrslan um áhættumat, sem skýrslugjafarríki hafa sent framkvæmdastjórninni, er aðgengileg almenningi. Einnig er unnt að fá stutta samantekt. Bæði skýrslu og samantekt má finna á vefsetri Evrópuskrifstofu iðefna hjá Stofnun heilsu- og neytenda-verndar Sameiginlegu rannsóknarmiðstöðvarinnar (European Chemicals Bureau, Institute for Health and Consumer Protection of the Joint Research Centre) í Ispra, Ítalíu (<http://ecb.jrc.it/regulation-results/>).

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 161, 29.6.1994, bls. 3.

LAGT TIL EFTIRFARANDI:

1. Í öllum greinum iðnaðar, sem flytja inn, framleiða, flytja, geyma, setja í efnablöndur eða vinna á annan hátt, nota, farga eða endurheimta:

— dífenýletra, oktabrómafleiðu

CAS-nr. 32536-52-0

EINECS-nr. 251-087-9,

skal taka tillit til niðurstaðna áhættumatsins sem settar eru fram í viðaukanum.

2. Hrinda skal í framkvæmd áætluninni um að takmarka áhættuna sem sett er fram í II. lið viðaukans.

Gjört í Brussel 16. september 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Margot WALLSTRÖM

framkvæmdastjóri.

VIDAUKI

Dífenýletri, oktabrómafleiða, eða oktabrómdífenýletri

CAS-nr.: 32536-52-0

EINECS-nr.: 251-087-9

Skýrslugjafaríki: Frakkland og Breska konungsríkið

Flokkun: efnið hefur enn ekki verið flokkað

Áhættumatið byggist á núverandi meðhöndlun efnisins, sem er framleitt í Bandalaginu eða flutt inn í það, á lífsferli þess eins og lýst er í áhættumatinu sem skýrslugjafaríkin framsendu framkvæmdastjórninni.

Í áhættumatinu, sem byggist á fyrirliggjandi upplýsingum, er komist að þeirri niðurstöðu að í Evrópubandalaginu sé efnið aðallega notað sem logavarnarefni, einkum í plast- og textílnaði.

I. ÁHÆTTUMAT

A. Heilbrigði manna

Niðurstaða áhættumats, að því er varðar

STARFSMENN, er sú:

1. að þörf er á frekari upplýsingum og/eða prófunum. Komist er að þessari niðurstöðu þar eð upplýsinga er þörf um transtýretín-T4 í samkeppni við oktabrómdífenýletra, svo og upplýsinga um að hve miklu leyti markaðssetta efnið oktabrómdífenýletri skilst út með móðurmjólk og upplýsinga um afleiðingar langvarandi váhrifa efnisins, og
2. að þörf er á aðgerðum til að takmarka áhættuna. Taka skal tillit til ráðstafana sem hafa þegar verið gerðar í því skyni að draga úr áhættu. Komist er að þessari niðurstöðu að því er varðar framleiðslu (þökkun og hreinsun) og blöndun og þegar efni í heila framleiðslulotu er sett saman (þegar sekkir eru tæmdir). Áhættan snýst um:
 - kerfistengd áhrif eftir innöndun og endurtekin váhrif sem verka á húð,
 - staðbundin áhrif í öndunarvegi eftir endurtekin váhrif við innöndun, og
 - áhrif á frjósemi kvenna eftir innöndun og endurtekin váhrif sem verka á húð.

Niðurstaða áhættumats, að því er varðar

NEYTENDUR, er sú:

að sem sakir standa er ekki þörf á frekari upplýsingum og/eða prófunum eða öðrum ráðstöfunum til að draga úr áhættu en þegar er beitt.

Komist er að þessari niðurstöðu vegna þess að váhrif, sem neytendur verða fyrir, eru talin óveruleg.

Niðurstaða áhættumats, að því er varðar:

VÁHRIF Á MENN FRÁ UMHVERFINU, er sú:

að þörf er á frekari upplýsingum og/eða prófunum.

Komist er að þessari niðurstöðu þar eð frekari upplýsinga er þörf um hve mikið berst út í umhverfið við notkun og hve mikið berst í plöntur úr jarðvegi, svo og um að hve miklu leyti markaðssetta efnið oktabrómdífenýletri skilst út með móðurmjólk og kúamjólk. Það ræðst af niðurstöðunum sem viðkomandi fyrirtæki leggja fram um útskilnað efnisins í mjólk hvort beðið verður um frekari upplýsingar. Þörf er á upplýsingum um váhrif sem stafa af styrk efnisins í kúamjólk og rekja má til staðbundinna og svæðisbundinna upptaka. Einnig er þörf á upplýsingum um transtýretín-T4 í samkeppni við oktabrómdífenýletra og um afleiðingarnar af langvarandi váhrifum.

Niðurstaða áhættumats, að því er varðar

HEILBRIGÐI MANNA (EÐLISEFNAFRÆÐILEGA EIGINLEIKA), er sú:

að sem sakir standa er ekki þörf á frekari upplýsingum og/eða prófunum eða öðrum ráðstöfunum til að draga úr áhættu en þegar er beitt.

B. Umhverfi

Niðurstaða áhættumats, að því er varðar

UMHVERFIÐ, er sú:

1. að þörf er á frekari upplýsingum og/eða prófunum. Þessi niðurstaða gildir um áhættu sem stafar af fylgjeitrun frá öllum upptökum oktabrómdífenýletra. Hugsanlegt er að núverandi hlutfall milli áætlaðs styrks í umhverfinu og styrks, þar sem engin áhrif eru fyrirsjáanleg (PEC/PNEC), gefi ekki rétta mynd af fylgjeitrun, hvorki að því er varðar áætlaðan styrk í umhverfinu (PEC) né styrk sem áætlað er að hafi engin áhrif (PNEC), og að áhættan sé því vanmetin. Þetta atriði krefst frekari rannsókna.

Annað áhyggjuefni, sem tengist fylgjeitrun, er að þótt efnið sé þrávirkt liggja fyrir vísbendingar þess efnis að það geti brotnað niður við tiltekna aðstæður og þá myndist efnasambönd sem eru eittraðri og hafa enn ríkari tilhneigingu til að safnast fyrir í lífverum en það hafði sjálft.

Mikill vafi leikur á því hvort sú aðferð, sem nú er notuð við áhættumat, sé heppileg þegar um er að ræða fylgjeitrun og afbrómun. Margþætt óvissa veldur því að þær áhyggjur vakna að fram geti komið langvinn áhrif á umhverfið sem erfitt verði að sjá fyrir. Ekki er unnt með vísindalegri vissu að segja til um hvort umhverfinu stafi hættu af efninu nú eða hvort sú hættu verði fyrir hendi í framtíðinni.

Þessi óvissa nægir til að réttlæta að gripið verði til ráðstafana sem draga úr áhættu og byggjast beinlínis á upplýsingunum sem koma fram í áhættumatinu,

2. að sem sakir standa er ekki þörf á frekari upplýsingum og/eða prófunum eða öðrum ráðstöfunum til að draga úr áhættu en þegar er beitt. Þessi niðurstaða gildir um mat á umhverfisáhættu sem stöðjar að umhverfislutunum vatni (yfirborðsvatni, seti og skólphreinsistöðvum), landi og andrúmslofti sem er framkvæmt með hefðbundnu aðferðinni sem byggist á hlutfallinu milli áætlaðs styrks í umhverfinu og styrks, þar sem engin áhrif eru fyrirjáanleg (PEC/PNEC), fyrir oktaþrómdífenýletra frá öllum upptökum (þ.m.t. mat á efnisþættinum hexaþrómdífenýletra),
3. að þörf er á aðgerðum til að takmarka áhættuna. Taka skal tillit til ráðstafana sem hafa þegar verið gerðar í því skyni að draga úr áhættu. Þessi niðurstaða gildir um mat á hættu á fylgjeitrun af völdum efnisþáttarins hexaþrómdífenýletra sem berst með ánamöðkum og er efnisþáttur í markaðssetta efninu oktaþrómdífenýletra sem er notað í fjölliðusamsetningum.

II. ÁÆTLUN UM AÐ TAKMARKA ÁHÆTTU

Að því er varðar VÁHRIF Á MENN FRÁ UMHVERFINU:

Niðurstaða áhættumats fyrir váhrif frá umhverfinu, að því er varðar heilbrigði manna, er að frekari upplýsinga/prófana er krafist en aðildarríkin hafa vakið athygli á því að óvissa ríkir að því er varðar lýsingu á áhættu fyrir ungbörn sem verða fyrir váhrifum af völdum markaðssetta efnisins oktaþrómdífenýletra í móðurmjólk eða kúamjólk. Menn höfðu einkum áhyggjur af því að það tæki talsverðan tíma að afla upplýsinganna og að ítarlegra áhættumat gæti síðan leitt í ljós að fyrir hendi væri hættu fyrir ungbörn á brjósti. Í öllum tillögum um aðgerðir til að draga úr áhættu skal taka tillit til þeirrar hættu að ungbörn verði fyrir váhrifum frá efninu í mjólk.

Að því er varðar STARFSMENN:

Núgildandi löggjöf um vernd starfsmanna í Bandalaginu er almennt talin nægja sem rammi til að takmarka áhættuna af efninu að því marki sem þörf er á.

Mælt er með því að innan þessa ramma verði þróuð viðmiðunarmörk á vettvangi Bandalagsins fyrir váhrif í starfi fyrir þetta efni. Halda skal váhrifum á vinnustaðnum í lágmarki svo sem framast er tæknilega mögulegt þar til viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi fyrir þetta efni hafa verið samþykkt á vettvangi Bandalagsins. Til greina kemur að nota það form af efninu sem er ekki hægt að anda að sér (köggla o.s.frv.) í stað dufts. Þörfin á slíkum ráðstöfunum ræðst af þeim tillögum sem lagðar eru fram í því skyni að vernda heilbrigði manna og umhverfið.

Að því er varðar UMHVERFIÐ:

Takmarkanir á markaðssetningu og notkun skulu íhugaðar á vettvangi Bandalagsins í því skyni að vernda umhverfið gegn þeim áhrifum sem hljóta af notkun oktaþrómdífenýletra.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2002/45/EB

2005/EES/27/21

frá 25. júní 2002

um tuttugustu breytingu á tilskipun ráðsins 76/769/EBE varðandi takmörkun á sölu og notkun tiltekinna skaðlegra efna og efnablandna (klóruð paraffín með stuttri keðju) (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDESINS HAFU,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 95. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við málsmeðferðina, sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽³⁾, á grundvelli sameiginlegs texta sem sáttanefndin samþykkti 22. apríl 2002,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Þær takmarkanir, sem tiltekin aðildarríki hafa þegar samþykkt eða ráðgert að því er varðar notkun klóraðra, keðjustuttra paraffína (SCCP) í framhaldi af PARCOM-ákvörðun 95/1 (samningur um varnir gegn mengun sjávar frá landstöðvum), hafa bein áhrif á tilkomu og starfsemi innri markaðarins. Því er nauðsynlegt að samræma lög aðildarríkjanna á þessu sviði og breyta I. viðauka við tilskipun ráðsins 76/769/EBE frá 27. júlí 1976 um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna varðandi takmörkun á sölu og notkun tiltekinna skaðlegra efna og efnablandna ⁽⁴⁾ og taka jafnframt tillit til áhættumats bandalagsins og viðeigandi, vísindalegra niðurstaðna sem renna stoðum undir PARCOM-ákvörðun 95/1.
- 2) Klóruð, keðjustutt paraffín eru flokkuð sem hættuleg umhverfinu þar eð þau eru mjög eitruð vatnalífverum og geta haft í för með sér skaðleg langtímaáhrif á lífríki í vatni.
- 3) Framkvæmdastjórnin hefur samþykkt tilmæli innan ramma reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 793/93 frá 23. mars 1993 um mat og eftirlit með áhættu skráðra efna ⁽⁵⁾ sem kalla á sértækar ráðstafanir til að takmarka notkun klóraðra, keðjustuttra paraffína, einkum í málmvinnsluvökvum og efnum sem eru notuð við meðhöndlun leðurs, í þeim tilgangi að vernda lífríki vatns.
- 4) Endurskoðað skal aðra notkun klóraðra paraffína í ljósi viðeigandi vísindabekkingar, einkum með tilliti til losunar þar sem um klóruð paraffín er að ræða. Framkvæmdastjórnin skal leggja fram viðeigandi tillögur í því skyni að draga úr notkun af þessu tagi.
- 5) Vísindanefnd um eitruhrif, eitruhrif í umhverfinu og umhverfið (CSTEE) skilaði álitum sínum um áhættuþættina sem tilgreindir voru í tilmælunum og tengjast klóruðum, keðjustuttum paraffínum.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 177, 6.7.2002, bls. 21. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 76/2003 frá 20. júní 2003 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 51, 9.10.2003, bls. 14.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 337 E, 28.11.2000, bls. 138 og Stjtið. EB C 213 E, 31.7.2001, bls. 296.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 116, 20.4.2001, bls. 27.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 1. febrúar 2001 (Stjtið. EB C 267, 21.9.2001, bls. 41), sameiginleg afstaða ráðsins frá 27. júní 2001 (Stjtið. EB C 301, 26.10.2001, bls. 39) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 29. nóvember 2001 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB). Ákvörðun Evrópuþingsins frá 30. maí 2002 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB) og ákvörðun ráðsins frá 21. maí 2002.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 262, 27.9.1976, bls. 201. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 99/77/EB (Stjtið. EB L 207, 6.8.1999, bls. 18).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 84, 5.4.1993, bls. 1.

- 6) Þessi tilskipun hefur ekki áhrif á löggjöf bandalagsins um verndun öryggis og heilsu starfsmanna á vinnustöðum, einkum tilskipun ráðsins 89/391/EBE frá 12. júní 1989 um lögleiðingu ráðstafana er stuðla að bættu öryggi og heilsu starfsmanna á vinnustöðum ⁽¹⁾ og tilskipun ráðsins 98/24/EB frá 7. apríl 1998 um að tryggja öryggi og vernda heilsu starfsmanna gegn áhættu vegna efnafræðilegra áhrifavalda á vinnustað (fjórtaða sértilskipun í skilningi 1. mgr. 16. gr. tilskipunar 89/391/EBE) ⁽²⁾.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Í I. viðauka við tilskipun 76/769/EBE bætist eftirfarandi liður við:

„42. Alkón, C10–C13, klóruð (klóruð, keðjustutt paraffín)	1. Má ekki markaðssetja til notkunar sem efni eða efnisþætti annarra efna eða efnablandna í styrk yfir 1%: — í málmvinnslu, — til að fitubera leður. 2. Öll önnur notkun klóraðra, keðjustuttra paraffína verður endurskoðuð fyrir 1. janúar 2003 af hálfu framkvæmdastjórnar Evrópubandalaganna, í samvinnu við aðildarríkin og OSPAR-nefndina, með hliðsjón af öllum nýjum, vísindalegum upplýsingum um áhættu sem steðjar að heilbrigði og umhverfi vegna klóraðra, keðjustuttra paraffína. Evrópuþinginu verður gerð grein fyrir niðurstöðu þessarar endurskoðunar. “
---	--

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 6. júlí 2003. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þau skulu beita þessum ákvæðum eigi síðar en 6. janúar 2004.

2. Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi þann dag sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Lúxemborg 25. júní 2002.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

P. COX

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

J. MATAS I PALOU

forseti.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 183, 29.6.1989, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 131, 5.5.1998, bls. 11.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2002/62/EB

2005/EES/27/22

frá 9. júlí 2002

um niundu aðlögun að tækniframförum á I. viðauka við tilskipun ráðsins 76/769/EBE um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna varðandi takmörkun á sölu og notkun tiltekinna skaðlegra efna og efnablandna (lífræn tinsambönd) (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 76/769/EBE frá 27. júlí 1976 um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna varðandi takmörkun á sölu og notkun tiltekinna skaðlegra efna og efnablandna ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/91/EB ⁽²⁾, einkum 2. gr. a, sem var tekin upp með tilskipun ráðsins 89/678/EBE ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 1999/51/EB ⁽⁴⁾, um fimmtu aðlögun að tækniframförum á I. viðauka við tilskipun 76/769/EBE, er lagt bann við því að nota lífræn tinsambönd í gróðurhindrandi efni sem eru ætluð á skipsskrokka sem eru styttri en tuttugu og fimm metrar og á skip af hvaða lengd sem er ef þau eru að mestu notuð á innri vatnaleiðum. Í þessari tilskipun er hvatt til endurskoðunar á ákvæðum í tengslum við lífræn tinsambönd, sem eru notuð í gróðurhindrandi efni, að teknu fullu tilliti til þróunar á vettvangi Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar (IMO), einkum með tilmælum frá sjávarumhverfisverndarnefndinni sem lagði til að allsherjarbann yrði sett eigi síðar en 1. janúar 2003 við notkun lífrænna tinsambanda sem gegna hlutverki sem sæfiefni í gróðurhindrandi efnum fyrir skip.
- 2) Rannsóknir hafa leitt í ljós að tilteknar tegundir gróðurhindrandi efna, sem eru notaðar á skip, skapa umtalsverða hættu fyrir lífríki í vatni. Í alþjóðasamningi Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar um eftirlit með skaðlegum, gróðurhindrandi efnum, sem samþykktur var á ráðstefnu stjórnararindreka stofnunarinnar í október 2001, var lagt bann við því frá 1. janúar 2003 að nota eða endurnota á skip lífræn tinsambönd sem gegna hlutverki sæfiefna í gróðurhindrandi vörum.
- 3) Bannið við notkun eða endurnotkun lífrænna tinsambanda hefur bein áhrif á starfsemi innri markaðarins með lífræn tinsambönd og af þeim sökum er nauðsynlegt að samræma lög aðildarríkjanna á þessu sviði og að breyta I. viðauka við tilskipun 76/769/EBE og þó einkum tilskipun 1999/51/EB.

- 4) Í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins verður fjallað um ráðstafanir í tengslum við skip sem hafa verið meðhöndluð með lífrænum tinsamböndum.
- 5) Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/25/EB ⁽⁵⁾ eru settar reglur um skemmtibáta og -skip og þau skulu sæta sömu takmörkunum og önnur skip og bátar.
- 6) Þessi tilskipun hefur ekki áhrif á þau ákvæði í löggjöf Bandalagsins um lágmarkskröfur um vernd starfsmanna sem finna má í tilskipun ráðsins 89/391/EBE ⁽⁶⁾ og sértilskipunum, sem eru byggðar á henni, einkum í tilskipun ráðsins 90/394/EBE ⁽⁷⁾, eins og henni var breytt með tilskipun 1999/38/EB ⁽⁸⁾, og tilskipun ráðsins 98/24/EB ⁽⁹⁾ um að tryggja öryggi og vernda heilsu starfsmanna gegn áhættu vegna efnafræðilegra áhrifavalda á vinnustað.
- 7) Þessi tilskipun hefur ekki áhrif á löggjöf Bandalagsins um notkun lífrænna tinsambanda í plastefnum, sem komast í snertingu við matvæli, sem sett er fram í tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 90/128/EBE frá 23. febrúar 1990 um plastefni og -hluti sem ætlað er að komast í snertingu við matvæli ⁽¹⁰⁾ eins og henni var síðast breytt með tilskipun 2002/17/EB ⁽¹¹⁾.
- 8) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndarinnar um aðlögun að tækniframförum á tilskipunum um að ryðja úr vegi tæknilegum hindrunum í viðskiptum með hættuleg efni og efnablöndur.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. gr.

Hér með er I. viðauki við tilskipun 76/769/EBE lagaður að tækniframförum eins og fram kemur í viðaukanum við þessa tilskipun.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið, EB L 183, 12.7.2002, bls. 58. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 76/2003 frá 20. júní 2003 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 51, 9.10.2003, bls. 14.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 262, 27.9.1976, bls. 201.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 286, 30.10.2001, bls. 27.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 398, 30.12.1989, bls. 24.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 142, 5.6.1999, bls. 22.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 164, 30.6.1994, bls. 15.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 183, 29.6.1989, bls. 1.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 196, 26.7.1990, bls. 1.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 138, 1.6.1999, bls. 66.

⁽⁹⁾ Stjtið. EB L 131, 5.5.1998, bls. 11.

⁽¹⁰⁾ Stjtið. EB L 349, 13.12.1990, bls. 26.

⁽¹¹⁾ Stjtið. EB L 58, 28.2.2002, bls. 19.

2. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynleg ákvæði til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 31. október 2002. Þau skulu beita þessum ákvæðum frá 1. janúar 2003.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 9. júlí 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Erkki LIIKANEN

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Í stað 21. liðar I. viðauka við tilskipun 76/769/EBE komi eftirfarandi:

„Lífærn tinsambönd	1. Má ekki markaðssetja til notkunar sem efni og efnisþætti í efnablöndum ef þau gegna hlutverki sæfiefna í málningu og eru í óbundnu formi. 2. Má ekki markaðssetja eða nota sem efni og efnisþætti í efnablöndum sem gegna hlutverki sæfiefna til að hindra bólfestu örvera, gróðurs eða dýra á: a) öllum skipum, án tillits til stærðar þeirra, sem nota á til siglinga á hafi, með ströndum, í árósum og innri vatnaleiðum, b) búrum, flotbúnaði, netum eða öðrum tækjum eða búnaði fyrir fisk- eða skelfiskeldi, c) búnaði sem annaðhvort er sökkt alveg eða að hluta til í vatn. 3. Notist ekki sem efni og efnisþættir í efnablöndum sem nota á við meðhöndlun vatns frá iðnaði.“
--------------------	---

TILMÆLI FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2005/EES/27/23

frá 4. júlí 2002

um árangur af áhættumati og áætlanir sem miða að því að draga úr áhættu vegna efnanna:
o-anisídíns, 1,4-díoxans (*)

(tilkynnt með númeri C(2002) 2486)

(2002/575/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 793/93 frá 23. mars 1993 um mat og eftirlit með áhættu skráðra efna ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 11. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í 10. gr. reglugerðar (EBE) nr. 793/93 er tilgreind málsmeðferðin sem aðildarríkinu, sem hefur verið tilnefnt sem skýrslugjafarríki, ber að beita við áhættumat efna á forgangsskránum.
- 2) Í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1488/94 ⁽²⁾ er lýst meginreglum um mat á áhættu fyrir menn og umhverfi af völdum skráðra efna í samræmi við reglugerð (EBE) nr. 793/93.
- 3) Skýrslugjafarríki fyrir tiltekið forgangsefni skal, eftir að hafa metið áhættuna sem mönnum og umhverfi stafar af efninu, gera tillögur, ef við á, um áætlun til að takmarka þessa áhættu, þ.m.t. eftirlitsráðstafanir og/eða áætlanir um eftirlit.
- 4) Í 11. gr. reglugerðar (EBE) nr. 793/93 er kveðið á um að niðurstöður áhættumats og ráðlögð áætlun um að takmarka áhættu vegna efna á forgangsskránum skuli samþykkt á vettvangi Bandalagsins, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 15. gr., og að framkvæmdastjórninni beri að birta niðurstöðurnar og áætlunina.
- 5) Í 1. gr. reglugerðar (EBE) nr. 793/93 er kveðið á um að sú reglugerð gildi með fyrirvara um löggjöf Bandalagsins um verndun neytenda og um öryggi og heilsuvernd starfsmanna á vinnustöðum, einkum tilskipun ráðsins 98/24/EB ⁽³⁾ um að tryggja öryggi og vernda heilsu starfsmanna gegn áhættu vegna efnafræðilegra áhrifavalda á vinnustað, tilskipun ráðsins 90/394/EB ⁽⁴⁾ um verndun starfsmanna gegn áhættu vegna áhrifa af krabbameinsvöldum á vinnustað og tilskipun ráðsins 92/85/EB ⁽⁵⁾ um lögleiðingu ráðstafana til að auka öryggi og heilbrigði á vinnustöðum

fyrir starfsmenn sem eru þungaðir, hafa nýlega alið börn eða hafa börn á brjósti.

- 6) Með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2268/95 ⁽⁶⁾ var önnur forgangsskrá samþykkt þar sem tilgreind voru efni sem gefa þarf sérstakan gaum. Í annarri forgangsskránni er m.a. kveðið á um mat á eftirfarandi efnum:
 - o-anisídín,
 - 1,4-díoxan.
- 7) Skýrslugjafarríkin hafa lokið öllum þáttum áhættumatsins sem snúa að mönnum og umhverfi, að því er varðar bæði framangreindu efnin ⁽⁷⁾, og hafa gert tillögur að áætlunum um að takmarka áhættuna þar sem við á.
- 8) Niðurstöður úr áhættumati á efnunum tveimur og ráðlagðar áætlanir um að takmarka áhættu vegna efnanna tveggja skulu samþykktar á vettvangi Bandalagsins.
- 9) Í samræmi við 3. mgr. 11. gr. reglugerðar (EBE) nr. 793/93 skal framkvæmdastjórnin taka mið af niðurstöðum áhættumatsins og ráðlagðri áætlun um að takmarka áhættu þegar hún gerir tillögu um ráðstafanir í Bandalaginu innan ramma tilskipunar ráðsins 76/769/EBE frá 27. júlí 1976 um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkanna varðandi takmörkun á sölu og notkun tiltekinna skaðlegra efna og efnablandna ⁽⁸⁾ og innan ramma tilskipunar ráðsins 98/24/EB, svo og innan ramma annarra gildandi gerninga Bandalagsins sem við eiga.
- 10) Haft var samráð við vísindanefnd um eiturrhif, eiturrhif í umhverfinu og umhverfið (CSTEE) og hún hefur skilað álit um áhættumatsskýrslurnar sem um getur í þessum tilmælum.
- 11) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessum tilmælum, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót skv. 15. gr. reglugerðar (EBE) nr. 793/93.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stj. 181, 11.7.2002, bls. 29. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 76/2003 frá 20. júní 2003 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 51, 9.10.2003, bls. 14.

⁽¹⁾ Stj. 84, 5.4.1993, bls. 1.

⁽²⁾ Stj. 161, 29.6.1994, bls. 3.

⁽³⁾ Stj. 131, 5.5.1998, bls. 11.

⁽⁴⁾ Stj. 196, 26.7.1990, bls. 1.

⁽⁵⁾ Stj. 348, 28.11.1992, bls. 1.

⁽⁶⁾ Stj. 231, 28.9.1995, bls. 18.

⁽⁷⁾ Heildarskýrslur um áhættumat, sem skýrslugjafarríki hafa sent framkvæmdastjórninni, skulu vera aðgengilegar almenningi. Einnig er unnt að fá stutta samantekt. Bæði skýrslur og samantektir má finna á vefsetri Evrópuskrifstofu iðefna hjá Stofnun heilsu- og neytendaverndar Sameiginlegru rannsóknarmiðstöðvarinnar (European Chemicals Bureau, Institute for Health and Consumer Protection of the Joint Research Centre) í Isprá á Ítalíu (<http://ecb.ei.jrc.it/existing-chemicals/>).

⁽⁸⁾ Stj. 262, 27.9.1976, bls. 201.

LAGT TIL EFTIRFARANDI:

1. Í öllum greinum iðnaðar, sem flytja inn, framleiða, flytja, geyma, setja í efnablöndur eða vinna á annan hátt, nota, farga eða endurheimta eftirfarandi efni:

— o-anisídín

CAS-nr. 90-04-0

Einecs-nr. 201-963-1

— 1,4-díoxan

CAS-nr. 123-91-1

Einecs-nr. 204-661-8

skal taka mið af niðurstöðum áhættumats sem eru teknar saman í I. þætti (heilbrigði manna/umhverfi) í 1. og 2. hluta viðaukans við þessi tilmæli og fella þær inn í öryggisleiðbeiningarnar ⁽¹⁾ þegar við á. Þessar niðurstöður voru settar fram í ljósi álitsgerða vísindanefndar um eiturrhif, eiturrhif í umhverfinu og umhverfið ⁽²⁾.

2. Framkvæma ber áætlanirnar til að takmarka áhættu sem lýst er í II. þætti (áætlanir til að takmarka áhættu) í 1. og 2. hluta viðaukans við þessi tilmæli.

Gjört í Brussel 4. júlí 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Margot WALLSTRÖM

framkvæmdastjóri.

⁽¹⁾ Í samræmi við ákvæði tilskipunar ráðsins 67/548/EBE frá 27. júní 1967 um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum um flokkun, pökkun og merkingu hættulegra efna (Stjútíð. EB 196, 1.8.1967, bls. 1), tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 91/155/EBE frá 5. mars 1991 þar sem mælt er fyrir um sérstök upplýsingakerfi er varða hættulegar efnablöndur við framkvæmd 10. gr. tilskipunar 88/379/EBE (Stjútíð. EB L 76, 22.3.1991, bls. 35), tilskipun ráðsins 98/24/EB frá 7. apríl 1998 um að tryggja öryggi og vernda heilsu starfsmanna gegn áhættu vegna efnafræðilegra áhrifavalda á vinnustað (fjórtaða sértilskipun í skilningi 1. mgr. 16. gr. tilskipunar 89/391/EBE (Stjútíð. EB L 131, 5.5.1998, bls. 11) og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 1999/45/EB frá 31. maí 1999 um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna um flokkun, pökkun og merkingu hættulegra efnaþandna (Stjútíð. EB L 200, 30.7.1999, bls. 1).

⁽²⁾ Skýrslur um áhættumat voru jafningjaryndar á vegum vísindanefndar um eiturrhif, eiturrhif í umhverfinu og umhverfið og má finna álitsgerðir nefndarinnar á vefsetrinu: (http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/sct/outcome_en.html).

VIÐAUKI

1. HLUTI

CAS-nr. 90-04-0

Einecs-nr. 201-963-1

Sameindaformúla:	C ₇ H ₉ NO
Einecs-nr.:	o-anisídín
IUPAC-heiti	1-aminó-2-metoxý-bensen
Skýrslugjafarríki:	Austurríki
Flokkun ⁽¹⁾ :	Fl. krabbameinsv. 2, H45 Fl. stökkbreytiv. 3, H68 T, H23/24/25

(¹) Flokkun efnisins er ákvörðuð með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/59/EB frá 6. ágúst 2001 um tuttugustu og áttundu aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 67/548/EBE um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum um flokkun, pökkun og merkingu hættulegra efna (Stjtið. EB L 225, 21.8.2001, bls. 1).

Áhættumatið byggist á núverandi meðhöndlun efnisins, sem er framleitt í Evrópubandalaginu eða flutt inn í það, á lífsferli þess eins og lýst er í heildarskýrslunum um áhættumat sem skýrslugjafarríkið framsendi framkvæmdastjórninni um efnið.

Í áhættumatinu, sem byggist á fyrirliggjandi upplýsingum, er komist að þeirri niðurstöðu að í Evrópubandalaginu sé efnið aðallega notað sem milliefni til að framleiða leysilít og fastlitarefni. Ekki reyndist unnt að fá upplýsingar um notkun alls þess magns efnisins sem er framleitt eða flutt inn í Evrópubandalagið og því kann að vera að áhættumatið taki ekki til allrar notkunar efnisins.

Ekki hafa verið framkvæmdar fullnægjandi prófanir á þessu efni að því er varðar næmingu og skaðleg áhrif á æxlun. Í áhættumatinu er því ekki metin sú áhætta sem íbúum er búin að því er varðar þessi lokastig. Ekki er gerð krafa um slíkar prófanir þar eð efnið hefur verið tilgreint sem krabbameinsvaldandi án viðmiðunarmarka.

I. ÁHÆTTUMAT

A. HEILBRIGÐI MANNA

Niðurstaða áhættumats, að því er varðar

starfsmenn,

er sú að þörf er á sérstökum ráðstöfunum til að takmarka áhættuna. Ástæðan fyrir því að komist er að þessari niðurstöðu er:

- hugsanleg allsherjareiturvirkni, stökkbreytandi og krabbameinsvaldandi áhrif í kjölfar vahrifa af uppsetningu gasþrýstingsjöfnunarpípa við vinnslu efnisins.

Ekki er hægt að útloka áhættu að því er varðar öll önnur tilvik um vahrif þar eð efnið hefur verið tilgreint sem krabbameinsvaldandi án viðmiðunarmarka. Kanna skal hvort fyrirliggjandi eftirlit sé fullnægjandi og hvort sérstakar viðbótarráðstafanir séu hagkvæmar og hafi tilskilið notagildi. Áhættumatið gefur þó til kynna að áhættan sé nú þegar lítil. Taka ber þetta til greina þegar kanna skal hvort fyrirliggjandi eftirlit sé fullnægjandi og hvort sérstakar viðbótarráðstafanir til að draga úr áhættu séu hagkvæmar og hafi tilskilið notagildi.

Niðurstaða áhættumats, að því er varðar

neytendur,

er sú að þörf er á sérstökum ráðstöfunum til að takmarka áhættuna. Ástæðan fyrir því að komist er að þessari niðurstöðu er:

- hugsanleg allsherjareiturvirkni, stökkbreytandi og krabbameinsvaldandi áhrif í kjölfar vahrifa í gegnum húð frá textílefnum sem eru lituð með leysilítum sem innihalda efnið,
- hugsanleg áhætta fyrir smábörn að því er varðar allsherjareiturvirkni, stökkbreytandi og krabbameinsvaldandi áhrif í kjölfar vahrifa um munn þegar þau sjúga textílefni sem eru lituð með leysilítum sem innihalda efnið.

Ekki er hægt að útloka áhættu að því er varðar öll önnur tilvik um vahrif þar eð efnið hefur verið tilgreint sem krabbameinsvaldandi án viðmiðunarmarka. Kanna skal hvort fyrirliggjandi eftirlit sé fullnægjandi og hvort sérstakar viðbótarráðstafanir séu hagkvæmar og hafi tilskilið notagildi. Áhættumatið gefur þó til kynna að áhættan sé nú þegar lítil. Taka ber þetta til greina þegar kanna skal hvort fyrirliggjandi eftirlit sé fullnægjandi og hvort sérstakar viðbótarráðstafanir séu hagkvæmar og hafi tilskilið notagildi.

Niðurstaða áhættumats, að því er varðar

váhrif á menn frá umhverfinu,

er sú að þörf er á sérstökum ráðstöfunum til að takmarka áhættuna. Komist er að þessari niðurstöðu þar sem ekki er hægt að útiloka áhættu og efnið hefur verið tilgreint sem krabbameinsvaldandi án viðmiðunarmarka. Kanna skal hvort fyrirbyggjandi eftirlit sé fullnægjandi og hvort sérstakar viðbótarráðstafanir séu hagkvæmar og hafi tilskilið notagildi. Áhættumatið gefur þó til kynna að áhættan sé nú þegar lítil. Taka ber þetta til greina þegar kanna skal hvort fyrirbyggjandi eftirlit sé fullnægjandi og hvort sérstakar viðbótarráðstafanir séu hagkvæmar og hafi tilskilið notagildi.

Niðurstaða áhættumats, að því er varðar

heilbrigði manna (eðlisefnafræðilega eiginleika),

er sú að sem sakir standa er ekki þörf á frekari upplýsingum og/eða prófunum eða öðrum ráðstöfunum til að draga úr áhættu en þegar er beitt. Ástæðan fyrir því að komist er að þessari niðurstöðu er:

- að áhættumatið leiðir í ljós að ekki er búist við því að efnið hafi áhættu í för með sér. Talið er að þegar sé beitt fullnægjandi ráðstöfunum til að draga úr áhættu.

B. UMhverfi

Niðurstaða áhættumats, að því er varðar

andrámsloft og vistkerfi í vatni og á landi,

er sú að sem sakir standa er ekki þörf á frekari upplýsingum og/eða prófunum eða öðrum ráðstöfunum til að draga úr áhættu en þegar er beitt. Ástæðan fyrir því að komist er að þessari niðurstöðu er:

- að áhættumatið leiðir í ljós að ekki er búist við því að efnið hafi áhættu í för með sér. Talið er að þegar sé beitt fullnægjandi ráðstöfunum til að draga úr áhættu.

Niðurstaða áhættumats, að því er varðar

örverur í skólphreinsunarstöðvum,

er sú að sem sakir standa er ekki þörf á frekari upplýsingum og/eða prófunum eða öðrum ráðstöfunum til að draga úr áhættu en þegar er beitt. Ástæðan fyrir því að komist er að þessari niðurstöðu er:

- að áhættumatið leiðir í ljós að ekki er búist við því að efnið hafi áhættu í för með sér. Talið er að þegar sé beitt fullnægjandi ráðstöfunum til að draga úr áhættu.

II. ÁÆTLUN UM AÐ TAKMARKA ÁHÆTTU**Fyrir starfsmenn**

Núgildandi löggjöf um vernd starfsmanna í Bandalaginu og einkum tilskipun 90/394/EBE um verndun starfsmanna gegn áhættu vegna áhrifa af krabbameinsvöldum á vinnustað er almennt talin nægja sem rammi til að takmarka áhættuna af efninu að því marki sem þörf er og skal hún gilda. Fyrirtækin, sem um er að ræða, eru minnt á skuldbindingar sínar innan þessa lagaramma til að tryggja að dregið sé úr váhrifum á vinnustað af uppsetningu gasþrýstingsjöfnunarpípa að því marki sem er tæknilega mögulegt og að óhefðbundnar aðferðir og/eða staðgönguefni séu ekki hættuleg eða séu ekki eins hættuleg öryggi og heilsu starfsmanna.

Fyrir neytendur

Talið er að drögin að nítjándu breytingu að tilskipun 76/769/EBE varðandi takmörkun á sölu og notkun asólítarefnis dragi á áhrifaríkan hátt úr áhættunni á því að losa o-anisídín úr lituðum textílefnum og fötum. Því skal hraða gildistöku þessarar breytingar eins og kostur er. Tryggja skal skilvirkni ráðstöfunarinnar með því að koma á fót fullnægjandi eftirlitsáætlunum.

2. HLUTI

CAS-nr. 123-91-1

Einecs-nr. 204-661-8

Sameindaformúla:	C ₄ H ₈ O ₂
Einecs-heiti:	1,4-díoxan
Skýrslugjafarríki:	Holland
Flokkun ⁽²⁾ :	F, H11-19 Fl.. krabbameinsv. 3, H40 Xi, H36/37 H66

⁽²⁾ Flokkun efnisins er ákvörðuð með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/59/EB frá 6. ágúst 2001 um tuttugustu og áttundu aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 67/548/EBE um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnarsýslufyrirmælum um flokkun, pökkun og merkingu hættulegra efna (Stjtið. EB L 225, 21.8.2001, bls. 1).

Áhættumatið byggist á núverandi meðhöndlun efnisins, sem er framleitt í Evrópubandalaginu eða flutt inn í það, á lífsferli þess eins og lýst er í áhættumatinu sem skýrslugjafarríkið framsendi framkvæmdastjórninni um efnið.

Í áhættumatinu, sem byggist á fyrirliggjandi upplýsingum, er komist að þeirri niðurstöðu að í Evrópubandalaginu sé efnið aðallega notað sem leysiefni við framleiðslu á lyfjum, varnarefnum, segulböndum, lími og öðrum vörum. Ekki reyndist unnt að fá upplýsingar um notkun alls þess magns efnisins sem er framleitt eða flutt inn í Evrópubandalagið og því kann að vera að áhættumatið taki ekki til allrar notkunar efnisins.

Áhættumatið leiddi í ljós að menn og umhverfi geta orðið fyrir váhrifum vegna annars konar upptöku efnisins, einkum þegar efnið myndast sem aukaafurð við mismunandi tegundir iðnaðarferlis eins og við etoxýleringu, sem tengist ekki lífsferli þess efnis sem er framleitt í Evrópubandalaginu eða flutt inn til þess. Mat á áhættunni í kjölfar þessara váhrifa er ekki hluti af þessu áhættumati. Í heildarskýrslu um áhættumat, sem skýrslugjafarríki hafa sent framkvæmdastjórninni, er hins vegar að finna upplýsingar um þessa áhættu.

I. ÁHÆTTUMAT

A. HEILBRIGÐI MANNA

Niðurstaða áhættumats, að því er varðar

starfsmenn,

er sú að þörf er á sérstökum ráðstöfunum til að takmarka áhættuna. Ástæðan fyrir því að komist er að þessari niðurstöðu er:

- hugsanlegur húðþurrkur ásamt skaðlegum áhrifum á húð í kjölfar váhrifa við framleiðslu, samsetningu og notkun efnisins eða vörunnar sem inniheldur efnið,
- hugsanleg allsherjareiturvirkni og krabbameinsvaldandi áhrif í kjölfar váhrifa í gegnum húð við notkun efnisins í hreinsiefnum,
- hugsanleg allsherjareiturvirkni og krabbameinsvaldandi áhrif í kjölfar váhrifa við innöndun við samsetningu efnisins.

Niðurstaða áhættumats, að því er varðar

váhrif á neytendur og aðra frá umhverfinu,

er sú að sem sakir standa er ekki þörf á frekari upplýsingum og/eða prófunum eða öðrum ráðstöfunum til að draga úr áhættu en þegar er beitt. Ástæðan fyrir því að komist er að þessari niðurstöðu er:

- að áhættumatið leiðir í ljós að ekki er búist við því að efnið hafi áhættu í för með sér. Talið er að þegar sé beitt fullnægjandi ráðstöfunum til að draga úr áhættu.

Niðurstaða áhættumats, að því er varðar

heilbrigði manna (eðlisefnafræðilega eiginleika),

er sú að sem sakir standa er ekki þörf á frekari upplýsingum og/eða prófunum eða öðrum ráðstöfunum til að draga úr áhættu en þegar er beitt. Ástæðan fyrir því að komist er að þessari niðurstöðu er:

- að áhættumatið leiðir í ljós að ekki er búist við því að efnið hafi áhættu í för með sér. Talið er að þegar sé beitt fullnægjandi ráðstöfunum til að draga úr áhættu.

B. UMHVERFI

Niðurstaða áhættumats, að því er varðar

andrámsloft og vistkerfi í vatni og á landi,

er sú að sem sakir standa er ekki þörf á frekari upplýsingum og/eða prófunum eða öðrum ráðstöfunum til að draga úr áhættu en þegar er beitt. Ástæðan fyrir því að komist er að þessari niðurstöðu er:

- að áhættumatið leiðir í ljós að ekki er búist við því að efnið hafi áhættu í för með sér. Talið er að þegar sé beitt fullnægjandi ráðstöfunum til að draga úr áhættu.

Niðurstaða áhættumats, að því er varðar

örverur í skólphreinsunarstöðvum,

er sú að sem sakir standa er ekki þörf á frekari upplýsingum og/eða prófunum eða öðrum ráðstöfunum til að draga úr áhættu en þegar er beitt. Ástæðan fyrir því að komist er að þessari niðurstöðu er:

- að áhættumatið leiðir í ljós að ekki er búist við því að efnið hafi áhættu í för með sér. Talið er að þegar sé beitt fullnægjandi ráðstöfunum til að draga úr áhættu.

II. ÁÆTLUN UM AÐ TAKMARKA ÁHÆTTU

Fyrir starfsmenn

Núgildandi löggjöf um vernd starfsmanna í Bandalaginu er almennt talin nægja sem rammi til að takmarka áhættuna af efninu að því marki sem þörf er á og skal hún gilda.

Innan þessa ramma er mælt með því:

- að innan Bandalagsins verði þróuð viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi fyrir þetta efni.

TILMÆLI FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2005/EES/27/24

frá 4. júlí 2002

um árangur af áhættumati vegna efnanna: etýlasetóasetats, 4-klór-o-kresóls, dímetýldíoktadekýlammoníumklóríðs (*)

(tilkynnt með númeri C(2002) 2490)

(2002/576/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 793/93 frá 23. mars 1993 um mat og eftirlit með áhættu skráðra efna ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 11. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í 10. gr. reglugerðar (EBE) nr. 793/93 er tilgreind málsmæðferðin sem aðildarríkinu, sem hefur verið tilnefnt sem skýrslugjafarríki, ber að beita við áhættumat efna á forgangsskránum.
- 2) Í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1488/94 ⁽²⁾ er lýst meginreglum um mat á áhættu fyrir menn og umhverfi af völdum skráðra efna í samræmi við reglugerð (EBE) nr. 793/93.
- 3) Skýrslugjafarríki fyrir tiltekið forgangsefni skal, eftir að hafa metið áhættuna sem mönnum og umhverfi stafa af efninu, gera tillögur, ef við á, um áætlun til að takmarka þessa áhættu, þ.m.t. eftirlitsráðstafanir og/eða áætlanir um eftirlit.
- 4) Í 11. gr. reglugerðar (EBE) nr. 793/93 er kveðið á um að niðurstöður áhættumats og ráðlögð áætlun um að takmarka áhættu vegna efna á forgangsskránum skuli samþykkt á vettvangi Bandalagsins, í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 15. gr., og að framkvæmdastjórninni beri að birta niðurstöðurnar og áætlunina.
- 5) Í 1. gr. reglugerðar (EBE) nr. 793/93 er kveðið á um að sú reglugerð gildi með fyrirvara um löggjöf Bandalagsins um verndun neytenda og um öryggi og heilsuvernd starfsmanna á vinnustöðum, einkum tilskipun ráðsins 98/24/EB ⁽³⁾ um að tryggja öryggi og vernda heilsu starfsmanna gegn áhættu vegna efnafræðilegra áhrifavalda á vinnustað, tilskipun ráðsins 90/394/EBE ⁽⁴⁾ um verndun starfsmanna gegn áhættu vegna áhrifa af krabbameinsvöldum á vinnu-

stað og tilskipun ráðsins 92/85/EBE ⁽⁵⁾ um lögleiðingu ráðstafana til að auka öryggi og heilbrigði á vinnustöðum fyrir starfsmenn sem eru þungaðir, hafa nýlega alið börn eða hafa börn á brjósti.

- 6) Með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1179/94 ⁽⁶⁾ var samþykkt fyrsta forgangsskráin þar sem tilgreind voru efni sem gefa þarf sérstakan gaum. Í þessari forgangsskrá er m.a. kveðið á um mat á eftirfarandi efnum:
 - etýlasetóasetat,
 - 4-klór-o-kresól,
 - dímetýldíoktadekýlammoníumklóríð.
- 7) Skýrslugjafarríkin hafa lokið öllum þáttum áhættumatsins sem snúa að mönnum og umhverfi að því er varðar þrjú framangreind efni ⁽⁷⁾.
- 8) Niðurstöður úr áhættumati á efnunum þremur skulu samþykktar á vettvangi Bandalagsins.
- 9) Haft var samráð við vísindanefnd um eiturhrif, eiturhrif í umhverfinu og umhverfið (CSTEE) og hún hefur skilað álit um áhættumatsskýrslurnar sem um getur í þessum tilmælum ⁽⁸⁾.
- 10) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessum tilmælum, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót skv. 15. gr. reglugerðar (EBE) nr. 793/93.

LAGT TIL EFTIRFARANDI:

Í öllum greinum iðnaðar, sem flytja inn, framleiða, flytja, geyma, setja í efnablöndur eða vinna á annan hátt, nota, farga eða endurheimta eftirfarandi efni:

- etýlasetóasetat
- CAS-nr. 141-97-9
- Einecs-nr. 205-516-1,

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 181, 11.7.2002, bls. 35. Hentar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 76/2003 frá 20. júní 2003 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 51, 9.10.2003, bls. 14.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 84, 5.4.1993, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 161, 29.6.1994, bls. 3.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 131, 5.5.1998, bls. 11.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 196, 26.7.1990, bls. 1.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 348, 28.11.1992, bls. 1.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 131, 26.5.1994, bls. 3.

⁽⁷⁾ Heildarskýrslur um áhættumat, sem skýrslugjafarríki hafa sent framkvæmdastjórninni, eru aðgengilegar almenningi. Einnig er unnt að fá stutta samantekt. Bæði skýrslur og samantektir má finna á vefsetri Evrópuskrifstofu íðefna hjá Stofnun heilsu- og neytendaverndar Sameiginlegu rannsóknarmiðstöðvarinnar (European Chemicals Bureau, Institute for Health and Consumer Protection of the Joint Research Centre) í Ispra á Ítalíu (<http://ecb.jrc.it/existing-chemicals/>).

⁽⁸⁾ Skýrslur um áhættumat voru jafningjaryndar á vegum vísindanefndar um eiturhrif, eiturhrif í umhverfinu og umhverfið. Álitsgerðir nefndarinnar má finna á vefsetrinu: http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/sct/outcome_en.html.

— 4-klór-o-kresól

CAS-nr. 1570-64-5

Einecs-nr. 216-381-3,

— dímetýldíoktadekýlammoníumklóríð

CAS-nr. 107-64-2

Einecs-nr. 203-508-2,

skal taka mið af niðurstöðum áhættumats sem eru teknar saman í 1., 2. og 3. hluta viðaukans við þessi tilmæli og fella þær inn í öryggisleiðbeiningarnar⁽¹⁾ þegar við á. Þessar niðurstöður voru settar fram í ljósi álitsgerða vísindanefndar um eiturhrif, eiturhrif í umhverfinu og umhverfið.

Gjört í Brussel 4. júlí 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Margot WALLSTRÖM

framkvæmdastjóri.

⁽¹⁾ Í samræmi við ákvæði tilskipunar ráðsins 67/548/EBE frá 27. júní 1967 um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum um flokkun, pökkun og merkingu hættulegra efna (Stjtið. EB 196, 1.8.1967, bls. 1), tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 91/155/EBE frá 5. mars 1991 þar sem mælt er fyrir um sérstök upplýsingakerfi er varða hættulegar efnablöndur við framkvæmd 10. gr. tilskipunar 88/379/EBE (Stjtið. EB L 76, 22.3.1991, bls. 35), tilskipun ráðsins 98/24/EB frá 7. apríl 1998 um að tryggja öryggi og vernda heilsu starfsmanna gegn áhættu vegna efnafræðilegra áhrifavalda á vinnustað (fjórtaða sértilskipun í skilningi 1. mgr. 16. gr. tilskipunar 89/391/EBE (Stjtið. EB L 131, 5.5.1998, bls. 11) og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 1999/45/EB frá 31. maí 1999 um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna um flokkun, pökkun og merkingu hættulegra efnablandna (Stjtið. EB L 200, 30.7.1999, bls. 1).

VIÐAUKI

1. HLUTI

CAS-nr. 141-97-9

EINECS-nr. 205-516-1

Sameindaformúla: $C_6H_{10}O_3$
 EINECS-heiti: etýlasetóasetat
 Skýrslugjafarríki: Þýskaland
 Flokkun ⁽¹⁾: Óflokkað

⁽¹⁾ Á grundvelli fyrirbyggjandi upplýsinga er ekki réttlætandi að flokka efnið í samræmi við viðmiðin sem eru sett fram í VI. viðauka við tilskipun ráðsins 67/548/EEB frá 27. júní 1967 um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum um flokkun, þökkun og merkingu hættulegra efna (Stjtið. EB 196, 1.8.1967, bls. 1).

Áhættumatið byggist á núverandi meðhöndlun efnisins, sem er framleitt í Evrópubandalaginu eða flutt inn í það, á lífsferli þess eins og lýst er í heildarskýrslunum um áhættumat sem skýrslugjafarríkið framsendi framkvæmda-stjórninni um efnið.

Í áhættumatinu, sem byggist á fyrirbyggjandi upplýsingum, er komist að þeirri niðurstöðu að í Evrópubandalaginu sé efnið aðallega notað sem milliefni við framleiðslu á lyfjum, plöntuvarnarefnum, stöðgurum, aukefnum, hvötum og öðrum vörum. Efnið er einnig notað í margs konar heimilis- og snyrtivörur, eins og aukefni í matvæli, við framleiðslu litfílma, sem gegndreypingarefni við pappírsgerð og sem leysiefni í málningu og lökk. Ekki reyndist unnt að fá upplýsingar um notkun alls þess magns efnisins sem er framleitt eða flutt inn í Evrópubandalagið og því kann að vera að áhættumatið taki ekki til allrar notkunar efnisins.

ÁHÆTTUMAT

A. HEILBRIGÐI MANNA

Niðurstaða áhættumats, að því er varðar

váhrif á starfsmenn, neytendur og aðra frá umhverfinu,

er sú að sem sakir standa er ekki þörf á frekari upplýsingum og/eða prófunum eða öðrum ráðstöfunum til að draga úr áhættu en þegar er beitt. Ástæðan fyrir því að komist er að þessari niðurstöðu er:

- að áhættumatið leiðir í ljós ekki er búist við að efnið hafi áhættu í för með sér. Talið er að þegar sé beitt fullnægjandi ráðstöfunum til að draga úr áhættu.

Niðurstaða áhættumats, að því er varðar

heilbrigði manna (eðlisleifnafræðilega eiginleika),

er sú að sem sakir standa er ekki þörf á frekari upplýsingum og/eða prófunum eða öðrum ráðstöfunum til að draga úr áhættu en þegar er beitt. Ástæðan fyrir því að komist er að þessari niðurstöðu er:

- að áhættumatið leiðir í ljós að ekki er búist við því að efnið hafi áhættu í för með sér. Talið er að þegar sé beitt fullnægjandi ráðstöfunum til að draga úr áhættu.

B. UMhverfi

Niðurstaða áhættumats, að því er varðar

andrúmsloft og vistkerfi í vatni og á landi,

er sú að sem sakir standa er ekki þörf á frekari upplýsingum og/eða prófunum eða öðrum ráðstöfunum til að draga úr áhættu en þegar er beitt. Ástæðan fyrir því að komist er að þessari niðurstöðu er:

- að áhættumatið leiðir í ljós að ekki er búist við því að efnið hafi áhættu í för með sér. Talið er að þegar sé beitt fullnægjandi ráðstöfunum til að draga úr áhættu.

Niðurstaða áhættumats, að því er varðar

örverur í skólphreinsunarstöðvum,

er sú að sem sakir standa er ekki þörf á frekari upplýsingum og/eða prófunum eða öðrum ráðstöfunum til að draga úr áhættu en þegar er beitt. Ástæðan fyrir því að komist er að þessari niðurstöðu er:

- að áhættumatið leiðir í ljós að ekki er búist við því að efnið hafi áhættu í för með sér. Talið er að þegar sé beitt fullnægjandi ráðstöfunum til að draga úr áhættu.

2. HLUTI

CAS-nr. 1570-64-5

Einecs-nr. 216-381-3

Sameindaformúla:	C ₇ H ₇ ClO
Einecs-heiti:	4-klór-o-kresól,
IUPAC-heiti	4-klór-2-metýlfenól
Skýrslugjafarríki:	Danmörk
Flokkun ⁽²⁾ :	T; H23 C; H35 N; H50

⁽²⁾ Flokkun efnisins er ákvörðuð með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2000/32/EB frá 19. maí 2000 um tuttugustu og sjöttu aðlögun á tilskipun ráðsins 67/548/EEB um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum um flokkun, pökkun og merkingu hættulegra efna (Stjtið. EB L 136, 8.6.2000, bls. 1).

Áhættumatið byggist á núverandi meðhöndlun efnisins, sem er framleitt í Evrópubandalaginu eða flutt inn í það, á lífsferli þess eins og lýst er í heildarskýrslunum um áhættumat sem skýrslugjafarríkið framsendi framkvæmdastjórninni um efnið.

Í áhættumatinu, sem byggist á fyrirliggjandi upplýsingum, er komist að þeirri niðurstöðu að í Evrópubandalaginu sé efnið aðallega notað sem hráefni til að framleiða illgresiseyða. Ekki reyndist unnt að fá upplýsingar um notkun alls þess magns efnisins sem er framleitt eða flutt inn í Evrópubandalagið og því kann að vera að áhættumatið taki ekki til allrar notkunar efnisins.

Áhættumatið tekur hvorki til hugsanlegrar áhættu af völdum þess að efnið fyrirfinnst sem óhreinindi í tilteknum illgresiseyðum né til hugsanlegrar áhættu í kjölfar myndunar efnisins við niðurbrot illgresiseyða í umhverfinu.

ÁHÆTTUMAT

A. HEILBRIGÐI MANNA

Niðurstaða áhættumats, að því er varðar

váhrif á starfsmenn, neytendur og aðra frá umhverfinu,

er sú að sem sakir standa er ekki þörf á frekari upplýsingum og/eða prófunum eða öðrum ráðstöfunum til að draga úr áhættu en þegar er beitt. Ástæðan fyrir því að komist er að þessari niðurstöðu er:

- að áhættumatið leiðir í ljós að ekki er búist við því að efnið hafi áhættu í för með sér. Talið er að þegar sé beitt fullnægjandi ráðstöfunum til að draga úr áhættu.

Niðurstaða áhættumats, að því er varðar

heilbrigði manna (eðlisefnafræðilega eiginleika),

er sú að sem sakir standa er ekki þörf á frekari upplýsingum og/eða prófunum eða öðrum ráðstöfunum til að draga úr áhættu en þegar er beitt. Ástæðan fyrir því að komist er að þessari niðurstöðu er:

- að áhættumatið leiðir í ljós að ekki er búist við því að efnið hafi áhættu í för með sér. Talið er að þegar sé beitt fullnægjandi ráðstöfunum til að draga úr áhættu.

B. UMHVERFI

Niðurstaða áhættumats, að því er varðar

andrúmsloft og vistkerfi í vatni og á landi,

er sú að sem sakir standa er ekki þörf á frekari upplýsingum og/eða prófunum eða öðrum ráðstöfunum til að draga úr áhættu en þegar er beitt. Ástæðan fyrir því að komist er að þessari niðurstöðu er:

- að áhættumatið leiðir í ljós að ekki er búist við því að efnið hafi áhættu í för með sér. Talið er að þegar sé beitt fullnægjandi ráðstöfunum til að draga úr áhættu.

Niðurstaða áhættumats, að því er varðar

örverur í skólphreinsunarstöðvum,

er sú að sem sakir standa er ekki þörf á frekari upplýsingum og/eða prófunum eða öðrum ráðstöfunum til að draga úr áhættu en þegar er beitt. Ástæðan fyrir því að komist er að þessari niðurstöðu er:

- að áhættumatið leiðir í ljós að ekki er búist við því að efnið hafi áhættu í för með sér. Talið er að þegar sé beitt fullnægjandi ráðstöfunum til að draga úr áhættu.

3. HLUTI

CAS-nr. 107-64-2

Einecs-nr. 203-508-2

Sameindaformúla:	$C_{38}H_{80}N.Cl$
Einecs-heiti:	dímetýldíóktadekýlammoníumklóríð
Skýrslugjafarríki:	Þýskaland
Flokkun ⁽³⁾ :	Xi; H41 N; H50-53

⁽³⁾ Flokkun efnisins er ákvörðuð með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/59/EB frá 6. ágúst 2001 um tuttugustu og áttundu aðlögun á tilskipun ráðsins 67/548/EEB um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum um flokkun, pökkun og merkingu hættulegra efna (Stjóð. EB L 225, 21.8.2001, bls. 1).

Áhættumatið byggist á núverandi meðhöndlun efnisins, sem er framleitt í Evrópubandalaginu eða flutt inn í það, á lífsferli þess eins og lýst er í heildarskýrslunum um áhættumat sem skýrslugjafarríkið framsendi framkvæmdastjórninni um efnið.

Í áhættumatinu, sem byggist á fyrirliggjandi upplýsingum, er komist að þeirri niðurstöðu að efnið sé ekki notað í Evrópubandalaginu sem slíkt en að það sé meginefnisþáttur í tæknilegu vörunni er varðar fjörgreint ammoníumsamband, bis(vetnað tólgaralkýl) dímetýl, klóríð (CAS-nr. 61789-80-8). Þetta efni er aðallega notað sem mýkingarefni og við framleiðslu á lífrænum leir. Efnið er einnig notað sem meðferðarefni í snyrtivörur (háþvottalög, hárnæringu, ýruefni í fljótandi krem) og í þvottaefni fyrir bíla. Ekki reyndist unnt að fá upplýsingar um notkun alls þess magns efnisins sem er framleitt eða flutt inn í Evrópubandalagið og því kann að vera að áhættumatið taki ekki til allrar notkunar efnisins.

ÁHÆTTUMAT

A. HEILBRIGÐI MANNA

Niðurstaða áhættumats, að því er varðar

váhrif á starfsmenn, neytendur og aðra frá umhverfinu,

er sú að sem sakir standa er ekki þörf á frekari upplýsingum og/eða prófunum eða öðrum ráðstöfunum til að draga úr áhættu en þegar er beitt. Ástæðan fyrir því að komist er að þessari niðurstöðu er:

- að áhættumatið leiðir í ljós að ekki er búist við því að efnið hafi áhættu í för með sér. Talið er að þegar sé beitt fullnægjandi ráðstöfunum til að draga úr áhættu.

Niðurstaða áhættumats, að því er varðar

heilbrigði manna (eðlisefnafræðilega eiginleika),

er sú að sem sakir standa er ekki þörf á frekari upplýsingum og/eða prófunum eða öðrum ráðstöfunum til að draga úr áhættu en þegar er beitt. Ástæðan fyrir því að komist er að þessari niðurstöðu er:

- að áhættumatið leiðir í ljós að ekki er búist við því að efnið hafi áhættu í för með sér. Talið er að þegar sé beitt fullnægjandi ráðstöfunum til að draga úr áhættu.

B. UMhverfi

Niðurstaða áhættumats, að því er varðar

andrámsloft og vistkerfi í vatni og á landi,

er sú að sem sakir standa er ekki þörf á frekari upplýsingum og/eða prófunum eða öðrum ráðstöfunum til að draga úr áhættu en þegar er beitt. Ástæðan fyrir því að komist er að þessari niðurstöðu er:

- að áhættumatið leiðir í ljós að ekki er búist við því að efnið hafi áhættu í för með sér. Talið er að þegar sé beitt fullnægjandi ráðstöfunum til að draga úr áhættu.

Niðurstaða áhættumats, að því er varðar

örverur í skólphreinsunarstöðvum,

er sú að sem sakir standa er ekki þörf á frekari upplýsingum og/eða prófunum eða öðrum ráðstöfunum til að draga úr áhættu en þegar er beitt. Ástæðan fyrir því að komist er að þessari niðurstöðu er:

- að áhættumatið leiðir í ljós að ekki er búist við því að efnið hafi áhættu í för með sér. Talið er að þegar sé beitt fullnægjandi ráðstöfunum til að draga úr áhættu.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2002/81/EB

2005/EES/27/25

frá 10. október 2002

um breytingu á tilskipun ráðsins 91/414/EBE í því skyni að bæta við virka efninu flúmioxasíni (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/414/EBE frá 15. júlí 1991 um markaðssetningu plöntuvarnarefna ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2002/64/EB ⁽²⁾, einkum 1. mgr. 6. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í samræmi við 2. mgr. 6. gr. tilskipunar 91/414/EBE barst yfirvöldum í Frakklandi hinn 2. maí 1994 umsókn frá Sumimoto SA um skráningu virka efnisins flúmioxasíns í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE. Staðfest var með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/631/EB ⁽³⁾ frá 12. september 1997 að tilskildu skjölin væru fullfrágengin að því leyti að þau fullnægðu í aðalatriðum gagna- og upplýsingakröfunum sem mælt er fyrir um í II. og III. viðauka við tilskipun 91/414/EBE.
- 2) Áhrif þessa virka efnis á heilbrigði manna og umhverfið hafa verið metin í samræmi við ákvæði 2. og 4. mgr. 6. gr. tilskipunar 91/414/EBE með tilliti til þeirrar notkunar sem umsækjandi fyrirhugar. Tilnefnda skýrslugjafarríkið lagði drög að matsskýrslu um efnið fyrir framkvæmdastjórnina 20. janúar 1998.
- 3) Aðildarríkin og framkvæmdastjórnin hafa endurskoðað drögin að matsskýrslunni og fór sú endurskoðun fram innan fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra. Endurskoðuninni lauk 28. júní 2002 með endurmatsskýrslu framkvæmdastjórnarinnar um flúmioxasín.
- 4) Tilskilin skjöl ásamt upplýsingum, sem fengust við endurskoðunina, voru einnig lögð fyrir vísindanefndina um plöntur. Nefndin var beðin álits á aðferðarlýsingum þeirra prófana sem voru notaðar við frekari rannsóknir til að meta áhrif virka efnisins á vatnaplöntur og ánamaðka og áhrif á þroskun sem fram hafa komið í rannsóknum á dýrum. Í áliti sínu ⁽⁴⁾ greindi nefndin frá því að frekari rannsóknir, sem fram hafa farið á vatnaplöntum, nægi ekki til þess að fram geti farið fullnaðarmat á venslum milli váhrifa og verkunar. Rannsóknirnar á ánamöðkum og á skaðlegum áhrifum á þroskun voru taldar nægjanlegar og fullnægjandi til að unnt væri að vinna áhættumat. Tekið var tillit til athugana vísindanefndarinnar við gerð þessarar tilskipunar og viðeigandi endurmatsskýrslu. Endurskoðað áhættumat varðandi vatnaplöntur var unnið á grundvelli fyrirliggjandi staðalrannsóknar.

- 5) Ýmsar rannsóknir hafa leitt í ljós að gera má ráð fyrir að plöntuvarnarefni, sem innihalda flúmioxasín, uppfylli almennt kröfurnar, sem mælt er fyrir um í a- og b-lið 1. mgr. og 3. mgr. 5. gr. tilskipunar 91/414/EBE, einkum að því er varðar þá notkun sem var rannsökuð og lýst í endurmatsskýrslu framkvæmdastjórnarinnar. Því þykir rétt að bæta flúmioxasíni á skrá í I. viðauka til þess að tryggja að unnt sé að veita leyfi fyrir plöntuvarnarefni sem innihalda þetta virka efni í öllum aðildarríkjum í samræmi við ákvæði þeirrar tilskipunar.
- 6) Endurmatsskýrsla framkvæmdastjórnarinnar er nauðsynleg til að tryggja rétta framkvæmd aðildarríkjanna á nokkrum þáttum samræmdu meginreglnanna sem mælt er fyrir um í tilskipun 91/414/EBE. Rétt þykir að aðildarríkin sjái til þess að hagsmunaaðilar hafi aðgang að lokagerð endanlegu endurmatsskýrslunnar, að undanskildum trúnaðarupplýsingum, eða sé veittur aðgangur að henni.
- 7) Eftir skráningu skulu aðildarríkin fá hæfilegan frest til að hrinda ákvæðum tilskipunar 91/414/EBE í framkvæmd, að því er varðar plöntuvarnarefni sem innihalda flúmioxasín, einkum til að endurskoða gildandi bráðabirgðaleyfi og umbreyta leyfunum, eigi síðar en í lok tímabilsins, í fullnaðarleyfi, breyta þeim eða afturkalla þau í samræmi við ákvæði tilskipunar 91/414/EBE.
- 8) Rétt er því að breyta tilskipun 91/414/EBE í samræmi við það.
- 9) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE er hér með breytt í samræmi við þessa tilskipun.

2. gr.

Aðildarríkin skulu sjá til þess að hagsmunaaðilar hafi aðgang að endurmatsskýrslunni um flúmioxasín, að undanskildum trúnaðarupplýsingum í skilningi 14. gr. tilskipunar 91/414/EBE, eða sé veittur aðgangur að henni sé þess sérstaklega óskað.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 276, 12.10.2002, bls. 28. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 77/2003 frá 20. júní 2003 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 51, 9.10.2003, bls. 16.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 230, 19.8.1991, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 189, 18.7.2002, bls. 27.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 262, 24.9.1997, bls. 7.

⁽⁴⁾ Álit vísindanefndarinnar um plöntur varðandi skráningu flúmioxasíns í I. viðauka við tilskipun ráðsins 91/414/EBE um markaðssetningu plöntuvarnarefna (SCP/FLUMIO/002, lokaútgáfa 23.5.2001).

3. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 30. júní 2003. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þau skulu beita þessum ákvæðum frá og með 1. júlí 2003. Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

4. gr.

1. Aðildarríkin skulu endurskoða leyfið fyrir hvert plöntuvarnarefni, sem inniheldur flúmioxasín, til að tryggja að skilyrðin, er varða þetta virka efni og eru sett fram í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE, séu uppfyllt. Þau skulu breyta leyfinu eða afturkalla það í samræmi við tilskipun 91/414/EBE fyrir 30. júní 2003 ef nauðsyn krefur.

2. Fyrir hvert leyft plöntuvarnarefni, sem inniheldur flúmioxasín, annaðhvort sem eina virka efnið eða eitt af mörgum virkum efnum sem voru öll skráð í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE 1. janúar 2003, skulu aðildarríkin endurmeta plöntuvarnarefnið í samræmi við samræmdu meginreglur-

nar, sem kveðið er á um í VI. viðauka við tilskipun 91/414/EBE, og á grundvelli skjalanna, sem uppfylla kröfurnar í III. viðauka, þar að lútandi. Þau skulu ákvarða hvort plöntuvarnarefnið uppfylli skilyrðin sem eru sett fram í b-, c-, d- og e-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE. Ef nauðsyn krefur, og eigi síðar en 30. júní 2004, skulu þau breyta leyfinu eða afturkalla það fyrir hvert slíkt plöntuvarnarefni.

5. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi 1. janúar 2003.

6. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 10. október 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Í I. viðauka er eftirfarandi línu bætt við í lok töflunnar:

Nr.	Almennt heiti og kenninúmer	IUPAC-heiti	Hreinleiki ⁽¹⁾	Gildistaka	Skráning rennur út	Sérákvæði
„39	Flúmioxasín CAS-nr. 103361-09-7 CICAP-númer 578	N-(7-flúor-3,4-dihýdró-3-oxó-4-próp-2-ýnýl-2-H-1,4-bensoxasín-6-ýl)sýklóhex-1-en-1,2-díkarboximíð	960 g/kg	1. janúar 2003	31. desember 2012	Eingöngu má leyfa að efnið sé notað sem illgresiseyðir. Við framkvæmd samræmdu meginreglnanna í VI. viðauka skal taka tillit til niðurstaðna endurmatsskýrslunnar um flúmioxasín, einkum I. og II. viðbætis hennar, sem fastanefndin um matvælaferli og heilbrigði dýra lagði loka-hönd á 28. júní 2002. Við þetta heildarmat skulu aðildarríkin: — vega og meta hættuna sem vatnaplöntum og þörungum er búin. Í skilyrðunum fyrir leyfi skulu vera ákvæði um ráðstafanir til að draga úr hættu þar sem við á.

⁽¹⁾ Frekari upplýsingar um kenni og forskrift virku efnanna er að finna í endurmatsskýrslunni.“

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2003/1/EB

2005/EES/27/26

frá 6. janúar 2003

um aðlögun að tækniframförum á II. viðauka við tilskipun ráðsins 76/768/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna um snyrtivörur (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 76/768/EBE frá 27. júlí 1976 um samræmingu laga aðildarríkjanna um snyrtivörur ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2002/34/EB ⁽²⁾, einkum 2. mgr. 8. gr.,

að höfðu samráði við vísindanefndina um snyrtivörur og aðrar neytendavörur en matvæli,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Tilvísunarnúmerið 419 í II. viðauka við tilskipun 76/768/EBE, sem hefur að geyma skrá yfir efni sem snyrtivörur mega ekki innihalda, er eins og sakir standa í samræmi við ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/534/EB frá 30. júlí 1997 um bann við notkun efnis sem hætta stafar af með tilliti til smitandi heilahrórnunar ⁽³⁾. Sú ákvörðun hefur verið felld úr gildi með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/418/EB frá 29. júní 2000 um setningu reglna um notkun efnis sem hætta stafar af með tilliti til smitandi heilahrórnunar og um breytingu á ákvörðun 94/474/EB ⁽⁴⁾. Með hliðsjón af álitni vísindanefndarinnar um snyrtivörur og aðrar neytendavörur en matvæli (SCCNFP) er rétt að breyta tilvísunarnúmerinu 419 í II. viðauka við tilskipun 76/768/EBE til samræmis við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 999/2001 frá 22. maí 2001 um setningu reglna um forvarnir gegn, eftirlit með og útrýmingu tiltekinnar tegunda smitandi heilahrórnunar ⁽⁵⁾ eins og henni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 270/2002 ⁽⁶⁾.
- 2) Við tilvísunarnúmer 419 í II. viðauka við tilskipun 76/768/EBE skal bæta tilvísun til sérstakra áhættuefna sem tilgreind eru í V. viðauka við reglugerð (EB) nr. 999/2001.
- 3) Það leiðir hins vegar af 1. mgr. 22. gr. reglugerðar (EB) nr. 999/2001 að ákvæði A-hluta XI. viðauka við þá reglugerð gilda uns samþykkt verður ákvörðun sem hefur það í för með sér að 8. gr. reglugerðarinnar og V. viðauki við hana öðlast gildi. Af þessum sökum skal tilvísunarnúmer 419 í II. viðauka við tilskipun 76/768/EBE einnig vísa til A-hluta XI. viðauka við reglugerð (EB) nr. 999/2001.

- 4) Breyta ber tilskipun 76/768/EBE til samræmis við það.

- 5) Í ljósi sérstaks eðlis framangreindra áhættuefna er nauðsynlegt að aðildarríkin geti gripið til þeirra ráðstafana sem kveðið er á um í þessari tilskipun án þess að þurfa að bíða lokadagsetningarinnar sem tilgreind er.

- 6) Ákvæði þessarar tilskipunar eru í samræmi við álit nefndar um aðlögun að tækniframförum á tilskipunum um að ryðja úr vegi tæknilegum hindrunum í viðskiptum með snyrtivörur.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum II. viðauka við tilskipun 76/768/EBE er hér með breytt í samræmi við viðaukann við þessa tilskipun.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að eigi síðar en frá 15. apríl 2003 setji hvorki framleiðendur né innflytjendur, sem hafa staðfestu í bandalaginu, á markað snyrtivörur sem eru ekki í samræmi við þessa tilskipun.

2. Aðildarríkin skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að vörurnar, sem um getur í 1. mgr., séu hvorki seldar né afhentar neytendum eftir 15. apríl 2003.

3. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 15. apríl 2003. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stj. 5, 10.1.2003, bls. 14. Hentar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 78/2003 frá 20. júní 2003 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 51, 9.10.2003, bls. 17.

⁽¹⁾ Stj. 262, 27.9.1976, bls. 169.

⁽²⁾ Stj. 102, 18.4.2002, bls. 19.

⁽³⁾ Stj. 216, 8.8.1997, bls. 95.

⁽⁴⁾ Stj. 158, 30.6.2000, bls. 76.

⁽⁵⁾ Stj. 147, 31.5.2001, bls. 1.

⁽⁶⁾ Stj. 45, 15.2.2002, bls. 4.

4. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

5. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 6. janúar 2003.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Erkki LIIKANEN

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Í stað eftirfarandi málslíða, undir tilvísunarnúmerinu 419, í II. viðauka við tilskipun ráðsins 76/768/EBE

„a) Hauskúpa, þar með talið heili og augu, hálskirtlar og mæna, af:

— 12 mánaða nautgripum,

— sauðfé og geitum sem eru eldri en 12 mánaða eða eru komin með framtönn.

b) Miltu úr sauðfé og geitum og innihaldsefni úr þeim.“

komi eftirfarandi málslíðir:

„Frá þeim degi, sem um getur í 1. mgr. 22. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 999/2001 (*), sérstöku áhættuefnin, sem tilgreind eru í V. viðauka við þá reglugerð, og innihaldsefni sem eru unnin úr þeim.

Fram til þess dags, sérstöku áhættuefnin, sem tilgreind eru í A-hluta XI. viðauka við reglugerð (EB) nr. 999/2001, og innihaldsefni sem eru unnin úr þeim.

(*) Stjrtíð. EB L 147, 31.5.2001, bls. 1.“

ÁKVÖRÐUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS nr. 676/2002/EB

2005/EES/27/27

frá 7. mars 2002

um regluramma um stefnu Evrópubandalagsins varðandi tíðniróf fyrir þráðlausar sendingar (ákvörðun um tíðniróf fyrir þráðlausar sendingar) (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFNA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 95. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af áliti efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Hinn 10. nóvember 1999 lagði framkvæmdastjórnin orðsendingu fyrir Evrópuþingið, ráðið, efnahags- og félagsmálanefndina og svæðanefndina þar sem lögð voru til næstu skref með tilliti til stefnu varðandi tíðniróf fyrir þráðlausar sendingar á grundvelli niðurstaðna samráðs við almenning um grænbókina um tíðniróf fyrir þráðlausar sendingar í tengslum við stefnu Evrópubandalagsins að því er varðar fjarskipti, útvarp, flutning og rannsóknir og þróun. Í ályktun frá 18. maí 2000 ⁽⁴⁾ fagnaði Evrópuþingið þessari orðsendingu. Leggja skal áherslu á að frekari samhæfing á stefnu bandalagsins varðandi tíðniróf fyrir þráðlausar sendingar sé æskileg í ákveðnum mæli að því er varðar þjónustu og notkunarvið, einkum þjónustu og notkunarvið með útbreiðslu innan bandalagsins eða Evrópu, og að nauðsynlegt sé að tryggja að aðildarríkin láti tiltekna ákvarðanir Samtaka póst- og símastjórna í Evrópu (CEPT) gilda með þeim hætti sem krafist er.
- 2) Nauðsynlegt er því að móta stefnu og lagaramma innan bandalagsins í því skyni að tryggja samræmdar leiðir við stefnumótun og, eftir því sem við á, samhæfð skilyrði með tilliti til aðgengis og skilvirkrar notkunar á tíðnirófi fyrir þráðlausar sendingar sem nauðsynleg eru til að koma á innri markaði og fyrir starfsemi hans á sviðum sem stefna bandalagsins tekur til, svo sem rafrænna fjarskipta, flutninga og

rannsókna og þróunar. Samræma skal stefnumótun, að því er varðar notkun tíðnirófs fyrir þráðlausar sendingar, og samhæfa hana, eftir því sem við á, á vettvangi bandalagsins í því skyni að uppfylla markmiðin með stefnu bandalagsins á skilvirkan hátt. Samræming og samhæfing innan bandalagsins getur í ákveðnum tilvikum einnig hjálpað til við að ná fram samhæfingu og samræmingu á notkun tíðnirófs fyrir þráðlausar sendingar á heimsvísu. Um leið er hægt að veita viðeigandi tæknilegan stuðning á innlendum vettvangi.

- 3) Stefna bandalagsins varðandi tíðniróf fyrir þráðlausar sendingar skal stuðla að tjáningarfrelsi, þ.m.t. skoðanafrelsi og frelsi til að taka á móti og dreifa upplýsingum og hugmyndum óháð landamærum sem og frelsi og margbreytileika fjölmiðla.
- 4) Þessi ákvörðun grundvallast á þeirri meginreglu að þar sem Evrópuþingið og ráðið eru sammála um stefnu bandalagsins, sem er háð tíðnirófi fyrir þráðlausar sendingar, skuli nota nefndarmeðferð við samþykkt meðfylgjandi tæknilegra framkvæmdarráðstafana. Tæknilegar framkvæmdarráðstafanir, skulu sérstaklega taka til samhæfðra skilyrða með tilliti til aðgengis og skilvirkrar notkunar tíðnirófs fyrir þráðlausar sendingar, svo og aðgengis að upplýsingum sem varða notkun tíðnirófs fyrir þráðlausar sendingar. Ráðstafanirnar, sem eru nauðsynlegar fyrir framkvæmd þessarar ákvörðunar, skulu samþykktar í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽⁵⁾.
- 5) Evrópuþinginu og ráðinu ber að samþykkja öll ný stefnufrumkvæði bandalagsins sem háð eru tíðnirófi fyrir þráðlausar sendingar, eftir því sem við á, á grundvelli tillögu framkvæmdastjórnarinnar. Með fyrirvara um rétt bandalagsins til frumkvæðis skal þessi tillaga m.a. fela í sér upplýsingar um áhrif fyrirhugaðrar stefnu á notendahópa tíðnirófs sem fyrir eru, sem og vísbendingar um hvers kyns almenna endurskiptingu á tíðni fyrir þráðlausar sendingar þessi nýja stefna hefði í för með sér.
- 6) Við þróun og samþykkt á tæknilegum framkvæmdarráðstöfunum og með það í huga að stuðla að framsetningu, undirbúningi og framkvæmd stefnu bandalagsins varðandi tíðniróf fyrir þráðlausar

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 108, 24.4.2002, bls. 1. Hinnar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 79/2003 frá 20. júní 2003 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 51, 9.10.2003, bls. 18.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 365 E, 19.12.2000, bls. 256 og Stjtið. EB C 25 E, 29.1.2002, bls. 468.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 123, 25.4.2001, bls. 61.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 5. júlí 2001 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB), sameiginleg afstaða ráðsins frá 16. október 2001 (Stjtið. EB C 9, 11.1.2002, bls. 7) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 12. desember 2001 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB). Ákvörðun ráðsins frá 14. febrúar 2002.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB C 59, 23.2.2001, bls. 245.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

sendingar skal framkvæmdastjórnin njóta aðstoðar nefndar sem skal bera heitið nefndin um tíðniróf fyrir þráðlausar sendingar og vera skipuð fulltrúum aðildarríkjanna undir formennsku fulltrúa framkvæmdastjórnarinnar. Nefndin skal fjalla um tillögur að tæknilegum framkvæmdarráðstöfunum að því er varðar tíðniróf fyrir þráðlausar sendingar. Heimilt er að semja drög að þeim á grundvelli umræðna í nefndinni og kunna þær í ákveðnum tilvikum að krefjast tæknilegrar undirbúningsvinnu af hálfu innlendra yfirvalda sem bera ábyrgð á stjórnun tíðnirófs fyrir þráðlausar sendingar. Ef nefndar meðferð er notuð til að samþykkja tæknilegar framkvæmdarráðstafanir skal nefndin einnig taka tillit til sjónarmiða atvinnugreinarinnar og allra notenda sem hlut eiga að máli, hvort sem er í atvinnuskyni eða ekki, sem og annarra hagsmunaaðila, að því er varðar þróun tækni, markaðarins og reglna sem kann að hafa áhrif á notkun tíðnirófs fyrir þráðlausar sendingar. Notendum tíðnirófs fyrir þráðlausar sendingar skal vera frjálst að leggja fram hvaðeina sem þeir telja nauðsynlegt. Nefndin getur ákveðið að hlýða á málflutning fulltrúa notendahópa tíðnirófs fyrir þráðlausar sendingar á fundum sínum ef nauðsynlegt er til að skýra ástandið á ákveðnu sviði.

- 7) Þar eð nauðsynlegt er að samþykkja samhfæingar-ráðstafanir til framkvæmdar á stefnu bandalagsins, sem ganga lengra en tæknilegar framkvæmdar-ráðstafanir, getur framkvæmdastjórnin lagt tillögu fyrir Evrópuþingið og ráðið á grundvelli sáttmálsans.
- 8) Stefna varðandi tíðniróf fyrir þráðlausar sendingar getur ekki grundvallast eingöngu á tæknilegum færðbreytum heldur verður einnig að taka tillit til efnahagslegra, pólitískra, menningarlegra, heilbrigðis- og félagslegra þátta. Enn fremur mun sífellt aukin eftirspurn eftir takmörkuðu aðgengi að tíðnum fyrir þráðlausar sendingar valda þrýstingi í þá veru að koma til móts við ólíka hagsmuni ýmissa hópa notenda tíðnirófs fyrir þráðlausar sendingar, svo sem á sviði fjarskipta, útvarps, flutninga, löggæslu, hernaðar, svo og innan vísindasamfélagsins. Stefna varðandi tíðniróf fyrir þráðlausar sendingar skal því taka tillit til allra sviða og vega og meta þarfir hvers fyrir sig.
- 9) Þessi ákvörðun skal ekki að hafa áhrif á rétt aðildarríkjanna til að setja takmarkanir sem nauðsynlegar eru vegna allsherjarreglu og almannaoðryggis og varnarmála. Ef tæknileg framkvæmdar-ráðstöfun hefur áhrif m.a. á tíðnibönd fyrir þráðlausar sendingar sem aðildarríki notar eingöngu og með beinum hætti í almannaoðryggis- og varnarskyni getur framkvæmdastjórnin, ef aðildarríkið fer fram á það af rökstuddum ástæðum, samþykkt aðlögunartímabil og/eða fyrirkomulag við samnýtingu í því skyni að auðvelda að þessi ráðstöfun komi að fullu til framkvæmda. Að því er þetta snertir geta aðildarríkin einnig tilkynnt framkvæmdastjórninni um innlend tíðnibönd fyrir þráðlausar sendingar sem notuð eru eingöngu og með beinum hætti í almannaoðryggis- og varnarskyni.

- 10) Í því skyni að taka tillit til sjónarmiða aðildarríkja, stofnana bandalagsins, atvinnugreina og allra notenda sem hlut eiga að máli, hvort sem er í atvinnuskyni eða ekki, sem og annarra hagsmunaaðila, að því er varðar þróun tækni, markaðarins og reglna sem kann að hafa áhrif á notkun tíðnirófs fyrir þráðlausar sendingar, er framkvæmdastjórninni heimilt að skipuleggja samráð utan ramma þessarar ákvörðunar.
- 11) Tæknileg stjórnun á tíðnirófi fyrir þráðlausar sendingar felur í sér samhfæingu og skiptingu tíðnirófs fyrir þráðlausar sendingar. Slík samhfæing skal endurspegla þær kröfur sem koma fram í almennum meginreglum um stefnu eins og þær eru skilgreindar á vettvangi bandalagsins. Tæknileg stjórnun tíðnirófs fyrir þráðlausar sendingar tekur hins vegar ekki til málsmeðferðar við úthlutun og leyfisveitingu, né ákvörðunarinnar um hvort nota skuli valaðferðir sem byggjast á samkeppni við úthlutun tíðna fyrir þráðlausar sendingar.
- 12) Með það í huga að samþykkja tæknilegar framkvæmdarráðstafanir, sem fjalla um samhfæingu skiptingar á tíðni fyrir þráðlausar sendingar og aðgengi upplýsinga, ber nefndinni að hafa samstarf við sérfræðinga innlendra yfirvalda á sviði tíðnirófs fyrir þráðlausar sendingar sem bera ábyrgð á stjórnun þess. Á grundvelli fenginnar reynslu af málsmeðferð við að fela aðilum verkefni á tilteknum sviðum, t.d. á grundvelli beitingar ákvörðunar Evrópuþingsins og ráðsins nr. 710/97/EB frá 24. mars 1997 um samræmda aðferð við leyfisveitingu á sviði einkafjarskiptabjónustu um gervihnött innan bandalagsins ⁽¹⁾ og ákvörðunar Evrópuþingsins og ráðsins nr. 128/1999/EB frá 14. desember 1998 um að taka upp þriðju kynslóð þráðlausra farstöðva- og fjarskiptakerfa (altæka farstöðvakerfisins (UMTS)) í bandalaginu með samræmdum hætti ⁽²⁾, skal samþykkja tæknilegar framkvæmdarráðstafanir á grundvelli niðurstaðna sem fengist hafa af verkefnum sem Samtökum póst- og símastjórna í Evrópu (CEPT) voru falin. Ef nauðsynlegt er að samþykkja samhfæðar ráðstafanir til framkvæmdar stefnu bandalagsins sem falla ekki undir valdsvið Samtaka póst- og símastjórna í Evrópu getur framkvæmdastjórnin samþykkt framkvæmdar-ráðstafanir með aðstoð nefndarinnar um tíðniróf fyrir þráðlausar sendingar.
- 13) Í Samtökum póst- og símastjórna í Evrópu eru 44 Evrópulönd. Samtökin gera drög að tæknilegum samhfæingarráðstöfunum með það að markmiði að samhfæfa notkun tíðnirófs fyrir þráðlausar sendingar út fyrir landamæri bandalagsins sem er sérstaklega mikilvægt fyrir þau aðildarríki þar sem notkun tíðnirófs fyrir þráðlausar sendingar kann að verða fyrir áhrifum frá notkun þeirra ríkja sem eru aðilar að Samtökum póst- og símastjórna í Evrópu sem eru utan Evrópusambandsins. Við ákvarðanir og ráðstafanir,

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 105, 23.4.1997, bls. 4. Ákvörðuninni var breytt með ákvörðun nr. 1215/2000/EB (Stjtið. EB L 139, 10.6.2000, bls. 1).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 17, 22.1.1999, bls. 1.

sem eru gerðar í samræmi við þessa ákvörðun, skal taka tillit til sérstakra aðstæðna aðildarríkja sem liggja að ytri landamærum. Ef nauðsyn ber til ætti framkvæmdastjórninni að vera kleift að gera aðildarríkjum skylt að fara eftir niðurstöðum þeirra verkefna sem Samtökum póst- og símastjórna í Evrópu voru falin og, ef niðurstöður þeirra verkefna liggja ekki fyrir eða teljast ekki ásættanlegar, að grípa til annarra viðeigandi aðgerða. Þetta mun einkum stuðla að samhæfingu notkunar tíðnirófs fyrir þráðlausar sendingar í öllu bandalaginu í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/21/EB frá 7. mars 2002 um sameiginlegan regluramma um rafræn fjarskiptanet og -þjónustu (rammatilskipun) ⁽¹⁾ og með tilliti til ákvæða tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2002/20/EB frá 7. mars 2002 um heimild fyrir rafrænum fjarskiptanetum og -þjónustu (heimildartilskipun) ⁽²⁾.

- 14) Samræmd miðlun viðeigandi upplýsinga til almennings í tæka tíð um skiptingu, aðgengi og notkun tíðnirófs fyrir þráðlausar sendingar innan bandalagsins er grundvallarþáttur að því er varðar fjárfestingar og stefnumótun. Það á einnig við um tækniþróun sem gefur tilefni til nýrrar skiptingar á tíðnirófinu fyrir þráðlausar sendingar og nýjum aðferðum við stjórnun þess og nýrra úthlutunar- aðferða á tíðnum fyrir þráðlausar sendingar. Þróun á langtímaskipulagsþáttum krefst góðs skilnings á áhrifum þess hvernig tækni þróast. Slíkar upplýsingar skulu því gerðar aðgengilegar innan bandalagsins með fyrirvara um vernd viðskipta- og persónuupplýsinga sem eru trúnaðarmál samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/66/EB frá 15. desember 1997 um vinnslu persónuupplýsinga og um verndun einkalífs á fjarskiptasviðinu ⁽³⁾. Framkvæmd stefnu varðandi tíðniróf fyrir þráðlausar sendingar, sem liggur þvert á atvinnugreinar, gerir það að verkum að nauðsynlegt er að upplýsingar um allt tíðnirófið fyrir þráðlausar sendingar séu aðgengilegar. Með tilliti til hins almenna tilgangs að samhæfa notkun tíðnirófs fyrir þráðlausar sendingar í bandalaginu og annars staðar í Evrópu er nauðsynlegt að samhæfa aðgengi slíkra upplýsinga um gervalla Evrópu á notendavænan hátt.

- 15) Nauðsynlegt er því að bæta við fyrirliggjandi bandalagskröfur og alþjóðlegar kröfur um birtingu upplýsinga um notkun tíðnirófs fyrir þráðlausar sendingar. Á alþjóðavettvangi er þess einnig krafist í viðmiðunarskjalinu um stjórnsýslureglur, sem hópurinn um grunnfjarskipti samdi um innan ramma Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar, að núverandi staða skiptingar í tíðnisvið fyrir þráðlausar sendingar verði gerð öllum aðgengileg. Í tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 96/2/EB frá 16. janúar 1996 um breytingu á tilskipun 90/388/EBE að því er varðar farsíma- og einkafjarskipti ⁽⁴⁾ er þess krafist að aðildarríkin birti á hverju ári eða geri aðgengilegt, samkvæmt beiðni,

tíðniskipulag fyrir þráðlausar sendingar ásamt áætlun um framtíðarfjölgun slíkra tíðna, en tilskipunin náði einungis yfir farsíma- og einkafjarskiptaþjónustu. Enn fremur er þess krafist í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 1999/5/EB frá 9. mars 1999 um fjarskipta- búnað og endabúnað til fjarskipta og gagnkvæma viðurkenningu á samræmi þeirra ⁽⁵⁾, sem og í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/34/EB frá 22. júní 1998 sem setur reglur um tilhögun upplýsingaskipta á sviði tækniastaðla og reglugerða sem og reglna um þjónustu í upplýsingasamfélaginu ⁽⁶⁾, að aðildarríkin tilkynni framkvæmdastjórninni um skilfleti, sem þau hafa sett reglur um, í því skyni að meta hvort þeir samræmist lögum bandalagsins.

- 16) Tilskipun 96/2/EB var lögð til grundvallar fyrstu ráðstöfununum sem samþykktar voru af Samtökum póst- og símastjórna í Evrópu, svo sem ákvörðun Evrópunefndarinnar um þráðlaus fjarskipti (ERC/DEC/(97)01) um birtingu innlands tíðniskipulags fyrir þráðlausar sendingar. Nauðsynlegt er að tryggja að lausnir Samtaka póst- og símastjórna í Evrópu endurspegli þær þarfir sem koma fram í stefnu bandalagsins og viðeigandi lagaákvæði verði sett til að þær komi til framkvæmda í bandalaginu. Í því skyni er nauðsynlegt að samþykkja sérstakar ráðstafanir í bandalaginu bæði að því er varðar málsmæðferð og efni.
- 17) Fyrirtæki innan bandalagsins skulu hljóta sanngjarna meðhöndlun án mismununar að því er varðar aðgang að tíðnirófi fyrir þráðlausar sendingar í þriðju löndum. Þar sem aðgangur að tíðnirófi fyrir þráðlausar sendingar er lykilþáttur í viðskiptaþróun og starfsemi er varðar almenna hagsmuni er einnig nauðsynlegt að tryggja að kröfur bandalagsins, að því er varðar tíðniróf fyrir þráðlausar sendingar, endurspeglar í alþjóðlegri skipulagningu þess.
- 18) Framkvæmd stefnu bandalagsins kann að krefjast samræmingar á notkun tíðnirófs fyrir þráðlausar sendingar, einkum með tilliti til þess að veita fjarskiptaþjónustu, þ.m.t. reiknaðstöðu alls staðar í bandalaginu. Enn fremur fela ákveðnar tegundir notkunar á tíðnirófi fyrir þráðlausar sendingar í sér landfræðilega útbreiðslu sem nær út fyrir landamæri aðildarríkis og gerir kleift að veita þjónustu yfir landamæri þannig að fólk þurfi ekki að færa sig um set, svo sem fjarskiptaþjónustu um gervitugl. Bandalagið ætti því að eiga fulltrúa sem kemur með fullnægjandi hætti að starfsemi allra viðeigandi alþjóðasamtaka og ráðstefnum sem tengjast málefnum varðandi tíðniróf fyrir þráðlausar sendingar, svo sem innan Alþjóðafjarskiptasambandsins (ITU) og á heimsráðstefnum þess um þráðlaus fjarskipti (WRC).
- 19) Fyrirliggjandi aðferðir við undirbúning og samninga- viðræður fyrir heimsráðstefnur Alþjóðafjarskipta- sambandsins um þráðlaus fjarskipti hafa gefið mjög

⁽¹⁾ Stj.úð. EB L, 108, 24.4.2002, bls. 33.

⁽²⁾ Stj.úð. EB L, 108, 24.4.2002, bls. 21.

⁽³⁾ Stj.úð. EB L 24, 30.1.1998, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stj.úð. EB L 20, 26.1.1996, bls. 59.

⁽⁵⁾ Stj.úð. EB L 91, 7.4.1999, bls. 10.

⁽⁶⁾ Stj.úð. EB L 204, 21.7.1998, bls. 37. Tilskipuninni var breytt með tilskipun 98/48/EB (Stj.úð. EB L 217, 5.8.1998, bls. 18).

góða raun vegna góðs samstarfsvilja innan Samtaka póst- og símastjórna í Evrópu og tekið hefur verið tillit til hagsmuna bandalagsins við undirbúninginn. Í alþjóðlegum samningaviðræðum ber aðildarríkjunum og bandalaginu að þróa sameiginlegar aðgerðir og eiga nána samvinnu á meðan á öllu samningaviðræðuferlinu stendur til þess að tryggja einsleitna málfutning bandalagsins á alþjóðavettvangi í samræmi við málsmeðferðina sem var samþykkt í niðurstöðum ráðsins frá 3. febrúar 1992 fyrir alþjóðaráðstefnuna um stjórnun þráðlausra fjarskipta eins og staðfest var með niðurstöðum ráðsins frá 22. september 1997 og 2. maí 2000. Að því er slíkar alþjóðlegar samningaviðræður varðar skal framkvæmdastjórnin tilkynna Evrópuþinginu og ráðinu hvort þær hafi áhrif á stefnu bandalagsins með það fyrir augum að fá stuðning ráðsins að því er varðar þau markmið sem uppfylla skal með stefnu bandalagsins og afstöðu aðildarríkjanna á alþjóðlegum vettvangi. Í því skyni að tryggja að slík afstaða taki einnig með viðeigandi hætti til tækniþáttarins við stjórnun tíðnirófs fyrir þráðlausar sendingar er framkvæmdastjórninni heimilt að fela Samtökum póst- og símastjórna í Evrópu verkefni í þessu skyni. Aðildarríkin skulu láta sameiginlega yfirlýsingu fylgja hverju staðfestingarskjali fyrir hvers kyns samningi eða reglugerð á alþjóðavettvangi sem er um eða varðar stjórnun á tíðnirófi fyrir þráðlausar sendingar þar sem fram kemur að þau muni beita slíkum samningi eða reglugerð í samræmi við skyldur sínar samkvæmt sáttmálanum.

- 20) Auk alþjóðlegra samningaviðræðna, sem fjalla sérstaklega um tíðniróf fyrir þráðlausar sendingar, eru til aðrir alþjóðlegir samningar sem bandalagið og þriðju lönd gera sem geta haft áhrif á notkun tíðnibanda fyrir þráðlausar sendingar og áætlanir um samnýtingu og sem kunna að fjalla um málefni eins og viðskipti og aðgang að markaðnum, þ.m.t. innan ramma Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar, frjálsan flutning og notkun búnaðar, fjarskiptakerfi sem hafa svæðisbundna eða hnattræna útbreiðslu, svo sem gervitungl, öryggis- og neyðarstarfsemi, flutningakerfi, útvarpstækni og notkun við rannsóknir, svo sem útvarpsstjórnfræði og jarðarathuganir. Því er mikilvægt að tryggja að tilhögun samningaviðræðna bandalagsins um viðskipti og aðgang að markaðnum og markmiðin með þeirri stefnu varðandi tíðniróf fyrir þráðlausar sendingar, sem stefna skal að samkvæmt þessari ákvörðun, séu samhæfð.
- 21) Þar sem mögulegt er að upplýsingar, sem innlend yfirvöld kunna að fá í hendur vegna aðgerða þeirra er lúta að stefnumörkun og stjórnun tíðnirófs fyrir þráðlausar sendingar, séu viðkvæmar í viðskiptalegu tilliti er nauðsynlegt að þau beiti sameiginlegum meginreglum um þagnarskyldu sem mælt er fyrir um í þessari ákvörðun.
- 22) Þar sem aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiði fyrirhugaðra aðgerða, þ.e. sameiginlegum ramma fyrir stefnu varðandi tíðniróf fyrir þráðlausar sendingar, og sem vegna þess hve aðgerðirnar eru umfangsmiklar og hafa mikil áhrif, þeim verður betur náð á vettvangi bandalagsins er bandalaginu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við dreifræðisregluna eins og

fram kemur í 5. gr. sáttmálans. Í samræmi við meðalhöfsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, ganga ákvæði þessarar ákvörðunar ekki lengra en nauðsynlegt er til að ná þessu markmiði.

- 23) Aðildarríkin skulu hrinda þessum sameiginlega ramma um stefnu varðandi tíðniróf fyrir þráðlausar sendingar í framkvæmd, einkum með tilliti innlendra yfirvalda, og veita framkvæmdastjórninni viðeigandi upplýsingar sem nauðsynlegar eru til að meta hvort hún sé framkvæmd með réttum hætti í gervöllu bandalaginu með tilliti til alþjóðlegra viðskiptaskuldbindinga bandalagsins og aðildarríkjanna þess.
- 24) Ákvarðanir nr. 710/97/EB og nr. 128/1999/EB gilda áfram.
- 25) Framkvæmdastjórnin skal árlega gefa Evrópuþinginu og ráðinu skýrslu um árangurinn sem næst með þessari ákvörðun sem og aðgerðir sem fyrirhugaðar eru. Þetta getur, ef við á, gert Evrópuþinginu og ráðinu kleift að láta í ljós pólitískan stuðning sinn.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Markmið og gildissvið

1. Markmiðið með þessari ákvörðun er að koma á stefnu og lagaramma innan bandalagsins í því skyni að tryggja samræmdar leiðir við stefnumótun og, eftir því sem við á, samhæfð skilyrði með tilliti til aðgengis og skilvirkrar notkunar á tíðnirófi fyrir þráðlausar sendingar en það er nauðsynlegt til að koma á innri markaði og fyrir starfsemi hans á sviðum sem stefna bandalagsins tekur til, svo sem rafrænna fjarskipta, flutninga og rannsókna og þróunar.
2. Til að ná þessu markmiði er í þessari ákvörðun komið á fót málsmeðferð í því skyni að:
 - a) auðvelda stefnumótun með tilliti til stefnumarkandi skipulagningar og samhæfingar á notkun tíðnirófs fyrir þráðlausar sendingar í bandalaginu, m.a. með tilliti til þátta, er varða efnahag, öryggi, heilbrigði, almenna hagsmuni, tjáningarfrelsi, og til menningarlegra, vísindalegra, félagslegra og tæknilegra þátta í stefnu bandalagsins sem og ólíkra hagsmuna notendahópa tíðnirófs fyrir þráðlausar sendingar með það að markmiði að finna bestu notkun tíðnirófs fyrir þráðlausar sendingar og koma í veg fyrir skaðlegar truflanir;
 - b) tryggja skilvirka framkvæmd stefnu varðandi tíðniróf fyrir þráðlausar sendingar í bandalaginu og einkum að koma á fót almennri aðferðafræði til að tryggja

samhæfð skilyrði að því er varðar aðgengi og skilvirka notkun tíðnirófs fyrir þráðlausar sendingar;

4. gr.

c) tryggja að upplýsingar um skiptingu, aðgengi og notkun tíðnirófs fyrir þráðlausar sendingar í bandalaginu séu lagðar fram á samræmdan hátt og í tæka tíð;

d) tryggja skilvirka samræmingu á hagsmunum bandalagsins í alþjóðlegum samningaviðræðum þar sem notkun tíðnirófs fyrir þráðlausar sendingar hefur áhrif á stefnu bandalagsins.

3. Í starfsemi sem stunduð er samkvæmt þessari ákvörðun skal taka tilhlýðilegt tillit til starfs alþjóðasamtaka í tengslum við stjórnun á tíðnirófi fyrir þráðlausar sendingar, t.d. Alþjóðafjarskiptasambandsins og Samtaka póst- og símastjórna í Evrópu.

4. Ákvörðun þessi hefur hvorki áhrif á ráðstafanir, sem gerðar eru á vettvangi bandalagsins eða á innlendum vettvangi í samræmi við lög bandalagsins til að ná fram markmiðum er varða almenna hagsmuni, einkum að því er varðar eftirlit með efni og stefnu varðandi hljóð- og myndmiðla, ákvæði tilskipunar 1999/5/EB né rétt aðildarríkja til að skipuleggja og nota tíðniróf sitt fyrir þráðlausar sendingar í þágu allsherjarreglu og almannaöryggis og til varnarmála.

2. gr.

Skilgreining

Í þessari ákvörðun felur „tíðniróf fyrir þráðlausar sendingar“ í sér hátíðnibylgjur á tíðnum frá 9 kHz til 3000 GHz. Hátíðnibylgjur eru rafsegulbýlgjur sem breiðast út í geimnum án tilbúins leiðara.

3. gr.

Nefndarmeðferð

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar („nefndarinnar um tíðniróf fyrir þráðlausar sendingar“).

2. Ef vísað er til þessarar málsgreinar gilda 3. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, að teknu tilliti til ákvæða 8. gr.

3. Ef vísað er til þessarar málsgreinar gilda 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, að teknu tilliti til ákvæða 8. gr.

Tímabilið, sem kveðið er á um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera þrír mánuðir.

4. Nefndin setur sér starfsreglur.

Starfssvið nefndar um tíðniróf fyrir þráðlausar sendingar

1. Í því skyni að uppfylla markmiðið, sem sett er í 1. gr., skal framkvæmdastjórnin, í samræmi við málsmæðferðina sem sett er í þessari grein, leggja fyrir nefndina um tíðniróf fyrir þráðlausar sendingar, viðeigandi tæknilegar framkvæmdarráðstafanir með það í huga að tryggja samhæfð skilyrði vegna aðgengis og skilvirkar notkunar tíðnirófs fyrir þráðlausar sendingar, sem og aðgengi að upplýsingum er varða notkun tíðnirófs fyrir þráðlausar sendingar eins og um getur í 5. gr.

2. Framkvæmdastjórnin skal fela Samtökum póst- og símastjórna í Evrópu að þróa þær tæknilegu framkvæmdarráðstafanir, sem um getur í 1. mgr. og heyra undir verksvið Samtaka póst- og símastjórna í Evrópu, svo sem samhæfingu skiptingar tíðnirófs fyrir þráðlausar sendingar og aðgengi upplýsinga og veita þeim starfsumboð þar sem gerð er grein fyrir verkefnunum sem vinna skal og tímaáætlun þar að lútandi. Framkvæmdastjórnin skal fylgja málsmæðferðinni sem um getur í 2. mgr. 3. gr.

3. Á grundvelli þeirrar vinnu, sem unnin hefur verið skv. 2. mgr., skal framkvæmdastjórnin ákveða hvort niðurstöður þeirrar vinnu, sem unnin er samkvæmt starfsumboðunum, skuli gilda innan bandalagsins og ákveða tímann sem aðildarríkin hafa til að hrinda þeim í framkvæmd. Birta skal þessar ákvarðanir í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*. Að því er þessa málsgrein varðar skal framkvæmdastjórnin fylgja málsmæðferðinni sem um getur í 3. mgr. 3. gr.

4. Ef framkvæmdastjórnin eða aðildarríki telur að vinna, sem unnin er á grundvelli starfsumboðs sem veitt er skv. 2. mgr., gangi ekki nógu vel með tilliti til tímaáætlunarinnar, eða ef niðurstöður verkefnisins eru ekki viðunandi, er framkvæmdastjórninni heimilt, þrátt fyrir 3. mgr., að samþykkja, í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 3. mgr. 3. gr., ráðstafanir til að ná fram markmiðum umboðsins.

5. Ráðstafanirnar, sem um getur í 3. og 4. mgr., geta, eftir því sem við á, veitt möguleika á bráðabirgðatímabilum og/eða tilhögun við samnýtingu tíðnirófs fyrir þráðlausar sendingar sem framkvæmdastjórnin skal samþykkja í rökstuddum tilvikum með tilliti til sérstakra aðstæðna í aðildarríkinu á grundvelli rökstuddrar beiðni af hálfu hlutaðeigandi aðildarríkis og að því tilskildu að slík undanþága leiði ekki til óréttmætrar frestunar framkvæmdar eða skapi óréttmætan mun á samkeppnis- eða réttarstöðu á milli aðildarríkja.

6. Til að ná fram því markmiði, sem sett er í 1. gr., er framkvæmdastjórninni einnig heimilt að samþykkja tæknilegar framkvæmdarráðstafanir sem um getur í 1. mgr., sem 2. mgr. tekur ekki til, í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 3. mgr. 3. gr.

7. Með það í huga að bæta framsetningu, undirbúning og framkvæmd á stefnu bandalagsins varðandi tíðniróf fyrir þráðlausar sendingar og með fyrirvara um málsmeðferð, sem sett er fram í þessari grein, skal framkvæmdastjórnin hafa reglulegt samráð við nefndina um tíðniróf fyrir þráðlausar sendingar um málefni sem fjallað er um í 1. gr.

5. gr.

Aðgengi upplýsinga

Aðildarríki skulu tryggja að innlent skipulag tíðni fyrir þráðlausar sendingar og upplýsingar um réttindi, skilyrði, málsmeðferð, gjöld og þóknunir, að því er varðar notkun á tíðnirófi fyrir þráðlausar sendingar, skuli birtar, ef við á, í því skyni að uppfylla markmiðið sem sett er í 1. gr. Þau skulu halda þessum upplýsingum uppfærðum og gera ráðstafanir til að þróa viðeigandi gagnagrunna í því skyni að koma þessum upplýsingum á framfæri við almenning, þegar við á, í samræmi við viðeigandi ráðstafanir til samhæfingar sem gerðar eru skv. 4. gr.

6. gr.

Tengsl við þriðju lönd og alþjóðasamtök

1. Framkvæmdastjórnin skal fylgjast með þróun, að því er varðar tíðniróf fyrir þráðlausar sendingar, í þriðju löndum og hjá alþjóðasamtökum sem kunna að hafa áhrif á framkvæmd þessarar ákvörðunar.

2. Aðildarríkin skulu gera framkvæmdastjórninni grein fyrir hvers kyns erfiðleikum, að lögum eða í reynd, sem þriðju lönd eða alþjóðlegar stofnanir valda við framkvæmd þessarar ákvörðunar.

3. Framkvæmdastjórnin skal reglulega gefa Evrópuþinginu og ráðinu skýrslu um niðurstöður af beitingu 1. og 2. mgr. og getur gert tillögur um ráðstafanir með það að markmiði að tryggja framkvæmd meginreglna og markmiða þessarar ákvörðunar eftir því sem við á. Ef það er nauðsynlegt til að ná því markmiði sem sett er í 1. gr. skal samþykkja sameiginleg stefnumarkmið til að tryggja bandalags-samræmi milli aðildarríkja.

4. Ráðstafanir, sem gerðar eru samkvæmt þessari grein, skulu ekki hafa áhrif á réttindi og skyldur bandalagsins og aðildarríkjanna samkvæmt þeim alþjóðasamningum sem við eiga.

7. gr.

Tilkynning

Aðildarríkin skulu láta framkvæmdastjórninni í té allar upplýsingar sem nauðsynlegar eru til að sannprófa framkvæmd þessarar ákvörðunar. Einkum skulu aðildarríkin tilkynna framkvæmdastjórninni tafarlaust um framkvæmd á niðurstöðum verkefnanna skv. 3. mgr. 4. gr.

8. gr.

Þagnarskylda

1. Aðildarríkin skulu ekki láta í té upplýsingar, sem falla undir skuldbindingar um viðskiptaleynd, einkum þegar um er að ræða upplýsingar um fyrirtæki, viðskiptasambönd þeirra eða kostnaðarliði.

2. Ákvæði 1. mgr. hafa ekki áhrif á rétt viðkomandi yfirvalda til að veita upplýsingar þegar það er nauðsynlegt til að þau geti gegnt skyldum sínum, en í slíkum tilvikum skal einungis veita nauðsynlegar upplýsingar og taka tillit til réttmætra hagsmuna fyrirtækja af því að varðveita viðskiptaleyndarmál sín.

3. Ákvæði 1. mgr. koma ekki í veg fyrir að birtar séu upplýsingar sem tengjast veitingu réttar til að nota tíðniróf fyrir þráðlausar sendingar ef þær fela ekki í sér neinar upplýsingar sem falla undir viðskiptaleynd.

9. gr.

Skýrsla

Framkvæmdastjórnin skal árlega gefa Evrópuþinginu og ráðinu skýrslu um starfsemina, sem þróuð hefur verið, og ráðstafanirnar sem samþykktar hafa verið samkvæmt þessari ákvörðun, sem og aðgerðir sem fyrirhugaðar eru samkvæmt þessari ákvörðun.

10. gr.

Framkvæmd

Aðildarríkin skulu samþykkja lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að ákvörðun þessari og öllum ráðstöfunum sem af henni leiða.

11. gr.

Gildistaka

Ákvörðun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

12. gr.

Viðtakendur

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 7. mars 2002.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

P. COX

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

J. C. APARICIO

forseti.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2002/58/EB

2005/EES/27/28

frá 12. júlí 2002

um vinnslu persónuupplýsinga og um verndun einkalífs á sviði rafrænna fjarskipta
(tilskipun um friðhelgi einkalífsins og rafræn fjarskipti) (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 95. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB frá 24. október 1995 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga ⁽⁴⁾ er þess krafist að aðildarríkin tryggji réttindi og frelsi einstaklinga að því er varðar vinnslu persónuupplýsinga, einkum rétt þeirra til friðhelgi einkalífsins, með það fyrir augum að tryggja frjálst flæði persónuupplýsinga í Bandalaginu.
- 2) Í þessari tilskipun er leitast við að virða grundvallarréttindi og fylgja meginreglum, einkum þeim sem eru viðurkenndar í sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi. Einkum er í þessari tilskipun leitast við að tryggja að réttindin, sem sett eru fram í 7. og 8. gr. þess sáttmála, séu að fullu virt.
- 3) Fjarskiptaleynd er tryggð með alþjóðasamningum um mannréttindi, einkum Evrópasáttmálanum um verndun mannréttinda og mannfrelsis og með stjórnarskrám aðildarríkjanna.
- 4) Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/66/EB frá 15. desember 1997 um vinnslu persónuupplýsinga og um verndun einkalífs á fjarskiptasviðinu ⁽⁵⁾ voru meginreglurnar, sem settar voru fram í tilskipun 95/46/EB, yfirfærðar í sértækar reglur fyrir fjarskipta-sviðið. Aðlaga verður tilskipun 97/66/EB að þróun markaða og tækni fyrir rafræna fjarskiptaþjónustu til að veita notendum rafrænnar fjarskiptaþjónustu, sem

er öllum aðgengileg, samsvarandi vernd persónuupplýsinga og einkalífs án tillits til þeirrar tækni sem notuð er. Þá tilskipun skal því fella úr gildi og þessi tilskipun koma í hennar stað.

- 5) Verið er að taka nýja og háþróaða, stafræna tækni í notkun á almennum fjarskiptanetum í Bandalaginu og hefur það í för með sér sérstakar kröfur um vernd persónuupplýsinga og einkalífs notandans. Þróun upplýsingasamfélagsins einkennist af því að verið er að innleiða nýja, rafræna fjarskiptaþjónustu. Meirihluti almennings hefur möguleika á aðgangi að stafrænum farstöðvanetum og á viðráðanlegu verði. Þessi stafrænu net búa yfir mikilli afkastagetu og möguleikum að því er varðar vinnslu persónuupplýsinga. Árangursrík þróun þessarar þjónustu yfir landamæri byggist að hluta til á því að notendur geti treyst því að friðhelgi einkalífs þeirra verði virt.
- 6) Netið er að umbylta hefðbundinni markaðsgerð með framboði á sameiginlegu, hnattrænu grunnvirki til að veita margs konar rafræna fjarskiptaþjónustu. Rafræn fjarskiptaþjónusta, sem er öllum aðgengileg og veitt á Netinu, opnar nýja möguleika fyrir notendur en skapar einnig nýja hættu fyrir persónuupplýsingar þeirra og friðhelgi einkalífsins.
- 7) Þegar um er að ræða almenn fjarskiptanet er nauðsynlegt að setja sérstök lagaákvæði, ákvæði reglna og tæknileg ákvæði með það fyrir augum að verja grundvallarréttindi og frelsi einstaklinga og réttmæta hagsmuni lögaðila, einkum að því er varðar aukna afkastagetu við sjálfvirkni við geymslu og vinnslu gagna er tengjast áskrifendum og notendum.
- 8) Samhæfa verður ákvæði laga og reglna og tæknileg ákvæði, sem aðildarríkin samþykkja um verndun persónuupplýsinga, einkalífs og réttmætra hagsmuna lögaðila á rafræna fjarskiptasviðinu, til að komast hjá hindrunum í vegi fyrir því að innri markaður fyrir rafræn fjarskipti komist á í samræmi við 14. gr. sáttmálans. Samhæfingin skal takmarkast við kröfur sem eru nauðsynlegar til að tryggja að ekki verði settar hömlur á framgang og þróun nýrrar, rafrænnar fjarskiptaþjónustu og -neta milli aðildarríkjanna.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 201, 31.7.2002, bls. 37. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 80/2003 frá 20. júní 2003 um breytingu á XI. viðauka (Fjarskiptaþjónusta) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 51, 9.10.2003, bls. 19.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 365 E, 19.12.2000, bls. 223.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 123, 25.4.2001, bls. 53.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 13. nóvember 2001 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB), sameiginleg afstaða ráðsins frá 28. janúar 2002 (Stjtið. EB C 113 E, 14.5.2002, bls. 39) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 30. maí 2002 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB). Ákvörðun ráðsins frá 25. júní 2002.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 281, 23.11.1995, bls. 31.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 24, 30.1.1998, bls. 1.

- 9) Aðildarríkin, þjónustuveitendur og hlutaðeigandi notendur skulu, ásamt þar til bærum aðilum í Bandalaginu, vinna saman að því að kynna og þróa viðkomandi tækni þegar það er nauðsynlegt til að sú trygging, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, taki gildi og taka einkum tillit til markmiða um að draga úr vinnslu persónuupplýsinga og að nota nafnlaus gögn eða gögn með dulnefni eftir því sem mögulegt er.
- 10) Tilskipun 95/46/EB gildir um rafræna fjarskiptasviðið, einkum um mál er varða verndun grundvallarréttinda og frelsis, sem ákvæði þessarar tilskipunar taka ekki sérstaklega til, þ.m.t. skyldur ábyrgðaraðila og réttindi einstaklinga. Tilskipun 95/46/EB gildir um óopinbera fjarskiptaþjónustu.
- 11) Líkt og tilskipun 95/46/EB fjallar þessi tilskipun ekki um mál sem snerta verndun grundvallarréttinda og frelsis í tengslum við starfsemi sem heyrir ekki undir lög Bandalagsins. Hún raskar því ekki því jafnvægi sem til staðar er milli réttar einstaklings til friðhelgi einkalífs og möguleika aðildarríkjana til að gera þær ráðstafanir, sem um getur í 1. mgr. 15. gr. í þessari tilskipun, sem nauðsynlegar eru vegna almannaoðryggis, landvarna, öryggis ríkisins (þ.m.t. efnahagsleg velferð ríkisins ef starfsemin tengist öryggismálum ríkisins) og fullnustu refsilaga. Þessi tilskipun hefur því ekki áhrif á möguleika aðildarríkjana til að standa að löglegum hlerunum á raf-rænum fjarskiptum eða gripa til annarra ráðstafana ef nauðsynlegt er af einhverjum þessara ástæðna og í samræmi við Evrópusáttmálann um verndun mannréttinda og mannfrelsis, eins og túlkað hefur verið í úrskurðum Mannréttindadómstóls Evrópu. Slíkar ráðstafanir skulu vera viðeigandi, nákvæmlega í réttu hlutfalli við fyrirhugaðan tilgang og nauðsynlegar í lýðræðisþjóðfélagi og falla undir aðgerðir sem tryggja fullnægjandi vernd í samræmi við Evrópusáttmálann um verndun mannréttinda og mannfrelsis.
- 12) Áskrifendur rafrænnar fjarskiptaþjónustu, sem er öllum aðgengileg, geta verið einstaklingar eða lögaðilar. Þessari tilskipun er ætlað, til viðbótar við tilskipun 95/46/EB, að vernda grundvallarréttindi einstaklinga, einkum rétt þeirra til friðhelgi einkalífsins og einnig réttmæta hagsmuni lögaðila. Þessi tilskipun leggur ekki þá skyldu á aðildarríki að útvíkka gildisvið tilskipunar 95/46/EB til að vernda réttmæta hagsmuni lögaðila sem eru tryggðir í gildandi landslögum og lögum Bandalagsins.
- 13) Samningsbundin tengsl milli áskrifanda og þjónustuveitanda geta falið í sér eingreiðslu eða reglubundnar greiðslur fyrir þjónustuna sem veitt er eða fyrirhugað er að veita. Fyrirframgreidd kort teljast einnig vera samningur.
- 14) Staðsetningargögn geta vísað til breiddargráðu, lengdargráðu og þess í hve mikilli hæð yfir sjávarmáli endabúnaður notandans er, í hvaða átt hann hreyfist, hversu nákvæmar staðsetningarupplýsingarnar eru, til auðkennis þess reit netsins sem endabúnaðurinn er staðsettur í á tilteknum tíma og þess tíma þegar upplýsingarnar voru skráðar.
- 15) Í fjarskiptasendingu kunna að vera upplýsingar sem fela í sér nafn, númer eða heimilisfang sem sendandi fjarskiptasendingarinnar eða notandi tengingar gefur upp til að annast fjarskiptasendinguna. Umferðargögn geta falið í sér að netið, sem fjarskiptasendingin er send á, umbreyti þessum upplýsingum í þeim tilgangi að annast sendinguna. Umferðargögn geta m.a. verið gögn sem vísa til beiningar, tímalengdar, tíma eða magns fjarskiptasendingar, til samskiptareglna sem notaðar eru, til staðsetningar endabúnaðar sendanda eða viðtakanda, til netsins sem fjarskiptasendingin á upphaf sitt á eða þar sem henni lýkur, til upphafs eða loka tengingar eða hversu lengi tenging varir. Þau geta einnig verið sniðið sem fjarskiptasendingin er send á yfir netið.
- 16) Upplýsingar, sem eru hluti útvarpsþjónustu sem veitt er á almennu fjarskiptaneti, eru ætlaðar hugsanlega ótakmörkuðum fjölda einstaklinga og telst ekki fjarskiptasending í skilningi þessarar tilskipunar. Í þeim tilvikum þar sem hins vegar er hægt að bera kennsl á einstaka áskrifendur eða notendur sem taka við slíkum upplýsingum, t.d. pöntunarsjónvarpsþjónustu, teljast upplýsingarnar, sem sendar eru, vera fjarskiptasending að því er þessa tilskipun varðar.
- 17) Að því er þessa tilskipun varðar skal samþykki notanda eða áskrifanda, án tillits til þess hvort hinn siðarnefndi er einstaklingur eða lögaðili, hafa sömu merkingu og samþykki skráðs aðila eins og það er skilgreint og nánar tilgreint í tilskipun 95/46/EB. Samþykki er hægt að veita með hvers kyns viðeigandi aðferð sem gerir óþvingaða, sértæka og upplýsta viljayfirlýsingu notanda mögulega, þ.m.t. að merkja við í reit á vefsetri á Netinu.
- 18) Virðisaukandi þjónusta getur t.d. verið ráðgjöf um ódýrustu gjaldskrárpakkana, leiðsögn, upplýsingar um umferð, veðurspár og upplýsingar fyrir ferðamenn.
- 19) Tilteknar kröfur varðandi númera- og svarnúmera-birtingu og takmörkun á henni og varðandi sjálfvirka framsendingu til áskrifendalína, sem eru tengdar við hliðræna skiptistöð, má ekki gera að skyldu í vissum tilvikum ef það yrði tæknilega óframkvæmanlegt að uppfylla slíkar kröfur eða hefði í för með sér óhóflega mikil útgjöld. Nauðsynlegt er að aðilar, sem eiga hlut að máli, fái vitneskju um slík tilvik og aðildarríkin ættu því að tilkynna framkvæmdastjórninni um þau.

- 20) Þjónustuveitendur verða að gera viðeigandi ráðstafanir til að tryggja öryggi þjónustunnar sem þeir veita, ef nauðsyn krefur í samstarfi við þann sem býður fram aðgang að netum, og upplýsa áskrifendur um það ef sérstök hættu er á því að netöryggi bregðist. Slík hættu er einkum fyrir hendi að því er varðar rafræna fjarskiptaþjónustu á opnum netum, s.s. Netinu eða í hliðrænni farsímaþjónustu. Það er sérstaklega mikilvægt fyrir áskrifendur og notendur slíkrar þjónustu að þeir séu að fullu upplýstir af hálfu þjónustuveitandans um það ef öryggi er stofnað í hættu utan þess sviðs þar sem þjónustuveitandinn getur gert úrbætur. Þjónustuveitendur, sem bjóða rafræna fjarskiptaþjónustu sem er öllum aðgengileg og veitt er á Netinu, skulu upplýsa notendur og áskrifendur um ráðstafanir sem þeir geta gripið til í þeim tilgangi að verja öryggi fjarskiptasendinga sinna t.d. með notkun sérstakrar tegundar hugbúnaðar eða dulkóðunartækni. Krafa um að upplýsa áskrifendur um sérstaka hættu, sem öryggi þeirra er búin, leysir þjónustuveitanda ekki undan þeirri skyldu að grípa, á eigin kostnað, til viðeigandi og tafarlausráðstafana til að ráða bót á því þegar öryggi er stofnað í hvers kyns nýja, ófyrirséða hættu og koma þjónustunni aftur á venjulegt öryggisstig. Upplýsingamiðlun til áskrifanda í þeim tilvikum, þegar öryggi er stofnað í hættu, skal vera ókeypis, nema óverulegur kostnaður sem áskrifandinn kann að stofna til við að taka á móti eða ná í upplýsingarnar t.d. með niðurflutningi á tölvupóstskreyti. Öryggið er metið á grundvelli ákvæða 17. gr. í tilskipun 95/46/EB.
- 21) Grípa skal til ráðstafana til að koma í veg fyrir óheimilan aðgang að fjarskiptasendingum til að standa vörð um leynd fjarskiptasendinga, þ.m.t. bæði efni og hvers kyns gögn sem tengjast slíkum fjarskiptasendingum, sem sendar eru með almennum fjarskiptanetum og rafrænni fjarskiptaþjónustu sem er öllum aðgengileg. Innlend löggið í sumum aðildarríkjum bannar einungis óheimilan aðgang að fjarskiptasendingum að yfirlögðu ráði.
- 22) Bann við geymslu á fjarskiptasendingum og tengdum umferðargögnum af hálfu einstaklinga, annarra en notenda, eða án samþykkis þeirra er ekki hugsað þannig að það banni sjálfvirka millistigs- og skammtímageymslu þeirra upplýsinga, sem eru fluttar, að því marki sem geymslan er eingöngu í tengslum við flutning innan rafræna fjarskiptanetsins og að því tilskildu að upplýsingarnar séu ekki geymdar lengur en nauðsynlegt er vegna flutningsins og umferðarstjórnar og að leynd sé tryggð á meðan upplýsingarnar eru geymdar. Ef þetta er nauðsynlegt til að gera skilvirkari áframflutning til annarra þiggjenda þjónustunnar, sem óska eftir honum, skal þessi tilskipun ekki koma í veg fyrir að slíkar upplýsingar séu geymdar lengur, að því tilskildu að þessar upplýsingar væru hvort sem er aðgengilegar almenningi án takmarkana og að hvers kyns gögnum, sem vísa til einstakra áskrifenda eða notenda, sem óska eftir slíkum upplýsingum, sé eytt.
- 23) Fjarskiptaleynd skal einnig tryggð í tengslum við lögleg viðskipti. Þar sem það er nauðsynlegt og heimilt samkvæmt lögum má skrá fjarskiptasendingar með það fyrir augum að geta lagt fram sönnunargögn um viðskipti. Tilskipun 95/46/EB gildir um slíka vinnslu. Áður en skráningin fer fram skulu aðilar að fjarskiptasendingunum upplýstir um skráninguna, tilgang hennar og hversu lengi hún verður geymd. Eyða skal fjarskiptasendingunni, sem var skráð, eins fljótt og mögulegt er og a.m.k. í síðasta lagi í lok þess tímabils þegar hægt er að vefengja viðskiptin með löglegum hætti.
- 24) Endabúnaður notenda rafrænna fjarskiptaneta og hvers kyns upplýsingar, sem geymdar eru í slíkum búnaði, eru hluti af einkalífi notenda, sem gerð er krafa um að vernda samkvæmt Evrópusáttmálanum um verndun mannréttinda og mannfrelsis. Svokallaður njónnahugbúnaður (spyware), vefhler-unarbúnaður (web bugs) og annar svipaður búnaður getur komist inn í endabúnað notanda án vitundar hans til þess að fá aðgang að upplýsingum, safna földum upplýsingum eða fylgjast með athöfnum notenda og getur með alvarlegum hætti rofið friðhelgi einkalífs þessara notenda. Notkun slíks búnaðar skal einungis leyfð í lögætum tilgangi með vitund hlutaðeigandi notenda.
- 25) Hins vegar getur slíkur búnaður, t.d. svokölluð smygildi (cookies), verið lögætt og nytsamlegt tól, t.d. til að greina skilvirkni vefseturshönnunar og auglýsinga og við að sannprófa kenni notenda sem eiga beintengd viðskipti. Ef slíkur búnaður, t.d. smygildi, er ætlaður til lögmætra nota, t.d. til að auðvelda að veita þjónustu í upplýsingasamfélaginu, skal notkun hans leyfð með því skilyrði að notendum sé látnar í té skýrar og nákvæmar upplýsingar í samræmi við tilskipun 95/46/EB um tilgang smygildanna eða svipaðs búnaðar til að tryggja að notendur séu meðvitaðir um upplýsingar sem komið er fyrir á endabúnaðinum sem þeir eru að nota. Notendur skulu fá tækifæri til að hafna því að smygildi eða svipaður búnaður sé vistaður á endabúnaði þeirra. Þetta er einkum mikilvægt þar sem notendur, aðrir en upprunalegi notandinn, hafa aðgang að endabúnaðinum og þar með gögnum, sem innihalda upplýsingar sem eru viðkvæmar með tilliti til friðhelgi einkalífsins, sem geymdar eru með slíkum búnaði. Upplýsingar og réttinn til að hafna má bjóða einu sinni vegna notkunar á ýmsum búnaði sem á að setja upp á endabúnaði notandans meðan sama tenging varir og tekur einnig til hvers kyns frekari notkunar þessa búnaðar við síðari tengingar. Aðferðirnar við að veita upplýsingar, þar sem boðið er upp á réttinn til að hafna eða krefjast samþykkis, skulu gerðar eins notendavænar og mögulegt er. Aðgangur að sérstöku efni vefseturs má enn fremur vera skilyrtur af vel upplýstri viðtöku smygildis eða svipaðs búnaðar ef hann er notaður í lögætum tilgangi.

- 26) Gögn um áskrifendur sem eru notuð á rafrænum fjarskiptanetum til að koma á tengingum og til að senda upplýsingar innihalda upplýsingar um einkalíf einstaklinga og snerta rétt þeirra til að samskiptin séu bundin trúnaði eða þau snerta réttmæta hagsmuni lögaðila. Slík gögn má einungis geyma að því marki sem er nauðsynlegt til að geta veitt þjónustuna, gefið út reikninga og innheimt gjöld fyrir samtengingu og einungis í takmarkaðan tíma. Öll frekari vinnsla slíkra gagna, sem veitandi rafrænnar fjarskiptaþjónustu sem er öllum aðgengileg kann að hafa hug á í því skyni að markaðssetja rafræna fjarskiptaþjónustu eða veita virðisaukandi þjónustu, er því aðeins leyfileg að áskrifandinn hafi veitt samþykki sitt á grundvelli réttra og ítarlegra upplýsinga frá veitanda rafrænnar fjarskiptaþjónustu, sem er öllum aðgengileg, um það hvers konar frekari vinnslu hann áformar og um rétt áskrifandans til að veita ekki eða afturkalla samþykki sitt fyrir slíkri vinnslu. Umferðargögnum, sem notuð eru til markaðssetningar fjarskiptaþjónustu eða til að veita virðisaukandi þjónustu, skal einnig eytt eða þau aðskilin frá nafni eftir að þjónustan hefur verið veitt. Þjónustuveitendur skulu ávallt upplýsa áskrifendur um það hvers konar gögn þeir eru að vinna og tilgang og tímalengd þessarar vinnslu.
- 27) Nákvæm tímasetning þess þegar fjarskiptasendingu lýkur, en eftir það skal eyða umferðargögnum nema þeim sem tengjast útgáfu reikninga, getur verið háð því hvaða tegund rafrænnar fjarskiptaþjónustu er veitt. Til dæmis lýkur sendingu á símtali í talsímaþjónustu um leið og annar hvor notandinn rýfur tenginguna. Að því er tölvupóst varðar þá lýkur sendingunni um leið og viðtakandi sækir skeytið, allafarna frá miðlara þjónustuveitanda síns.
- 28) Skyldan til að eyða umferðargögnum eða aðskilja slík gögn frá nafni, þegar þeirra er ekki lengur þörf við fjarskiptasendingu, stríðir ekki á móti aðferðum á Netinu eins og að skyndivista IP-tölur í lénsheita-kerfinu, skyndivista IP-tölur, sem eru bundnar raunvistfangi, eða að nota innskráningarupplýsingar til að stýra aðgangsréttindum að netum eða þjónustu.
- 29) Þjónustuveitanda er heimilt að vinna umferðargögn um áskrifendur og notendur í einstökum tilvikum ef nauðsynlegt er til að greina tæknibilanir og villur í sendingu fjarskiptasendinga. Einnig er þjónustuveitandanum heimilt að vinna umferðargögn sem nauðsynleg eru vegna útgáfu reikninga til að koma upp um og stöðva svik sem felast í ógreiddri notkun rafrænu fjarskiptaþjónustunnar.
- 30) Kerfi til að bjóða fram rafræn fjarskiptanet og þjónustu skulu hönnuð þannig að magni nauðsynlegra persónuupplýsinga sé haldið í algjöru lágmarki. Hvers konar starfsemi í tengslum við veitingu rafrænnar fjarskiptaþjónustu, sem gengur lengra en að senda fjarskiptasendingar og skrifa reikning fyrir því, skal byggð á samanlögðum umferðargögnum sem ekki er hægt að tengja áskrifendum eða notendum. Ef ekki er hægt að byggja slíka starfsemi á samanlögðum gögnum skal hún teljast virðisaukandi þjónusta sem krafist er samþykkis áskrifandans fyrir.
- 31) Hvort heldur það er notandi eða áskrifandi sem skal veita samþykki sitt fyrir vinnslu persónuupplýsinga, þegar tiltekin virðisaukandi þjónusta er veitt, fer eftir því hvaða upplýsingar á að vinna og hvaða tegund þjónustu skal veita og hvort það er mögulegt, tæknilega, aðferðarfræðilega eða samkvæmt samningi að greina einstakling sem notar rafræna fjarskiptaþjónustu frá þeim einstaklingi eða lögaðila sem er áskrifandi að henni.
- 32) Ef veitandi rafrænnar fjarskiptaþjónustu eða virðisaukandi þjónustu felur öðrum aðila, með undirverktöku, vinnslu persónuupplýsinga, sem nauðsynlegar eru til að veita þessa þjónustu skal slík undirverktaka og vinnsla upplýsinga vera í fullu samræmi við kröfurnar er varða ábyrgðaraðila og aðila sem sjá um vinnslu persónuupplýsinga eins og sett er fram í tilskipun 95/46/EB. Ef þess er krafist við veitingu virðisaukandi þjónustu að umferðar- eða staðsetningargögn séu framsend frá veitanda rafrænnar fjarskiptaþjónustu til veitanda virðisaukandi þjónustu skal einnig veita áskrifendum, sem þessi gögn tengjast, allar upplýsingar um þessa fram-sendingu áður en þeir veita samþykki sitt fyrir vinnslu upplýsinganna.
- 33) Möguleikar áskrifenda á því að sannreyna hvort sú þóknun, sem þjónustuveitandi krefur þá um, sé rétt hafa aukist með tilkomu sundurliðaðra reikninga en jafnframt getur friðhelgi einkalífs notenda fjarskiptaþjónustu, sem er öllum aðgengileg, verið stofnað í hættu. Þess vegna ber aðildarríkjunum að hvetja til þróunar á valmöguleikum í rafrænni fjarskiptaþjónustu til að vernda einkalíf notandans, t.d. með annars konar greiðslumöguleikum sem veita nafnlausan eða stranglega leynilegan aðgang að rafrænni fjarskiptaþjónustu sem er öllum aðgengileg, t.d. með símakortum eða greiðslu með greiðslukortum. Aðildarríkjunum er heimilt, í sama tilgangi, að fara fram á það við rekstraraðila að þeir bjóði áskrifendum upp á annars konar sundurliðaðan reikning þar sem tiltekinn fjöldi tölustafa er þurrkaður út úr númerum sem hringt er í.

- 34) Nauðsynlegt er, að því er varðar númerabirtingu, að vernda rétt þess sem hringir til að halda leyndu því númeri, sem hringt er úr, og rétt þess sem hringt er til að hafna símtölum frá númerum sem eru ekki gefin upp. Í sérstökum tilvikum er réttlæt看legt að koma í veg fyrir að vörn gegn númerabirtingu sé notuð. Tiltæknir áskrifendur, einkum þeir sem reka hjálparstarf og slík samtök, hafa hag af því að nafnleynd sé tryggð að því er varðar þau símtöl sem berast til þeirra. Nauðsynlegt er, að því er varðar svarnúmerabirtingu, að vernda réttmæta hagsmuni þeirra sem hringt er til og rétt til að láta ekki birta númerið sem hringjandinn tengist í raun, einkum þegar um er að ræða framsend símtöl. Þeir sem veita rafræna fjarskiptaþjónustu, sem er öllum aðgengileg, verða að tilkynna áskrifendum sínum um það hvort númera- og svarnúmerabirting er notuð í kerfinu og um alla þjónustu, sem í boði er á grundvelli númera- og svarnúmerabirtingar, og um þá kosti sem standa til boða með tilliti til friðhelgi einkalífsins. Þetta veitir áskrifendum tækifæri til að taka upplýsta ákvörðun um það hvaða kost þeir velja til að vernda friðhelgi einkalífsins. Möguleikar til að verja friðhelgi einkalífsins, sem eru í boði fyrir einstakar línur, þurfa ekki endilega að vera fyrir hendi sem sjálfvirk netþjónusta en geta fengist með einfaldri beiðni til aðila sem veitir rafræna fjarskiptaþjónustu sem er öllum aðgengileg.
- 35) Í stafrænum farstöðvanetum er unnið úr staðsetningargögnum sem segja til um staðsetningu endabúnaðar farstöðvanotanda til að gera kleift að senda fjarskiptasendinguna. Slík gögn eru umferðargögn sem falla undir 6. gr. í þessari tilskipun. Stafræn farstöðvanet kunna þó einnig að búa yfir getu til að vinna staðsetningargögn sem eru nákvæmari en nauðsynlegt er til að senda fjarskiptasendingar og sem notuð eru til að veita virðisaukandi þjónustu, s.s. þjónustu sem veitir einstaklingsbundnar upplýsingar um umferð og leiðbeiningar til okumanna. Vinnsla slíkra gagna vegna virðisaukandi þjónustu skal einungis heimil ef áskrifendur hafa veitt samþykki sitt. Jafnvel í tilvikum þar sem áskrifendur hafa veitt samþykki sitt skulu þeir með einföldum hætti geta hafnað tímabundið vinnslu staðsetningargagna, þeim að kostnaðarlausu.
- 36) Aðildarríkjunum er heimilt að takmarka rétt notenda og áskrifenda til friðhelgi einkalífs með tilliti til númerabirtingar, ef það er nauðsynlegt til að rekja símtöl sem valda ónáði eða óþægindum, og með tilliti til númerabirtingar og staðsetningargagna ef það er nauðsynlegt til að neyðarþjónustur geti innt verkefni sín af hendi á sem árangursríkastan hátt. Í þessum tilgangi er aðildarríkjunum heimilt að samþykkja sérákvæði sem gera veitendum rafrænnar fjarskiptaþjónustu kleift að veita aðgang að númerabirtingu og staðsetningargögnum án fyrirframsamþykkis hlutaðeigandi notenda eða áskrifenda.
- 37) Gera verður verndarráðstafanir til að koma í veg fyrir að áskrifendur verði fyrir óþægindum vegna sjálfvirkrar framsendingar símtala annarra. Í slíkum tilvikum verða áskrifendur enn fremur að eiga möguleika á því að geta stöðvað framsendingu símtala á endabúnað þeirra með einfaldri beiðni til aðilans sem veitir fjarskiptaþjónustu sem er öllum aðgengileg.
- 38) Skrár yfir áskrifendur að rafrænni fjarskiptaþjónustu er dreift í stóru upplagi og eru þær öllum aðgengilegar. Vegna réttar einstaklinga til friðhelgi einkalífs og réttmætra hagsmuna lögaðila verða áskrifendur að geta ráðið því hvort persónuupplýsingar um þá eru birtar í símaskrá og þá hvaða upplýsingar. Þeir sem bjóða almennar símaskrár skulu upplýsa áskrifendur, sem eiga að vera skráðir í slíka skrá, um tilgang slíkra skráa og um hvers konar sérstaka notkunarmöguleika á rafrænum útgáfum almennra símaskráa, einkum með leitaraðgerðum sem eru innbyggðar í hugbúnaðinn, s.s. afturvirk leit sem gerir notendum símaskrárinnar kleift að komast að nafni og heimilisfangi áskrifandans einungis út frá símanúmeri hans.
- 39) Leggja ber þá skyldu að upplýsa áskrifendur um tilgang almennra símaskráa, sem skrá á persónuupplýsingar þeirra í, á aðilann sem safnar gögnunum til slíkrar skráningar. Ef gögnin kunna að verða send til eins eða fleiri þriðju aðila skal upplýsa áskrifandann um þann möguleika og um viðtakanda eða flokka mögulegra viðtakenda. Allar fjarskiptasendingar skulu háðar því skilyrði að ekki megi nota gögnin í öðrum tilgangi en þeim sem var ástæðan fyrir söfnun þeirra. Ef aðilinn, sem safnar gögnum frá áskrifanda, eða þriðji aðili, sem gögnin hafa verið send til, óskar eftir því að nota gögnin í öðrum tilgangi til viðbótar skal annaðhvort aðilinn sem upphaflega safnaði gögnunum eða þriðji aðilinn, sem gögnin voru send til, fá endurnýjað samþykki áskrifandans.
- 40) Gera verður verndarráðstafanir til að koma í veg fyrir að brotið verði gegn friðhelgi einkalífs áskrifenda með óumbeðnum fjarskiptasendingum vegna beinnar markaðssetningar, einkum með sjálfvirkum upphringivélum, símbrefum og tölvupósti, þ.m.t. smáskilaboð (SMS). Þessa tegund óumbeðinna fjarskiptasendinga í atvinnuskyni kann annars vegar að vera auðvelt og ódýrt að senda og hins vegar geta þær verið íþyngjandi fyrir viðtakandann og valdið honum kostnaði. Enn fremur getur magn þeirra í sumum tilvikum einnig valdið erfiðleikum í rafrænum fjarskiptanetum og endabúnaði. Að því er varðar slíka tegund óumbeðinna fjarskiptasendinga vegna beinnar markaðssetningar er réttlæt看legt að krefjast þess að afdráttarlaust fyrirframsamþykki viðtakanda sé fengið áður en slíkar fjarskiptasendingar eru sendar til hans. Einn óskiptur markaður krefst samræmdra aðferða til að tryggja einfaldar reglur fyrir fyrirtæki og notendur í öllu Bandalaginu.

- 41) Að því er varðar tengsl við viðskiptavinum, sem þegar eru fyrir hendi, er sanngjarnt að heimila notkun tölvupóstfanga til að bjóða svipaðar vörur eða þjónustu, en einungis af hálfu sama fyrirtækis og aflaði rafrænu upplýsinganna í samræmi við tilskipun 95/46/EB. Þegar rafræna upplýsinga er aflað skal viðskiptavinurinn upplýstur um frekari notkun þeirra við beina markaðssetningu með skýrum og greinilegum hætti og fá tækifæri til að synja um slíka notkun. Halda skal áfram að bjóða upp á þennan möguleika, ókeypis, í hvert sinn sem bein markaðssetningarskilaboð eru send, að undanskildum þeim kostnaði sem hlýst af því að senda þessa synjun.
- 42) Aðrar tegundir beinnar markaðssetningar, sem eru kostnaðarsamari fyrir sendandann og hafa ekki kostnað í för með sér fyrir áskrifendur og notendur, s.s. símtöl milli einstaklinga um talsímanet, geta réttlætt að haldið sé við kerfi sem veitir áskrifendum eða notendum möguleika á að tilgreina að þeir vilji ekki fá slík símtöl. Til að draga ekki úr núverandi vernd einkalífsins skulu aðildarríkin engu að síður eiga rétt á að viðhalda innlendum kerfum sem einungis heimila slík símtöl til áskrifenda og notenda sem hafa veitt fyrirframsamþykki sitt.
- 43) Til að auðvelda skilvirka framkvæmd Bandalagsreglna um óumbeðin skeyti vegna beinnar markaðssetningar er nauðsynlegt að banna notkun rangra auðkenna eða rangra pósthafa eða númera þegar send eru óumbeðin skilaboð vegna beinnar markaðssetningar.
- 44) Tiltekin tölvupóstkerfi gera áskrifendum kleift að sjá sendanda og efnislínu tölvupósts og eyða póstinum án þess að þurfa að flytja niður afganginn af innihaldi tölvupóstsins eða hvers konar viðhengi, og takmarka þannig kostnað sem gæti hlotist af því að flytja niður óumbeðinn tölvupóst eða viðhengi. Þetta fyrirkomulag getur verið nýtsamlegt í ákveðnum tilvikum sem viðbót við þær almennu skyldur sem eru ákveðnar í þessari tilskipun.
- 45) Tilskipun þessi er með fyrirvara um ráðstafanir sem aðildarríkin gera til að vernda réttmæta hagsmuni lögaðila með tilliti til óumbeðinna fjarskiptasendinga vegna beinnar markaðssetningar. Ef aðildarríkin koma á fót úrsagnarskrá vegna slíkra fjarskiptasendinga fyrir lögaðila, einkum notendur í fyrirtækjum, eru ákvæði 7. gr. í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/31/EB frá 8. júní 2000 um tiltekna lagalega þætti þjónustu, einkum rafræna viðskipta, í tengslum við upplýsingasamfélagið á innri markaðnum („tilskipun um rafræn viðskipti“) ⁽¹⁾ í fullu gildi.
- 46) Hægt er að fella notkunarmöguleikana til að veita rafræna fjarskiptaþjónustu inn í netið eða hvaða hluta endabúnaðar notenda sem er, þ.m.t. hugbúnaðurinn. Verndun persónuupplýsinga og einkalífs notenda rafrænnar fjarskiptaþjónustu, sem er öllum aðgengileg, skal vera óháð uppsetningu hinna ýmsu íhluta sem nauðsynlegir eru til að veita þjónustuna og dreifingu nauðsynlegra notkunarmöguleika milli þessara

íhluta. Tilskipun 95/46/EB tekur til hvers konar vinnslu persónuupplýsinga án tillits til þeirrar tækni sem notuð er. Óvíst er að sérreglur fyrir rafræna fjarskiptaþjónustu samhliða almennum reglum fyrir aðra íhluti, sem nauðsynlegir eru til að veita slíka þjónustu, auðveldi vernd persónuupplýsinga og friðhelgi einkalífsins með tæknilega hlutlausum hætti. Því kann að vera nauðsynlegt að samþykkja ráðstafanir þar sem þess er krafist að framleiðendur tiltekinna tegunda búnaðar, sem notaður er í rafrænni fjarskiptaþjónustu, smíði vörur sínar þannig að í þeim séu innbyggðar öryggisráðstafanir til að tryggja að persónuupplýsingar og friðhelgi einkalífs notanda og áskrifanda njóti verndar. Samþykkt slíkra ráðstafana í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 1999/5/EB frá 9. mars 1999 um fjarskipta-búnað og endabúnað til fjarskipta og gagnkvæma viðurkenningu á samræmi þeirra ⁽²⁾ mun tryggja að innleiðing tæknimöguleika í rafrænum fjarskipta-búnaði, þ.m.t. hugbúnaður til gagnaverndar, sé samhæfð þannig að hún samræmist framkvæmd á innri markaðnum.

- 47) Ef réttur notenda og áskrifenda er ekki virtur er nauðsynlegt að kveða á um réttarúrræði í landslögum. Hver sá sem fer ekki að þeim innlendu ákvæðum, sem eru sett samkvæmt þessari tilskipun, skal sæta viðurlögum hvort sem mál hans fellur undir einkarétt eða opinberan rétt.
- 48) Varðandi beitingu þessarar tilskipunar getur verið gagnlegt að líta til reynslu starfshóps um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga sem í eru fulltrúar eftirlitsyfirvalda aðildarríkjanna og komið var á fót skv. 29. gr. tilskipunar 95/46/EB.
- 49) Til að auðveldara sé að fara að ákvæðum þessarar tilskipunar er þörf á ákveðnu sér fyrirkomulagi við vinnslu þeirra gagna sem þegar eru fyrir hendi á þeim degi er innlend framkvæmdalöggjöf tekur gildi samkvæmt þessari tilskipun.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Gildissvið og markmið

1. Með þessari tilskipun skal samhæfa ákvæði aðildarríkjanna til að tryggja að vernd grundvallarréttinda og mannfrelsis sé á sama stigi, einkum að því er varðar réttinn til friðhelgi einkalífsins vegna vinnslu persónuupplýsinga á rafræna fjarskiptasviðinu og til að tryggja frjálsan flutning slíkra gagna og um rafrænan fjarskipta-búnað og -þjónustu í Bandalaginu.

⁽¹⁾ Stjóð. EB L 178, 17.7.2000, bls. 1.

⁽²⁾ Stjóð. EB L 91, 7.4.1999, bls. 10.

2. Ákvæði þessarar tilskipunar eru viðbót við og nánari umfjöllun um ákvæði tilskipunar 95/46/EB með það fyrir augum að ná þeim markmiðum sem um getur í 1. mgr. Þar að auki er kveðið á um réttmæta hagsmuni áskrifenda sem eru lögaðilar.

3. Þessi tilskipun gildir ekki um starfsemi sem fellur utan gildissviðs stofnsáttmála Evrópubandalagsins, t.d. þá starfsemi sem kveðið er á um í V. og VI. bálki sáttmálans um Evrópusambandið, og ekki í neinum tilvikum um starfsemi sem varðar almannaoðryggi, varnarmál, öryggi ríkisins (þ.m.t. efnahagsleg velferð ríkisins ef starfsemin tengist öryggismálum ríkisins) og starfsemi ríkisins á sviði refsilaga.

2. gr.

Skilgreiningar

Ef ekki er kveðið á um annað gilda skilgreiningarnar í tilskipun 95/46/EB og í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/21/EB frá 7. mars 2002 um sameiginlegan reglu- ramma um rafræn fjarskiptanet og -þjónustu (ramma- tilskipun) ⁽¹⁾.

Eftirfarandi skilgreiningar skulu jafnframt gilda:

- a) „notandi“: einstaklingur sem notar rafræna fjarskipta- þjónustu sem er öllum aðgengileg, til einkanota eða vegna atvinnureksturs, þótt hann hafi ekki endilega gerst áskrifandi að þjónustunni,
- b) „umferðargögn“ gögn sem unnin eru í þeim tilgangi að flytja fjarskiptasendingu á rafrænu fjarskiptaneti eða til að gefa út reikninga vegna þess,
- c) „staðsetningargögn“: gögn sem unnin eru í rafrænu fjarskiptaneti, sem tilgreina staðsetningu endabúnaðar notanda rafrænnar fjarskiptaþjónustu sem er öllum aðgengileg,
- d) „fjarskiptasending“: upplýsingar sem skipst er á eða eru fluttar milli tiltekins fjölda aðila með rafrænni fjarskiptaþjónustu sem er öllum aðgengileg. Þetta tekur ekki til upplýsinga sem fluttar eru sem hluti af útvarps- þjónustu til almennings um rafrænt fjarskiptanet nema að því marki sem hægt er að tengja upplýsingarnar við áskrifandann eða notandann sem tekur við þeim,
- e) „símtal“: tenging sem komið er á með talsímaþjónustu sem er öllum aðgengileg og leyfir tvíátta fjarskipti á rauntíma,
- f) „samþykki“: samþykki notanda eða áskrifanda samsvarar samþykki skráðs aðila í tilskipun 95/46/EB,
- g) „virðisaukandi þjónusta“: þjónusta þar sem nauðsynlegt er að unnar séu umferðarupplýsingar eða staðsetningar- upplýsingar, aðrar en umferðarupplýsingar, umfram það sem nauðsynlegt er til að senda fjarskiptasendinguna eða gefa út reikning vegna hennar,
- h) „tölvupóstur“ texta-, radd-, hljóð- eða myndskilaboð sem send eru á almennu fjarskiptaneti, sem er öllum aðgengilegt, sem hægt er að geyma á netinu eða í

endabúnaði viðtakanda þar til þau eru sótt af viðtakanda.

3. gr.

Þjónusta

1. Þessi tilskipun gildir um vinnslu persónuupplýsinga í tengslum við framboð á rafrænni fjarskiptaþjónustu, sem er öllum aðgengileg, á almennum fjarskiptanetum í Bandalaginu.

2. Ákvæði 8., 10. og 11. gr. gilda um áskriftarlínur, sem eru tengdar við stafrænar skiptistöðvar, og, þegar það er tæknilega framkvæmanlegt og hefur ekki í för með sér óhóflega mikil útgjöld, um áskriftarlínur sem eru tengdar við hliðrænar skiptistöðvar.

3. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um tilvik þar sem það myndi verða tæknilega óframkvæmanlegt eða hafa í för með sér óhóflega mikil útgjöld að uppfylla kröfur í 8., 10. og 11. gr.

4. gr.

Öryggi

1. Sá sem býður fram rafræna fjarskiptaþjónustu, sem er öllum aðgengileg, verður að gera viðeigandi ráðstafanir, tæknilega og skipulagslega, til að standa vörð um öryggi þeirrar þjónustu sem hann veitir, ef nauðsyn krefur í samstarfi við þann sem býður fram aðgang að almennu fjarskiptaneti, með tilliti til netöryggis. Þessar ráðstafanir skulu, að teknu tilliti til tæknistigs og kostnaðar við framkvæmdina, tryggja hæfilegt öryggisstig miðað við þá áhættu sem um er að ræða.

2. Sé um að ræða sérstaka hættu á því að netöryggi bregðist verður veitandi rafrænnar fjarskiptaþjónustu, sem er öllum aðgengileg, að upplýsa áskrifendur um slíka áhættu og, ef áhættan er utan þess sviðs þar sem þjónustu- veitandinn getur gert úrbætur, öll hugsanleg úrræði, þ.m.t. kostnaðurinn í tengslum við þau.

5. gr.

Fjarskiptaleynd

1. Aðildarríkin skulu, með innlendra löggjöf, tryggja fjarskiptaleynd og leynd tengdra umferðargagna við notkun almennra fjarskiptaneta og rafrænnar fjarskiptaþjónustu sem er öllum aðgengileg. Einkum skulu þau leggja bann við hlustun, upptöku, geymslu eða öðrum aðferðum við hleranir eða eftirlit með fjarskiptum og tengdum umferðargögnum af öðrum aðilum en notendum, án samþykkis viðkomandi notanda, nema þegar slíkt er heimilt samkvæmt lögum í samræmi við 1. mgr. 15. gr. Þessi málsgrein skal ekki koma í veg fyrir tæknilega geymslu sem nauðsynleg er vegna flutnings fjarskiptasendingar, sbr. þó meginregluna um fjarskiptaleynd.

⁽¹⁾ Stjóð. EB L 108, 24.4.2002, bls. 33.

2. Ákvæði 1. mgr. hafa ekki áhrif á upptökur, sem eru heimilar samkvæmt lögum, á fjarskiptum og tengdum umferðargögnum þegar þær eru gerðar í tengslum við lögleg viðskipti með það fyrir augum að geta lagt fram sönnun um viðskipti eða önnur samskipti í atvinnulífinu.

3. Aðildarríkin skulu tryggja að notkun rafrænna fjarskiptaneta til að geyma upplýsingar eða til að fá aðgang að upplýsingum, sem geymdar eru í endabúnaði áskrifanda eða notanda, sé einungis heimiluð með því skilyrði að hlutaðeigandi áskrifandi eða notandi hafi fengið skýrar og tæmandi upplýsingar í samræmi við tilskipun 95/46/EB, m.a. um tilgang vinnslunnar, og að ábyrgðaraðili gagnanna bjóði honum þann rétt að hafna slíkri vinnslu. Þetta skal ekki koma í veg fyrir tæknilega geymslu eða aðgang í þeim tilgangi einum að framkvæma eða auðvelda sendingu fjarskiptasendingar á rafrænu fjarskiptaneti eða í þeim tilgangi að veita nauðsynlega þjónustu í upplýsinga-samfélaginu sem áskrifandi eða notandi hefur sérstaklega óskað eftir.

6. gr.

Umferðargögn

1. Eyða verður umferðargögnum, sem varða áskrifendur og notendur, sem eru unnin og eru geymd hjá þeim sem býður fram almenn fjarskiptanet eða rafræna fjarskiptaþjónustu sem er öllum aðgengileg, eða aðskilja þau frá nafni um leið og þeirra er ekki lengur þörf til að senda fjarskiptasendingu, sbr. þó ákvæði 2., 3. og 5. mgr. í þessari grein og 1. mgr. 15. gr.

2. Heimilt er að vinna úr gögnum sem nauðsynleg eru vegna útgáfu reikninga og gjalda vegna samtengingar. Slík vinnsla er aðeins heimil til loka þess tímabils þegar lögum samkvæmt er hægt að vefengja reikning eða krefjast greiðslu.

3. Veitanda rafrænnar fjarskiptaþjónustu, sem er öllum aðgengileg, er heimilt að vinna úr gögnunum, sem um getur í 1. mgr., til markaðssetningar rafrænnar fjarskiptaþjónustu eða vegna veitingar virðisaukandi þjónustu, að því marki og svo lengi sem nauðsynlegt er vegna slíkrar þjónustu eða markaðssetningar, ef áskrifandinn eða notandinn, sem gögnin tengjast, hefur gefið samþykki sitt. Notendum eða áskrifendum skal hvenær sem er gefinn möguleiki á því að afturkalla samþykki sitt fyrir vinnslu umferðargagna.

4. Þjónustuveitandinn verður að upplýsa áskrifandann eða notandann um þær tegundir umferðargagna sem unnin eru og um það hve lengi vinnslan varir í þeim tilgangi sem um getur í 2. mgr. og, áður en samþykki er fengið, í þeim tilgangi sem um getur í 3. mgr.

5. Vinnsla umferðargagna, í samræmi við 1., 2., 3. og 4. mgr. verður að takmarkast við þá sem vinna undir umsjón þeirra sem bjóða fram almenn fjarskiptanet og rafræna fjarskiptaþjónustu, sem er öllum aðgengileg, og sjá um útgáfu reikninga eða umferðarstjórn, fyrirspegnir frá viðskiptavinum, að koma upp um svik, markaðssetningu rafrænnar fjarskiptaþjónustu eða veitingu virðisaukandi þjónustu og hún verður að takmarkast við það sem er nauðsynlegt vegna slíkrar starfsemi.

6. Ákvæði 1., 2., 3. og 5. mgr. gilda með fyrirvara um að þar til bærir aðilar geti fengið upplýsingar um umferðar- og gjaldtökugögn í samræmi við gildandi lög í því skyni að leysa deilumál, einkum deilumál um samtengingu eða gjaldtöku.

7. gr.

Sundurliðaðir reikningar

1. Áskrifendur eiga rétt á því að reikningar, sem þeir fá, séu ósundurliðaðir.

2. Aðildarríkin skulu beita innlendum ákvæðum til að brúa bilið milli réttar þeirra áskrifenda, sem fá sundurliðaða reikninga, og friðhelgi einkalífs þeirra sem hringja og áskrifenda sem hringt er til, t.d. með því að tryggja að þeim notendum og áskrifendum standi nægar aðrar aðferðir til boða til að auka friðhelgi einkalífsins með tilliti til fjarskipta og greiðslna.

8. gr.

Númera- og svarnúmerabirting og takmarkanir á henni

1. Þegar boðið er upp á númerabirtingu þess sem hringir verður þjónustuveitandinn að bjóða honum að eiga möguleika á því, á auðveldan hátt og sér að kostnaðarlausu, að koma í veg fyrir númerabirtingu fyrir hvert símtal um sig. Áskrifandi, sem hringir, verður að hafa þennan möguleika fyrir hverja línu um sig.

2. Þegar boðið er upp á númerabirtingu verður þjónustuveitandinn að bjóða áskrifandanum, sem hringt er til, möguleika á því, á auðveldan hátt og sér að kostnaðarlausu miðað við eðlilega notkun þessa möguleika, að útiloka númerabirtingu á móttæknum símtölum.

3. Þegar boðið er upp á númerabirtingu og þegar númerið er birt áður en símtalið er afgreitt verður þjónustuveitandinn að bjóða áskrifandanum, sem hringt er til, möguleika á því, á auðveldan hátt, að hafna símtölum þar sem notandinn eða áskrifandinn, sem hringir, hefur komið í veg fyrir númerabirtingu.

4. Þegar boðið er upp á svarnúmerabirtingu verður þjónustuveitandinn að bjóða áskrifandanum, sem hringt er til, að eiga möguleika á því, á auðveldan hátt og sér að kostnaðarlausu, að útiloka svarnúmerabirtingu til þess notanda sem hringir.

5. Ákvæði 1. mgr. gilda einnig að því er varðar símtöl frá Bandalaginu til þriðju landa. Ákvæði 2., 3. og 4. mgr. gilda einnig um símtöl sem berast frá þriðju löndum.

6. Aðildarríkin skulu sjá til þess að þegar boðið er upp á númera- og/eða svarnúmerabirtingu upplýsi veitendur rafrænnar fjarskiptaþjónustu, sem er öllum aðgengileg, almenning um það og um möguleikana sem greint er frá í 1., 2., 3. og 4. mgr.

9. gr.

Staðsetningargögn, önnur en umferðargögn

1. Ef hægt er að vinna staðsetningargögn, önnur en umferðargögn, sem tengjast notendum eða áskrifendum almennra fjarskiptaneta eða rafrænnar fjarskiptaþjónustu sem er öllum aðgengileg, er einungis heimilt að vinna slík gögn ef þau eru aðskilin frá nafni eða með samþykki notenda eða áskrifenda, að því marki og svo lengi sem nauðsynlegt er til að veita virðisaukandi þjónustu. Þjónustuveitandinn verður að upplýsa notendur eða áskrifendur, áður en samþykki þeirra er fengið, um þá tegund staðsetningargagna, annarra en umferðargagna, sem unnin verða, um tilgang vinnslunnar og hversu lengi hún stendur yfir og hvort gögn verði send til þriðja aðila í þeim tilgangi að veita hina virðisaukandi þjónustu. Notendum eða áskrifendum skal, hvenær sem er, gefinn möguleiki á því að afturkalla samþykki sitt fyrir vinnslu staðsetningargagna, annarra en umferðargagna.

2. Ef samþykki notenda eða áskrifenda hefur fengist fyrir vinnslu staðsetningargagna, annarra en umferðargagna, skal notandinn eða áskrifandinn samt sem áður hafa möguleika á því, sér að kostnaðarlausu og með auðveldum hætti, að hafna tímabundið vinnslu slíkra gagna fyrir hverja tengingu við netið fyrir sig eða hverja sendingu fjarskiptasendingar.

3. Vinnsla staðsetningargagna, annarra en umferðargagna, í samræmi við 1. og 2. mgr., verður að takmarkast við þá sem vinna undir umsjón þess sem býður fram almenn fjarskiptanet eða fjarskiptaþjónustu, sem er öllum aðgengileg, eða þriðja aðila sem veitir hina virðisaukandi þjónustu og verður að takmarkast við það sem er nauðsynlegt til að veita hina virðisaukandi þjónustu.

10. gr.

Undantekningar

Aðildarríkin skulu sjá til þess að gagnsæ ákvæði gildi um það á hvaða hátt þeir sem bjóða fram almenn fjarskiptanet og/eða fjarskiptaþjónustu, sem er öllum aðgengileg, geti komið í veg fyrir að:

- a) vörn gegn númerabirtingu númersins, þaðan sem hringt er, sé notuð tímabundið, að beiðni áskrifanda um að símtöl sem valda ónæði eða óþægindum verði rakin. Þegar um slíkt er að ræða verða gögnin, sem innihalda auðkenni áskrifandans sem hringir, geymd í samræmi við landslög og gerð aðgengileg af hálfu þeirra sem bjóða fram almenn fjarskiptanet og/eða rafræna fjarskiptaþjónustu sem er öllum aðgengileg,
- b) vörn gegn númerabirtingu númersins, þaðan sem hringt er, sé notuð og að notendur eða áskrifendur hafni tímabundið eða samþykki þeirra sé ekki fyrir hendi að því er varðar vinnslu staðsetningargagna fyrir hverja línu um sig, þegar um er að ræða fyrirtæki sem bregðast við neyðarsímtölum og eru viðurkennd sem slík af aðildarríkinu til að taka á móti slíkum símtölum þ.m.t. handhafar lögregluvalds, sjúkrabílfreiðar og slökkviliðsbílfreiðar.

11. gr.

Sjálfvirk framsending símtala

Aðildarríkin skulu sjá til þess að allir áskrifendur hafi, sér að kostnaðarlausu og með auðveldum hætti, möguleika á að stöðva framsendingu sjálfvirkra símtala þriðja aðila til endabúnaðar áskrifandans.

12. gr.

Áskrifendaskrár

1. Aðildarríkin skulu tryggja að áskrifendur séu upplýstir, þeim að kostnaðarlausu og áður en þeir eru skráðir í skrána, um tilgang prentaðrar eða rafrænnar áskrifendaskrár, sem er öllum aðgengileg eða hægt er að nálgast með leitarþjónustu, sem heimilt er að skrá persónuupplýsingar þeirra í og hvers kyns frekari notkunarmöguleika sem byggjast á leitar- aðgerðum sem er að finna í rafrænum útgáfum skrárinnar.

2. Aðildarríkin skulu tryggja að áskrifendur fái tækifæri til að ákvarða hvort persónuupplýsingar þeirra séu skráðar í almenna skrá og, ef svo er, hvaða upplýsingar að því marki sem slík gögn tengjast tilgangi skrárinnar, eins og sá sem býður skrána fram ákvarðar, og til að sannprófa, leiðrétta eða afturkalla slík gögn. Það skal vera ókeypis að vera ekki skráður í almenna áskrifendaskrá, að sannprófa, leiðrétta eða afturkalla persónuupplýsingar úr skránni.

3. Aðildarríkjunum er heimilt að krefjast þess að leitað sé eftir viðbótarsamþykki frá áskrifendum vegna hvers konar tilgangs með almennri áskrifendaskrá, annars en að leita að upplýsingum um einstaklinga á grundvelli nafns þeirra og, ef nauðsynlegt, lágmarksauðkennum.

4. Ákvæði 1. og 2. mgr. gilda um áskrifendur sem eru einstaklingar. Aðildarríkin skulu einnig tryggja, innan ramma laga Bandalagsins og gildandi landslaga, að réttmætir hagsmunir annarra áskrifenda en einstaklinga séu nægilega tryggðir að því er varðar skráningu þeirra í almennar skrár.

13. gr.

Óumbeðnar fjarskiptasendingar

1. Einungis má leyfa sjálfvirk upphringikerfi án mannlegrar íhlutunar (sjálfvirkar upphringivélar), símbréfataeki (faxtæki) eða tölvupóst í beinum, markaðslegum tilgangi þegar um er að ræða áskrifendur sem hafa gefið samþykki sitt fyrir fram.

2. Þrátt fyrir 1. mgr. er sama einstaklingi eða lögaðila heimilt, ef einstaklingur eða lögaðili fær frá viðskiptavinum sínum upplýsingar um tölvupóstfang í sambandi við sölu á vöru eða þjónustu í samræmi við tilskipun 95/46/EB, að nota þessar upplýsingar um tölvupóstfang til beinnar markaðssetningar á eigin, svipuðum vörum eða þjónustu, að því tilskildu að viðskiptavinir fái skýrt og greinilega tækifæri til að andmæla, þeim að kostnaðarlausu og með auðveldum hætti, notkun slíkra upplýsinga um tölvupóstfang þegar þeirra er aflað og þegar slíkur póstur er sendur ef viðskiptavinurinn hefur ekki upphaflega hafnað slíkri notkun.

3. Aðildarríkin skulu gera viðeigandi ráðstafanir til að tryggja, án þess að gjald komi fyrir, að óumbeðnar fjarskiptasendingar í beinum markaðslegum tilgangi, í öðrum tilvikum en þeim sem um getur í 1. og 2. mgr., séu ekki leyfðar, hvorki án samþykkis viðkomandi áskrifenda né þegar áskrifendur hafa óskað eftir því að fá ekki slíkar fjarskiptasendingar; í landslögum skal ákvarða hvorn kostinn skuli velja.

4. Í öllum tilvikum skal bannað að senda tölvupóst vegna beinnar markaðssetningar, þar sem því er leynt eða það falið hver sá er sem annast fjarskiptasendinguna, eða án gilds tölvupóstfangs sem viðtakandinn getur sent beiðni til um að fjarskiptasendingum verði hætt.

5. Ákvæði 1. og 3. mgr. gilda um áskrifendur sem eru einstaklingar. Aðildarríkin skulu einnig tryggja, innan ramma laga Bandalagsins og gildandi landslaga, að réttmætir hagsmunir annarra áskrifenda en einstaklinga séu nægilega tryggðir að því er varðar óumbeðnar fjarskiptasendingar.

14. gr.

Tæknileg atriði og stöðlun

1. Við framkvæmd ákvæða þessarar tilskipunar skulu aðildarríkin sjá til þess, í samræmi við 2. og 3. mgr., að ekki séu gerðar neinar ófrávíkjanlegar kröfur um sérstök tæknileg atriði varðandi endabúnað og annan rafrænan fjarskiptabúnað sem gætu komið í veg fyrir markaðssetningu búnaðarins og frjálsa dreifingu slíks búnaðar í aðildarlöndunum og milli þeirra.

2. Þegar einungis er unnt að koma ákvæðum þessarar tilskipunar í framkvæmd með því að gera kröfu um sérstök tæknileg atriði á rafrænum fjarskiptanetum skulu aðildarríkin tilkynna framkvæmdastjórninni um það samkvæmt ákvæðunum sem kveðið er á um í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/34/EB frá 22. júní 1998 sem setur reglur um tilhögun upplýsingaskipta á sviði tækni- staðla og reglugerða sem og reglna um þjónustu í upplýsingasamfélaginu ⁽¹⁾.

3. Ef þess er krafist er heimilt að samþykkja ráðstafanir til að tryggja að endabúnaður sé smíðaður á þann hátt sem samrýmist rétti notenda til að vernda og stjórna notkun persónuupplýsinga þeirra í samræmi við tilskipun 1999/5/EB og ákvörðun ráðsins 87/95/EBE frá 22. desember 1986 um stöðlun á sviði upplýsingatækni og fjarskipta ⁽²⁾.

15. gr.

Beiting tiltekinna ákvæða í tilskipun 96/46/EB

1. Aðildarríkin geta samþykkt lagaákvæði til að takmarka umfang þeirra réttinda og skyldna sem kveðið er á um í 5. gr., 6. gr., 8. gr. (1., 2., 3. og 4. mgr.) og 9. gr. í þessari tilskipun þegar slík takmörkun er nauðsynleg, viðeigandi og hlutfallsleg ráðstöfun í lýðræðisþjóðfélagi til að tryggja

þjóðaröryggi (þ.e. öryggi ríkisins), landvarnir, almannaröryggi og til að koma í veg fyrir, rannsaka, koma upp um og ákæra fyrir lögbrot eða fyrir óleyfilega notkun á rafræna fjarskiptakerfinu eins og um getur í 1. mgr. 13. gr. tilskipunar 95/46/EB. Í þessu skyni er aðildarríkjunum m.a. heimilt að samþykkja lagaákvæði sem kveða á um að gögn séu varðveitt í takmarkaðan tíma sem helgast af þeim ástæðum sem mælt er fyrir um í þessari málsgrein. Allar ráðstafanirnar, sem um getur í þessari málsgrein, skulu vera í samræmi við almennar meginreglur í lögum Bandalagsins, þ.m.t. þær sem um getur í 1. og 2. mgr. 6. gr. í sáttmálanum um Evrópusambandið.

2. Ákvæði III. kafla um lagaleg úrræði, bótaábyrgð og viðurlög í tilskipun 95/46/EB gilda um innlend ákvæði sem eru samþykkt samkvæmt þessari tilskipun og að teknu tilliti til einstakra réttinda sem leiðir af þessari tilskipun

3. Starfshópurinn um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga, sem komið var á fót skv. 29. gr. tilskipunar 95/46/EB, skal einnig inna af hendi þau verkefni, sem mælt er fyrir um í 30. gr. þeirrar tilskipunar, og taka tillit til verndar grundvallarréttinda og frelsis og réttmætra hagsmuna á sviði rafrænna fjarskipta sem þessi tilskipun fjallar um.

16. gr.

Bráðabirgðafyrirkomulag

1. Ákvæði 12. gr. gilda ekki um útgáfur skráa sem hafa verið framleiddar eða settar á markað í prentuðu formi eða rafrænu formi án beinlínutengingar áður en innlend ákvæði, sem samþykkt eru samkvæmt þessari tilskipun, taka gildi.

2. Ef persónuupplýsingar áskrifenda að almennri fast- eða farsímaþjónustu hafa verið skráðar í almenna áskrifendaskrá í samræmi við ákvæði tilskipunar 95/46/EB og 11. gr. tilskipunar 97/66/EB áður en innlend ákvæði, sem samþykkt eru í samræmi við þessa tilskipun, taka gildi mega þessar persónuupplýsingar um slíka áskrifendur vera skráðar áfram í þessa almennu skrá, sem er á prentuðu eða rafrænu formi, þ.m.t. útgáfur með afturvirkri leit, nema áskrifendur tilgreini annað eftir að hafa fengið tæmandi upplýsingar um tilgang og valmöguleika í samræmi við 12. gr. þessarar tilskipunar.

17. gr.

Lögleiðing

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg ákvæði til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 31. október 2003. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

⁽¹⁾ Stjótd. EB L 204, 21.7.1998, bls. 37. Tilskipuninni var breytt með tilskipun 98/48/EB (Stjótd. EB L 217, 5.8.1998, bls. 18).

⁽²⁾ Stjótd. EB L 36, 7.2.1987, bls. 31. Ákvörðuninni var síðast breytt með aðildarlögunum frá 1994.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um ákvæði landslaga er þau samþykkja á því sviði sem tilskipun þessi tekur til og um allar síðari breytingar á þessum ákvæðum.

18. gr.

Endurskoðun

Eigi síðar en þremur árum eftir þann dag sem um getur í 1. mgr. 17. gr. skal framkvæmdastjórnin leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið um beitingu þessarar tilskipunar og áhrif hennar á rekstraraðila og neytendur, einkum að því er varðar ákvæðin um óumbeðnar fjarskiptasendingar að teknu tilliti til alþjóðlegs umhverfis. Í þessu skyni er framkvæmdastjórninni heimilt að krefjast upplýsinga frá aðildarríkjunum sem skulu veita þær án ótilhlýðilegrar tafar. Eftir því sem við á skal framkvæmdastjórnin leggja fram tillögur um breytingar á þessari tilskipun að teknu tilliti til niðurstaðna þessarar skýrslu, allra breytinga á þessu sviði og allra annarra tillagna sem hún kann að telja nauðsynlegar til að auka skilvirkni þessarar tilskipunar.

19. gr.

Niðurfelling

Tilskipun 97/66/EB fellur úr gildi frá og með þeim degi sem um getur í 1. mgr. 17. gr.

Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu tilskipunina sem tilvísanir í þessa tilskipun.

20. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

21. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 12. júlí 2002.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

P. COX

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

T. PEDERSEN

forseti.

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (EB) nr. 1406/2002

2005/EES/27/29

frá 27. júní 2002

um stofnun Siglingaöryggisstofnunar Evrópu (*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFAR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 2. mgr. 80. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,með hliðsjón af álitum svæðanefndarinnar ⁽³⁾,í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 251. gr. sáttmálans ⁽⁴⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Fjöldi lagaákvæða hefur verið settur í Bandalaginu til að auka öryggi í flutningum á sjó og koma í veg fyrir mengun sem kann að stafa frá þeim. Til að tryggja skilvirkni þarf að beita slíkri löggjöf með viðeigandi og samræmdum hætti í gervöllu Bandalaginu. Það mun tryggja jöfn skilyrði, draga úr röskun á samkeppni af völdum efnahagslegs ávinnings útgerðarfélag, sem fara ekki að settum reglum, og umbuna þeim sem það gera.
- 2) Tiltekin verkefni sem nú eru unnin á vettvangi Bandalagsins eða innanlands, mætti framkvæma af hálfu sérhæfðs aðila. Raunar er þörf á tækni- og vísindalegri aðstoð og öflugri og yfirgripsmikilli sérfræðipækkingu til að beita með réttum hætti löggjöf Bandalagsins á sviði siglingaöryggis og varna gegn

mengun frá skipum, fylgjast með framkvæmd hennar og meta skilvirkni þeirra ráðstafana sem eru fyrir hendi. Því er þörf á að koma Siglingaöryggisstofnun Evrópu („stofnuninni“) á fót innan núverandi stofnana- og valdskiptingarkerfis Bandalagsins.

- 3) Almennt séð er rétt að stofnunin gegni hlutverki tækniaðila sem sér Bandalaginu fyrir nauðsynlegum úrræðum til að herða með skilvirkum hætti reglur um almennt siglingaöryggi og varnir gegn mengun frá skipum. Stofnuninni ber að aðstoða framkvæmdastjórnina við hið viðvarandi verkefni að uppfæra og þróa löggjöf Bandalagsins á sviði siglingaöryggis og varna gegn mengun frá skipum og veita nauðsynlegan stuðning til að tryggja samleitna og skilvirka framkvæmd slíkrar löggjafar í gervöllu Bandalaginu með því að aðstoða framkvæmdastjórnina við að sinna þeim verkefnum sem henni eru falin samkvæmt gildandi löggjöf og framtíðarlöggjöf Bandalagsins á sviði siglingaöryggis og varna gegn mengun frá skipum.
- 4) Til að ná fram þeim markmiðum, sem liggja til grundvallar því að stofnuninni var komið á fót, er viðeigandi að hún annist ýmis önnur mikilvæg verkefni sem miða að því að auka siglingaöryggi og varnir gegn mengun frá skipum á hafsvæðum aðildarríkjanna. Stofnuninni ber, í þessu tilliti, að vinna með aðildarríkjunum að skipulagningu viðeigandi þjálfunar á sviði hafnaríkiseftirlits og fánaríkismála og að veita tækniaðstoð í tengslum við framkvæmd löggjafar Bandalagsins. Henni ber að greiða fyrir samstarfi aðildarríkja og framkvæmdastjórnarinnar eins og kveðið er á um í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/59/EB frá 27. júní 2002 um stofnun eftirlits- og upplýsingakerfis Bandalagsins fyrir umferð á sjó og um niðurfellingu á tilskipun ráðsins 93/75/EBE ⁽⁵⁾, nánar tiltekið með því að þróa og

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 208, 5.8.2002, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 81/2003 frá 20. júní 2003 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 51, 9.10.2003, bls. 21.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 120 E, 24.4.2001, bls. 83 og Stjtið. EB C 103 E, 30.4.2002, bls. 184.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 221, 7.8.2001, bls. 64.

⁽³⁾ Stjtið. EB C 357, 14.12.2001, bls. 1.

⁽⁴⁾ Álit Evrópuþingsins frá 14. júní 2001 (Stjtið. EB C 53 E, 28.2.2002, bls. 312), sameiginleg afstaða ráðsins frá 7. mars 2002 (Stjtið. EB C 119 E, 22.5.2002, bls. 27) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 12. júní 2002 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB) og ákvörðun ráðsins frá 25. júní 2002.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 208, 5.8.2002, bls. 10.

starfrækja hvers kyns upplýsingakerfi sem kann að vera nauðsynlegt fyrir markmið þeirrar tilskipunar og vegna starfsemi sem varðar rannsóknir í tengslum við alvarleg sjóslys. Henni ber að sjá framkvæmdastjórninni og aðildarríkjunum fyrir hlutlægu, áreiðanlegu og sambærilegu upplýsingum og gögnum um siglingaöryggi og varnir gegn mengun frá skipum til að gera þeim kleift að vinna hvers kyns nauðsynleg framtaksverkefni til að efla þær ráðstafanir sem gerðar hafa verið og að meta skilvirkni þeirra. Henni ber að sjá til þess að þekking í Bandalaginu á sviði siglingaöryggis verði aðgengileg þeim ríkjum sem sækja um aðild. Rétt er að þessum ríkjum sé heimil þátttaka í stofnuninni, sem og öðrum þriðju löndum sem hafa gert samninga við Bandalagið um að innleiða og beita löggjöf Bandalagsins á sviði siglingaöryggis og varna gegn mengun frá skipum.

- 5) Stofnuninni ber að stuðla að því að komið verði á betra samstarfi milli aðildarríkja og þróa og miðla bestu starfsvenjum í Bandalaginu. Það ætti aftur að stuðla að því að efla í heild sinni siglingaöryggiskerfi í Bandalaginu auk þess að draga úr hættunni á sjóslysum, sjávarmengun og mannskaða á sjó.
- 6) Til að störf, sem stofnuninni eru falin, séu vel af hendi leyst er við hæfi að starfsmenn hennar heimsæki aðildarríkin til að fylgjast með því hvernig kerfi siglingaöryggis og varna gegn mengun frá skipum í Bandalaginu starfar í heild sinni. Rétt er að heimsóknirnar fari fram í samræmi við stefnu sem stjórn stofnunarinnar setur og skulu stjórnvöld aðildarríkjana greiða fyrir þeim.
- 7) Stofnuninni ber að beita viðeigandi löggjöf Bandalagsins um almennan aðgang að skjölum og verndun einstaklinga með tilliti til vinnslu persónuupplýsinga. Henni ber að veita almenningi og hagsmunaaðilum hlutlægar, áreiðanlegar og auðskiljanlegar upplýsingar um störf sín.
- 8) Að því er varðar samningsbundna ábyrgð stofnunarinnar, sem er háð þeirri löggjöf sem gildir um samninga sem stofnunin gerir, er rétt að dómstóllinn hafi vald til að kveða upp dóma í samræmi við gerðardómsákvæði í samningnum. Rétt er að dómstóllinn hafi einnig dómvald í deilumálum um bætur vegna tjóns af völdum ósamningsbundinnar ábyrgðar stofnunarinnar.
- 9) Til að tryggja með skilvirkum hætti að stofnunin gegni hlutverki sínu er rétt að aðildarríkin og framkvæmdastjórnin eigi fulltrúa í stjórn sem hefur nauðsynlegar heimildir til að semja fjárhagsáætlun og hafa eftirlit með framkvæmd hennar, samþykka viðeigandi fjárhagsreglur, koma á gagnsæjum vinnureglum við ákvarðanatöku stofnunarinnar, staðfesta

starfsáætlun hennar, leggja mat á beiðnir um tækni-aðstoð frá aðildarríkjum, marka stefnu um heimsóknir til aðildarríkjana og skipa framkvæmdastjóra. Í ljósi hinna afar tæknilegu og vísindalegu markmiða og verkefna stofnunarinnar er viðeigandi að í stjórn hennar sitji einn fulltrúi frá hverju aðildarríki og fjórir fulltrúar framkvæmdastjórnarinnar er allir búi yfir yfirgripsmikilli sérfræðiþekkingu. Í því skyni að tryggja enn betur sem mesta sérfræðiþekkingu og reynslu innan stjórnarinnar og með það að markmiði að tryggja tengsl við þá geira, sem tengjast mest viðfangsefnum stofnunarinnar, ber framkvæmdastjórninni að tilnefna óháða fagmenn úr þessum geirum til setu í stjórn, án atkvæðisréttar, á grundvelli persónulegra verðleika og reynslu á sviði siglingaöryggis og varna gegn mengun frá skipum en ekki sem fulltrúa tiltekinna fagfélaga.

- 10) Svo stofnunin geti starfað sem skyldi er nauðsynlegt að framkvæmdastjóri hennar sé skipaður á grundvelli verðleika sinna og skjalfestra stjórnsýslu- og stjórnunarhæfileika auk hæfni og reynslu sem tengist siglingaöryggi og vörnum gegn mengun frá skipum og að viðkomandi sinni skyldum sínum algjörlega óháð og af sveigjanleika með tilliti til skipulags á innra starfi stofnunarinnar. Í þessu skyni ber framkvæmdastjórnunum að gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja fullnægjandi framkvæmd starfsáætlunar stofnunarinnar, semja ár hvert drög að almenntri skýrslu sem lögð er fyrir stjórnina, gera áætlun um tekjur og gjöld stofnunarinnar og sjá um framkvæmd fjárhagsáætlunar.
- 11) Til að tryggja fullt sjálfsforræði og sjálfstæði stofnunarinnar er talið nauðsynlegt að hún hafi sjálfstæðan fjárhag og að tekjur hennar séu fyrst og fremst framlag Bandalagsins.
- 12) Eftir því sem fleiri sjálfstæðar stofnanir hafa verið settar á laggirnar á undanförunum árum hefur fjárveitingavaldið hugað að því að auka gagnsæi og eftirlit með umsýslu fjár sem veitt er til þeirra frá Bandalaginu, einkum varðandi það að þjónustutekjur séu taldar með í fjárlögum-, fjármálastjórn, heimildir til að samþykka fjárlagameðferð, framlög í lífeyrissjóði og fjárhagsáætlunargerð innan stofnunarinnar (starfsreglur). Með svipuðum hætti er rétt að reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1073/1999 frá 25. maí 1999 um rannsóknir Evrópuskrifstofunnar um aðgerðir gegn svikum (OLAF) ⁽¹⁾ gildi án takmarkana um stofnunina sem ber að gerast aðili að samstarfssamningi milli stofnana frá 25. maí 1999

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 136, 31.5.1999, bls. 1.

milli Evrópuþingsins, ráðs Evrópusambandsins og framkvæmdastjórnar Evrópubandalaganna um innri rannsóknir Evrópuskrifstofunnar um aðgerðir gegn svikum (OLAF) ⁽¹⁾.

- 13) Innan fimm ára frá því að stofnunin hefur starfsemi sína ber stjórn stofnunarinnar að láta fara fram óháð, ytra mat á því hvaða áhrif þessi reglugerð, stofnunin og vinnuaðferðir hennar hafa haft til að koma siglingaöryggi og vörnum gegn mengun frá skipum á háu stigi.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. KAFLI

MARKMIÐ OG VERKEFNI

1. gr.

Markmið

1. Með þessari reglugerð er komið á fót Siglingaöryggisstofnun Evrópu (stofnuninni) í þeim tilgangi að tryggja siglingaöryggi og varnir gegn mengun frá skipum innan Bandalagsins á háu stigi með samræmdum og skilvirkum hætti.

2. Stofnunin skal sjá aðildarríkjunum og framkvæmdastjórninni fyrir nauðsynlegri tækni- og vísindaaðstoð og yfirgripsmikilli sérfræðikunnáttu til að liðsinna þeim við að beita löggjöf Bandalagsins á sviði siglingaöryggis og varna gegn mengun frá skipum með réttum hætti, hafa eftirlit með framkvæmd hennar og meta skilvirkni þeirra ráðstafana sem eru fyrir hendi.

2. gr.

Verkefni

Til að tryggja að markmiðunum, sem tilgreind eru í 1. gr., verði náð með viðeigandi hætti skal stofnunin sinna eftirfarandi verkefnum:

- a) hún skal aðstoða framkvæmdastjórnina, eftir því sem við á, við að undirbúa uppfærslu og þróun löggjafar Bandalagsins á sviði siglingaöryggis og varna gegn mengun frá skipum, einkum í samræmi við þróun alþjóðlegrar löggjafar á því sviði. Það verkefni skal fela í sér greiningu á rannsóknarverkefnum sem unnin eru á sviði siglingaöryggis og varna gegn mengun frá skipum,

- b) hún skal aðstoða framkvæmdastjórnina á skilvirkan hátt við að sjá um framkvæmd löggjafar Bandalagsins um siglingaöryggi og varnir gegn mengun frá skipum í ger-völlu Bandalaginu. Stofnunin skal einkum:

- i) hafa eftirlit með því hvernig hafnarriðiseftirlitskerfi Bandalagsins starfar í heild sinni, sem getur falist í að heimsækja aðildarríkin og leggja tillögur fyrir framkvæmdastjórnina um hvers kyns úrbætur á því sviði,

- ii) veita framkvæmdastjórninni nauðsynlega tækni-aðstoð til að taka þátt í vinnu tæknistofnana Parísar-samkomulagsins um hafnarriðiseftirlit,

- iii) aðstoða framkvæmdastjórnina við vinnu hvers kyns verkefna sem henni eru falin samkvæmt gildandi löggjöf og framtíðarlöggjöf Bandalagsins á sviði siglingaöryggis og varna gegn mengun frá skipum, einkum löggjöf sem gildir um flokkunarfélög, öryggi farþegaskipa sem og um öryggi, menntun og þjálfun, skírteini og vaktstöður áhafna skipa,

- c) hún skal starfa með aðildarríkjunum við að:

- i) skipuleggja, ef við á, viðeigandi þjálfun á sviðum sem eru á ábyrgð hafnarriðisins og fánaríkisins,

- ii) þróa tæknilegar lausnir og veita tækniaðstoð sem tengist framkvæmd löggjafar Bandalagsins,

- d) hún skal greiða fyrir samstarfi aðildarríkjanna og framkvæmdastjórnarinnar á því sviði sem fellur undir tilskip-un 2002/59/EB. Stofnunin skal einkum:

- i) stuðla að samstarfi milli ríkja sem liggja að siglinga-svæðunum sem falla undir þau svið sem sú tilskipun tekur til,

- ii) þróa og starfrækja hvers kyns upplýsingakerfi sem nauðsynlegt er til að ná markmiðum þeirrar til-skipunar,

- e) hún skal greiða fyrir samstarfi aðildarríkjanna og framkvæmdastjórnarinnar um þróun sameiginlegrar aðferð-arfræði við rannsókn sjóslysa samkvæmt viðurkenndum, alþjóðlegum reglum, að teknu tilliti til ólíkra réttarkerfa aðildarríkjanna, um stuðning við aðildarríkin við störf sem varða rannsóknir, tengdar alvarlegum sjóslysum og um greiningu fyrirbyggjandi slysarannsóknarskýrsla,

⁽¹⁾ Stjóð. EB L 136, 31.5.1999, bls. 15.

f) hún skal sjá framkvæmdastjórninni og aðildarríkjunum fyrir hlutlægum, áreiðanlegum og sambærilegum upplýsingum og gögnum um siglingaöryggi og mengun frá skipum til að gera þeim kleift að gera nauðsynlegar ráðstafanir til að auka siglingaöryggi og varnir gegn mengun frá skipum og meta skilvirkni ráðstafana sem gerðar hafa verið. Á meðal slíkra verkefna skulu vera söfnun, skráning og mat á tækniupplýsingum á sviði siglingaöryggis og umferðar á sjó sem og á sviði sjávarmengunar, bæði slysatengdrar og vísvitandi, kerfisbundin nýting fyrirbyggjandi gagnagrunna, þ.m.t. víxlýting þeirra og, eftir því sem við á, þróun viðbótar-gagnagrunna. Á grundvelli gagna, sem aflað hefur verið, skal stofnunin aðstoða framkvæmdastjórnina við birtingu upplýsinga á hálfis árs fresti um skip sem meinaður hefur verið aðgangur að höfnum Bandalagsins samkvæmt tilskipun ráðsins 95/21/EB frá 19. júní 1995 um hvernig alþjóðlegum stöðlum um öryggi skipa, mengunarvarnir, aðbúnað og vinnuskilyrði um borð í þeim er framfylgt (hafnarríkiseftirlit), að því er varðar skip sem nota hafnir innan Bandalagsins og sigla á skipaleiðum sem heyra undir lögsögu aðildarríkjanna⁽¹⁾. Stofnunin aðstoðar einnig framkvæmdastjórnina og aðildarríkin við að endurbæta aðferðir þeirra til að bera kennsl á og veita eftirför skipum sem losa ólöglega,

g) á meðan samningaviðræður standa yfir við ríki, sem sækja um aðild, má stofnunin veita tækniaðstoð við framkvæmd löggjafar Bandalagsins á sviði siglingaöryggis og varna gegn mengun frá skipum. Samræma skal það verkefni svæðisbundnum samstarfsáætlunum sem eru fyrir hendi og skal það fela í sér, eftir því sem við á, skipulag viðeigandi þjálfunar.

3. gr.

Heimsóknir til aðildarríkjanna

1. Í því skyni að sinna þeim verkefnum, sem stofnuninni eru falin, er henni heimilt að fara í heimsóknir til aðildarríkjanna í samræmi við stefnu sem stjórnin markar. Innlend yfirvöld aðildarríkjanna skulu greiða fyrir störfum starfsfólks stofnunarinnar.

2. Stofnunin skal tilkynna hlutaðeigandi aðildarríki um fyrirhugaða heimsókn, nöfn embættismanna í sendinefndinni og hvaða dag heimsóknin hefst. Embættismenn stofnunarinnar, sem útnefndir eru til að takast á hendur slíkar heimsóknir, skulu gera það gegn framvísun ákvörðunar framkvæmdastjóra stofnunarinnar þar sem tilgangur og markmið erindisins er tilgreint.

3. Við lok hvernar heimsóknar skal stofnunin semja skýrslu og senda til framkvæmdastjórnarinnar og hlutaðeigandi aðildarríkis.

⁽¹⁾ Stjótd. EB L 157, 7.7.1995, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/106/EB (Stjótd. EB L 19, 22.1.2002, bls. 17).

4. gr.

Gagnsæi og vernd upplýsinga

1. Stofnunin skal beita grundvallarreglunum í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1049/2001 frá 30. maí 2001 um almennan aðgang að skjölum Evrópuþingsins, ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar⁽²⁾, við afgreiðslu umsókna um aðgang að skjölum í vörslu hennar.

2. Stofnuninni er heimilt að veita upplýsingar að eigin frumkvæði á sviðum sem falla undir hlutverk hennar. Hún skal einkum sjá til þess að almenningur og hagsmunaaðilar fái með skjótum hætti hlutlægar, áreiðanlegar og auðskildar upplýsingar um starf hennar.

3. Stjórnin skal setja sér eigin reglur, sem nauðsynlegar eru, um beitingu 1. og 2. mgr.

4. Upplýsingar, sem framkvæmdastjórnin og stofnunin safna í samræmi við þessa reglugerð, skulu vera samkvæmt reglugerð (EB) Evrópuþingsins og ráðsins nr. 45/2001 frá 18. desember 2000 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga, sem stofnanir og aðilar bandalagsins hafa unnið og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga⁽³⁾.

II. KAFLI

INNRA SKIPULAG OG STARFSEMI

5. gr.

Réttarstaða og svæðismiðstöðvar

1. Stofnunin er Bandalagsstofnun. Hún hefur réttarstöðu lögaðila.

2. Stofnunin skal hafa það réttshæfi og gerhæfi í hverju aðildarríki sem löggjöf þess framast veitir lögaðilum. Hún getur m.a. aflað og afsalað sér fasteignum og lausafé og tekið þátt í málarekstri.

3. Að beiðni framkvæmdastjórnarinnar má stjórnin ákveða með samþykki hlutaðeigandi aðildarríkja að setja á stofn nauðsynlegar svæðismiðstöðvar til að sinna verkefnum sem tengjast eftirliti með siglingum og umferð á sjó eins og kveðið er á um í tilskipun 2002/59/EB.

4. Framkvæmdastjórnin er í forsvari fyrir stofnunina.

⁽²⁾ Stjótd. EB L 145, 31.5.2001, bls. 43.

⁽³⁾ Stjótd. EB L 8, 12.1.2001, bls. 1.

6. gr.

Starfsfólk

1. Starfsmannareglur embættismanna Evrópubandalaganna, ráðningarskilmálar annarra starfsmanna Evrópubandalaganna og reglur, sem stofnanir Evrópubandalaganna hafa samþykkt sameiginlega til beitingar þessum starfsreglum og ráðningarskilmálum, gilda um starfsfólk stofnunarinnar. Stjórnin skal samþykkja nákvæmar reglur um beitinguna, sem nauðsynlegar eru, í samráði við framkvæmdastjórnina.

2. Með fyrirvara um 16. gr. skal stofnunin, að því er varðar eigið starfsfólk, fara með það umboð sem falið er yfirvaldi sem skipar í stöður samkvæmt starfsmannareglum og ráðningarskilmálum annarra starfsmanna.

3. Starfsmenn stofnunarinnar skulu vera embættismenn, sem framkvæmdastjórnin eða aðildarríkin tilnefna eða senda til tímabundinna starfa, eða aðrir starfsmenn sem stofnunin ræður eftir þörfum til að sinna verkefnum fyrir hana.

7. gr.

Sérréttindi og friðhelgi

Bókunin um sérréttindi og friðhelgi Evrópubandalaganna gildir um stofnunina og starfsfólk hennar.

8. gr.

Bótaábyrgð

1. Um samningsbundna ábyrgð stofnunarinnar fer að þeim lögum sem gilda um viðkomandi samning.

2. Dómstóll Evrópubandalaganna skal hafa vald til að kveða upp dóma á grundvelli gerðardómsákvæða í samningi sem stofnunin hefur gert.

3. Þegar um er að ræða ábyrgð, sem ekki er samningsbundin, skal stofnunin bæta það tjón sem deildir hennar eða starfsmenn kunna að valda við skyldustörf sín, samkvæmt almennum meginreglum í lögum aðildarríkjanna.

4. Dómstóllinn fer með dómshvald í deilumálum um bætur vegna tjóns sem um getur í 3. mgr.

5. Um persónulega ábyrgð starfsmanna gagnvart stofnuninni fer eftir þeim ákvæðum sem mælt er fyrir um í starfsmannareglunum eða ráðningarskilmálum þeirra.

9. gr.

Tungumál

1. Ákvæði reglugerðar nr. 1 frá 15. apríl 1958, þar sem ákveðið er hvaða tungumál skulu notuð í Efnahagsbandalagi Evrópu ⁽¹⁾, gilda um stofnunina.

2. Þýðingamiðstöðin, sem þjónar stofnunum Evrópusambandsins, annast nauðsynlegar þýðingar vegna starfsemi stofnunarinnar.

10. gr.

Stofnun og heimildir stjórnar

1. Hér með er sett á stofn stjórn.

2. Stjórn stofnunarinnar skal:

a) skipa framkvæmdastjóra skv. 16. gr.,

b) samþykkja almenna skýrslu stofnunarinnar fyrir næstliðið ár, fyrir 30. apríl ár hvert, og framsenda hana til aðildarríkjanna, Evrópuþingsins, ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar,

c) taka til athugunar, innan ramma undirbúnings að gerð starfsáætlunarinnar, beiðnir frá aðildarríkjunum um tækniaðstoð, eins og um getur í ii-lið c-liðar 2. gr,

d) samþykkja starfsáætlun stofnunarinnar fyrir komandi ár fyrir 31. október ár hvert, að teknu tilliti til álags framkvæmdastjórnarinnar, og framsenda hana til aðildarríkjanna, Evrópuþingsins, ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar.

Þessi starfsáætlun skal samþykkt með fyrirvara um árlega fjárlagagerð Bandalagsins. Ef framkvæmdastjórnin lýsir sig ósamþykka starfsáætluninni innan 15 daga frá því að hún er samþykkt skal stjórnin endurskoða áætlunina og samþykkja hana, hugsanlega með breytingum, innan tveggja mánaða í annarri umræðu annað hvort með tveimur þriðju hluta atkvæða meirihluta, þ.m.t. fulltrúar framkvæmdastjórnarinnar, eða með samhljóða samþykki fulltrúa aðildarríkjanna,

⁽¹⁾ Stjóð. 17, 6.10.1958, bls. 385/58. Reglugerðinni var síðast breytt með aðildarlögum frá 1994.

e) samþykkja endanlega fjárhagsáætlun stofnunarinnar fyrir upphaf fjárhagsárs og aðlaga hana, ef nauðsyn krefur, með hliðsjón af framlagi Bandalagsins og öðrum tekjuliðum stofnunarinnar,

13. gr.

Fundir

f) koma á málsmæðferð fyrir ákvarðanatöku framkvæmdastjórans,

1. Formaður boðar til stjórnarfunda.

g) marka stefnu um heimsóknir sem fara á í skv. 3. gr.,

2. Framkvæmdastjóri stofnunarinnar tekur þátt í umræðum.

h) sinna skyldum sínum með tilliti til fjárhagsáætlunar stofnunarinnar skv. 18., 19. og 21. gr.,

3. Stjórnin skal halda tvo reglubundna fundi á ári. Að auki kemur stjórnin saman að frumkvæði formanns eða að beiðni framkvæmdastjórnarinnar eða þriðja hluta aðildarríkjanna.

i) vera yfir framkvæmdastjóra sett og einnig sviðsstjórana sem um getur í 3. mgr. 15. gr.,

4. Ef um er að ræða trúnaðarmál eða hagsmunaárekstra er stjórninni heimilt að ákveða að taka fyrir tiltekna dagskrárlíði án nærveru þeirra stjórnarmanna sem tilnefndir eru sem sérfræðingar fyrir hönd þeirra geira sem málið varðar helst. Kveða má nánar á um beitingu þessa ákvæðis í starfsreglum stjórnar.

j) setja sér starfsreglur.

5. Stjórn má bjóða hverjum þeim sem kann að hafa eitthvað til málanna að leggja að sitja fundi sína sem áheyrnarfulltrúar.

11. gr.

Skipan stjórnar

1. Stjórnin skal skipuð einum fulltrúa frá hverju aðildarríki og fjórum fulltrúum framkvæmdastjórnarinnar, svo og fjórum fagmönnum úr þeim geirum sem málið varðar mest, án atkvæðisréttar, sem framkvæmdastjórnin tilnefnir.

Stjórnarmenn skal skipa á grundvelli viðeigandi reynslu og sérfræðipækkingar á sviði siglingaöryggis og varna gegn mengun frá skipum.

6. Með fyrirvara um ákvæði starfsreglna stjórnar er stjórnarmönnum heimilt að leita aðstoðar ráðgjafa eða sérfræðinga.

7. Stofnunin annast skrifstofuhald stjórnar.

14. gr.

Atkvæðagreiðsla

2. Hvert aðildarríki og framkvæmdastjórnin skulu skipa sína stjórnarmenn, auk varamanns sem verður staðgengill stjórnarmannsins í fjarveru hans/hennar.

1. Stjórnin skal taka ákvarðanir með atkvæðum tveggja þriðju hluta atkvæðisbærra stjórnarmanna.

3. Skipunartími er fimm ár. Heimilt er að endurnýja skipunartímann einu sinni.

2. Hver stjórnarmaður greiðir eitt atkvæði. Framkvæmdastjóri stofnunarinnar greiðir ekki atkvæði.

4. Þátttaka fulltrúa þriðju landa og skilyrði fyrir henni skulu vera með því fyrirkomulagi, sem um getur í 2. mgr. 17. gr., eftir því sem við á.

Í fjarveru stjórnarmanns hefur varamaður hans rétt til að neyta atkvæðisréttar síns.

12. gr.

Formennska stjórnar

1. Stjórnin kýs formann og varaformann úr sínum röðum. Varaformaður skal sjálfkrafa taka sæti formanns í forföllum hans.

15. gr.

Skyldur og heimildir framkvæmdastjóra

2. Skipunartími formanns og varaformanns er þrjú ár og lýkur þegar stjórnarsetu þeirra lýkur. Heimilt er að endurnýja skipunartímann einu sinni.

1. Framkvæmdastjóri fer með stjórn stofnunarinnar og skal vera algjörlega óháður öðrum við embættisfærslu sína með fyrirvara um valdsvið framkvæmdastjórnarinnar og stjórnar stofnunarinnar.

2. Skyldur og heimildir framkvæmdastjórans skulu vera sem hér segir:

17. gr.

a) hann skal semja starfsáætlun og leggja hana fyrir stjórnina að höfðu samráði við framkvæmdastjórnina. Hann skal gera viðeigandi ráðstafanir um framkvæmd hennar. Hann skal svara öllum beiðnum um aðstoð frá framkvæmdastjórninni eða frá aðildarríki í samræmi við c-lið 2. mgr. 10. gr.,

b) hann skal taka ákvarðanir um heimsóknirnar, sem kveðið er á um í 3. gr., að höfðu samráði við framkvæmdastjórnina og í samræmi við stefnuna sem stjórnin markar skv. g-lið 2. mgr. 10. gr.,

c) hann skal gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að stofnunin starfi í samræmi við ákvæði þessarar reglugerðar, þ.m.t. samþykkt innri stjórnsýslu-fyrirmæla og birting auglýsinga,

d) hann skal skipuleggja skilvirkt eftirlitskerfi svo að unnt sé að bera saman árangur stofnunarinnar við sett markmið hennar. Á grundvelli þessa skal framkvæmdastjórnin semja ár hvert drög að almennri skýrslu og leggja hana fyrir stjórnina. Hann skal koma á fót reglulegu matsferli sem uppfyllir viðurkennda fagstaðla,

e) hann skal fara með það umboð, að því er varðar starfsfólk, sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 6. gr.,

f) hann skal taka saman áætlun um tekjur og gjöld stofnunarinnar í samræmi við 18. gr. og sér um framkvæmd fjárhagsáætlunar skv. 19. gr.

3. Framkvæmdastjórnin getur notið aðstoðar eins eða fleiri sviðsstjóra. Einn af sviðsstjórunum skal koma í stað framkvæmdastjóra í fjarveru hans eða forföllum.

16. gr.

Skipun framkvæmdastjóra

1. Framkvæmdastjóri stofnunarinnar skal skipaður á grundvelli verðleika og skjalfestra stjórnsýslu- og stjórnunarhæfileika auk hæfni og reynslu á sviði siglingaöryggis og varna gegn mengun frá skipum. Stjórnin skal taka ákvörðun með fjórum fimmtu hlutum allra atkvæðisbærra stjórnarmanna. Framkvæmdastjórnin má gera tillögur um framkvæmdastjóraefni.

Stjórnin skal hafa vald til að segja framkvæmdastjóranum upp samkvæmt sömu málsmeðferð.

2. Skipunartími framkvæmdastjóra er fimm ár. Heimilt er að endurnýja skipunartímann einu sinni.

Þátttaka þriðju landa

1. Þriðju löndum, sem hafa gert samninga við Evrópu-bandalagið sem fela í sér að þau innleiða og beita lögum Bandalagsins á sviði siglingaöryggis og varna gegn mengun sjávar frá skipum, er heimil þátttaka í stofnuninni.

2. Samkvæmt viðeigandi ákvæðum þessara samninga verður komið á fyrirkomulagi þar sem tilgreint er m.a. eðli og umfang ítarlegra reglna um þátttöku þessara landa í starfsemi stofnunarinnar, þ.m.t. ákvæði um fjárframlög og starfsfólk.

III. KAFLI

FJÁRHAGSLEGAR KRÖFUR

18. gr.

Fjárhagsáætlun

1. Tekjur stofnunarinnar skulu samanstanda af:

a) fjárframlögum frá Bandalaginu,

b) hugsanlegum framlögum frá þriðju löndum sem kunna að taka þátt í starfi stofnunarinnar í samræmi við 17. gr.,

c) innheimtum gjöldum fyrir útgefið efni, þjálfun og/eða hverja þá þjónustu aðra sem stofnunin veitir.

2. Til útgjalda stofnunarinnar skal telja kostnað vegna starfsmannahalds, stjórnunar, skipulags og rekstrar.

3. Framkvæmdastjórnin skal gera áætlun um tekjur og gjöld fyrir komandi fjárhagsár og leggja hana fyrir stjórnina ásamt yfirliti yfir stöðugildi.

4. Jöfnuður skal vera milli tekna og gjalda.

5. Eigi síðar en 30. apríl ár hvert skal stjórnin samþykkja drög að fjárhagsáætlun ásamt bráðabirgðastarfsáætlun og senda framkvæmdastjórninni og þeim þriðju löndum sem taka þátt í starfi stofnunarinnar í samræmi við 17. gr.

Á grundvelli þessara draga að skal framkvæmdastjórnin fella viðeigandi fjárhagsáætlun inn í drögin að fjárlaga-frumvarpi Evrópusambandsins sem henni ber að leggja fyrir ráðið skv. 272. gr. sáttmálans. Ekki skal farið út fyrir ramma samþykkrar fjárlagaáætlunar Bandalagsins fyrir næstu ár.

6. Þegar almenn fjárlög Evrópusambandsins hafa verið samþykkt skal stjórnin samþykkja fjárhagsáætlun stofnunarinnar og endanlega starfsáætlun og laga þær eftir þörfum að framlagi Bandalagsins. Hún skal tafarlaust senda þær framkvæmdastjórninni, fjárveitingavaldinu og þeim þriðju löndum sem taka þátt í starfi stofnunarinnar.

19. gr.

Framkvæmd og eftirlit með fjárhagsáætlun

1. Framkvæmdastjórinn sér um framkvæmd fjárhagsáætlunar stofnunarinnar.

2. Eftirlit með skuldbindingum, greiðsla á öllum gjöldum og eftirlit með ákvörðun tekjustofna og innheimtu tekna stofnunarinnar skal vera í höndum fjármálastjóra framkvæmdastjórnarinnar.

3. Ekki seinna en 31. mars ár hvert skal framkvæmdastjórinn senda framkvæmdastjórninni, stjórn stofnunarinnar og endurskoðunarréttinum sundurliðuð reikningsskil yfir allar tekjur og gjöld frá næstliðnu ári.

Endurskoðunarrétturinn fer yfir reikningsskilin í samræmi við 248. gr. sáttmálans. Hann skal birta árlega skýrslu um starfsemi stofnunarinnar.

4. Evrópuþingið skal, að fengnum tilmælum frá stjórninni, samþykkja fjárlagameðferð framkvæmdastjóra stofnunarinnar.

20. gr.

Barátta gegn svikum

1. Í því skyni að berjast gegn svikum, spillingu og annarri ólögmati starfsemi skulu ákvæði reglugerðar (EB) nr. 1073/1999 gilda um stofnunina án takmarkana.

2. Stofnunin skal gerast aðili að samstarfssamningi milli stofnana frá 25. maí 1999 um innri rannsóknir Evrópuskrifstofunnar um aðgerðir gegn svikum (OLAF) og skal þegar í stað setja viðeigandi ákvæði sem gilda skulu um alla starfsmenn hennar.

3. Í ákvörðunum um fjármögnun og í samningum og gerningum til framkvæmdar þessum ákvörðunum skal sérstaklega mælt fyrir um að endurskoðunarréttinum og Evrópuskrifstofunni um aðgerðir gegn svikum sé heimilt að láta fara fram vettvangsskoðun, ef þörf krefur, hjá þeim sem fá fé frá stofnuninni og þeim aðilum sem annast úthlutun þess.

21. gr.

Fjárhagsákvæði

Að fengnu samþykki framkvæmdastjórnarinnar og álit endurskoðunarréttarins skal stjórnin samþykkja fjárhagsreglugerð stofnunarinnar. Í þessari fjárhagsreglugerð skal einkum tilgreina þá málsmæðferð, sem beitt er við að semja og hrinda í framkvæmd fjárhagsáætlun stofnunarinnar, í samræmi við 142. gr. fjárhagsreglugerðarinnar frá 21. desember 1977 um fjárlög Evrópubandalaganna ⁽¹⁾.

IV. KAFLI

LOKAÁKVÆÐI

22. gr.

Mat

1. Innan fimm ára frá því að stofnunin hefur starfsemi sína skal stjórn stofnunarinnar láta fara fram óháð, ytra mat á framkvæmd þessarar reglugerðar. Framkvæmdastjórnin skal láta stofnuninni í té hvers kyns upplýsingar sem stofnunin telur að skipti máli í tengslum við matið.

2. Matið skal leiða í ljós hvaða áhrif þessi reglugerð, stofnunin og vinnuaðferðir hennar hafa haft til að koma á siglingaöryggi og vörnum gegn mengun frá skipum á háu stigi. Stjórnin skal gefa út sérstakt skipunarbréf með samþykki framkvæmdastjórnarinnar að höfðu samráði við aðilana sem í hlut eiga.

3. Stjórnin tekur við niðurstöðum matsins og gefur út tilmæli um breytingar á þessari reglugerð, stofnuninni og vinnuaðferðum hennar til framkvæmdastjórnarinnar. Framkvæmdastjórnin skal senda bæði niðurstöður matsins og tilmælin til Evrópuþingsins og ráðsins og þau skulu einnig birt opinberlega.

23. gr.

Upphaf starfsemi stofnunarinnar

Stofnunin skal hefja starfsemi sína innan tólf mánaða frá gildistöku þessarar reglugerðar.

24. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 356, 31.12.1977, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EB, KSE, KBE) nr. 762/2001 (Stjtið. EB L 111, 20.4.2001, bls. 1).

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Lúxemborg 27. júní 2002.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

P. COX

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

M. ARIAS CAÑETE

forseti.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 358/2003

2005/EES/27/30

frá 27. febrúar 2003

um beitingu 3. mgr. 81. gr. sáttmálans gagnvart tilteknum flokkum samninga, ákvarðana og samstilltra aðgerða á sviði váttrygginga (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1534/91 frá 31. maí 1991 um beitingu 3. mgr. 85. gr. sáttmálans gagnvart tilteknum flokkum samninga, ákvarðana og samstilltra aðgerða á sviði váttrygginga ⁽¹⁾, einkum a-, b-, c- og e-lið 1. mgr. 1. gr.,

að birtum drögum að þessari reglugerð ⁽²⁾,

að höfðu samráði við ráðgjafarnefndina um samkeppnishömlur og yfirburðastöðu,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Samkvæmt reglugerð (EBE) nr. 1534/91 er framkvæmdastjórninni heimilt að beita 3. mgr. 81. gr. sáttmálans með reglugerð gagnvart tilteknum flokkum samninga, ákvarðana og samstilltra aðgerða á sviði váttrygginga, sem snúast um samstarf að því er varðar:
 - ákvörðun um sameiginlegan texta fyrir váttryggingaiðgjöld, sem byggist á sameiginlegri gagnasöfnun eða fjölda bótakrafna,
 - ákvörðun um staðlaða tryggingaskilmála,
 - sameiginlegar tryggingar fyrir tiltekna áhættuflokka,
 - uppgjör bótakrafna,
 - prófun og viðurkenningu á öryggisbúnaði,
 - skráningu og varðveislu upplýsinga um auknar áhættur.
- 2) Samkvæmt reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1534/91 samþykkti framkvæmdastjórnin reglugerð (EBE) nr. 3932/92 frá 21. desember 1992 um beitingu 3. mgr. 85. gr. sáttmálans gagnvart tilteknum flokkum samninga,

ákvarðana og samstilltra aðgerða á sviði trygginga ⁽³⁾. Reglugerð (EBE) nr. 3932/92, eins og henni var breytt með lögum um aðild Austurríkis, Finnlands og Svíþjóðar, fellur úr gildi 31. mars 2003.

- 3) Samningar varðandi uppgjör bótakrafna og skráningu og varðveislu upplýsinga um auknar áhættur njóta ekki undanþágu samkvæmt reglugerð (EBE) nr. 3932/92. Framkvæmdastjórnin taldi að hana skorti fullnægjandi reynslu í meðhöndlun einstakra mála til að geta nýtt sér það vald sem henni er falið með reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1534/91 á þessum sviði. Þetta ástand hefur ekki breyst.
- 4) Framkvæmdastjórnin samþykkti hinn 12. maí 1999 skýrslu ⁽⁴⁾ um framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 3932/92 og lagði hana fyrir ráðið og Evrópubing-ið. Hinn 15. desember 1999 samþykkti efnahags- og félagsmálanefndin álit um skýrslu framkvæmdastjórnarinnar ⁽⁵⁾. Þingið samþykkti hinn 19. maí 2000 ályktun um skýrslu framkvæmdastjórnarinnar ⁽⁶⁾. Hinn 28. júní 2000 hélt framkvæmdastjórnin samráðsfund um reglugerðina með hagsmunaaðilum, þ.m.t. fulltrúar af váttryggingasviðinu og innlend samkeppnis-yfirvöld. Framkvæmdastjórnin birti í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* hinn 9. júlí 2002 drög að þessari reglugerð ásamt hvatningu til hagsmunaaðila um að koma athugasemdum á framfæri eigi síðar en 30. september 2002.
- 5) Ný reglugerð verður að standast þau tvö skilyrði að tryggja skilvirka vernd samkeppni og að veita félögum nægilegt réttaröryggi. Þegar unnið er að þessum markmiðum ber að taka mið af því að einfalda þarf stjórnsýslueftirlitið eins og framast er unnt. Einnig ber að hafa hliðsjón af þeirri reynslu sem framkvæmdastjórnin hefur öðlast á þessu sviði frá árinu 1992, niðurstöðum samráðsins um skýrsluna frá 1999 og af samráðinu sem var undanfari þess að þessi reglugerð var samþykkt.
- 6) Samkvæmt reglugerð (EBE) nr. 1534/91 skal í undanþágureglugerð framkvæmdastjórnarinnar skilgreina þá flokka samninga, ákvarðana og samstilltra aðgerða sem hún tekur til, tilgreina takmarkanir eða ákvæði, sem heimilt er eða óheimilt að setja í samninga og ákvarðanir og sett eru vegna samstilltra aðgerða, og tilgreina ákvæði, sem á að setja í samninga og ákvarðanir og sett eru vegna samstilltra aðgerða, eða önnur skilyrði sem ber að uppfylla.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 53, 28.2.2003, bls. 8. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 82/2003 frá 20. júní 2003 um breytingu á XIV. viðauka (Samkeppni) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 51, 9.10.2003, bls. 24.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 143, 7.6.1991, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 163, 9.7.2002, bls. 7.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 398, 31.12.1992, bls. 7.

⁽⁴⁾ COM (1999) 192, lokaútg.

⁽⁵⁾ CES 1139/99.

⁽⁶⁾ PE A5-0104/00.

- 7) Engu að síður er við hæfi að leggja niður þá aðferð að telja upp undanþáguvæði en leggja meiri áherslu á að skilgreina þá flokka samninga, sem eru undanþegnir ef tilteknum markaðsstyrk hefur ekki verið náð, og tilgreina hvaða takmarkanir eða ákvæði mega ekki vera í slíkum samningum. Þetta er í samræmi við nálgun sem byggist á efnahagslegum forsendum og mati á áhrifum samninga á viðeigandi markað. Þó ber að viðurkenna að á váttryggingasviðinu eru tilteknar tegundir samstarfs, sem taka til allra félaga á viðkomandi váttryggingamarkaði, og sem líta má á að uppfylli að öllu jöfnu skilyrðin sem mælt er fyrir um í 3. mgr. 81. gr. sáttmálans.
- 8) Að því er varðar beitingu 3. mgr. 81. gr. sáttmálans með reglugerð er ekki nauðsynlegt að skilgreina þá samninga sem geta fallið undir 1. mgr. 81. gr. Við mat á einstökum samningum, sem falla undir 1. mgr. 81. gr., ber að taka tillit til ýmissa þátta, einkum gerðar viðkomandi markaðar.
- 9) Veiting hópuðanþágu ætti að takmarkast við þá samninga sem telja má nokkuð víst að fullnægi skilyrðum 3. mgr. 81. gr. sáttmálans.
- 10) Samstarf milli váttryggingafélaga eða samtaka váttryggingafélaga um útreikning á meðalkostnaði við váttryggingu gegn tiltekinni áhættu í fortíðinni eða, þegar um er að ræða líftryggingar, um töflur yfir dánartíðni eða tíðni sjúkdóma, slysa og örorku, gerir þeim kleift að auka þekkingu sína á áhættunni og auðveldar áhættumat hjá einstökum félögum. Þetta getur síðan auðveldað markaðsaðgang og þar með komið neytendum til góða. Sama gildir um sameiginlegar rannsóknir á mögulegum áhrifum framandi aðstæðna, sem geta haft áhrif á fjölda bótakrafna eða það hversu háar þær eru, eða ágóða af mismunandi tegundum fjárfestinga. Nauðsynlegt er þó að sjá til þess að slíkt samstarf sé einungis undanþegið að því marki sem nauðsynlegt er til að ná þessum markmiðum. Því er rétt að kveða á um að samningar um iðgjöld til atvinnurekstrar verði ekki undanþegnir. Iðgjöld til atvinnurekstrar geta verið lægri en þær fjárhæðir, sem niðurstöður útreikningstaflnanna eða viðkomandi rannsókna gefa til kynna, því að váttryggingafélög geta notað tekjur af fjárfestingum til þess að lækka iðgjöld sín. Enn fremur skulu viðkomandi útreikningar, töflur eða rannsóknir vera valfrjáls og einungis til viðmiðunar.
- 11) Enn fremur, þeim mun stærri flokka sem tölfræðilegar upplýsingar um kostnað í fortíðinni við að váttryggja gegn tiltekinni áhættu eru flokkaðar í, því minna svigrúm hafa váttryggingafélög til að reikna iðgjöld á þrengri grundvelli. Því er rétt að sameiginlegir útreikningar á kostnaði við áhættur fram að þeim tíma séu undanþegnir, að því tilskildu að tiltækar, tölfræðilegar upplýsingar séu veittar eins sundurliðaðar og aðgreindar og telst viðunandi frá tryggingafræðilegu sjónarmiði.
- 12) Þar eð aðgangur að slíkum útreikningum, töflum og rannsóknum er nauðsynlegur, bæði váttryggingafélögum, sem starfa á viðkomandi landfræðilegum markaði eða váttryggingamarkaði, og þeim sem hafa í huga að koma inn á þann markað, skal veita þessum váttryggingafélögum aðgang að útreikningum, töflum og rannsóknum af þessu tagi með sanngjörnum skilmálum og án mismununar, miðað við þau váttryggingafélög sem þegar eru til staðar á þeim markaði. Slíkir skilmálar gætu t.d. falið í sér skuldbindingu af hálfu váttryggingafélags, sem starfar ekki enn á markaðnum, um að veita tölfræðilegar upplýsingar um bótakröfur ef það skyldi koma inn á markaðinn. Þeir gætu einnig falið í sér aðild að samtökum váttryggingafélaga, sem bera ábyrgð á að leggja fram útreikningana, að því tilskildu að váttryggingafélögum, sem ekki reka enn starfsemi á viðkomandi markaði, standi til boða slík aðild með sanngjörnum skilmálum og án mismununar. Þó teljast öll gjöld, sem váttryggingafélög, sem hafa ekki lagt neitt fram til útreikninganna, þurfa að greiða fyrir aðgang að slíkum útreikningum eða tengdum rannsóknum, ósanngjörn að því er þetta varðar ef þau eru svo há að þau hindra aðgang að markaðinum.
- 13) Áreiðanleiki sameiginlegra útreikninga, taflna og rannsókna eykst eftir því sem þau byggjast á fleiri tölfræðilegum upplýsingum. Innan váttryggingafélaga með háa markaðshlutdeild geta fallið til nægilegar, tölfræðilegar upplýsingar til þess að gera þeim kleift að gera áreiðanlega útreikninga, en félög með lága markaðshlutdeild munu ekki geta það og því síður ný félög á markaði. Leggi öll váttryggingafélög á markaði, þ.m.t. stóru félögin, til upplýsingar til sameiginlegra útreikninga, taflna og rannsókna stuðlar það að aukinni samkeppni með því að hjálpa minni váttryggingafélögum og auðveldar markaðsaðgang. Með hliðsjón af þessari sérstöðu váttryggingasviðsins er ekki rétt að undanþágur frá sameiginlegum útreikningum og rannsóknum séu háð viðmiðunarmörkum markaðshlutdeildar.
- 14) Staðlaðir tryggingaskilmálar eða einstök, stöðluð ákvæði og stöðluð líkön, sem sýna hagnað af líftryggingaskírteini, geta verið gagnleg. Þau geta t.d. falið í sér hagkvæmni fyrir váttryggingafélög, auðveldað markaðsaðgang lítilla og óreyndra váttryggingafélaga, nýst váttryggingafélögum við að uppfylla lagaskyldur og neytendasamtök geta notað þau til viðmiðunar við samanburð á váttryggingasamningum sem mismunandi váttryggingafélög bjóða.
- 15) Staðlaðir tryggingaskilmálar mega þó ekki leiða til stöðlunar á váttryggingum eða skapa verulegt ójafnvægi á milli réttinda og skuldbindinga sem leiðir af samningnum. Til samræmis við það skal undanþágan einungis eiga við um staðlaða tryggingaskilmála, að því tilskildu að þeir séu valfrjálsir og þar komi skýrt fram að samstarfsfélögum sé frjálst að bjóða viðskiptavinum sínum mismunandi tryggingaskilmála. Enn fremur mega staðlaðir tryggingaskilmálar hvorki útiloka á kerfisbundinn hátt tilteknar tegundir áhættu

án skýrra ákvæða um að semja megu um það atriði sérstaklega né kveða á um að váttryggingatakin sé samningsbundinn í óhóflega langan tíma né fara út fyrir markmið váttryggingaskírteinisins í upphafi. Þetta er þó með fyrirvara um skyldu, samkvæmt lögum Bandalagsins eða landslögum, um að tiltekna váttryggingar skuli taka til tiltekkinnar áhættu.

16) Þá er nauðsynlegt að mæla fyrir um að allir hagsmunaaðilar, einkum váttryggingatakar, geti kynnt sér sameiginlegu, stöðluðu tryggingaskilmálana til að tryggja gagnsæi til hagsbóta fyrir neytendur.

17) Það að váttryggingaskírteini feli í sér tryggingu gegn áhættum, sem verulegur hluti váttryggingataka stendur ekki andspænis á sama tíma, getur komið í veg fyrir nýjungar með hliðsjón af því að samþætting óskyldra tegunda áhættu getur haft letjandi áhrif á váttryggingafélög til að bjóða aðskilda og sérstaka váttryggingavernd fyrir þær. Ákvæði, þar sem boðin er slík samsett trygging, skal því ekki heyra undir hópundanhágu. Þegar váttryggingafélögum ber, samkvæmt lagaskilyrði, að fella inn í váttryggingaskírteini váttryggingu gegn mismunandi áhættu, sem verulegur hluti váttryggingataka stendur ekki andspænis á sama tíma, telst það ekki hamlar samkeppni ef staðlað ákvæði, sem endurspeglar slíkt lagaskilyrði, er sett inn í líkan að valfrjálsum samningi og slíkt heyrir ekki undir gildissvið 1. mgr. 81. gr. sáttmálans.

18) Hópar um samtryggingar eða samendurtryggingar (oft nefndir „samsteypur“) geta gert váttryggingafélögum og endurtryggingafélögum kleift að bjóða váttryggingar og endurtryggingar gegn áhættu, sem þau byðu annars einungis ófullnægjandi tryggingu gegn ef samlögin væru ekki fyrir hendi. Þau geta einnig stuðlað að því að váttrygginga- og endurtryggingafélög öðlist reynslu af tegundum áhættu sem þeim eru ekki kunnar. Þó geta slíkir hópar haft í för með sér samkeppnishömlur eins og stöðlun á váttryggingaskilmálum og jafnvel jöfnun váttryggingafjárhæða og iðgjalda. Því ber að mæla fyrir um aðstaður þar sem slíkir hópar geta notið góðs af undanhágu.

19) Að því er varðar alveg nýja áhættu er ómögulegt að vita fyrir fram hvers konar skilyrði þarf að uppfylla til að tryggja gegn áhættunni, eða hvort tveir eða fleiri slíkir hópar gætu boðið samhliða þess háttar tryggingar. Samnýtingarfyrirkomulag, sem einungis er ætlað fyrir samtryggingar eða samendurtryggingar gegn þessari nýju áhættu (ekki samsetningu nýrrar áhættu og áhættu sem er fyrir hendi), getur þar af leiðandi notið undanhágu í takmarkaðan tíma. Þrjú ár ættu að vera nægilegur tími til að safna fullnægjandi, eldri upplýsingum um bótakröfur til að hægt sé að meta hvort þörf sé á einni, einstakri samsteypu. Slíkir

hópar, sem hafa nýlega verið stofnaðir til þess að bjóða váttryggingu gegn nýrri áhættu, skulu því njóta undanhágu fyrstu þrjú árin samkvæmt þessari reglugerð.

20) Í skilgreiningunni á „nýrri áhættu“ er útskýrt að einungis áhætta, sem var ekki áður til staðar, fellur undir skilgreininguna, þar með er útilokuð áhætta sem t.d. hefur verið til staðar hingað til en ekki hefur verið tryggt gegn. Enn fremur fellur áhætta, sem getur breyst verulega (t.d. umtalsverð aukning á hryðjuverkastarfsemi), ekki undir skilgreininguna, þar sem áhættan er ekki ný í því tilviki. Ný áhætta útheimtir, samkvæmt eðli sínu, alveg nýja váttryggingu og viðbætur eða breytingar á váttryggingum, sem fyrir eru, geta ekki náð yfir hana.

21) Að því er varðar áhættu, sem er ekki ný, er viðurkennt að hópar um samtryggingar og samendurtryggingar, sem fela í sér samkeppnishömlur, geta einnig, við tiltekna, takmarkaðar aðstaður, falið í sér ávinning, sem réttlætir undanhágu frá 3. mgr. 81. mgr. sáttmálans, jafnvel þótt tveir eða fleiri váttryggingaaðilar í samkeppni gætu komið í stað þeirra. Þeir geta t.d. orðið til þess að meðlimir þeirra öðlist nauðsynlega reynslu á viðkomandi váttryggingasviði og stuðlað að kostnaðarlækkunum eða lægri iðgjöldum með sameiginlegum endurtryggingum með hagstæðum skilmálum. Þó er undanhága fyrir slíka hópa ekki réttmæt ef viðkomandi hópur nýtur verulegs markaðsstyrks, þar sem við þær aðstaður vega samkeppnishömlur, sem samsteypa hefur í för með sér, þyngra en mögulegur ávinningur.

22) Öllum slíkum hópum um samtryggingu og samendurtryggingu, sem hafa verið til í þrjú ár eða lengur eða voru ekki stofnaðir til að tryggja gegn nýrri áhættu, er því veitt undanhága samkvæmt þessari reglugerð, að því tilskildu að váttryggingarnar, sem meðlimir hópsins ábyrgjast, fari ekki yfir eftirfarandi viðmiðunarmörk: 25% af viðkomandi markaði, þegar um er að ræða samendurtryggingahópa, og 20% þegar um er að ræða samtryggingahópa. Viðmiðunarmörkin fyrir samtryggingahópa eru lægri vegna þess að samtryggingasamsteypur geta falið í sér samræmda tryggingaskilmála og iðgjöld til atvinnurekstrar. Þessar undanhágu gilda þó einungis ef viðkomandi hópur uppfyllir frekari skilyrði, sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð, sem er ætlað að halda samkeppnishömlum milli meðlima hópsins í lágmarki.

23) Samsteypur, sem heyra ekki undir gildissvið þessarar reglugerðar, geta uppfyllt skilyrði fyrir sérstaka undanhágu, allt eftir einkennum samlagsins og sérstökum skilyrðum á viðkomandi markaði. Að teknu tilliti til þess að margir váttryggingamarkaðir eru í sífelldri þróun, er sérstök greining nauðsynleg í hverju einstöku tilviki til þess að ákvarða hvort skilyrðunum í 3. mgr. 81. gr. sáttmálans hafi verið fullnægt.

24) Hagstætt getur verið fyrir samtök váttryggingafélaga eða endurtryggingafélaga að samþykkja tækniforskriftir, reglur eða reglur um starfsvenjur varðandi öryggisbúnað og málsmæðferð við mat á því hvort öryggisbúnaður uppfylli þessar tækniforskriftir, reglur eða reglur um starfsvenjur, þar sem þetta getur veitt váttryggingafélögum og endurtryggingafélögum viðmiðun við mat á umfangi áhættunnar sem farið er fram á að þau tryggi gegn í tilteknu tilviki og ræðst af gæðum, uppsetningu og viðhaldi öryggisbúnaðar. Þegar til staðar eru á vettvangi Bandalagsins tækniforskriftir, flokkunarkerfi, reglur, málsmæðferð eða reglur um starfsvenjur, sem eru samhæfð í samræmi við löggjöf Bandalagsins um frjálsa vöruflutninga, er þó ekki rétt að veita samningum váttryggingafélaga um sama efni undanþágu með reglugerð, því að markmiðið með slíkri samhæfingu á evrópskum vettvangi er að mæla fyrir um tæmandi og fullnægjandi öryggisstig fyrir öryggisbúnað sem gilda á samræmdan hátt í öllu Bandalaginu. Sérhver samningur váttryggingafélaga um aðrar kröfur til öryggisbúnaðar getur grafið undan því að þessu markmiði verði náð.

25) Að því er varðar uppsetningu og viðhald öryggisbúnaðar geta samningar milli váttryggingafélaga, þar sem mælt er fyrir um tækniforskriftir eða viðurkenningsaðferðir, sem eru notaðar í einu eða fleiri aðildarríkjum, notið undanþágu með reglugerð að svo miklu leyti sem slík samhæfing er ekki fyrir hendi á vettvangi Bandalagsins. Þó er rétt að undanþágan sé með fyrirvara um tiltekin skilyrði, einkum að sérhverju váttryggingafélagi verði áfram frjálst að samþykkja að tryggja, með eigin skilmálum og skilyrðum, öryggisbúnað og fyrirtæki, sem annast uppsetningu og viðhald, sem ekki hafa hlotið sameiginlegt samþykki.

26) Framkvæmdastjórninni er heimilt að fella hópundanþáguna úr gildi hafi einstakir samningar, sem njóta undanþágu samkvæmt þessari reglugerð, engu að síður áhrif sem brjóta í bága við 3. mgr. 81. gr. sáttmálans eins og hún hefur verið túlkuð með stjórn-sýsluvenjum framkvæmdastjórnarinnar og dómaframkvæmd dómstólsins. Þetta getur einkum átt sér stað ef rannsóknir á síðari tíma áhrifum byggjast á forsendum, sem engin rök eru fyrir, ef tillögur að almennum tryggingaskilmálum fela í sér samningsákvæði sem leiða til ójafnvægis milli skuldbindinga og réttinda, váttryggingataka í óhag, ef hópar eru notaðir eða þeim stjórnað þannig að eitt eða fleiri samstarfsfélög nái verulegum markaðsstyrk á viðkomandi markaði eða ef hópmyndun leiðir til skiptingar markaðarins.

27) Til þess að greiða fyrir gerð samninga, sem geta haft í för með sér mikilvægar fjárfestingarákvarðanir, er rétt að láta reglugerðina gilda í sjö ár.

28) Þessi reglugerð hefur ekki áhrif á beitingu 82. gr. sáttmálans.

29) Í samræmi við meginregluna um forgang Bandalags-laga skal engin ráðstöfun, sem gerð er samkvæmt innlendum lögum, hindra samræmda beitingu samkeppnisreglna á sameiginlega markaðnum né koma í veg fyrir að hverjar þær ráðstafanir, sem eru samþykktar til framkvæmdar þessum reglum, þ.m.t. þessi reglugerð, hafi full áhrif.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. KAFLI

UNDANÞÁGA OG SKILGREININGAR

1. gr.

Undanþága

Hér með er staðfest, á grundvelli 3. mgr. 81. gr. sáttmálans og með fyrirvara um ákvæði þessarar reglugerðar, að 1. mgr. 81. gr. sáttmálans gildir ekki um samninga sem tvö eða fleiri félög á váttryggingasviði (hér á eftir nefnd „samningsaðilar“) gera sín í milli að því er varðar:

a) sameiginlega gerð og dreifingu á:

— útreikningum á meðalkostnaði í fortíðinni við að tryggja gegn tiltekinni áhættu (hér á eftir nefndir „útreikningar“),

— töflum yfir dánartíðni og töflum sem sýna tíðni sjúkdóma, slysa og örorku (hér á eftir nefndar „töflur“) í tengslum við váttryggingar sem fela í sér fjármögnun,

b) sameiginlega framkvæmd rannsókna á hugsanlegum áhrifum utanaðkomandi aðstæðna, sem hagsmunaaðilar ráða engu um, á fjölda bótakrafna eða það hversu háar þær verða í framtíðinni vegna tiltekinna áhættu eða áhættuflokks eða á arðsemi mismunandi tegunda fjárfestinga (hér á eftir nefndar „rannsóknir“) og dreifingu á niðurstöðum þessara rannsókna,

c) sameiginlega gerð og dreifingu valfrjálsra, staðlaðra tryggingaskilmála fyrir frumtryggingar (hér á eftir nefndir „staðlaðir tryggingaskilmálar“),

d) sameiginlega gerð og dreifingu líkana sem eru ekki skuldbindandi, sem sýna hagnað af váttryggingaskirteinum sem fela í sér fjármögnun (hér á eftir nefnd „líkön“),

e) stofnun og rekstur hópa váttryggingafélaga eða váttryggingafélaga og endurtryggingafélaga, til að tryggja sameiginlega gegn tilteknum áhættuflokkum með samtryggingu eða samendurtryggingu, og

f) gerð, viðurkenningu og dreifingu á:

- tækniforskriftum, reglum eða reglum um starfsvenjur varðandi gerðir öryggisbúnaðar ef ekki eru fyrir á vettvangi Bandalagsins tækniforskriftir, flokkunarkerfi, reglur, málsmæðferðir eða reglur um starfsvenjur, samhæfðar í samræmi við löggjöf Bandalagsins um frjálsa vöruflutninga og málsmæðferð við mat og viðurkenningu á að öryggisbúnaðurinn uppfylli slíkar forskriftir, reglur eða reglur um starfsvenjur,
- tækniforskriftum, reglum eða reglum um starfsvenjur að því er varðar uppsetningu og viðhald á öryggisbúnaði, og málsmæðferð við mat og viðurkenningu á að öryggisbúnaðurinn uppfylli slíkar forskriftir, reglur eða reglur um starfsvenjur.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. „Samningur“: samningur, ákvörðun samtaka félaga eða samstillt aðgerð,
2. „Samstarfsfélög“: félög sem eiga aðild að samningi sem og tengd félög þeirra,
3. „Tengd félög“:
 - a) félög þar sem samningsaðili, beint eða óbeint:
 - i) ræður yfir meirihluta atkvæða, eða
 - ii) getur skipað meira en helming fulltrúa í yfirstjórn eða framkvæmdastjórn félagsins eða hjá aðilum sem koma fram fyrir hönd félagsins, eða
 - iii) á rétt á að stýra rekstri félagsins,
 - b) félög sem hafa beint eða óbeint einhver þau réttindi eða völd, sem um getur í a-lið, í félagi sem á aðild að samningnum,
 - c) félög þar sem félag, sem um getur í b-lið, hefur, beint eða óbeint, þau réttindi eða völd sem talin eru upp í a-lið,
 - d) félög þar sem samningsaðili og eitt eða fleiri félaganna, sem eru talin upp í a-, b- eða c-lið, eða þar sem tvö eða fleiri af síðastnefndu félögunum, hafa sameiginlega þau réttindi eða völd sem tilgreind eru í a-lið,
 - e) félög þar sem þau réttindi og völd, sem eru talin upp í a-lið, eru sameiginlega í höndum:
 - i) samningsaðila eða tengdra félaga hvers þeirra sem um getur í a- til d-lið, eða

ii) eins eða fleiri samningsaðila eða eins eða fleiri af tengdum félögum þeirra, sem um getur í a- til d-lið, og eins eða fleiri þriðju aðila.

4. „Staðlaðir tryggingaskilmálar“: ákvæði í líkönunum að eða viðmiðunarváttryggingasamningum sem váttryggingafélög eða aðilar eða samtök váttryggingafélaga útbúa í sameiningu,
5. „Samtryggingahópar“: hópar sem váttryggingafélög mynda og:
 - i) samþykkja að tryggja tiltekinn áhættuflokk í nafni og á ábyrgð allra þátttakenda, eða
 - ii) fela einu váttryggingafélagi, sameiginlegum miðlara eða sameiginlegri stofnun, sem er sérstaklega mynduð til þess, að sjá um tryggingar í tilteknum áhættuflokki og umsýslu sem því tengist í nafni og á ábyrgð allra.
6. „Samendurtryggingahópar“: hópar sem váttryggingafélög mynda, e.t.v. með aðstoð eins eða fleiri endurtryggingafélaga,
 - i) til að endurbyggja í sameiningu allar ábyrgðir sínar gagnvart tilteknum áhættuflokki,
 - ii) að taka á sig, þar að auki, ábyrgð á endurtryggingu sama áhættuflokks í nafni og fyrir hönd allra þátttakenda.
7. „Nýjar áhættur“: áhættur sem voru ekki til staðar áður og útheimta því að þróuð sé alveg ný váttrygging gegn þeim sem felst þó ekki í því að váttrygging, sem fyrir er, sé rýmkuð, bætt sé við hana eða skipt um hana.
8. „Öryggisbúnaður“: íhlutir og búnaður, sem ætlað er að koma í veg fyrir og draga úr tjóni, og kerfi úr slíkum þáttum.
9. „Iðgjald til atvinnurekstrar“: gjaldið sem kaupandi váttryggingaskírteinis greiðir.

II. KAFLI

SAMEIGINLEGIR ÚTREIKNINGAR, TÖFLUR OG RANNSÓKNIR

3. gr.

Skilyrði fyrir undanþágu

1. Undanþágan, sem kveðið er á um í a-lið 1. gr., gildir, að því tilskildu að útreikningarnir eða töflurnar:
 - a) byggist á gagnasöfnun yfir nokkur áhættuár sem hafa verið valin sem úrtakstímabil og ná yfir nægilega margar tegundir áhættu af sömu eða sambærilegri gerð til að mynda grunn að tölfræðilegum athugunum, sem hægt er að vinna úr tölulegar upplýsingar um, m.a.:
- fjölda bótakrafna á fyrrnefndu tímabili,

- fjölda einstakra tegunda áhættu sem tryggðar eru á hverju áhættuári úrtakstímabilsins,
- heildarfjárhæð sem var eða greiða skyldi í bótum á tilteknu tímabili,
- heildartryggingafjárhæð á hverju áhættuári úrtakstímabilsins,

b) feli í sér eins nákvæma sundurliðun á tiltækum, tölfræðilegum upplýsingum og telst tryggingafræðilega viðunandi,

c) feli ekki í sér á nokkurn hátt álag vegna neyðartilvika, tekjur af sjóðum, skrifstofu- eða rekstrarkostnað, skatta eða önnur gjöld, né taki tillit til tekna af fjárfestingum eða áætlaðs hagnaðar.

2. Undanþágurnar, sem kveðið er á um bæði í a- og b-lið 1. gr., gilda, að því tilskildu að útreikningarnir, töflurnar eða niðurstöður rannsóknanna:

- a) innihaldi ekki nöfn hlutaðeigandi váttryggingafélaga eða nokkurs tryggingartaka,
- b) innihaldi, við samantekt og dreifingu, yfirlýsingu um að gögnin séu valfrjáls,
- c) séu látin í té sérhverju váttryggingafélagi, sem óskar eftir afriti af þeim, með sanngjörnum skilmálum og án mismununar, þ.m.t. tryggingafélög sem eru ekki starfandi á þeim landfræðilega markaði eða váttryggingamarkaði sem útreikningarnir, töflurnar eða rannsóknarniðurstöðurnar vísa til.

4. gr.

Samningar sem njóta ekki undanþágu

Undanþágan, sem kveðið er á um í 1. gr., gildir ekki ef samstarfsfélög mynda með sér samtök um eða skuldbinda sig til að nota ekki aðra útreikninga eða töflur en samþykkt hafa verið í samræmi við a-lið 1. gr. eða víkja ekki frá þeim rannsóknarniðurstöðum sem um getur í b-lið 1. gr. eða skylda önnur félög til þess.

III. KAFLI

STAÐLAÐIR TRYGGINGASKILMÁLAR OG LÍKÖN

5. gr.

Skilyrði fyrir undanþágu

1. Undanþágan, sem kveðið er á um í c-lið 1. gr., gildir, að því tilskildu að:

- a) staðlaðir tryggingaskilmálar séu samdir og þeim dreift ásamt yfirlýsingu um að þeir séu valfrjálsir og að ekki sé mælt til notkunar þeirra á nokkurn hátt,
- b) í skilmálunum sé þess getið sérstaklega að samstarfsfélögum sé frjálst að bjóða viðskiptavinum sínum aðra tryggingaskilmála, og

c) allir, sem áhuga hafa, geti kynnt sér skilmálana ef þeir æskja þess.

2. Undanþágan, sem um getur í d-lið 1. gr., gildir því aðeins að líkönin, sem eru ekki skuldbindandi, séu gerð og þeim dreift til leiðbeiningar eingöngu.

6. gr.

Samningar sem undanþágan tekur ekki til

1. Undanþágan, sem kveðið er á um í c-lið 1. gr., gildir ekki ef staðlaðir tryggingaskilmálar fela í sér ákvæði sem:

- a) tilgreina á einhvern hátt hversu há iðgjöld til atvinnurekstrar eru,
- b) tilgreina fjárhæð váttryggingarinnar eða fjárhæð sem váttryggingataka verður sjálfur að greiða („sjálfsábyrgð“),
- c) bjóða eingöngu samsettar tryggingar, sem fela í sér váttryggingu gegn hættum sem verulegur hluti váttryggingataka stendur ekki andspænis á sama tíma,
- d) heimila váttryggingafélagi að viðhalda skírteini þótt það felli hluta af honum úr gildi, hækki iðgjald án þess að breyta áhættu eða umfangi tryggingarinnar (sbr. þó verðbreytingaákvæði) eða breyti skilmálum tryggingasamnings án sérstaks samþykkis váttryggingatakans,
- e) heimila váttryggingafélagi að breyta skilmálum skírteinisins án sérstaks samþykkis váttryggingatakans,
- f) skylda váttryggingataka, sem kaupir aðrar váttryggingar en líftryggingar, að semja til lengri tíma en þriggja ára,
- g) gera það að skilyrði að endurnýjað sé til meira en eins árs í senn þegar skírteini er endurnýjað sjálfkrafa, nema tilkynnt sé um annað þegar tiltekið tímabil er liðið,
- h) skylda váttryggingataka til að ganga inn í samning á ný, hafi skírteinið verið felld niður vegna þess að tiltekin áhætta sé ekki lengur fyrir hendi, ef hætta sama eðlis skapast á ný,
- i) skylda váttryggingataka til að leita til sama váttryggingafélags vegna mismunandi áhættu,
- j) skylda váttryggingataka, sem lætur hlut af hendi sem hefur verið tryggður, til að láta þann, sem tekur við hlutnum, einnig taka við váttryggingaskírteininu,
- k) undanskilja eða takmarka tryggingu gegn áhættu ef váttryggingataka notar öryggisbúnað eða leitar til fyrirtækja, sem annast uppsetningu eða viðhald, sem eru ekki viðurkennd í samræmi við viðkomandi forskriftir sem ein eða fleiri samtök váttryggingafélaga hafa komist að samkomulagi um í einu eða fleiri aðildarríkjum eða á evrópskum vettvangi.

2. Félög eða samtök félaga, sem hafa gert með sér samning um að beita ekki eða skylda önnur félög til að beita ekki öðrum skilmálum en stöðluðum tryggingaskilmálum sem komið er á samkvæmt samningi milli samstarfsfélaganna, skulu ekki njóta undanþágunnar sem kveðið er á um í c-lið 1. gr.

3. Með fyrirvara um setningu sérstakra tryggingaskilmála handa tilteknum þjóðfélagshópum eða starfsstéttum gildir undanþágan, sem kveðið er á um í c-lið 1. gr., ekki um samninga, ákvarðanir og samstilltar aðgerðir sem undan-skilja tiltekna áhættuflokka vegna sérstakra aðstæðna váttryggingataka.

4. Undanþágan, sem kveðið er á um í d-lið 1. gr., gildir ekki, með fyrirvara um lagalegar skuldbindingar, ef líkön, sem eru ekki skuldbindandi, fela eingöngu í sér upplýsingar um vexti eða tölur yfir skrifstofu- og rekstrarkostnað.

5. Félög eða samtök félaga, sem ákveða, í samráði við önnur félög eða sjálf, að nota ekki önnur líkön, sem sýna hagnað af váttryggingaskírteinum en þau sem komið var á samkvæmt samningi milli samstarfsfélaganna eða skylda önnur félög til þess, skulu ekki njóta undanþágunnar sem kveðið er á um í d-lið 1. gr.

IV. KAFLI

SAMEIGINLEG TRYGGING GEGN TILTEKNUM TEGUNDUM ÁHÆTTU

7. gr.

Beiting undanþágu og viðmiðunarmarkna fyrir markaðshlutdeild

1. Að því er varðar hópa um samtryggingar eða samendurtryggingar, sem eru myndaðir eftir gildistöku þessarar reglugerðar til þess að tryggja eingöngu gegn nýrri áhættu, gildir undanþágan, sem kveðið er á um í e-lið 1. gr., í þrjú ár frá stofndegi hópsins án tillits til markaðshlutdeilda hans.

2. Að því er varðar hópa um samtryggingar eða samendurtryggingar, sem heyra ekki undir gildissvið fyrstu málsgreinar (vegna þess að þeir hafa verið til í meira en þrjú ár eða voru ekki myndaðir til þess að tryggja gegn nýrri áhættu) gildir undanþágan, sem kveðið er á um í e-lið 1. gr. svo lengi sem þessi reglugerð er í gildi, að því tilskildu að váttryggingar, sem samstarfsfélög ábyrgjast innan hópsins eða samið er um fyrir hönd þeirra, séu ekki á neinum markaði sem um er að ræða:

- a) hjá samtryggingahópum: meira en 20% af viðkomandi markaði,
- b) hjá samendurtryggingahópum: meira en 25% af viðkomandi markaði.

3. Að því er varðar beitingu viðmiðunarmarkanna fyrir markaðshlutdeild, sem kveðið er á um í annarri málsgrein, skulu eftirfarandi reglur gilda:

- a) markaðshlutdeildin skal reiknuð á grundvelli tekna af bókfærðu iðgjaldi; ef upplýsingar um tekjur af bókfærðu iðgjaldi liggja ekki fyrir má nota mat, byggt á öðrum áreiðanlegum markaðsupplýsingum, þ.m.t. váttryggingaverndin sem veitt er eða váttryggingafjárhæð, til að ákvarða markaðshlutdeild hlutaðeigandi félags,
- b) markaðshlutdeildin skal reiknuð út á grundvelli gagna frá næstliðnu almanaksári,
- c) markaðshlutdeild félaganna, sem um getur í e-lið 3. mgr. 2. gr., skal skipt jafnt milli þeirra félaga sem hafa þau réttindi eða völd sem tilgreind eru í a-lið 3. mgr. 2. gr.

4. Ef upphaflega markaðshlutdeildin, sem um getur í a-lið annarrar málsgreinar, er ekki meiri en 20% en eykst eftir það án þess þó að fara yfir 22% gildir undanþágan, sem kveðið er á um í e-lið 1. gr., áfram samfelld næstu tvö almanaksár á eftir því ári þegar fyrst var farið yfir 20% markaðshlutdeild.

5. Ef upphaflega markaðshlutdeildin, sem um getur í a-lið annarrar málsgreinar, er ekki meiri en 20% en fer síðan yfir 22% gildir undanþágan, sem kveðið er á um í e-lið 1. gr., áfram næsta almanaksár á eftir því ári þegar fyrst var farið yfir 22% markaðshlutdeild.

6. Óheimilt er að sameina ávinning, sem fæst á grundvelli 4. og 5. mgr., þannig að tímabilið verði lengra en tvö almanaksár.

7. Ef upphaflega markaðshlutdeildin, sem um getur í b-lið annarrar málsgreinar, er ekki meiri en 25% en eykst eftir það án þess þó að fara yfir 27% gildir undanþágan, sem kveðið er á um í e-lið 1. gr., áfram samfelld næstu tvö almanaksár á eftir því ári þegar fyrst var farið yfir 25% markaðshlutdeild.

8. Ef upphaflega markaðshlutdeildin, sem um getur í b-lið annarrar málsgreinar, er ekki meiri en 25% en fer síðan yfir 27% gildir undanþágan, sem kveðið er á um í e-lið 1. gr., áfram næsta almanaksár á eftir því ári þegar fyrst var farið yfir 27% markaðshlutdeild.

9. Óheimilt er að sameina ávinning, sem fæst á grundvelli 7. og 8. mgr., þannig að tímabilið verði lengra en tvö almanaksár.

8. gr.

Skilyrði fyrir undanþágu

Undanþágan, sem kveðið er á um í e-lið 1. gr., gildir, að því tilskildu að:

- a) hvert samstarfsfélag hafi rétt til að ganga úr hópnum með uppsagnarfresti, sem má ekki vera lengri en eitt ár, án þess að sæta viðurlögum,

- b) samkvæmt reglum hópsins sé engum meðlimi hópsins skylt, að öllu leyti eða að hluta, að tryggja eða endurtryggja fyrir milligöngu hópsins gegn einhverri áhættu, sem hópurinn tryggir gegn,
- c) reglur hópsins takmarki ekki starfsemi hópsins eða meðlima hans við tryggingar eða endurtryggingar gegn áhættum innan tiltekins landsvæði innan Evrópusambandsins,
- d) samningurinn takmarki ekki framleiðslu eða sölu,
- e) samkvæmt samningnum sé mörkuðum eða viðskiptavinum ekki skipt á milli félaga,
- f) meðlimir samendurtryggingahóps geri ekki samning sín á milli um iðgjöld til atvinnurekstrar fyrir frumtryggingu, og
- g) enginn meðlimur hópsins eða félag, sem hefur afgerandi áhrif á viðskiptastefnu hópsins, er einnig meðlimur eða hefur afgerandi áhrif á viðskiptastefnu annars hóps sem starfar á sama viðkomandi markaði.
- g) mat á samræmi leggi ekki fjárhagslega byrði á umsækjanda sem er ekki í samræmi við raunverulegan matskostnað,
- h) búnaður og uppsetningar- og viðhaldsfyrirtæki, sem uppfylla matsskilyrði, séu viðurkennd án mismununar innan sex mánaða frá umsókn, nema tæknilegar forsendur krefjist lengri frests innan hæfilegra marka,
- i) viðurkenningin eða samræmið sé staðfest skriflega,
- j) umsækjandi fái skriflegar ástæður fyrir því að viðurkenningarskjalið var ekki veitt með því að láta afrit af eftirlits- og prófunarskjölum fylgja,
- k) skriflegar ástæður fyrir því að beiðni um mat er ekki tekin til greina séu gefnar, og
- l) stofnanir sem beita tækniforskriftunum og reglunum, séu viðurkenndar í samræmi við staðlana í röð EN 45 000 og í EN ISO/IEC 17025.

V. KAFLI

ÖRYGGISBÚNAÐUR

9. gr.

Skilyrði fyrir undanþágu

Undanþágan, sem kveðið er á um í f-lið 1. gr., gildir, að því tilskildu að

- a) tækniforskriftir og mat á samræmi sé nákvæmt, tæknilega rökstutt og raunhæft miðað við tilgang öryggisbúnaðarins sem um er að ræða,
- b) reglur um mat á fyrirtækjum, sem setja upp öryggisbúnaðinn eða sjá um viðhald hans, séu hlutlægar og miðaðar við tæknilega getu þeirra án mismununar,
- c) þegar slíkar forskriftir og reglur eru samþykktar og þeim dreift fylgi þeim yfirlýsing þess eðlis að váttryggingafélögum sé frjálst að samþykkja að tryggja annan öryggisbúnað eða uppsetningar- og viðhaldsfyrirtæki, með þeim skilmálum og skilyrðum sem þau óska, þótt þau séu ekki í samræmi við tækniforskriftirnar eða reglurnar,
- d) allir, sem áhuga hafa, geti fengið og kynnt sér forskriftirnar og reglurnar,
- e) í skráum yfir öryggisbúnað og uppsetningar- og viðhaldsfyrirtæki, sem uppfylla tækniforskriftirnar, sé flokkun sem tekur mið af notagildi,
- f) umsækjandi geti beðið um mat hvenær sem er,

VI. KAFLI

ÝMIS ÁKVÆÐI

10. gr.

Niðurfelling

Framkvæmdastjórninni er heimilt að fella niður undanþágu sem veitt er samkvæmt þessari reglugerð, í samræmi við 7. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1534/91, komist hún að þeirri niðurstöðu, annaðhvort að eigin frumkvæði eða eftir ábendingu aðildarríkis, einstaklings eða lögaðila sem hefur lögmætra hagsmuna að gæta, að í tilteknu tilviki hafi samningur, sem fellur undir undanþáguna, sem kveðið er á um í 1. gr., engu að síður haft einhver þau áhrif sem samrýmast ekki skilyrðum sem mælt er fyrir um í 3. mgr. 81. gr. sáttmálans, einkum og sér í lagi ef:

- a) rannsóknirnar, sem undanþágan í b-lið 1. gr. gildir um, byggjast á örökstuddum tilgátum,
- b) staðlaðir tryggingaskilmálar, sem undanþágan í c-lið 1. gr. gildir um, hafa að geyma samningsákvæði, sem leiða til ójafnvægis milli skuldbindinga og réttinda, váttryggingataka í óhag,
- c) með tilliti til sameiginlegra trygginga gegn tilteknum áhættuflokkum, sem undanþágan í e-lið 1. gr. gildir um, getur stofnun eða starfsemi hópsins, af ástæðum, er varða skilyrði fyrir aðgangi, skilgreiningar á áhættu, sem til stendur að tryggja gegn, eða samninga um endurtryggingar, eða með öðru móti, leitt til skiptingar á markaðnum fyrir viðkomandi váttryggingar eða skylda starfsemi.

*11. gr.***Aðlögunartímabil**

Bann það, sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 81. gr. sáttmálans, gildir ekki á tímabilinu frá 1. apríl 2003 til 31. mars 2004 að því er varðar samninga sem hafa öðlast gildi 31. mars 2003 og uppfylla ekki skilyrði fyrir undanþágu sem kveðið er á um í þessari reglugerð en sem uppfylla skilyrðin fyrir undanþágu sem kveðið er á um í reglugerð (EBE) nr. 3932/92.

*12. gr.***Gildistími**

Reglugerð þessi öðlast gildi 1. apríl 2003. Hún fellur úr gildi 31. mars 2010.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 27. febrúar 2003.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Mario MONTI

framkvæmdastjóri.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 2204/2002**2005/EES/27/31****frá 5. desember 2002****um beitingu 87. og 88. gr. EB-sáttmálans gagnvart ríkisaðstoð til eflingar atvinnu (*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EB) nr. 994/98 frá 7. maí 1998 um beitingu 92. og 93. gr. stofnsáttmála Evrópubandalagsins gagnvart tilteknum flokkum altækrar ríkisaðstoðar ⁽¹⁾, einkum iv-lið a-liðar og b-lið 1. mgr. 1. gr.,

að birtum drögum að þessari reglugerð ⁽²⁾,

að höfðu samráði við ráðgjafarnefndina um ríkisaðstoð,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð (EB) nr. 994/98 er framkvæmdastjórninni heimilað að lýsa því yfir, í samræmi við 87. gr. sáttmálans, að við tiltekna aðstæður sé aðstoð til að efla atvinnu samrýmanleg sameiginlega markaðnum og falli ekki undir ákvæði 3. mgr. 88. gr. sáttmálans um tilkynningaskyldu.
- 2) Í reglugerð (EB) nr. 994/98 er framkvæmdastjórninni einnig heimilað að lýsa því yfir, í samræmi við 87. gr. sáttmálans, að aðstoð, sem er í samræmi við kortið yfir veitingu svæðisbundinnar aðstoðar sem framkvæmdastjórnin hefur samþykkt fyrir hvert aðildarríki, sé samrýmanleg sameiginlega markaðnum og falli ekki undir ákvæði 3. mgr. 88. gr. sáttmálans um tilkynningaskyldu.
- 3) Framkvæmdastjórnin hefur beitt 87. og 88. gr. sáttmálans gagnvart aðstoð til að efla atvinnu innan og utan svæða, sem njóta aðstoðar, í mörgum ákvörðunum og hefur einnig sett fram stefnu sína í viðmiðunarreglum um aðstoð til eflingar atvinnu ⁽³⁾, í tilkynningu um eftirlit með ríkisaðstoð og lækkun vinnuafskostnaðar ⁽⁴⁾, í viðmiðunarreglunum um innlenda, svæðisbundna aðstoð ⁽⁵⁾ og í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 70/2001 frá 12. janúar 2001 um beitingu 87. og 88. gr. EB-sáttmálans gagnvart ríkisaðstoð til lítilla og meðalstórra fyrirtækja ⁽⁶⁾. Í ljósi þeirrar reynslu, sem framkvæmdastjórnin hefur af að beita þessum ákvæðum, og til að tryggja skilvirkt eftirlit og einfalda stjórnun án þess að draga úr eftirliti framkvæmdastjórnarinnar, er rétt að hún noti það vald sem henni var fengið með reglugerð (EB) nr. 994/98.

- 4) Þessi reglugerð hefur ekki áhrif á möguleika aðildarríkanna á því að tilkynna um aðstoð til að efla atvinnu. Framkvæmdastjórnin metur slíkar tilkynningar, einkum með hliðsjón af viðmiðununum sem settar eru fram í þessari reglugerð, í reglugerð (EB) nr. 70/2001 eða í samræmi við viðkomandi viðmiðunarreglur eða ramma Bandalagsins. Eins og sakir standa á þetta við á sviði sjóflutninga. Á gildistökudegi þessarar reglugerðar falla úr gildi viðmiðunarreglur um ríkisaðstoð til eflingar atvinnu ⁽⁷⁾, tilkynning um eftirlit með ríkisaðstoð og lækkun vinnuafskostnaðar og tilkynning um flýtimeðferð að því er varðar vinnslu á tilkynningum um aðstoð til eflingar atvinnu ⁽⁸⁾. Þar til þessi reglugerð tekur gildi verða tilkynningar metnar í samræmi við ákvæði hennar. Rétt er að mæla fyrir um bráðabirgðaákvæði varðandi beitingu þessarar reglugerðar gagnvart aðstoð til eflingar atvinnu sem veitt er áður en reglugerðin tekur gildi og fer í bága við skuldbindinguna í 3. mgr. 88. gr. sáttmálans.

- 5) Bætt atvinnuástand er aðalmarkmiðið með efnahags- og félagsmálastefnu Bandalagsins og aðildarríkja þess. Bandalagið hefur þróað evrópska vinnumálaáætlun til þess að stuðla að því að þessu markmiði verði náð. Atvinnuleysi er enn verulegt vandamál sums staðar í Bandalaginu og reynist tilteknum flokkum starfsmanna erfitt að komast inn á vinnumarkaðinn. Af þessum sökum er réttlætanlegt að opinber yfirvöld beiti ráðstöfunum sem hvetja fyrirtæki til að fjölga störfum, einkum fyrir starfsmenn í þeim flokkum sem eru illa settir.

- 6) Þessi reglugerð gildir eingöngu um atvinnuráðstafanir sem uppfylla öll skilyrði 1. mgr. 87. gr. sáttmálans og teljast því ríkisaðstoð. Ýmsar ráðstafanir, sem lúta að stefnu í atvinnumálum, teljast ekki ríkisaðstoð í skilningi 1. mgr. 87. gr. sáttmálans heldur teljast þær aðstoð til einstaklinga, þar sem þær ívilna ekki tilteknum fyrirtækjum eða framleiðslu á tilteknum vörum, hafa ekki áhrif á viðskipti milli aðildarríkja eða vegna þess að þær eru almennar ráðstafanir sem stuðla að bættu atvinnuástandi en raska ekki eða ógna samkeppni með því að styðja tiltekin fyrirtæki eða framleiðslu á tilteknum vörum. Þessi reglugerð hefur því engin áhrif á almennar ráðstafanir, sem geta falið í sér almenna lækkun skatta á kostnað vegna vinnuaflds og félagslegan kostnað, auknar fjárfestingar í menntun og þjálfun, ráðstafanir til að bæta leiðsögn og

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stj.úð. EB L 337, 13.12.2002, bls. 3. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 83/2003 frá 20. júní 2003 um breytingu á XV. viðauka (Ríkisaðstoð) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 51, 9.10.2003, bls. 25.

⁽¹⁾ Stj.úð. EB L 142, 14.5.1998, bls. 1.

⁽²⁾ Stj.úð. EB C 88, 12.4.2002, bls. 2.

⁽³⁾ Stj.úð. EB C 334, 12.12.1995, bls. 4.

⁽⁴⁾ Stj.úð. EB C 1, 3.1.1997, bls. 10.

⁽⁵⁾ Stj.úð. EB C 74, 10.3.1998, bls. 9.

⁽⁶⁾ Stj.úð. EB L 10, 13.1.2001, bls. 33.

⁽⁷⁾ Stj.úð. EB C 371, 23.12.2000, bls. 12.

⁽⁸⁾ Stj.úð. EB C 218, 27.7.1996, bls. 4.

ráðgjöf, aðstoð og þjálfun fyrir atvinnulausa og endurbætur á vinnulöggjöfinni. Þetta á einnig við um ráðstafanir, sem teljast ekki uppfylla allar viðmiðanirnar í 1. mgr. 87. gr. sáttmálans og heyrar því ekki undir ákvæði 3. mgr. 88. gr. sáttmálans um tilkynningarskyldu samkvæmt reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 69/2001 frá 12. janúar 2001 um beitingu 87. og 88. gr. EB-sáttmálans gagnvart lágmarksaðstoð ⁽¹⁾.

7) Með hliðsjón af umræðunni skal tilgangur og áhrif þeirrar aðstoðar, sem nýtur undanþágu samkvæmt þessari reglugerð, vera að stuðla að bættu atvinnuástandi í samræmi við evrópsku vinnumálaáætlunina, einkum að því er varðar starfsmenn í illa settum flokkum, án þess að það hafi óhagstæð áhrif á viðskiptakjör í þeim mæli að það stríði gegn sameiginlegum hagsmunum. Aðstoð til að efla atvinnu sem veitt er einstöku fyrirtæki getur haft stórfelld áhrif á samkeppni á viðkomandi markaði þar sem verið er að ívilna því fyrirtæki umfram önnur sem hafa ekki fengið slíka aðstoð. Slík aðstoð hefur líklega takmörkuð áhrif á atvinnumál ef hún er einungis veitt einu fyrirtæki. Þess vegna skal áfram tilkynna framkvæmdastjórninni um þegar aðstoð er veitt til að efla atvinnu og skal samkvæmt þessari reglugerð einungis veita aðstoð samkvæmt tilteknu undanþágukerfi.

8) Öll aðstoð, veitt samkvæmt kerfi sem uppfyllir allar viðeigandi kröfur þessarar reglugerðar, skal njóta undanþágu samkvæmt þessari reglugerð. Til að tryggja skilvirkt eftirlit og einfalda stjórnun án þess að draga úr eftirliti framkvæmdastjórnarinnar skal skýr tilvísun í þessa reglugerð fylgja með aðstoðarkerfum.

9) Ríkisaðstoð á sviði skipasmíði og kolavinnslu skal ekki undanþegin tilkynningarskyldu samkvæmt þessari reglugerð þar sem mælt er fyrir um sérreglur um slíka aðstoð í reglugerð ráðsins (EB) nr. 1540/98 ⁽²⁾ og reglugerð ráðsins (EB) nr. 1407/2002 ⁽³⁾.

10) Ákvæði þessarar reglugerðar gilda í flutningsgeiranum. Með hliðsjón af því að samkeppnisaðstæður eru mjög sérstakar í þeim geira er þó ekki rétt að aðstoð til atvinnusköpunar njóti undanþágu.

11) Framkvæmdastjórnin lítur á aðstoð til tiltekinna geira æ neikvæðari augum, þ.m.t. en þó ekki eingöngu, viðkvæmir geirar sem standa höllum fæti vegna umframframleiðslugetu eða óvissuástands. Aðstoðarkerfi, sem beinast að sérstökum starfsgreinum, skulu því ekki undanþegin tilkynningarskyldu samkvæmt þessari reglugerð.

12) Í samræmi við fasta venju framkvæmdastjórnarinnar og í þeim tilgangi að tryggja betur að aðstoð sé í réttum hlutföllum og takmarkist við nauðsynlega fjárhæð skal setja mörkin fyrir umfang aðstoðar í réttu hlutfalli við styrkhæfan kostnað fremur en sem hámarksfjárhæð sem er veitt til aðstoðar.

13) Til að ákvarða hvort aðstoð sé samrýmanleg sameiginlega markaðnum samkvæmt þessari reglugerð er nauðsynlegt að taka tillit til umfangs aðstoðarinnar og þar með fjárhæðarinnar sem er veitt til aðstoðar og tilgreind sem styrkígildi. Við útreikning á styrkígildi aðstoðar, sem greiða má í nokkrum afborgunum, og útreikning á aðstoð í formi hagstæðra lána, er nauðsynlegt að nota markaðsvexti sem eru í gildi þegar styrkurinn er veittur. Til að tryggja samræmda og einfalda beitingu reglna um ríkisaðstoð skal líta svo á að markaðsvextir, að því er varðar þessa reglugerð, séu viðmiðunarvextir, að því tilskildu að sett sé venjuleg trygging fyrir hagstæðum lánam og að þau hafi ekki í för með sér óeðlilega áhættu. Viðmiðunarvextir skulu vera í samræmi við þá vexti sem framkvæmdastjórnin ákveður með ákveðnu millibili á grundvelli hlutlægra viðmiðana og birtir eru í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* og á Netinu.

14) Með hliðsjón af muninum, sem er á misstórum fyrirtækjum, skal setja mishá efri mörk fyrir umfang aðstoðar til atvinnusköpunar til lítilla og meðalstórra fyrirtækja og stórra fyrirtækja. Til að útiloka mun, sem gæti valdið röskun á samkeppni, og til að auðvelda samræmingu milli ýmissa framtaksverkefna Bandalagsins og einstakra landa og með hliðsjón af gagnsæi stjórnsýslunnar og réttaröryggi skal skilgreiningin á „litlum og meðalstórum fyrirtækjum“, sem er notuð í þessari reglugerð, vera sú sama og mælt er fyrir um í tilmælum framkvæmdastjórnarinnar 96/280/EB frá 3. apríl 1996 um skilgreiningu á litlum og meðalstórum fyrirtækjum ⁽⁴⁾. Sú skilgreining var einnig notuð í reglugerð (EB) nr. 70/2001.

15) Í ljósi reynslu framkvæmdastjórnarinnar er rétt að ákvarða umfang aðstoðar þannig að jafnvægi náist milli þeirra markmiða að halda samkeppnisröskun í lágmarki og að stuðla að bættu atvinnuástandi. Samræma skal efri mörkin þeim sem ákvörðuð voru með viðmiðunarreglunum um innlenda, svæðisbundna aðstoð og í reglugerð (EB) nr. 70/2001 þar sem aðstoð er reiknuð með tilvísun til atvinnusköpunar í tengslum við fjárfestingarverkefni.

⁽¹⁾ Stjúd. EB L 10, 13.1.2001, bls. 30.

⁽²⁾ Stjúd. EB L 202, 18.7.1998, bls. 1.

⁽³⁾ Stjúd. EB L 205, 2.8.2002, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjúd. EB L 107, 30.4.1996, bls. 4.

- 16) Kostnaður vegna starfsmanna er hluti venjulegs rekstrarkostnaðar allra fyrirtækja. Því er sérlega mikilvægt að aðstoð hafi jákvæð áhrif í atvinnumálum og geri ekki einungis fyrirtækjum kleift að draga úr kostnaði sem þau annars þurfa að bera.
- 17) Ef ekki er beitt stífu eftirliti og ströngum takmörkunum getur aðstoð til að efla atvinnu haft skaðleg áhrif, sem jafna út þau áhrif sem henni er ætlað að hafa strax á atvinnusköpun. Ef aðstoðin er notuð til þess að vernda fyrirtæki sem eru í samkeppni innan Bandalagsins getur hún orðið til þess að tefja fyrir nauðsynlegun aðlögunum sem gera þarf til að tryggja samkeppni innan iðngreina Bandalagsins. Ef ekki er viðhaft strangt eftirlit getur slík aðstoð beinst einvörðungu að þeim svæðum, þar sem mest hagsæld ríkir, sem brýtur í bága við markmiðið að ná fram efnahags- og félagslegri samheldni. Á innri markaðinum getur aðstoð til að draga úr kostnaði vegna starfsmanna leitt til röskunar á samkeppni í Bandalaginu og stefnubreytingar í úthlutun fjármagns og færanlegra fjárfestinga, til þess að atvinnuleysi færist frá einu landi til annars og að fyrirtæki séu flutt um set.
- 18) Aðstoð til atvinnusköpunar skal vera háð því að störf-in, sem búin eru til, sé haldið í tiltekinn lágmarkstíma. Tímasetningin í þessari reglugerð skal vegna þyngra en fimm ára reglan sem sett er fram í lið 4.14 viðmiðunarreglnanna um innlenda, svæðisbundna aðstoð.
- 19) Aðstoð til að halda störfum, þ.e. fjárstuðningur til fyrirtækis til að hvetja það til að segja ekki upp starfsfólki, er svipuð rekstraraðstoð. Með fyrirvara um reglur um sérsvið á borð við þær sem gilda á sviði sjóflutninga skal því einungis heimila aðstoð við tilteknar aðstæður og í takmarkaðan tíma. Framkvæmdastjórninni skal áfram tilkynnt um hana og skal hún ekki undanþegin tilkynningu sem kveðið er á um í þessari reglugerð. Til þeirra takmörkuðu aðstæðna, þar sem slík aðstoð er heimil, teljast aðstæður, í samræmi við b-lið 2. mgr. 87. gr. sáttmálans, þegar henni er ætlað að bæta tjón af völdum náttúruhamfara eða óvenjulegra atburða. Í öðru lagi eru skilyrði, sem gilda um rekstraraðstoð í viðmiðunarreglunum um innlenda, svæðisbundna aðstoð, á svæðum, sem falla undir undanþáguna í a-lið 3. mgr. 87. gr. sáttmálans um efnahagsþróun, á þeim svæðum þar sem lífskjör eru óvenju bágborin eða atvinnuleysi mikið, þ.m.t. ystu jaðarsvæðin. Í þriðja lagi er tilvik þegar slík aðstoð er veitt í tengslum við björgun eða
- endurskipulagningu fyrirtækis sem á í erfiðleikum í samræmi við ákvæði viðkomandi viðmiðunarreglna Bandalagsins ⁽¹⁾.
- 20) Tiltekin tegund aðstoðar er veitt vinnuveitendum til að breyta tímabundnum ráðningarsamningum eða samningum til takmarkaðs tíma í ótímabundna ráðningarsamninga. Slíkar ráðstafanir eru ekki undanþegnar tilkynningarskyldu, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, og skulu tilkynntar svo að framkvæmdastjórnin geti ákvarðað hvort þær hafi jákvæð áhrif í atvinnumálum. Einkum skal tryggja að ekki sé veitt aðstoð bæði til að skapa ný störf og til að breyta samningi á þann hátt að samanlagt sé farið yfir efri mörk aðstoðar vegna upphaflegra fjárfestinga eða aðstoðar til að skapa fleiri störf.
- 21) Lítil og meðalstór fyrirtæki gegna mikilvægu hlutverki við að skapa ný störf. Þó getur stærð þeirra hindrað sköpun nýrra starfa vegna áhættunnar og stjórnsýsluálagsins sem felst í því að ráða nýtt starfsfólk. Á svipaðan hátt getur sköpun nýrra starfa stuðlað að örrari efnahagsþróun á illa settum svæðum í Bandalaginu og bætt þannig efnahagslega og félagslega samheldni. Fyrirtæki á þessum svæðum eiga í vanda vegna erfiðleika við uppbyggingu vegna staðsetningar. Rétt er því að lítil og meðalstór fyrirtæki og fyrirtæki á svæðum, sem njóta aðstoðar, fái aðstoð til atvinnusköpunar.
- 22) Stór fyrirtæki á svæðum, sem njóta ekki aðstoðar, eiga ekki í sérstökum vanda og kostnaður vegna starfsmanna er hluti af venjulegum rekstrarútgjöldum þeirra. Af þessum sökum og til þess að aðstoð til að skapa ný störf í litlum og meðalstörum fyrirtækjum og á svæðum, sem falla undir undanþáguna í a- og c-lið 3. mgr. 87. gr. sáttmálans, hafi aukin áhrif skulu stór fyrirtæki á svæðum, sem falla ekki undir þessa undanþágu, ekki eiga rétt á aðstoð til atvinnusköpunar.
- 23) Tilteknir flokkar starfsmanna eiga í miklum erfiðleikum við að fá vinnu því að vinnuveitendur telja þá afkastalítla. Þessi hugmynd um lítil afköst þeirra getur verið sprottin af skorti á nýrri starfsreynslu (t.d. ungir starfsmenn, starfsmenn sem hafa verið atvinnulausir lengi) eða vegna varanlegrar fötlunar. Hugmyndin um aðstoð til eflingar atvinnu, sem er ætlað að hvetja fyrirtæki til að ráða slíka starfsmenn, er rökstudd með því að lítil afköst þessara starfsmanna dragi úr

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 288, 9.10.1999, bls. 2.

- fjárhagslegum ávinningi fyrirtækisins og því að starfsmennirnir njóti einnig góðs af ráðstöfuninni og væru líklega útilokaðir frá vinnumarkaðnum nema vinnuveitendur fái slíka hvatningu. Því er rétt að heimila kerfi þar sem slík aðstoð er veitt fyrirtækjum, óháð stærð eða staðsetningu.
- 24) Skilgreina skal þá flokka starfsmanna sem teljast vera illa settir en aðildarríkjunum skal vera kleift að tilkynna, með tilskildum rökstuðningi, um aðstoð til að stuðla að ráðningu starfsmanna úr öðrum flokkum sem þau telja illa setta.
- 25) Fatlaðir starfsmenn geta þurft varanlega aðstoð, svo að þeir geti verið áfram á vinnumarkaðnum, og er hún umfram aðstoð til nýráðningar og getur falið í sér verndaða vinnu. Kerfi, þar sem aðstoð er veitt í þessum tilgangi, njóta undanþágu frá tilkynningu, að því tilskildu að sýnt sé fram á að aðstoðin sé ekki meiri en nauðsynlegt er til að bæta fyrir minni afköst viðkomandi starfsmanna, viðbótarkostnað við að ráða þá eða kostnað við að koma á eða viðhalda verndaðri vinnu. Þessu skilyrði er ætlað að koma í veg fyrir að fyrirtæki njóti góðs af slíkri aðstoð með því að selja vörur sínar á lægra verði en sem nemur samkeppnishæfu verði á mörkuðum þar sem önnur fyrirtæki eru til staðar.
- 26) Þessi reglugerð skal ekki koma í veg fyrir að aðstoð til að ráða starfsmenn, sem teljast illa settir, eða til að nýráða fatlaða eða hafa þá áfram í vinnu komi til viðbótar annarri aðstoð, sem veitt er vegna kostnaðar við það, því að í slíkum tilvikum er lögmætt að veita hvatningu til að ráða frekar starfsmenn úr þessum flokkum frekar en aðra.
- 27) Til að öruggt sé að þörf sé á aðstoðinni og að hún sé hvati til að efla atvinnu er rétt að atvinnusköpun eða mannráðningar, sem styrkþegi myndi ráðast í af markaðsástæðum eingöngu, njóti ekki undanþágu samkvæmt þessari reglugerð.
- 28) Aðstoð til atvinnusköpunar, sem bætist við aðra ríkisaðstoð, nýtur ekki undanþágu samkvæmt þessari reglugerð þ.m.t. aðstoð, sem innlend yfirvöld eða svæða- og staðaryfirvöld veita, eða Bandalagsaðstoð í tengslum við sama styrkhæfa kostnaðinn eða kostnað við fjárfestingar, sem viðkomandi atvinna tengist, ef hún fer samanlagt yfir efri mörkin sem eru ákveðin í þessari reglugerð eða í reglum Bandalagsins um ríkisaðstoð til fjárfestinga, einkum viðmiðunarreglur um innlenda, svæðisbundna aðstoð og reglugerð (EB) nr. 70/2001. Eina undantekningin frá þessari meginreglu skal vera aðstoð til að ráða illa setta starfsmenn eða nýráða fatlaða starfsmenn eða hafa þá áfram í vinnu.
- 29) Rétt er að framkvæmdastjórnin leggi áfram sérstakt mat á stórar fjárhæðir til aðstoðar áður en þær eru greiddar út. Þess vegna skulu fjárhæðir til aðstoðar yfir fastri fjárhæð, veittar einu fyrirtæki eða starfsstöð í tiltekinn tíma, ekki njóta undanþágu eins og kveðið er á um í þessari reglugerð heldur gilda kröfur 3. mgr. 88. gr. sáttmálans áfram um þær.
- 30) Aðstoðarráðstafanir til að stuðla að bættu atvinnuástandi eða annars konar aðstoð með markmið, sem tengjast atvinnu og vinnumarkaðnum, geta verið af öðrum toga en ráðstafanir sem njóta undanþágu samkvæmt þessari reglugerð. Tilkynna skal um slíkar ráðstafanir skv. 3. mgr. 88. gr.
- 31) Samkvæmt samningi Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar (WTO) um styrki og jöfnunarráðstafanir skal aðstoð við útflutning eða aðstoð, sem ívilnar innlendum vörum á kostnað innfluttrar vöru, ekki njóta undanþágu samkvæmt þessari reglugerð. Slík aðstoð samrýmist ekki alþjóðlegum skuldbindingum Bandalagsins samkvæmt þeim samningi og skal því ekki njóta undanþágu frá tilkynningu, né heimiluð ef tilkynnt er um hana.
- 32) Til að tryggja gagnsæi og skilvirkt eftirlit í samræmi við 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 994/98 er rétt að staðlað form verði á samantekt upplýsinga sem aðildarríkin láta framkvæmdastjórninni í té til birtingar í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* í hvert sinn sem aðstoðarkerfi er hrundið í framkvæmd samkvæmt þessari reglugerð. Af sömu ástæðu er rétt að setja reglur um skrárnar sem aðildarríkin eiga að halda varðandi aðstoðarkerfið sem nýtur undanþágu samkvæmt þessari reglugerð. Að því er varðar ársskýrsluna sem aðildarríkin senda framkvæmdastjórninni er rétt að framkvæmdastjórnin setji fram kröfur sínar. Til þess að greiða fyrir stjórnsýslumeðferð, og með hliðsjón af því að nauðsynleg tækni er almennt aðgengileg, skal staðlaða samantektin og ársskýrslan vera á tölvutæku formi.
- 33) Með tilliti til reynslu framkvæmdastjórnarinnar á þessu sviði, einkum af því að hve oft reynist nauðsynlegt að endurskoða stefnu um ríkisaðstoð, er rétt að takmarka gildistíma þessarar reglugerðar. Samkvæmt 2. mgr. 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 994/94 er nauðsynlegt að taka með bráðabirgðafyrirkomulag þar sem aðstoðarkerfi, sem þegar njóta undanþágu samkvæmt þessari reglugerð, eru áfram undanþegin í sex mánuði eftir að hún fellur úr gildi.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA

I. gr.

Gildissvið

1. Þessi reglugerð gildir um kerfi sem teljast ríkisaðstoð í skilningi 1. mgr. 87. gr. sáttmálans og þar sem veitt er aðstoð til að skapa ný störf og ráða illa setta starfsmenn og fatlaða eða vegna aukakostnaðar við að hafa fatlaða starfsmenn í vinnu.

2. Þessi reglugerð gildir um aðstoð í öllum starfsgreinum, þ.m.t. starfsemi í tengslum við framleiðslu, vinnslu og markaðssetningu varanna sem eru skráðar í I. viðauka við sáttmálann.

Hún gildir hvorki um aðstoð á sviði skipasmíði og kolanáms né um aðstoð til atvinnusköpunar í flutningsgeiranum í skilningi 4. gr. Tilkynna skal framkvæmdastjórninni áfram um slíka aðstoð í samræmi við 3. mgr. 88. gr. sáttmálans.

3. Þessi reglugerð gildir ekki um:

- a) aðstoð við starfsemi sem tengist útflutningi, einkum aðstoð sem tengist beint útflutningsmagni, stofnun og rekstri dreifingarnets eða öðrum tilfallandi útgjöldum í tengslum við útflutning,
- b) aðstoð sem er skilyrt þannig að innlendar vörur séu teknar fram yfir innfluttar vörur.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „aðstoð“: allar ráðstafanir sem samræmast viðmiðunum sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 87. gr. sáttmálans,
- b) „lítil og meðalstór fyrirtæki“: fyrirtæki eins og þau eru skilgreind í I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 70/2001,
- c) „umfang aðstoðar, brúttó“: fjárhæðin, sem veitt er til aðstoðar, tilgreind sem hlutfall af viðkomandi kostnaði. Allar tölur, sem eru notaðar, skulu tilgreindar án frádráttar vegna staðgreiðslu skatta. Þegar aðstoð er veitt í öðru formi en sem styrkur skal fjárhæðin, sem er veitt til aðstoðarinnar, jafngilda aðstoð í formi styrks. Aðstoð, sem er greidd með nokkrum afborgunum, skal reiknuð til núvirðis þegar hún er veitt. Vextirnir, sem nota skal við núvirðisreikning og til að reikna út fjárhæðina sem veitt er til aðstoðar í formi hagstæðs láns, skulu vera gildandi viðmiðunarvextir á þeim tíma sem lánið er veitt,
- d) „umfang aðstoðar, nettó“: fjárhæðin reiknuð til núvirðis, sem veitt er til aðstoðar, eftir skatta, tilgreind sem hlutfall af viðkomandi kostnaði,
- e) „fjöldi starfsmanna“: fjöldi ársverka, þ.e. fjöldi einstaklinga í fullu starfi á einu ári þar sem hlutastörf og árstíðabundin störf reiknast sem brot af ársverki,

f) „illa settur starfsmaður“: einstaklingur sem er í flokki þeirra sem eiga erfitt með að komast inn á vinnu-markaðinn án aðstoðar, nánar tiltekið einstaklingur sem uppfyllir a.m.k. eitt eftirfarandi skilyrði:

- i) einstaklingur sem er yngri en 25 ára eða lýkur fullu námi innan tveggja ára og hefur ekki áður gegnt reglubundnu, launuðu starfi,
 - ii) farandlaunþegi sem flyst eða hefur flust til Bandalagsríkis eða hefur búsetu þar til að stunda starf,
 - iii) einstaklingur sem er í þjóðernisminnihluta í aðildarríki og þarfnast aukinnar tungumálakunnáttu, starfsþjálfunar eða starfsreynslu til að bæta möguleika sína á að fá stöðuga vinnu,
 - iv) einstaklingur sem vill hefja eða hefja aftur störf eftir að hafa verið frá vinnu og námi í a.m.k. tvö ár, einkum einstaklingur sem hefur hætt í starfi vegna erfiðleika við að samræma vinnu og fjölskyldulíf,
 - v) fullorðinn einstaklingur sem býr einn og gætir eins eða fleiri barna,
 - vi) einstaklingur sem hefur ekki lokið námi á framhaldsskólastigi eða fengið hliðstæða menntun og er atvinnulaus eða að missa vinnuna,
 - vii) einstaklingur, eldri en 50 ára, sem er atvinnulaus eða að missa vinnuna,
 - viii) einstaklingur sem hefur verið atvinnulaus um langt skeið, þ.e. einstaklingur sem hefur verið atvinnulaus í 12 af undanförunum 16 mánuðum, eða sex af undanförunum átta mánuðum ef um er að ræða einstaklinga yngri en 25 ára,
 - ix) einstaklingur sem viðurkennt er að sé eða hafi verið fíkniefnaneytandi samkvæmt landslögum,
 - x) einstaklingur sem hefur ekki gegnt reglubundnu, launuðu starfi eftir að hafa verið fangelsaður eða hlotið annars konar refsingu,
 - xi) kona sem er á landsvæði þar sem meðalatvinnuleysi, samkvæmt flokkun hagskýrslusvæða II (NUTS II), hefur verið meira en 100% af meðaltali í Bandalaginu í a.m.k. tvö almanaksár og þar sem atvinnuleysi meðal kvenna hefur verið 150% meira en hjá körlum á viðkomandi svæði í a.m.k. tvö af síðastliðnum þremur almanaksárum,
- g) „fatlaður starfsmaður“ sem annaðhvort:
- i) er viðurkennt að sé fatlaður samkvæmt landslögum, eða
 - ii) er viðurkennt að eigi í alvarlegum líkamlegum, geðrænum eða sálrænum erfiðleikum,

h) „vernduð vinna“: starf í fyrirtæki þar sem a.m.k. helmingur starfsmanna er fatlaður eða getur ekki stundað vinnu á almennum vinnumarkaði,

4. gr.

Atvinnusköpun

i) „launakostnaður“: kostnaður sem fellur undir eftirfarandi þætti, sem styrkþega ríkisaðstoðarinnar ber að greiða að því er varðar viðkomandi starf:

1. Aðstoðarkerfi til atvinnusköpunar og öll aðstoð, sem veitt er samkvæmt slíku kerfi, skal uppfylla skilyrðin í 2., 3. og 4. mgr.

i) brúttólaun, þ.e. fyrir skatt, og

2. Þegar atvinna skapast á svæði eða í greinum, sem eiga ekki rétt á svæðisbundinni aðstoð skv. a- og c-lið 3. mgr. 87. gr. á þeim tíma sem aðstoðin er veitt, skal umfang aðstoðar, brúttó, ekki fara yfir:

ii) lögboðið framlag til almannatrygginga.

a) 15% þegar um lítil fyrirtæki er að ræða,

j) „starf, tengt framkvæmd fjárfestingarverkefnis“: starf sem varðar starfseminu sem fjárfestingin tengist ef það verður til innan þriggja ára frá því að fjárfestingu lýkur. Á því tímabili tengjast fjárfestingunni einnig störf sem verða til í kjölfar aukinnar nýtingar vegna afkastanna sem fylgja fjárfestingunni,

b) 7,5% þegar um meðalstór fyrirtæki er að ræða.

k) „fjárfesting í efnislegum eignum“: fjárfesting í efnislegum fastafjármunum í tengslum við nýja starfsstöð, útvíkkun starfsstöðvar sem fyrir er eða að hafin er starfsemi sem felur í sér grundvallarbreytingar á vöru eða í framleiðsluferli starfandi fyrirtækis (einkum með hagræðingu, endurskipulagningu eða nútímavæðingu). Fjárfesting í fastafjármunum, sem fer fram í formi yfirtöku starfsstöðvar, sem hefur verið lokað eða myndi hafa verið lokað hefði hún ekki verið keypt, skal einnig teljast efnisleg fjárfesting,

3. Ef atvinna skapast á svæðum og í starfsgreinum, sem eiga ekki rétt á svæðisbundinni aðstoð skv. a- og c-lið 3. mgr. 87. gr., á þeim tíma sem aðstoðin er veitt, skal umfang aðstoðar, nettó, ekki fara yfir efri mörk svæðisbundinnar aðstoðar í formi fjárfestinga, sem er ákvörðuð á kortinu, sem framkvæmdastjórnin hefur samþykkt fyrir hvert aðildarríki og er í gildi á þeim tíma sem aðstoðin er veitt: í þessum tilgangi skal m.a. taka tillit til rammaákvæða sem taka til margra atvinnugreina og fjalla um svæðisbundna aðstoð til stórra fjárfestingarverkefna ⁽¹⁾.

Þegar um er að ræða lítil og meðalstór fyrirtæki, nema kveðið sé á um annað á kortinu að því er varðar slík fyrirtæki, skal hækka efri mörkin um:

l) „fjárfesting í óefnislegum eignum“: fjárfesting í yfirærslu á tækni með öflun einkaleyfa, leyfa, verkþekkingar eða tækniþekkingar án einkaleyfa.

a) 10 prósentustig, brúttó, á svæðum sem falla undir c-lið 3. mgr. 87. gr., að því tilskildu að heildarumfang nettó-aðstoðar fari ekki yfir 30%, eða

3. gr.

b) 15 prósentustig, brúttó, á svæðum sem falla undir c-lið 3. mgr. 87. gr., að því tilskildu að heildarumfang nettó-aðstoðar fari ekki yfir 75%.

Skilyrði fyrir undanþágu

1. Með fyrirvara um 9. gr. skulu aðstoðarkerfi, sem uppfylla öll skilyrði þessarar reglugerðar, teljast samrýmanleg sameiginlega markaðnum í skilningi 3. mgr. 87. gr. sáttmálans og skulu njóta undanþágu frá ákvæðum 3. mgr. 88. gr. sáttmálans um tilkynningarskyldu, að því tilskildu:

Efri mörk svæðisbundinnar aðstoðar skulu því aðeins gilda að framlag styrkþega til fjármögnunar hennar sé a.m.k. 25% og að starfinu sé haldið á svæðinu sem á rétt á aðstoð.

a) að aðstoð, sem unnt er að veita samkvæmt slíku kerfi, uppfylli öll skilyrði þessarar reglugerðar,

Þegar atvinna við framleiðslu, vinnslu og markaðssetningu varanna, sem skráðar eru í I. viðauka við sáttmálann, skapast á svæðum sem teljast til illa settra svæða samkvæmt reglugerð ráðsins (EB) nr. 1257/1999 ⁽²⁾, skulu þessi efri mörk aðstoðar gilda eða, ef við á, efri mörk aðstoðar samkvæmt þeirri reglugerð.

b) að kerfinu fylgi skýr tilvísun í þessa reglugerð þar sem fram kemur titill hennar og tilvísun til birtingar hennar í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. Efri mörkin, sem sett eru í 2. og 3. mgr., gilda um umfang aðstoðarinnar sem er reiknuð sem hlutfall af launakostnaði fyrir tveggja ára tímabil í tengslum við starf, sem verður til, með eftirfarandi skilyrðum:

2. Aðstoð, sem er veitt sem hluti af kerfunum sem um getur í 1. mgr., telst samrýmanleg sameiginlega markaðnum í skilningi 3. mgr. 87. gr. sáttmálans og skal undanþegin ákvæðum 3. mgr. 88. gr. um tilkynningarskyldu, að því tilskildu að aðstoðin, sem er veitt, uppfylli öll skilyrði þessarar reglugerðar.

a) að starfið, sem verður til, leiði til nettóaukningar m.t.t. fjölda starfsmanna, í viðkomandi starfsstöð og fyrirtæki, miðað við meðaltal síðustu 12 mánaða,

⁽¹⁾ Stjóð. EB C 70, 19.3.2002, bls. 8.

⁽²⁾ Stjóð. EB L 160, 26.6.1999, bls. 80.

b) að starfinu, sem verður til, sé haldið í a.m.k. þrjú ár, eða tvö ár ef um er að ræða lítil og meðalstór fyrirtæki, og

c) að nýir starfsmenn, sem eru ráðnir vegna atvinnusköpunar, hafi aldrei verið í vinnu eða hafi misst eða séu að missa vinnuna.

5. Ef veitt er aðstoð til atvinnusköpunar samkvæmt kerfi, sem nýtur undanþágu samkvæmt þessari grein, er heimilt að veita viðbótaraðstoð ef um er að ræða ráðningu illa setts eða fatlaðs starfsmanns í samræmi við skilmála 5. og 6. gr.

5. gr.

Ráðning illa settra og fatlaðra starfsmanna

1. Aðstoðarkerfi til ráðningar fyrirtækja á illa settum og fötluðum starfsmönnum og öll aðstoð, sem veitt er samkvæmt slíku kerfi, skal uppfylla skilyrðin í 2. og 3. mgr.

2. Brúttóumfang allrar aðstoðar í tengslum við atvinnu illa settra eða fatlaðra starfsmanna eða viðkomandi starfsmanna, reiknað sem hlutfall af launakostnaði fyrir eins árs tímabil í kjölfar ráðningar, skal ekki vera meira en 50%, að því er varðar illa setta starfsmenn, eða 60% að því er varðar fatlaða starfsmenn.

3. Eftirtalin skilyrði gilda:

a) ef ráðningin felur ekki í sér nettófjölgun starfsmanna í viðkomandi starfsstöð skal staðan eða stöðurnar hafa losnað vegna brottfarar af frjálsum vilja, starfsloka á grundvelli aldurs, styttingar á vinnutíma af frjálsum vilja eða lögmætrar uppsagnar vegna misferlis en ekki vegna almennra uppsagna, og

b) starfsmenn skulu eiga rétt á samfelldri atvinnu í a.m.k. 12 mánuði nema þegar um er að ræða lögmæta uppsögn vegna misferlis.

6. gr.

Aukakostnaður vegna fatlaðra starfsmanna

1. Aðstoðarkerfi til að efla atvinnu fyrir fatlaða og öll aðstoð, sem veitt er samkvæmt slíku kerfi, skal uppfylla skilyrðin í 2. og 3. mgr.

2. Aðstoðin, hugsanlega ásamt aðstoð sem kveðið er á um skv. 5. gr., skal ekki fara yfir það sem þarf til uppbótar minni framleiðslu vegna fötlunar starfsmannanna, og fyrir eftirfarandi kostnaði:

a) kostnaði við aðlögun húsnæðis,

b) kostnaði við að hafa í vinnu fólk sem starfar eingöngu við að aðstoða fatlaða starfsmenn,

c) kostnaði við að aðlaga eða kaupa búnað sem þeir geta notað,

sem er umfram þann kostnað sem styrkþegi hefði þurft að greiða vegna ófatlaðra starfsmanna þann tíma sem fatlaðir starfsmenn eru við störf.

Ef styrkþegi fær starfsmann í starf með verndaðri vinnu-aðstöðu getur auk þess aðstoð tekið til, en skal ekki vera meiri en, kostnaðar við að byggja, setja upp eða stækka viðkomandi starfsstöð svo og allan stjórnsýslu- og flutningskostnað vegna fatlaðra starfsmanna.

3. Í kerfum, sem njóta undanþágu samkvæmt þessari grein, skal ákveðið að aðstoð sé háð því að styrkþegi haldi skrár til staðfestingar á því að veitt aðstoð uppfylli ákvæði þessarar greinar og 4. mgr. 8. gr.

7. gr.

Forsendur fyrir aðstoð

1. Samkvæmt þessari reglugerð skal aðstoð því aðeins njóta undanþágu skv. 4. gr. að áður en viðkomandi starf er búið til:

a) hafi styrkþegi annaðhvort sótt um aðstoð til aðildarríkisins, eða

b) aðildarríkið hafi samþykkt lagaákvæði um lagalegan rétt til aðstoðar samkvæmt hlutlægum viðmiðunum og án frekari íhlutana af hálfu aðildarríkisins.

2. Aðstoð skal njóta undanþágu skv. 4. gr.:

a) ef starfið, sem var búið til, tengist framkvæmd verkefnis um fjárfestingu í efnislegum eða óefnislegum eignum,

b) sé starfið búið til innan þriggja ára frá því að fjárfestingu lýkur,

einungis ef umsóknin, sem um getur í a-lið 1. mgr., eða samþykktin, sem um getur í b-lið 1. mgr., er lögð fram áður en vinna hefst við verkefnið.

8. gr.

Uppsöfnun

1. Efri mörk aðstoðar, sem eru ákveðin í 4., 5. og 6. gr., gilda án tillits til þess hvort aðstoðin við starfið eða ráðninguna er eingöngu fjármögnuð af ríkinu eða hvort hún er fjármögnuð að hluta til af Bandalaginu.

2. Aðstoð, sem veitt er samkvæmt kerfum og nýtur undanþágu skv. 4. gr. þessarar reglugerðar, má ekki bætast við neina aðra ríkisaðstoð í skilningi 1. mgr. 87. gr. sáttmálans eða aðra fjármögnun Bandalagsins í tengslum við sama launakostnað ef slík uppsöfnun leiðir til þess að aðstoðin fer yfir mörkin sem eru ákvæðin í þessari reglugerð.

3. Aðstoð, sem veitt er samkvæmt kerfum og nýtur undanþágu skv. 4. gr. þessarar reglugerðar, skal ekki bætast við:

- a) neina aðra ríkisaðstoð í skilningi 1. mgr. 87. gr. sáttmálans, eða aðra fjármögnun Bandalagsins í tengslum við kostnað við fjárfestingu, sem starfið, sem búið er til tengist, og sem er ekki lokið þegar starfið er búið til eða lauk á þremur síðustu árunum áður en starfið var búið til,
- b) neina slíka aðstoð eða fjármögnun í tengslum við sama launakostnað eða önnur störf sem tengjast sömu fjárfestingu,

ef slík uppsöfnun leiðir til þess að umfang aðstoðar fer yfir viðeigandi efri mörk svæðisbundinnar fjárfestingaraðstoðar, sem eru ákvörðuð á kortinu sem framkvæmdastjórnin hefur samþykkt fyrir hvert aðildarríki, eða efri mörkin í reglugerð (EB) nr. 70/2001. Þegar viðkomandi efri mörk hafa verið samþykkt í tilteknu tilviki, einkum með beitingu reglna um ríkisaðstoð, sem gilda í tiltekinni grein, eða geminga sem gilda um stór fjárfestingarverkefni, eins og gildandi rammaákvæði, sem taka til margra atvinnugreina og fjalla um svæðisbundna aðstoð til stórra fjárfestingarverkefna, gilda efri mörkin sem samþykkt eru að því er þessa málsgrein varðar.

4. Þrátt fyrir ákvæði 2. og 3. mgr. getur aðstoð, sem veitt er samkvæmt kerfum og nýtur undanþágu skv. 5. og 6. gr. þessarar reglugerðar, bæst við aðra ríkisaðstoð í skilningi 1. mgr. 87. gr. sáttmálans eða aðra fjármögnun Bandalagsins, í tengslum við sama kostnað, þ.m.t. aðstoð, sem veitt er samkvæmt kerfum og nýtur undanþágu skv. 4. gr. þessarar reglugerðar og fer að ákvæðum 2. og 3. gr., að því tilskildu að slík uppsöfnun leiði ekki til þess að brúttó-umfang aðstoðar fari yfir 100% af launakostnaði á hverju tímabili sem starfsmennirnir eru við störf.

Ákvæði fyrstu undirgreinar hafa ekki áhrif á lægri mörk aðstoðar sem kunna að hafa verið sett samkvæmt rammaákvæðum Bandalagsins um ríkisaðstoð til rannsókna og þróunar⁽¹⁾.

9. gr.

Aðstoð sem skal tilkynna framkvæmdastjórninni fyrir fram

1. Aðstoðarkerfi, sem beinast að tilteknum starfsgreinum, skulu ekki njóta undanþágu frá tilkynningu samkvæmt þessari reglugerð og falla áfram undir ákvæði 3. mgr. 88. sáttmálans um tilkynningarskyldu.

2. Veiting aðstoðar til einstakra fyrirtækja eða starfsstöðva, þar sem fjárhæð brúttóaðstoðar fer yfir 15 milljónir evra á þriggja ára tímabili, skal ekki njóta undanþágu frá tilkynningu. Framkvæmdastjórnin skal því aðeins meta slíka aðstoð að hún sé veitt samkvæmt kerfi, sem nýtur að öðrum kosti undanþágu samkvæmt þessari reglugerð, með hliðsjón af viðmiðununum í þessari reglugerð.

3. Þessi reglugerð hefur ekki áhrif á þá skyldu aðildarríkjanna að tilkynna um veitingu stakrar aðstoðar samkvæmt skyldum, sem aðildarríkin hafa gengist undir með skírskotun til annarra tegunda ríkisaðstoðar, einkum skyldunni til að tilkynna framkvæmdastjórninni um eða greina henni frá aðstoð til fyrirtækis til endurskipulagningar í skilningi viðmiðunarreglna Bandalagsins um ríkisaðstoð til björgunar og endurskipulagningar fyrirtækis sem á í erfiðleikum, og skyldunni til að tilkynna um svæðisbundna aðstoð til stórra fjárfestingarfyrirtækja samkvæmt gildandi rammaákvæðum sem taka til margra atvinnugreina.

4. Aðstoðarkerfi til að stuðla að ráðningu starfsmanna í flokkum, sem eru illa settir í skilningi f-liðar 2. gr., falla áfram undir ákvæði 3. mgr. 88. gr. sáttmálans um tilkynningarskyldu nema þau njóti undanþágu skv. 4. gr. Aðildarríkin skulu, með tilkynningunni, færa rök fyrir því að viðkomandi starfsmenn séu illa settir sem framkvæmdastjórnin síðan metur. Í þessu tilliti gildir 5. gr.

5. Aðstoð til að halda uppi störfum, nánar tiltekið fjárstuðningur, sem fyrirtæki er veittur til að halda starfsfólki sem að öðrum kosti yrði sagt upp, fellur áfram undir ákvæði 3. mgr. 88. gr. sáttmálans um tilkynningarskyldu. Með fyrirvara um reglur um sérsvið getur framkvæmdastjórnin einungis heimilað slíka aðstoð þegar henni er ætlað, í samræmi við b-lið 2. mgr. 87. gr. sáttmálans, að bæta tjón af völdum náttúruhamfara eða óvenjulegra atburða eða, samkvæmt þeim skilyrðum sem gilda um rekstraraðstoð í viðmiðunarreglunum um innlenda, svæðisbundna aðstoð, á svæðum þar sem lífsskjör eru óvenju bágborin eða atvinnuleysi mikið.

6. Aðstoð til að breyta tímabundnum ráðningarsamningum eða samningum til takmarkaðs tíma í ótímabundna ráðningarsamninga fellur áfram undir ákvæði 3. mgr. 88. gr. sáttmálans um tilkynningarskyldu.

7. Aðstoðarkerfi til starfsdeilingar til að veita stuðning útvinandi foreldrum og svipaðar atvinnuráðstafanir, sem stuðla að bættu atvinnuástandi en leiða ekki til nettófjölgunar starfsmanna, ráðningar illa settra starfsmanna eða fatlaðra, falla áfram undir ákvæði 3. mgr. 88. gr. sáttmálans um tilkynningarskyldu og skal framkvæmdastjórnin meta þau í samræmi við 87. gr.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 45, 17.2.1996, bls. 5.

8. Aðrar aðstoðarráðstafanir með markmiðum sem tengjast atvinnumálum og vinnumarkaðnum, eins og ráðstafanir til að hvetja til snemmtækinna eftirlauna, falla áfram undir ákvæði 3. mgr. 88. gr. sáttmálans um tilkynningarskyldu og skal framkvæmdastjórnin meta þær í samræmi við 87. gr.

9. Tiltekin tilvik, þar sem veitt er aðstoð til að efla atvinnu, utan allra kerfa, falla áfram undir ákvæði 3. mgr. 88. gr. sáttmálans um tilkynningarskyldu. Slík aðstoð verður metin með hliðsjón af þessari reglugerð og getur framkvæmdastjórnin einungis heimilað hana ef hún samrýmist gildandi sérreglum, sem mælt hefur verið fyrir um í starfsgreininni þar sem styrkþeginn starfar og einungis ef hægt er að sýna fram á að áhrifin af aðstoð til eflingar atvinnu vega þyngra en áhrif á samkeppni á viðkomandi markaði.

10. gr.

Gagnsæi og eftirlit

1. Við framkvæmd aðstoðarkerfis, sem nýtur undanþágu samkvæmt þessari reglugerð, skulu aðildarríkin senda framkvæmdastjórninni, innan 20 virkra daga, yfirlit yfir slíkt aðstoðarkerfi til birtingar í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* í því formi sem mælt er fyrir um í I. viðauka. Þessu skal skilað á tölvutæku formi.

2. Aðildarríkin skulu halda nákvæmar skrár yfir aðstoðarkerfi, sem njóta undanþágu samkvæmt þessari reglugerð, og staka aðstoð sem veitt er samkvæmt þessum kerfum. Í slíkum skráum skulu koma fram allar nauðsynlegar upplýsingar til að staðfesta að skilyrði fyrir undanþágu séu uppfyllt, eins og mælt er fyrir um í þessari reglugerð, þ.m.t. upplýsingar um stöðu fyrirtækisins ef réttur þess til aðstoðar er háður stöðu þess sem lítils eða meðalstórs fyrirtækis. Aðildarríkin skulu halda skrár yfir aðstoðarkerfi í 10 ár frá þeim degi sem síðasta, staka aðstoðin var veitt samkvæmt slíku kerfi. Viðkomandi aðildarríki skal láta framkvæmdastjórninni í té, samkvæmt skriflegri beiðni og innan 20 virkra daga eða lengri tíma, sem er tilgreindur í beiðninni,

allar upplýsingar sem framkvæmdastjórnin telur nauðsynlegt að hafa til að geta metið hvort skilyrðin í þessari reglugerð hafi verið uppfyllt.

3. Aðildarríkin skulu taka saman skýrslu á tölvutæku formi um beitingu þessarar reglugerðar fyrir hvert heilt almanaksár eða hluta af því, sem þessi reglugerð gildir, í því formi sem mælt er fyrir um í II. viðauka. Aðildarríkin skulu láta framkvæmdastjórninni í té slíka skýrslu eigi síðar en þremur mánuðum eftir að tímabilinu, sem fjallað er um í skýrslunni, lýkur.

11. gr.

Gildistaka, gildistími og bráðabirgðafyrirkomulag

1. Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Hún skal gilda til 31. desember 2006.

2. Þar til reglugerð þessi öðlast gildi verða tilkynningar metnar í samræmi við ákvæði hennar.

Aðstoðarkerfi, sem er hrundið í framkvæmd áður en reglugerð þessi öðlast gildi, og aðstoð veitt samkvæmt þessum kerfum án heimildar framkvæmdastjórnarinnar og í bága við tilkynningaskylduna í 3. mgr. 88. gr. sáttmálans, skulu vera samrýmanleg sameiginlega markaðnum í skilningi 3. mgr. 87. gr. sáttmálans og njóta undanþágu samkvæmt þessari reglugerð ef þau uppfylla skilyrðin sem mælt er fyrir um í a-lið 1. mgr. 3. gr. og 2. mgr. 3. gr. Framkvæmdastjórnin skal meta alla aðstoð, sem uppfyllir ekki þessi skilyrði, í samræmi við viðkomandi ramma, viðmiðunarreglur, orðsendingar og tilkynningar.

3. Við lok gildistíma þessarar reglugerðar skulu aðstoðarkerfi, sem njóta undanþágu samkvæmt þessari reglugerð, vera áfram á undanþágu í sex mánaða aðlögunartíma.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 5. desember 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Mario MONTI

framkvæmdastjóri.

I. VIÐAUKI

Upplýsingar, sem aðildarríki senda, varðandi ríkisaðstoð, sem veitt er samkvæmt reglugerð (EB) nr. 2204/2002 frá 12. desember 2002 um beitingu 87. og 88. gr. EB-sáttmálans gagnvart ríkisaðstoð til eflingar atvinnu

(Þessu skal skilað á tölvutæku formi, með tölvupósti, til stateaidgreffe@cec.eu.int)

Aðstoð nr.:

Skýringar: Þetta númer verður fært inn á aðalskrifstofu samkeppnismála (DG COMP).

Aðildarríki:**Svæði:**

Skýringar: Tilgreina skal heiti svæðisins ef yfirvald utan svæðis veitir aðstoðina.

Heiti aðstoðarkerfis:

Skýringar: Tilgreina skal heiti aðstoðarkerfisins.

Lagagrundvöllur:

Skýringar: Tilgreina skal nákvæmlega stoð í landslögum fyrir aðstoð og vísa til birtingar hennar.

Áætluð útgjöld vegna kerfisins:

Skýringar: Fjárhæðir skulu gefnar upp í evrum eða í innlendum gjaldmiðli ef við á. Tilgreina skal árlega heildarfjárhæð fjárveitingar eða áætlað skattatap á ári vegna allra tegunda aðstoðar sem til eru í kerfinu.

Að því er varðar ábyrgðir skal tilgreina (hæstu) fjárhæð tryggðra lána.

Hámarks umfang aðstoðar skv.:

- 4. gr.: til atvinnusköpunar:
- 5. gr.: til ráðningar illa settra og fatlaðra starfsmanna:
- 6. gr.: viðbótarkostnaður vegna fatlaðra starfsmanna:

Skýringar: Tiltaka skal hámarks umfang aðstoðar og greina á milli aðstoðar skv. 4., 5. og 6. gr. reglugerðarinnar.

Dagsetning framkvæmdar:

Skýringar: Tiltaka skal frá hvaða degi megi veita aðstoð þegar um aðstoðarkerfi er að ræða.

Gildistími kerfis:

Skýringar: Tiltaka skal lokadag (ár og mánuð) aðstoðar þegar um aðstoðarkerfi er að ræða.

Markmið aðstoðar:

- 4. gr.: atvinnusköpun:
- 5. gr.: ráðning illa settra og fatlaðra starfsmanna:
- 6. gr.: atvinna fatlaðra starfsmanna:

Skýringar: Tilgreina skal hvað af þessu þrennu á við um meginmarkmið ráðstöfunarinnar. Þessi reitur gefur kost á því að tilgreina frekari markmið (undirmarkmið) sem sett eru.

Viðkomandi starfsgrein eða starfsgreinar:

- allar starfsgreinar í Bandalaginu ⁽¹⁾
- öll framleiðsla ⁽¹⁾
- öll þjónusta ⁽¹⁾
- annað (tilgreinið)

Skýringar: Veljið af listanum ef við á. Aðstoðarkerfi, sem beinast að sérstökum starfsgreinum, eru ekki undanþegin ákvæðum þessarar reglugerðar um tilkynningarskyldu.

Heiti og heimilisfang yfirvaldsins sem veitir aðstoð:

Skýringar: Vinsamlegast gefið upp símanúmer og tölvupóstfang ef unnt er.

⁽¹⁾ Að undanskildum skipasmíðageiranum og öðrum starfsgreinum sem falla undir sértækar reglur í reglugerðum og tilskipunum sem gilda um alla ríkisaðstoð í starfsgreininni.

Aðrar upplýsingar:

Skýringar: Ef kerfið er fjármagnað sameiginlega úr sjóðum Bandalagsins bætið við eftirfarandi setningu:

„Aðstoðarkerfið er fjármagnað sameiginlega samkvæmt [tilvísun].“

Ef gildistími kerfisins er lengri en gildistími þessarar reglugerðar vinsamlegast bætið við eftirfarandi setningu:

„Undanþágureglugerðin fellur úr gildi 31. desember 2006 og þar á eftir fylgir sex mánaða aðlögunartímabil.“

II. VIDAUKI

Framsetning skýrslunnar sem senda skal reglulega til framkvæmdastjórnarinnar**Framsetning ársskýrslu um aðstoðarkerfi sem falla undir reglugerð um hópundanþágu skv. 1. gr. reglugerðar (EB) nr. 994/98**

Aðildarríkjunum ber að nota eftirfarandi framsetningu til þess að uppfylla þá skyldu sína að skila skýrslum til framkvæmdastjórnarinnar samkvæmt reglugerðum um hópundanþágur sem hafa verið samþykktar á grundvelli reglugerðar (EB) nr. 994/98.

Skýrslunum skal skilað á tölvutæku formi til:

stateaidgreffe@cec.eu.int

Upplýsingar sem krafist er fyrir öll aðstoðarkerfi sem falla undir reglugerðir um hópundanþágu skv. 1. gr. reglugerðar (EB) nr. 994/98

1. Heiti og númer aðstoðarkerfis
2. Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar um undanþágur sem við á
3. Útgjöld

Leggja skal fram sundurliðaðar tölur vegna hverrar tegundar aðstoðar innan aðstoðarkerfis (t.d. styrkja, hagstæðra lána o.s.frv.). Fjárhæðir skulu tilgreindar í evrum eða í innlendum gjaldmiðli ef við á. Þegar um útgjöld vegna skatta er að ræða verður að tilgreina árlegt skattatap. Ef nákvæm tala liggur ekki fyrir má áætla slíkt tap.

Gefa skal upp útgjaldatekjur samkvæmt eftirfarandi.

Tilgreina skal sérstaklega tölur fyrir hverja tegund aðstoðar innan aðstoðarkerfisins (t.d. styrki, hagstæð lán o.s.frv.) fyrir árið sem um er að ræða:

 - 3.1. Fjárhæðir skuldbindinga, (áætlað) skattatap eða annar tekjumissir, gögn um ábyrgðir o.s.frv. vegna nýrra ákvarðana til að veita aðstoð. Að því er varðar ábyrgðarkerfi skal tilgreina heildarfjárhæð nýrra ábyrgða sem hafa verið gefnar út.
 - 3.2. Beinar greiðslur, (áætlað) skattatap eða annar tekjumissir, gögn um ábyrgðir o.s.frv. vegna nýrrar og yfirstandandi veitingar aðstoðar. Að því er varðar ábyrgðarkerfi skal tilgreina eftirfarandi: heildarfjárhæð úti-standandi ábyrgða, iðgjaldtekjur, endurgreiðslur, tryggingagreiðslur og rekstrarniðurstöður kerfisins á því ári sem um er að ræða.
 - 3.3. Fjöldi nýrra ákvarðana um að veita aðstoð.
 - 3.4. Áætlaður heildarfjöldi starfa, sem skapast, eða áætlaður heildarfjöldi illa settra eða fatlaðra starfsmanna, sem er ráðinn eða starfar samkvæmt nýjum ákvörðunum um að veita aðstoð (eins og við á). Sundurliða skal aðstoð til ráðningar illa settra starfsmanna eftir flokkunum í f-lið 2. gr.
 - 3.5.
 - 3.6. Skipting fjárhæða skv. lið 3.1 eftir svæðum, annaðhvort eftir svæðum sem eru skilgreind sem 2. stig í flokkun hagskýrslusvæða (NUTS ⁽¹⁾) eða lægra, eða eftir svæðum skv. a-lið 3. mgr. 87. gr., c-lið 3. mgr. 87. gr. og svæðum sem njóta ekki aðstoðar.
 - 3.7. Skipting fjárhæða skv. lið 3.1 eftir starfsgreinum, þ.e. starfsgreinum styrkþega (ef um fleiri en eina starfsgrein er að ræða skal tilgreina upphæð hverrar fyrir sig):
 - kolanám
 - framleiðsla, þ.m.t.:
 - stáliðnaður
 - skipasmíði
 - syntetískar trefjar
 - vélknúin ökutæki
 - önnur framleiðsla
 - þjónusta, þ.m.t.:
 - flutningaþjónusta
 - fjármálaþjónusta
 - önnur þjónusta
 - aðrar starfsgreinar (tilgreinið)
4. Aðrar upplýsingar og athugasemdir

⁽¹⁾ Flokkun hagskýrslusvæða (NUTS) er flokkunarkerfi svæðisbundinna eininga vegna hagskýrslugerðar í Evrópubandalaginu.

TILMÆLI FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2005/EES/27/32

frá 1. mars 2001

um upplýsingar sem lánveitendur, sem bjóða lán til húsnæðiskaupa, skulu veita neytendum áður en samningur er gerður (*)*(tilkynnt með númeri C(2001) 477)*

(2001/193/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum
öðrum undirlið 211. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Að koma á einum óskiptum markaði fyrir fjármálaþjónustu með öflugri neytendavernd er forgangsverkefni í Bandalaginu. Undirritun samnings um lán til húsnæðiskaupa er oft ein mikilvægasta fjárskuldbinding sem neytandi gengst undir. Útlánastarfsemi til húsnæðiskaupa er svið fjármálaþjónustu þar sem aukin starfsemi yfir landamæri getur komið neytendum verulega til góða, að því tilskildu að viðunandi verndarráðstafanir séu gerðar.
- 2) Það er því mikilvægt að upplýsingarnar, sem veittar eru áður en samningur er gerður að því er varðar þá skilmála og skilyrði sem lán til húsnæðiskaupa eru boðin á í öllu Bandalaginu, séu gagnsæjar og samamburðarhæfar. Í þessu skyni skal fara fram á við lánveitendur að þeir veiti neytendum tvær útgáfur af samræmdum upplýsingum, nánar tiltekið eina með almennum upplýsingum og aðra með persónubundnum upplýsingum. Persónubundnu upplýsingarnar skulu vera á stöðluðu, skriflegu formi, svonefndu stöðluðu, evrópsku upplýsingablaði.
- 3) Sambönd og samtök lánveitenda annars vegar og neytendur hins vegar hafa á vegum framkvæmdastjórnarinnar samið um hvaða almennum og persónubundnu upplýsingar lánveitendum ber að veita neytendum. Þessar samningaviðræður hafa leitt til þess að settar hafa verið valfrjálssar starfsreglur um upplýsingar um lán til húsnæðiskaupa, sem skal veita

áður en samningur er gerður, (hér á eftir „reglurnar“) og fæst afrit af þeim hjá hlutaðeigandi lánveitendum. Öllum lánveitendum, sem bjóða lán til húsnæðiskaupa, er frjálst að gangast undir reglurnar óháð því hvort þeir eru aðilar að einhverju sambandanna eða samtakanna sem tóku þátt í samningaviðræðunum.

- 4) Í tilteknum aðildarríkjum liggja þegar fyrir innlendar kröfur um að veita frekari upplýsingar um lán til húsnæðiskaupa áður en samningur er gerður. Æskilegt er að þessar frekari upplýsingar verði færðar inn á staðlaða, evrópska upplýsingablaðið þannig að neytendur geti borið saman sambærilegar upplýsingar frá lánveitendum í mismunandi löndum Bandalagsins. Þegar aðildarríki leggur þá skyldu á lánveitendur frá öðrum aðildarríkjum, áður en samningur er gerður, að veita neytendum upplýsingar umfram þær sem settar eru fram í viðaukunum skal það tryggja að þessar upplýsingar séu í samræmi við lög Bandalagsins.
- 5) Þessi tilmæli gilda um lán til húsnæðiskaupa, bæði innlend og frá einu landi til annars, að undanskildum lánasamningum, sem fjallað er um í tilskipun ráðsins 87/102/EBE frá 22. desember 1986 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna varðandi neytendalán⁽¹⁾ eins og henni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/7/EB⁽²⁾.
- 6) Framkvæmdastjórnin mun koma á fót miðlægri skrá yfir lánveitendur, sem bjóða lán til húsnæðiskaupa, þar sem greint er frá því hvort þessir lánveitendur gangist undir reglurnar og greint er frá því hvaða dag þeir tilkynntu framkvæmdastjórninni um það. Framkvæmdastjórnin mun með öllum tiltækum ráðum tryggja að allur almenningur geti leitað í þessa miðlægu skrá.
- 7) Framkvæmdastjórnin mun fylgjast með að þessum tilmælum sé fylgt og meta skilvirkni þeirra. Framkvæmdastjórnin mun íhuga bindandi löggjöf ef ekki er farið að skilmálum þessara tilmæla.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 69, 10.3.2001, bls. 25. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 84/2003 frá 20. júní 2003 um breytingu á XIX. viðauka (Neytendavernd) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 51, 9.10.2003, bls. 27.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 42, 12.2.1987, bls. 48.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 101, 1.4.1998, bls. 17.

LAGT TIL EFTIRFARANDI:

1. gr.

Gildissvið

Þessi tilmæli taka til upplýsinga fyrir neytendur um lán til húsnæðiskaupa, innanlands og milli landa, sem veita skal áður en samningur er gerður.

Lánasamningar, sem fjallað er um í tilskipun 87/102/EBE, falla utan gildissviðs þessara tilmæla.

2. gr.

Skilgreining

Í þessum tilmælum merkir „lán til húsnæðiskaupa“ lán til handa neytanda til kaupa eða endurbyggingar á fasteign í einkaeign sem hann á eða stefnir að því að eignast og er tryggt með veði í fasteign eða með sjálfskuldarábyrgð sem er almennt notuð í aðildarríki í þeim tilgangi.

3. gr.

Meginreglur

Lánveitandi skal afhenda neytandanum eftirfarandi áður en samningur er gerður:

- a) almennar upplýsingar sem settar eru fram í I. viðauka,
- b) persónubundnar upplýsingar á stöðluðu, evrópsku upplýsingablaði sem sett er fram í II. viðauka.

Auk þess skal lánveitandi afhenda neytandanum upplýsingar um nafn, heimilisfang og símanúmer þar til bærs aðila sem neytandinn getur ráðgast við ef upp koma vanda-mál í tengslum við beitingu reglnanna um upplýsingar um lán til húsnæðiskaupa sem veita skal áður en samningur er gerður.

Endanleg ákvörðun um að taka tilboði lánveitanda hvílir hjá neytandanum.

4. gr.

Innlendar kröfur um frekari upplýsingar til neytenda áður en samningur er gerður

Ef veita skal neytandanum frekari upplýsingar, áður en samningur er gerður, samkvæmt innlendum kröfum, sem eru fyrir hendi, er farið fram á það við aðildarríkin að þau geri allar nauðsynlegar ráðstafanir til þess að þessar viðbótarupplýsingar verði færðar inn á staðlaða, evrópska upplýsingablaðið þannig að það torveldi ekki samanburð milli landa.

Enn fremur skal hvert aðildarríki tryggja að önnur aðildarríki, sem bjóða lán til húsnæðiskaupa á yfirráðasvæði þess, geri einungis þessar innlendu viðbótarkröfur til lánveitenda ef þessar viðbótarkröfur eru í samræmi við lög Bandalagsins.

Í því tilviki er farið fram á það við gistiaðildarríkið að það tilkynni framkvæmdastjórninni um kröfurnar svo að hún geti íhugað þær innan eftirlitsrammans sem settur er fram í 6. gr.

5. gr.

Skrá framkvæmdastjórnarinnar

Framkvæmdastjórnin mun koma á miðlægri skrá yfir lánveitenda sem bjóða lán til húsnæðiskaupa þar sem greint er frá því hvort þessir lánveitendur gangist undir reglurnar.

6. gr.

Eftirlit framkvæmdastjórnarinnar

Framkvæmdastjórnin mun fylgjast með að þessum tilmælum sé fylgt.

Framkvæmdastjórnin mun meta skilvirkni þessara tilmæla tveimur árum eftir samþykkt þeirra. Matið byggist á eigin eftirliti, árlegum skýrslum um árangur, sem evrópsk samtök í lánageiranum gera, og á öllum öðrum fyrirliggjandi upplýsingum.

7. gr.

Lokaákvæði

Skorað er á aðildarríkin og lánveitendur, sem bjóða lán til húsnæðiskaupa í Bandalaginu, óháð því hvort þeir eru aðilar að samböndunum eða samtökunum sem sömdu um reglurnar, að þau fari að ákvæðum þessara tilmæla eigi síðar en 30. september 2002.

8. gr.

Viðtakendur

Tilmælum þessum er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 1. mars 2001.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Frederik BOLKESTEIN

framkvæmdastjóri.

I. VIÐAUKI

Fyrstu upplýsingar um lán til húsnæðiskaupa skulu fela í sér eða þeim fylgja eftirfarandi upplýsingar með sama sniði og þessar fyrstu upplýsingar eru lagðar fram á:

A. Lánveitandi

1. Nafn og heimilisfang lánveitanda.
2. Nafn og heimilisfang milliliðar ef við á.

B. Lán til húsnæðiskaupa

1. Í hvaða tilgangi þetta lán til húsnæðiskaupa er tekið.
2. Tegund sjálfskuldarábyrgðar.
3. Lýsing á þeim tegundum lána til húsnæðiskaupa sem eru í boði með stuttri lýsingu á þeim mun sem er á lánum með fasta og breytilega vexti, þ.m.t. hvaða þýðingu það hefur fyrir neytandann.
4. Tegundir vaxta – fastir, breytilegir og samsetning af hvoru tveggja.
5. Áætlaður kostnaður við dæmigert lán til húsnæðiskaupa fyrir neytandann.
6. Skrá yfir tengda kostnaðarliði, s.s. umsýslukostnað, tryggingakostnað, lögfræðikostnað og milliliðakostnað.
7. Mismunandi möguleikar á endurgreiðslu lánsins til lánveitanda (þ.m.t. fjöldi, tíðni og upphæð afborgana ef einhverjar eru).
8. Hvort mögulegt sé að flýta endurgreiðslu (skilyrði).
9. Hvort meta þurfi eignina og hver skuli annast matið.
10. Almennar upplýsingar um skattaávilnun vegna vaxta á lánum til húsnæðiskaupa eða aðra opinbera styrki, sem eru í gildi, eða upplýsingar um hvar hægt sé að fá frekari ráðgjöf.
11. Lengd umhugsunartíma ef við á.
12. Staðfesting á að stofnunin fari að reglunum og ábending um að afrit af reglunum sé fyrirbyggjandi í stofnuninni.

II. VIDAUKI

STAÐLAÐ, EVRÓPSKT UPPLÝSINGABLAÐ

Þessar stöðluðu upplýsingar eru óaðskiljanlegur hluti valfrjálsu starfsreglnanna um upplýsingar um lán til húsnæðisakaupa, sem skal veita áður en samningur er gerður, en afrit af þeim fæst hjá lánveitendum.

Efni	Lýsing
Upphafstexti	„Þetta skjal felur ekki í sér lagalega bindandi tilboð. Upplýsingarnar eru gefnar í góðri trú og eru áreiðanleg framsetning á því tilboði sem lánveitandi myndi gera við núverandi markaðsaðstæður á grundvelli þeirra upplýsinga sem hafa verið veittar. Þó skal tekið fram að upplýsingarnar geta breyst í samræmi við markaðsaðstæður. Þótt þessar upplýsingar séu veittar er lánveitandanum ekki skylt að veita lán.“
1. Lánveitandi	
2. Lýsing á láninu	Í þessum lið skal veita stutta en skýra lýsingu á láninu. Taka skal skýrt fram hvort um er að ræða veð í fasteign eða aðra sjálfskuldarábyrgð sem er almennt notuð. Taka skal skýrt fram hvort lánið, sem er í boði, sé vaxtagreiðslulán til húsnæðisakaupa (þ.e. einungis eru greiddir vextir á lánstímanum og lánið greitt með eingreiðslu í lokin) eða afborganalán (þ.e. vextir og afborganir eru greiddar af höfuðstól á lánstímanum). Taka skal skýrt fram hvort skilmálar láns til húsnæðisakaupa séu háðir því að neytandinn leggi fram ákveðna upphæð (e.t.v. tilgreind sem hlutfall af virði fasteignar). Taka skal skýrt fram hvort skilmálar láns til húsnæðisakaupa séu háðir ábyrgð þriðja aðila.
3. Nafnvextir (tegundir vaxta og lengd binditíma)	Í þessum lið skal veita upplýsingar um lykilskilyrði láns til húsnæðisakaupa — nafnvextina. Í lýsingunni skal taka nákvæmlega fram hvernig nafnvextimur munu breytast, þ.m.t. endurskoðunartímabil, læst tímabil og tengd refsíákvæði, vaxtabil og vaxtaþak o.s.frv. Í lýsingunni skal koma fram: — hvort breytilegu vextimur séu vísitölutengdir, og — nákvæmar upplýsingar um vísitölutengingu ef við á.
4. Árleg hlutfallstala kostnaðar (APRC) sem grundvallast á innlendum reglum eða gildandi hlutfallstölu (ef við á)	Ef ákvæði um árlega hlutfallstölu kostnaðar eru ekki í innlendum lögum skal nota samsvarandi hlutfallstölu.
5. Lásupphæð og gjaldmiðill	
6. Lánstími	
7. Fjöldi og tíðni afborgana (getur verið breytilegt)	
8. Upphæð hvernar afborgunar af afborganaláni (getur verið breytilegt)	
9. Gildir eingöngu um vaxtagreiðslu-lán til húsnæðisakaupa:	Lánveitandinn skal gefa upp raunupphæð fyrir eftirfarandi eða dæmi þar um: a) hverja reglulega vaxtagreiðslu í samræmi við tíðni greiðslnanna (sjá 7. lið) b) hverja reglulega greiðslu í samræmi við tíðni greiðslnanna (sjá 7. lið) Gefa skal viðvörðun, eftir því sem við á, ef afborganirnar nægja ekki til að greiða niður lánsfjárhæðina. Ef lánveitandi leggur fram endurgreiðsluáætlun í tilteknum hluta tilboðsins skal koma skýrt fram hvort tilboðið sé bundið því að neytandinn samþykki þá endurgreiðsluáætlun.

Efni	Lýsing
10. Frekari lántökukostnaður eftir því sem við á.	Gefa skal yfirlit yfir lántökukostnað sem neytandanum er gert að greiða við lántökuna. Gefa skal upp mat á kostnaðinum ef lánveitandi stýrir þessum kostnaði beint eða óbeint. Ef við á skal taka skýrt fram ef greiða ber kostnaðinn, óháð því hvort umsókninni um lán til húsnæðiskaupa er synjað eða hún samþykkt. Slíkur kostnaður nær t.d. til: — umsýslukostnaðar, — greiðslu til lögfræðinga, — mats á fasteign. Taka skal skýrt fram ef tilboðið er bundið því að neytandinn fái þessa þjónustu hjá lánveitandanum (að því tilskildu að það sé heimilt samkvæmt innlendri löggjöf).
4511. Frekari endurtekinn kostnaður (ekki í 8. lið)	Þessi skrá skal t.d. fela í sér: — tryggingu gegn greiðslum í vanskilum (atvinnuleysi/andlát), — brunatryggingu, — eigna- og innbústryggingu. Taka skal skýrt fram ef tilboðið er bundið því að neytandinn fái þessa þjónustu hjá lánveitandanum (að því tilskildu að það sé heimilt samkvæmt innlendri löggjöf).
12. Flýtt endurgreiðsla	Lánveitandi skal gefa upplýsingar um: — möguleika og skilmála þess að flýta endurgreiðslu, — þ.m.t. upplýsingar um gjald ef um það er að ræða. Ef ekki er hægt að tilgreina gjaldið á þessu stigi skal veita upplýsingar um að greiða beri fjárhæð sem er nægileg til þess að mæta þeim kostnaði sem lánveitandinn verður fyrir við viðskiptin.
13. Innri kvartanakerfi	Nafn, heimilisfang og símanúmer tengiliðar.
14. Lýsandi tafla yfir niðurgreiðslu láns	Lánveitandi skal leggja fram töflu með lýsingu og samantekt á niðurgreiðslum lánsins sem felur í sér m.a.: — mánaðarlegar eða ársfjórðungslegar greiðslur (ef um þær er að ræða) fyrsta árið, — árlegar fjárhæðir á lánstímanum eftir það. Í töflunni skulu vera upplýsingar um: — endurgreiðslu af höfuðstóli, — vaxtafjárhæð, — eftirstöðvar höfuðstóls, — upphæð hvernar afborgunar, — summu höfuðstóls og vaxta. Koma skal skýrt fram að taflan sé einungis lýsandi og í henni skal koma fram viðvörðun ef fyrir-hugað lán til húsnæðiskaupa hefur breytilega vexti.
15. Skuldbinding um að hafa banka- og launareikning hjá lánveitanda.	

ÁKVÖRÐUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS nr. 291/2003/EB

2005/EES/27/33

frá 6. febrúar 2003

um Evrópuár menntunar með iðkun íþróttanna 2004 (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFAR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 149. gr.

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna ⁽²⁾,

með hliðsjón af álitum svæðanefndarinnar ⁽³⁾,

í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽⁴⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Efling góðrar menntunar er eitt af markmiðum Evrópubandalagsins.
- 2) Leiðtogaráðið viðurkenndi menntunargildi íþróttanna á fundi sínum í Nissa 7., 8. og 9. desember 2000, og staðfesti þar með eldri yfirlýsingar, einkum 29. yfirlýsingu sem fylgir Amsterdam-sáttmálanum þar sem íþróttir eru skilgreindar sem mótandi fyrir sjálfsmynd fólks.
- 3) Á leiðtogaráðsfundinum í Nissa var skorað á stofnanir Bandalagsins að taka tilhlýðilegt tillit til menntunargildis íþróttanna í aðgerðum sínum samkvæmt hinum ýmsu ákvæðum sáttmálans, og rík áhersla var lögð á að aðildarríkjunum væri mikilvægt, með stuðningi Bandalagsins, að hvetja til sjálfbóðastarfs.
- 4) Í ályktun ráðsins og ráðherra æskulýðsmála, sem komu saman á vegum ráðsins 17. desember 1999, um óformlegan menntunarpátt íþróttanna í æskulýðsáætlunum Evrópubandalagsins ⁽⁵⁾, er íþróttastarf talið hafa menntunargildi sem stuðlar að því að efla

borgaralegt samfélag og þar er skorað á framkvæmdastjórnina að vinna að, í samvinnu við aðildarríkin, samfelldri áætlun til að nýta menntunargildi íþróttanna.

- 5) Í ályktun sinni um skýrslu framkvæmdastjórnarinnar um hvernig unnt sé að standa vörð um núverandi skipulag íþróttaiðkunar og að viðhalda félagslegum þætti íþróttanna ⁽⁶⁾, leggur Evrópuþingið áherslu á menntunargildi og félagslegt gildi íþróttanna sem og hlutverk þeirra í baráttunni gegn kynþáttafordómum og útlendingahatri.
- 6) Í ályktun sinni frá 13. júní 1997 um hlutverk Evrópusambandsins í íþróttamálum ⁽⁷⁾, hvatti Evrópuþingið til þess að skipulagt yrði Evrópuár íþróttanna.
- 7) Svæðanefndin benti á í ályktun sinni um samráðsskjal framkvæmdastjórnarinnar, „Evrópskt skipulag íþróttaiðkunar“, hversu mikilvægu hlutverki íþróttaiðkun gegnir í mótun einstaklingsins.
- 8) Í skýrslu sinni um íþróttir fyrir leiðtogaráðsfundinn í Helsinki kannaði framkvæmdastjórnin kosti þess að nota íþróttir í tengslum við menntunar- og æskulýðsmál vegna þeirra gilda sem íþróttir miðla.
- 9) Regluleg hreyfing bætir andlegt og líkamlegt heilbrigði og getur haft jákvæð áhrif á lærdómsferlið.
- 10) Þátttaka ungra íþróttamanna og íþróttakvenna í afreksíþróttum ætti ekki að bitna á námi þeirra.
- 11) Menntun með iðkun íþróttanna ætti að efla sjálfsmynd og þroska stúlkna og drengja.
- 12) Menntunar- og þjálfunarstofnanir á öllum stigum ættu að nýta betur tækifæri til hreyfanleika milli landa og menningarsamskipta sem íþróttaiðkun býður upp á.
- 13) Ólympíuleikarnir og aðrir íþróttaviðburðir á árinu 2004 munu auka umfjöllun fjölmiðla og vitund almennings um íþróttir. Það er tilvalið tækifæri til að leggja áherslu á menntunargildi íþróttanna.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 43, 18.2.2003, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 85/2003 frá 20. júní 2003 um breytingu á bókun 31 við EES-samninginn, um samvinnu á sérstökum sviðum utan marka fjórþætta frelsisins, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 51, 9.10.2003, bls. 28.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 25 E, 29.1.2002, bls. 531.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 149, 21.6.2002, bls. 17.

⁽³⁾ Stjtið. EB C 278, 14.11.2002, bls. 21.

⁽⁴⁾ Álit Evrópuþingsins frá 14. maí 2002 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB), sameiginleg afstaða ráðsins frá 14. október 2002 (Stjtið. EB C 275 E, 12.11.2002, bls. 70) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 19. desember 2002.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB C 8, 12.1.2000, bls. 5.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB C 135, 7.5.2001, bls. 274.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB C 200, 30.6.1997, bls. 252.

- 14) Aðgerðir í aðildarríkjunum eru helsta leiðin til að auka vitund almennings um menntunargildi íþróttar. Þá getur Bandalagið stutt við og eftir slíkar aðgerðir með því að koma á laggirnar Evrópuári menntunar með iðkun íþróttar.
- 15) Evrópuár menntunar með iðkun íþróttar mun koma til viðbótar og efla núverandi aðgerðir Bandalagsins til að stuðla að menntun og þjálfun, sem og félagslegri aðlögun fólks sem stendur höllum fæti.
- 16) EFTA-löndunum innan EES ætti að vera frjálst að taka þátt í Evrópuári menntunar með iðkun íþróttar í samræmi við skilyrðin, sem sett voru í samningnum um Evrópska efnahagssvæðið (EES), og samstarfsríkjunum í Mið- og Austur-Evrópu í samræmi við skilyrðin sem mælt er fyrir um í viðkomandi Evrópusamningum þeirra. Þátttöku Kýpur skal fjármagna með aukafjárveitingu í samræmi við ráðstafanir sem samið verður um, og þátttöku Möltu og Tyrklands með aukafjárveitingum í samræmi við EB-sáttmálann.
- 17) Í þessari ákvörðun er mælt fyrir um fjárhagsramma sem gildir meðan áætlunin varir og er helsta viðmiðun í skilningi 33. liðar samstarfssamnings milli stofnana Evrópuþingsins, ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar frá 6. maí 1999 um eftirlit með fjárlögum og endurbætur á afgreiðslu fjárlaga ⁽¹⁾.
- 18) Þar eð aðildarríkin geta ekki náð nægilega vel fram markmiðum fyrirhugaðra aðgerða, einkum þess að það útheimtir samstarf margra landa, upplýsingaskipti milli landa og miðlun góðra starfsvenja í öllu Bandalaginu, og markmiðunum verður því betur náð á vettvangi Bandalagsins, m.a. sakir þess hve þær eru umfangsmiklar, er Bandalaginu heimilt að samþykka ráðstafanir í samræmi við dreifræðisregluna, eins og hún er sett fram í 5. gr. sáttmálans. Með þessari ákvörðun er ekki gengið lengra en nauðsynlegt er til að ná þessum markmiðum í samræmi við meðalhófs-regluna eins og hún er sett fram í fyrirnefndri grein.
- 19) Samþykka ber nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar þessari ákvörðun í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽²⁾.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Evrópuár menntunar með iðkun íþróttar

Árið 2004 skal vera „Evrópuár menntunar með iðkun íþróttar“.

⁽¹⁾ Stjóð. EB C 172, 18.6.1999, bls. 1.

⁽²⁾ Stjóð. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

2. gr.

Markmið

Markmið Evrópuárs menntunar með iðkun íþróttar eru eftirfarandi:

- að efla skilning menntastofnana og íþróttasamtaka á þörfinni á samstarfi til að þróa menntun með iðkun íþróttar og Evrópuþátt hennar, að teknu tilliti til hins mikla áhuga sem ungt fólk sýnir iðkun ýmiss konar íþróttar,
- að nýta þau gildi sem íþróttir miðla til að auka þekkingu og færni, sem gerir einkum ungu fólki kleift að þróa líkamlegt atgervi og vilja til að leggja sitt af mörkum, auk þess að tileinka sér félagslega hæfni eins og hópvinnu, samstöðu, umburðarlyndi og háttvísi innan fjölmennningarlegs ramma,
- að auka vitund um það að sjálfbodoastarf er jákvætt framlag til óformlegrar menntunar, einkum ungs fólks,
- að auka menntunargildi sem fylgir hreyfanleika nemenda og nemendaskiptum, einkum í fjölmennningarlegu umhverfi, með því að skipuleggja íþróttamót og menningarviðburði sem hluta af skólastarfinu,
- að stuðla að miðlun góðra starfsvenja þegar kemur að því hlutverki sem íþróttir geta gegnt í menntakerfinu til að auka félagslega aðlögun fólks sem stendur höllum fæti,
- að skapa betra jafnvægi milli vitsmunalegra og líkamlegra íþróttagreina í skólanum með því að hvetja til íþróttaiðkunar í skólastarfinu,
- beina sjónum að þeim vandamálum sem tengjast skólagöngu ungs afreksfólks í íþróttum, með það fyrir augum að ungir námsmenn geti enn fremur stundað afreksíþróttir.

3. gr.

Helstu aðgerðasvið

- Þær ráðstafanir, sem gera skal til að ná markmiðunum í 2. gr., skulu ná yfir skipulagningu eftirfarandi starfsemi árið 2004 eða stuðning við slíka starfsemi:
- a) fundir, mót og viðburðir með menntunargildi á evrópskum vettvangi þar sem áhersla er lögð á árangur og reynslu af viðfangsefnum Evrópuárs menntunar með iðkun íþróttar,
- b) sjálfbodoastarf á evrópskum vettvangi á meðan á Ólympíuleikunum og öðrum íþróttaviðburðum á árinu 2004 stendur,
- c) upplýsingaferðir og kynningarátak, m.a. í samvinnu við fjölmiðla, til að koma á framfæri menntunargildi íþróttar,

d) viðburðir sem kynna menntunargildi íþróttar og eru dæmi um góðar starfsvenjur,

e) fjárstuðningur til fjölþjóðlegra, innlendra, svæðisbundinna og staðbundinna framtaksverkefna sem stuðla að því að markmiðum Evrópuárs menntunar með iðkun íþróttar verði náð.

2. Nákvæm lýsing á ráðstöfunum, sem um getur í 1. mgr., er sett fram í viðaukanum við þessa ákvörðun.

4. gr.

Framkvæmd og samstarf við aðildarríkin

1. Framkvæmdastjórnin skal bera ábyrgð á því að þær ráðstafanir Bandalagsins, sem samþykktar eru samkvæmt þessari ákvörðun, komi til framkvæmda í samræmi við málsmæðferðina sem kveðið er á um í 2. mgr. 5. gr. og í fullu samræmi við dreifræðisregluna.

2. Hvert aðildarríki skal fela einni eða fleiri viðeigandi stofnunum að skipuleggja þátttöku þess í Evrópuári menntunar með iðkun íþróttar og fela henni jafnframt ábyrgð á viðeigandi vettvangi á samræmingu og framkvæmd ráðstafana, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, m.a. að vera til aðstoðar við valið sem um getur í 7. gr.

5. gr.

Nefnd

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 3. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

3. Nefndin setur sér starfsreglur.

6. gr.

Fjárhagsákvæði

1. Heimilt er að styrkja úr sjóðum Evrópusambandsins ráðstafanir sem ná til alls Bandalagsins, eins og lýst er í A-hluta viðaukans svo að nemi allt að 80% af heildarkostnaði.

2. Ráðstafanir, sem þjóna hagsmunum Bandalagsins og eru staðbundnar, svæðisbundnar, innlendar eða fjölþjóðlegar, eins og lýst er í B-hluta viðaukans, er hægt að fjármagna að hluta úr sjóðum Evrópusambandsins svo að nemi allt að 50% af heildarkostnaði.

7. gr.

Málsmæðferð við umsóknir og val

1. Umsóknir um fjármögnun ráðstafana að hluta til úr sjóðum Bandalagsins, skv. 2. mgr. 6. gr., skal stofnanir eða stofnanirnar, sem um getur í 2. mgr. 4. gr., leggja fyrir framkvæmdastjórnina í umsóknunum skulu koma fram nauðsynlegar upplýsingar til að hægt sé að meta niðurstöður á grundvelli hlutlegra viðmiða. Framkvæmdastjórnin skal taka ýtrasta tillit til mats hlutaðeigandi stofnana.

2. Framkvæmdastjórnin tekur ákvarðanir um ráðstafanir, sem fjármagnaðar eru að hluta skv. 6. gr., í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 5. gr. Framkvæmdastjórnin tryggir jafna skiptingu milli aðildarríkjanna og viðkomandi starfssviða.

3. Framkvæmdastjórnin skal, einkum fyrir tilstilli lands- eða svæðisskrifstofa, í samstarfi við aðilana, sem um getur í 2. mgr. 4. gr., tryggja að beiðnir um tillögur séu birtar í tæka tíð og dreift sem víðast.

8. gr.

Samræmi og heild

1. Framkvæmdastjórnin skal, í samstarfi við aðildarríkin, tryggja samræmi milli ráðstafana, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, og annarra aðgerða og framtaksverkefna Bandalagsins.

2. Framkvæmdastjórnin skal tryggja að Evrópuár menntunar með iðkun íþróttar, önnur framtaksverkefni Bandalagsins, innlend og svæðisbundin framtaksverkefni og fjármagn myndi til samans heild, eftir því sem unnt er, þar sem þau geta stuðlað að því að markmiðum með Evrópuári menntunar með iðkun íþróttar verði náð.

9. gr.

Þátttaka tiltekinna þriðju landa

Eftirtöldum löndum er frjálst að taka þátt í Evrópuári menntunar með iðkun íþróttar:

a) EFTA-löndunum innan EES í samræmi við skilyrðin sem sett eru í EES-samningnum,

b) samstarfsríkjum í Mið- og Austur-Evrópu í samræmi við skilyrðin sem sett eru samkvæmt viðkomandi Evrópusamningnum þeirra,

c) Kýpur, en þátttaka landsins grundvallast á aukafjárveitingu í samræmi við málsmæðferð sem samið verður um við það land,

d) Möltu og Tyrklandi, en þátttaka þeirra grundvallast á aukafjárveitingum í samræmi við ákvæði sáttmálans.

10. gr.

Fjárhagsáætlun

1. Fjárhagsrammi til að koma þessari ákvörðun í framkvæmd er 11,5 milljónir evra.

2. Árlegar fjárveitingar skulu háðar samþykki fjárveitingavaldsins og rúmast innan ramma fjárhagsáætlunarinnar.

3. Að frumkvæði framkvæmdastjórnarinnar er heimilt að veita fjármagn fyrir árið 2004 til útgjalda vegna tækni- og stjórnsýsluáðstoðar sem kemur bæði framkvæmdastjórninni og styrkþegum til góða, sem ekki falla undir yfirstandandi verkefni innan opinberrar þjónustu, á sviði greiningar, undirbúnings, umsýslu, eftirfylgni, úttektar og eftirlits ráðstafananna.

11. gr.

Alþjóðlegt samstarf

Framkvæmdastjórninni er heimilt að starfa með Evrópuráðinu og öðrum viðeigandi alþjóðastofnunum í tengslum við Evrópuár menntunar með iðkun íþrótta í samræmi við málsmeðferðina sem kveðið er á um í 2. mgr 5. gr.

12. gr.

Eftirlit og mat

Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 31. desember 2005, leggja fyrir Evrópuþingið, ráðið, efnahags- og félagsmálanefndina og svæðanefndina skýrslu um framkvæmd, niðurstöður og heildarmat á þeim ráðstöfunum sem kveðið er á um í þessari ákvörðun.

13. gr.

Gildistaka

Ákvörðun þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Gjört í Brussel 6. febrúar 2003.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

P. COX

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

P. EFTHYMIU

forseti.

VIÐAUKI

RÁÐSTAFANIR SEM UM GETUR Í 3. GR.

A. Aðgerðir á vettvangi Bandalagsins

1. *Fundir og viðburðir:*
 - a) skipulagning funda,
 - b) skipulagning viðburða til að auka vitund um menntun með íþróttaiðkun, þ.m.t. ráðstefnur við upphaf og lok Evrópuárs menntunar með iðkun íþrótta,
 - c) sjálfbóðastarf á meðan á Ólympíuleikunum og öðrum íþróttaviðburðum á árinu 2004 stendur.
2. *Upplýsingaherferðir og kynningarátak:*
 - a) móttun kennimerkis og slagorða fyrir Evrópuár menntunar með iðkun íþrótta til að nota í allri starfsemi sem tengist því,
 - b) upplýsingaherferð,
 - c) framleiðsla tækja og hjálpargagna sem fólk hefur aðgang að alls staðar í Bandalaginu,
 - d) viðeigandi framtaksverkefni menntastofnana og íþróttasamtaka sem ætlað er að miðla upplýsingum um Evrópuár menntunar með iðkun íþrótta,
 - e) skipulagning móta með menntunargildi á evrópskum vettvangi þar sem lögð er áhersla á árangur og reynslu af viðfangsefnum Evrópuárs menntunar með iðkun íþrótta.
3. *Aðrar aðgerðir:*
 - a) beinlínutengdum gagnabanka komið á fót, með þeim tilföngum sem fyrir hendi eru, sem leið til að miðla góðum starfsvenjum í aðildarríkjunum að því er varðar það að nota íþróttir sem tæki til menntunar og einkum til að stuðla að félagslegri aðlögun fólks sem stendur höllum fæti,
 - b) kannanir og rannsóknir til að meta áhrif Evrópuárs menntunar með iðkun íþrótta.
4. *Fjármögnun getur verið:*
 - a) bein kaup á vörum og þjónustu, einkum á sviði fjarskipta, kannana og rannsókna eins og um getur í b-lið í 3. lið hér að framan, með opnum og/eða lokuðum útboðum,
 - b) styrkir, veittir til að greiða kostnað af sérstökum viðburðum til að leggja áherslu á og auka vitund um Evrópuár menntunar með iðkun íþrótta; slík fjármögnun skal ekki fara yfir 80% af heildarkostnaði.

B. Aðgerðir á innlendum vettvangi

Aðgerðir á staðbundnum, svæðisbundnum, innlendum eða fjölþjóðlegum vettvangi geta fengið fjárhagsaðstoð frá Bandalaginu að hámarki 50% af heildarkostnaði, allt eftir aðgerðum og inntaki. Þessar aðgerðir geta t.d. falist í:

1. viðburðum sem tengjast markmiðum Evrópuárs menntunar með iðkun íþrótta, þ.m.t. þegar árinu er hleypt af stokkunum,
2. upplýsingaherferðum og ráðstöfunum til að miðla dæmum um góðar starfsvenjur, öðrum en þeim sem getið er í A-hlutanum hér að framan,
3. skipulagningu verðlaunaveitinga eða keppna sem leggja áherslu á mikilvægi menntunar með iðkun íþrótta,
4. öðrum könnunum og rannsóknum en um getur í A-hluta hér að framan.

C. Aðgerðir sem ekki er hægt að fá fjárhagsaðstoð fyrir frá Bandalaginu

Bandalagið veitir framtaksverkefnum opinberra eða einkarekinna stofnana siðferðilegan stuðning, þ.m.t. skriflega heimild til að nota kennimerkið og annað efni tengt Evrópuári menntunar með iðkun íþrótta, svo framarlega sem þessar stofnanir geti sýnt framkvæmdastjórninni fram á það með fullnægjandi hætti að þessi framtaksverkefni séu eða verði unnin á árinu 2004 og hægt sé að gera ráð fyrir að þau séu mikilvægt framlag til að ná einu eða fleiri markmiðum Evrópuárs menntunar með iðkun íþrótta.

ÁKVÖRDUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS nr. 2045/2002/EB

2005/EES/27/34

frá 21. október 2002

um breytingu á ákvörðun nr. 1720/1999/EB um samþykkt aðgerða og ráðstafana til að tryggja rekstrarsamhæfi og aðgang að samevrópskum netum fyrir rafræn gagnaskipti milli stjórnsýslustofnana (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 156. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Markmiðið með ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 1720/1999/EB ⁽⁴⁾ er að Bandalagið nái fram í ríku mæli rekstrarsamhæfi samevrópskra fjarvirknietta milli aðildarríkjanna og stofnana innan Bandalagsins í því skyni að stuðla að stofnun efnahags- og myntbandalags og hrinda stefnu Bandalagsins í framkvæmd og ná jafnframt fram verulegum ávinningi fyrir stjórnsýslustofnanir aðildarríkjanna og Bandalagið með því að hagræða í rekstri og hraða stofnun nýrra neta og umbótum.
- 2) Ávinningur stjórnsýslustofnana af samevrópskum fjarvirkninetum skal einnig gagnast borgurum og fyrirtækjum í Bandalaginu, einkum á þeim sviðum þar sem það stuðlar að því að markmiðum framtaksverkefnisins rafræn Evrópa og tengdrar aðgerða-áætlunar verði náð, einkum kaflans um hið opinbera á Netinu.
- 3) Taka skal tilhlýðilegt tillit til tilmæla í yfirlýsingunni, sem gefin var út á ráðherraráðstefnu um rafræna stjórnsýslu, „Frá stefnumótun til framkvæmdar“ (From Policy to Practice), sem haldin var í Brussel 29. og 30. nóvember 2001, sem og til ályktana ráðstefnunnar „Rafræn stjórnsýsla í þágu evrópskra borgara og fyrirtækja – hvers er krafist á evrópskum vettvangi“, sem formaður ráðsins og framkvæmdastjórnin (IDA) skipulögðu í sameiningu í Stokk-hólmi/Sandhamn 13. og 14. júní 2001.

4) Að því er varðar útbreiðslu á bestu starfsvenjum skal skipuleggja ráðstefnur, málstofur og annars konar viðburði til að sjá til þess að almennt sé tekið eftir árangri og ávinningi af IDA-verkefnum og -aðgerðum og hvetja til víðtækrar umfjöllunar um hvert stefni og um forgangsatriði IDA-áætlunarinnar.

5) Að því er varðar framkvæmd á aðgerðum Bandalagsins sem settar eru fram í 3. til 10. gr. ákvörðunar nr. 1720/1999/EB skal kveðið skýrt á um að nefndarmeðferðin, sem um getur í þeirri ákvörðun, gildir um allar tillögur um aukningu á fjárhagsáætlun sem nemur yfir 250 000 evrum fyrir einstök verkefni á ársgrundvelli.

6) Í kjölfar þess áhuga sem Malta og Tyrkland hafa sýnt, er unnt að bjóða þessum löndum að taka þátt í IDA-áætluninni í þverlægum aðgerðum og ráðstöfunum samkvæmt ákvörðun nr. 1720/1999/EB. Áður en öllum umsóknarlöndum verður boðið að taka þátt í IDA-áætluninni að fullu skal greiða fyrir þeim möguleika að þessi lönd noti almenna þjónustu IDA á eigin kostnað í því skyni að hrinda stefnu Bandalagsins í framkvæmd. Einnig skal gefa öðrum löndum utan Bandalagsins kost á þessum möguleika með sömu skilyrðum.

7) Til að ná auknum sveigjanleika í árlegum fjáruhlutunum ber að setja viðmiðunarfjárhæð fyrir framkvæmd aðgerða Bandalagsins samkvæmt ákvörðun nr. 1720/1999/EB fyrir tímabilið 2002 til 2004, þannig að fjárveitingarvaldið samþykki árlegar fjárveitingar innan ramma fjárhagsáætlunarinnar.

8) Samþykkja ber nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar þessari ákvörðun í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽⁵⁾.

9) Breyta ber ákvörðun 1720/1999/EB til samræmis við það.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 316, 20.11.2002, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 86/2003 frá 20. júní 2003 um breytingu á bókun 31 við EES-samninginn, um samvinnu á sérstökum sviðum utan marka fjórþætta frelsisins, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 51, 9.10.2003, bls. 29.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 332 E, 27.11.2001, bls. 290.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 80, 3.4.2002, bls. 21.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 11. júní 2002 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB) og ákvörðun ráðsins frá 23. september 2002.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 203, 3.8.1999, bls. 9.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

ÁKVÆÐIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Eftirfarandi breytingar eru hér með gerðar á ákvörðun nr. 1720/1999/EB:

1. Í 1. mgr. 1. gr.:

a) komi eftirfarandi í stað d-liðar:

„d) að láta ávinning, sem hlýst af slíkum netum og um getur í c-lið, ná til iðnaðar í Bandalaginu og borgara í Evrópusambandinu, einkum á þeim sviðum þar sem það stuðlar að því að markmiðum framtaksverkefnisins rafrænnar Evrópu og tengdrar aðgerðaáætlunar verði náð, einkum kaflans um hið opinbera á Netinu,“

b) eftirfarandi liður bætist við:

„f) að skilgreina og koma á fót, eftir því sem við á, rafrænni, opinberri þjónustu fyrir borgara og fyrirtæki í allri Evrópu og annarri viðeigandi, rafrænni, opinberri þjónustu sem nýta skal í samræmi við forgangsverkefnin sem mælt er fyrir um í 4. gr. ákvörðunar Evrópuþingsins og ráðsins nr. 1719/1999/EB frá 12. júlí 1999 um viðmiðunarreglur um samevrópsk net fyrir rafræn gagnaskipti milli stjórnsýslustofnana, að meðtalinni skilgreiningu verkefna sem þjóna sameiginlegum hagsmunum (*).“

(*) Stjtið. EB L 203, 3.8.1999, bls. 1.“

2. Eftirfarandi málsgrein er felld inn í 3. gr.:

„1a. Til að geta skilgreint, eftir því sem við á, þverlægar aðgerðir og ráðstafanir sem koma skulu til framkvæmda skal framkvæmdastjórnin útbúa lýsingu á grunnvirki sem skal vera vettvangur til þróunar á verkefnum sem varða sameiginlega hagsmuni sem og önnur sviðsnet sem um getur í ákvörðun 1719/1999/EB.“

Grunnvirkni, sem lýst er, skal mynda ramma fyrir rekstrarsamhæfi neta, þjónustu, öryggisþátta, notkunarforrita, efnis og annarra viðeigandi þátta. Það getur einnig falið í sér þætti eins og stjórnun, skipulag, skyldur og kostnaðarskiptingu sem krafist er. Lýsingin skal einnig ná til starfsáætlunar sem nota skal við þróun grunnvirkisins og notkun þess. Lýsingin skal endurskoðuð árlega.“

3. Eftirfarandi málsgrein bætist við í 10. gr.:

„3. Bandalagið skal skipuleggja ráðstefnur, málstofur og annars konar viðburði til að sjá til þess að almennt sé tekið eftir árangri og ávinningi af IDA-verkefnum og -aðgerðum og hvetja til viðtækrar umfjöllunar um hvert stefni og um forgangsatriði IDA-áætlunarinnar.“

4. Í stað 2., 3. og 4. mgr. 11. gr komi eftirfarandi:

„2. Samþykkja ber þann þátt IDA-vinnuáætlunarinnar, sem varðar framkvæmd þessarar ákvörðunar og framkvæmdastjórnin skal taka saman meðan áætlunin varir og endurskoða ber a.m.k. tvisvar ár hvert, í samræmi við

málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 12. gr. og á grundvelli mats á því hvernig viðeigandi ákvæði 3. til 10. gr. eru haldin.

3. Samþykkja ber sameiginlegar reglur og málsmeðferð, sem lúta að því að koma á rekstrarsamhæfi, tækni- og stjórnsýslulegs eðlis, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 12. gr.

4. Málsmeðferðin, sem um getur í 2. mgr. 12. gr., gildir einnig um samþykki sundurliðaðra, árlegra útgjalda samkvæmt fjárhagsáætlun sem þessi ákvörðun fjallar um. Þessi málsmeðferð gildir einnig um tillögur um aukningu á fjárhagsáætlun sem nemur yfir 250 000 evrum fyrir einstök verkefni á ársgrundvelli.“

5. Í stað 12. gr. komi eftirfarandi:

„12. gr.

Nefnd

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar sem kallast nefndin um fjarvirkni milli stjórnsýslustofnana (TAC) og skipuð er fulltrúum aðildarríkjanna undir formennsku fulltrúa framkvæmdastjórnarinnar.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 4. og 7. gr. ákvörðunar ráðsins 1999/468/EB (*) með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

Tímabilið, sem mælt er fyrir um í 3. mgr. 4. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera þrír mánuðir.

3. Nefndin um fjarvirkni milli stjórnsýslustofnana setur sér starfsreglur.

4. Framkvæmdastjórnin skal gefa nefndinni um fjarvirkni milli stjórnsýslustofnana árlega skýrslu um framkvæmd þessarar ákvörðunar.

(*) Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.“

6. Í stað 14. gr. komi eftirfarandi:

„14. gr.

Rýmkun sem nær til EES-landa og samstarfslanda

1. Í tengslum við IDA-áætlunina getur EES-löndunum og samstarfslöndunum í Mið- og Austur-Evrópu ásamt Kýpur, Möltu og Tyrklandi verið boðið að taka þátt í þverlægum aðgerðum og ráðstöfunum samkvæmt þessari ákvörðun innan ramma þeirra samninga sem þau hafa við Evrópubandalagið.

2. Jafnhliða framkvæmd þessarar ákvörðunar er hvatt til samstarfs við lönd utan Bandalagsins og alþjóðastofnanir eða -samtök eftir því sem við á.

3. Áður en samstarfslöndum í Mið- og Austur-Evrópu ásamt Kýpur, Möltu og Tyrklandi verður boðið að taka þátt í IDA-áætluninni að fullu er þeim heimilt að nota almenna þjónustu IDA á eigin kostnað í því skyni að hrinda stefnu Bandalagsins í framkvæmd.

4. Öðrum löndum utan Bandalagsins er einnig heimilt að nota almenna þjónustu IDA á eigin kostnað í því skyni að hrinda stefnu Bandalagsins í framkvæmd.“

7. Í stað 15. gr. komi eftirfarandi:

„15. gr.

Viðmiðunarfjárhæð

1. Viðmiðunarfjárhæðin fyrir framkvæmd aðgerða Bandalagsins samkvæmt þessari ákvörðun skal vera 34,2 milljónir evra á tímabilinu 2002 til 2004.

2. Fjárveitingavaldið skal samþykkja árlegar fjárveitingar innan ramma fjárhagsáætlunarinnar.“

2. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi daginn sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Gjört í Brussel 21. október 2002.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

P. COX

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

P.S. MØLLER

forseti.

ÁKVÖRDUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS nr. 2046/2002/EB

2005/EES/27/35

frá 21. október 2002

um breytingu á ákvörðun nr. 1719/1999/EB um viðmiðunarreglur um samevrópsk net fyrir rafræn gagnaskipti milli stjórnsýslustofnana, að meðtalinni skilgreiningu verkefna sem þjóna sameiginlegum hagsmunum (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS Hafa,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum fyrstu málsgrein 156. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Meginmarkmið með ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 1719/1999/EB ⁽⁴⁾ er að Bandalagið geri, í samstarfi við aðildarríkin, nauðsynlegar ráðstafanir til að koma á fót nothæfum, rekstrarsamhæfum, samevrópskum fjarvirkninetum milli stjórnsýslustofnana aðildarríkjanna og stofnana innan Bandalagsins, sem auðvelda skipti á upplýsingum með skilvirkum, árangursríkum og öruggum hætti í því skyni að stuðla að stofnun efnahags- og myntbandalags og hrinda stefnu Bandalagsins í framkvæmd sem og ákvörðunartökuferli Bandalagsins.
- 2) Þau verkefni skulu njóta forgangs sem bæta efnahagslega afkomu opinberra stjórnsýslustofnana, stofnana Bandalagsins, aðildarríkjanna og svæðanna og sem, með stofnun eða endurbótum á sviðsneti, stuðla að því að markmiðum framtaksverkefnisins rafræn Evrópa og tengdrar aðgerðaáætlunar verði náð, einkum kaflans um hið opinbera á Netinu sem miðar að því að gagnast þjóðþingum, borgurum og fyrirtækjum og styrkja önnur framtaksverkefni sem miða að því að gera starfsemi stofnana Bandalagsins gagnsærri eins og krafist er í 255. gr. sáttmálans og reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1049/2001 frá 30. maí 2001 um almennan aðgang að skjölum Evrópuþingsins, ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar ⁽⁵⁾.

- 3) Taka skal tilhlýðilegt tillit til tilmæla í yfirlýsingunni, sem gefin var út á ráðherraráðstefnu um rafræna stjórnsýslu, „Frá stefnumótun til framkvæmdar“ (From Policy to Practice), sem haldin var í Brussel 29. og 30. nóvember 2001, sem og til ályktana ráðstefnunnar „Rafræn stjórnsýsla í þágu evrópskra borgara og fyrirtækja – hvers er krafist á evrópskum vettvangi“, sem formaður ráðsins og framkvæmdastjórnin (IDA) skipulögðu í sameiningu í Stokkhólmi/Sandhamn 13. og 14. júní 2001.

- 4) Við skipulagningu og uppsetningu nýrra neta er nauðsynlegt að tryggja náð samstarf milli aðildarríkjanna og framkvæmdastjórnarinnar og, eftir því sem við á, annarra stofnana Bandalagsins.

- 5) Við skipulagningu og uppsetningu nýrra neta er nauðsynlegt að greina og meta skipulagsþróun og breytingar á starfsreglum í tengslum við netið eða netin sem til stendur að koma á fót með verkefninu.

- 6) Til að tryggja réttaröryggi er rétt að kveða skýrt á um möguleika á að endurskoða þann þátt IDA-vinnuáætlunarinnar sem varðar framkvæmd á ákvæðum ákvörðunar nr. 1719/1999/EB á viðmiðunarárinu. Að því er varðar framkvæmd á aðgerðum Bandalagsins, sem settar eru fram í 3. til 6. gr. ákvörðunar nr. 1719/1999/EB, skal kveðið skýrt á um að nefndar-mæðferðin, sem um getur í þeirri ákvörðun, gildir um allar tillögur um aukningu á fjárhagsáætlun sem nema yfir 250 000 evrum fyrir einstök verkefni á ársgrundvelli.

- 7) Í kjölfar þess áhuga sem Malta og Tyrkland hafa sýnt er unnt að bjóða þessum löndum að taka þátt í IDA-áætluninni í verkefnum sem þjóna sameiginlegum hagsmunum. Áður en öllum umsóknarlöndum verður boðið að taka þátt í IDA-áætluninni að fullu skal greiða fyrir þeim möguleika að þessi lönd noti almenna þjónustu IDA á eigin kostnað í því skyni að hrinda stefnu Bandalagsins í framkvæmd. Einnig skal gefa öðrum löndum utan Bandalagsins kost á þessum möguleika með sömu skilyrðum.

- 8) Til að ná auknum sveigjanleika í árlegum fjárveitingum ber að setja viðmiðunarfjárhæð fyrir framkvæmd aðgerða Bandalagsins samkvæmt ákvörðun nr. 1719/1999/EB fyrir tímabilið 2002 til 2004, þannig að fjárveitingarvaldið samþykki árlegar fjárveitingar innan ramma fjárhagsáætlunarinnar.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stj. 316, 20.11.2002, bls. 4. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegrar EES-nefndarinnar nr. 86/2003 frá 20. júní 2003 um breytingu á bókun 31 við EES-samninginn, um samvinnu á sérstökum sviðum utan marka fjórþætta frelsisins, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 51, 9.10.2003, bls. 29.

⁽¹⁾ Stj. 332 E, 27.11.2001, bls. 287.

⁽²⁾ Stj. 80, 3.4.2002, bls. 21.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 11. júní 2002 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB) og ákvörðun ráðsins frá 23. september 2002.

⁽⁴⁾ Stj. 203, 3.8.1999, bls. 1.

⁽⁵⁾ Stj. 145, 31.5.2001, bls. 43.

- 9) Stofnsetning neta, sem greiða fyrir samstarfi milli dómsmálafyrivalda, skal almennt teljast verkefni sem þjónar sameiginlegum hagsmunum samkvæmt IDA-áætluninni.
- 10) Fjarvirkninet á sviði menntunar, einkum þau sem gegna því hlutverki að skiptast á upplýsingum um efni á opnum netum og stuðla að þróun og frjálsri dreifingu nýrrar þjónustu á sviði hljóð- og myndmiðlunar og upplýsinga, skulu teljast verkefni sem þjóna sameiginlegum hagsmunum samkvæmt IDA-áætluninni.
- 11) Fjarvirkninet á sviði lýðheilsuverndar, sem ætlað er að stuðla að upplýsingaskiptum milli aðildarríkjanna, skulu teljast verkefni sem þjóna sameiginlegum hagsmunum samkvæmt IDA-áætluninni.
- 12) Fjarvirkninet, sem stuðla að því að markmiðum raf-rænnar Evrópu og tengdrar aðgerðaáætlunar verði náð, einkum kaflans um hið opinbera á Netinu sem miðar að því að gagnast borgurum og fyrirtækjum, skulu teljast verkefni sem þjóna sameiginlegum hagsmunum samkvæmt IDA-áætluninni.
- 13) Fjarvirkninet, sem varða stefnu í málefnum innflytjenda, einkum sem miða að því að bæta skipti á rafrænum gögnum við innlendar stjórnsýslustofnanir í því skyni að auðvelda upplýsingamiðlun og samráð, skulu teljast verkefni sem þjóna sameiginlegum hagsmunum samkvæmt IDA-áætluninni.
- 14) Samþykja ber nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar þessari ákvörðun í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið⁽¹⁾.
- 15) Breyta ber ákvörðun 1719/1999/EB til samræmis við það.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Eftirfarandi breytingar eru hér með gerðar á ákvörðun nr. 1719/1999/EB:

1. Eftirfarandi liður bætist við í 1. mgr. 1. gr.:

„c) að skilgreina og koma á fót, eftir því sem við á, raf-rænni, opinberri þjónustu fyrir borgara og fyrirtæki í allri Evrópu og annarri viðeigandi, rafrænni, opinberri þjónustu sem nýta skal í samræmi við forgangsverkefnin sem mælt er fyrir um í 4. gr.“

2. Eftirfarandi liður bætist við í 4. mgr.:

„h) stuðla að því að markmiðum rafrænnar Evrópu og tengdrar aðgerðaáætlunar verði náð, einkum kaflans um hið opinbera á Netinu sem miðar að því að gagnast borgurum og fyrirtækjum.“

3. Eftirfarandi liður er felldur inn í 4. mgr. 5. gr.:

„aa) lýsing á áformaðri skipulagsþróun og breytingum á starfsreglum í tengslum við netið eða netin sem til stendur að koma á fót með verkefninu.“

4. Í stað 2., 3. og 4. mgr. 7. gr komi eftirfarandi:

„2. Málsmeðferðin, sem um getur í 2. mgr. 8. gr., gildir um samþykki, sem grundvallast á samræmi við forgangsverkefnin, sem kveðið er á um í 4. gr., og meginreglurnar sem mælt er fyrir um í 5. gr., á þeim þætti IDA-vinnuáætlunarinnar sem fjallar um framkvæmd þessarar ákvörðunar og framkvæmdastjórnin skal ganga frá árlega og sem heimilt er að endurskoða á viðmiðunarárinu. IDA-vinnuáætlunin skal fela í sér:

— sundurliðun fyrri útgjalda fyrir hvert verkefni á árinu eða árunum á undan,

— mat á væntanlegum kostnaði sem Bandalagið og aðildarríkin skulu standa undir, og

— stutta yfirlýsingu um fengnar niðurstöður og þjónustu sem þróuð hefur verið fyrir tilstilli síðustu útgjalda.

3. Málsmeðferðin, sem um getur í 2. mgr. 8. gr., gildir um samþykki, sem grundvallast á samræmi við meginreglurnar sem mælt er fyrir um í 5. gr., á undirbúnings-skýrslunni og víðtækri framkvæmdaráætlun fyrir hvert IDA-verkefni við lok hagkvæmnisáfangans og við lok þróunar- og samþykkisáfangans og um samþykki á umtalsverðum, síðari breytingum á fyrrnefndri framkvæmdaráætlun.

4. Málsmeðferðin, sem um getur í 2. mgr. 8. gr., gildir um samþykki, sem grundvallast á samræmi við forgangsverkefnin, sem kveðið er á um í 4. gr., og meginreglurnar sem mælt er fyrir um í 5. og 6. gr., á sundurliðun árlegra útgjalda fyrir hvert verkefni innan fjárhagsáætlunar samkvæmt þessari ákvörðun. Þessi málsmeðferð gildir einnig um tillögur um aukningu á fjárhagsáætlun sem nemur yfir 250 000 evrum fyrir einstök verkefni á ársgrundvelli.“

5. Í stað 8. gr. komi eftirfarandi:

„8. gr.

Nefnd

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar sem kallast nefndin um fjarvirkni milli stjórnsýslustofnana (TAC) og skipuð er fulltrúum aðildarríkjanna undir formennsku fulltrúa framkvæmdastjórnarinnar.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 4. og 7. gr. ákvörðunar ráðsins 1999/468/EB (*) með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

Tímabilið, sem mælt er fyrir um í 3. mgr. 4. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera þrír mánuðir.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

3. Nefndin um fjarvirkni milli stjórnsýslustofnana setur sér starfsreglur.

4. Framkvæmdastjórnin skal gefa nefndinni um fjarvirkni milli stjórnsýslustofnana árlega skýrslu um framkvæmd þessarar ákvörðunar.“

(*) Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

6. Í stað 10. gr. komi eftirfarandi:

„10. gr.

Rýmkun sem nær til EES-landa og samstarfslanda

1. Í tengslum við IDA-áætlunina getur EES-löndunum og samstarfslöndum í Mið- og Austur-Evrópu ásamt Kýpur, Möltu og Tyrklandi verið boðið að taka þátt í verkefnum sem þjóna sameiginlegum hagsmunum og tengjast samningum, sem þau hafa við Evrópubandalagið, og rúmast innan ramma slíkra samninga.

2. Jafnhliða framkvæmd verkefna er hvatt til samstarfs við lönd utan Bandalagsins og alþjóðastofnanir eða -samtök, eftir því sem við á.

3. Áður en samstarfslöndum í Mið- og Austur-Evrópu, ásamt Kýpur, Möltu og Tyrklandi, verður boðið að taka þátt í IDA-áætluninni að fullu, er þeim heimilt að nota almenna þjónustu IDA á eigin kostnað í því skyni að hrinda stefnu Bandalagsins í framkvæmd.

4. Öðrum löndum utan Bandalagsins er einnig heimilt að nota almenna þjónustu IDA á eigin kostnað í því skyni að hrinda stefnu Bandalagsins í framkvæmd.“

7. Í stað 12. gr. komi eftirfarandi:

„12. gr.

Viðmiðunarfjárhæð

1. Viðmiðunarfjárhæðin fyrir framkvæmd aðgerða Bandalagsins samkvæmt þessari ákvörðun skal vera 39,8 milljónir evra á tímabilinu 2002 til 2004.

2. Fjárveitingavalðið skal samþykkja árlegar fjárveitingar innan ramma fjárhagsáætlunarinnar.

8. Viðaukanum er breytt sem hér segir:

a) Eftirfarandi 6. liður bætist við í A-þætti:

„6. Stofnsetning neta sem greiðir fyrir samstarfi milli dómsmálayfirvalda.“

b) Í stað 10. liðar í B-þætti komi eftirfarandi:

„10. Fjarvirkninet á sviði menntunar og menningar, upplýsinga- og fjarskiptamála og hljóð- og myndmiðlunar, einkum sem miða að því að skiptast á upplýsingum um efni á opnum netum og stuðla að þróun og frjálsri dreifingu nýrrar þjónustu á sviði hljóð- og myndmiðlunar og upplýsinga.“

c) Í stað 12. liðar í B-þætti komi eftirfarandi:

„12. Fjarvirkninet á sviði ferðaþjónustu, umhverfismála, neytendaverndar og lýðheilsuverndar til að stuðla að upplýsingaskiptum milli aðildarríkjana.“

d) Eftirfarandi liður bætist við í B-þætti:

„13. Fjarvirkninet sem stuðla að því að markmiðum rafrænnar Evrópu og tengdrar aðgerðaáætlunar verði náð, einkum kaflans um hið opinbera á Netinu sem miðar að því að gagnast borgurum og fyrirtækjum.

14. Fjarvirkninet sem varða stefnu í málefnum innflytjenda, einkum sem miða að því að bæta skipti á rafrænum gögnum við innlendar stjórnsýslustofnanir í því skyni að auðvelda upplýsingamiðlun og samráð.“

2. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi daginn sem hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna.

3. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjana.

Gjört í Lúxemborg 21. október 2002.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

P. COX

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

P.S. MØLLER

forseti.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDNNAR (EB) nr. 1788/2001

2005/EES/27/36

Frá 7. september 2001

þar sem mælt er fyrir um ítarlegar reglur um framkvæmd ákvæðanna er varða skoðunarvottorð vegna innflutnings frá þriðju löndum skv. 11. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 2092/91 um lífræna framleiðslu landbúnaðarafurða og merkingar þar að lútandi á landbúnaðarafurðum og matvælum (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2092/91 frá 24. júní 1991 um lífræna framleiðslu landbúnaðarafurða og merkingar þar að lútandi á landbúnaðarafurðum og matvælum ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 436/2001 ⁽²⁾, einkum b-lið 3. mgr. og 4. mgr. 11. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Nauðsynlegt er að ákveða aðferð til að samræma innan Bandalagsins tiltekið eftirlit með framleiðsluvörum sem eru fluttar inn frá þriðju löndum og ber að markaðssetja með merkingum þar sem tilgreind er lífræn framleiðsluadferð.
- 2) Að því er varðar framleiðsluvörur sem eru fluttar inn samkvæmt aðferðinni sem kveðið er á um í 1. mgr. 11. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91 kemur fram í þeirri grein hvaða upplýsingar eiga að vera í skoðunarvottorðinu. Að því er varðar framleiðsluvörur sem eru fluttar inn samkvæmt aðferðinni sem kveðið er á um í 6. mgr. 11. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91 fyrirfinnst ekkert slíkt ákvæði. Því er nauðsynlegt að rýmka notkun vottorðsins þannig að það taki til framleiðsluvara sem eru fluttar inn skv. 6. mgr. 11. gr. til að tryggja sé að þessar framleiðsluvörur hafi verið framleiddar samkvæmt framleiðslureglum sem eru sambærilegar við þær sem mælt er fyrir um í 6. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91, að framleiðsluvörurnar hafi verið skoðaðar á jafn skilvirkan hátt og um getur í 8. og 9. gr. og að slíkum eftirlitsráðstöfunum hafi verið beitt að staðaldri á árangursríkan hátt í viðkomandi þriðja landi.
- 3) Með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 3457/92 ⁽³⁾ er tekið upp skoðunarvottorð vegna framleiðsluvara sem eru fluttar inn frá þriðju löndum samkvæmt ákvæðunum sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 11. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91. Til glöggvunar kemur þessi reglugerð í stað téðrar reglugerðar (EBE) nr. 3457/92.
- 4) Reglugerð þessi gildir með fyrirvara um eftirlitskerfi 8. og 9. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91 og B- og C-þáttar í III. viðauka við hana.
- 5) Reglugerð þessi gildir með fyrirvara um tollákvæði Bandalagsins og öll önnur ákvæði um innflutning framleiðsluvara, sem um getur í 1. gr. reglugerðar

(EBE) nr. 2092/91 og eru ætlaðar til markaðssetningar í Bandalaginu.

- 6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem um getur í 14. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

1. Í þessari reglugerð eru settar ítarlegar reglur um skoðunarvottorð, sem er áskilið skv. b-lið 1. mgr. og 3. mgr. 11. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91, og um afhendingu slíks vottorðs vegna innflutnings sem er í samræmi við ákvæði 6. mgr. 11. gr. í þeirri reglugerð.

2. Reglugerð þessi gildir ekki um framleiðsluvörur sem:

- ekki eru ætlaðar til að setja í frjálsa dreifingu í Bandalaginu, hvort sem er í óbreyttu ástandi eða eftir vinnslu,
- eru fluttar inn tollfrjálst í samræmi við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 918/83 ⁽⁴⁾ um fyrirkomulag Bandalagsins varðandi undantekningar frá tollgjöldum. Reglugerðin gildir þó um framleiðsluvörur sem eru fluttar inn tollfrjálst í samræmi við 39. og 43. gr. reglugerðar (EBE) nr. 918/83.

2. gr.

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. „skoðunarvottorð“: skoðunarvottorð sem tekur til vörusendingar og kveðið er á um í b-lið 1. mgr. 11. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91 og 3. og 4. gr. og I. viðauka við þessa reglugerð,
2. „vörusending“: magn framleiðsluvara samkvæmt einu eða fleiri númerum sameinuðu tollnafnaskrárinnar sem falla undir eitt skoðunarvottorð, eru fluttar með sama flutningatæki og koma frá sama þriðja landi,
3. „sannpröfun vörusendingar“: sannpröfun viðkomandi yfirvalda aðildarríkis á því að skoðunarvottorð uppfylli ákvæði 2. mgr. 4. gr. og, telji yfirvöldin það eiga við, að framleiðsluvörurnar standist kröfur í reglugerð (EBE) nr. 2092/91,

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjútíð. EB L 243, 13.9.2001, bls. 3. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 87/2003 frá 11. júlí 2003 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 54, 23.10.2003, bls. 1.

⁽¹⁾ Stjútíð. EB L 198, 22.7.1991, bls. 1.

⁽²⁾ Stjútíð. EB L 63, 3.3.2001, bls. 16.

⁽³⁾ Stjútíð. EB L 350, 1.12.1992, bls. 56.

⁽⁴⁾ Stjútíð. EB L 105, 23.4.1983, bls. 1.

4. „setja í frjálsa dreifingu í Bandalaginu“: heimild sem töllyfirvöld veita til frjálsra flutninga á vörusendingu í Bandalaginu,
5. „viðkomandi yfirvöld aðildarríkis“: töllyfirvöld eða önnur yfirvöld sem aðildarríkið tilnefnir.

3. gr.

Ákvæði b-liðar 1. mgr. 11. gr. varðandi kröfur um útgáfu skoðunarvottorðs og ákvæði 3. mgr. 11. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91 gilda þegar framleiðsluvörur, sem um getur í 1. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91, eru settar í frjálsa dreifingu í Bandalaginu, óháð því hvort þær eru fluttar inn til markaðssetningar skv. 1. eða 6. mgr. 11. gr. þeirrar reglugerðar.

4. gr.

1. Sendingu af framleiðsluvörum, sem um getur í 1. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91, er eingöngu hægt að setja í frjálsa dreifingu:

- a) þegar upprunalegt skoðunarvottorð hefur verið afhent viðkomandi yfirvaldi aðildarríkis, og
- b) þegar viðkomandi yfirvald aðildarríkis hefur sannprófað vörusendinguna og skoðunarvottorðið hefur verið áritað í samræmi við 11. mgr.

2. Upprunalegt skoðunarvottorð skal vera í samræmi við eftirfarandi 3. til 10. mgr. og í samræmi við fyrirmynd og athugasemdir í I. viðauka.

3. Skoðunarvottorðið skal gefið út hjá:

- a) yfirvaldi eða stofnun í því þriðja landi sem er tilgreint sem viðkomandi þriðja land í viðaukanum við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 94/92 ⁽¹⁾, eða
- b) yfirvaldi eða stofnun sem heimilt er að gefa út skoðunarvottorð samkvæmt málsmæðferðinni sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 11. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91.

4. Yfirvald eða stofnun, sem gefur út skoðunarvottorð, skal:

- a) eingöngu gefa út skoðunarvottorð og undirrita yfirlýsinguna í reit 15 eftir að yfirvaldið eða stofnunin hefur sannprófað skjöl á grundvelli allra tilskilinna skoðunarskjala, einkum framleiðsluáætlunar um viðkomandi framleiðsluvörur, flutningsskjala og viðskiptaskjala og eftir að yfirvaldið eða stofnunin hefur annaðhvort annast eftirlit með ástandi viðkomandi vörusendingar, áður en hún fer frá þriðja sendingarlandi, eða hefur fengið beina yfirlýsingu frá útflytjanda um að viðkomandi vörusending sé framleidd og/eða hafi verið undirbúin í samræmi við ákvæðin sem viðkomandi yfirvald eða stofnun beitir við innflutning og markaðssetningu í Evrópu-bandalaginu á framleiðsluvörum sem um getur í 1. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91 í samræmi við 1. eða 6. mgr. 11. gr. þeirrar reglugerðar,

- b) setja raðnúmer á hvert útgefið vottorð og halda skrá yfir vottorð sem eru afhent.

5. Skoðunarvottorðið skal vera á einu af opinberum tungumálum Bandalagsins og eingöngu vera, að frátöldum stimplum og undirritunum, annaðhvort með hástöfum eða vélritað.

Skoðunarvottorðið skal helst vera á einu af opinberum tungumálum viðtökuaðildarríkisins. Ef nauðsyn ber til geta viðkomandi yfirvöld aðildarríkisins óskað eftir því að skoðunarvottorðið verði þýtt á eitt af opinberum tungumálum í því aðildarríki.

Vottorð er ógilt ef óvottaðar breytingar eða útsrikanir eiga sér stað.

6. Skoðunarvottorðið skal vera í einu eintaki.

Fyrsta viðtakanda eða innflytjanda, ef við á, er þó heimilt að taka afrit af skoðunarvottorði í því skyni að veita skoðunaryfirvaldi eða -aðila upplýsingar í samræmi við 3. lið C-þáttar III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2092/91. Á öll slík afrit skal prenta eða stimpla orðið „AFRIT“ eða „EFTIRRIT“.

7. Í reit 16 á skoðunarvottorðinu í b-lið 3. mgr. skal vera, þegar vottorðið er lagt fram í samræmi við 1. mgr., yfirlýsing lögbærs yfirvalds í aðildarríkinu þar sem leyfi er veitt samkvæmt málsmæðferðinni í 6. mgr. 11. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91.

8. Lögbært yfirvald í aðildarríkinu, þar sem leyfi er veitt, getur veitt skoðunaryfirvaldinu eða -aðilanum, sem hefur eftirlit með innflytjandanum í samræmi við 8. og 9. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91, umboð til að tilgreina yfirlýsinguna í reit 16 eða þeim yfirvöldum sem eru tilnefnd yfirvöld viðkomandi aðildarríkis.

9. Ekki þarf að setja yfirlýsingu í reit 16:

- a) ef innflytjandi leggur fram frumskjal, sem lögbært yfirvald aðildarríkis, sem veitir leyfi í samræmi við 6. mgr. 11. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91, gefur út, og sýnir fram á að vörusendingin falli undir það leyfi, eða
- b) ef yfirvald aðildarríkis, sem veitir leyfið í 6. mgr. 11. gr., rökstyður milliliðalaust á fullnægjandi hátt gagnvart yfirvaldinu sem annast sannprófun vörusendingar, að vörusendingin falli undir það leyfi. Það er undir aðildarríkinu, sem veitir leyfið, komið að beita þessari aðferð til að veita upplýsingar með beinum hætti.

10. Í skjalinu með rökstuðningnum, sem krafist er í a- og b-lið 9. mgr., skal vera:

- tilvísunarnúmer innflutningsleyfis og síðasti gildisdagur leyfis,
- nafn og heimilisfang innflytjanda,
- þriðja upprunaland,
- upplýsingar um útgáfustofnun eða –yfirvald og, sé ekki um sömu aðila að ræða, upplýsingar um skoðunaraðila eða –yfirvald í þriðja landi,
- heiti viðkomandi framleiðsluvara.

⁽¹⁾ Stjóð. EB L 11, 17.1.1992, bls. 14.

11. Við sannprófun á sendingu framleiðsluvara, sem um getur í 1. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91, skal viðkomandi yfirvald aðildarríkis árita reit 17 í upprunalega skoðunarvottorðinu sem síðan er afhent einstaklingnum sem lagði fram vottorðið.

12. Þegar fyrsti viðtakandi tekur við sendingunni skal hann fylla út reit 18 á frumriti skoðunarvottorðsins til að votta að tekið hafi verið við sendingunni í samræmi við 7. lið C-þáttar III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2092/91.

Fyrsti viðtakandi sendir því næst frumrit vottorðsins til innflytjanda, sem um getur í reit 11 á vottorðinu, til að fullnægja kröfu a-liðar 3. mgr. 11. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91, nema vottorðið eigi að fylgja sendingunni áfram við undirbúning eins og um getur í 1. mgr. 5. gr. þessarar reglugerðar.

5. gr.

1. Ef sending frá þriðja landi, sem enn hefur ekki verið sett í frjálsa dreifingu í Bandalaginu, er, í samræmi við frestun á tollafgreiðslu samkvæmt reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2913/92 ⁽¹⁾ um setningu tollareglu Bandalagsins, ætluð til undirbúnings í aðildarríki, eins og skilgreint er í 3. mgr. 4. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91 og sem má fara fram skv. 1. mgr. 522. gr. og iv-lið a-liðar 1. mgr. 552. gr. reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 2454/93 ⁽²⁾ um framkvæmdarákvæði vegna reglugerðar (EBE) nr. 2913/92, verður að beita þeim ráðstöfunum, sem um getur í 1. mgr. 4. gr. í þessari reglugerð, í tengslum við þessa sendingu áður en undirbúningur fer fram.

Undirbúningur getur m.a. verið:

- pökkun eða endurpökkun, eða
- merkingar í því skyni að tilgreina lífræna framleiðslu-aðferð.

Að undirbúningi loknum skal áritað frumrit skoðunarvottorðs fylgja sendingunni og skal sýna það viðkomandi yfirvaldi aðildarríkis til að hægt sé að staðfesta að skilyrði 1. mgr. 4. gr. séu uppfyllt áður en sendingin er sett í frjálsa dreifingu.

Því næst skal, ef við á, skila frumriti skoðunarvottorðs til innflytjanda sendingar, sem er tilgreindur í reit 11 á vottorðinu, til að fullnægja kröfu a-liðar 3. mgr. 11. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91.

2. Ef sending frá þriðja landi, sem enn hefur ekki verið sett í frjálsa dreifingu í Bandalaginu, er í samræmi við frestun á tollafgreiðslu samkvæmt reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2913/92 ætluð til skiptingar í mismunandi framleiðslulotur í aðildarríki verður að beita þeim ráðstöfunum, sem um getur í 1. mgr. 4. gr. í þessari reglugerð, í tengslum við þessa sendingu áður en skiptingin fer fram.

Fyrir hverja framleiðslulotu, sem verður til við skiptingu, skal afhenda viðkomandi yfirvaldi aðildarríkisins útdrátt úr skoðunarvottorði sem er í samræmi við fyrirmynd og athugasemdir í II. viðauka. Yfirvaldi viðkomandi aðildarríkis ber að árita reit 14 á útdrætti úr skoðunarvottorðinu.

Einstaklingurinn, sem er upprunalegur innflytjandi sendingar og tilgreindur í reit 11 á skoðunarvottorðinu, skal

geyma eintak af hverjum árituðum útdrætti ásamt upprunalega skoðunarvottorðinu. Á slíkt afrit skal prenta eða stimpla orðið „AFRIT“ eða „EFTIRRIT“.

Að skiptingu lokinni skal áritað frumrit hvers útdráttar úr skoðunarvottorðinu fylgja viðkomandi framleiðslulotu og skal sýna það viðkomandi yfirvaldi aðildarríkisins til að hægt sé að staðfesta að skilyrði 1. mgr. 4. gr. hafi verið uppfyllt áður en sendingin er sett í frjálsa dreifingu.

Þegar viðtakandi tekur við framleiðslulotu skal hann fylla út reit 15 á frumriti útdráttar úr skoðunarvottorðinu til að votta að tekið hafi verið við henni í samræmi við 6. lið B-þáttar III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2092/91.

Viðtakandi framleiðslulotu skal hafa útdrátt úr skoðunarvottorði tiltækan handa skoðunaraðila og/eða skoðunaryfirvaldi eigi skemur en í tvö ár.

3. Undirbúningur og skipting, sem um getur í 1. og 2. mgr., skal fara fram í samræmi við viðkomandi ákvæði 8. og 9. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91 og viðkomandi ákvæði B- og C-þáttar III. viðauka við hana. Undirbúningurinn og skiptingin skal einnig fara fram skv. 5. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91.

6. gr.

Skilyrði fyrir því að setja framleiðsluvörur, sem fullnægja ekki kröfum í reglugerð (EBE) nr. 2092/91, í frjálsa dreifingu í Bandalaginu er að merkingar, þar sem lífræn framleiðslu-aðferð er tilgreind, séu teknar af merkimiðum, úr auglýsingum og fylgiskjölum, sbr. þó ráðstafanir eða aðgerðir, sem gripið er til í samræmi við 9. mgr. 9. gr. og/eða 10. gr. a í áðurnefndri reglugerð.

7. gr.

Viðkomandi yfirvöld aðildarríkisins og yfirvöld í þeim aðildarríkjum, sem bera ábyrgð á framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 2092/91, skulu, ásamt skoðunaryfirvöldum og skoðunaraðilum, aðstoða hvert annað við beitingu þessarar reglugerðar.

Fyrir 1. apríl 2002 skulu aðildarríkin tilkynna hvert öðru og framkvæmdastjórninni um yfirvöld sem þau hafa tilnefnt með skírskotun til 5. mgr. 2. gr., umboð sem þau hafa veitt með tilliti til framkvæmdar 8. mgr. 4. gr. og aðferðir sem kann að hafa verið beitt skv. b-lið 9. mgr. 4. gr. Aðildarríkin skulu uppfæra þessar upplýsingar í hvert sinn sem breytingar eru gerðar.

⁽¹⁾ Stjútíð. EB L 302, 19.10.1992, bls. 1.

⁽²⁾ Stjútíð. EB L 253, 11.10.1993, bls. 1.

8. gr.

Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 3457/92 falli úr gildi 1. júlí 2002.

9. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á sjöunda degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* og gildir frá 1. júlí 2002.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 7. september 2001.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Franz FISCHLER

framkvæmdastjóri.

*I. VIÐAUKI***FYRIRMYND AÐ SKOÐUNARVOTTORÐI VEGNA INNFLUTNINGS Á LÍFRÆNUM FRAMLEIÐSLUVÖRUM TIL
EVROPUBANDALAGSINS**

Fyrirmynd að vottorði er ákvörðuð með tilliti til:

- texta,
- sniðs, á einni síðu,
- útlits og stærðar einstakra reita.

EVROPUBANDALAGIÐ — SKOÐUNARVOTTORÐ VEGNA INNFLUTNINGS Á LÍFRÆNUM FRAMLEIÐSLUVÖRUM

1. Útgáfustofnun eða -yfirvald (nafn og heimilisfang)	2. Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2092/91 og reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1788/2001 1. mgr. 11. gr. ☐ eða 6. mgr. 11. gr. ☐	
3. Raðnúmer skoðunarvottorðs	4. Tilvísunarnúmer leyfis skv. 6. mgr. 11. gr.	
5. Útflytjandi (nafn og heimilisfang)	6. Skoðunaraðili eða -yfirvald (nafn og heimilisfang)	
7. Framleiðandi eða vinnslustöð framleiðsluvöru (nafn og heimilisfang)	8. Sendingarland	
	9. Viðtökuland:	
10. Fyrsti viðtakandi í Bandalaginu (nafn og heimilisfang)	11. Nafn og heimilisfang innflytjanda	
12. Merki og númer. Gámanúmer. Fjöldi og tegund. Viðskiptaheiti framleiðsluvöru	13. SAT-númer	14. Uppgefið magn
15. Yfirlýsing stofnunar eða yfirvalds sem gefur út vottorðið sem um getur í reit 1. Það vottast hér með að vottorð þetta er gefið út á grundvelli tilskilins eftirlits skv. 4. mgr. 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 1788/2001 og að framangreindar framleiðsluvörur eru framleiddar eftir reglum um framleiðslu og skoðun á lífrænum framleiðsluaðferðum er teljast jafngilda ákvæðum reglugerðar (EBE) nr. 2092/91. Dagsetning: Nafn og undirritun þar til bærst einstaklings Stimpill útgáfuyfirvalds eða -stofnunar		

16. Yfirlýsing lögbærs yfirvalds aðildarríkis að Evrópusambandinu, sem veitti leyfið, eða aðila sem yfirvaldið tilnefnir.

Það vottast hér með að leyfilegt er að markaðssetja framangreindar framleiðsluvörur í Evrópubandalaginu í samræmi við málsmeðferðina í 6. mgr. 11. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91 samkvæmt því tilvísunarnúmeri sem er tilgreint í reit 4.

Dagsetning:

Nafn og undirritun þar til bærs einstaklings

Stimpill lögbærs yfirvalds eða tilnefnds aðila í aðildarríki

17. Sannprófun viðkomandi yfirvalda aðildarríkis á vörusendingu.

Aðildarríki:

Innflutningsskráning (tegund, númer og dagsetning tollskýrslu og skrifstofan þar sem hún er gefin):

Dagsetning:

Nafn og undirritun þar til bærs einstaklings

Stimpill

18. Yfirlýsing fyrsta viðtakanda

Það vottast hér með að tekið var við vörunum í samræmi við ákvæði 7. liðar C-þáttar III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2092/91.

Heiti fyrirtækisins

Dagsetning:

Nafn og undirritun þar til bærs einstaklings

Athugasemdir

- Reitur 1: Yfirvald eða aðili eða annað tilnefnt yfirvald eða aðili sem um getur í 3. mgr. 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 1788/2002. Þessi aðili fyllir einnig út reit 3 og 15.
- Reitur 2: Hér eru tilgreindar þær EB-reglugerðir er varða útgáfu og notkun þessa vottorðs. Með tilliti til 11. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91 skal tilgreina viðkomandi ákvæði: 1. eða 6. mgr. 11. gr.
- Reitur 3: Raðnúmer vottorðs sem útgáfustofnun eða -yfirvald úthlutar í samræmi við 4. mgr. 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 1788/2001.
- Reitur 4: Leyfisnúmer við innflutning skv. 6. mgr. 11. gr. Útgáfustofnun fyllir út þennan reit eða innflytjandi ef upplýsingar liggja ekki fyrir þegar útgáfustofnunin ártar reit 15.
- Reitur 5: Nafn og heimilisfang útflytjanda.
- Reitur 6: Skoðunaryfirvald eða -aðili sem hefur eftirlit með því að síðasta aðgerð (framleiðsla, undirbúningur, þ.m.t. pökkun og merkingar, sem er skilgreint í 2. og 3. mgr. 4. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91), hafi verið í samræmi við reglur um lífrænar framleiðsluaðferðir í þriðja sendingarlandi.
- Reitur 7: Rekstraraðili sem sá um síðustu aðgerð (framleiðslu, undirbúning, þ.m.t. pökkun og merkingar, sem er skilgreint í 2. og 3. mgr. 4. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91) á vörusendingunni í þriðja landi sem er tilgreint í reit 6.
- Reitur 9: Með ákvörðunarlandi er átt við land fyrsta viðtakanda í Bandalaginu.
- Reitur 10: Nafn og heimilisfang fyrsta viðtakanda vörusendingar í Bandalaginu. Með fyrsta viðtakanda er átt við einstakling eða lögaðila sem tekur við vörusendingunni og þar sem vörusendingin verður meðhöndluð fyrir frekari undirbúning og/eða markaðssetningu. Fyrsti viðtakandi skal einnig fylla út reit 18.
- Reitur 11: Nafn og heimilisfang innflytjanda. Með innflytjanda er átt við einstakling eða lögaðila í Evrópubandalaginu sem setur, annaðhvort sjálfur eða fyrir milligöngu fulltrúa síns, vörusendingu í frjálsa dreifingu í Evrópubandalaginu.
- Reitur 13: Númer viðkomandi framleiðsluvara samkvæmt sameinuðu tollnafnaskránni.
- Reitur 14: Uppgefið magn, tilgreint í viðeigandi einingum (kg, lítrum o.s.frv.).
- Reitur 15: Yfirlýsing stofnunar eða yfirvalds sem gefur út vottorðið. Undirskrift og stimpill skulu vera í öðrum lit en prentletrið.
- Reitur 16: Eingöngu að því er varðar innflutning samkvæmt málsmeðferðinni sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 11. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91. Fyllist út hjá lögbæru yfirvaldi í aðildarríkinu, þar sem leyfið er veitt, eða hjá stofnun eða yfirvaldi, sem það hefur verið falið, hafi umboð verið veitt í samræmi við 8. mgr. 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 1788/2001. Fyllist ekki út ef um er að ræða undanþágu skv. 9. mgr. 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 1788/2001.
- Reitur 17: Fyllist út hjá viðkomandi yfirvaldi aðildarríkis, annaðhvort við sannpröfun vörusendingar í samræmi við 1. mgr. 4. gr. eða áður en undirbúningur eða skipting fer fram við þær aðstæður sem um getur í 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 1788/2001.
- Reitur 18: Fyllist út hjá fyrsta viðtakanda þegar hann hefur tekið við framleiðsluvörum og sinnt því eftirliti sem kveðið er á um í 7. lið C-þáttar III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2092/91.

II. VIÐAUKI

FYRIRMYND AÐ ÚTDRÆTTI ÚR SKOÐUNARVOTTORÐI

Fyrirmynd að útdrætti er ákvörðuð með tilliti til:

- texta,
- sniðs,
- útlits og stærðar einstakra reita.

EVROPUBANDALAGIÐ
ÚTDRÁTTUR Nr. ... ÚR SKOÐUNARVOTTORÐI

1. Stofnun eða yfirvald sem gefur út skoðunarvottorð sem liggur til grundvallar (nafn og heimilisfang)	2. Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2092/91 og reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1788/2001 1. mgr. 11. gr. ☐ eða 6. mgr. 11. gr. ☐	
3. Raðnúmer skoðunarvottorðs sem liggur til grundvallar	4. Tilvísunarnúmer leyfis skv. 6. mgr. 11. gr.	
5. Rekstraraðili sem skipti upprunalegu vörusendingunni í framleiðslulotu (nafn og heimilisfang)	6. Skoðunaraðili eða -yfirvald (nafn og heimilisfang)	
7. Nafn og heimilisfang innflytjanda upprunalegu vörusendingarinnar	8. Sendingarland upprunalegu sendingarinnar	9. Uppgefið heildarmagn upprunalegu sendingarinnar
10. Viðtakandi framleiðslulotu sem verður til við skiptingu (nafn og heimilisfang)		
11. Merki og númer. Gámanúmer. Fjöldi og tegund. Viðskiptaheiti framleiðslulotu.	12. SAT-númer	13. Uppgefið magn framleiðslulotunnar
14. Yfirlýsing viðkomandi yfirvalds aðildarríkis sem áritar vottorðið. Þessi útdráttur á við um framangreinda framleiðslulotu sem verður til við skiptingu vörusendingar sem fellur undir upprunalegt skoðunarvottorð með raðnúmeri sem tilgreint er í reit 3. Aðildarríki: Dagsetning: Nafn og undirritun þar til bær einstaklings Stimpill		
15. Yfirlýsing viðtakanda framleiðslulotunnar Það vottast hér með að tekið var við framleiðslulotunni í samræmi við ákvæði 6. liðar B-páttar III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2092/91. Heiti fyrirtækisins Dagsetning: Nafn og undirritun þar til bær einstaklings		

Athugasemdir

- Útdráttur nr....: Númer útdráttarins svarar til númers framleiðslulotu sem verður til við skiptingu á upprunalegu vörusendingunni.
- Reitur 1: Heiti stofnunar eða yfirvalds í þriðja landi sem gaf út skoðunarvottorðið sem liggur til grundvallar.
- Reitur 2: Hér eru tilgreindar þær EB-reglugerðir er varða útgáfu og notkun þessa útdráttar. Með tilliti til 11. gr. skal tilgreina innflutningsfyrirkomulag upprunalegrar vörusendingar, sjá reit 2 á skoðunarvottorðinu sem liggur til grundvallar.
- Reitur 3: Raðnúmer vottorðs, sem liggur til grundvallar, sem útgáfustofnun eða -yfirvald úthlutar í samræmi við 4. mgr. 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 1788/2001.
- Reitur 4: Tilvísunarnúmer leyfis sem er veitt skv. 6. mgr. 11. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91, sjá reit 4 á skoðunarvottorðinu sem liggur til grundvallar.
- Reitur 6: Skoðunaraðili eða -yfirvald sem hefur eftirlit með þeim rekstraraðila sem skipti vörusendingunni.
- Reitur 7, 8, 9: Sjá viðeigandi upplýsingar á skoðunarvottorðinu sem liggur til grundvallar.
- Reitur 10: Viðtakandi framleiðslulotu (sem verður til við skiptingu) í Evrópubandalaginu.
- Reitur 12: Númer framleiðslulotu viðkomandi framleiðsluvara samkvæmt sameinuðu tollnafnaskránni.
- Reitur 13: Uppgefið magn, gefið upp í viðeigandi einingum (kg, lítrum o.s.frv.).
- Reitur 14: Fyllist út hjá viðkomandi yfirvaldi aðildarríkis fyrir hverja framleiðslulotu sem verður til við skiptinguna sem um getur í b-lið 2. mgr. 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 1788/2001.
- Reitur 15: Fyllist út þegar tekið er við framleiðslulotunni og viðtakandi hefur sinnt því eftirliti sem kveðið er á um í 6. lið B-þáttar III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2092/91.
-

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 1113/2002

2005/EES/27/37

frá 26. júní 2002

um breytingu á reglugerð (EB) nr. 1788/2001 þar sem mælt er fyrir um ítarlegar reglur um framkvæmd ákvæðanna er varða skoðunarvottorð vegna innflutnings frá þriðju löndum skv. 11. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 2092/91 (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2092/91 frá 24. júní 1991 um lífræna framleiðslu landbúnaðarafurða og merkingar þar að lútandi á landbúnaðarafurðum og matvælum ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 473/2002 ⁽²⁾, einkum b-lið 3. mgr. og 4. mgr. 11. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1788/2001 ⁽³⁾ er tekið upp nýtt skoðunarvottorð fyrir innfluttar vörur, sem kemur í stað vottorðsins sem kveðið er á um í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 3457/92 ⁽⁴⁾, og gert ráð fyrir að nýja vottorðið verði tekið í notkun frá og með 1. júlí 2002 að því er varðar vörur sem fluttar eru inn samkvæmt aðferðinni sem kveðið er á um í 1. og 6. mgr. 11. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91.

2) Við undirbúning fyrir 1. júlí 2002 hafa nokkur aðildarríki þó átt við tæknilega erfiðleika og vafaatriði að etja varðandi framkvæmd á reglugerð (EB) nr. 1788/2001. Með tilliti til gagnsæis og til að komast hjá ruglingi verður að leysa þessi vandamál áður en nýja vottorðið er tekið í notkun.

3) Af þeim sökum er ráðlegt að fresta því að nýja vottorðið, sem kveðið er á um í reglugerð (EB) nr. 1788/2001, verði tekið í notkun.

4) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem um getur í 14. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Reglugerð (EB) nr. 1788/2001 er breytt sem hér segir:

1. Í 8. gr. komi „1. nóvember 2002“ í stað „1. júlí 2002“.

2. Í 9. gr. komi „1. nóvember 2002“ í stað „1. júlí 2002“.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á sjöunda degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 26. júní 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Franz FISCHLER

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 168, 27.6.2002, bls. 31. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 87/2003 frá 11. júlí 2003 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 54, 23.10.2003, bls. 1.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 198, 22.7.1991, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 75, 16.3.2002, bls. 21.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 243, 13.9.2001, bls. 3.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 350, 1.12.1992, bls. 56.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 1918/2002**2005/EES/27/38****frá 25. október 2002**

um breytingu á reglugerð (EB) nr. 1788/2001 þar sem mælt er fyrir um ítarlegar reglur um framkvæmd ákvæðanna er varða skoðunarvottorð vegna innflutnings frá þriðju löndum skv. 11. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 2092/91 um lífræna framleiðslu landbúnaðar-afurða og merkingar þar að lútandi á landbúnaðarafurðum og matvælum (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2092/91 frá 24. júní 1991 um lífræna framleiðslu landbúnaðarafurða og merkingar þar að lútandi á landbúnaðarafurðum og matvælum ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 473/2002 ⁽²⁾, einkum b-lið 3. mgr. og 4. mgr. 11. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1788/2001 ⁽³⁾, eins og henni var breytt með reglugerð (EB) nr. 1113/2002 ⁽⁴⁾, er tekið upp skoðunarvottorð fyrir innfluttar vörur og kveðið á um að vottorðið öðlist gildi frá og með 1. nóvember 2002 að því er varðar framleiðsluvörur sem eru fluttar inn samkvæmt aðferðum sem kveðið er á um í 1. og 6. mgr. 11. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91.
- 2) Tiltekin aðildarríki hafa átt í tæknilegum erfiðleikum þegar þau hafa reynt að beita reglugerð (EB) nr. 1788/2001. Þar af leiðandi skal skýra reglugerðina með tilliti til gagnsæis og til að komast hjá ruglingi.
- 3) Einkum ber að uppfæra tilvísanir til frestunar á toll-afgreiðslu samkvæmt reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2913/92 frá 12. október 1992 um setningu tollareglna Bandalagsins ⁽⁵⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2700/2000 ⁽⁶⁾, og tilvísanir til III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2092/91. Að þessu leyti ber að uppfæra fyrirmyndirnar að vottorði og útdrætti úr vottorði, sem settar eru fram í I. og II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1788/2001.
- 4) Því ber að breyta reglugerð (EB) nr. 1788/2001 í samræmi við það.
- 5) Nauðsynlegt er að hafa aðlögunartímabil til að nota megi eldri fyrirmyndir þar til aðlögun að breyttum fyrirmyndum að vottorði og útdrætti vottorðs er um garð gengin.
- 6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót með 14. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. gr.

Reglugerð (EB) nr. 1788/2001 er breytt sem hér segir:

1. Í stað fyrstu undirgreinar 12. mgr. 4. gr. komi eftirfarandi:

„Þegar fyrsti viðtakandi tekur við sendingunni skal hann fylla út reit 18 á frumriti skoðunarvottorðsins til að votta að sendingin hafi farið fram í samræmi við 6. lið C-þáttar III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2092/91.“

2. Eftirfarandi breytingar verði á 5. gr.:

- a) 1. mgr. breytist sem hér segir:

- i) Í stað fyrstu undirgreinar komi eftirfarandi:

„Ef ætlunin er að sending frá þriðja landi fari í tollvöruhegrymslu eða aðvinnslu innanlands [v: virka vinnslu] í formi niðurfellingarkerfis, sem kveðið er á um í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2913/92 um setningu tollareglna Bandalagsins^(*), og hana skuli taka til undirbúnings, eins og skilgreint er í 3. mgr. 4. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91, verður að beita þeim ráðstöfunum, sem um getur í 1. mgr. 4. gr. í þessari reglugerð, að því er sendinguna varðar áður en undirbúningur fer fram.“

^(*) Stjtið. EB L 302, 19.10.1992, bls. 1.“

- ii) Í stað þriðju undirgreinar komi eftirfarandi:

„Að undirbúningi loknum skal áritað frumrit skoðunarvottorðs fylgja sendingunni og skal sýna það viðkomandi yfirvaldi aðildarríkisins, sem sannprófar vörusendinguna áður en hún er sett í frjálsa dreifingu.“

- b) 2. mgr. breytist sem hér segir:

- i) Í stað fjórðu undirgreinar komi eftirfarandi:

„Að skiptingu lokinni skal áritað frumrit hvers útdráttar úr skoðunarvottorði fylgja viðkomandi framleiðslulotu og skal sýna það viðkomandi yfirvaldi aðildarríkisins sem sannprófar viðkomandi framleiðslulotu áður en hún er sett í frjálsa dreifingu.“

- ii) Í stað fimmtu undirgreinar komi eftirfarandi:

„Þegar viðtakandi tekur við framleiðslulotu skal hann fylla út reit 15 á frumriti útdráttar úr skoðunarvottorðinu til að votta að tekið hafi verið við henni í samræmi við 5. lið B-þáttar III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2092/91.“

^(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 289, 26.10.2002, bls. 15. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 88/2003 frá 11. júlí 2003 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 54, 23.10.2003, bls. 3.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 198, 22.7.1991, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 75, 16.3.2002, bls. 21.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 243, 13.9.2001, bls. 3.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 168, 27.6.2002, bls. 31.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 302, 19.10.1992, bls. 1.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 311, 12.12.2000, bls. 17.

c) Eftirfarandi komi í stað 3. mgr.:

2. gr.

„3. Undirbúningur og skipting, sem um getur í 1. og 2. mgr., skal fara fram í samræmi við viðkomandi ákvæði 8. og 9. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91, almenn ákvæði, sem sett eru fram í III. viðauka við þá reglugerð, og sérákvæði sem sett eru fram í B- og C-þætti þess viðauka, einkum 3. og 6. lið C-þáttar. Undirbúningurinn og skiptingin skal einnig fara fram í samræmi við 5. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91.“

Á sex mánaða aðlögunartímabili, sem hefst með beitingu þessarar reglugerðar, er leyfilegt að gefa út skoðunarvottorð sem samræmast fyrirmyndunum í I. og II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1788/2001, sem enn hefur ekki verið breytt með þessari reglugerð.

3. gr.

3. Í stað I. og II. viðauka komi viðaukinn við þessa reglugerð.

Reglugerð þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 25. október 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Franz FISCHLER

framkvæmdastjóri.

VIDAUKI

„I. *VIDAUKI*

Fyrirmynd að skoðunarvottorði vegna innflutnings á lífrænum framleiðsluvörum til Evrópubandalagsins

Fyrirmynd að vottorði er ákvörðuð með tilliti til:

- texta,
- sniðs, á einni síðu,
- útlits og stærðar einstakra reita.

SKOÐUNARVOTTORÐ VEGNA INNFLUTNINGS Á LÍFRÆNUM FRAMLEIÐSLUVÖRUM TIL EVRÓPUBANDALAGSINS

1. Útgáfustofnun eða -yfirvald (nafn og heimilisfang)	2. Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2092/91 og reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1788/2001 1. mgr. 11. gr. ☐ eða 6. mgr. 11. gr. ☐	
3. Raðnúmer skoðunarovottorðs	4. Tilvísunarnúmer leyfis skv. 6. mgr. 11. gr.	
5. Útflytjandi (nafn og heimilisfang)	6. Skoðunaraðili eða -yfirvald (nafn og heimilisfang)	
7. Framleiðandi eða vinnslustöð framleiðsluvöru (nafn og heimilisfang)	8. Sendingarland	
	9. Viðtökuland	
10. Fyrsti viðtakandi í Bandalaginu (nafn og heimilisfang)	11. Nafn og heimilisfang innflytjanda	
12. Merki og númer. Gámanúmer. Fjöldi og tegund. Viðskiptaheiti framleiðsluvöru	13. SAT-númer	14. Uppgefið magn
15. Yfirlýsing stofnunar eða yfirvalds sem gefur út vottorðið sem um getur í reit 1. Það vottast hér með að vottorð þetta er gefið út á grundvelli tilskilins eftirlits skv. 4. mgr. 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 1788/2001 og að framangreindar framleiðsluvörur eru framleiddar eftir reglum um framleiðslu og skoðun á lífrænum framleiðsluaðferðum er teljast jafngilda ákvæðum reglugerðar (EBE) nr. 2092/91. Dagsetning Nafn og undirritun þar til bærð einstaklings Stimpill útgáfuyfirvalds eða -stofnunar		

16. Yfirlýsing lögbærs yfirvalds aðildarríkis að Evrópusambandinu, sem veitti leyfið, eða aðila sem yfirvaldið tilnefnir.

Það vottast hér með að heimilt er að markaðssetja framangreindar framleiðsluvörur í Evrópubandalaginu í samræmi við málsmeðferðina í 6. mgr. 11. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91 samkvæmt því tilvísunarnúmeri sem er tilgreint í reit 4.

Dagsetning

Nafn og undirritun þar til bærs einstaklings

Stimpill lögbærs yfirvalds eða tilnefnds aðila í aðildarríki

17. Sannprófun viðkomandi yfirvalda aðildarríkis á vörusendingu.

Aðildarríki:

Innflutningsskráning (tegund, númer og dagsetning tollskýrslu og skrifstofan þar sem hún er gefin):

Dagsetning:

Nafn og undirritun þar til bærs einstaklings

Stimpill

18. Yfirlýsing fyrsta viðtakanda

Það vottast hér með að tekið var við vörunum í samræmi við ákvæði 6. liðar C-þáttar III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2092/91.

Heiti fyrirtækisins

Dagsetning

Nafn og undirritun þar til bærs einstaklings

Athugasemdir

- Reitur 1: Yfirvald eða stofnun eða annað tilnefnt yfirvald eða stofnun sem um getur í 3. mgr. 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 1788/2002. Þessi stofnun fylgir einnig út reit 3 og 15.
- Reitur 2: Hér er tilgreint hvaða EB-reglugerðir varða útgáfu og notkun þessa vottorðs. Með tilliti til 11. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91 skal tilgreina viðkomandi ákvæði: 1. eða 6. mgr. 11. gr.
- Reitur 3: Raðnúmer vottorðs sem útgáfustofnun eða –yfirvald úthlutar í samræmi við 4. mgr. 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 1788/2001.
- Reitur 4: Leyfisnúmer við innflutning skv. 6. mgr. 11. gr. Útgáfustofnunin fyllir út þennan reit eða innflytjandinn ef upplýsingar liggja ekki fyrir þegar útgáfustofnunin áritar reit 15.
- Reitur 5: Nafn og heimilisfang útflytjanda.
- Reitur 6: Skoðunaryfirvald eða -stofnun sem hefur eftirlit með því að síðasta aðgerð (framleiðsla, undirbúningur, þ.m.t. pökkun og merkingar, sem er skilgreint í 2. og 3. mgr. 4. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91) hafi verið í samræmi við reglur um lífrænar framleiðsluaðferðir í þriðja sendingarlandi.
- Reitur 7: Rekstraraðili sem sá um síðustu aðgerð (framleiðslu, undirbúning, þ.m.t. pökkun og merkingar, sem er skilgreint í 2. og 3. mgr. 4. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91) á vörusendingunni í þriðja landi sem tilgreint er í reit 8.
- Reitur 9: Með ákvörðunarlandi er átt við land fyrsta viðtakanda í Bandalaginu.
- Reitur 10: Nafn og heimilisfang fyrsta viðtakanda vörusendingar í Bandalaginu. Með fyrsta viðtakanda er átt við einstakling eða lögaðila sem tekur við vörusendingunni og þar sem vörusendingin verður meðhöndluð fyrir frekari undirbúning og/eða markaðssetningu. Fyrsti viðtakandi skal einnig fylla út reit 18.
- Reitur 11: Nafn og heimilisfang innflytjanda. Með innflytjanda er átt við einstakling eða lögaðila í Evrópubandalaginu sem setur, annaðhvort sjálfur eða gegnum fulltrúa sinn, vörusendingu í frjálsa dreifingu í Evrópubandalaginu.
- Reitur 13: Númer viðkomandi framleiðsluvara samkvæmt sameinuðu tollnafnaskránni.
- Reitur 14: Uppgefið magn, tilgreint í viðeigandi einingum (nettóþyngd í kg, lítrum o.s.frv.).
- Reitur 15: Yfirlýsing stofnunar eða yfirvalds sem gefur vottorðið út. Undirskrift og stimpill skulu vera í öðrum lit en prentletrið.
- Reitur 16: Eingöngu að því er varðar innflutning samkvæmt málsmeðferðinni sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 11. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91. Fyllist út hjá lögbæru yfirvaldi í aðildarríkinu, þar sem leyfið er veitt, eða hjá stofnun eða yfirvaldi, sem það hefur verið falið, hafi umboð verið veitt í samræmi við 8. mgr. 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 1788/2001. Fyllist ekki út ef um er að ræða undanþágu skv. 9. mgr. 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 1788/2001.
- Reitur 17: Fyllist út hjá viðkomandi yfirvaldi aðildarríkis, annaðhvort við sannpröfun vörusendingar í samræmi við 1. mgr. 4. gr. eða áður en undirbúningur eða skipting fer fram við þær aðstæður sem um getur í 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 1788/2001.
- Reitur 18: Fyllist út hjá fyrsta viðtakanda þegar hann hefur tekið við framleiðsluvörum og viðhaft eftirlitið sem kveðið er á um í 6. lið C-þáttar III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2092/91 eins og henni var breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2491/2001(*).

(*) Stj. tíð. EB 337, 20.12.2001, bls. 9.

II. VIÐAUKI

Fyrirmynd að útdrætti úr skoðunarvottorði

Fyrirmynd að útdrætti er ákvörðuð með tilliti til:

- texta,
- sniðs,
- útlits og stærðar einstakra reita.

ÚTDRÁTTUR Nr. ... ÚR SKOÐUNARVOTTORÐI VEGNA INNFLUTNINGS Á LÍFRÆNUM FRAMLEIÐSLUVÖRUM TIL EVRÓPUBANDALAGSINS

1. Stofnun eða yfirvald sem gefur út skoðunarvottorðið sem liggur til grundvallar (nafn og heimilisfang)	2. Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2092/91 og reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1788/2001 1. mgr. 11. gr. ☐ eða 6. mgr. 11. gr. ☐	
3. Raðnúmer skoðunarvottorðs sem liggur til grundvallar	4. Tilvísunarnúmer leyfis skv. 6. mgr. 11. gr.	
5. Rekstraraðili sem skipti upprunalegu vörusendingunni í framleiðslutur (nafn og heimilisfang)	6. Skoðunaraðili eða -yfirvald (nafn og heimilisfang)	
7. Nafn og heimilisfang innflytjanda upprunalegu vörusendingarinnar	8. Sendingarland upprunalegu sendingarinnar	9. Uppgefið heildarmagn upprunalegu sendingarinnar
10. Viðtakandi framleiðslutölu sem verður til við skiptingu (nafn og heimilisfang)		
11. Merki og númer. Gámanúmer. Fjöldi og tegund. Viðskiptaheiti framleiðslutölu.	12. SAT-númer	13. Uppgefið magn framleiðslutunnar
14. Yfirlýsing viðkomandi yfirvalds aðildarríkis sem ártar útdráttinn úr vottorðinu. Þessi útdráttur á við um framangreinda framleiðslutölu sem verður til við skiptingu vörusendingar sem fellur undir upprunalegt skoðunarvottorð með raðnúmeri sem tilgreint er í reit 3. Aðildarríki: Dagsetning: Nafn og undirritun þar til bærð einstaklings Stimpill		
15. Yfirlýsing viðtakanda framleiðslutunnar Það vottast hér með að tekið var við framleiðslutönnu í samræmi við ákvæði 5. liðar B-páttar III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2092/91. Heiti fyrirtækisins Dagsetning: Nafn og undirritun þar til bærð einstaklings		

Athugasemdir

- Útdráttur nr....: Númer útdráttarins svarar til númers framleiðslulotu sem verður til við skiptingu á upprunalegu vörusendingunni.
- Reitur 1: Heiti stofnunar eða yfirvalds í þriðja landi sem gaf út skoðunarvottorðið sem liggur til grundvallar.
- Reitur 2: Hér eru tilgreindar þær EB-reglugerðir er varða útgáfu og notkun þessa útdráttar. Með tilliti til 11. gr. skal tilgreina innflutningsfyrirkomulag fyrir upprunalegu vörusendinguna, sjá reit 2 á skoðunarvottorðinu sem liggur til grundvallar.
- Reitur 3: Raðnúmer vottorðs, sem liggur til grundvallar, sem útgáfustofnun eða -yfirvald úthlutar í samræmi við 4. mgr. 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 1788/2001.
- Reitur 4: Tilvísunarnúmer leyfis sem er veitt skv. 6. mgr. 11. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91, sjá reit 4 á skoðunarvottorðinu sem liggur til grundvallar.
- Reitur 6: Skoðunaraðili eða -yfirvald sem hefur eftirlit með þeim rekstraraðila sem skipti vörusendingunni.
- Reitur 7, 8, 9: Sjá viðeigandi upplýsingar á skoðunarvottorðinu sem liggur til grundvallar.
- Reitur 10: Viðtakandi framleiðslulotu (sem verður til við skiptingu) í Evrópubandalaginu.
- Reitur 12: Númer framleiðslulotu viðkomandi framleiðsluvara samkvæmt sameinuðu tollnafnaskránni.
- Reitur 13: Uppgefið magn, tilgreint í viðeigandi einingum (nettóþyngd í kg, lítrum o.s.frv.).
- Reitur 14: Fyllist út hjá viðkomandi yfirvaldi aðildarríkis fyrir hverja framleiðslulotu sem verður til við skiptinguna sem um getur í 2. mgr. 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 1788/2001.
- Reitur 15: Fyllist út þegar tekið er við framleiðslutunni og viðtakandi hefur sinnt því eftirliti sem kveðið er á um í 5. lið B-þáttar III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2092/91 eins og henni var breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2491/2001.“
-

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2003/2/EB

2005/EES/27/39

frá 6. janúar 2003

varðandi takmarkanir á sölu og notkun arsens (tíunda aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 76/769/EBE) (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 76/769/EBE frá 27. júlí 1976 um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna varðandi takmörkun á sölu og notkun tiltekinna skaðlegra efna og efnablandna ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2002/62/EB ⁽²⁾, einkum 2. gr. a sem var tekin upp með tilskipun ráðsins 89/678/EBE ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun ráðsins 89/677/EBE ⁽⁴⁾ um áttundu breytingu á tilskipun 76/769/EBE eru settar tilteknar takmarkanir á sölu og notkun arsens.
- 2) Áhættumat og greining á kostum og göllum frekari takmarkana varðandi arsen í tilteknum viðarvarnarefnum ⁽⁵⁾ fór fram og var það liður í endurskoðun á löggjöf bandalagsins, að því er varðar notkun arsen-sambanda til viðarvarna, í kjölfar aðildar Austurríkis, Finnlands og Svíþjóðar að Evrópusambandinu árið 1995.
- 3) Áhættumatinu var vísað til vísindanefndar um eiturrhrif, eiturrhrif í umhverfinu og umhverfið til jafningarárýni (CSTEE) ⁽⁶⁾ og komst nefndin að þeirri niðurstöðu að helstu áhættuþættir hefðu verið réttilega greindir. Meðal þessara áhættuþátta eru þeir sem snúa að heilbrigði manna vegna förgunar tímurs sem hefur verið meðhöndlað með viðarvarnarefnum sem innihalda kopar, króm og arsen og einkum sérstakir áhættuþættir sem snúa að heilbrigði barna vegna búnaðar á leikvöllum sem gerður er úr timbri sem hefur verið meðhöndlað með fyrrgreindum viðarvarnarefnum. Einnig var bent á hættu sem steðjar að lífríki á tilteknum hafsvæðum.
- 4) Sökum þess hve lítið er vitað um þau áhrif sem arsenmeðhöndlað timbur hefur á urðunarstöðum telur

nefndin ráðlegt að fara með gát og einskorða notkun viðarvarnarefna, sem innihalda arsen, við aðstæður þar sem hún telst algerlega nauðsynleg.

- 5) Við frekari umfjöllun um áhrif arsens á heilbrigði ⁽⁷⁾ komst nefndin að þeirri niðurstöðu að efnið sé bæði erfðaeitur og vel þekktur krabbameinsvaldur og e.t.v. þurfi að taka tillit til þess að engin viðmiðunarmörk séu til um krabbameinsvaldandi áhrif þess.
- 6) Úrgangstímur, sem hefur verið meðhöndlað með viðarvarnarefnum sem innihalda kopar, króm eða arsen, er flokkað sem hættulegur úrgangur samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/532/EB frá 3. maí 2000 sem kom í stað ákvörðunar 94/3/EB um skrá yfir úrgang skv. a-lið 1. gr. tilskipunar ráðsins 75/442/EBE um úrgang og ákvörðunar ráðsins 94/904/EB um skrá yfir hættulegan úrgang skv. 4. mgr. 1. gr. tilskipunar ráðsins 91/689/EBE um hættulegan úrgang ⁽⁸⁾ eins og henni var síðast breytt með ákvörðun ráðsins 2001/573/EB ⁽⁹⁾.
- 7) Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/8/EB frá 16. febrúar 1998 um markaðssetningu sæfiefna ⁽¹⁰⁾ er mælt fyrir um samræmingu að því er varðar leyfi fyrir markaðssetningu sæfiefna innan bandalagsins og samkvæmt reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1896/2000 frá 7. september 2000 um fyrsta áfanga áætlunarinnar, sem um getur í 2. mgr. 16. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 98/8/EB um sæfiefni ⁽¹¹⁾, er gerð sú krafa að viðarvarnarefni verði meðal þeirra efna sem fyrst verða metin samkvæmt úttektaráætlun sem komið var á með tilskipun 98/8/EB. Arsen hefur verið sanngreint og tilkynnt sem virkt efni innan þeirra tímamarka sem sett eru fram í reglugerð (EB) nr. 1896/2000. Leggja skal fram tilskilin skjöl fyrir mat á arseni sem virku efni eigi síðar en 28. mars 2004.
- 8) Með hliðsjón af áhættumatinu og að teknu tilliti til varúðarreglunnar er nauðsynlegt, þar til reglur samkvæmt tilskipun 98/8/EB eða ákvörðun skv. 3. mgr. 6. gr. reglugerðar (EB) nr. 1896/2000 hafa verið samræmdar, að laga takmarkanir á notkun arsens í tilskipun 76/769/EBE að tækniframförum. Þessi tilskipun gildir ekki um timbur sem hefur verið meðhöndlað með viðarvarnarefnum, sem innihalda kopar, króm eða arsen, og er þegar komið í notkun.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 4, 9.1.2003, bls. 9. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 89/2003 frá 11. júlí 2003 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 54, 23.10.2003, bls. 4.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 262, 27.9.1976, bls. 201.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 183, 12.7.2002, bls. 58.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 398, 30.12.1989, bls. 24.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 398, 30.12.1989, bls. 19.

⁽⁵⁾ *Assessment of the Risks to Health and to the Environment of Arsenic in Wood Preservatives and of the Effects of Further Restrictions on its marketing and use*, 1998.

⁽⁶⁾ http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/sct/out18_en.html.

⁽⁷⁾ http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/sct/out106_en.html.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 226, 6.9.2000, bls. 3.

⁽⁹⁾ Stjtið. EB L 203, 28.7.2001, bls. 18.

⁽¹⁰⁾ Stjtið. EB L 123, 24.4.1998, bls. 1.

⁽¹¹⁾ Stjtið. EB L 228, 8.9.2000, bls. 6.

- 9) Þessi tilskipun hefur ekki áhrif á löggjöf bandalagsins þar sem kveðið er á um lágmarkskröfur um vernd starfsmanna, einkum tilskipun ráðsins 89/391/EBE frá 12. júní 1989 um lögleiðingu ráðstafana er stuðla að bættu öryggi og heilsu starfsmanna á vinnustaðum ⁽¹⁾, tilskipun ráðsins 90/394/EBE frá 28. júní 1990 um verndun starfsmanna gegn áhættu vegna áhrifa af krabbameinsvöldum á vinnustað (sjötta sértilskipun í skilningi 1. mgr. 16. gr. tilskipunar 89/391/EBE) ⁽²⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 1999/38/EB ⁽³⁾, og tilskipun ráðsins 98/24/EB frá 7. apríl 1998 um að tryggja öryggi og vernda heilsu starfsmanna gegn áhættu vegna efnafræðilegra áhrifa-valda á vinnustað (fjórtaða sértilskipun í skilningi 1. mgr. 16. gr. tilskipunar 89/391/EBE) ⁽⁴⁾.
- 10) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndar um aðlögun að tækniframförum á tilskipunum um að ryðja úr vegi tæknilegum hindrunum í viðskiptum með hættuleg efni og efnablöndur.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum I. viðauka við tilskipun 76/769/EBE er hér með breytt í samræmi við viðaukann við þessa tilskipun.

2. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynleg ákvæði til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 30. júní 2003. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað. Þau skulu beita þessum ákvæðum eigi síðar en 30. júní 2004.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 6. janúar 2003.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Erkki LIIKANEN

framkvæmdastjóri.

⁽¹⁾ Stjúd. EB L 183, 29.6.1989, bls. 1.

⁽²⁾ Stjúd. EB L 196, 26.7.1990, bls. 1.

⁽³⁾ Stjúd. EB L 138, 1.6.1999, bls. 66.

⁽⁴⁾ Stjúd. EB L 131, 5.5.1998, bls. 11.

VIÐAUKI

Í stað 20. liðar I. viðauka við tilskipun 1976/769/EBE komi eftirfarandi:

„20. Arsensambönd	1. Notist ekki sem efni og efnisþættir í efnablöndum sem nota á: a) til að hindra vöxt örvera, plantna eða dýra á: — skipsskrokkum, — búrum, flotbúnaði, netum eða öðrum tækjum eða búnaði fyrir fisk- eða skelfiskseldi, — búnaði sem annaðhvort er sökkt alveg eða að hluta til í vatn, b) til viðarvarnar. Þar að auki má ekki markaðssetja timbur sem er meðhöndlað á þennan hátt, c) með undanþágu gildir þó eftirfarandi: i) að því er varðar þau efni og efnablöndur sem eru notuð við viðarvörminna: eingöngu er heimilt að nota þau í iðjuverum þar sem lofttæmi eða þrýstingi er beitt til að gegndreypta timbur ef þau eru lausnir ólífrænna efnasambanda kopars, króms eða arsens af C-gerð. Þar að auki má ekki markaðssetja timbur sem er meðhöndlað á þennan hátt fyrir en viðarvarnarefnið hefur bundist til fulls í viðnum, ii) að því er varðar timbur sem hefur verið meðhöndlað með kopar-, króm- eða arsensamböndum í iðjuverum skv. i-lið: heimilt er að markaðssetja það til faglegrar notkunar og í iðnaði, að því tilskildu að gerð sé sú krafa að timbrið haldi óskertum eiginleikum sínum til að tryggja öryggi manna og búfjár og að það sé aðeins notað þar sem ólíklegt er að almenningur komist í snertingu við timbrið meðan það er í notkun: — sem burðarvirki í opinberum byggingum, byggingum í landbúnaði, skrifstofubyggingum og í burðarvirki á iðnaðarsvæðum, — í brúm og brúarvirki, — í virki í ferskvatni og ísöltu vatni, t.d. bryggjum og brúm, — sem hljóðtálmi, — til varnar gegn snjóflóðum og skriðuföllum, — sem öryggisgrindverk og tálmar við þjóðvegi, — sem sívalir búfjárgirðingarstaurar úr afbirtum barrviði, — sem jarðvegsstöðvirki, — sem rafmagns- og símastaurar, — sem þvertré undir járnbrautarteinnum neðanjarðar. Með fyrirvara um beitingu annarra bandalagsákvæða um flokkun, pökkun og merkingu hættulegra efna og efnablandna skal merkja sérstaklega hvern hlut úr meðhöndluðu timbri, sem settur er á markað, með áletruninni „Einungis til nota í iðnaðarframleiðslu eða til faglegrar notkunar, inniheldur arsen“. Að auki skal allt pakkað timbur, sem er sett á markað í umbúðum, merkt með eftirfarandi áletrun „Notið hlífðarhanska við meðhöndlun timbursins. Notið rykgrímu og hlífðargleraugu við sögun eða aðra smíði úr timbrinu. Úrgangstimbur skal meðhöndla sem hættulegan úrgang og til þess skal fá viðurkennt fyrirtæki.“ iii) Óheimilt er að nota meðhöndlaðan við, sem um getur í i- og ii-lið: — í íbúðarhúsi og á heimilum sama hver tilgangurinn er, — á nokkurn þann hátt að hætta sé á endurtekinni snertingu við húð manna, — í sjó, — í landbúnaði til annarrar notkunar en í girðingar og í mannvirki í samræmi við ii-lið, — á nokkurn þann hátt að hætta sé á að meðhöndlað timbur komist í snertingu við fullunnar eða ófullunnar vörur sem ætlaðar eru til neyslu manna og/eða fóðrunar dýra. 2. Notist ekki sem efni og efnisþættir í efnablöndum sem nota á við meðhöndlun vatns frá iðnaði og breytir þá engu til hvers það er notað.“
--------------------------	---

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2003/5/EB

2005/EES/27/40

frá 10. janúar 2003

um breytingu á tilskipun ráðsins 91/414/EBE í því skyni að bæta við virka efninu deltametríni (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,
með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/414/EBE frá 15. júlí 1991 um markaðssetningu plöntuvarnarefna ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2002/81/EB ⁽²⁾, einkum 1. mgr. 6. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 3600/92 frá 11. desember 1992 um nákvæmar reglur um framkvæmd fyrsta áfanga vinnuáætlunar sem um getur í 2. mgr. 8. gr. tilskipunar ráðsins 91/414/EBE um markaðssetningu plöntuvarnarefna ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 2266/2000 ⁽⁴⁾, er sett fram skrá um virk efni í plöntuvarnarefnum sem meta skal með tilliti til hugsanlegrar skráningar þeirra í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE. Þessa skrá er að finna í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 933/94 frá 27. apríl 1994 um ákvæði til framkvæmdar reglugerð (EBE) nr. 3600/92 að því er varðar virk efni í plöntuvarnarefnum og um tilnefningu skýrslugjafarríkja ⁽⁵⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 2230/95 ⁽⁶⁾, og nær hún yfir deltametrín.
- 2) Áhrif deltametríns á heilbrigði manna og umhverfið hafa verið metin í samræmi við ákvæðin, sem mælt er fyrir um í reglugerð (EBE) nr. 3600/92, að því er varðar þá notkun sem tilkynnendur hafa lagt til. Svíþjóð var tilnefnt skýrslugjafarríki samkvæmt reglugerð (EB) nr. 933/94. Svíþjóð lagði viðeigandi matsskýrslu og tilmæli fyrir framkvæmdastjórnina 6. október 1998 í samræmi við c-lið 1. mgr. 7. gr. reglugerðar (EBE) nr. 3600/92.
- 3) Aðildarríkin og framkvæmdastjórnin hafa endurskoðað matsskýrsluna og fór sú endurskoðun fram innan fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra. Þeirri endurskoðun lauk 18. október 2002 með endurmatsskýrslu framkvæmdastjórnarinnar um deltametrín.
- 4) Endurskoðunin leiddi ekki í ljós nein þau álítaefni eða vandamál er gæfu tilefni til samráðs við vísindanefndina um plöntur.
- 5) Margs konar rannsóknir hafa leitt í ljós að gera má ráð fyrir að plöntuvarnarefni, sem innihalda deltametrín, uppfylli almennt kröfurnar, sem mælt er fyrir um í

a- og b-lið 1. mgr. og 3. mgr. 5. gr. tilskipunar 91/414/EBE, einkum að því er varðar þá notkun sem var rannsökuð og lýst í endurmatsskýrslu framkvæmdastjórnarinnar. Því þykir rétt að bæta deltametríni á skrá í I. viðauka til þess að tryggja að unnt sé að veita leyfi í öllum aðildarríkjum fyrir plöntuvarnarefnum, sem innihalda þetta virka efni, í samræmi við ákvæði þeirrar tilskipunar.

- 6) 91/414/EBE er hér með breytt í samræmi Endurmatsskýrsla framkvæmdastjórnarinnar er nauðsynleg til að tryggja rétta framkvæmd aðildarríkjanna á nokkrum þáttum samræmdu meginreglnanna sem mælt er fyrir um í tilskipun 91/414/EBE. Rétt þykir að aðildarríkin sjái til þess að hagsmunaaðilar hafi aðgang að lokagerð endurmatsskýrslunnar, að undanskildum trúnaðarupplýsingum, eða sé veittur aðgangur að henni.
- 7) Áður en virkt efni er skráð í I. viðauka skal veita hæfilegan frest svo að aðildarríkin og hagsmunaaðilar geti búið sig undir að uppfylla nýjar kröfur sem fylgja skráningunni.
- 8) Eftir skráningu skulu aðildarríkin fá hæfilegan frest til að hrinda ákvæðum tilskipunar 91/414/EBE í framkvæmd að því er varðar plöntuvarnarefni sem innihalda deltametrín, einkum til að endurskoða gildandi leyfi til að tryggja að skilyrðin varðandi deltametrín, sem sett eru fram í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE, séu uppfyllt. Kveða skal á um lengri frest til að leggja fram og meta öll skjöl um hvert plöntuvarnarefni í samræmi við samræmdu meginreglurnar sem mælt er fyrir um í tilskipun 91/414/EBE.
- 9) Rétt er því að breyta tilskipun 91/414/EBE í samræmi við það.
- 10) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. gr.

Ákvæðum I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE er hér með breytt í samræmi við þessa tilskipun.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 8, 14.1.2003, bls. 7. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 89/2003 frá 11. júlí 2003 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 54, 23.10.2003, bls. 4.

(1) Stjtið. EB L 230, 19.8.1991, bls. 1.

(2) Stjtið. EB L 276, 12.10.2002, bls. 28.

(3) Stjtið. EB L 366, 15.12.1992, bls. 10.

(4) Stjtið. EB L 259, 13.10.2000, bls. 27.

(5) Stjtið. EB L 107, 28.4.1994, bls. 8.

(6) Stjtið. EB L 225, 22.9.1995, bls. 1.

2. gr.

Aðildarríkin skulu sjá til þess að hagsmunaaðilar hafi aðgang að endurmatsskýrslunni um deltametrín, að undanskildum trúnaðarupplýsingum í skilningi 14. gr. tilskipunar 91/414/EBE, eða sé veittur aðgangur að henni sé þess sérstaklega óskað.

3. gr.

Aðildarríkin skulu samþykka og birta nauðsynleg lög og stjórnáðgangur til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 30. apríl 2004. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þau skulu beita þessum ákvæðum frá og með 1. maí 2004.

Þegar aðildarríkin samþykka þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

4. gr.

1. Aðildarríkin skulu endurskoða leyfið fyrir hvert plöntuvarnarefni, sem inniheldur deltametrín, til að tryggja að skilyrðin, er varða deltametrín og eru sett fram í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE, séu uppfyllt. Ef nauðsyn krefur, og eigi síðar en 30. apríl 2004, skulu þau breyta leyfinu eða afturkalla það.

2. Aðildarríkin skulu endurmeta hvert heimilað plöntuvarnarefni, sem inniheldur deltametrín, annaðhvort sem eina virka efnið eða sem eitt af nokkrum virkum efnum sem hafa öll verið skráð í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE eigi síðar en 31. október 2003, í samræmi við samræmdu meginreglurnar, sem kveðið er á um í VI. viðauka við tilskipun 91/414/EBE, á grundvelli skjala sem uppfylla kröfurnar í III. viðauka við tilskipunina. Þau skulu ákvarða hvort plöntuvarnarefnið uppfylli skilyrðin sem eru sett fram í b-, c-, d- og e-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE. Ef nauðsyn krefur, og eigi síðar en 31. október 2007, skulu þau breyta leyfinu eða afturkalla það.

5. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi 1. nóvember 2003.

6. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 10. janúar 2003.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

VIDAUKI

Bæta skal eftirfarandi færslum við í lok töflunnar í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE:

Nr.	Almennt heiti, kenninúmer	IUPAC-heiti	Hreinleiki ⁽¹⁾	Gildistaka	Skráning rennur út	Sérákvæði
„40	Deltametrín CAS-númer 52918-63-5 CIPAC-númer 333	(S)- α -sýan-3-fenoxýbensýl-(1R,3R)-3-(2,2-díbrómvinýl)-2,2-dímetylsýklóprópankarboxýlat	980 g/kg	1. nóvember 2003	31. október 2013	Eingöngu má leyfa að efnið sé notað sem skordýraeitur. Við framkvæmd samræmdu meginreglnanna í VI. viðauka skal taka tillit til niðurstaðna endurskoðuðu matsskýrslunnar um deltametrín, einkum I. og II. viðbætis hennar, eins og hún var frá hendi fastanefndarinnar um plöntuheilbrigði 18. október 2002. Við þetta heildarmat skulu aðildarríkin: — gefa öryggi notenda sérstakan gaum og tryggja að skilyrðin fyrir leyfinu taki til viðeigandi verndarráðstafana, — kanna fæðutengd váhrif á neytendur með tilliti til endurskoðunar á leyfilegu hámarks magni leifa í framtíðinni, — gefa vernd vatnalífvera og býflugna og annarra liðdýra, sem eru utan markhóps, sérstakan gaum og tryggja að skilyrði fyrir leyfinu taki til ráðstafana til að draga úr áhættu eftir því sem við á.

⁽¹⁾ Frekari upplýsingar um kenni og forskrift virka efnisins er að finna í endurmatsskýrslunni.“

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2000/70/EB

2005/EES/27/41

frá 16. nóvember 2000

um breytingu á tilskipun ráðsins 93/42/EBE að því er varðar lækningabúnað sem í eru stöðugar afleiður úr blóði eða blóðvökva manna (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 95. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Auk þess að taka til lækningatækja til greininga í glasi var í tillögu framkvæmdastjórnarinnar að finna breytingu á tilskipun ráðsins 93/42/EBE frá 14. júní 1993 um lækningatæki ⁽⁴⁾ í því skyni að víkka gildissvið hennar þannig að hún nái yfir lækningatæki þar sem ólífvænlegir vefir eða efni, unnin úr vefjum af því tagi úr mönnum, eru notuð við framleiðsluna. Þessa breytingu var ekki að finna í tilskipun 98/79/EB ⁽⁵⁾ við samþykkt hennar.
- 2) Markmiðið með þessari tilskipun er samkvæmt þessu að breyta gildissviði tilskipunar 93/42/EBE þannig að hún gildi aðeins um lækningatæki sem innihalda, sem óaðskiljanlegan hluta, efni úr blóði eða blóðvökva úr mönnum. Ef önnur efni úr líkamsvefjum manna eru hluti af lækningatækjum verða tækin áfram utan gildissviðs þeirrar tilskipunar.
- 3) Meginmarkmiðið með reglum um framleiðslu, dreifingu og notkun lækningatækja skal vera að vernda almannahæilbrigði.
- 4) Samræma verður ákvæði aðildarríkjanna um öryggi og heilsuvernd sjúklinga, notenda og, ef við á, annarra einstaklinga, að því er varðar notkun lækningatækja, til að tryggja frjálsan flutning slíkra tækja á innri markaðnum.
- 5) Lækningatæki, sem innihalda, sem óaðskiljanlegan hluta, efni úr blóði eða blóðvökva úr mönnum, eru notuð í sama tilgangi og önnur lækningatæki. Af þeim sökum er engin ástæða til að fara öðruvísi með þau en önnur tæki að því er varðar frjálsa dreifingu þeirra.

- 6) Lækningatæki, sem innihalda, sem óaðskiljanlegan hluta, efni úr blóði eða blóðvökva úr mönnum, sem geta haft önnur áhrif á líkamann en ætla má að tækin sjálf hafi, skulu uppfylla ákvæði tilskipunar 93/42 /EBE og annarra lagagæringa sem eru viðbætur við hana.

- 7) Ef afleiða úr mannsblóði er notuð ein og sér getur hún talist efnisþáttur lyfs í skilningi tilskipunar ráðsins 89/381/EBE ⁽⁶⁾. Ef afleiðan er hluti lækningatækis verður að hafa viðeigandi eftirlit með því með hliðsjón af tilskipunum ráðsins 75/318/EBE ⁽⁷⁾ og 89/381 /EBE. Eftirlitið skal fara fram á vegum yfirvalda sem falið er að hrinda framangreindum tilskipunum í framkvæmd.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Tilskipun 93/42/EBE er breytt sem hér segir:

1. Ákvæði 1. gr. verði svohljóðandi:

- a) eftirfarandi liður er felldur inn:

„4 a. Ef lækningatæki inniheldur sem óaðskiljanlegan hluta efni sem telja má, ef það er notað eitt og sér, að sé efnisþáttur lyfs eða lyf, sem er unnið úr blóði eða blóðvökva úr mönnum, í skilningi 1. gr. tilskipunar 89/381/EBE (*) og þetta efni, sem hér á eftir er nefnt „afleiða úr mannsblóði“, getur haft önnur áhrif á mannslíkamann en ætla má að tækið sjálft hafi skal tækið metið og leyft í samræmi við þessa tilskipun.

(*) Tilskipun ráðsins 89/381/EBE frá 14. júní 1989, þar sem gildissvið tilskipana 65/65/EBE og 75/319/EBE um samræmingu ákvæða í lögum eða stjórnsýslufyrirmælum um sérlyf er fært út og settar sérstakar reglur um lyf úr mannsblóði eða blóðvökva (Stjtið. EB L 181, 28.6.1989, bls. 44).“.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 313, 13.12.2000, bls. 22. Hentar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 90/2003 frá 11. júlí 2003 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 54, 23.10.2003, bls. 5.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 172, 7.7.1995, bls. 21 og

Stjtið. EB C 87, 18.3.1997, bls. 9.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 18, 22.1.1996, bls. 12.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 12. mars 1996 (Stjtið. EB C 96, 1.4.1996, bls. 31), sameiginleg afstaða ráðsins frá 29. júní 2000 (Stjtið. EB C 245, 25.8.2000, bls. 19) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 24. október 2000.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 169, 12.7.1993, bls. 1. Tilskipuninni var breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/79/EB (Stjtið. EB L 331, 7.12.1998, bls. 1).

⁽⁵⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/79/EB frá 27. október 1998 um lækningabúnað til sjúkdómsgreiningar í glasi (Stjtið. EB L 331, 7.12.1998, bls. 1).

⁽⁶⁾ Tilskipun ráðsins 89/381/EBE frá 14. júní 1989, þar sem gildissvið tilskipana 65/65/EBE og 75/319/EBE um samræmingu ákvæða í lögum eða stjórnsýslufyrirmælum um sérlyf er fært út og settar sérstakar reglur um lyf úr mannsblóði eða blóðvökva (Stjtið. EB L 181, 28.6.1989, bls. 44).

⁽⁷⁾ Tilskipun ráðsins 75/318/EBE frá 20. maí 1975 um samræmingu laga aðildarríkjanna um staðla og aðferðarlýsingar fyrir efnagreiningar, lyfja- og eiturefnafræðileg próf og klínískar prófanir á sérlyfjum (Stjtið. EB L 147, 9.6.1975, bls. 1). Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 1999/83/EB (Stjtið. EB L 243, 15.9.1999, bls. 9).

b) eftirfarandi komi í stað e-liðar 5. mgr.:

„e) mannsblóðs, afurða úr mannsblóði, blóðvökva eða blóðfrumna úr mönnum, að undanskildum afleiðum úr mannsblóði,“

2. Eftirfarandi breytingar skulu gerðar á I. viðauka:

a) við lið 7.4 bætist eftirfarandi undirliður:

„Ef afleiða úr mannsblóði er óaðskiljanlegur hluti af lækningatæki skal tilkynnti aðilinn leita vísindalegs álits hjá Lyfjamálastofnun Evrópu (EMA) á gæðum og öryggi afleiðunnar með tilliti til viðeigandi bandalagsákvæða og einkum með hliðsjón af ákvæðum tilskipana 75/318/EBE og 89/381/EBE. Færa skal sönnur á nytsemi þess að afleiðan er hluti af lækningatækinu og taka tillit til fyrirhugaðs tilgangs með tækinu.

Í samræmi við 3. mgr. 4. gr. tilskipunar 89/381/EBE skal prófa sýni úr hverri ópakkaðri framleiðslueiningu og/eða fullunninni vöru með viðkomandi afleiðu úr mannsblóði á opinberri rannsóknarstofu eða rannsóknarstofu sem aðildarríkið hefur tilnefnt til þess.“

b) við lið 13.3 bætist eftirfarandi undirliður:

„n) þegar um er að ræða tæki í skilningi 4. mgr. a í 1. gr., ábending þess efnis að tækið innihaldi afleiðu úr mannsblóði.“

3. Eftirfarandi breytingar skulu gerðar á II. viðauka:

a) eftirfarandi komi í stað fimmta undirliðar c-liðar í lið 3.2:

„— yfirlýsingu, þar sem fram kemur hvort óaðskiljanlegur hluti af tækinu sé efni eða afleiða úr mannsblóði, sem um getur í lið 7.4 í I. viðauka, og gögnin um prófanir, sem krafist var að færu fram þessu viðvíkjandi til að meta öryggi, gæði og nytsemi þessa efnis eða afleiðu úr mannsblóði með tilliti til fyrirhugaðs tilgangs með tækinu,“

b) í lið 4.3 koma eftirfarandi undirliðir í stað annars og þriðja undirliðar:

„Þegar um er að ræða tækin sem um getur í fyrsta undirlið liðar 7.4 í I. viðauka skal tilkynnti aðilinn, með hliðsjón af þeim þáttum sem þar er fjallað um, ráðfæra sig við eina af þeim stofnunum sem aðildarríkin hafa tilnefnt í samræmi við tilskipun 65/65/EBE áður en hann tekur ákvörðun. Tilkynnti aðilinn tekur tilhlýðilegt tillit til þeirra skoðana sem fram koma í þessum viðræðum þegar hann tekur ákvörðun sína. Hann kemur lokaákvörðun sinni til viðkomandi, þar til bærrar stofnunar.

Þegar um er að ræða tækin sem um getur í öðrum undirlið liðar 7.4 í I. viðauka verður vísindaálit Lyfjamálastofnunar Evrópu að vera hluti af gögnunum varðandi tækið. Tilkynnti aðilinn tekur tilhlýðilegt tillit til álits Lyfjamálastofnunar Evrópu þegar hann tekur ákvörðun sína. Tilkynnti aðilinn má ekki afhenda vottorðið ef vísindaálit Lyfjamálastofnunarinnar er neikvætt. Hann kemur lokaákvörðun sinni til Lyfjamálastofnunarinnar.“

c) eftirfarandi liður bætist við:

„8. Notkun tækjanna sem um getur í lið 4a í 1. gr.:

Að lokinni framleiðslu hverrar framleiðslueiningar tækja, sem um getur í lið 4a í 1. gr., skal framleiðandinn greina tilkynnta aðilanum frá lokasamþykkt viðkomandi framleiðslueiningar tækja og senda honum opinbert vottorð um lokasamþykkt framleiðslueiningar afleiðunnar úr mannsblóði, sem er notuð í tækinu, sem opinber rannsóknarstofa gefur út eða rannsóknarstofa sem aðildarríki hefur tilnefnt til þess í samræmi við 3. mgr. 4. gr. tilskipunar 89/391/EBE.“

4. Eftirfarandi breytingar skulu gerðar á III. viðauka:

a) eftirfarandi komi í stað sjötta undirliðar í lið 3:

„— yfirlýsingu, þar sem fram kemur hvort óaðskiljanlegur hluti af tækinu sé efni eða afleiða úr mannsblóði, sem um getur í lið 7.4 í I. viðauka, og gögnin um prófanir sem krafist var að færu fram þessu viðvíkjandi til að meta öryggi, gæði og nytsemi þessa efnis eða afleiðu úr mannsblóði með tilliti til fyrirhugaðs tilgangs með tækinu,“

b) í 5. lið koma eftirfarandi undirliðir í stað annars og þriðja undirliðar:

„Þegar um er að ræða tækin sem um getur í fyrsta undirlið liðar 7.4 í I. viðauka skal tilkynnti aðilinn, með hliðsjón af þeim þáttum sem þar er fjallað um, ráðfæra sig við eina af þeim stofnunum sem aðildarríkin hafa tilnefnt í samræmi við tilskipun 65/65/EBE áður en hann tekur ákvörðun. Tilkynnti aðilinn tekur tilhlýðilegt tillit til þeirra skoðana sem fram koma í þessum viðræðum þegar hann tekur ákvörðun sína. Hann kemur lokaákvörðun sinni til viðkomandi, þar til bærrar stofnunar.

Þegar um er að ræða tækin, sem um getur í öðrum undirlið liðar 7.4 í I. viðauka, verður vísindaálit Lyfjamálastofnunar Evrópu að vera hluti af gögnunum varðandi tækið. Tilkynnti aðilinn tekur tilhlýðilegt tillit til álits Lyfjamálastofnunar Evrópu þegar hann tekur ákvörðun sína. Tilkynnti aðilinn má ekki afhenda vottorðið ef vísindaálit Lyfjamálastofnunarinnar er neikvætt. Hann kemur lokaákvörðun sinni til Lyfjamálastofnunarinnar.“

5. Eftirfarandi liður bætist við IV. viðauka:

„9. Notkun tækjanna sem um getur í lið 4a í 1. gr.:

Að því er varðar 5. lið skal framleiðandinn, að lokinni framleiðslu hverrar framleiðslueiningar tækja sem um getur í lið 4a í 1. gr. og þegar um er að ræða sannprófun skv. 6. lið, greina tilkynnta aðilanum frá lokasamþykkt viðkomandi framleiðslueiningar tækja og senda honum opinbert vottorð um lokasamþykkt framleiðslueiningar afleiðunnar úr mannsblóði, sem er notuð í tækinu, sem opinber rannsóknarstofa gefur út eða rannsóknarstofa sem aðildarríki hefur tilnefnt til þess í samræmi við 3. mgr. 4. gr. tilskipunar 89/391/EBE.“

6. Eftirfarandi liður bætist við V. viðauka:

„7. Notkun tækjanna sem um getur í lið 4a í 1. gr.:

Að lokinni framleiðslu hverrar framleiðslueiningar tækja, sem um getur í lið 4a í 1. gr., skal framleiðandinn greina tilkynnta aðilanum frá lokasamþykkt viðkomandi framleiðslueiningar tækja og senda honum opinbert vottorð um lokasamþykkt framleiðslueiningar afleiðunnar úr mannsblóði, sem er notuð í tækinu, sem opinber rannsóknarstofa gefur út eða rannsóknarstofa sem aðildarríki hefur tilnefnt til þess í samræmi við 3. mgr. 4. gr. tilskipunar 89/391/EBE.“

7. Eftirfarandi undirliður bætist við lið 4.1 í III. hluta IX. viðauka:

„Öll tæki, sem innihalda, sem óaðskiljanlegan hluta, afleiður úr mannsblóði, eru í III. flokki.“

2. gr.

Framkvæmd, bráðabirgðaákvæði

1. Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari fyrir 13. desember 2001. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Aðildarríkin skulu beita þessum ráðstöfunum frá 13. júní 2002.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. Aðildarríkin skulu grípa til nauðsynlegra aðgerða til að tryggja að tilkynntu aðilarnir, sem bera ábyrgð á samræmis-mati skv. 16. gr. tilskipunar 93/42/EBE, taki tillit til allra viðkomandi upplýsinga varðandi eiginleika og nothæfi tækja af þessu tagi, þ.m.t. einkum niðurstöður allra prófana og sannprófana sem hafa þegar farið fram samkvæmt áður gildandi, innlendum lögum eða stjórnsýslufyrirmælum í tengslum við slík tæki.

4. Í fimm ár eftir að tilskipun þessi öðlast gildi skulu aðildarríkin samþykkja markaðssetningu tækja af þessu tagi sem samræmast reglum sem eru í gildi á yfirráðasvæði þeirra á gildistökudegi þessarar tilskipunar. Enn fremur er heimilt í tvö ár eftir það að taka umrædd tæki í notkun.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 16. nóvember 2000.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

N. FONTAINE

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

R. SCHWARZENBERG

forseti.

ÁKVÖRDUN RÁÐSINS

2005/EES/27/42

frá 19. desember 2002

um að ákveða viðmiðanir og aðferðir við móttöku úrgangs á urðunarstöðum skv. 16. gr. og II. viðauka við tilskipun 1999/31/EB (*)

(2003/33/EB)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 1999/31/EB frá 26. apríl 1999 um urðun úrgangs ⁽¹⁾, einkum 16. gr. og II. viðauka,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Skv. 16. gr. tilskipunar 1999/31/EB er framkvæmdastjórninni skylt að samþykkja sértækar viðmiðanir og/eða prófunaraðferðir og tilheyrandi viðmiðunarmörk fyrir hvern flokk urðunarstaða.

2) Mæla skal fyrir um aðferð til að ákvarða hvort úrgangur telst tækur á urðunarstað.

3) Setja skal viðmiðunarmörk og aðrar viðmiðanir fyrir þann úrgang sem er tækur á urðunarstöðum í hinum ýmsu flokkum.

4) Ákvarða skal hvaða prófunaraðferðir skuli notaðar til þess að skera úr um hvort úrgangur teljist tækur á urðunarstað.

5) Af tæknilegum orsökum er heppilegt að undanskilja úrgang, sem fellur til í námuvinnslu og er urðaður á staðnum, þeim viðmiðunum og aðferðum sem mælt er fyrir um í viðaukanum við þessa ákvörðun.

6) Veita skal aðildarríkjunum stutt en þó nægilegt aðlögunartímabil til að koma á nauðsynlegu kerfi, sem beiting þessarar ákvörðunar krefst, og þau kunna að hafa þörf fyrir stutt aðlögunartímabil til þess að tryggja að viðmiðunarmörkunum sé framfylgt.

7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru ekki í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót með 18. gr. tilskipunar ráðsins 75/442/EEB frá 15. júlí 1975 um úrgang ⁽²⁾. Ráðið þarf því að samþykkja þær í samræmi við 4. mgr. 18. gr. þeirrar tilskipunar.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Í þessari ákvörðun eru settar fram viðmiðanir og aðferðir fyrir móttöku úrgangs á urðunarstöðum í samræmi við meginreglurnar sem settar eru fram í tilskipun 1999/31/EB, einkum II. viðauka við hana.

2. gr.

Aðildarríkin skulu beita þeirri aðferð, sem sett er fram í 1. lið viðaukans við þessa ákvörðun, til þess að skera úr um hvort tiltekinn úrgangur teljist tækur á urðunarstöðum.

3. gr.

Aðildarríkin skulu tryggja að því aðeins sé tekið á móti úrgangi á urðunarstað að hann uppfylli viðmiðanir um móttöku úrgangs fyrir viðkomandi flokk urðunarstaða eins og þær eru settar fram í 2. lið viðaukans við þessa ákvörðun.

4. gr.

Nota skal þær sýnatöku- og prófunaraðferðir, sem tilgreindar eru í 3. lið viðaukans við þessa ákvörðun, til þess að skera úr um hvort tiltekinn úrgangur teljist tækur á urðunarstöðum.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 11, 16.1.2003, bls. 27. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 92/2003 frá 11. júlí 2003 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 54, 23.10.2003, bls. 7.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 182, 16.7.1999, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 194, 25.7.1975, bls. 39. Tilskipuninni var síðast breytt með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/350/EB (Stjtið. EB L 135, 6.6.1996, bls. 32).

5. gr.

Með fyrirvara um gildandi löggjöf bandalagsins gilda þær viðmiðanir og aðferðir, sem settar eru fram í viðaukanum við þessa ákvörðun, hvorki um úrgang, sem fellur til við leit, nám, meðhöndlun eða geymslu verðmætra jarðefna, né um þann úrgang sem fellur til við grjótnám svo fremi hann sé urðaður á staðnum. Aðildarríkin skulu beita innlendum viðmiðunum og aðferðum þar til sértæk löggjöf bandalagsins hefur verið innleidd.

6. gr.

Framkvæmdastjórnin skal samþykkja hvers kyns breytingar sem nauðsynlegar kunna að reynast í framtíðinni til að laga þessa ákvörðun að framförum á sviði vísinda og tækni, með stuðningi nefndarinnar sem sett var á fót skv. 18. gr. tilskipunar 75/442/EEB, t.d. breytingar á færíbreytunum í skránni yfir viðmiðunarmörk og/eða þróun móttökuviðmiðana og viðmiðunarmarka fyrir nýja undirflokka urðunarstaða fyrir hættulítinn úrgang.

7. gr.

1. Ákvörðun þessi öðlast gildi 16. júlí 2004.
2. Aðildarríkin skulu beita þeim viðmiðunum, sem settar eru fram í 2. lið viðaukans við þessa ákvörðun, frá og með 16. júlí 2005.

8. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 19. desember 2002.

Fyrir hönd ráðsins,

M. FISCHER BOEL

forseti.

VIÐAUKI

VIÐMIÐANIR OG AÐFERDIR VIÐ MÓTTÖKU ÚRGANGS Á URÐUNARSTÖÐUM

Inngangur

Í þessum viðauka er mælt fyrir um samræmda aðferð við flokkun úrgangs og móttöku hans skv. II. viðauka við tilskipun 1999/31/EB um urðun úrgangs („urðunartilskipunina“).

Í samræmi við 176. gr. sáttmálans kemur ekkert í veg fyrir að aðildarríkin viðhaldi eða innleiði strangari verndarráðstafanir en þær sem settar eru fram í þessum viðauka svo fremi slíkar ráðstafanir samrýmist sáttmálanum. Tilkynna skal framkvæmdastjórninni um ráðstafanir af því tagi. Þetta gæti verið sérlega þýðingarmikið að því er varðar viðmiðunarmörk fyrir kadmíum og kvikasilfur í 2. lið. Aðildarríkjunum er einnig heimilt að taka upp viðmiðunarmörk fyrir efnisþætti sem falla ekki undir 2. lið.

Í 1. lið þessa viðauka er mælt fyrir um aðferð til að ákvarða hvort úrgangur teljist tækur á urðunarstað. Aðferðin felst í lýsingu á grunneiginleikum, samræmisprófun og sannprófun á staðnum eins og skilgreint er í 3. lið í II. viðauka við urðunartilskipunina.

Í 2. lið þessa viðauka er mælt fyrir um móttökuviðmiðanir fyrir hvern flokk urðunarstaða. Úrgangur telst því aðeins tækur á urðunarstað að hann uppfylli viðmiðanir um móttöku úrgangs fyrir viðkomandi flokk urðunarstaða eins og mælt er fyrir um í 2. lið þessa viðauka.

Í 3. lið þessa viðauka er skrá yfir þær aðferðir sem nota skal við töku sýna og prófun úrgangs.

Í viðbæti A er skilgreining á mati á öryggi sem vinna skal að því er varðar neðanjarðargeymslu.

Viðbætur B er til upplýsingar og þar er yfirlit yfir urðunarkosti sem standa til boða samkvæmt tilskipuninni og dæmi um hugsanlega undirflokkun urðunarstaða fyrir hættulítinn úrgang.

1. AÐFERÐ VIÐ MÓTTÖKU ÚRGANGS Á URÐUNARSTÖÐUM

1.1. Lýsing á grunneiginleikum.

Lýsing á grunneiginleikum er fyrsti liðurinn í móttöku úrgangs og tekur til fullnaðarlýsingar á eiginleikum úrgangsins og allra upplýsinga sem nauðsynlegar eru fyrir örugga förgun úrgangs til langframa. Krafist er lýsingar á grunneiginleikum allra tegunda úrgangs.

1.1.1. Markmiðin með lýsingu á grunneiginleikum eru eftirfarandi:

- að veita grunnupplýsingar um úrganginn (tegund og uppruna, samsetningu, þéttleika, útskolun og, ef nauðsyn krefur og upplýsingar liggja fyrir, um aðra sérkennandi eiginleika),
- að veita grunnupplýsingar til að varpa ljósi á hegðun úrgangsins á urðunarstöðum og hvernig má meðhöndla úrganginn eins og mælt er fyrir um í a-lið 6. gr. urðunartilskipunarinnar,
- að meta úrganginn m.t.t. viðmiðunarmarka,
- að greina lykilbreytur (markbreytur) til að nota við samræmisprófun og möguleika á að einfalda hana (svo að komast megi af með mælingar á umtalsvert færri efnisþáttum, þó því aðeins að viðeigandi upplýsingar hafi verið lagðar fram). Með lýsingu á eiginleikum geta fengist þau gildi sem gera það mögulegt að bera saman niðurstöðurnar úr lýsingu á grunneiginleikum og niðurstöðurnar úr einfölduðu prófunaraðferðunum og einnig að ákvarða hve oft skuli framkvæma samræmisprófun.

Ef lýsingin á grunneiginleikum úrgangs leiðir í ljós að úrgangurinn uppfyllir viðmiðanirnar fyrir tiltekinn flokk urðunarstaða, eins og mælt er fyrir um í 2. lið þessa viðauka, telst úrgangurinn tækur á urðunarstöðum í þeim flokki. Ef ekki telst úrgangurinn ekki tækur á urðunarstað í þessum flokki.

Framleiðandi úrgangsins eða sá sem ber ábyrgð á meðhöndlun úrgangsins, ef framleiðandi er óþekktur, er ábyrgur fyrir því að upplýsingarnar, sem varða lýsinguna á eiginleikum, séu réttar.

Rekstraraðilinn skal halda skrár um þær upplýsingar, sem krafa er gerð um, í tiltekinn tíma sem aðildarríkið skilgreinir.

1.1.2. Grundvallarkröfur sem gerðar eru til lýsingar á grunneiginleikum úrgangsins

- a) Tilurð og uppruni úrgangsins.
- b) Upplýsingar um ferlið sem úrgangurinn verður til í (lýsing á hráefnum og afurðum og eiginleikum þeirra).
- c) Lýsing á þeirri meðhöndlun úrgangsins, sem beitt er í samræmi við a-lið 6. gr. urðunartilskipunarinnar, eða rökstuðningur fyrir því að slík meðhöndlun teljist ekki nauðsynleg.
- d) Gögn um samsetningu úrgangsins og hvernig útskolun er háttað þar sem við á.
- e) Eiginleikar úrgangsins (lykt, litur og eðlisástand).
- f) Kóði samkvæmt evrópsku úrgangsskránni (ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2001/118/EB) ⁽¹⁾.
- g) Að því er varðar hættulegan úrgang ef um tvífarðir er að ræða: hættulegir eiginleikar sem skipta máli skv. III. viðauka við tilskipun ráðsins 91/689/EBE frá 12. desember 1991 um hættulegan úrgang ⁽²⁾.
- h) Upplýsingar sem sýna fram á að úrgangurinn fellur ekki undir ótækan úrgang skv. 3. mgr. 5. gr. urðunartilskipunarinnar.
- i) Flokkur urðunarstaða sem taka má á móti úrganginum.
- j) Frekari varúðarráðstafanir sem gera þarf á urðunarstaðnum ef nauðsyn krefur.
- k) Athugun á því hvort unnt er að endurvinnna eða endurnýta úrganginn.

1.1.3. Prófun

Prófanir á úrganginum skulu almennt gerðar til þess að afla framangreindra upplýsinga. Auk þess að ljóst skal vera hvernig útskolun er háttað skal samsetning úrgangsins vera þekkt eða ákvörðuð með prófun. Samræmisprófun skal ávallt vera hluti af þeim prófunum sem er beitt til þess að lýsa grunneiginleikum úrgangsins.

Inntak lýsingarinnar, umfang prófana, sem krafist er á rannsóknarstofu, og venslin milli lýsingar á grunneiginleikum og samræmisprófunar ráðast af tegund úrgangs hverju sinni. Gera má greinarmun á eftirfarandi:

- a) úrgangi sem fellur reglulega til í sama ferli,
- b) úrgangi sem fellur til öðru hverju.

Lýsingin sem kemur fram í a- og b-lið gefur upplýsingar sem nota má beint og bera saman við móttökuviðmiðanir fyrir viðkomandi flokk urðunarstaða; jafnframt má veita lýsandi upplýsingar (t.d. afleiðingar förgunar með heimilis- og rekstrarúrgangi).

- a) Úrgangur sem fellur reglulega til í sama ferli

Þetta varðar sérstakan úrgang sem er alltaf eins og fellur reglulega til í sama ferli þar sem:

- stöðin og ferlið, sem úrgangurinn fellur til í, eru vel þekkt og efnin, sem notuð eru í ferlinu, og ferlið sjálft eru vel skilgreind,
- rekstraraðili stöðvarinnar veitir allar nauðsynlegar upplýsingar og upplýsir rekstraraðila urðunarstaðarins ef breytingar verða á ferlinu (einkum breytingar á efnunum sem eru notuð í ferlinu).

Ferlið einskorðast oft við eina stöð. Í öðrum tilvikum getur úrgangurinn verið frá mismunandi stöðvum en aðeins ef hann getur talist mynda sérstakt aðstreymi úrgangs með sams konar eiginleika sem eru innan þekktra marka (t.d. ef um er að ræða botnösku úr sorpbrennslustöð).

Lýsing á grunneiginleikum þessa úrgangs skal a.m.k. taka til grundvallarkrafnanna í lið 1.1.2 og einkum skal tilgreina eftirfarandi:

- breytileika í samsetningu fyrir hverja tegund úrgangs,
- breidd og breytileika sérkennandi eiginleika,
- útskolun úrgangsins, sem skal ákvarða með útskolunarprófun á staðnum, og/eða síuþrófun og/eða prófun á því hvort útskolun er háð sýrustigi, ef ástæða er til,
- lykilbreytur sem prófa skal reglulega.

⁽¹⁾ Stjótíð. EB L 47, 16.2.2001, bls. 1.

⁽²⁾ Stjótíð. EB L 377, 31.12.1991, bls. 20. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 31/1994/EB (Stjótíð. EB L 168, 2.7.1994, bls 28).

Ef úrgangurinn fellur til í sama ferli í mismunandi stöðvum skal veita upplýsingar um umfang matsins. Af þeim sökum verður að gera nægilega margar mælingar til að sýna fram á breidd og breytileika sérkennandi eiginleika úrgangsins. Þá telst eiginleikum úrgangsins hafa verið lýst og þaðan í frá skal eingöngu framkvæma samræmisprófanir nema verulegar breytingar eigi sér stað í myndunarferli úrgangsins.

Mælingar á úrgangi, sem fellur til í sama ferli í sömu stöð, skulu leiða í ljós að eiginleikarnir sýni lítinn breytileika m.t.t. viðeigandi viðmiðunarmarka. Þá telst eiginleikum úrgangsins hafa verið lýst og þaðan í frá skal eingöngu framkvæma samræmisprófanir nema verulegar breytingar eigi sér stað í myndunarferlinu.

Mikill munur getur verið á eiginleikum úrgangs frá stöð sem safnar saman eða blandar úrgangi, úrgangs frá umhleðslustöð eða úrgangs sem er úr ýmsum áttum og kemur frá þeim sem safna saman úrgangi. Til þessa skal taka tillit þegar grunneiginleikunum er lýst. Úrgangur af þessum toga getur fallið undir b-lið.

b) Úrgangur sem fellur til öðru hverju

Þessi úrgangur fellur ekki til reglulega í einu og sama ferlinu í sömu stöðinni og er ekki hluti af vel skilgreindu aðstreymi úrgangs. Lýsa skal eiginleikum allra vinnslutöna úrgangs af þessu tagi. Lýsing á grunneiginleikum skal miðast við grundvallarkröfur sem gerðar eru til lýsingar á grunneiginleikum. Þar eð skylt er að lýsa eiginleikum úrgangs í öllum vinnslutötum er samræmisprófun óþörf.

1.1.4. Tilvik þar sem prófunar er ekki krafist

Sleppa má prófun, að því er varðar lýsingu á grunneiginleikum, í eftirfarandi tilvikum:

- a) ef úrgangurinn er tilgreindur í skrá yfir úrgang sem ekki er skylt að prófa skv. 2. lið í þessum viðauka;
- b) ef allar upplýsingar, sem krafist er að því er varðar lýsingu á grunneiginleikum, liggja fyrir og lögbæra yfirvaldið telur þær hafa verið staðfestar þannig að fullnægjandi þyki;
- c) ef um tilteknar tegundir úrgangs er að ræða þar sem erfitt er að koma prófun við eða heppilegar prófunaraðferðir og móttökuvíðmiðanir liggja ekki fyrir. Þetta skal rökstutt og stutt gögnum, þar á meðal skal færa rök fyrir því hvers vegna úrgangurinn telst tækur á urðunarstað í þessum flokki.

1.2. Samræmisprófun

Teljst úrgangurinn tækur fyrir tiltekinn flokk urðunarstaða á grundvelli lýsingarinnar á grunneiginleikum skv. 1. lið skal hann samræmisprófaður til að ákvarða hvort hann samræmist niðurstöðum lýsingarinnar á grunneiginleikum og viðkomandi móttökuvíðmiðunum eins og mælt er fyrir um í 2. lið.

Samræmisprófun er einkum gerð til að hafa reglubundið eftirlit með úrgangi sem berst stöðugt að.

Viðeigandi færibreytur, sem prófa skal, eru ákvarðaðar í lýsingunni á grunneiginleikum. Færibreytur skulu vera í tengslum við upplýsingar um lýsingu á grunneiginleikum. Eingöngu skal hafa eftirlit með markbreytum (lykilbreytum) eins og þær eru ákvarðaðar í lýsingunni á grunneiginleikum. Með eftirlitinu skal sýnt fram á að úrgangurinn uppfylli viðmiðunarmörkin að því er varðar markbreytur.

Prófanir, sem gerðar eru vegna samræmisprófunar, skulu vera ein eða fleiri þeirra prófana sem notaðar eru við lýsinguna á grunneiginleikum. Prófunin skal a.m.k. vera fólgin í útskolunarprófun á vinnslutötu. Í því tilviki skal nota þær aðferðir sem tilgreindar eru í 3. lið.

Úrgangur, sem er undanþeginn prófunarkröfum að því er varðar lýsingu á grunneiginleikum í a- og c-lið liðar 1.1.4, er einnig undanþeginn samræmisprófun. Hins vegar skal gengið úr skugga um að sá úrgangur samræmist öðrum upplýsingum en úr prófunum að því er varðar lýsingu á grunneiginleikum.

Samræmisprófun skal fara fram a.m.k. einu sinni á ári og rekstraraðilinn skal í öllum tilvikum tryggja að umfang hennar sé eins og ákvarðað er í lýsingunni á grunneiginleikum og hún sé gerð svo oft sem þar er mælt fyrir um.

Rekstraraðilinn skal geyma skrár með niðurstöðum prófananna í tiltekinn tíma sem aðildarríkið ákvarðar.

1.3. Sannprófun á staðnum

Hver farmur úrgangs, sem fluttur er á urðunarstað, skal skoðaður fyrir og eftir losun. Skoða ber öll tilskilin gögn.

Ef framleiðandi úrgangs fargar honum á urðunarstað sem hann ber ábyrgð á má þessi sannprófun fara fram á þeim stað sem úrgangurinn er sendur frá.

Úrgangurinn telst tækur á urðunarstaðnum ef hann er sá sami og gekkst undir lýsingu á grunneiginleikum og samræmisprófun og sem lýst er í fylgiskjöllum. Ef þetta er ekki raunin telst úrgangurinn ekki tækur.

Aðildarríkin skulu ákvarða kröfur fyrir prófun á staðnum, þ.m.t. fljótlegar prófunaraðferðir þar sem við á.

Sýni skulu tekin reglulega í tengslum við afhendinguna. Sýnin skulu geymd eftir móttöku úrgangsins í tiltekinn tíma sem aðildarríkið ákvarðar (einn mánuð hið minnsta, sjá b-lið 11. gr. urðunartilskipunarinnar).

2. MÓTTÓKUVIÐMIÐANIR FYRIR ÚRGANG

Í þessum lið eru settar fram viðmiðanir fyrir móttöku úrgangs á urðunarstöðum í hverjum flokki, þ.m.t. viðmiðanir fyrir geymslustaði neðanjarðar.

Við tilteknar aðstæður mega viðmiðunarmörkin vera allt að þreföld fyrir sérstakar færibreytur sem tilgreindar eru í þessum lið (aðrar en uppleyst, lífrænt kolefni (DOC) í liðum 2.1.2.1, 2.2.2, 2.3.1 og 2.4.1, BTEX, PCB-efni og jarðolía í lið 2.1.2.2, heildarmagn lífræns kolefnis (TOC) og sýrustig í lið 2.3.2 og glæðitap (LOI) og/eða heildarmagn lífræns kolefnis í lið 2.4.2 og með því að takmarka hugsanlega hækkun viðmiðunarmarkanna fyrir heildarmagn lífræns kolefnis í lið 2.1.2.2 við tvöföldun þeirra) ef

- lögbæra yfirvaldið veitir í hverju tilviki heimild til þess að taka á móti tilteknum úrgangi á urðunarstað, að teknu tilliti til eiginleika urðunarstaðarinnar og umhverfis hans, og
- áhættumat leiðir í ljós að losun (þ.m.t. útskolun) frá urðunarstaðnum, að teknu tilliti til viðmiðunarmarkanna fyrir sérstöku færibreytnar í þessum lið, stuðlar ekki að frekari hættu fyrir umhverfið.

Aðildarríkin skulu í skýrslum greina framkvæmdastjórninni frá því hversu mörg leyfi eru veitt árlega samkvæmt þessu ákvæði. Skýrslurnar skulu sendar framkvæmdastjórninni þriðja hvert ár og vera liður í skýrslugjöf um framkvæmd urðunartilskipunarinnar í samræmi við ákvæðin í 15. gr. hennar.

Aðildarríkin skulu skilgreina samræmisviðmiðanir að því er varðar viðmiðunarmörkin sem sett eru fram í þessum lið.

2.1. Viðmiðanir fyrir urðunarstaði þar sem tekið er á móti óvirkum úrgangi

2.1.1. Skrá yfir úrgang sem án prófunar telst tækur á urðunarstöðum fyrir óvirkan úrgang

Úrgangur í eftirfarandi skrá telst uppfylla viðmiðanirnar, sem settar eru fram í skilgreiningunni á óvirkum úrgangi í e-lið 2. gr. urðunartilskipunarinnar, og viðmiðanirnar í lið 2.1.2. Taka má án prófunar á móti úrganginum á urðunarstöðum fyrir óvirkan úrgang.

Úrgangurinn verður að vera úr sama aðstreymi (aðeins einn uppruni) og af einni og sömu tegund. Taka má á móti mismunandi tegundum úrgangs af skránni á einum og sama stað svo fremi þær séu af sameiginlegum uppruna.

Leiki grunur á að úrgangurinn geti verið mengaður (annaðhvort á grundvelli skoðunar eða vegna þess að vitað er hvaðan hann kemur) skal láta prófun fara fram eða synja um móttöku úrgangsins. Ef úrgangurinn er mengaður eða hann inniheldur efni á borð við málma, asbest, plast eða iðefni í þeim mæli að það auki áhættuna, sem fylgir úrganginum, svo mjög að það nægi til að réttlæta förgun hans á urðunarstöðum í öðrum flokkum telst hann ekki tækur á urðunarstað fyrir óvirkan úrgang.

Leiki vafi á því hvort úrgangurinn samræmist skilgreiningunni á óvirkum úrgangi skv. e-lið 2. gr. urðunartilskipunarinnar og viðmiðununum í lið 2.1.2 eða hvort hann er laus við mengandi efni skal prófun fara fram. Í því tilviki skal nota þær aðferðir sem tilgreindar eru í 3. lið.

EWC-númer	Lýsing	Takmarkanir
1011 03	Glertréfaúrgangur	Eingöngu án lífrænna bindiefna
1501 07	Glerumbúðir	
1701 01	Steinsteypa	Eingöngu valinn steinsteypu- og niðurrífsúrgangur (*)
1701 02	Múrsteinar	Eingöngu valinn steinsteypu- og niðurrífsúrgangur (*)
1701 03	Flísar og keramik	Eingöngu valinn steinsteypu- og niðurrífsúrgangur (*)
1701 07	Blanda af steinsteypu, múrsteinum, flísum og keramik	Eingöngu valinn steinsteypu- og niðurrífsúrgangur (*)
1702 02	Gler	
1705 04	Jarðvegur og grjót	Þó ekki gróðurmold eða mór og heldur ekki jarðvegur og grjót frá menguðum stöðum
1912 05	Gler	
2001 02	Gler	Eingöngu sérstaklega flokkað gler
2002 02	Jarðvegur og grjót	Eingöngu garðaúrgangur, þó ekki gróðurmold og mór

(*) Valinn steinsteypu- og niðurrífsúrgangur: inniheldur lítið af öðrum efnum (á borð við málma, plast, jarðveg, lífræn efni, timbur og gúmmí). Uppruni úrgangsins skal vera þekktur.

- Enginn steinsteypu- og niðurrífsúrgangur úr byggingum sem er mengaður ólífrænum eða lífrænum, hættulegum efnum, t.d. vegna framleiðsluferla meðan á byggingu stóð, jarðvegsmengunar, geymslu og notkunar varnarefna eða annarra hættulegra efna, nema ótvírætt hafi verið sýnt fram á að verulegar mengunar hafi ekki gætt í niðurrífni byggingunni.
- Enginn steinsteypu- og niðurrífsúrgangur úr byggingum sem hafa verið meðhöndlaðar, þaktar eða málaðar með efnum sem innihalda hættuleg efni í umtalsverðum mæli.

Úrgangur, sem er ekki tilgreindur í þessari skrá, skal gangast undir prófun eins og mælt er fyrir um í 1. lið til þess að ákvarða hvort hann uppfylli viðmiðanir fyrir úrgang sem telst tækur á urðunarstöðum fyrir óvirkan úrgang skv. lið 2.1.2.

2.1.2. Viðmiðunarmörk fyrir úrgang sem telst tækur á urðunarstöðum fyrir óvirkan úrgang

2.1.2.1. Viðmiðunarmörk fyrir útskolun

Eftirfarandi viðmiðunarmörk fyrir útskolun gilda um úrgang sem telst tækur á urðunarstöðum fyrir óvirkan úrgang, reiknuð sem hlutfall vökva og fasts efnis (L/S), 2 l/kg og 10 l/kg fyrir heildarlosun og gefið beint upp í mg/l fyrir C_0 (fyrsti síuvökvi úr síuprófun þar sem $L/S = 0,1$ l/kg). Aðildarríkin skulu ákvarða hverjar prófunaraðferðanna (sjá 3. lið) og hver af samsvarandi viðmiðunarmörkum í töflunni skulu notuð.

Efnisþáttur	L/S = 2 l/kg	L/S = 10 l/kg	C_0 (síuprófun)
	mg/kg þurrefnis	mg/kg þurrefnis	mg/l
As	0,1	0,5	0,06
Ba	7	20	4
Cd	0,03	0,04	0,02
Cr alls	0,2	0,5	0,1

Efnisþáttur	L/S = 2 l/kg	L/S = 10 l/kg	C ₀ (síuþrófun)
	mg/kg þurrefnis	mg/kg þurrefnis	mg/l
Cu	0,9	2	0,6
Hg	0,003	0,01	0,002
Mo	0,3	0,5	0,2
Ni	0,2	0,4	0,12
Pb	0,2	0,5	0,15
Sb	0,02	0,06	0,1
Se	0,06	0,1	0,04
Zn	2	4	1,2
Klóríð	550	800	460
Flúoríð	4	10	2,5
Súlfat	560 (*)	1000 (*)	1500
Fenóltala	0,5	1	0,3
DOC (**)	240	500	160
TDS (***)	2500	4000	—

(*) Þótt úrgangurinn uppfylli ekki þessi viðmiðunarmörk fyrir súlfat telst hann eigi að síður uppfylla móttökuvíðmiðanirnar ef útskolunin er ekki yfir eftirfarandi gildum: 1500 mg/l sem C₀ þar sem L/S = 0,1 l/kg og 6000 mg/kg þar sem L/S = 10 l/kg. Nauðsynlegt er að beita síuþrófun til þess að ákvarða viðmiðunarmörkin þar sem L/S = 0,1 við upphafsjafnvægi, en hins vegar má ákvarða gildið L/S = 10 l/kg annaðhvort með útskolunarþrófun fyrir vinnslulotu eða síuþrófun við skilyrði sem nálgast staðbundið jafnvægi.

(**) Ef úrgangurinn uppfyllir ekki þessi gildi fyrir uppleyst, lífrænt kolefni (DOC) við eigið sýrustig má líka prófa hann þar sem L/S = 10 l/kg og sýrustig er milli 7,5 og 8,0. Úrgangurinn telst uppfylla móttökuvíðmiðanirnar að því er varðar uppleyst, lífrænt kolefni ef niðurstaða prófunarinnar fer ekki yfir 500 mg/kg. (Uppkast að aðferð sem grundvallast á prEN 14429 liggur fyrir.)

(***) Nota má gildin fyrir heildarmagn uppleystra, fastra efna (TDS) í stað gildanna fyrir súlfat og klóríð.

2.1.2.2. Viðmiðunarmörk fyrir heildarmagn lífrænna efnisþátta

Óvirkur úrgangur verður að uppfylla, auk viðmiðunargildanna í lið 2.1.2.1 fyrir útskolun, eftirfarandi viðmiðunarmörk:

Efnisþáttur	Gildi mg/kg
Heildarmagn lífræns kolefnis (TOC)	30 000 (*)
Bensen, tólúen, etýlbensen og xýlen (BTEX)	6
Fjöklóruð bifeníl, sjö skyld efni (PCB)	1
Jarðolía (C10 til C40)	500
Fjölhiringa, arómatísk vetniskolefni (PAH)	Aðildarríkin skulu setja viðmiðunarmörk

(*) Ef um jarðveg er að ræða má lögbæra yfirvaldið samþykkja hærri viðmiðunarmörk svo fremi að gildinu 500 mg/kg hafi verið náð fyrir uppleyst, lífrænt kolefni þar sem L/S = 10 l/kg, annaðhvort við eigið sýrustig jarðvegsins eða við sýrustig milli 7,5 og 8,0.

2.2. Viðmiðanir fyrir urðunarstaði þar sem tekið er á móti hættulitlum úrgangi

Aðildarríkin geta skipt urðunarstöðum fyrir hættulítinn úrgang í undirflokk.

Í þessum viðauka er mælt fyrir um viðmiðunarmörk fyrir hættulítinn úrgang sem er urðaður í rein með stöðugum, óhvarfgjörnum, hættulegum úrgangi.

2.2.1. Úrgangur sem telst tækur án prófunar á urðunarstöðum fyrir hættulítinn úrgang

Heimilis- og rekstrarúrgangur samkvæmt skilgreiningu í b-lið 2. gr. urðunartilskipunarinnar, sem er flokkaður sem hættulítill í 20. kafla evrópsku úrgangsskrárinnar, sérstaklega flokkaður hluti hættulítils heimilissorps og sams konar hættulítið efni af öðrum uppruna telst tækt án prófunar á urðunarstöðum fyrir hættulítið sorp.

Ekki skal taka á móti úrganginum ef hann hefur ekki gengist undir meðhöndlun skv. a-lið 6. gr. urðunartilskipunarinnar eða ef hann er mengaður í þeim mæli að það auki áhættuna sem fylgir úrganginum svo mjög að það réttlæti förgun hans á öðrum urðunarstöðum.

Ekki má taka á móti úrganginum í reinum þar sem tekið er á móti stöðugum, óhvarfgjörnum, hættulegum úrgangi skv. iii-lið c-liðar 6. gr. urðunartilskipunarinnar.

2.2.2. Viðmiðunarmörk fyrir hættulítinn úrgang

Eftirfarandi viðmiðunarmörk gilda um kornaðan úrgang sem telst tækur í rein með stöðugum, óhvarfgjörnum, hættulegum úrgangi, reiknuð sem $L/S = 2$ og 10 l/kg fyrir heildarlosun og gefið beint upp í mg/l fyrir C_0 (fyrsti síuvökvi úr síuprófun þar sem $L/S = 0,1$ l/kg). Kornaður úrgangur er allur úrgangur sem hefur ekki verið klumpaður (monolithic). Aðildarríkin skulu ákvarða hverjar prófunaraðferðanna (sjá 3. lið) og hver af samsvarandi viðmiðunarmörkum í töflunni skulu notuð.

Efnisþáttur	L/S = 2 l/kg	L/S = 10 l/kg	C_0 (síuprófun)
	mg/kg þurrefnis	mg/kg þurrefnis	mg/l
As	0,4	2	0,3
Ba	30	100	20
Cd	0,6	1	0,3
Cr alls	4	10	2,5
Cu	25	50	30
Hg	0,05	0,2	0,03
Mo	5	10	3,5
Ni	5	10	3
Pb	5	10	3
Sb	0,2	0,7	0,15
Se	0,3	0,5	0,2
Zn	25	50	15
Klóríð	10 000	15 000	8500

Efnisþáttur	L/S = 2 l/kg	L/S = 10 l/kg	C ₀ (síuþrófun)
	mg/kg þurrefnis	mg/kg þurrefnis	mg/l
Flúoríð	60	150	40
Súlfat	10 000	20 000	7000
DOC (*)	380	800	250
TDS (**)	40 000	60 000	—

(*) Ef úrgangurinn uppfyllir ekki þessi gildi fyrir uppleyst, lífrænt kolefni (DOC) við eigið sýrustig má líka prófa hann þar sem L/S = 10 l/kg og sýrustig er milli 7,5 og 8,0. Úrgangurinn telst uppfylla móttökuviðmiðanirnar að því er varðar uppleyst, lífrænt kolefni ef niðurstaða prófunarinnar fer ekki yfir 800 mg/kg. (Uppkast að aðferð sem grundvallast á prEN 14429 liggur fyrir.)

(**) Nota má gildin fyrir heildarmagn uppleystra, fastra efna (TDS) í stað gildanna fyrir súlfat og klóríð.

Aðildarríkin skulu setja viðmiðanir fyrir baggaðan úrgang í því skyni að tryggja sömu umhverfisvernd og framangreind viðmiðunarmörk veita.

2.2.3. Gífsúrgangur

Hættulitlum efnum að stofni til úr gífsi má eingöngu farga á urðunarstöðum fyrir hættulítinn úrgang í reinum þar sem ekki er tekið á móti lífbrjótanlegum úrgangi. Viðmiðunarmörkin fyrir heildarmagn lífræns kolefnis og uppleyst, lífrænt kolefni, sem tilgreind eru í liðum 2.3.1 og 2.3.2, gilda um úrgang sem er urðaður með efnum sem eru að stofni til úr gífsi.

2.3. Viðmiðanir fyrir hættulegan úrgang sem telst tækur á urðunarstöðum fyrir hættulítinn úrgang skv. iii-lið c-liðar 6. gr.

Stöðugur og óhvarfgjarn vísar til þess að eiginleikar úrgangsins m.t.t. útskolunar breytast ekki til hins verra þótt til langs tíma sé litið við eðlileg skilyrði á urðunarstaðnum eða í tengslum við fyrirsjáanleg óhöpp:

- í úrganginum sjálfum (t.d. með lífrænu niðurbroti),
- við langvinn umhverfisáhrif (t.d. vegna vatns, lofts, hita eða álags),
- vegna áhrifa annars úrgangs (þ.m.t. vegna myndefna úrgangsins, svo sem sigvatns og gass).

2.3.1. Viðmiðunarmörk fyrir útskolun

Eftirfarandi viðmiðunarmörk gilda um kornaðan, hættulegan úrgang sem telst tækur á urðunarstöðum fyrir hættulítinn úrgang, reiknuð sem L/S = 2 og 10 l/kg fyrir heildarlosun og gefið beint upp í mg/l fyrir C₀ (fyrsti síuvökvi úr síuþrófun þar sem L/S = 0,1 l/kg). Kornaður úrgangur er allur úrgangur sem hefur ekki verið klumpaður. Aðildarríkin skulu ákvarða hverjar prófunaraðferðanna og hver af samsvarandi viðmiðunarmörkum skulu notuð.

Efnisþáttur	L/S = 2 l/kg	L/S = 10 l/kg	C ₀ (síuþrófun)
	mg/kg þurrefnis	mg/kg þurrefnis	mg/l
As	0,4	2	0,3
Ba	30	100	20
Cd	0,6	1	0,3
Cr alls	4	10	2,5

Efnisþáttur	L/S = 2 l/kg	L/S = 10 l/kg	C ₀ (síuþrófun)
	mg/kg þurrefnis	mg/kg þurrefnis	mg/l
Cu	25	50	30
Hg	0,05	0,2	0,03
Mo	5	10	3,5
Ni	5	10	3
Pb	5	10	3
Sb	0,2	0,7	0,15
Se	0,3	0,5	0,2
Zn	25	50	15
Klóríð	10 000	15 000	8500
Flúoríð	60	150	40
Súlfat	10 000	20 000	7000
DOC (*)	380	800	250
TDS (**)	40 000	60 000	—

(*) Ef úrgangurinn uppfyllir ekki þessi gildi fyrir uppleyst, lífrænt kolefni (DOC) við eigið sýrustig má líka prófa hann þar sem L/S = 10 l/kg og sýrustig er milli 7,5 og 8,0. Úrgangurinn telst uppfylla móttökuvíðmiðanirnar að því er varðar uppleyst, lífrænt kolefni ef niðurstaða prófunarinnar fer ekki yfir 800 mg/kg. (Uppkast að aðferð sem grundvallast á prEN 14429 liggur fyrir.)

(**) Nota má gildin fyrir heildarmagn uppleystra, fastra efna (TDS) í stað gildanna fyrir súlfat og klóríð.

Aðildarríkin skulu setja viðmiðanir fyrir klumpaðan úrgang í því skyni að tryggja sömu umhverfisvernd og framangreind viðmiðunarmörk veita.

2.3.2. Aðrar viðmiðanir

Kornaður úrgangur verður að uppfylla, auk viðmiðunargildanna í lið 2.3.1 fyrir útskolun, eftirfarandi viðmiðanir:

Efnisþáttur/færibreyta	Gildi
TOC (heildarmagn lífræns kolefnis)	5 % (*)
pH (sýrustig)	Að lágmarki 6
ANC (hæfni til að hlutleysa sýru)	Skal metin

(*) Ef þetta gildi næst ekki má lögbæra yfirvaldið samþykkja hærri viðmiðunarmörk svo fremi að gildinu 800 mg/kg hafi verið náð fyrir uppleyst, lífrænt kolefni þar sem L/S = 10 l/kg, annaðhvort við eigið sýrustig efnisins eða við sýrustig milli 7,5 og 8,0.

Aðildarríkin skulu setja viðmiðanir til þess að tryggja að úrgangurinn hafi nægilegan, eðlisrænan stöðugleika og nægilega burðargetu.

Aðildarríkin skulu setja viðmiðanir til þess að tryggja að hættulegur, klumpaður úrgangur sé stöðugur og óhvarfgjarn áður en tekið er á móti honum á urðunarstöðum fyrir hættulítinn úrgang.

2.3.3. Asbestúrgangur

Urða má án prófunar byggingarefni, sem í er asbest og annar asbestúrgangur, á urðunarstöðum fyrir hættulítinn úrgang í samræmi við iii-lið c-liðar 6. gr. urðunartilskipunarinnar.

Urðunarstaðir, þar sem tekið er á móti byggingarefnum sem í er asbest og asbestúrgangur, skulu fullnægja eftirfarandi kröfum:

- í úrganginum eru engin önnur hættuleg efni en bundið asbest, þ.m.t. trefjar sem eru bundnar með bindiefni eða í plastumbúðum,
- á urðunarstaðnum er eingöngu tekið á móti byggingarefni sem í er asbest og asbestúrgangur. Þennan úrgang má einnig urða í sérstakri rein á urðunarstað fyrir hættulítinn úrgang ef reinin er nægilega afmörkuð,
- til að komast hjá því að trefjar dreifist skal þekja urðunarsvæðið daglega og í hvert sinn áður en þjappað er með viðeigandi efni og úða skal reglulega yfir úrganginn ef hann er ekki í umbúðum,
- endanlegt þekjulag er sett á urðunarstaðinn eða reinina til að komast hjá því að trefjar dreifist,
- engar aðgerðir (t.d. borun) á urðunarstað eða í reininni mega leiða til þess að trefjar dreifist,
- eftir lokun urðunarstaðarinnar skal geyma kort af urðunarstaðnum eða reininni sem sýnir hvar asbestúrgangur hefur verið urðaður,
- viðeigandi ráðstafanir skulu gerðar til að draga sem mest úr líkum á að landið verði notað eftir lokun urðunarstaðarinnar til að komast hjá því að menn komist í snertingu við úrganginn.

Ef framangreindum kröfum er fullnægt er heimilt að draga úr kröfunum sem eru settar fram í liðum 3.2 og 3.3 í I. viðauka við urðunartilskipunina að því er varðar urðunarstaði þar sem eingöngu er tekið á móti byggingarefnum sem asbest er í.

2.4. Viðmiðanir fyrir úrgang sem telst tækur á urðunarstöðum fyrir hættulegan úrgang

2.4.1. Viðmiðunarmörk fyrir útskolun

Eftirfarandi viðmiðunarmörk gilda um kornaðan úrgang sem telst tækur á urðunarstöðum fyrir hættulegan úrgang, reiknuð sem $L/S = 2$ og 10 l/kg fyrir heildarlosun og gefið beint upp í mg/l fyrir C_0 (fyrsti síuvökvi úr síuprófun þar sem $L/S = 0,1 \text{ l/kg}$). Kornaður úrgangur er allur úrgangur sem hefur ekki verið klumpaður. Aðildarríkin skulu ákvarða hverjar prófunaraðferðanna og hver af samsvarandi viðmiðunarmörkum í töflunni skulu notuð.

Efniþáttur	$L/S = 2 \text{ l/kg}$	$L/S = 10 \text{ l/kg}$	C_0 (síuprófun)
	mg/kg þurrefnis	mg/kg þurrefnis	mg/l
As	6	25	3
Ba	100	300	60
Cd	3	5	1,7
Cr alls	25	70	15
Cu	50	100	60
Hg	0,5	2	0,3
Mo	20	30	10
Ni	20	40	12
Pb	25	50	15

Efnisþáttur	L/S = 2 l/kg	L/S = 10 l/kg	C ₀ (síuþrófun)
	mg/kg þurrefnis	mg/kg þurrefnis	mg/l
Sb	2	5	1
Se	4	7	3
Zn	90	200	60
Klóríð	17 000	25 000	15 000
Flúoríð	200	500	120
Súlfat	25 000	50 000	17 000
DOC (*)	480	1000	320
TDS (**)	70 000	100 000	—

(*) Ef úrgangurinn uppfyllir ekki þessi gildi fyrir uppleyst, lífrænt kolefni (DOC) við eigið sýrustig má líka prófa hann þar sem L/S = 10 l/kg og sýrustig er milli 7,5 og 8,0. Úrgangurinn telst uppfylla móttökuvíðmiðanirnar að því er varðar uppleyst, lífrænt kolefni ef niðurstaða prófunarinnar fer ekki yfir 1000 mg/kg. (Uppkast að aðferð sem grundvallast á prEN 14429 liggur fyrir.)

(**) Nota má gildin fyrir heildarmagn uppleystra, fastra efna (TDS) í stað gildanna fyrir súlfat og klóríð.

Aðildarríkin skulu setja víðmiðanir fyrir klumpaðan úrgang í því skyni að tryggja sömu umhverfisvernd og framangreind víðmiðunarmörk veita.

2.4.2. Aðrar víðmiðanir

Hættulegur úrgangur verður að uppfylla, auk víðmiðunargildanna í lið 2.4.1 fyrir útskolun, eftirfarandi víðmiðanir:

Efnisþáttur/færibreyta	Gildi
LOI (glæðitap) (*)	10%
TOC (heildarmagn lífræns kolefnis) (*)	6% (**)
ANC (hæfni til að hlutleysa sýru)	Skal metin

(*) Annaðhvort skal styðjast við glæðitap (LOI) eða heildarmagn lífræns kolefnis (TOC).

(**) Ef þetta gildi næst ekki getur lögbæra yfirvaldið samþykkt hærri víðmiðunarmörk svo fremi að gildinu 1000 mg/kg hafi verið náð fyrir uppleyst, lífrænt kolefni þar sem L/S = 10 l/kg, annaðhvort við eigið sýrustig efnisins eða við sýrustig milli 7,5 og 8,0.

2.5. Víðmiðanir fyrir geymslu neðanjarðar

Ekki má taka á móti úrgangi til geymslu neðanjarðar nema staðarsértækt mat á öryggi hafi verið unnið eins og skilgreint er í viðauka A. Úrgangur telst því aðeins tækur að hann samrýmist staðarsértæka öryggismatinu.

Á stöðum þar sem óvirkur úrgangur er geymdur neðanjarðar má eingöngu taka á móti úrgangi sem uppfyllir víðmiðanirnar í lið 2.1.

Á stöðum þar sem hættulítil úrgangur er geymdur neðanjarðar má eingöngu taka á móti úrgangi sem uppfyllir víðmiðanirnar í liðum 2.2 eða 2.3.

Á stöðum þar sem hættulegur úrgangur er geymdur neðanjarðar telst úrgangur því aðeins tækur að hann samrýmist staðarsértæka matinu á öryggi. Í því tilviki gilda ekki víðmiðanirnar í lið 2.4. Hins vegar skal farið með úrganginn eins og mælt er fyrir um í 1. lið um aðferð við móttöku hans.

3. SÝNATÖKU- OG PRÓFUNARAÐFERÐIR

Óháðir og hæfir einstaklingar og stofnanir skulu annast sýnatöku og prófun vegna lýsingar á grunneiginleikum og samræmisprófun. Rannsóknarstofur skulu geta staðfest að þær búi yfir reynslu af prófun og greiningu úrgangs og að þær ráði yfir virku gæðatryggingarkerfi.

Aðildarríkin skulu geta tekið ákvörðun um að:

1. framleiðanda úrgangs eða rekstraraðila sé heimilt að annast sýnatöku með því skilyrði að nægilega traust eftirlit óháðra og hæfra einstaklinga eða stofnana tryggi að markmiðunum, sem sett eru fram í þessari ákvörðun, verði náð;
2. framleiðanda úrgangs eða rekstraraðila sé heimilt að annast prófun úrgangsins ef þeir ráða yfir viðeigandi gæðatryggingarkerfi, þ.m.t. reglubundið eftirlit óháðs aðila.

Þar til CEN-staðall liggur fyrir sem opinber, evrópskur staðall skulu aðildarríkin nota annaðhvort innlenda staðla eða aðferðir eða frumvarpið að CEN-staðlinum þegar hann hefur náð prEN-stiginu.

Eftirfarandi aðferðir skulu notaðar:

Sýnataka

Gera skal áætlun um töku sýna úr úrgangi, vegna lýsingar á grunneiginleikum, samræmisprófunar og sannprófunar á staðnum, skv. 1. hluta sýnatökustaðalsins sem hefur verið í þróun á vegum Staðlasamtaka Evrópu (CEN).

Almennir eiginleikar úrgangs

EN 13137	Ákvörðun á heildarmagni lífræns kolefnis í úrgangi, eðju og seti
prEN 14346	Reikningar á þurrefni með ákvörðun á þurri leif eða vatnsinnihaldi

Útskolunarprófanir

prEN 14405	Prófun á útskolunareiginleikum — uppstreymissíuprófun (fyrir ólífræna efnisþætti)
EN 12457/1-4	Útskolun — samræmisprófun fyrir útskolun úr kornuðum úrgangsefnum og eðju
	1. hluti: $L/S = 2$ l/kg, agnastærð < 4 mm
	2. hluti: $L/S = 10$ l/kg, agnastærð < 4 mm
	3. hluti: $L/S = 2$ og 8 l/kg, agnastærð < 4 mm
	4. hluti: $L/S = 10$ l/kg, agnastærð < 10 mm

Leysing ómeðhöndlaðs úrgangs

EN 13657	Leysing með kóngavatni til að ákvarða frumefnin sem leysast upp í því (leysing fasts úrgangs að hluta áður en frumefnagreining er gerð þar sem silíkatgrunnurinn helst óskaddaður)
EN 13656	Leysing þar sem örbylgjum er beitt ásamt blöndu af flússýru (HF), saltpéturssýru (HNO_3) og saltsýru (HCL) til að ákvarða í kjölfarið þau frumefni sem þannig leysast upp (fullkomin leysing á föstum úrgangi áður en frumefnagreining er gerð)

Greiningar

ENV 12506	Greiningar á síuvökva — ákvörðun á pH, As, Ba, Cd, Cl, Co, Cr, CrVI, Cu, Mo, Ni, NO_2 , Pb, heildarmagni S, SO_4 , V og Zn (efnagreining ólífrænna efnisþátta í föstum úrgangi og/eða síuvökva hans; aðal- og millisteinefni og snefilefni)
ENV 13370	Greiningar á síuvökva — ákvörðun á ammoníaki, aðseygum, lífrænum halógenum (AOX), leiðni, Hg, fenóltölu, heildarmagni lífræns kolefnis, auðleysts sýaníðs, flúoríði (efnagreining ólífrænna efnisþátta í föstum úrgangi og/eða síuvökva hans (mínusjónir))
prEN 14039	Ákvörðun á magni vetniskolefna, af stærðinni C10 til C40 með gasgreiningu

Þessari skrá verður breytt þegar fleiri CEN-staðlar liggja fyrir.

Þar sem CEN-aðferðir liggja (enn) ekki fyrir skulu þær aðferðir, sem notaðar eru við prófanir og greiningar, hljóta samþykki lögbæru yfirvaldanna.

Viðbætur A

MAT Á ÖRYGGI Í TENGLUM VIÐ MÓTTÖKU ÚRGANGS TIL GEYMSLU NEÐANJARÐAR

1. MEGINREGLUR UM ÖRYGGI Í TENGLUM VIÐ GEYMSLU NEÐANJARÐAR: ALLAR GERÐIR

1.1. Mikilvægi jarðfræðilega tálmans

Meginmarkmiðið með endanlegri geymslu úrgangs neðanjarðar er að einangra hann frá lífhvolfinu. Úrgangurinn, jarðfræðilegi tálminn og holrýmin, þ.m.t. öll hugsanleg mannvirki, skapa kerfi sem verður að uppfylla allar viðeigandi kröfur á sama hátt og öll önnur tæknileg atriði. Kröfurnar í rammatilskipuninni um vatn (2000/60/EB) verða því aðeins uppfylltar að sýnt hafi verið fram á öryggi stöðvarinnar til langframa (sjá lið 1.2.7). Skv. j-lið 3. mgr. 11. gr. tilskipunar 2000/60/EB liggur almennt bann við því að losa mengunarefni beint í grunnvatn. Skv. i-lið b-liðar 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2000/60/EB er þess krafist að aðildarríkin grípi til ráðstafana til að koma í veg fyrir að grunnvatnskerfum verði nokkurs staðar spillt.

1.2. Staðarsértækt áhættumat

Í áhættumatinu skulu eftirfarandi þættir ákvarðaðir:

- hættan (í þessu tilviki urðaður úrgangur),
- markumhverfið (í þessu tilviki lífhvolfið og hugsanlega grunnvatn),
- möguleikinn á að efni geti borist úr úrganginum út í lífhvolfið og
- mat á áhrifum efnanna sem geta borist út í lífhvolfið.

Móttökuvíðmiðanir fyrir geymslu neðanjarðar skulu m.a. ákveðnar út frá greiningum á eiginleikum berggrunnsins þannig að staðfesta megi að engin skilyrði á staðnum, sem tilgreind eru í I. viðauka við urðunartilskipunina (að undanskildum 2., 3., 4. og 5. lið I. viðauka), skipti máli.

Eingöngu er unnt að ákvarða móttökuvíðmiðanirnar fyrir geymslu neðanjarðar m.t.t. skilyrða á staðnum. Þetta krefst þess að sýnt sé fram á að jarðlögin henti fyrir neðanjarðargeymslu, þ.e. vinna verður áhættumat að því er varðar einangrunina þar sem tillit er tekið til heildarkerfis úrgangsins, mannvirkjanna, holrýmanna og berggrunnsins sem geymslan er í.

Staðarsértækt áhættumat fyrir stöðina skal unnið bæði meðan hún er í rekstri og eftir að rekstri hefur verið hætt. Þetta mat skal lagt til grundvallar þegar ákvarðanir eru teknar um nauðsynlegt eftirlit og öryggisráðstafanir og þegar móttökuvíðmiðanirnar eru settar.

Samhæfð greining á rekstrarþáttum skal fara fram og ná m.a. yfir eftirfarandi:

1. Jarðfræðilegt mat.
2. Jarðafllfræðilegt mat.
3. Vatnajarðfræðilegt mat.
4. Jarðefnafræðilegt mat.
5. Mat á áhrifum á lífhvolfið.
6. Mat á rekstrarstiginu.
7. Mat á langtímaáhrifum.
8. Mat á áhrifum allrar aðstöðu sem er á yfirborði staðarins.

1.2.1. Jarðfræðilegt mat

Krafist er nákvæmrar rannsóknar eða víðtækrar þekkingar á jarðfræðilegum þáttum á staðnum. Þetta skal ná til rannsókna og greiningar á bergtegundum, jarðvegi og staðfræðilegum þáttum. Jarðfræðilega matið skal sýna fram á að staðurinn henti fyrir neðanjarðargeymslu. Taka skal tillit til staðsetningar, þéttleika og gerðar hvers kyns sprungna og misgengis í jarðlögunum umhverfis og til hugsanlegra áhrifa af völdum jarðskjálfta-virkni. Kanna skal hvort aðrir staðir komi til greina.

1.2.2. Jarðafllfræðilegt mat

Sýna skal fram á með viðeigandi rannsóknum og mati að holrúmin séu stöðug. Við vinnslu þessa mats skal taka tillit til urðaða úrgangsins. Ferlin skulu greind og skráð á kerfisbundinn hátt.

Sýnt skal fram á eftirfarandi:

1. að þess sé hvorki að vænta við gerð holrúmma né síðar að holrúmin sjálf aflagist eða yfirborðið yfir þeim sem gæti spilt rekstrarþáttum neðanjarðargeymslunnar eða valdið því að leið opnast út í lífhvolfið;
2. að burðarþol veggja og lofts holrúmsins sé svo mikið að það hrynji ekki saman meðan rekstur fer þar fram;
3. að urðaða efnið sé svo stöðugt að það samrýmist jarðafllfræðilegum eiginleikum berggrunnins.

1.2.3. Vatnajarðfræðilegt mat

Krafist er nákvæmrar rannsóknar á straumfræðilegum eiginleikum til að meta rennsli grunnvatnsins í nálægum jarðlögum og skal styðjast við upplýsingar um lekt berggrunnins, sprungur og jarðvatnshalla.

1.2.4. Jarðefnafræðilegt mat

Krafist er nákvæmrar rannsóknar á berginu og samsetningu grunnvatnsins til að meta núverandi samsetningu grunnvatnsins og hugsanlegar breytingar síðar, eðli og umfang holufyllingasteinda, svo og magnbundna, steindafræðilega lýsingu á berggrunninum. Meta skal áhrif óstöðugleika úrgangsins á jarðefnafræðilega þáttinn.

1.2.5. Mat á áhrifum á lífhvolfið

Krafist er rannsóknar á lífhvolfinu sem gæti orðið fyrir áhrifum vegna geymslu úrgangs neðanjarðar. Rannsóknir skulu gerðar til að ákvarða staðbundinn, náttúrlegan bakgrunnsstyrk efna sem máli skipta.

1.2.6. Mat á rekstrarstigi

Að því er varðar rekstrarstigið skulu greiningar sýna fram á eftirfarandi:

1. stöðugleika holrúmma skv. lið 1.2.2;
2. að engin óviðunandi hætta sé á að úrgangurinn komist í snertingu við lífhvolfið;
3. að ekki liggi fyrir nein óviðunandi hætta sem geti haft áhrif á rekstur stöðvarinnar.

Þegar sýnt er fram á öryggi í rekstri skal vinna kerfisbundna greiningu á rekstri stöðvarinnar á grundvelli sérstakra gagna um tegundir úrgangsins, stjórn stöðvarinnar og rekstraráætlun hennar. Sýna skal fram á að úrgangurinn gangi hvorki efna- né eðlisfræðilega í samband við berggrunninn þannig að það skerði styrk hans eða þéttleika eða hafi hættu í för með sér fyrir geymsluna sjálfa. Auk úrgangs, sem er bannaður skv. 3. mgr. 5. gr. urðunartilskipunarinnar, telst sá úrgangur ekki tækur sem hætt er við sjálfsíkveikju við ríkjandi geymsluskilyrði (hiti, raki), einnig lofttegundir, rokgjarn úrgangur og úrgangur sem safnað er saman og í eru óþekktar blöndur.

Staðfesta skal sérstök atvik sem gætu leitt til þess að úrgangurinn komist í snertingu við lífhvolfið meðan á rekstri stendur. Hinir ýmsu áhættuþættir, sem geta tengst rekstrinum, skulu teknir saman og skipt í sérstaka flokka. Meta skal hugsanleg áhrif þeirra. Sýna skal fram á að ekki sé óviðunandi hætta á að urðaði úrgangurinn komist í snertingu við lífhvolfið. Ráðstafanir, sem grípa skal til í neyðartilvikum, skulu liggja fyrir.

1.2.7. Mat á langtímaáhrifum

Áhættumatið skal taka til langs tíma svo að náð verði þeim markmiðum að urðunin verði sjálfbær. Tryggja skal að engin hætta sé á að snerting verði við lífhvolfið við langtímageymslu neðanjarðar eftir að rekstri hefur verið hætt.

Tálmar neðanjarðargeymslunnar (t.d. eiginleikar úrgangsins, mannvirki, endurfylling og þétting ganga og borholna), eiginleikar berggrunnnsins, nálægra jarðlaga og jarðvegsþekju skulu metin á magnbundinn hátt til langs tíma lítið og út frá staðarsértækum gögnum eða nægilega varfærnislegum ályktunum. Taka skal tillit til jarðefnafræðilegra og vatnajarðfræðilegra skilyrða, svo sem rennslis grunnvatns (sjá liði 1.2.3 og 1.2.4), virkni tálma, náttúrlegrar deyfingar, svo og til útskolunar úr urðaða úrganginum.

Sýna skal fram á langtímaöryggi neðanjarðargeymslunnar með mati á öryggi sem felur í sér lýsingu á upphafsástandi á tilteknum tíma (t.d. við lokunartíma) ásamt mynd af þeim mikilvægu breytingum sem búið er við að eigi sér stað á jarðsögulega löngum tíma. Að lokum skal meta afleiðingar sem hljóta af losun efna, sem skipta máli, úr neðanjarðargeymslunni og hafa þá í huga mynd af mismunandi aðstæðum sem endurspegla hugsanlega langtímaþróun lífhvolsins, landhvelsins og neðanjarðargeymslunnar.

Ekki skal taka tillit til íláta og klæðningar á veggjum holrúma við mat á langtímahættu af völdum urðunarstaða þar eð líftími þeirra er svo takmarkaður.

1.2.8. *Mat á áhrifum frá móttöku aðstöðu á yfirborði*

Þótt ætlunin sé að úrganginum, sem tekið er á móti á staðnum, verði komið fyrir neðanjarðar verður hann affermdur, prófaður og hugsanlega geymdur á yfirborðinu áður en honum verður komið fyrir á endanlegum stað. Aðstaðan fyrir móttöku verður að vera hönnuð og rekin þannig að ekki hljóti af skaði fyrir heilsu manna og umhverfi staðarins. Hún verður að uppfylla sömu kröfur og aðstaða fyrir móttöku alls annars úrgangs.

1.2.9. *Mat á áhættu af öðrum toga*

Af ástæðum, sem varða vernd starfsmanna, skal eingöngu koma úrgangi fyrir í neðanjarðargeymslu sem er í öruggri fjarlægð frá námurekstri. Ekki skal taka á móti úrgangi ef í honum er eða í honum geta myndast hættuleg efni eða annað sem getur skaðað heilsu manna, t.d. sýklar sem valda smitsjúkdómum.

2. MÓTTÖKUVIÐMIÐANIR Í TENGLUM VIÐ GEYMSLU NEÐANJARÐAR: ALLAR GERÐIR

2.1. **Ótækur úrgangur**

Samkvæmt liðum 1.2.2 til 1.2.8 má ekki urða í neðanjarðargeymslu úrgang sem getur tekið óæskilegum, eðlis-, efna- eða líffræðilegum breytingum eftir að urðun hefur átt sér stað. Um er að ræða eftirfarandi úrgang:

- a) úrgang sem er tilgreindur í 3. mgr. 5. gr. urðunartilskipunarinnar;
- b) úrgang ásamt ílátum sem gætu hvarfast við vatn eða berggrunninn við þau skilyrði sem ríkja í geymslunni og valdið:
 - breytingu á rúmmáli,
 - því að sjálfkviknandi, eitruð eða sprengifim efni eða lofttegundir myndast eða
 - fram fara efnahvörf af öðrum toga sem gætu stefnt rekstrarörygginu í hættu og/eða skaðað traustleika tálmans.
- Mismunandi tegundir úrgangs, sem gætu hvarfast hver við aðra, skulu skilgreindar og flokkaðar eftir samrýmanleika. Úrgangur úr mismunandi samrýmisflokki skal vera aðskilinn þannig að blöndun geti ekki orðið milli mismunandi tegunda úrgangs í geymslunni;
- c) úrgang sem er lífbrjótanlegur;
- d) úrgang sem af er sterk og kæfandi lykt;
- e) úrgang sem í getur myndast blanda gass og lofts sem er eitruð eða sprengifim. Einkum er vísað til úrgangs sem:
 - í myndast gas í styrk yfir eiturmörkum vegna hlutþrýstings ýmissa efnisþátta þess,
 - myndar efni í styrk sem, þegar þau eru mettuð í íláti, er yfir 10% þess styrks sem svarar til lægri sprengimarka;
- f) úrgang sem er ekki nægilega stöðugur m.t.t. jarðafllfræðilegra aðstæðna;
- g) úrgang, sem getur kviknað í af sjálfu sér við þau geymsluskilyrði sem ríkja, loftkenndar afurðir, rokgjarnan úrgang og úrgang sem safnað er saman og í eru óþekktar blöndur;
- h) úrgang, sem í eru sýklar sem valda smitsjúkdómum, eða úrgang sem sýklar af því tagi geta borist frá (þegar tilgreint í c-lið 3. mgr. 5. gr. urðunartilskipunarinnar).

2.2. Skrá yfir úrgang sem er tækur til geymslu neðanjarðar

Óvirkur úrgangur, hættulegur og hættulítil úrgangur, sem telst ekki ótækur samkvæmt ákvæðum liða 2.1 og 2.2, telst tækur til geymslu neðanjarðar.

Aðildarríkin geta tekið saman skrár yfir úrgang sem er tækur til geymslu neðanjarðar í samræmi við flokkana sem skilgreindir eru í 4. gr. urðunartilskipunarinnar.

2.3. Staðarsértækt áhættumat

Móttaka úrgangs á tilteknum stað skal vera háð því að staðarsértækt áhættumat hafi farið fram.

Staðarsértæka matið, sem lýst er í lið 1.2 fyrir úrgang sem taka skal á móti til geymslu neðanjarðar, skal sýna fram á að unnt sé að einangra úrganginn nægilega vel frá lífhvolfinu. Viðmiðanirnar skulu uppfylltar við þau skilyrði sem ríkja við geymsluna.

2.4. Móttökuskilyrði

Úrgangi skal eingöngu koma fyrir í neðanjarðargeymslu sem er í öruggri fjarlægð frá námurekstri.

Mismunandi tegundir úrgangs, sem gætu hvarfast hver við aðra, skulu skilgreindar og flokkaðar eftir samrýmanleika. Úrgangur úr mismunandi samrýmisflokkum skal vera aðskilinn þannig að blöndun geti ekki orðið milli mismunandi tegunda úrgangs í geymslunni;

3. ÖNNUR UMHUGSUNAREFNI: SALTNÁMUR**3.1. Mikilvægi jarðfræðilega tálmans**

Þegar fjallað er um öryggi saltnáma er ljóst að berggrunnurinn, sem umlykur úrganginn, gegnir tvíþættu hlutverki:

- hann myndar bergumgjörðina um úrganginn;
- ásamt þéttum jarðlögum undir og yfir (t.d. anhýdríti) verkar hann sem jarðfræðilegur tálmi sem er ætlað að varna því að grunnvatn renni inn í urðunarstaðinn og, þar sem þörf krefur, kemur í veg fyrir að vökvar og lofttegundir sleppi af urðunarsvæðinu. Ef göt eru sett á þennan jarðfræðilega tálma, t.d. göng eða borholur, verður að þetta þau meðan á rekstri stendur til að tryggja að vatn sæki ekki inn á urðunarstaðinn og gera þau loftþétt eftir að urðun neðanjarðar hefur verið hætt. Ef vinnsla steinefna varir lengur en urðunarstarfsemin verður að loka urðunarsvæðinu, þegar rekstri urðunarstaðarins hefur verið hætt, með vatnsþéttri stíflu sem er gerð samkvæmt reiknuðum vökvaþrýstingi á viðkomandi dýpi þannig að vatnið, sem hripar inn í námuna, sem enn er í rekstri, geti ekki borist yfir á urðunarsvæðið.
- í saltnámunum er saltið talið tryggja fullkomna innilokun. Úrgangurinn kemst eingöngu í snertingu við lífhvolfið ef óhapp verður eða við jarðsögulegan atburð, svo sem hreyfingu jarðlaga eða rof (t.d. í tengslum við hækkandi sjávarstöðu). Ólíklegt er að úrgangurinn taki breytingum í geymslunni en íhuga verður hvaða afleiðingar slíkir atburðir gætu haft.

3.2. Mat á langtímaáhrifum

Þegar sýnt er fram á langtímaöryggi urðunar neðanjarðar í saltlögum skal fyrst og fremst ganga út frá því að lögin séu tálmi. Saltlög uppfylla settar kröfur vegna þess að hvorki lofttegundir né vökvar smjúga gegnum þau, lögin umlykja úrganginn vegna samleitinna eiginleika sinna og þau loka hann algerlega inni þegar umbreytingarferlinu lýkur.

Samleitnir eiginleikar saltlaganna stangast því ekki á við kröfuna um að á rekstrarstiginu skuli holrúmin vera stöðug. Stöðugleikinn er mikilvægur eiginleiki sem tryggir öryggi í rekstri og stuðlar að því að viðhalda heilleika jarðfræðilega tálmans í bráð og lengd og því nýtur lífhvolfið áframhaldandi verndar. Úrgangurinn skal vera einangraður frá lífhvolfinu um alla framtíð. Landsig jarðvegsþekjunnar, sem eftirlit er haft með, eða annað, sem fer úrskeiðis til langs tíma litið, er því aðeins ásættanlegt að unnt sé að sýna fram á að umbreytingin verði ekki til þess að sprungur opnast, að sýnt sé að heilleiki jarðfræðilega tálmans haldist og að engar leiðir opnast sem geti orðið til þess að vatn komist í snertingu við úrganginn eða að úrgangurinn eða efnisþættir hans geti borist út í lífhvolfið.

4. ÖNNUR UMHUGSUNAREFNI: BERGGRUNNUR

Geymsla, djúpt í berggrunninum, er skilgreind hér sem neðanjarðargeymsla á nokkur hundraða metra dýpi þar sem berggrunnurinn er ýmiss konar storkuberg, t.d. granít eða gneis, en hann getur einnig verið setberg, t.d. kalksteinn eða sandsteinn.

4.1. Meginreglur um öryggi

Geymsla, djúpt í berggrunninum, er heppileg aðferð því að með henni má komast hjá því að síðari kynslóðum verði íþyngt með ábyrgð á úrganginum þar eð unnt er að gera slíkar geymslur þannig úr garði að þær hafi engin áhrif og þarfnist einskis viðhalds. Gerð mannvirkisins ætti ekki heldur að koma í veg fyrir að unnt verði að endurvinnna úrganginn eða að í framtíðinni megi koma við aðgerðum til úrbóta. Geymslustaðurinn skal einnig vera þannig úr garði gerður að tryggt sé að neikvæð umhverfisáhrif eða afleiðingar af starfsemi núverandi kynslóðar bitni ekki á síðari kynslóðum.

Í meginreglunum um geymslu úrgangs neðanjarðar varðar mestu að einangra úrganginn frá lífhvolfinu, svo og að hvers kyns mengunarefni, sem kunna að leka úr úrganginum, verði smám saman óskaðleg fyrir tilstilli náttúrlegra ferla. Að því er varðar tilteknar tegundir hættulegra efna og hættulegs úrgangs hefur verið sýnt fram á nauðsyn þess að vernda samfélagið og umhverfið gegn viðvarandi váhrifum til langframa. Til langframa merkir í þessu samhengi nokkur þúsund ár. Þannig vernd fæst með því að koma geymslunni fyrir djúpt í berggrunninum. Geymsla fyrir úrgang, djúpt í berggrunni, getur hvort sem er verið í gamalli námu, þar sem rekstri hefur verið hætt, eða í nýrri geymsluaðstöðu.

Þegar geymslan er í berggrunninum getur innilokunin aldrei verið alger. Þegar svo háttar til verður neðanjarðargeymslan að vera þannig gerð að þau jarðlög, sem næst liggja, mildi svo áhrif mengunarefnanna að þau hafi engin óafturhverf, neikvæð áhrif í för með sér fyrir umhverfið. Þetta merkir að hæfileiki nálægs umhverfis til þess að milda áhrif mengunarefna og brjóta þau niður skeri úr um það hvort losun frá geymsluaðstöðu af þessu tagi teljist viðunandi.

Kröfurnar í rammatilskipun ESB um vatn (2000/60/EB) verða því aðeins uppfylltar að sýnt hafi verið fram á öryggi stöðvarinnar til langframa (sjá lið 1.2.7). Leggja skal mat á geymslu djúpt í berggrunninum á heildrænan hátt þannig að tillit sé tekið til samvirkinnar milli hinna ýmsu þátta í kerfinu. Við geymslu djúpt í berggrunninum er urðunarstaðurinn undir grunnvatnsborðinu. Skv. j-lið 3. mgr. 11. gr. tilskipunarinnar liggur almennt bann við því að losa mengunarefni beint í grunnvatn. Skv. i-lið b-liðar 1. mgr. 4. gr. tilskipunarinnar er þess krafist að aðildarríkin grípi til ráðstafana til að koma í veg fyrir að grunnvatnskerfum verði nokkurs staðar spillt. Þegar um er að ræða geymslu sem er djúpt í berggrunninum telst þessi krafa uppfyllt ef engin hættuleg efni, sem berast frá geymslunni, ná út í lífhvolfið eða út í efri hluta grunnvatnskerfisins, sem lífhvolfið tengist, í þeim mæli að þau hafi skaðleg áhrif í för með sér. Af þessum sökum skal meta rennsli vatns til lífhvolfsins og um það. Meta skal hvaða áhrif breytingar hafa á það hvernig vatn berst um jarðveginn og jarðvegsgrunninn.

Gas getur myndast í geymslum, djúpt í berggrunninum, við langvarandi niðurbrot úrgangs, umbúða eða manngerðra hluta geymslunnar. Það skal haft í huga við hönnun geymslustaða sem eru djúpt í berggrunninum.

*Viðbætur B***YFIRLIT YFIR ÞÁ URÐUNARKOSTI SEM STANDA TIL BOÐA SAMKVÆMT URÐUNARTILSKIPUNINNI****Inngangur**

Á 1. mynd er yfirlit yfir þá kosti sem standa til boða við urðun úrgangs samkvæmt urðunartilskipuninni, ásamt nokkrum dæmum um undirflokka helstu flokka urðunarstaða. Upphafspunkturinn (efst til vinstri) er við úrgang sem kemur til urðunar. Í samræmi við a-lið 6. gr. urðunartilskipunarinnar er einhvers konar meðhöndlun nauðsynleg fyrir flestar tegundir úrgangs áður en kemur til urðunar. Almenna skilgreiningin á „meðhöndlun“ er tiltölulega víð og er að miklu leyti falin lögbærum yfirvöldum í aðildarríkjunum. Gengið er út frá því að úrgangurinn falli ekki undir neinn þeirra flokka sem tilgreindir eru í 3. mgr. 5. gr. urðunartilskipunarinnar.

Urðunarstaðir fyrir óvirkan úrgang

Fyrsta spurningin sem spyrja þarf er hvort úrgangurinn flokkist sem hættulegur eða ekki. Teljist hann ekki hættulegur (samkvæmt tilskipuninni um hættulegan úrgang (91/689/EB) og nógildandi úrgangsskrá) verður næsta spurning hvort úrgangurinn sé óvirkur eða ekki. Ef hann uppfyllir viðmiðanir um úrgang sem á að urða á stað fyrir óvirkan úrgang (flokkur A, sjá 1. mynd og töflu 1) má koma úrganginum fyrir á urðunarstað fyrir óvirkan úrgang.

Annar kostur er að koma óvirkum úrgangi fyrir á urðunarstað fyrir hættulítinn úrgang enda uppfylli hann viðeigandi viðmiðanir (sem hann á að öllu jöfnu að gera).

Urðunarstaðir fyrir hættulítinn úrgang, þ.m.t. undirflokkar

Ef úrgangurinn er hvorki hættulegur né óvirkur hlýtur hann að vera hættulítill og ætti því að fara á urðunarstað fyrir hættulítinn úrgang. Aðildarríkin geta skilgreint undirflokka urðunarstaða fyrir hættulítinn úrgang í samræmi við innlendar aðferðir við meðhöndlun úrgangs, að því tilskildu að kröfur í urðunartilskipuninni séu uppfylltar. Þrír helstu undirflokkar urðunarstaða fyrir hættulítinn úrgang eru sýndir á 1. mynd: urðunarstaðir fyrir ólífrænan úrgang með litlu af lífrænu/lífniðurbrotanlegu efni (B1), urðunarstaðir fyrir lífrænan úrgang (B2) og urðunarstaðir fyrir blandaðan, hættulítinn úrgang með talsverðu af bæði lífrænum/lífbrjótanlegum efnum og ólífrænum efnum. Stöðum í flokki B1 má skipta enn frekar niður í staði fyrir úrgang sem uppfyllir ekki viðmiðanirnar sem eru tilgreindar í lið 2.2.2 fyrir ólífrænan, hættulítinn úrgang sem má urða með stöðugum, óhvarfgjörnum, hættulegum úrgangi (B1a), og staði fyrir úrgang sem uppfyllir ekki þessar viðmiðanir (B1b). Stöðum í flokki B2 má t.d. skipta enn frekar niður í urðunarhleifa (bioreactor landfills) og urðunarstaði fyrir óhvarfgjarnari, lífrænt meðhöndlaðan úrgang. Frekari undirflokkanir urðunarstaða fyrir hættulítinn úrgang getur reynst æskileg í sumum aðildarríkjum og skipta má urðunarstöðum fyrir eina tegund úrgangs og urðunarstöðum fyrir úrgang sem hefur verið breytt í fast efni/klumpaðan úrgang í fleiri undirflokka (sjá nmgr. undir töflu 1). Aðildarríkin geta sett innlendar móttökuviðmiðanir til að tryggja rétta ráðstöfun hættulítills úrgangs til urðunarstaða í hinum ýmsu undirflokkum urðunarstaða fyrir hættulítinn úrgang. Ef undirflokkanir urðunarstaða fyrir hættulítinn úrgang er ekki æskileg má allur hættulítill úrgangur (að sjálfsögðu með fyrirvara um ákvæði 3. og 5. gr. urðunartilskipunarinnar) fara á urðunarstaði fyrir blandaðan, hættulítinn úrgang (í flokki B3).

Urðun stöðugs, óhvarfgjarns, hættulegs úrgangs á urðunarstöðum fyrir hættulítinn úrgang

Ef úrgangurinn er hættulegur (samkvæmt tilskipun 91/689/EB og nógildandi úrgangsskrá) er hugsanlegt að meðhöndlunin hafi orðið til þess að úrgangurinn uppfylli móttökuviðmiðanirnar fyrir stöðugan, óhvarfgjarnan úrgang á urðunarstöðum fyrir hættulítinn úrgang í reinum fyrir ólífrænan úrgang sem í er lítið af lífrænu/lífbrjótanlegu efni sem uppfyllir viðmiðanirnar í lið 2.2.2 (flokkur B1b). Úrgangurinn má vera kornaður (og skal vera efnafræðilega stöðugur) eða gerður að föstu efni/klumpaður.

Urðunarstaðir fyrir hættulegan úrgang

Ef hættulegur úrgangur uppfyllir ekki móttökuviðmiðanirnar fyrir urðunarstaði í flokki B1b eða í rein fyrir hættulítinn úrgang skal næst spyrja hvort hann uppfylli móttökuviðmiðanirnar fyrir urðunarstaði fyrir hættulegan úrgang (flokkur C). Að uppfylltum þeim viðmiðunum telst úrgangurinn tækur á urðunarstöðum fyrir hættulegan úrgang.

Ef móttökuviðmiðanir eru ekki uppfylltar fyrir urðunarstaði fyrir hættulegan úrgang getur úrgangurinn þurft að gangast undir frekari meðhöndlun og síðan þarf að prófa hann m.t.t. viðmiðananna, allt þar til þær eru uppfylltar.

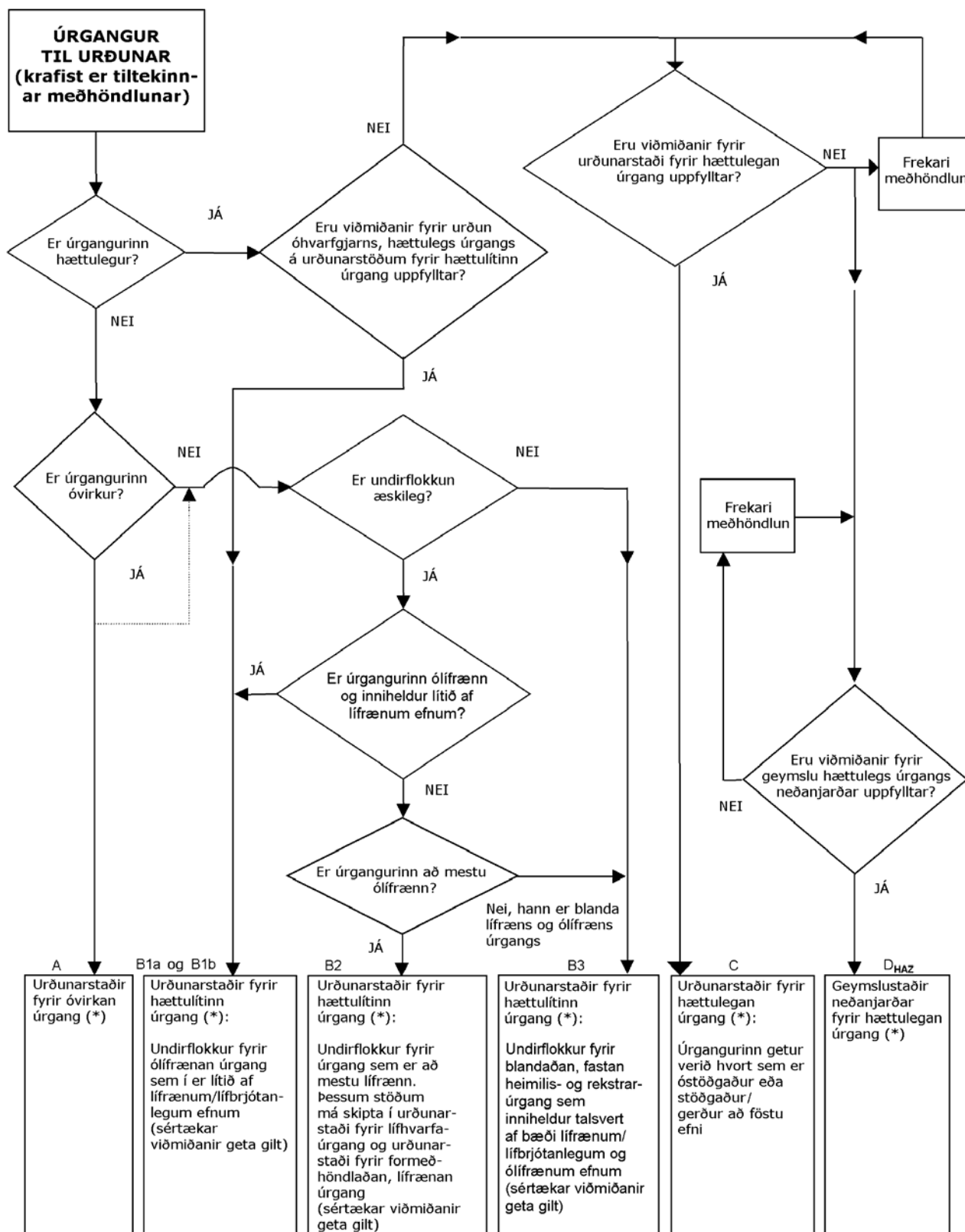
Geymsla neðanjarðar

Annar kostur er að prófa úrganginn m.t.t. viðmiðana fyrir geymslu neðanjarðar. Ef viðmiðanirnar eru uppfylltar má flytja úrganginn í neðanjarðargeymslu fyrir hættulegan úrgang (flokkur D_{HAZ}). Ef viðmiðanir fyrir geymslu neðanjarðar eru ekki uppfylltar getur úrgangurinn þurft að gangast undir frekari meðhöndlun og síðan skal prófa hann á ný.

Þótt geymsla neðanjarðar sé að líkindum einkum hugsuð fyrir tiltekinn hættulegan úrgang má í meginatriðum einnig nota urðunarstaði í þessum flokki fyrir óvirkan úrgang (flokkur D_{INERT}) og hættulítinn úrgang (flokkur $D_{NON-HAZ}$).

1. mynd

Yfirlit yfir þá kosti sem standa til boða við urðun úrgangs samkvæmt urðunartilskipuninni

(*) Í meginatriðum er óvirkur og hættulítill úrgangur einnig tækur til geymslu neðanjarðar.

Tafla 1

Yfirlit yfir flokka urðunarstaða og dæmi um undirflokka

Flokkur urðunarstaða	Helstu undirflokkar (neðanjarðar-geymslur, urðunarstaðir fyrir eina tegund úrgangs og staðir fyrir festan og klumpaðan úrgang (*) sem er tækur fyrir alla flokka urðunarstaða)	ID	Móttökuviðmiðanirnar
Urðunarstaðir fyrir óvirkkan úrgang	Urðunarstaðir sem taka á móti óvirkum úrgangi	A	Viðmiðanir fyrir útskolun og innihald lífrænna efnisþátta eru ákvarðaðar á vettvangi ESB (liður 2.1.2). Ákvarða má viðmiðanir fyrir innihald ólífrænna efnisþátta á vettvangi hvers aðildarríkis.
Urðunarstaðir fyrir hættulítinn úrgang	Urðunarstaðir fyrir ólífrænan, hættulítinn úrgang sem inniheldur lítið af lífrænu/lífbrjótanlegu efni þegar úrgangurinn uppfyllir ekki viðmiðanirnar sem settar eru í lið 2.2.2 fyrir þann ólífræna, hættulitla úrgang sem heimilt er að urða með stöðugum, óhvarfgjörnum, hættulegum úrgangi	B1a	Viðmiðanir fyrir útskolun og innihald lífrænna efnisþátta eru ekki settar á vettvangi ESB
	Urðunarstaðir fyrir ólífrænan, hættulítinn úrgang sem inniheldur lítið af lífrænu/lífbrjótanlegu efni	B1b	Viðmiðanir fyrir útskolun, heildarmagn lífræns kolefnis (TOC) og aðra þætti eru settar á vettvangi ESB og eru sameiginlegar fyrir kornaðan, hættulítinn úrgang og fyrir stöðugan, óhvarfgjarnan, hættulegan úrgang (liður 2.2). Aðrar stöðugleikaviðmiðanir fyrir síðarnefndu tegundina skulu settar á vettvangi hvers aðildarríkis. Viðmiðanir fyrir klumpaðan úrgang skulu settar á vettvangi hvers aðildarríkis.
	Urðunarstaðir fyrir lífrænan, hættulítinn úrgang	B2	Viðmiðanir fyrir útskolun og heildarinnihald eru ekki settar á vettvangi ESB
	Urðunarstaðir fyrir blandaðan, hættulítinn úrgang sem inniheldur talsvert af bæði lífrænu/lífbrjótanlegu efni og ólífrænu efni	B3	Viðmiðanir fyrir útskolun og heildarinnihald eru ekki settar á vettvangi ESB
Urðunarstaðir fyrir hættulegan úrgang	Urðunarstaðir á yfirborði fyrir hættulegan úrgang,	C	Viðmiðanir fyrir útskolun, að því er varðar kornaðan, hættulegan úrgang, og heildarinnihald tiltekinna efnisþátta hafa verið ákvarðaðar á vettvangi ESB (liður 2.4.2). Viðmiðanir fyrir klumpaðan úrgang skulu settar á vettvangi hvers aðildarríkis. Heimilt er að setja frekari viðmiðanir, að því er varðar innihald mengunarefna, á vettvangi hvers aðildarríkis
	Neðanjarðargeymslur	D _{HAZ}	Sérkröfur á vettvangi ESB eru tilgreindar í viðauka A

(*) Klumpaður úrgangur telst eingöngu tækur á urðunarstöðum í undirflokkum B1, C og D_{HAZ}, og hugsanlega A.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2005/EES/27/43

frá 29. nóvember 2002

um endurskoðaðar, vistfræðilegar viðmiðanir er veita á umhverfismerki Bandalagsins fyrir þvottaefni í uppþvottavélar og um breytingu á ákvörðun 1999/427/EB (*)

(tilkynnt með númeri C(2002) 4632)

(2003/31/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1980/2000 frá 17. júlí 2000 um endurskoðað kerfi um veitingu umhverfismerkis Bandalagsins ⁽¹⁾, einkum annarri undirgrein 1. mgr. 6. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Samkvæmt reglugerð (EB) nr. 1980/2000 er heimilt að veita umhverfismerki Bandalagsins fyrir vöru sem býr yfir eiginleikum sem gera það að verkum að hún stuðlar að verulegum umbótum að því er varðar helstu umhverfisþætti.
- 2) Í reglugerð (EB) nr. 1980/2000 er kveðið á um að settar verði sérstakar viðmiðanir fyrir umhverfismerki samkvæmt vöruflokkum.
- 3) Þar er einnig kveðið á um að endurskoðun á viðmiðununum fyrir umhverfismerki, sem og mats- og sannprófunarkröfunum er varða viðmiðanirnar, skuli fara fram í tæka tíð fyrir lok gildistímabils viðmiðananna sem tilgreindar eru fyrir hvern vöruflokk.
- 4) Rétt er að endurskoða vistfræðilegu viðmiðanirnar, sem settar voru með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 1999/427/EB frá 28. maí 1999 um vistfræðilegar viðmiðanir er veita á umhverfismerki Bandalagsins fyrir þvottaefni í uppþvottavélar ⁽²⁾, þannig að þær endurspegli þróun á markaðnum. Jafnframt skal breyta gildistíma þeirrar ákvörðunar, sem framlengdur var með ákvörðun 2002/173/EB ⁽³⁾, og skilgreiningunni á vöruflokknum.

- 5) Samþykkja skal nýja ákvörðun þar sem settar eru sérstakar, vistfræðilegar viðmiðanir fyrir þennan vöruflokk sem gilda skulu í fimm ár.
- 6) Rétt er að bæði nýju viðmiðanirnar og viðmiðanirnar, sem voru settar með ákvörðun 1999/427/EB, séu í gildi samtímis í takmarkaðan tíma, sem er ekki lengri en 18 mánuðir, til að fyrirtæki, sem fengið hafa eða hafa sótt um umhverfismerkið fyrir vörur sínar áður en þessari nýju ákvörðun verður beitt, hafi nægan tíma til að aðlagða vörurnar þannig að þær séu í samræmi við nýju viðmiðanirnar.
- 7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, byggjast á drögum að viðmiðunum sem umhverfismerkinganefnd Evrópusambandsins setti fram skv. 13. gr. reglugerðar (EB) nr. 1980/2000.
- 8) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót skv. 17. gr. reglugerðar (EB) nr. 1980/2000.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Þvottaefni fyrir uppþvottavélar, sem fær umhverfismerki Bandalagsins samkvæmt reglugerð (EB) nr. 1980/2000, verður að falla undir vöruflokkinn „þvottaefni fyrir uppþvottavélar“ sem skilgreindur er í 2. gr. og uppfylla þær vistfræðilegu viðmiðanir sem eru settar fram í viðaukanum við þessa ákvörðun.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 9, 15.1.2003, bls. 11. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 93/2003 frá 11. júlí 2003 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 54, 23.10.2003, bls. 8.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 237, 21.9.2000, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 167, 2.7.1999, bls. 38.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 56, 27.2.2002, bls. 33.

2. gr.

Vöruflokkurinn „þvottaefni fyrir uppþvottavélar“ skal ná yfir allt þvottaefni, sem er eingöngu ætlað fyrir sjálfvirkar uppþvottavélar á heimilum, og allt þvottaefni sem er ætlað fyrir sjálfvirkar uppþvottavélar sem fagmenn nota og eru svipaðar heimilisvélunum að vélarstærð og notkun.

3. gr.

Í stjórnsýslunni er kenninúmerið „015“ notað fyrir vöruflokkinn „þvottaefni fyrir uppþvottavélar“.

4. gr.

Í stað 3. gr. ákvörðunar 1999/427/EB komi eftirfarandi:

„3. gr.

Skilgreiningin á vöruflokknum og vistfræðilegu viðmiðanirnar fyrir vöruflokkinn skulu gilda til 31. maí 2004.“

5. gr.

Ákvörðun þessi gildir frá 1. janúar 2003 til 31. desember 2007.

Framleiðendur vara, sem falla undir vöruflokkinn „þvottaefni fyrir uppþvottavélar“ og hafa fengið umhverfismerkið fyrir 1. janúar 2003, mega nota merkið áfram til 31. maí 2004.

Heimilt er að veita framleiðendum, sem hafa sótt um umhverfismerkið fyrir 1. janúar 2003 fyrir vörur sem falla undir vöruflokkinn „þvottaefni fyrir uppþvottavélar“, merkið samkvæmt skilmálum ákvörðunar 1999/427/EB. Í þeim tilvikum er heimilt að nota merkið til 31. maí 2004.

6. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 29. nóvember 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Margot WALLSTRÖM

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

RAMMI

Markmiðið með viðmiðunum

Markmiðið með þessum viðmiðunum er einkum að:

- draga úr vatnsmengun, bæði með því að minnka magn þess þvottaefnis sem er notað og með því að takmarka magn skaðlegra innihaldsefna,
- draga úr orkunotkun með því að stuðla að notkun þvottaefnis sem verkar við lágt hitastig,
- að halda úrgangi í lágmarki með því að minnka grunnumbúðir.

Auk þess efla viðmiðanirnar umhverfisvitund neytenda. Viðmiðanirnar eru hafðar þannig að þær stuðli að því að þvottaefni fyrir uppþvottavélar, sem hefur lítil umhverfisáhrif, verði merkt.

Kröfur varðandi mat og sannprófun

Sérstakar kröfur varðandi mat og sannprófun eru tilgreindar í hverri viðmiðun.

Þegar þess er krafist að umsækjandi leggi fram yfirlýsingar, upplýsingaskjöl, prófunarskýrslur eða önnur sönnunargögn til staðfestingar á því að varan uppfylli viðmiðanirnar ríkir sá skilningur að þessi plögg komi annaðhvort frá umsækjanda sjálfum og/eða birgjum hans eða undirbirgjum þeirra o.s.frv. eftir því sem við á.

Prófun skal fara fram, eftir því sem unnt er, á rannsóknarstofum sem uppfylla almennu kröfurnar í staðlinum EN ISO 17025 eða sambærilegum staðli.

Heimilt er að nota, þar sem við á, aðrar prófunaraðferðir en þær sem tilgreindar eru í hverri viðmiðun ef þar til bæra stofnunin, sem metur umsóknina, fellst á að aðferðirnar séu jafngildar.

Ef við á geta þar til bærar stofnanir krafist frekari gagna og framkvæmt óháða sannprófun.

Ef við á getur umsækjandinn síðar notað endurskoðaðar útgáfur gagnasafnsins fyrir innihaldsefni þvottaefna eftir því sem þær liggja fyrir.

Mælt er með því að þar til bærar stofnanir taki tillit til þess, við mat á umsóknum og eftirlit með því að farið sé eftir viðmiðunum í þessum viðauka, ef viðurkenndum umhverfisstjórnunarkerfum, s.s. EMAS eða ISO 14001, er beitt (ath.: þess er ekki krafist að slíkum stjórnunarkerfum sé beitt).

Viðmiðunareining og viðmiðunarskammtur

Viðmiðunareiningin, sem á að tengjast því magni sem fer inn og út, er það magn þvottaefnis sem þarf til að þvo miðlungi óhreinan borðbúnað fyrir 12 manns (samkvæmt skilgreiningu í DIN- og ISO-stöðlum). Skammturinn, sem framleiðandi ráðleggur neytendum að nota til að þvo miðlungi óhreinan borðbúnað fyrir 12 manns, telst viðmiðunarskammtur við eðlilegar aðstæður eins og mælt er fyrir um í IKW-þvottahæfnisprófuninni sem um getur í 6. viðmiðun.

VIÐMIÐANIR

1. Tafla yfir umhverfisstig

Tekið er tillit til eftirfarandi fimm þátta í umhverfisstöflunni og þeir eru lagðir saman og metnir í heild eins og fram kemur hér á eftir:

- heildarmagn iðefna,
- lágmarksþynning (eiturhrif) (CDV_{tox}),
- fosföt (gefin upp sem natríumþrífosfat — STPP),
- lífræn efni sem eru ólífbrjótanleg við loftháðar aðstæður (aNBDO),
- lífræn efni sem eru ólífbrjótanleg við loftfirrðar aðstæður (anNBDO).

Í eftirfarandi töflu eru þessir þættir teknir saman og þar kemur fram tilheyrandi stigagjöf, þröskuldsgildi og vogtölur þeirra. Í a- til f-liðum hér á eftir er lýsing á formúlunni sem notuð er við útreikning á stigum fyrir hvern þátt og þröskuldsgildi. Þættirnir eru reiknaðir út fyrir öll innihaldsefni með því að taka mið af skammti fyrir hvern þvott, vatnsinnihaldi og massahundraðstölu í samsetningunni og þeir lagðir saman fyrir samsetningu hvorrar vöru.

Tafla yfir umhverfisstig						
Dáttur	Stig				Þröskulds- gildi	Vogtala
	4	3	4	1		
Heildarmagn íðefna	16,5	18	19,5	21	22,5	3
Lágmarksþynning (eiturhrif) (CDV _{tox})	60	120	180		200	8
Fosföt (sem STPP)	0	2,5	5	7,5	10	2
Lífræn efni sem eru ólífbrjótan- leg við loftháðar aðstæður	0	0,25	0,5	0,75	1	1
Lífræn efni sem eru ólífbrjótan- leg við loftfirrðar aðstæður	0	0,05	0,10	0,15	0,2	1,5
Lágmarksfjöldi stiga sem krafist er	30					

Aths.: Öll gildi eru gefin upp í grömmum á þvott, nema lágmarksþynning (eiturhrif) (CDV_{tox}) sem er gefin upp í lítum á þvott.

Mat og sannprófun: Veita skal nákvæmar upplýsingar um samsetningu vörunnar, þ.m.t. nákvæm, efnafraðileg lýsing á innihaldsefnum (t.d. auðkenni samkvæmt IUPAC-flokkunarkerfinu, CAS-númer, summa og byggingarformúlur, hreinleiki, gerð og hundradshluti óhreininda og aukefni; fyrir efnablöndur, t.d. yfirborðsvirk efni; DID-númer, samsetning og dreifing samsvarandi efna, myndbrigði og viðskiptaheiti); staðfesting á samsetningu yfirborðsvirkra efna með efnagreiningu og nákvæmar upplýsingar um magn vöru í tonnum sem er sett á markað (tilkynning miðist við 1. mars fyrir tölur næstliðins árs).

a) *Eiturhrif á vatnalífverur*

Lágmarksþynning (eiturhrif) (CDV_{tox}) er reiknuð fyrir hvert innihaldsefni (i) með eftirfarandi jöfnu:

$$\text{CDV}_{\text{tox}} (\text{innihaldsefni } i) = \frac{\text{þyngd } (i) \times \text{LF } (i)}{\text{LTÁ } (i)} \cdot 1000$$

þar sem þyngdin (i) er þyngd innihaldsefnisins í ráðlögðum skammti, LF er álagsstuðullinn og LTÁ er styrkurinn þar sem innihaldsefnið veldur langvinnum eiturhrifum. CDV_{tox} er lagt saman fyrir hvert innihaldsefni (i) og gefur þá CDV_{tox} fyrir vöruna:

$$\text{CDV}_{\text{tox}} = \sum \text{CDV}_{\text{tox}} (\text{innihaldsefni } i)$$

CDV_{tox} skal vera ≤ 200 l/þvott.

$$\text{Stigagjöf } (\text{CDV}_{\text{tox}}) = (5 - (\text{CDV}_{\text{tox}}/60)) \times 8$$

Mat og sannprófun: Veita skal þar til bærum aðila nákvæmar upplýsingar um efnasamsetningu vörunnar og upplýsingar um útreikninga á lágmarksþynningu (CDV_{tox}) og tilheyrandi stigagjöf. Fyrir öll efni, sem eru í gagnasafninu fyrir innihaldsefni þvottaefna (DID-skránni, sjá viðauka I.A), skal nota viðeigandi gildi, sem eru tilgreind í DID-skránni, og tilgreina samsvarandi númer innihaldsefnisins. Þegar um er að ræða ný íðefni eða viðbótarinnihaldsefni, sem eru ekki skráð í gagnasafni fyrir innihaldsefni þvottaefna, skal fylgja aðferðinni sem er lýst í B-hluta I. viðbætis.

b) *Heildarmagn íðefna*

Heildarmagn íðefna er ráðlagður skammtur að frádregnu vatnsinnihaldi, gefið upp í grömmum á hvern þvott.

Heildarmagn íðefna skal vera ≤ 22,5 g/þvott.

$$\text{Stigagjöf } (\text{heildarmagn íðefna}) = (15 - (\text{heildarmagn íðefna}/1,5)) \times 3$$

Mat og sannprófun: Veita skal þar til bærum aðila nákvæmar upplýsingar um efnasamsetningu vörunnar og upplýsingar um útreikninga á heildarmagni íðefna og tilheyrandi stigagjöf.

c) *Fosföt (sem natríumþrífosfat — STPP)*

Fosföt eru öll fosföt í efnasamsetningunni, reiknuð sem natríumþrífosfat (STPP).

Fosföt skulu vera ≤ 10 g/þvott.

$$\text{Stigagjöf } (\text{fosföt}) = (4 - (\text{fosföt}/2,5)) \times 2$$

Mat og sannprófun: Veita skal þar til bærum aðila nákvæmar upplýsingar um efnasamsetningu vörunnar og upplýsingar um útreikninga á magni fosfata og tilheyrandi stigagjöf.

d) Lífræn efni sem eru ólífrjótanleg við loftháðar aðstæður (aNBDO)

Magn lífrænna efna, sem eru ólífrjótanleg við loftháðar aðstæður, svarar til þyngdar, í grómmum á þvott, allra lífrænna innihaldsefna sem eru ólífrjótanleg við loftháðar aðstæður (sjá DID-skrána).

Lífræn efni, sem eru ólífrjótanleg við loftháðar aðstæður (aNBDO), skulu vera ≤ 1 g/þvott.

$$\text{Stigagjöf}_{(\text{aNBDO})} = 4 - (\text{aNBDO}/0,25)$$

Mat og sannprófun: Veita skal þar til bærum aðila nákvæmar upplýsingar um efnasamsetningu vörunnar og upplýsingar um útreikninga á aNBDO og tilheyrandi stigagjöf. Fyrir öll innihaldsefni, sem eru í DID-skránni (viðauki IA), skal nota viðeigandi gögn sem eru tilgreind í DID-skránni. Fyrir innihaldsefni, sem ekki eru tilgreind í DID-skránni, skal leggja fram viðeigandi upplýsingar, fengnar úr fræðiritum eða öðrum heimildum, eða viðeigandi niðurstöður prófana sem sýna að efnin séu lífrjótanleg við loftháðar aðstæður. Prófanir á auðlífrjótanleika skulu vera eins og um getur í tilskipun ráðsins 67/548/EBE frá 27. júní 1967 um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum um flokkun, pökkun og merkingu hættulegra efna⁽¹⁾ og síðari breytingar á henni, einkum aðferðirnar sem lýst er í lið C4 í V. viðauka eða sambærilegar OECD 301 A-F-prófunaraðferðir eða sambærilegar ISO-prófanir. Meginreglan um 10 daga frest gildir ekki. Viðmiðunarmörkin skulu vera 70% fyrir prófanirnar, sem um getur í A- og B-hluta liðar C4 í V. viðauka við tilskipun 67/548/EBE (og sambærilegar OECD 301 A- og E-prófanir og sambærilegar ISO-prófanir), og 60% fyrir prófanir C, D, E og F í lið C4 (og sambærilegar OECD 301 B-, C-, D- og F-prófanir og sambærilegar ISO-prófanir).

e) Lífræn efni sem eru ólífrjótanleg við loftfirrðar aðstæður (anNBDO)

Magn lífrænna efna, sem eru ólífrjótanleg við loftfirrðar aðstæður, svarar til þyngdar, í grómmum á þvott, allra lífrænna innihaldsefna sem eru ólífrjótanleg við loftfirrðar aðstæður, að teknu tilliti til tilsvareandi leiðréttingar-stuðuls (sjá DID-skrána).

Lífræn efni, sem eru lífrjótanleg við loftfirrðar aðstæður (anNBDO), skulu vera $\leq 0,2$ g/þvott.

$$\text{Stigagjöf}_{(\text{anNBDO})} = 4 - (\text{anNBDO}/0,05) \times 1,5$$

Mat og sannprófun: Veita skal þar til bærum aðila nákvæmar upplýsingar um efnasamsetningu vörunnar og upplýsingar um útreikninga á anNBDO og tilheyrandi stigagjöf. Fyrir öll innihaldsefni, sem eru í DID-skránni (I. viðauki A), skal nota viðeigandi gögn sem eru tilgreind í DID-skránni. Fyrir innihaldsefni, sem ekki eru tilgreind í DID-skránni, skal leggja fram viðeigandi upplýsingar, fengnar úr fræðiritum eða öðrum heimildum, eða viðeigandi niðurstöður prófana sem sýna að efnin séu lífrjótanleg við loftfirrðar aðstæður. Viðmiðunarprófunin fyrir lífrjótanleika við loftfirrðar aðstæður skal vera ISO 11734, ECETOC nr. 28 (frá júní 1998) eða sambærileg prófunaraðferð þar sem krafist er endanlegs niðurbrots að lágmarki 60% við loftfirrðar aðstæður. Einnig má nota prófunaraðferðir, sem líkja eftir aðstæðum í samsvarandi, loftfirrðu umhverfi, til að staðfesta að náðst hafi endanlegt niðurbrot sem nemur 60%, við loftfirrðar aðstæður (sjá I. viðbæti C).

f) Heildarstig

Samanlögð stig úr stigagjöf fyrir (CDV_{tox}) + stigagjöf fyrir (heildarmagn íðefna) + stigagjöf fyrir (fosföt) + stigagjöf fyrir (aNBDO) + stigagjöf fyrir (anNBDO) skal vera ≥ 30 .

Mat og sannprófun: Veita skal þar til bærum aðila nákvæmar upplýsingar um efnasamsetningu vörunnar og upplýsingar um útreikninga á heildarstignum.

2. Lífrjótanleiki yfirborðsvirkra efna

a) Auðlífrjótanleiki við loftháðar aðstæður

Öll yfirborðsvirk efni, sem eru notuð í vöruna, skulu vera auðlífrjótanleg.

Mat og sannprófun: Veita skal þar til bærum aðila nákvæmar upplýsingar um efnasamsetningu vörunnar. Í DID-skránni (sjá I. viðbæti A) er tilgreint hvort tiltekið, yfirborðsvirkt efni sé lífrjótanlegt við loftháðar aðstæður eða ekki (t.d. skal ekki nota þau efni sem merkt eru með „J“ í dálkinum sem gefur til kynna lífrjótanleika við loftháðar aðstæður). Fyrir yfirborðsvirk efni, sem ekki eru tilgreind í DID-skránni, skal leggja fram viðeigandi upplýsingar, fengnar úr fræðiritum eða öðrum heimildum, eða viðeigandi niðurstöður prófana sem sýna að efnin séu lífrjótanleg við loftháðar aðstæður. Prófanir á auðlífrjótanleika skulu vera eins og um getur í tilskipun 67/548/EBE og síðari breytingum hennar, einkum aðferðirnar, sem lýst er í lið C4 í V. viðauka, eða sambærilegar OECD 301 A-F-prófunaraðferðir eða sambærilegar ISO-prófanir. Meginreglan um 10 daga frest gildir ekki. Viðmiðunarmörkin skulu vera 70% fyrir prófanirnar, sem um getur í A- og B-hluta liðar C4 í V. viðauka við tilskipun 67/548/EBE (og sambærilegar OECD 301 A- og E-prófanir og sambærilegar ISO-prófanir), og 60% fyrir prófanir C, D, E og F í lið C4 (og sambærilegar OECD 301 B-, C-, D- og F-prófanir og sambærilegar ISO-prófanir).

⁽¹⁾ Stj.úð. EB 196, 16.8.1967, bls. 1.

b) Lífbrjótanleiki við loftfirrðar aðstæður

Öll yfirborðsvirk efni, sem eru notuð í vöruna, skulu vera lífbrjótanleg við loftfirrðar aðstæður.

Mat og sannprófun: Veita skal nákvæmar upplýsingar um samsetningu vörunnar. Í DID-skránni (sjá I. viðbæti A) er tilgreint hvort tiltekið, yfirborðsvirkt efni sé lífbrjótanlegt við loftfirrðar aðstæður eða ekki (t.d. skal ekki nota þau efni sem merkt eru með „J“ í dálkinum sem gefur til kynna lífbrjótanleika við loftfirrðar aðstæður). Fyrir yfirborðsvirk efni, sem ekki eru tilgreind í DID-skránni, skal leggja fram viðeigandi upplýsingar, fengnar úr fræðiritum eða öðrum heimildum, eða viðeigandi niðurstöður prófana sem sýna að efnin séu lífbrjótanleg við loftfirrðar aðstæður. Viðmiðunarprófunin fyrir lífbrjótanleika við loftfirrðar aðstæður skal vera ISO 11734, ECETOC nr. 28 (frá júní 1998) eða sambærileg prófunaraðferð þar sem krafist er endanlegs niðurbrots að lágmarki 60% við loftfirrðar aðstæður. Einnig má nota prófunaraðferðir, sem líkja eftir aðstæðum í samsvarandi, loftfirrðu umhverfi, til að staðfesta að náðst hafi endanlegt niðurbrot sem nemur 60% við loftfirrðar aðstæður (sjá I. viðbæti C).

3. Skaðleg, hættuleg eða eitruð efni eða efnablöndur

- a) Í vörunni má ekki vera neitt innihaldsefni sem hefur fengið eða kann að hafa fengið, á þeim tíma sem efnið er notað, einhverja af eftirfarandi hættusetningum (eða samsetningu þeirra):

H40	(getur hugsanlega valdið krabbameini),
H45	(getur valdið krabbameini),
H46	(getur valdið arfgengum skaða),
H49	(getur valdið krabbameini við innöndun),
H50–53	(mjög eitruð vatnalífverum og getur haft skaðleg langtímaáhrif á lífríki í vatni),
H51–53	(eitruð vatnalífverum og getur haft skaðleg langtímaáhrif á lífríki í vatni),
H60	(getur dregið úr frjósemi),
H61	(getur skaðað barn í móðurkviði),
H62	(getur hugsanlega dregið úr frjósemi),
H63	(getur hugsanlega skaðað barn í móðurkviði),
H64	(getur skaðað brjóstmylkinga),
H68	(getur valdið varanlegu heilsutjóni),

eins og mælt er fyrir um í tilskipun 67/548/EBE og síðari breytingum hennar eða í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 1999/45/EB frá 31. maí 1999 um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnslufyrirmælum aðildarríkjanna um flokkun, pökkun og merkingu hættulegra efnablandna ⁽¹⁾ og síðari breytingum hennar.

Sérhvert innihaldsefni í efnablöndu, sem er notað í efnasamsetningunni og fer yfir 0,01%, miðað við þyngd fullunninnar vöru, skal uppfylla framangreinda kröfu.

Mat og sannprófun: Veita skal þar til bærur aðila nákvæmar upplýsingar um efnasamsetningu vörunnar ásamt afritum af öryggisleiðbeiningum fyrir hvert innihaldsefni og yfirlýsingu þess efnis að farið sé að þessari viðmiðun. Tilgreina skal niðurstöður prófana eða tilvísanir í birt gögn.

- b) Ekki má nota nokkurt rotvarnarefni sem er eða kann að verða flokkað sem H50–53 eins og mælt er fyrir um í tilskipun ráðsins 67/548/EBE og síðari breytingum hennar eða tilskipun 1999/45/EB og síðari breytingum hennar án tillits til þess í hvaða magni þau eru.

Mat og sannprófun: Veita skal þar til bærur aðila nákvæmar upplýsingar um efnasamsetningu vörunnar ásamt afritum af öryggisleiðbeiningum fyrir innihaldsefni af þessu tagi (hvort sem um efni eða efnablöndur er að ræða) og yfirlýsingu þess efnis að farið sé að þessari viðmiðun. Tilgreina skal niðurstöður prófana eða tilvísanir í birt gögn.

⁽¹⁾ Stjórn. EB L 200, 30.7.1999, bls. 1.

c) *APEO, APD, EDTA, NTA*

Eftirfarandi innihaldsefni mega ekki vera í vörunni, hvorki sem hluti efnasamsetningar hennar né sem hluti nokkurrar efnablöndu í efnasamsetningunni:

- alkýlfenóletoxýlöt (APEO) eða aðrar alkýlfenólafleiður (ADP),
- EDTA (etýlendíamíntetraasetat),
- NTA (nítírlítríasetat).

Mat og sannpröfun: Veita skal þar til bærur aðila nákvæmar upplýsingar um efnasamsetningu vörunnar og yfirlýsingu þess efnis að ekkert þessara efnasambanda sé í vörunni.

d) *Fosfónöt*

Fosfónöt, sem eru ekki auðlífrjótanleg (við loftháðar aðstæður), skulu ekki vera umfram 0,2 g/þvott.

Mat og sannpröfun: Veita skal þar til bærur aðila nákvæmar upplýsingar um efnasamsetningu vörunnar og yfirlýsingu þess efnis að farið sé að þessari viðmiðun.

4. Ilmefni

a) *Nítrómoskusefni og fjölhringa moskusefni*

Nítrómoskusefni og fjölhringa moskusefni mega ekki vera í vörunni, hvorki sem hluti efnasamsetningar hennar né sem hluti nokkurrar efnablöndu í efnasamsetningunni. Þetta varðar m.a. eftirfarandi efni:

moskusxýlen:	5-tert-bútýl-2,4,6-trínítró-m-xýlen,
moskusambrett:	4-tert-bútýl-3-metoxý-2,6-dínítrótólúen,
mosken:	1,1,3,3,5-pentametyl-4,6-dínítróindan,
moskustibetín:	1-tert-bútýl-3,4,5-trímetyl-2,6-dínítróbensen,
moskusketon:	4'-tert-bútýl-2',6'-dímetýl-3',5'-dínítróasetafenon,
HHCB:	1,3,4,6,7,8-hexahýdró-4,6,6,7,8-hexametýlsýklópenta(g)-2-bensópyran,
AHTN:	6-asetýl-1,1,2,4,4,7-hexametýltetralín.

b) *Reglur um góðar starfsvenjur*

Öll innihaldsefni, sem bætt er við vöruna sem ilmefni, skulu hafa verið framleidd og/eða meðhöndluð samkvæmt reglum Alþjóðlegu ilmefnasamtakanna (International Fragrance Association) um góðar starfsvenjur.

Mat og sannpröfun: Veita skal þar til bærur aðila nákvæmar upplýsingar um efnasamsetningu vörunnar og yfirlýsingu þess efnis að farið sé bæði að a- og b-liðum þessarar viðmiðunar.

5. Umbúðir

- a) Grunnumbúðirnar mega ekki fara yfir 2,5 grömm á viðmiðunareiningu.
- b) Grunnumbúðir úr pappa skulu vera $\geq 80\%$ endurunnið efni.
- c) Grunnumbúðir úr plasti skulu merktar samkvæmt ISO-staðli 1043.

Mat og sannpröfun: Umsækjandi skal leggja fram sýnishorn af umbúðunum hjá þar til bærri stofnun er metur umsóknina. Leggja skal fyrir þar til bærar aðila útreikninga á magni grunnumbúða og yfirlýsingu varðandi hlutfall endurunns efnis í pappumbúðum.

6. Þvottahæfni

Þvottahæfni vörunnar skal vera fullnægjandi þegar notaður er ráðlagður skammtur samkvæmt staðalpröfuninni sem IKW hefur þróað eða EN 50242 (með þeim breytingum sem greinir hér á eftir).

Pröfunin skal gerð við hita sem er ekki hærri en 55 °C.

Mat og sannpröfun: Prófunarskýrslan skal lögð fyrir þar til bærar aðila. Heimilt er að nota aðrar prófunaraðferðir en IKW-pröfunina eða hina breyttu útgáfu EN 50242 ef þar til bæra stofnunin, sem metur umsóknina, fellst á að þær séu jafngildar hinum.

Ef staðallinn EN 50242: 1998 er notaður gilda eftirfarandi breytingar: prófanirnar skulu gerðar við 55 ± 2 °C og með köldum forþvotti án þvottaefnis. Vélin, sem er notuð í prófuninni, skal tengd köldu vatni og verður að taka borðbúnað fyrir 12 manns með þvottahæfnistuðli sem er milli 3,35 og 3,75. Nota skal þurrkerfi vélarinnar en eingöngu á að meta hreinleika borðbúnaðarins. Nota skal skolefni, sem er lítið eitt súrt, í samræmi við staðalinn (formúla III). Stillingin fyrir skolefnið skal vera á milli 2 og 3. Nota skal þann skammt þvottaefnis í uppþvottavélina sem framleiðandinn ráðleggur. Gerðar skulu þrjár prófanir við þá vatnshörku sem er í samræmi við staðalinn. Hver prófun samanstendur af fimm þvottum og eru niðurstöður skráðar eftir fimmta þvottinn án þess að borðbúnaðurinn sé hreinsaður milli þvottanna. Árangurinn skal vera betri en eða jafngóður og þegar viðmiðunarþvottaefnið er notað eftir fimmta þvottinn. Efnasamsetning viðmiðunarþvottaefnisins (þvottaefnis B IEC 436) og skolefnisins (formúla III): sjá viðbæti B í staðlinum EN 50242: 1998 (tensíðin skulu geymd á köldum stað í vatnspéttum ílátum sem taka ekki meira en 1 kg og þau skulu notuð innan þriggja mánaða).

7. Hreinleiki ensíma

Engar örverur, sem eru notaðar til að framleiða ensímið, mega vera í endanlegu ensímlöndunni.

Mat og sannprófun: Leggja skal prófunarskýrslu eða vottorð frá ensímframleiðandanum fyrir þar til bærar aðila.

8. Neytendaupplýsingar

a) Upplýsingar á umbúðunum

Eftirfarandi texti (eða samsvarandi texti) skal koma fram á eða í umbúðunum:

„Þetta umhverfismerkta þvottaefni verkar vel við lágan hita (***). Veljið þvottalotur fyrir lágan hita á uppþvottavélinni, þvoið fulla vél og notið ekki meira þvottaefni en ráðlagt er. Þetta dregur bæði úr orku- og vatnsnotkun sem og vatnsmengun.

Frekari upplýsingar um umhverfismerkið (blómið) má finna á:

<http://europa.eu.int/ecolabel>.

(***) Umsækjandinn skal setja hér tölur sem sýna ráðlagðan hita eða hitasvið sem má ekki fara yfir 55 °C.“

b) Leiðbeiningar um skammta

Birta skal leiðbeiningar um skammta á vöruumbúðum. Tilgreina ber ráðlagða skammta fyrir „venjulegan“ og „mjög óhreinan“ uppþvott og fyrir það svið vatnshörku sem á við þar sem varan er markaðssett. Í leiðbeiningunum skal koma fram hvernig best sé að nota vöruna eftir því hversu óhrein borðbúnaðurinn er.

Umsækjandinn skal auðvelda neytandanum að fylgja leiðbeiningum um skammtastærð, t.d. með því að láta skammtamál fylgja (þvottaefni sem er duft eða fljótandi) og/eða tilgreina a.m.k. ráðlagðan skammt í ml (fyrir þvottaefni sem er duft eða fljótandi). Á vöruumbúðunum skulu vera tilmæli til neytenda um að hafa samband við vatnsveitu sína eða staðaryfirvöld til þess að fá upplýsingar um hörku kranavatsins.

c) Upplýsingar um innihaldsefni og merkingar þeirra

Beita skal ákvæðum tilmæla framkvæmdastjórnarinnar 89/542/EBE frá 13. september 1989 um merkingu þvottaefna og hreinsiefna ⁽¹⁾ og eftirfarandi hópar innihaldsefna skulu merktir:

Ensím: tegund ensíma tilgreind

Rotvarnarefni: lýsing á einkennum og merking samkvæmt IUPAC-flokkunarkerfinu (IUPAC: Alþjóðasamtök um hreina og hagnýta efnafræði).

Innihaldi varan ilmefni skal það tilgreint á umbúðunum.

Mat og sannprófun: Umsækjandi skal leggja fram sýnishorn af umbúðum vörunnar ásamt yfirlýsingu þess efnis að farið sé að a-, b- og c-liðum þessarar viðmiðunar.

9. Upplýsingar sem fram koma á umhverfismerkinu

Eftirfarandi texti skal standa í reit 2 á umhverfismerkinu:

„— stuðlar að því að draga úr vatnsmengun,

— stuðlar að því að minnka notkun umbúða.“

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fyrir þar til bærar aðila, sem metur umsóknina, sýnishorn af umbúðum vörunnar, þar sem merkið sést, ásamt yfirlýsingu þess efnis að farið sé að þessari viðmiðun.

⁽¹⁾ Stjóð. EB L 291, 10.10.1989, bls. 55.

I. viðbætur A

DID-SKRÁ

GAGNASAFN FYRIR INNIHALDSEFNI ÞVOTTAEFNA OG AÐFERÐ SEM ER NOTUÐ FYRIR INNIHALDSEFNI SEM ERU EKKI SKRÁÐ Í GAGNASAFNINU

A. Nota skal neðangreind gögn varðandi algengustu innihaldsefni þvottaefna til að reikna út vistfræðilegar viðmiðanir

Aths.: færðbreyturnar aNBO, SI, II, THOD, sem og álagsstuðlarnir (ÁS) fyrir anNBO, eru ekki notaðar innan þessa vöruflokks

Gagnasafn fyrir innihaldsefni þvottaefna (DID-skrá, útgáfa frá 29. september 1998)

DID-númer	Innihaldsefni	Eiturhrif		Álagsstuðull (ÁS)	Ólífrjótanlegt við loftfirrðar aðstæður	Ólífrjótanlegt við loftháðar aðstæður	Leysanleg, lífræn efni (SI)	Óleysanleg, lífræn efni (II)	THOD
		NOEC mældur	LTÁ						
	<i>Neikvætt hlaðin, yfirborðsvirk efni</i>								
1	C 10-13 LAS (Na $\emptyset$ 11,5-11,8, C14<1 %)	0,3	0,3	0,05	J, LS = 0,75	N	N	N	2,3
2	önnur LAS (C14 > 1 %)	0,12	0,12	0,05	J, LS = 1,5	N	N	N	2,3
3	C 14/17 alkýlsúlfonat	0,27	0,27	0,03	J, LS = 0,75	N	N	N	2,5
4	C 8/10 alkýlsúlfat	EC50 = 2,9	0,15	0,02	N	N	N	N	1,9
5	C 12-15 AS	0,1	0,1	0,02	N	N	N	N	2,2
6	C 12-18 AS	LC50 = 3	0,15	0,02	N	N	N	N	2,3
7	C 16-18 FAS	0,55	0,55	0,02	N	N	N	N	2,5
8	C 12-15 A 1-3 EO súlfat	0,15	0,15	0,03	N	N	N	N	2,1
9	C 16/18 A 3-4 EO súlfat	engin gild gögn	0,1	0,03	N	N	N	N	2,2
10	C 8 díalkýlsúlfósúksínat	LC50 = 7,5	0,4	0,5	J, LS = 1,5	N	N	N	2
11	C 12/14 súlfófitusýrumetýlestri	EC50 = 5	0,25	0,05	J, LS = 0,75	N	N	N	2,1
12	C 16/18 súlfófitusýrumetýlestri	0,15	0,15	0,05	J, LS = 0,75	N	N	N	2,3
13	C 14/16 alfaólefínsúlfonat	LC50 = 2,5	0,13	0,05	J, LS = 0,75	N	N	N	2,3
14	C 14/18 alfaólefínsúlfonat	LC50 = 1,4	0,07	0,05	J, LS = 2,0	N	N	N	2,4
15	Sápur C 12–22	EC0 = 1,6	1,6	0,05	N	N	N	N	2,9
	<i>Ójónuð, yfirborðsvirk efni</i>								
16	C 9/11 A > 3-6 EO línulegt eða eingreinótt	EC50 = 3,3	0,7	0,03	N	N	N	N	2,4
17	C 9/11 A > 6-9 EO línulegt eða eingreinótt	EC50 = 5,4	1,1	0,03	N	N	N	N	2,2
18	C 12/15 A 2-6 EO línulegt eða eingreinótt	0,18	0,18	0,03	N	N	N	N	2,5

DID-númer	Innihaldsefni	Eiturhrif		Álagsstuðull (ÁS)	Ólífbrjótanlegt við loftfirrðar aðstæður	Ólífbrjótanlegt við loftháðar aðstæður	Leysanleg, lífræn efni (SI)	Óleysanleg, lífræn efni (II)	THOD
		NOEC mældur	LTÁ						
19	C 12-15 (Meðalt. C < 14) A > 6-9 EO línulegt eða eingreinótt	0,24	0,24	0,03	N	N	N	N	2,3
20	C 12-15 (Meðalt. C > 14) A > 6-9 EO	0,17	0,17	0,03	N	N	N	N	2,3
21	C 12-15 A > 9-12 EO	LC50 = 0,8	0,3	0,03	N	N	N	N	2,2
22	C 12-15 A > 20-30 EO	EC50 = 13	0,65	0,05	N	N	N	N	2
23	C 12-15 A > 30 EO	LC50 = 130	6,5	0,75	N	J	N	N	0 (*)
24	C 12/18 A 0-3 EO	engin gögn	0,01	0,03	N	N	N	N	2,9
25	C 12-18 A 9 EO	0,2	0,2	0,03	N	N	N	N	2,4
26	C 16/18 A 2-6 EO	0,03	0,03	0,03	N	N	N	N	2,6
27	C 16/18 A > 9-12 EO	LC50 = 0,5	0,05	0,03	N	N	N	N	2,3
28	C 16/18 A 20-30 EO	EC50 = 18	0,36	0,05	N	N	N	N	2,1
29	C 16/18 A > 30 EO	LC50 = 50	2,5	0,75	N	J	N	N	0 (*)
30	C 12/14 Glúkósaamíð	4,3	4,3	0,03	N	N	N	N	2,2
31	C 16/18 Glúkósaamíð	0,116	0,116	0,03	N	N	N	N	2,5
32	C 12/14 Alkýlfjölglúkósíð	1	1	0,03	N	N	N	N	2,3
33	<i>Amfóterísk, yfirborðsvirk efni</i> C 12-15 Alkýldímetýlbetaín	0,03	0,03	0,05	J, LS = 2,5	N	N	N	2,9
34	C 12-18 Alkýlamíðprópýlbetaín	0,03	0,03	0,05	J, LS = 2,5	N	N	N	2,8
35	<i>Froðuhindrandi efni</i> Silíkon	EC50 = 241	4,82	0,4	J, LS = 0,75	J	N	N	0,0
36	Paraffín	engin gögn	100	0,4	N	J	N	N	0 (*)
37	<i>Mýkingarefni</i> Glýseról	LC50 > 5-10 gl	1 000	0,13	N	N	N	N	1,2
38	<i>Hjálparefni (builders)</i> Fosfat sem natríumþrífosfat (STPP)		1 000	0,6	N	N	J	N	0,0
39	Seólít A	120	120	0,05	N	N	N	J	0,0
40	Sítrat	EC50 = 85	85	0,07	N	N	N	N	0,6
41	Fjölkarboxýlöt og skyldar afleiður	124	124	0,4	J, LS = 0,1	J	N	N	0 (*)
42	Leir		1 000	0,05	N	N	N	J	0,0
43	Karbónat/bíkarbonat	LC50 = 250	250	0,8	N	N	J	N	0,0

DID-númer	Innihaldsefni	Eiturhrif		Álagsstuðull (ÁS)	Ólífbrjótanlegt við loftfirrðar aðstæður	Ólífbrjótanlegt við loftháðar aðstæður	Leysanleg, lífræn efni (SI)	Óleysanleg, lífræn efni (II)	THOD
		NOEC mældur	LTÁ						
44	Fítusýra ($C \geq 14$)	EC0 = 1,6	1,6	0,05	N	N	N	N	2,9
45	Silíkat/dísilíkat	EC50 > 1000	1 000	0,8	N	N	J	N	0,0
46	NTA	19	19	0,13	N	N	N	N	0,6
47	Fjölasparssýra, natríumsalt	125	12,5	0,13	J, LS = 0,1	N	N	N	1,2
<i>Bleikiefni</i>									
48	Mónóperbórat (sem bórat)	1-10	6	1	N	N	J	N	0,0
49	Tetraperbórat (sem bórat)	1-10	6	1	N	N	J	N	0,0
50	Perkárbonat (sjá karbónat)	LC50 = 250	250	0,8	N	N	J	N	0,0
51	TAED	EC0 = 500	EC0 = 500	0,13	N	N	N	N	2,0
<i>Leysar</i>									
52	C 1 - C 4 alkóhól	LC50 = 8 000	100	0,13	N	N	N	N	2,3
53	Mónóetanólamín	0,78	0,78	0,13	N	N	N	N	2,4
54	Díetanólamín	0,78	0,78	0,13	N	N	N	N	2,3
55	Tríetanólamín	0,78	0,78	0,13	N	N	N	N	2
<i>Ýmis efni</i>									
56	Pólývinýlpyrrólídon (PVP/PVNO/PVPVI)	EC50 > 100	100	0,75	J, LS = 0,1	J	N	N	0 (*)
57	Fosfónöt	7,4	7	0,4	J, LS = 0,5	J	N	N	0 (*)
58	EDTA	LOEC = 11	11	1	J, LS = 0,1	J	N	N	0 (*)
59	CMC	LC50 > 250	250	0,75	J, LS = 0,1	J	N	N	0 (*)
60	Natríumsúlfat	EC50 = 2 460	1 000	1	N	N	J	N	0,0
61	Magnesíumsúlfat	EC50 = 788	800	1	N	N	J	N	0,0
62	Natríumklóríð	EC50 = 650	650	1	N	N	J	N	0,0
63	Þvagefni	LC50 > 10 000	100	0,13	N	N	N	N	2,1
64	Malínsýra	LC50 = 106	2,1	0,13	N	N	N	N	0,8
65	Eplasýra	LC50 = 106	2,1	0,13	N	N	N	N	0,6
66	Kalsíumformíat		100	0,13	N	N	N	N	2,0
67	Kísill		100	0,05	N	N	N	J	0,0
68	Fjölliður með mikinn mólmassa, PEG > 4000		100	0,4	N	J	N	N	0 (*)
69	Fjölliður með lítinn mólmassa, PEG > 4000		100	0,13	N	N	N	N	1,1

DID-númer	Innihaldsefni	Eiturhrif		Álagsstuðull (ÁS)	Ólífbrjótanlegt við loftfirrðar aðstæður	Ólífbrjótanlegt við loftháðar aðstæður	Leysanleg, lífræn efni (SI)	Óleysanleg, lífræn efni (II)	THOD
		NOEC mældur	LTÁ						
70	Kúmensúlfonat	LC50 = 66	6,6	0,13	J, LS = 0,25	N	N	N	1,7
71	Xýlensúlfonat	LC50 = 66	6,6	0,13	J, LS = 0,25	N	N	N	1,6
72	Tólúensúlfónöt	LC50 = 66	6,6	0,13	J, LS = 0,25	N	N	N	1,4
73	Natríum-/magnesíum-/kalíumhýdroxíð		100	1	N	N	J	N	0,0
74	Ensím	LC50 = 25	25	0,13	N	N	N	N	2,0
75	Efnasamsetning ilmefnis sem notað er	LC50 = 2-10	0,02	0,1	J, LS = 3,0	J	N	N	0 (*)
76	Leysilitir	LC50 = 10	0,1	0,4	J, LS = 3,0	J	N	N	0 (*)
77	Sterkja	engin gögn	250	0,1	N	N	N	N	0,97
78	Sinkþalósýanínsúlfonat	0,16	0,016	0,07 (**)	J, LS = 2,5	J	N	N	0 (*)
79	Neikvætt hlaðinn pólýestri (pólýestri með óhreininda-vörn)	EC50 = 310	310	0,4	J, LS = 0,1	J	N	N	0 (*)
80	Ímínódísúksínat	23	2,3	0,13	J, LS = 2,5	N	N	N	1,1
	<i>Ljósverk bleikiefni = FWA</i>								
81	FWA (¹)	LC0 = 10	1,0	0,4	J, LS = 1,5	J	N	N	0 (*)
82	FWA (²)	3,13	3,13	0,4	J, LS = 0,5	J	N	N	0 (*)
	<i>Viðbótarinnihaldsefni</i>								
83	Alkýlamínóxíð (C12-18)	0,08	0,08	0,05	J, LS = 2,5	N	N	N	3,2
84	Glýseretkókóat (6-17EO)	EC50 = 32	1,6	0,05	N	N	N	N	2,1
85	Fosfatestrar (C12-18)	EC50 = 38	1,9	0,05	J, LS = 2,5	N	N	N	2,3

(¹) FWA 1 = dínatríum 4,4-bis (4-anilín-5-morfólínó-1,3,5-tríasín-2-ýl) aínóstílben-2,2-dísúlfonat

(²) FWA 5 = dínatríum 4,4-bis(2-súlfóstýrýl)bífenýl

(*) THOD fyrir efni, sem eru ólífbrjótanleg við loftháðar aðstæður, er núll

(**) hröð ljóssundrun

Aths:

J = já, viðmiðunin gildir

NOEC = styrkur sem hefur engin merktanleg áhrif

N = nei, viðmiðunin gildir ekki

LS = leiðréttingarstuðull fyrir efni sem eru ólífbrjótanleg við loftfirrðar aðstæður

LTÁ = styrkur sem hefur í för með sér langtímaáhrif

THOD = fræðileg súrefnisþörf

I. viðbætur B

Nota skal eftirfarandi aðferð, þar sem við á, vegna innihaldsefna sem eru ekki skráð í gagnasafninu (DID-skránni)

Eiturhrif á lífríki í vatni

Taka ber mið af fullgiltum gögnum um minnstu langtímaáhrif (LTÁ) á fisk, halaflær (*Daphnia magna*) eða þörunga við útreikninga á viðmiðun fyrir lágmarksþynningu (eiturhrif).

Þegar gögn um samsvarandi efni og/eða QSAR (megindleg vensl efnabyggingar og virkni) eru notuð kemur til álit á að gögn, sem eru endanlega valin að því er varðar þann styrk sem hefur langtímaáhrif (LTÁ), verði leiðrétt.

Þegar gögn um langtímaáhrif (LTÁ) liggja ekki fyrir skal nota eftirfarandi aðferð til að áætla þau og nota til þess sérstaka óvissustuðla (UF) í tengslum við gögnin vegna viðkvæmstu tegundanna:

Efni sem eru ekki yfirborðsvirk

FYRIRLIGGJANDI GÖGN	ÓVISSUSTUÐULL
Minnst 2 bráð LC50 fyrir fisk, halaflær (<i>Daphnia</i>) eða þörunga	100
1 NOEC fyrir fisk, halaflær eða þörunga	10
2 NOEC fyrir fisk, halaflær eða þörunga	5
3 NOEC fyrir fisk, halaflær eða þörunga	1
	Nota ber lægsta, staðfesta NOEC

Heimilt er að víkja frá þessari reglu ef unnt er að sýna fram á að lægri stuðlar eða gögn með lægri gildum séu réttlætunleg á vísindalegum forsendum. NOEC er styrkur sem hefur engin merkjanleg áhrif (í prófun sem mælir langvinna eiturhrif).

Yfirborðsvirk efni

FYRIRLIGGJANDI GÖGN	ÓVISSUSTUÐULL
Minnst 2 NOEC fyrir fisk, halaflær eða þörunga	1 (lægsta NOEC)
1 NOEC fyrir fisk, halaflær eða þörunga	1 (NOEC – ef viðkomandi tegund er sú viðkvæmasta fyrir bráðum eiturhrifum) 10 (NOEC – ef viðkomandi tegund er ekki sú viðkvæmasta fyrir bráðum eiturhrifum)
3 LC50 fyrir fisk, halaflær eða þörunga	20 (lægsta LC50)
Minnst 1 LC50 fyrir fisk, halaflær eða þörunga	50 (lægsta LC50) eða 20 í sérstökum tilvikum (sbr. hér að aftan)

Í síðasta tilvikinu, sem um getur hér að framan, er einungis heimilt að nota óvissustuðulinn 20 í stað 50 ef 1–2 L(E)C₅₀-gögn (LC₅₀ ef um eiturhrif á fisk er að ræða, EC₅₀ ef um eiturhrif á halaflær eða þörunga er að ræða) liggja fyrir og ef unnt er að draga þá ályktun af upplýsingum um önnur efnasambönd að viðkvæmstu tegundirnar hafi verið prófaðar. Aðeins er unnt að beita þess konar reglu innan hóps samsvarandi efna. Leggja ber áherslu á að notuð gildi fyrir langtímaáhrif (LTÁ) verða að vera samkvæm innan hóps samsvarandi efna með tilliti til áhrifa af t.d. lengd alkýlkeðjunnar fyrir línuleg alkýlbensensúlfónöt (LAS) eða fjölda etoxýhópa fyrir alkóhóletoxýlat ef unnt er að ákvarða slík QSAR-tengsl.

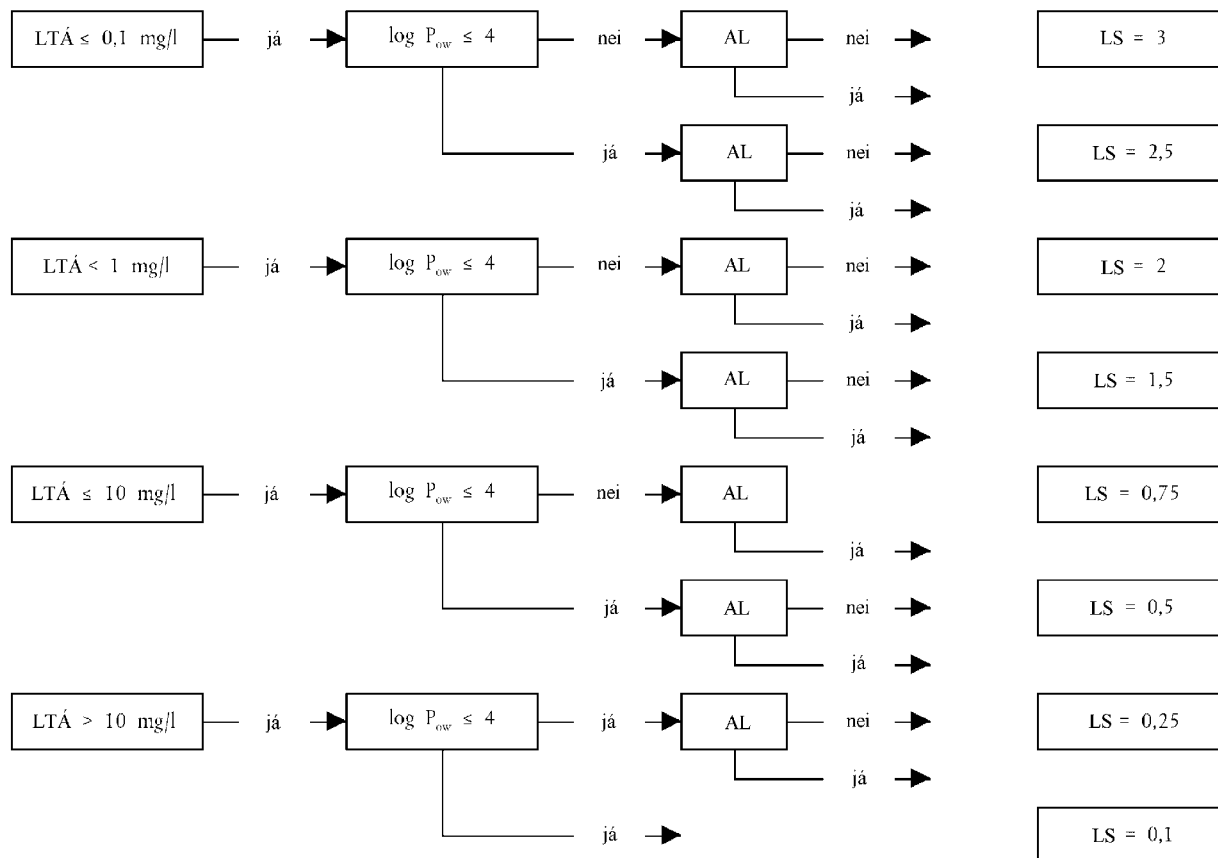
Færa skal ítarleg rök fyrir öllum frávikum frá yfirlitinu, sem er lýst hér að framan, að því er varðar sérstök iðefni.

Álagsstuðlar

Ákvarða ber álagsstuðla samkvæmt ákvæðum tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar 93/67/EBE frá 20. júlí 1993 um meginreglur við mat á áhættu sem mönnum og umhverfi stafar af efnum ⁽¹⁾, sem tilkynnt eru í samræmi við tilskipun ráðsins 67/548/EBE, og samkvæmt ákvæðum reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 793/93 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 227, 8.9.1993, bls. 9.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 84, 5.4.1993, bls. 1.

Lífræn efni sem eru ólífbrjótanleg (við loftfirrðar aðstæður): flæðirit til að ákvarða leiðréttingarstuðla (LS) ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Ákvarða skal leiðréttingarstuðla á grundvelli eiginleika innihaldsefnisins og beita þeim á skammta sem eru gefnir upp sem grömm á þvott.

I. viðbætur C

Staðfesting á lífbrjótanleika við loftfirrðar aðstæður

Staðfesta má lífbrjótanleika við loftfirrðar aðstæður að því er varðar innihaldsefni, sem eru ekki skráð í gagnasafninu (DID-skránni), á eftirfarandi hátt:

1. Beita eðlilegri útgiskun

Nota skal niðurstöður úr prófunum á tilteknu hráefni til þess að útgiska endanlegan lífbrjótanleika yfirborðsvirkra efna, sem eru svipuð hráefninu að byggingu, við loftfirrðar aðstæður. Ef staðfest hefur verið að yfirborðsvirkt efni (eða hópur samsvarandi efna) samkvæmt DID-skránni er lífbrjótanlegt við loftfirrðar aðstæður má ganga út frá því að yfirborðsvirkt efni af svipaðri gerð sé einnig lífbrjótanlegt við loftfirrðar aðstæður (t.d. er C12-C15 A 1-3 EO súlfat (DID-nr. 8) lífbrjótanlegt við loftfirrðar aðstæður og því má gera ráð fyrir svipuðum lífbrjótanleika við loftfirrðar aðstæður að því er varðar C12-C15 A 6 EO súlfat). Ef staðfest hefur verið með viðeigandi prófunaraðferð að yfirborðsvirkt efni er lífbrjótanlegt við loftfirrðar aðstæður má ganga út frá því að yfirborðsvirkt efni af svipaðri gerð sé einnig lífbrjótanlegt við loftfirrðar aðstæður (t.d. ef heimildir staðfesta að nota megi yfirborðsvirkt efni í floknum alkýlestraammoníumsölt sem staðfestingu á svipuðum lífbrjótanleika við loftfirrðar aðstæður að því er varðar önnur fjörgreind ammoníumsölt sem eru með estratengi í alkýlkeðjunni eða -keðjunum).

2. Framkvæma skimunarprófun fyrir lífbrjótanleika við loftfirrðar aðstæður

Ef nauðsynlegt reynist að framkvæma nýjar prófanir skal nota aðferðir skv. ISO 11734, ECETOC nr. 28 (frá júní 1998) eða jafngilda aðferð.

3. Framkvæma prófun á lífbrjótanleika með litlum skammti

Ef nauðsynlegt reynist að framkvæma nýjar prófanir, og ef upp kemur vandi í framkvæmd skimunarprófunarinnar (t.d. hömlun vegna eiturrhifa prófunarefnis), skal endurtaka prófunina með minni skammti yfirborðsvirka efnisins og fylgjast með niðurbrotinu með geislakolsmælingu (¹⁴C-mælingu) eða efnagreiningu. Ef prófanir eru gerðar með litlum skömmtum má nota OECD 308 (frá ágúst 2000) eða jafngilda aðferð.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 6/2003

2005/EES/27/44

frá 30. desember 2002

um miðlun hagskýrslna um vöruflutninga á vegum (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EB) nr. 1172/98 frá 25. maí 1998 um hagskýrslur um vöruflutninga á vegum ⁽¹⁾, einkum 6. og 9. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Rétt er að hagnýta hagskýrslugögn um vöruflutninga á vegum, sem um getur í reglugerð (EB) nr. 1172/98, eins vel og kostur er og virða jafnframt trúnaðarkvaðir einstakra gagnaskráa.
- 2) Nauðsynlegt er að tryggja viðunandi gæði þeirra upplýsinga sem miðlað er og að fyrirliggjandi hagskýrsluröðum sé viðhaldið.
- 3) Nauðsynlegt er að koma tilteknum gögnum á framfæri við aðildarríkin svo að hægt sé að ljúka hagskýrslugerð um flutninga á vegum á landsvísu.
- 4) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit hagskýrsluáætlunarnefndarinnar.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Nota skal einstöku gagnaskrárnar, sem aðildarríkin senda framkvæmdastjórninni (Hagstofu Evrópubandalaganna) í samræmi við reglugerð (EB) nr. 1172/98, til að taka saman

töflur í hagskýrslum yfir heildargildi sem fæst með því að leggja saman þau gögn sem liggja til grundvallar. Framkvæmdastjórnin (Hagstofa Evrópubandalaganna) skal miðla þessum töflum í samræmi við ákvæðin sem mælt er fyrir um í 2. og 3. gr.

2. gr.

Heimila skal miðlun þeirra taflna í hagskýrslum sem skráðar eru í viðaukanum.

3. gr.

1. Miðlun taflna til annarra notenda en innlendra yfirvalda aðildarríkjanna skal vera bundin því skilyrði að hvert hólf byggist á a.m.k. 10 ökutækjaskrá, allt eftir því hvaða breyta er í töflunni. Ef hólf byggist á færri en 10 ökutækjaskrá skal leggja það saman við önnur hólf eða setja viðeigandi kennimerki í stað þess. Töflurnar, sem um getur í A-lið viðaukans, eru undanskildar þessari reglu.

2. Töflur, sem innihalda heildargildi sem byggist á færri en 10 ökutækjaskrá, er heimilt að afhenda innlendum yfirvöldum, sem eru ábyrg fyrir hagskýrslum Bandalagsins um flutninga í aðildarríkjunum, að því tilskildu að innlendu yfirvöldin láti skilyrðið, sem er sett fram í 1. mgr., gilda um allar töflur sem miðlað er til annarra notenda.

4. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 30. desember 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Pedro SOLBES MIRA

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stj. 1, 4.1.2003, bls. 45. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 94/2003 frá 11. júlí 2003 um breytingu á XXI. viðauka (Hagskýrslugerð) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 54, 23.10.2003, bls. 9.

⁽¹⁾ Stj. 163, 6.6.1998, bls. 1.

VIÐAUKI

SKRÁ YFIR TÖFLUR SEM HEIMILT ER AÐ MIÐLA

A. Samfelldni í fyrirbyggjandi töflum

Til að halda samfelldni er framkvæmdastjórninni (Hagstofu Evrópubandalaganna) heimilt að miðla fyrirbyggjandi töflum.

B. Aðaltöflur

Heimilt er að miðla eftirfarandi töflusamstæðum og einstökum töflum.

Tafla	Lýsing 1. aths.	Viðmiðunar- tímabil	Einingar 2. aths.	Athugasemdir
B1	Samantekt á starfsemi eftir tegund rekstrar og tegund flutninga	ár, ársfjórðungur	1 000 t millj. tonnkm ökutækjakm	3. aths. 4. aths.
B2	Flutningar eftir tegund rekstrar	ár, ársfjórðungur	1 000 t millj. tonnkm	3. aths.
B3	Flutningar eftir tegund vöru	ár	1 000 t millj. tonnkm	
B4.1	Millilandaflutningar eftir lestunar- og losunarlöndum (niðurstöðutala allra skýrslugjafarlanda)	ár	1 000 t millj. tonnkm	
B4.2	Sama og fyrir töflu B4.1 auk frekari sundurliðunar eftir tegund vöru	ár	1 000 t millj. tonnkm	
B4.3	Millilandaflutningar eftir lestunar- og losunarlöndum (auk sundurliðunar eftir skýrslugjafarlandi)	ár	1 000 t millj. tonnkm	
B4.4	Sama og fyrir töflu B4.3, auk frekari sundurliðunar eftir tegund vöru.	ár	1 000 t millj. tonnkm	
B5.1	Flutningar eftir lestunarsvæði	ár	1 000 t millj. tonnkm hreyfing	
B5.2	Flutningar eftir losunarsvæði	ár	1 000 t millj. tonnkm hreyfing	
B6.1	Flutningar eftir vegalengd	ár	1 000 t millj. tonnkm millj. ökutækjakm hreyfing	
B6.2	Sama og fyrir töflu B6.1 auk frekari sundurliðunar eftir tegund vöru	ár	1 000 t millj. tonnkm millj. ökutækjakm hreyfing	
B7	Flutningar eftir samskipan ása	ár	millj. tonnkm millj. ökutækjakm hreyfing	
B8	Flutningar eftir aldri ökutækis	ár	millj. tonnkm millj. ökutækjakm hreyfing	

Tafla	Lýsing 1. aths.	Viðmiðunar- tímabil	Einingar 2. aths.	Athugasemdir
B9	Flutningar eftir leyfilegum heildarþunga ökutækis	ár	millj. tonnkm millj. ökutækjakm hreyfing	
B10	Flutningar eftir hleðslugetu ökutækis	ár	millj. tonnkm millj. ökutækjakm hreyfing	
B11	Flutningar eftir atvinnugreinaflokkun Evrópubandalagsins (NACE)	ár	millj. tonnkm millj. ökutækjakm hreyfing	
B12	Hreyfing ökutækis með farm og án farms	ár	millj. ökutækjakm hreyfing	
B13.1	Hreyfing ökutækis í gegnumferð eftir landi sem farið er gegnum, með farm/án farms og eftir leyfilegum heildarþunga ökutækis (niðurstöðutala allra skýrslugjafarlanda)	ár, ársfjórðungur	1 000 t hreyfing	
B13.2	Hreyfing ökutækis í gegnumferð eftir landi sem farið er gegnum (ásamt sundurliðun eftir skýrslugjafarlandi)	ár	1 000 t hreyfing	
B14	Flutningur á hættulegum varningi eftir tegund hættulegs varnings	ár	millj. tonnkm millj. ökutækjakm hreyfing	
B15	Flutningar eftir tegund farms	ár	millj. tonnkm millj. ökutækjakm hreyfing	
1. aths.	Í töflunum er sundurliðun eftir skýrslugjafarlandi nema annað sé tekið fram.			
2. aths.	Eftirfarandi er reiknað í hverri töflu: 1 000 t Millj. tonnkm Millj. ökutækjakm (hlaðið, tóm) Hreyfing (með farm, án farms) Fjöldi ökutækjaskráa sem notaður er til að reikna úr töfluhólfunum Í þessum dálki eru tilgreindar þær mælieiningar sem verða að jafnaði tiltekar notendum. Heimilt er að miðla öðrum mælieiningum eða einingum að beiðni notenda. Allt eftir þörfum notenda geta töflurnar byggst á breytum, tengdum ferð (upplýsingar úr gagnasafni A2), eða á rekstri, tengdum vöru (upplýsingar úr gagnasafni A3) (sjá reglugerð (EB) 1172/98). Því skal merkja hreyfingu annaðhvort sem fjölda ferða eða fjölda grunnflutninga. Merkja skal gegnumferð sem slíka.			
3. aths.	Tegund starfsemi er sundurliðuð sem hér segir: — Innanlandsferð: lestunar- og losunarstaðir í skýrslugjafarlandi — Millilandaferð: lestunar- eða losunarstaðir eða hvortveggja í öðrum löndum en skýrslugjafarlandinu (= samtala fjögurra eftirfarandi flokka) (þar af) — útleið (varningur lestaður í skýrslugjafarlandi): ferð hefst í skýrslugjafarlandi, lýkur á einhverjum öðrum stað — innleið (varningur losaður í skýrslugjafarlandi): ferð hefst á einhverjum öðrum stað, lýkur í skýrslugjafarlandi — millilandaflutningar utan skráningarríkis: ferð milli tveggja landa, annarra en skýrslugjafarlandsins — gestaflutningar: ferð milli staða í öðru landi en skýrslugjafarlandinu.			
4. aths.	Útlit þessarar töflu er sýnt í E-þætti þessa viðauka.			

C. Töflur yfir gestaflutninga

Til að hægt sé að veita upplýsingar um gestaflutninga sem samsvara upplýsingunum í reglugerð ráðsins (EB) nr. 3118/93 ⁽¹⁾ er heimilt að miðla eftirfarandi töflusamstæðum og einstökum töflum:

	Lýsing	Tímabil	Eining
C1	Gestaflutningar farmflytjenda frá hverju skýrslugjafarlandi eftir skýrslugjafarlandi	ár	tonnkm
C2	Gestaflutningar farmflytjenda frá öllum skýrslugjafarlöndum eftir því landi þar sem gestaflutningar fara fram	ár	tonnkm
C3	Gestaflutningar eftir skýrslugjafarlandi x landi þar sem gestaflutningar fara fram	ár	tonnkm

D. Töflur til handa innlendum yfirvöldum aðildarríkjanna

Til að gera innlendum yfirvöldum annarra aðildarríkja en skýrslugjafarlandsins fært að taka saman hagskýrslur um flutningastarfsemi á vegum á yfirráðasvæði þeirra er heimilt að afhenda innlendu yfirvöldunum eftirfarandi gagnasafn:

	Lýsing	Tímabil	Safnað saman eftir eftirfarandi	Einingar ⁽¹⁾
D1	Flutningastarfsemi á landsvísu (ferðir með farm)	ár	— skýrslugjafarland — lestunarland — losunarland — tegund vöru	tonn tonnkm ökutækjakm hreyfing fjöldi ökutækjaskráa
D2	Flutningastarfsemi á landsvísu (ferðir án farms)	ár	— skýrslugjafarland — upprunaland — ákvörðunarland	ökutækjakm hreyfing fjöldi ökutækjaskráa
D3	Flutningastarfsemi á svæðisvísu (ferðir með farm)	ár	— skýrslugjafarland — upprunasvæði — ákvörðunarsvæði	tonn tonnkm ökutækjakm hreyfing fjöldi ökutækjaskráa
D4	Flutningastarfsemi á svæðisvísu (ferðir án farms)	ár	— skýrslugjafarland — upprunasvæði — ákvörðunarsvæði	ökutækjakm hreyfing fjöldi ökutækjaskráa
D5	Umflutningur (ferðir með farm og án farms)	ár	— gegnumferðarland — skýrslugjafarland — með farm/án farms	tonn hreyfing fjöldi ökutækjaskráa

⁽¹⁾ Hreyfing getur vísað til fjölda ferða eða til fjölda grunnflutninga.

Allt eftir þörfum notenda geta þættirnir og einingarnar, sem um getur í töflunum til handa innlendum yfirvöldum aðildarríkjanna, tekið til viðbótarbreytna úr gagnaöfluninni í samræmi við reglugerð (EB) 1172/98, sbr. þó samkomulag aðildarríkjanna.

⁽¹⁾ Stjóð. EB L 279, 12.11.1993, bls. 1.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 246/2003

2005/EES/27/45

frá 10. febrúar 2003

um samþykkt áætlunar um sérstakar einingar fyrir tímabilið 2004 til 2006 fyrir vinnumarkaðskönnunina sem kveðið er á um í reglugerð ráðsins (EB) nr. 577/98 (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EB) nr. 577/98 frá 9. mars 1998 um skipulag vinnumarkaðskönnunar í Bandalaginu ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 2104/2002 ⁽²⁾, einkum 2. mgr. 4. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í samræmi við reglugerð (EB) nr. 577/98 er nauðsynlegt að tilgreina þætti áætlunar um sérstakar einingar fyrir tímabilið 2004 til 2006.
- 2) Aðildarríkin og framkvæmdastjórnin þarfnast sérstakra hagskýrslna til að geta þróað viðeigandi ráðstafanir á sviði nútímavæðingar vinnuskipulags ⁽³⁾, samþættingar vinnu og fjölskyldulífs ⁽⁴⁾ og virkrar öldrunar ⁽⁵⁾.

- 3) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit hagskýrsluáætlunarnefndarinnar.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Áætlun um sérstakar einingar fyrir vinnumarkaðskönnunina fyrir tímabilið 2004 til 2006, eins og mælt er fyrir um í viðaukanum, er hér með samþykkt.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 10. febrúar 2003.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Pedro SOLBES MIRA

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stj. ESB L 34, 11.2.2003, bls. 3. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 95/2003 frá 11. júlí 2003 um breytingu á XXI. viðauka (Hagskýrslugerð) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 54, 23.10.2003, bls. 10.

⁽¹⁾ Stj. ESB L 77, 14.3.1998, bls. 3.

⁽²⁾ Stj. ESB L 324, 29.11.2002, bls. 14.

⁽³⁾ Stj. ESB L 60, 1.3.2002, bls. 67.

⁽⁴⁾ Stj. ESB C 218, 31.7.2000, bls. 5.

⁽⁵⁾ Stj. ESB L 60, 1.3.2002, bls. 64.

VIÐAUKI

VINNUMARKAÐSKÖNNUN

ÁÆTLUN TIL MARGRA ÁRA UM SÉRSTAKAR EININGAR

1. Vinnuskipulag og tilhögun vinnutíma

Skrá yfir breytur: skal skilgreind eigi síðar en í mars 2003.

Viðmiðunartímabil: annar ársfjórðungur ársins 2004. Þó er aðildarríkjunum heimilt að leggja fram gögn þar sem vísað er til allra 52 vikna ársins þegar undirúrtak fyrir sérstöku einingarnar er valið á grundvelli bylgjumynsturs úrtaksins.

Hlutaðeigandi aðildarríki og svæði: hafa enn ekki verið skilgreind.

Úrtak: einn fjórði hluti heildarúrtaksins sem er nauðsynlegt til að uppfylla kröfurnar í 1. mgr. 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 577/98. Þegar viðmiðunartímabilið er 52 vikur skal stærð úrtaksins þó vera a.m.k. 15% af heildarúrtakinu sem er nauðsynlegt til að uppfylla kröfurnar í 1. mgr. 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 577/98. Ef eining úrtaksins er einstaklingur er ekki krafist gagna um aðra heimilismenn.

Afhending niðurstaðna: eigi síðar en 31. mars 2005.

2. Samþætting vinnu og fjölskyldulífs

Skrá yfir breytur: skal skilgreind eigi síðar en í mars 2004.

Viðmiðunartímabil: annar ársfjórðungur ársins 2005. Þó er aðildarríkjunum heimilt að leggja fram gögn þar sem vísað er til allra 52 vikna ársins þegar undirúrtak fyrir sérstöku einingarnar er valið á grundvelli bylgjumynsturs úrtaksins.

Hlutaðeigandi aðildarríki og svæði: hafa enn ekki verið skilgreind.

Úrtak: einn fjórði hluti heildarúrtaksins sem er nauðsynlegt til að uppfylla kröfurnar í 1. mgr. 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 577/98. Þegar viðmiðunartímabilið er 52 vikur skal stærð úrtaksins þó vera a.m.k. 15% af heildarúrtakinu sem nauðsynlegt er til að uppfylla kröfurnar í 1. mgr. 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 577/98. Ef eining úrtaksins er einstaklingur er ekki krafist gagna um aðra heimilismenn.

Afhending niðurstaðna: eigi síðar en 31. mars 2006.

3. Umskiptin frá vinnu til starfsloka

Skrá yfir breytur: skal skilgreind eigi síðar en í mars 2005.

Viðmiðunartímabil: annar ársfjórðungur ársins 2006. Þó er aðildarríkjunum heimilt að leggja fram gögn þar sem vísað er til allra 52 vikna ársins þegar undirúrtak fyrir sérstöku einingarnar er valið á grundvelli bylgjumynsturs úrtaksins.

Hlutaðeigandi aðildarríki og svæði: hafa enn ekki verið skilgreind.

Úrtak: einn fjórði hluti úrtaksins sem er nauðsynlegt til að uppfylla kröfurnar í 1. mgr. 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 577/98. Úrtakið fyrir þessa einingu nær einungis til einstaklinga á aldrinum 50 til 74 ára. Þegar viðmiðunartímabilið er 52 vikur skal stærð úrtaksins þó vera a.m.k. 15% af úrtakinu sem nauðsynlegt er til að uppfylla kröfurnar í 1. mgr. 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 577/98. Ef eining úrtaksins er einstaklingur er ekki krafist gagna um aðra heimilismenn.

Afhending niðurstaðna: eigi síðar en 31. mars 2007.

ÁKVÖRÐUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS nr. 451/2003/EB

2005/EES/27/46

frá 27. febrúar 2003

um breytingu á ákvörðun nr. 253/2000/EB um framkvæmd annars þreps aðgerðaáætlunar Bandalagsins á sviði menntamála – Sókrates (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,
með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 149. og 150. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna ⁽²⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í lið B.2 í IV. þætti viðaukans við ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 253/2000/EB ⁽⁴⁾ kemur fram að fjárhagsaðstoð Bandalagsins til framkvæmdar verkefna sem kosið er að fjármagna samkvæmt aðgerðaáætlun Bandalagsins á sviði menntamála, Sókrates, (hér á eftir nefnd „áætlunin“) skuli ekki vera meiri en 75% af heildarkostnaði við verkefnið nema um hliðarráðstafanir sé að ræða.
- 2) Í ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 819/95/EB frá 14. mars 1995 um að koma á fót aðgerðaáætlun Bandalagsins, Sókrates ⁽⁵⁾, er ekki mælt fyrir um sameiginlega lágmarksfjármögnun.
- 3) Verkefni, sem falla undir þær aðgerðir áætlunarinnar, sem ekki eru miðstýrðar, koma ekki til framkvæmda án verulegs framlags þeirra samtaka sem taka þátt í samstarfsverkefninu í formi vinnustunda og grunnvirkja. Fjárhagsaðstoð Bandalagsins, sem er veitt til þessara verkefna, nægir ekki fyrir kostnaði við starfsfólk en getur nægt fyrir allt að 100% af öðrum kostnaði við framkvæmd verkefnisins.
- 4) Markhópurinn, að því er varðar þessi verkefni, er einkum litlar stofnanir, s.s. skólar og fullorðins-fræðslustofnanir sem alla jafna hafa takmörkuð stjórnunarúrræði.
- 5) Bandalagið hefur ekki áður krafist þess að stofnanir sem taka þátt í verkefnum innan aðgerða áætlunarinnar, sem eru ekki miðstýrðar, veiti upplýsingar um kostnað við starfsfólk sem ráðið er til framkvæmdar verkefnunum.
- 6) Upphæðirnar, sem Bandalagið veitir til aðstoðar verkefnum, sem falla undir þær aðgerðir áætlunarinnar, sem eru ekki miðstýrðar, eru lágar eða að meðaltali 3315 evrur árið 2000.
- 7) Evrópuþingið lét í ljós, í ályktun sinni frá 28. febrúar 2002 um framkvæmd Sókrates-áætlunarinnar, áhyggjur af óhóflegri stjórnsýslubyrði sem lögð er á styrkþega minni styrkja, einkum samkvæmt Comenius-aðgerðinni, og hefur hvatt framkvæmdastjórnina til að leggja fram tillögu um þær breytingar á löggjöf sem eru nauðsynlegar til að afnema kröfur um sameiginlega fjármögnun að því er varðar fyrirnefnda styrki.
- 8) Í hvítbók sinni um umbætur hjá framkvæmdastjórninni, II. hluta, skuldbindur framkvæmdastjórnin sig til að bæta og einfalda innri og ytri verklagsreglur að því leyti sem þær varða aðrar stofnanir, aðildarríki og borgara.
- 9) Það samræmist ekki meginreglunni um einföldun og meðalhófsreglunni að gera nýjar kröfur til stofnana, sem taka þátt í verkefnum sem falla undir þær aðgerðir áætlunarinnar, sem ekki eru miðstýrðar, um að gerð verði grein fyrir framlagi starfsfólks þessara stofnana til framkvæmdar verkefnunum, einungis til þess að sýna fram á að fjárhagsaðstoð Bandalagsins sé ekki hærri en 75% af heildarkostnaði við verkefnið.
- 10) Því er þörf á að breyta ákvæðum fyrstu málsgreinar í lið B.2 í IV. þætti viðaukans við ákvörðun nr. 253/2000/EB til þess að hægt sé að beita þessari kröfu um sameiginlega fjármögnun á hæfilega sveigjanlegan hátt.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Í stað fyrstu málsgreinar í lið B.2 í IV. þætti viðaukans við ákvörðun nr. 253/2000/EB komi eftirfarandi:

„Fjárhagsaðstoð Bandalagsins, sem er veitt til verkefna samkvæmt þessari áætlun, ber alla jafna að nota að hluta til greiðslu áætlaðs nauðsynlegs kostnaðar vegna viðkomandi starfsemi og hana má veita í þrjú ár hið mesta, með fyrirvara um reglubundna endurskoðun á þeim árangri sem náðst hefur. Í samræmi við meginregluna um sameiginlega fjármögnun getur framlag styrkþegans falið í því að útvega starfsfólk og/eða grunnvirki sem nauðsynleg þykja til framkvæmdar verkefninu. Aðstoð má veita fyrir fram til undirbúningsheimsóknna vegna viðkomandi verkefna.“

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 69, 13.3.2003, bls. 6. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 96/2003 frá 11. júlí 2003 um breytingu á bókun 31 við EES-samninginn, um samvinnu á sérstökum sviðum utan marka fjórþætta frelsisins, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 54, 23.10.2003, bls. 11.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 203 E, 27.8.2002, bls. 133.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 241, 7.10.2002, bls. 97.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 3. september 2002 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB) og ákvörðun ráðsins frá 27. febrúar 2003.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 28, 3.2.2000, bls. 1.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 87, 20.4.1995, bls. 10. Ákvörðuninni var síðast breytt með ákvörðun nr. 68/2000/EB (Stjtið. EB L 10, 14.1.2000, bls. 1).

2. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Gjört í Brussel 27. febrúar 2003.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

P. COX

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

M. CHRISOCHOÏDIS

forseti.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2001/97/EB

2005/EES/27/47

frá 4. desember 2001

um breytingu á tilskipun ráðsins 91/308/EBE um ráðstafanir gegn því að fjármálakerfið sé notað til peningaþvottar (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFAR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum fyrsta og þriðja málslíð 2. mgr. 47. gr. og 95. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af áliti efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽³⁾ á grundvelli sameiginlegs texta sátta-nefndarinnar frá 18. september 2001,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Það er við hæfi að tilskipun 91/308/EBE ⁽⁴⁾, hér á eftir nefnd „tilskipunin“, sem er einn helsti alþjóðlegi gemingurinn í baráttunni gegn peningaþvætti, verði uppfærð í samræmi við ályktanir framkvæmdastjórnarinnar og óskir Evrópuþingsins og aðildarríkjanna. Tilskipunin skal ekki einungis endurspegla bestu alþjóðlegu starfsvenjur á þessu sviði heldur skal í henni einnig haldið áfram að setja markið hátt að því er varðar vernd fjármálasviðsins og annarrar berskjaldaðrar starfsemi gegn skaðlegum áhrifum frá ávinningi af afbrotum.
- 2) Hinn almenni samningur um þjónustuviðskipti (GATS) gerir samningsaðilum kleift að samþykkja nauðsynlegar ráðstafanir til að standa vörð um almennt siðgæði og samþykkja ráðstafanir í varúðarskyni, þ.m.t. að tryggja stöðugleika og ráðvendni í fjármálakerfinu. Slíkar ráðstafanir ættu aldrei að fela í sér takmarkanir sem ganga lengra en þörf er á til að ná þessum markmiðum.
- 3) Ekki er kveðið skýrt á um það í tilskipuninni til hvaða yfirvalda aðildarríkis útibú lána- og fjármálastofnana, sem eru með aðalstöðvar sínar í öðru aðildarríki, eiga að tilkynna grunsamleg viðskipti né hvaða yfirvöld aðildarríkis eiga að sjá til þess að slík útibú fari að ákvæðum tilskipunarinnar. Yfirvöld aðildarríkisins, þar sem útibúið hefur aðsetur, eiga að fá slíkar skýrslur og axla framangreinda ábyrgð.

- 4) Setja skal fram svo greinilegt sé í tilskipuninni hverjum ábyrgðin er falin með því að breyta skilgreiningunni á „lánastofnun“ og á „fjármálastofnun“.

- 5) Evrópuþingið hefur látið í ljós áhyggjur af því að starfsemi gjaldeyrismiðlana (bureaux de change) og greiðslumiðlana (money remittance offices) sé berskjölduð gagnvart peningaþvætti. Starfsemi þessi ætti nú þegar að heyra undir gildissvið tilskipunarinnar. Til að eyða öllum vafa skal staðfesta svo greinilegt sé í tilskipuninni að starfsemin heyri undir hana.

- 6) Til að tryggja að tilskipunin nái eins fyllilega yfir fjármálasviðið og unnt er skal einnig koma skýrt fram að hún gildi um starfsemi fjárfestingarfyrirtækja eins og þau eru skilgreind í tilskipun ráðsins 93/22/EBE frá 10. maí 1993 um fjárfestingarþjónustu á sviði verðbréfavíðskipta ⁽⁵⁾.

- 7) Samkvæmt tilskipuninni eru aðildarríkin einungis skyldug til að berjast gegn þvætti ávinnings sem á rætur að rekja til fíkniefnabrota. Á síðustu árum hefur borið á tilhneigingu til að skilgreina peningaþvætti á víðtækari hátt, á grundvelli breiðari vettvangs frumbrota eða undirliggjandi brota, eins og sést t.d. í endurskoðun frá 1996 á 40 tillögum fjármálaaðgerðahópsins (FATF) sem er alþjóðastofnun og helgar sig baráttunni gegn peningaþvætti.

- 8) Breiðari vettvangur frumbrota gerir að verkum að auðveldara er að tilkynna grunsamleg viðskipti og stunda alþjóðlegt samstarf á þessu sviði. Því ber að uppfæra tilskipunina í þessu tilliti.

- 9) Með sameiginlegri aðgerð ráðsins 98/699/DIM frá 3. desember 1998 um peningaþvætti, greiningu, leit, frystingu, hald og upptöku tækja og ávinnings af afbrotum ⁽⁶⁾ samþykktu aðildarríkin að öll alvarleg afbrot, eins og þau eru skilgreind í sameiginlegu aðgerðinni, skyldu teljast frumbrot í þeim tilgangi að gera peningaþvætti refsivert.

- 10) Einkum er baráttan gegn skipulagðri afbrotastarfsemi nátengd baráttunni gegn peningaþvætti. Því ber að aðlaga skrána yfir frumbrot til samræmis við það.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 344, 28.12.2001, bls. 76. Hinnar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 98/2003 frá 11. ágúst 2003 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 54, 23.10.2003, bls. 12..

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 177 E, 27.6.2000, bls. 14.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 75, 15.3.2000, bls. 22.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 5. júlí 2000 (Stjtið. EB C 121, 24.4.2001, bls. 133), sameiginleg afstaða ráðsins frá 30. nóvember 2000 (Stjtið. EB C 36, 2.2.2001, bls. 24) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 5. apríl 2001 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB). Ákvörðun Evrópuþingsins frá 13. nóvember 2001 og ákvörðun ráðsins frá 19. nóvember 2001.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 166, 28.6.1991, bls. 77.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 141, 11.6.1993, bls. 27. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/9/EB (Stjtið. EB L 84, 26.3.1997, bls. 22).

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 333, 9.12.1998, bls. 1.

- 11) Með tilskipuninni eru innleiddar skyldur sem einkum felast í því að tilkynna grunsamleg viðskipti. Það er fremur við hæfi og í samræmi við grundvallarviðhorf, sem koma fram í aðgerðaáætluninni um baráttu gegn skipulagðri afbrotastarfsemi ⁽¹⁾, að víkka út bann tilskipunarinnar við peningaþvætti.
- 12) Ráðið samþykkti 21. desember 1998 sameiginlega aðgerð 98/733/DIM um að það verði refsiverður verknaður að taka þátt í afbrotastarfsemi í aðildarríkjum Evrópusambandsins ⁽²⁾. Þessi sameiginlega aðgerð sýnir að aðildarríkin eru sammála um þörf fyrir sameiginlega stefnu á þessu sviði.
- 13) Eins og gerð er krafa um með þessari tilskipun berast tilkynningar um grunsamleg viðskipti frá fjármálasviðinu í hverju aðildarríki, einkum lánastofnunum. Staðfest er að hert eftirlit á fjármálasviðinu hefur leitt til þess að peningaþvættar leita nú annarra aðferða til að dylja hvaðan ávinningur af afbrotum kemur.
- 14) Vaxandi tilhneigingar gætir til að nota fyrirtæki utan fjármálasviðsins til peningaþvættis. Þetta er staðfest með rannsóknum fjármálaaðgerðahópsins á ólíkum aðferðum og tegundum peningaþvættis.
- 15) Víkka ber út skyldur samkvæmt tilskipuninni að því er tekur til þess að staðfesta deili á viðskiptamönnum, halda skrár og tilkynna um grunsamleg viðskipti, þannig að þær taki einnig til tiltekinnar starfsemi og starfsgreina sem vitað er að standa berskjaldaðar gagnvart peningaþvætti.
- 16) Lögbókendur og óháðir lögfræðingar, eins og þeir eru skilgreindir í aðildarríkjunum, skulu heyra undir ákvæði tilskipunarinnar þegar þeir taka þátt í fjármála- eða fyrirtækjaviðskiptum, þ.m.t. að veita skattaráðgjöf, þar sem hættan er mest á því að þjónustu þessara lögfræðinga sé misbeitt til að þvætta ávinning af afbrotum.
- 17) Þegar óháðir einstaklingar í starfsgreinum á sviði lögfræðiráðgjafar, eru löglega viðurkenndir og sæta löglegu eftirliti, svo sem lögmenn, ganga úr skugga um réttarstöðu skjólstaðings eða flytja mál skjólstaðings, er samt sem áður ekki við hæfi samkvæmt tilskipuninni að þessum lögfræðingum sé skylt að tilkynna grunsemdir um peningaþvætti að því er þessa starfsemi varðar. Veita verður undanþágu frá kröfunni um að tilkynna upplýsingar sem er aflað annaðhvort áður en málaferli hefst, meðan þau standa yfir eða eftir að þeim lýkur eða þegar gengið er úr skugga um réttarstöðu skjólstaðings. Lögfræðiráðgjöf heyrir því áfram undir þagnarskyldu nema ráðgjafinn taki þátt í peningaþvætti, lögfræðiráðgjöfin sé veitt í því skyni að stunda peningaþvætti eða lögfræðingurinn viti að skjólstaðingurinn sé að leita eftir lögfræðiráðgjöf í því skyni að stunda peningaþvætti.
- 18) Þjónustu, sem er samanburðarhæf með beinum hætti, verður að meðhöndla á sama hátt þegar einhver annar fagmaður, sem heyrir undir ákvæði tilskipunarinnar, veitir hana. Til að varðveita réttindi, sem mælt er fyrir um í Evrópusáttmálanum um verndun mannréttinda og mannfrelsis (ECHR) og sáttmálanum um Evrópusambandið, skulu upplýsingar, sem endurskoðendur, löggiltir bókarar og skattaráðgjafar, sem í nokkrum aðildarríkjum mega verja eða flytja mál skjólstaðings eða ganga úr skugga um réttarstöðu skjólstaðings, afla þegar þeir stunda þessi störf, ekki falla undir tilkynningarskyldu í samræmi við þessa tilskipun.
- 19) Í tilskipuninni er annars vegar vísað til „yfirvalda sem bera ábyrgð á baráttu gegn peningaþvætti“, sem eiga að fá tilkynningar um grunsamlega starfsemi, og hins vegar til yfirvalda sem hafa heimild samkvæmt lögum eða reglugerðum til að annast eftirlit með starfsemi stofnana eða aðila sem ákvæði þessarar tilskipunar gilda um („lögbærra yfirvalda“). Litið er svo á að tilskipunin skyldi aðildarríkin ekki til að skipa slík „lögbær yfirvöld“, séu þau ekki fyrir hendi, og að lögmannafélög og aðrar sjálfseftirlitsstofnanir óháðra fagmanna heyri ekki undir hugtakið „lögbær yfirvöld“.
- 20) Til að taka tilhlýðilegt tillit til þagnarskyldu lög-bókenda og óháðra lögfræðinga gagnvart skjólstaðingum sínum skulu aðildarríkin eiga þess kost að tilnefna lögmannafélagið eða aðra sjálfseftirlitsstofnun óháðra fagmanna sem þá stofnun sem þessir fagmenn geta beint tilkynningum um hugsanlegt peningaþvætti til. Aðildarríkin skulu setja reglur um meðferð slíkra tilkynninga og hugsanlega framsendingu þeirra til „yfirvalda sem bera ábyrgð á baráttu gegn peningaþvætti“ og almennt um rétt samstarfsform lögmannafélaga eða sérfræðistofnana og þessara yfirvalda.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Tilskipun 91/308/EBE er breytt sem hér segir:

1. Í stað 1. gr. komi eftirfarandi:

1. gr.

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- A) „Lánastofnun“: lánastofnun, eins og hún er skilgreind í fyrstu undirgrein 1. mgr. 1. gr. tilskipunar 2000/12/EB (*), sem og útibú, í skilningi 3. mgr. 1. gr. sömu tilskipunar, í bandalaginu frá lánastofnunum sem eru með aðalstöðvar sínar innan eða utan bandalagsins,

(¹) Stjtið. EB C 251, 15.8.1997, bls. 1.

(²) Stjtið. EB L 351, 29.12.1998, bls. 1.

B) „Fjármálastofnun“:

1. fyrirtæki sem ekki er lánastofnun og annast einkum einhverja eða alla þá starfsemi sem talin er upp í 2. til 12. atriði og 14. atriði í skránni í I. viðauka við tilskipun 2000/12/EB; þetta tekur m.a. til starfsemi gjaldeyrismiðlana og greiðslumiðlana,
2. váttryggingarfélag með gilt leyfi samkvæmt tilskipun 79/267/EBE (**) svo fremi það annist þá starfsemi sem sú tilskipun tekur til,
3. fjárfestingarfyrirtæki eins og það er skilgreint í 2. mgr. 1. gr. tilskipunar 93/22/EBE (***),
4. fyrirtæki um sameiginlega fjárfestingu sem markaðssetur hlutdeildarskírteini sín eða hlutabréf.

Þessi skilgreining á fjármálastofnun tekur til útibúa í bandalaginu frá fjármálastofnunum sem eru með aðalstöðvar sínar innan eða utan bandalagsins.

C) „Peningaþvætti“: hvers konar athæfi sem hér er talið upp og haft er í frammi af ásettu ráði:

- ummyndun eða yfirfærsla á eign, þegar vitað er að slík eign er til komin vegna afbrota eða vegna þátttöku í slíkri starfsemi, í þeim tilgangi að hylma yfir eða leyna ólögmatum uppruna eignarinnar eða aðstoð við hvern þann sem á þátt í slíkri starfsemi í að sneiða hjá lögfylgjum athafna sinna,
- yfirhylming eða launung að því er varðar raunverulegt eðli, uppruna, staðsetningu, ráðstöfun, flutning, réttindi yfir eða eignarrétt eignar, þegar vitað er að slík eign er til komin vegna afbrota eða þátttöku í slíkri starfsemi,
- öflun, umráð eða notkun eignar þegar vitað er við móttöku að slík eign er til komin vegna afbrota eða þátttöku í slíkri starfsemi,
- þátttaka í, samtök um, tilraunir til, liðveisla, hvatning, fyrirgreiðsla eða ráðgjöf við framningu sérhverra þeirra athafna sem nefndar eru í undanfarandi undirliðum.

Af raunverulegum málavöxtum má ráða hvort um er að ræða vitneskju, ásetning eða tilefni sem skal leggja fyrir sem þáttur í framangreindri starfsemi.

Um peningaþvætti er að ræða jafnvel þótt starfsemin, sem gaf af sér viðkomandi fjármuni, hafi farið fram á yfirráðasvæði annars aðildarríkis eða í þriðja landi.

D) „Eign“: eign af hvaða tagi sem er, hvort sem hún er áþreifanleg eða óáþreifanleg, lausafé eða fasteign, efnisleg eða óefnisleg og skjöl eða gögn sem að lögum sýna eignarrétt að slíkum eignum eða réttindi til þeirra.

E) „Afbrot“: hvers kyns brotlegt athæfi í tengslum við alvarleg afbrot.

Alvarleg afbrot eru að lágmarki:

- afbrot, eins og þau eru skilgreind í a-lið 1. mgr. 3. gr. í Vínarsamningnum,
- starfsemi glæpasamtaka sem er skilgreind í 1. gr. sameiginlegrar aðgerðar 98/733/DIM (****),
- svik, eins og þau eru skilgreind í 1. mgr. 1. gr. og 2. gr. samþykktar um verndun fjárhagslegra hagsmuna Evrópubandalaganna (*****), a.m.k. gróf tilvik,
- spilling,
- brot sem kann að hafa í för með sér umtalsverðan ávinning og varðar frjálsræðissviptingu samkvæmt refsilöggjöf viðkomandi aðildarríkis.

Aðildarríkin skulu breyta skilgreiningunni, sem kveðið er á um í þessum undirlið, fyrir 15. desember 2004 til samræmis við skilgreininguna á alvarlegu afbroti í sameiginlegri aðgerð 98/699/DIM. Ráðið hvetur framkvæmdastjórnina til að leggja fram tillögu fyrir 15. desember 2004 um tilskipun um breytingu á þessari tilskipun í þessu tilliti.

Aðildarríkin geta skilgreint hvaða annað brot sem er sem afbrotastarfsemi að því er þessa tilskipun varðar.

F) „Lögbær yfirvöld“: innlend yfirvöld sem hafa heimild samkvæmt lögum eða reglugerðum til að annast eftirlit með starfsemi stofnana eða aðila sem heyra undir þessa tilskipun.

- (*) Stjtið. EB L 126, 26.5.2000, bls. 1. Tilskipuninni var breytt með tilskipun 2000/28/EB (Stjtið. EB L 275, 27.10.2000, bls. 37).
- (**) Stjtið. EB L 63, 13.3.1979, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/26/EB (Stjtið. EB L 168, 18.7.1995, bls. 7).
- (***) Stjtið. EB L 141, 11.6.1993, bls. 27. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/9/EB (Stjtið. EB L 84, 26.3.1997, bls. 22).
- (****) Stjtið. EB L 351, 29.12.1998, bls. 1.
- (*****) Stjtið. EB C 316, 27.11.1995, bls. 48.“

2. Eftirfarandi grein bætist við:

„2. gr. a

Aðildarríkin skulu sjá til þess að eftirtaldar stofnanir gegni þeim skyldum sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun:

1. lánastofnanir, eins og þær eru skilgreindar í A-lið 1. gr.,

2. fjármálastofnanir, eins og þær eru skilgreindar í B-lið 1. gr.,
og eftirtaldir lögaðilar eða einstaklingar þegar þeir stunda störf sín:
3. endurskoðendur, löggiltir bókarar og skattaráðgjafar,
4. fasteignasalar,
5. lögbókendur og aðrir óháðir lögfræðingar þegar þeir taka þátt annaðhvort:
 - a) í því að aðstoða skjólstæðinga sína við að undirbúa eða stunda viðskipti í tengslum við
 - i) að kaupa og selja fasteignir eða fyrirtæki,
 - ii) að hafa umsjón með peningum, verðbréfum eða öðrum eignum skjólstæðinganna,
 - iii) að opna eða hafa umsjón með banka-, spari- eða verðbréfareikningum,
 - iv) að útvega nauðsynlegt fjármagn til að stofna, reka eða stýra fyrirtækjum,
 - v) að stofna, reka eða stýra fyrirtækjahringjum, fyrirtækjum og áþekktum stofnunum,
 - b) eða með því að starfa fyrir hönd og fyrir skjólstæðinga sína í hvers kyns fjármála- eða fasteignaviðskiptum,
6. seljendur verðmæta á borð við eðalsteina, eðal- málma eða listaverk og uppboðshaldarar þegar greitt er í peningum og fjárhæðin samsvarar 15 000 evrum eða þar yfir,
7. spilavíti.“

3. Í stað 3. gr. komi eftirfarandi:

„3. gr.

1. Aðildarríkin skulu tryggja að stofnanir og aðilar, sem heyra undir þessa tilskipun, krefjist þess að viðskiptamenn þeirra sanni á sér deili með skilríkjum þegar þeir hefja viðskipti, einkum, að því er varðar stofnanir, þegar þeir opna reikning eða sparireikning eða þegar boðið er upp á eignavörslu.

2. Krafan um að menn sanni á sér deili gildir einnig um öll viðskipti viðskiptamanna, annarra en þeirra sem um getur í 1. mgr., með fjárhæðir sem eru 15 000 evrir eða þar yfir, hvort sem viðskiptin fara fram í einni aðgerð eða fleiri aðgerðum sem virðast tengjast hver annarri. Ef fjárhæðin er ekki þekkt á þeim tíma þegar viðskiptin hefjast skal viðkomandi stofnun eða aðili krefjast þess að viðkomandi sanni á sér deili jafnskjótt og stofnunin eða aðilinn fær vitneskju um fjárhæðina og kemst að raun um að hún er yfir settum mörkum.

3. Þrátt fyrir ákvæði undanfarandi málsgreina er ekki krafist skilríkja í tengslum við váttryggingarsamninga sem gerðir eru af váttryggingarfyrirtækjum í skilningi tilskipunar ráðsins 92/96/EBE frá 10. nóvember 1992 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum

varðandi frumtryggingar á sviði líftrygginga (þriðja tilskipun um líftryggingar) (*), ef starfsemi fyrirtækisins fellur undir gildissvið þeirrar tilskipunar, þegar fjárhæð reglubundins iðgjalds eða iðgjalda, sem greiða skal á ári, fer ekki yfir 1 000 evrir eða ef greiðsla á iðgjaldi, sem greiða á í eitt skipti, fer ekki yfir 2 500 evrir. Ef reglubundið iðgjald eða iðgjöld, sem greiða skal á ári, eru hækkuð þannig að þau fari yfir 1 000 evrir skal krefjast skilríkja.

4. Aðildarríkjunum er heimilt að kveða á um að krafan um að menn sanni á sér deili sé ekki skylda að því er varðar tryggingasamninga lífeyrissjóða sem gerðir eru vegna starfsráðningarsamnings eða atvinnu hins tryggða, að því tilskildu að slíkir samningar hafi hvorki að geyma endurkaupaákvæði né sé heimilt að nota þá sem tryggingu fyrir láni.

5. Þrátt fyrir ákvæði undanfarandi málsgreina skulu allir viðskiptamenn spilavíta sanna á sér deili ef þeir kaupa eða selja spilapeninga fyrir 1 000 evrir eða þar yfir.

6. Spilavíti, sem heyra undir ríkiseftirlit, teljast fullnægja kröfunni um að menn sanni á sér deili, sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, ef viðskiptamennirnir eru í það minnsta skráðir og sanna á sér deili við innganginn án tillits til þess hve margir spilapeningar eru keyptir.

7. Leiki vafi á því hvort viðskiptamenn, sem um getur í framangreindum málsgreinum, vinna í eigin þágu eða ef ljóst er að þeir vinna ekki í eigin þágu skulu stofnanirnar og aðilar, sem heyra undir þessa tilskipun, gera skynsamlegar ráðstafanir til þess að afla sér upplýsinga um deili á þeim aðilum sem þessir viðskiptamenn starfa fyrir.

8. Hvenær sem grunur leikur á að um peningabætti sé að ræða skulu stofnanir og aðilar, sem heyra undir þessa tilskipun, krefjast þess að menn sanni á sér deili, jafnvel þegar fjárhæð viðskiptanna er undir mörkunum sem kveðið er á um.

9. Stofnanir og aðilar, sem heyra undir þessa tilskipun, skulu ekki falla undir kröfuna um að menn sanni á sér deili, eins og kveðið er á um í þessari grein, þegar viðskiptamaðurinn er lána- eða fjármálastofnun, sem tilskipun þessi gildir um, eða lána- eða fjármálastofnun í þriðja landi sem að áliti hlutaðeigandi aðildarríkja gerir sambærilegar kröfur við þær sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun.

10. Aðildarríkjunum er heimilt að kveða á um að kröfur um að menn sanni á sér deili, að því er varðar viðskipti sem um getur í 3. og 4. mgr., séu uppfylltar þegar staðfest er að greiðsla fyrir viðskiptin er færð til skuldar á viðskiptareikningi sem er opnaður í nafni viðskiptamanns í lánastofnun sem þessi tilskipun gildir um skv. 1. mgr.

11. Aðildarríkin skulu a.m.k. sjá til þess að stofnanir og aðilar, sem heyra undir þessa tilskipun, geri sérstakar og viðeigandi ráðstafanir sem eru nauðsynlegar vegna aukinnar hættu á peningaþvætti þegar stofnað er til viðskipta við eða átt eru viðskipti við einhvern þann sem er ekki sjálfur viðstaddur til að sanna á sér deili (viðskiptin eiga sér ekki stað „augliti til auglitis“). Slíkar ráðstafanir skulu tryggja að hægt sé að sanna deili á viðskiptamanni, t.d. með því að krefjast fleiri skriflegra sönnunargagna eða viðbótarráðstafana til að sannprófa eða votta þau skjöl sem lögð eru fram eða staðfestingarvottunar frá stofnun sem heyrir undir þessa tilskipun eða með því að krefjast þess að fyrsta greiðslan vegna viðskiptanna sé lögð inn á reikning sem er opnaður í nafni viðskiptamannsins hjá lánastofnun sem heyrir undir þessa tilskipun. Við innra eftirlit, sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 11. gr., skal taka sérstakt tillit til þessara ráðstafana.

(*) Stjtið. EB L 360, 9.12.1992, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/64/EB (Stjtið. EB L 290, 17.11.2000, bls. 27).“

4. Í 4., 5., 8. og 10. gr. komi „stofnanir og aðilar, sem heyra undir þessa tilskipun“ í stað „lána- og fjármála-stofnanir“.

5. Í stað 6. gr. komi eftirfarandi:

„6. gr.

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að stofnanir og aðilar, sem heyra undir þessa tilskipun, stjórnendur þeirra og starfsmenn eigi náðið samstarf við þau yfirvöld sem bera ábyrgð á baráttu gegn peningaþvætti:

a) með því að láta þessi yfirvöld vita, að eigin frumkvæði, um allt það sem bent gæti til peningaþvættis,

b) með því að láta þessum yfirvöldum í té, að beiðni þeirra, allar nauðsynlegar upplýsingar í samræmi við málsmeðferð samkvæmt gildandi löggjöf.

2. Upplýsingarnar, sem um getur í 1. mgr., skulu sendar til þeirra yfirvalda sem bera ábyrgð á baráttu gegn peningaþvætti í aðildarríki því þar sem stofnunin eða aðilinn er sem sendir upplýsingarnar. Sá aðili eða aðilar, sem tilnefndir eru af stofnunum og aðilum í samræmi við málsmeðferð skv. a-lið 1. mgr. 11. gr., skulu að öllu jöfnu senda upplýsingarnar.

3. Að því er varðar lögbókendur og óháða lögfræðinga, sem um getur í 5. mgr. 2. gr. a, er aðildarríkjunum heimilt að tilnefna viðeigandi sjálfseftirlitsstofnun í viðkomandi starfsgrein sem það yfirvald sem ber að tilkynna um staðreyndir, sem um getur í a-lið 1. mgr., og skal í því tilviki ákveða samstarfsform þeirrar stofnunar og þeirra yfirvalda sem bera ábyrgð á baráttu gegn peningaþvætti.

Aðildarríkjunum er ekki skylt að beita kröfunum, sem mælt er fyrir um í 1. mgr., gagnvart lögbókendum, óháðum lögfræðingum, endurskoðendum, löggiltum bókurum og skattaráðgjöfum, að því er varðar upplýsingar sem þeir fá frá skjólstaðingi eða sem varða skjólstaðing þeirra, þegar þeir ganga úr skugga um lagalega stöðu skjólstaðings eða verja eða flytja mál þess skjólstaðings við eða varðandi málaferli, þ.m.t. ráðgjöf um að hefja eða komast hjá málaferlum, hvort sem upplýsinganna er aflað áður en slík málaferli hefjast, meðan þau standa yfir eða eftir að þeim lýkur.“

6. Í stað 7. gr. komi eftirfarandi:

„7. gr.

Aðildarríkin skulu sjá til þess að stofnanir og aðilar, sem heyra undir þessa tilskipun, forðist viðskipti sem þessir aðilar vita eða hafa grun um að tengist peningaþvætti þar til þeir hafa gert yfirvöldunum, sem um getur í 6. gr., viðvart. Þessum yfirvöldum er heimilt, með þeim skilyrðum sem sett eru í innlendra löggjöf þeirra, að gefa fyrirmæli um að viðskiptin fari ekki fram. Þegar grunur leikur á að slík viðskipti kunni að leiða til peningaþvættis og ómögulegt er að koma í veg fyrir þau eða það gæti hindrað lögsókn á hendur þeim sem hagnast á viðskiptunum, sem grunur leikur á að séu peningaþvætti, skulu viðkomandi stofnanir gera yfirvöldum viðvart um leið og viðskiptin hafa farið fram.

7. Núverandi texti 8. gr. verði 1. mgr. og eftirfarandi bætist við:

„2. Aðildarríkjunum er ekki skylt samkvæmt þessari tilskipun að beita ákvæði 1. mgr. gagnvart starfsgreinum sem um getur í annarri undirgrein 3. mgr. 6. gr.“

8. Í stað 9. gr. komi eftirfarandi:

„9. gr.

Stofnun eða aðili, sem heyrir undir þessa tilskipun, eða starfsmaður eða stjórnandi slíkrar stofnunar eða aðila er veitir yfirvöldum sem bera ábyrgð á baráttu gegn peningaþvætti upplýsingar þær sem um getur í 6. og 7. gr. í góðri trú telst ekki hafa brotið gegn ákvæðum um takmörkun á birtingu upplýsinga sem mælt er fyrir um í samningi eða laga- eða stjórnsýsluákvæðum og leggur veiting upplýsinga með þessum hætti enga ábyrgð á herðar þessum stofnunum eða aðilum, stjórnendum eða starfsmönnum þeirra.“

9. Eftirfarandi grein bætist við 10. gr.:

„Aðildarríkin skulu sjá til þess að stofnanir, sem hafa heimild samkvæmt lögum til að annast eftirlit með verðbréfa-, gjaldeyris- og afleiðumörkuðum, tilkynni yfirvöldum sem bera ábyrgð á baráttu gegn peningaþvætti um allt það sem kann að vekja grun þeirra um peningaþvætti.“

10. Í stað 11. gr. komi eftirfarandi:

„11. gr.

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að stofnanir og aðilar sem heyra undir þessa tilskipun:

- a) komi á viðeigandi innra eftirliti og boðskiptum til að fyrirbyggja og hindra aðgerðir sem tengjast peningaþvætti,
- b) geri viðeigandi ráðstafanir til þess að starfsmenn þeirra kunni skil á ákvæðum þessarar tilskipunar. Þessar ráðstafanir skulu fela í sér að hlutaðeigandi starfsmenn fái sérstaka þjálfun sem auðveldi þeim að átta sig á hvaða viðskipti gætu tengst peningaþvætti og þeim sé kennt hvernig þeir skuli bregðast við í slíkum tilvikum.

Ef einstaklingur, sem fellur undir 3. til 7. mgr. 2. gr. a, stundar sérfræðistörf sín sem launamaður hjá lögaðila skulu skyldur samkvæmt þessari grein eiga við um þann lögaðila en ekki um einstaklinginn.

2. Aðildarríkin skulu sjá til þess að stofnanir og aðilar, sem heyra undir þessa tilskipun, hafi aðgang að nýjustu upplýsingum um starfsemi peningaþvætta og um vísbendingar sem gera kleift að komast á snoðir um grunsamleg viðskipti.“

11. Í 12. gr. komi orðin „stofnana og aðila sem um getur í 2. gr. a“ í stað „lána- og fjármálastofnana sem um getur í 1. gr.“

2. gr.

Innan þriggja ára frá gildistöku þessarar tilskipunar skal framkvæmdastjórnin, innan ramma þeirrar skýrslu sem kveðið er á um í 17. gr. tilskipunar 91/308/EEB, láta fara fram sérstaka athugun á þáttum í tengslum við beitingu

fimmta undirliðar E-hluta 1. gr., sérstakri meðferð lögmannna og annarra óháðra lögfræðinga, því hvort skjólstaðingar sanna á sér deili í viðskiptum sem ekki eiga sér stað augliti til auglitis og mögulegum áhrifum á rafræn viðskipti.

3. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnarsýslufyrirmæli eigi síðar en 15. júní 2003 til að fara að tilskipun þessari. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

4. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi daginn sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

5. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 4. desember 2001.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

N. FONTAINE

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

D. REYNERS

forseti.

2005/EES/27/23	Tilmæli framkvæmdastjórnarinnar 2002/575/EB frá 4. júlí 2002 um árangur af áhættumati og áætlanir sem miða að því að draga úr áhættu vegna efnanna: o-anisidíns, 1,4-díoxans	125
2005/EES/27/24	Tilmæli framkvæmdastjórnarinnar 2002/576/EB frá 4. júlí 2002 um árangur af áhættumati vegna efnanna: etýlasetóasetats, 4-klór-o-kresóls, dímetýldioktadekýlammoníumklóríðs	131
2005/EES/27/25	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2002/81/EB frá 10. október 2002 um breytingu á tilskipun ráðsins 91/414/EBE í því skyni að bæta við virka efninu flúmíoxasíni.	136
2005/EES/27/26	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2003/1/EB frá 6. janúar 2003 um aðlögun að tækniframförum á II. viðauka við tilskipun ráðsins 76/768/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna um snyrtivörur	139
2005/EES/27/27	Ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 676/2002/EB frá 7. mars 2002 um regluramma um stefnu Evrópubandalagsins varðandi tíðniróf fyrir þráðlausar sendingar (ákvörðun um tíðniróf fyrir þráðlausar sendingar)	141
2005/EES/27/28	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/58/EB frá 12. júlí 2002 um vinnslu persónuupplýsinga og um verndun einkalífs á sviði rafrænna fjarskipta (tilskipun um friðhelgi einkalífsins og rafræn fjarskipti)	147
2005/EES/27/29	Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1406/2002 frá 27. júní 2002 um stofnun Siglingaöryggisstofnunar Evrópu	158
2005/EES/27/30	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 358/2003 frá 27. febrúar 2003 um eitingu 3. mgr. 81. gr. sáttmálans gagnvart tilteknum flokkum samninga, ákvarðana og samstilltra aðgerða á sviði váttrygginga	167
2005/EES/27/31	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2204/2002 frá 5. desember 2002 um beitingu 87. og 88. gr. EB-sáttmálans gagnvart ríkisaðstoð til eflingar atvinnu	176
2005/EES/27/32	Tilmæli framkvæmdastjórnarinnar 2001/193/EB frá 1. mars 2001 um upplýsingar sem lánveitendur, sem bjóða lán til húsnæðisakaupa, skulu veita neytendum áður en samningur er gerður	188
2005/EES/27/33	Ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 291/2003/EB frá 6. febrúar 2003 um Evrópuár menntunar með iðkun íþrótta 2004	193
2005/EES/27/34	Ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 2045/2002/EB frá 21. október 2002 um breytingu á ákvörðun nr. 1720/1999/EB um samþykkt aðgerða og ráðstafana til að tryggja rekstrarsamhæfi og aðgang að samevrópskum netum fyrir rafræn gagnaskipti milli stjórnsýslustofnana	198
2005/EES/27/35	Ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 2046/2002/EB frá 21. október 2002 um breytingu á ákvörðun nr. 1719/1999/EB um viðmiðunarreglur um samevrópsk net fyrir rafræn gagnaskipti milli stjórnsýslustofnana, að meðtalinni skilgreiningu verkefna sem þjóna sameiginlegum hagsmunum	201
2005/EES/27/36	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1788/2001 frá 7. september 2001 þar sem mælt er fyrir um ítarlegar reglur um framkvæmd ákvæðanna er varða skoðunarvottorð vegna innflutnings frá þriðju löndum skv. 11. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 2092/91 um lífræna framleiðslu landbúnaðarafurða og merkingar þar að lútandi á landbúnaðarafurðum og matvælum	204

2005/EES/27/37	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1113/2002 frá 26. júní 2002 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 1788/2001 þar sem mælt er fyrir um ítarlegar reglur um framkvæmd ákvæðanna er varða skoðunarvottorð vegna innflutnings frá þriðju löndum skv. 11. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 2092/91	215
2005/EES/27/38	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1918/2002 frá 25. október 2002 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 1788/2001 þar sem mælt er fyrir um ítarlegar reglur um framkvæmd ákvæðanna er varða skoðunarvottorð vegna innflutnings frá þriðju löndum skv. 11. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 2092/91 um lífræna framleiðslu landbúnaðarafurða og merkingar þar að lútandi á landbúnaðarafurðum og matvælum	216
2005/EES/27/39	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2003/2/EB frá 6. janúar 2003 varðandi takmarkanir á sölu og notkun arsens (tíunda aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 76/769/EBE)	225
2005/EES/27/40	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2003/5/EB frá 10. janúar 2003 um breytingu á tilskipun ráðsins 91/414/EBE í því skyni að bæta við virka efninu deltametríni	228
2005/EES/27/41	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/70/EB frá 16. nóvember 2000 um breytingu á tilskipun ráðsins 93/42/EBE að því er varðar lækningabúnað sem í eru stöðugar afleiður úr blóði eða blóðvökva manna	231
2005/EES/27/42	Ákvörðun ráðsins 2003/33/EB frá 19. desember 2002 um að ákveða viðmiðanir og aðferðir við móttöku úrgangs á urðunarstöðum skv. 16. gr. og II. viðauka við tilskipun 1999/31/EB	234
2005/EES/27/43	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2003/31/EB frá 29. nóvember 2002 um endurskoðaðar, vistfræðilegar viðmiðanir er veita á umhverfismerki Bandalagsins fyrir þvottaefni í uppþvottavélar og um breytingu á ákvörðun 1999/427/EB	257
2005/EES/27/44	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 6/2003 frá 30. desember 2002 um miðlun hagskýrslna um vöruflutninga á vegum	272
2005/EES/27/45	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 246/2003 frá 10. febrúar 2003 um samþykkt áætlunar um sérstakar einingar fyrir tímabilið 2004 til 2006 fyrir vinnumarkaðskönnunina sem kveðið er á um í reglugerð ráðsins (EB) nr. 577/98	277
2005/EES/27/46	Ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 451/2003/EB frá 27. febrúar 2003 um breytingu á ákvörðun nr. 253/2000/EB um framkvæmd annars þreps aðgerðaáætlunar Bandalagsins á sviði menntamála – Sókrates	279
2005/EES/27/47	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/97/EB frá 4. desember 2001 um breytingu á tilskipun ráðsins 91/308/EBE um ráðstafanir gegn því að fjármálakerfið sé notað til peningaþvottar	281

4. Ráðgjafarnefnd EES

II EFTA-STOFNANIR

1. Fastanefnd EFTA-ríkjanna

2. Eftirlitsstofnun EFTA

3. EFTA-dómstóllinn

III EB-STOFNANIR

- 1. Ráðið**
- 2. Framkvæmdastjórnin**
- 3. Dómstóllinn**